

Summarized Bible

Ράντολφ Νταν

Η Συνοπτική Βίβλος

Η Συνοπτική Βίβλος δεν είναι εμπνευσμένη. Δεν αντικαθιστά την προσωπική σας Βίβλο, αλλά ένα βοήθημα που προορίζεται να χρησιμοποιηθεί στην προσωπική μελέτη της Γραφής κάποιου. Μπορεί να θέλετε να διαβάσετε διαφορετική μετάφραση της Βίβλου – ESV, NIV, NASU, RSV. Χρησιμοποιήστε επίσης το Ελληνικό και Εβραϊκό Λεξικό του Strong, το Ελληνο-Αγγλικό Λεξικό του Thayer και το λεξικό Vines Expository για τη σημασία λέξεων ή φράσεων που δεν γνωρίζετε. Να είστε προσεκτικοί με τους ορισμούς καθώς όλα τα λεξικά δίνουν ορισμούς από παλιούς μέχρι και πιο πρόσφατους ορισμούς.

Το KJV (επίσης NKJV) είναι διαθέσιμο, αλλά οι μεταφραστές βασίστηκαν σε μια χούφτα πολύ όψιμα ελληνικά χειρόγραφα (γύρω στο 1500, ενώ τα ESV, NIV, NASU και RSV χρησιμοποίησαν χειρόγραφα που χρονολογούνται από το 300 έως το 400, τα οποία δεν ήταν διαθέσιμα στους μεταφραστές του King James) συμπεριλαμβανομένων πέντε εκδόσεις του Textus Receptus από τον Erasmus, την έκδοση Stephanus και τον κώδικα Bezae που γενικά θεωρείται αναξιόπιστος. ([quora.com/What-manuscripts-were-the-King-James-Bible-translated-from-and-bibleodyssey.org](https://www.quora.com/What-manuscripts-were-the-King-James-Bible-translated-from-and-bibleodyssey.org))

Τα σχόλια που γίνονται μέσα στα βιβλία είναι προσωπικές ερμηνείες και απόψεις που έχουν την τάση να αλλάζουν με την πάροδο του χρόνου με την απόκτηση πρόσθετων γνώσεων.

Τα βασικά σημεία που παρουσιάζονται δεν περιλαμβάνουν όλα και βασίζονται στην προσωπική κατανόηση. Αλλά βασικά σημεία μπορεί να σας γίνουν εμφανή κατά την προσωπική σας Γραφική μελέτη.

Οι ερωτήσεις στο τέλος κάθε βιβλίου της Καινής Διαθήκης έχουν σκοπό να σας προκαλέσουν να επισημοποιήσετε την κατανόησή σας για το μήνυμα κάθε βιβλίου.

Για επιπλέον μαθήματα Γραφής, σχόλια ή ερωτήσεις επικοινωνήστε μαζί μας στο ερωτήσεις@thebiblewayonline.com

editing από τους James Arnold και Roberto Santiago
H BibleWay Publishing χορηγεί άδεια για αναπαραγωγή
μη εμπορικούς σκοπούς χωρίς αλλαγή.
Μάρτιος 2021
ΓΕΝΕΣΗ

Στην αρχή ο Θεός δημιούργησε:

- Ουρανός και η γη – άμορφη, κενή, άδεια και σκοτεινή

- Φως – σκοτάδι τελείωσε τώρα μέρα και νύχτα
- Έκταση – το σύμπαν – επίγειο και αστρικό
- Διαίρεση νερού και γης, όχι πια άμορφη – τώρα ξηρό έδαφος και νερό που χρειάζεται για τα ζωντανά
- Βλάστηση – όλα τα είδη βρώσιμων τροφών ζώων και πτηνών
- Διαχωρισμένη έκταση – επίγεια από αστρική. Αστέρια, ήλιος, φεγγάρια από και την ατμόσφαιρα της γης.
- Ζωντανά πλάσματα - πουλιά του αέρα, ψάρια της θάλασσας και της ξηράς - ζώα που κατοικούν
- Άνθρωπος – ένα ον κατ' εικόνα ή καθ' ομοίωσιν του Θεού. Ο Θεός είναι αγάπη, δίκαιος, ευπλαχνικός, ειρηνικός - όλα τα καλά είναι από τον Θεό.

Σχόλιο: Στην αρχή της δημιουργίας δεν υπήρχε χρόνος. Καθώς ο Θεός είναι αιώνιος. Ο χρόνος φαίνεται να έχει αρχίσει όταν ο άνθρωπος αμάρτησε και απομακρύνθηκε από την Εδέμ.

Σχόλιο: Το σκοτάδι επικράτησε καθώς το φως δεν χρειαζόταν καθώς δεν υπήρχαν ζώα ή φυτά, μόνο ο Θεός που είναι φως.

Σχόλιο: Ο ουρανός είναι πληθυντικός – ο ουράνιος, η κατοικία του Θεού και τα πνευματικά όντα. το αστρικό, το ηλιακό σύστημα που αποτελείται από τον ήλιο, τη σελήνη, τα αστέρια και τους πλανήτες. και η επίγεια, η ατμόσφαιρα όπου κατοικούν τα πτηνά του ουρανού.

Προσαρμογή από το bereanbiblesociety.org.

Αδάμ

Ο Θεός είπε ας κάνουμε τον άνθρωπο με την ομοίωση της αγάπης ΜΑΣ, δίκαιο, ευγενικό, ελεήμων, ειρηνικό, ΟΧΙ την ακριβή φύση ή την ουσία μας. Δημιούργησαν και μια σύντροφο, τη γυναίκα, για τον άντρα. Ο Αδάμ την ονόμασε Εύα. Ο Θεός τους τοποθέτησε σε ένα ειδικό μέρος στη γη, την Εδέμ, που τους είχε δημιουργήσει. Ο Αδάμ και η Εύα έλαβαν τρεις οδηγίες. π.χ.

- Μην τρώτε από το δέντρο της γνώσης του καλού και του κακού αλλιώς θα πεθάνετε - υπακούτε Με.
- Μέχρι το έδαφος στην Εδέμ - εργασία.
- Να είστε γόνιμοι και πολλαπλοί - αναπαράγετε άλλα ανθρώπινα όντα.

Ο άνθρωπος ήταν σε θέση να συλλογιστεί και να διακρίνει όπως αποδεικνύεται από την εντολή του Θεού

ότι δεν έπρεπε να τρώνε από τον καρπό του δέντρου του καλού και του κακού και αν το έκαναν θα πέθαιναν. Η Βίβλος δεν μας λέει πόσο καιρό έζησαν στη δίκαιη κατάσταση τους με τον Δημιουργό τους. Αλλά σε κάποιο σημείο, ο Σατανάς, ένα επαναστατικό ουράνιο ον, τους έβαλε σε πειρασμό με ένα ψέμα λέγοντας «Ο Θεός ξέρει, αν φας απαγορευμένο καρπό του δέντρου, θα είσαι τόσο σοφός όσο ο Θεός».

Μετά την απόφασή τους να μην υπακούσουν, υπέστησαν τις συνέπειες των πράξεών τους, συμπεριλαμβανομένης της απομάκρυνσης από τον παράδεισο, της επίπονης εργασίας για τον άνδρα και του επώδυνου τοκετού για τη γυναίκα. Όμως ο Θεός δεν τους εγκατέλειψε. Έδωσε ελπίδα για λύτρωση, αποκατάσταση και συμφιλίωση δηλώνοντας ότι ένας απόγονος γυναίκας θα συντρίψει τον Σατανά, τον διάβολο. Ο απόγονος της γυναίκας θα ήταν ο Ιησούς – ο Σωτήρας, ο λυτρωτής και η εξιλεωτική θυσία που απαιτείται για τη συγχώρεση της αμαρτίας.

Μετά την απομάκρυνση από την Εδέμ, γεννήθηκαν ο Κάιν και ο Άβελ. Καθώς μεγάλωναν, έφεραν και οι δύο προσφορές στον Θεό. Είναι λογικό να υποθέσουμε ότι ήξεραν τι ήθελε ο Θεός, είτε από γονικές οδηγίες ή δράση είτε απευθείας από τον Θεό. Η προσφορά του Άβελ έγινε δεκτή αλλά του Κάιν όχι. Ο Κάιν θύμωσε με τον Θεό επειδή απέρριψε την προσφορά του και σκότωσε τον αδελφό του. Η απαράδεκτη προσφορά, ο θυμός και ο φόνος δεν είναι εικόνα του Θεού, είναι του Διαβόλου, του απατεώνα και του ψεύτη. Οι συνέπειες του Κάιν ήταν ότι η γεωργία του δεν θα έδινε καλλιέργειες και θα ήταν ένας ανήσυχος περιπλανώμενος. Έτσι, ο Κάιν έφυγε από την παρουσία του Θεού. (Γένεση 1-5)

Σημείο κλειδί από τον Αδάμ

- Ο Αδάμ και η Εύα αμάρτησαν, έγιναν θνητοί, υπέφεραν πολύ πόνο, προκάλεσαν τον φυσικό και πνευματικό θάνατο να μπει στον κόσμο.
- Η αμαρτία έχει δυσάρεστες συνέπειες.
- Ο θάνατος φέρνει τον χρόνο στη γη. Η αιωνιότητα δεν έχει χρονικά εμπόδια.
- Ο Θεός έδωσε ελπίδα για συγχώρεση, λύτρωση και συμφιλίωση.
- Ο Κάιν δεν ανέλαβε καμία ευθύνη για τις πράξεις του, αλλά κατηγορήσε τον Θεό.

Νώε

Ο Νώε γεννήθηκε 1056 χρόνια μετά τη δημιουργία του Αδάμ και 126 χρόνια μετά τον θάνατο του Αδάμ. Η Γένεση αναφέρει ότι οι γιοι του Θεού παντρεύτηκαν τις κόρες των ανθρώπων. Ο Θεός ήταν πολύ δυσαρεστημένος με το κακό, τη βία και την κακία των ανθρώπων, ακόμη και οι σκέψεις τους ήταν κακές, αλλά όχι ο Νώε. Ο Θεός έδωσε στον Νώε συγκεκριμένες και ακριβείς οδηγίες για να κατασκευάσει μια κιβωτό. Ο Νώε το έχτισε σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, ενώ κήρυξε στους γύρω του το μήνυμα του Θεού για να αλλάξουν από τον κακό τρόπο ζωής τους. Τα ζώα και η οικογένεια του Νώε μπήκαν στην κιβωτό της ασφάλειας, ο Θεός έκλεισε τη μοναδική πόρτα, τη μόνη ελπίδα για να σωθούν οι κακοί. Κατόπιν κατέστρεψε από πλημμύρα όλους τους ζωντανούς που επέλεξαν να μην δεχτούν το μήνυμα του Θεού που διακηρύχθηκε από τον Νώε. Μετά τον καθαρισμό της γης, ο Νώε αφαίρεσε το κάλυμμα, βγήκε από την κιβωτό και έχτισε ένα βωμό και λάτρεψε τον Θεό. (Γένεση 6-10)

Σχόλιο: Οι «γιοι του Θεού» είναι οι δίκαιοι, ενώ οι κόρες των ανθρώπων δεν ήταν.

Βασικά σημεία από τον Νώε

- Ο Νώε έλαβε συγκεκριμένες εντολές σχετικά με το τι πρέπει να κάνει για να σώσει τον εαυτό του και την οικογένειά του.
- Κατά την κατασκευή της κιβωτού, ο Νώε διακήρυξε το μήνυμα του Θεού για τους κακούς ανθρώπους να αλλάξουν από τον κακό τρόπο ζωής τους.
- Σε αντίθεση με τον Αδάμ, ο Νώε υπάκουσε, έτσι αυτός και η οικογένειά του σώθηκαν με τη χάρη του Θεού, αφού υπάκουσε.
- Μετά την απελευθέρωσή του, ο Νώε λάτρεψε τον Θεό.
- Ο Χριστός είναι η μόνη πόρτα, τρόπος, για να συγχωρεθεί και να σωθεί ο αμαρτωλός άνθρωπος.

Ο Θεός καλεί τον Άβραμ

Ο Άβραμ φαίνεται να γεννήθηκε λιγότερο από 900 χρόνια μετά τη γέννηση του Νώε και λιγότερο από 352 χρόνια μετά τον κατακλυσμό. Ο πατέρας του Άβραμ, Θάρα, μαζί με τον Άβραμ και τη Σαράι άφησαν το σπίτι τους στην Ουρ των Χαλδαιών, τη γενική περιοχή όπου βρισκόταν ο πύργος της Βαβέλ και μετακόμισαν στη Χαράν. Εδώ ο Θεός είπε στον Άβραμ να αφήσει το σπίτι του πατέρα του, να πάει σε μια μακρινή χώρα και ο Θεός

να κάνει τους απογόνους του μεγάλο έθνος και να κάνει το όνομά του μεγάλο. Ο Άβραμ εμπιστεύτηκε τον Θεό και υπάκουσε μη γνωρίζοντας πού θα οδηγούσε ο Θεός. Όταν ήρθε στη Χαναάν, ο Θεός είπε στον Άβραμ ότι αυτή η γη θα δοθεί στους απογόνους του.

Ως αποτέλεσμα ενός λιμού στη Χαναάν πήγε στην Αίγυπτο, αλλά επέστρεψε στη Χαναάν και ευλογήθηκε πολύ υλικά. Αυτός και ο ανιψιός του, Λωτ, χώρισαν με τον Αβραάμ επιτρέποντας στον Λωτ να πάρει την πιο εύφορη γη. (Γένεση 12-13)

Σημείο κλειδί από τον Θεό καλεί τον Άβραμ

- Ο Θεός κάλεσε τον Άβραμ να πάει. Ο Άβραμ εμπιστεύτηκε, υπάκουσε και πήγε.
- Ο Θεός υποσχέθηκε να τον κάνει μεγάλο και μέσω αυτού θα ευλογούνταν όλοι οι άνθρωποι της γης. Τελικά μέσω του Χριστού.
- Ο Άβραμ δεν ήταν πάντα ειλικρινής, αλλά πάντα εμπιστευόταν και υπάκουε στον Θεό.
- Ο Λωτ που σκεφτόταν τον εαυτό του διάλεξε την καλύτερη γη ενώ ο Άβραμ πήρε το λιγότερο επιθυμητό, ό,τι είχε απομείνει.

Αναφορά της Καινής Διαθήκης στον Άβραμ

«Με πίστη ο Αβραάμ υπάκουσε όταν κλήθηκε να πάει σε έναν τόπο που επρόκειτο να λάβει ως κληρονομιά. Και βγήκε, χωρίς να ξέρει πού πήγαινε. Με πίστη πήγε να ζήσει στη γη της επαγγελίας, όπως σε ξένη γη, ζώντας σε σκηνές με τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, κληρονόμους μαζί του της ίδιας υπόσχεσης. Διότι περίμενε με ανυπομονησία την πόλη που έχει θεμέλια, της οποίας σχεδιαστής και κατασκευαστής είναι ο Θεός. Με πίστη η ίδια η Σάρρα έλαβε τη δύναμη να συλλάβει, ακόμη και όταν είχε περάσει την ηλικία, αφού τον θεωρούσε πιστό που είχε υποσχεθεί. Γι' αυτό, από έναν άνθρωπο, και αυτόν τόσο καλό όσο νεκρό, γεννήθηκαν απόγονοι όσοι τα αστέρια του ουρανού και όσοι οι αναρίθμητοι κόκκοι άμμου στην ακρογιαλιά». (Εβραίους 11:8-12)

Ο Άβραμ αποδίδει φόρο τιμής στον Μελχισεδέκ

Ο Αβραάμ είχε υπακούσει στον Θεό και ζούσε τώρα στη Χαναάν, την περιοχή που γνωρίζουμε ως Παλαιστίνη. Αυτή η γη βρισκόταν ανάμεσα στη Μεσόγειο Θάλασσα και χωριζόταν από έρημο από την κοιλάδα Σινάρ ή Ουρ των Χαλδαιών.

Ο Λωτ είχε επιλέξει ανιδιοτελώς την πιο εύφορη γη και σταδιακά παρασύρθηκε στην πόλη των Σοδόμων. Οι βασιλιάδες της περιοχής επαναστάτησαν εναντίον του βασιλιά των Σοδόμων, νίκησαν τον στρατό του και πήραν τον Λωτ αιχμάλωτο. Ο Άβραμ πήρε μερικούς άνδρες και πήγε να σώσει τον Λωτ. Νίκησε τους στρατούς των βασιλιάδων της περιοχής και έφερε πίσω τον Λωτ μαζί με τα υπάρχοντά του και τα γυναικόπαιδα.

Ο Μελχισεδέκ, ο βασιλιάς του Σαλήμ και ιερέας του Θεού, βγήκε στον Άβραμ όταν επέστρεψε στο σπίτι του, τον ευλόγησε λέγοντας: «Ευλογημένος να είναι ο Άβραμ από τον Ύψιστο Θεό, τον Κάτοχο του ουρανού και της γης. και ευλογημένος ο Ύψιστος Θεός, που παρέδωσε τους εχθρούς σου στα χέρια σου!». (Γένεση 14:19-20) Ο Άβραμ έδωσε στον Μελχισεδέκ ένα δέκατο ή ένα δέκατο, ελευθέρωσε όσους αιχμαλωτίστηκαν, επέστρεψε τα υπάρχοντά τους στον Βασιλιά των Σοδόμων και έδωσε στον Θεό τη δόξα για τη νίκη. (Γένεση 14 και Εβραίους 7)

Βασικά σημεία από το Αφιέρωμα στον Μελχισεδέκ

- Ο Μελχισεδέκ, ο ιερέας του Θεού, έδωσε την ευλογία του Θεού στον Άβραμ.
- Ο Άβραμ έδωσε στον Μελχισεδέκ το ένα δέκατο από ό,τι είχε πάρει από τη μάχη.
- Ο Άβραμ αρνήθηκε να διατηρήσει τα υπάρχοντα και τους ανθρώπους των Σοδόμων.
- Ο Άβραμ έδωσε στον Θεό τη δόξα για τη νίκη του.
- Υπήρχαν ιερείς του Θεού πριν από τη Διαθήκη με τον Ισραήλ.

Ισμαήλ, ο Φυσικός Υιός

Ο Θεός υποσχέθηκε στον Άβραμ ότι αυτός και η Σαράι θα είχαν έναν γιο με αποτέλεσμα πολλά έθνη να ευλογηθούν. Ήταν ηλικιωμένοι και η Σαράι πέρα από την ηλικία τεκνοποίησης. Έγινε ανυπόμονη να περιμένει τον Θεό να εκπληρώσει την υπόσχεσή Του. Αυτή και ο Άβραμ συμφώνησαν να βοηθήσουν τον Θεό να εκπληρώσει την υπόσχεσή Του αποκτώντας έναν γιο με φυσικά μέσα αναπαραγωγής μέσω της δούλης της Σαράι, Άγαρ. Μέσα από τη σχέση του Άμπραμ με την Άγαρ γεννήθηκε ο Ισμαήλ. Αλλά η υπόσχεση του Θεού δεν ήταν στην Άγαρ αλλά στη Σαράι, επομένως ο Ισμαήλ δεν ήταν γιος της υπόσχεσης. Δεκατρία χρόνια αργότερα ο Θεός μίλησε στον Άβραμ υποσχόμενος ότι αν περπατούσε άμεμπτος, θα έκανε διαθήκη με αυτόν και τους απογόνους του και θα τον έκανε πατέρα πολλών εθνών. Ο Θεός άλλαξε το όνομά του από

Άβραμ, που σημαίνει μεγάλος πατέρας, σε Αβραάμ, που σημαίνει πατέρας πλήθους, και Σαράι, που σημαίνει φιλονίκης, σε Σάρα, που σημαίνει πριγκίπισσα. Ο Θεός επανέλαβε την υπόσχεσή Του ότι η Σάρα και ο Αβραάμ θα είχαν έναν γιο – αυτός θα ήταν ο γιος της υπόσχεσης. (Γένεση 15-17) Η σημασία του γιου της υπόσχεσης και του φυσικού υιού συζητείται στα εδάφια Γαλάτες 1:1-7. Σχόλιο: Η διαθήκη είναι μια δεσμευτική συμφωνία.

Σημείο κλειδί από τον Ισμαήλ

- Ο Θεός έχει τον έλεγχο. Η προσπάθεια του ανθρώπου να έχει τον έλεγχο καταλήγει σε κακό.
- Ο Αβραάμ έδειξε ότι πίστευε στον Θεό και ενήργησε σύμφωνα με αυτή την πίστη που του αποδόθηκε ως δικαιοσύνη.
- Η ευλογία του Θεού στον άνθρωπο μπορεί να έρθει μόνο μέσω του γιου της υπόσχεσης.

Διαθήκη με τον Αβραάμ

Ο Ισμαήλ ήταν περίπου 12 ή 13 ετών και ο Ισαάκ ήταν ακόμα απλώς μια υπόσχεση. Σε ηλικία 99 ετών και η Σάρα πέρα από την ηλικία της απόκτησης παιδιών, ο Θεός μίλησε στον Αβραάμ λέγοντας: «Θα συνάψω τη διαθήκη μου ανάμεσα σε μένα και σε εσένα και στους απογόνους σου μετά από σένα στις γενεές τους για μια αιώνια διαθήκη, να είμαι Θεός για σένα και για τους απογόνους σου μετά απο εσένα. ... Κάθε αρσενικό ανάμεσά σας θα περιτμηθεί. Θα περιτμηθείς με τη σάρκα των ακροποσθίων σου, και θα είναι σημάδι της διαθήκης ανάμεσα σε μένα και σε σένα». (Γένεση 17:7-10-11)

Τότε ο Θεός είπε ότι η Σάρα θα αποκτήσει έναν γιο. Ο Αβραάμ σκέφτηκε ότι θα γεννούσε η Σάρα σε μεγάλη ηλικία παιδί; Έπειτα είπε: «Αχ να γίνει αποδεκτός ο Ισμαήλ» και ο Θεός απάντησε «όχι, αλλά η Σάρα η γυναίκα σου θα σου γεννήσει έναν γιο». Έτσι, μια υπόσχεση ενός γιου θα τηρούνταν και μια διαθήκη θα δημιουργηθεί.

Σημείο κλειδί από το Covenant with Abraham

- Ο Αβραάμ έζησε μια ζωή ενώπιον του Θεού βασισμένη στη δικαιοσύνη, την ακεραιότητα, την ειλικρίνεια, την αθώα και την αμέριστη - το ίδιο πρέπει και εμείς.

Σόδομα και Γόμορρα

Λίγο καιρό μετά τη διαθήκη της περιτομής, ο Θεός εμφανίστηκε για άλλη μια φορά στον Αβραάμ για να

του πει ότι η Σάρα θα είχε ένα παιδί που είχε υποσχεθεί εδώ και πολύ καιρό. Ο Θεός είπε στον Αβραάμ για την οργή Του εναντίον των πολιτών των Σοδόμων και των γύρω πόλεων εξαιτίας της κακίας τους. Επρόκειτο να καταστρέψει και τους ανθρώπους και τις περιουσίες τους. Τώρα ο Λωτ ζούσε στα Σόδομα. Ο Αβραάμ παρακάλεσε τον Θεό να σώσει την πόλη αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ωστόσο, έστειλε αγγέλους με ανθρώπινη μορφή για να απομακρύνουν τον Λωτ και την οικογένειά του. Οι άνδρες των Σοδόμων ήθελαν να κάνουν σεξ με τους άνδρες που επισκέπτονταν την πόλη. Οι σεξουαλικές πράξεις μεταξύ ανδρών, ομοφυλόφιλων, δεν είναι φυσικές τις οποίες ο Θεός θεωρεί κακές και πονηρές. Αν ένας άντρας ξαπλώσει με έναν άντρα όπως κάποιος με μια γυναίκα, και οι δύο έχουν κάνει ό,τι είναι απεχθές. Πρέπει να θανατωθούν. Το αίμα τους θα είναι στο κεφάλι τους. Αυτό συζητείται στο

[thebiblewayonline.com/HTML/Liberated.](http://thebiblewayonline.com/HTML/Liberated.html#EN.GM.17.05.Liberated_Homosexuality.html)

[html#EN.GM.17.05.Liberated Homosexuality.html](http://thebiblewayonline.com/HTML/Liberated_Homosexuality.html)

Σημείο κλειδί από τα Σόδομα και τα Γόμορρα

- Ο Θεός απεχθάνεται την κακία.

Ισαάκ, ο Υιός της Επαγγελίας

Πριν από τη γέννηση του Ισαάκ, ο Αβραάμ μετακόμισε κοντά στη Γεράρ στη χώρα του Αβιμέλεχ. Μη έχοντας εμπιστοσύνη στον Θεό και φοβούμενος για τη ζωή του, εξαπάτησε τον Αβιμέλεχ ότι η Σάρρα ήταν γυναίκα του, κάτι που οδήγησε τον Αβιμέλεχ να την πάρει για γυναίκα του. Ο Θεός παρενέβη: «Ίδού, είσαι νεκρός εξαιτίας της γυναίκας που πήρες, γιατί είναι γυναίκα άντρα». Επέστρεψε τη Σάρρα στον Αβραάμ, ο οποίος προσευχήθηκε στον Θεό για λογαριασμό του Αβιμέλεχ.

Λίγο αργότερα, ο Κύριος επισκέφτηκε τη Σάρρα και αυτή συνέλαβε και γέννησε τον Ισαάκ, τον γιο της υπόσχεσης. Η Άγαρ, η υπηρέτρια της Σάρας, αναγκάστηκε να φύγει. Αλλά ο Θεός άκουσε την κραυγή της Άγαρ και ήταν μαζί με τον Ισμαήλ.

Είναι μέσω του Ισαάκ, του γιου της υπόσχεσης, όχι του Ισμαήλ, του γιου της ανθρώπινης φύσης, που μια άλλη υπόσχεση θα τηρηθεί. π.χ. όλα τα έθνη θα ήταν ευλογημένα. Αυτή η ευλογία θα ερχόταν μέσω του Ιησού από τη Ναζαρέτ, ο οποίος θα προσέφερε τον εαυτό Του ως εξιλεωτική θυσία για να σώσει όλους τους έμπιστους και υπάκουους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους. (Γένεση 20-21)

Βασικά σημεία από τον Ισαάκ

- Ο Θεός είναι πάντα πιστός. Οι υποσχέσεις του εκπληρώνονται πάντα.
- Η εξαπάτηση είναι ψέμα.
- Οι άνθρωποι εμπιστεύονται τον Θεό όταν ικανοποιούν τις σαρκικές επιθυμίες τους.

Δοκιμάζοντας την πίστη του Αβραάμ

Χωρίς αμφιβολία ο Ισαάκ ήταν πολύ αγαπητός στον Αβραάμ καθώς ήταν το μοναχοπαιδί της Σάρας και το παιδί που τους είχε υποσχεθεί ο Θεός. Η δικαιοσύνη και η πίστη του Αβραάμ δεν παραιτήθηκαν στη σχέση του με τον Θεό. Ήταν πρόθυμος, μάλιστα, ο Θεός τον εμπόδισε να προσφέρει ως θυσία τον μονάκριβο γιο του για να ευχαριστήσει τον Θεό που αγαπούσε και εμπιστευόταν. Σημειώστε την ομοιότητα με τον Ιησού. «Διότι τόσο αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μοναδικό και μοναδικό Υιό του, για να έχει ο καθένας που τον εμπιστεύεται αιώνια ζωή, αντί να καταστραφεί ολοκληρωτικά». (Ιωάννης 3:16-17)]

Όταν η πίστη μας δοκιμάζεται, εμπιστευόμαστε τον Θεό και δείχνουμε την αγάπη μας με τις πράξεις μας; Βοηθάμε τους γείτονές μας την ώρα που έχουν ανάγκη; Ο περισσότερος ελεύθερος χρόνος μας αφιερώνεται στην ευχαρίστηση του εαυτού μας; Κατηγορούμε τον Θεό για καρκίνο, απώλεια εργασίας ή θάνατο γονέα ή παιδιού; (Γένεση 22)

Βασικό σημείο από τη δοκιμή της πίστης του Αβραάμ

- Ο Θεός γνωρίζει την αγάπη μας γι' αυτόν από τις πράξεις μας, τι Του δίνουμε ή τι Του αρνούμαστε.
- Ο Αβραάμ δεν απέκρυψε τον Ισαάκ.
- Ο Θεός έδωσε τον Ιησού να είναι η εξιλεωτική μας θυσία.
- Ο Αβραάμ ήξερε ότι ο Θεός ήταν σε θέση να επαναφέρει τον Ισαάκ στη ζωή.

Τελευταίες μέρες του Αβραάμ

Στην εποχή του ο Αβραάμ επιθυμούσε να επιλέξει σύζυγο για τον Ισαάκ – σε ορισμένες χώρες αυτό εξακολουθεί να ισχύει. Έτσι, ο Αβραάμ έστειλε τον υπηρέτη του στη χώρα των Χαλδαίων όπου ζούσε ο Αβραάμ πριν τον καλέσει ο Θεός. Δεν ήθελε ο Ισαάκ να έχει σύζυγο από τους ειδωλολάτρες στη Χαναάν. Εδώ ο

έμπιστος υπηρέτης του Αβραάμ, υπό την καθοδήγηση του Θεού, επέλεξε τη Ρεβέκκα, την κόρη του ανιψιού του, Βεθουήλ (γιος του αδερφού του Αβραάμ Ναχώρ) για σύζυγο του Ισαάκ. (Γένεση 24 - 25:18)

Βασικά σημεία από το Abrahams Final Days

- Ο Ισαάκ παντρεύεται κάποιον που πιστεύει στον Θεό και όχι κάποιον ειδωλολάτρη.
- Οι σχέσεις, συμπεριλαμβανομένου του γάμου, θα βοηθήσουν ή θα βλάψουν τη σχέση μας με τον Θεό στο ταξίδι μας προς την αιωνιότητα.

Η ζωή του Ισαάκ και η απάτη του Ιακώβ

Ο Αβραάμ πέθανε σε ηλικία 175 ετών και θάφτηκε στη Χαναάν. Ο Ισαάκ και η Ρεβέκκα είχαν δίδυμους γιους. Ο καθένας τους έδειχνε ευνοιοκρατία με τον Ισαάκ να ευνοεί τον Ησαύ καθώς ήταν υπαίθριος, ενώ η Ρεβέκκα ευνοούσε τον Ιακώβ. Η ευνοιοκρατία προκαλεί πάντα διαμάχες. Ο Ησαύ φαινόταν να έχει μια στάση να ικανοποιεί τις παρούσες επιθυμίες του χωρίς να λαμβάνει υπόψη τις συνέπειές τους ή το μέλλον. Ο Ιακώβ, υπό τις οδηγίες της μητέρας του, της Ρεβέκκας, συνωμότησε για να πάρει το διπλό δικαίωμα του πρωτότοκου και την ευλογία του Ισαάκ. Κατάφεραν να εξαπατήσουν τον Ισαάκ επειδή ήταν τυφλός. Ο Ιακώβ κατέφυγε στην οικογένεια της Ρεβέκκας φοβούμενος για τη ζωή του. Στο δρόμο ο Θεός είπε στον Ιακώβ: «Εγώ είμαι ο Κύριος, ο Θεός του Αβραάμ του πατέρα σου και ο Θεός του Ισαάκ. Τη γη στην οποία ξαπλώνεις θα τη δώσω σε σένα και στους απογόνους σου. Οι απόγονοί σου θα είναι σαν τη σκόνη της γης, και θα απλωθείς στη δύση και στην ανατολή και στον βορρά και στον νότο, και σε σένα και στους απογόνους σου θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης. Ιδού, εγώ είμαι μαζί σας και θα σας κρατήσω όπου κι αν πάτε, και θα σας φέρω πίσω σε αυτή τη γη. Γιατί δεν θα σε αφήσω μέχρι να κάνω αυτό που σου έχω υποσχεθεί».

Αργότερα ο μελλοντικός πεθερός του Jacob τον εξαπάτησε. Η αμαρτία έχει πάντα συνέπειες, παρόλο που ο Θεός συγχωρεί εκείνους που εμπιστεύονται σ' Αυτόν και υπακούουν λόγω της αγάπης τους γι' Αυτόν. (Γένεση 25:20-28)

Σημείο κλειδί από το Jacob's Deception

- Ο Θεός είπε στον Αβραάμ και επανέλαβε στον Ιακώβ ότι θα έκανε τους απογόνους του τόσους όσο τα αστέρια στον ουρανό και θα τους έδινε τη Χαναάν, τη «Γη της Επαγγελίας».

- Μέσω των απογόνων του Ιακώβ (Ιησού) όλα τα έθνη στη γη θα ευλογηθούν επειδή ο Αβραάμ με υπάκουσε.

Ο Τζέικομπ φτάνει στην Ανατολική Χώρα

Ο Ιακώβ είχε εξαπατήσει τον Ισαάκ, εκμεταλλεύτηκε και εξόργισε τον αδερφό του Ησαύ, κι έτσι κατέφυγε στο σπίτι της μητέρας του που ήταν πίσω στη χώρα των Χαλδαίων. Όταν έφτασε, ρώτησε τον Λάβαν, τον αδελφό της μητέρας του, τον γιο του Ναχώρ, τον αδελφό του Αβραάμ. Στο πηγάδι είδε τη Ραχήλ, μια βοσκοπούλα και την κόρη του Λάβαν. Ο Ιακώβ συμφώνησε να εργαστεί για τον Λάβαν για 7 χρόνια για να γίνει η Ραχήλ γυναίκα του. Μετά από 7 χρόνια ο Λάβαν εξαπατήσε τον Ιακώβ και του έδωσε τη Λία για γυναίκα. Ο Τζέικομπ συμφώνησε τότε να δουλέψει άλλα 7 χρόνια για τη Ρέιτσελ. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του με τον Λάβαν ο Θεός τον ευημερούσε πολύ. (Γένεση 29-30)

Σημείο κλειδί από τον Τζέικομπ Φτάνει στην Ανατολική Χώρα

- Η Ρεβέκκα και ο Ιακώβ εξαπάτησαν τον Ισαάκ και τώρα ο Ιακώβ εξαπατάται. Ω, οι συνέπειες της αμαρτίας.

Ο Ιάκωβος Φεύγει από τον Λάβαν

Οι τέσσερις γυναίκες του Ιακώβ που του γέννησαν πολλά παιδιά όσο ζούσαν με τον Λάβαν. Είχαν περάσει τουλάχιστον 14 χρόνια. Ο Λάβαν άρχισε να τρέφει λιγότερο ενδιαφέρον για τον Ιακώβ και οι γιοι του Λάβαν είχαν αρχίσει να ζηλεύουν την ευημερία του Ιακώβ. Είχε έρθει η ώρα για τον Ιακώβ να επιστρέψει στο σπίτι όπου ζούσε ο Ισαάκ και όπου ήταν θαμμένος ο Αβραάμ. Έτσι, ο Ιακώβ με την οικογένειά του και τα ζώα του έφυγε χωρίς να το πει στον Λάβαν. Όταν ο Λάβαν αντιλήφθηκε την αναχώρηση του Ιακώβ, τους καταδίωξε. Στο δρόμο του ο Θεός προειδοποίησε τον Λάβαν να μην κάνει τίποτα εναντίον του Ιακώβ. Ο Λάβαν και ο Ιακώβ συναντήθηκαν, συμφώνησαν να μην κάνουν κακό ο ένας στον άλλον. Ο Λάβαν επέστρεψε στο σπίτι.

Καθώς ο Ιακώβ πλησίαζε τη γη όπου διέμενε ο Ησαύ, φοβόταν τι θα μπορούσε να κάνει ο Ησαύ λόγω της προηγούμενης εξαπάτησής του να λάβει την ευλογία του Ησαύ από τον Ισαάκ. Ο Ιακώβ μετανόησε για το παρελθόν του κακού, ευχαρίστησε για την ευημερία που είχε προσφέρει ο Θεός και παρακάλεσε να ελευθερωθεί

από τον Ησαύ. Όταν ο Ησαύ είδε τον Ιακώβ, έτρεξε και τον αγκάλιασε. (Γένεση 31-33)

Βασικά σημεία από τον Jacob Flees Laban

- Ο Ιακώβ με τη βοήθεια της μητέρας του εξαπάτησε τον πατέρα του για να πάρει την ευλογία του πρωτότοκου γιου. Η αμαρτία έχει συνέπειες.
- Η μετάνοια και η ευχαριστία στον Θεό για τις ευλογίες Του, ευχαρίστησε τον Θεό.

Ο Τζέικομπ επιστρέφει στο Μπέθελ

Ο Ιακώβ έχει επιστρέψει σπίτι και τα έχει φτιάξει με τον Ησαύ. Στη συνέχεια επέστρεψε στο μέρος όπου του εμφανίστηκε ο Θεός όταν έφυγε για να σώσει τη ζωή του. Με τις οδηγίες του Θεού πήγε στο Μπέθελ, όπου ο Θεός του έδωσε προηγουμένως την ίδια υπόσχεση που έδωσε στον Αβραάμ και τον Ισαάκ. Ο Ιακώβ πλησιάζει τον Θεό απαιτώντας να αφαιρεθούν όλα τα είδωλα. Στο Μπέθελ έχτισε ένα θυσιαστήριο και προσκύνησε τον Θεό. Εδώ εμφανίστηκε πάλι ο Θεός άλλαξε το όνομά του από Ιακώβ, που σημαίνει αντικαταστάθηκε, σε Ισραήλ και είπε: «Εγώ είμαι ο Παντοδύναμος Θεός: γίνε καρποφόρος και πληθύνσου. Ένα έθνος και μια ομάδα εθνών θα προέλθει από σένα, και οι βασιλιάδες θα προέλθουν από το ίδιο σου το σώμα. Τη γη που έδωσα στον Αβραάμ και στον Ισαάκ θα σου δώσω, και θα δώσω τη γη στους απογόνους σου μετά από σένα». (Γένεση 35:11-13)

Βασικό Σημείο Ο Τζέικομπ Επιστρέφει στο Μπέθελ

- Οι πράξεις κάποιου δείχνουν αν έχει μετανοήσει (αλλάξει).
- Με το να στρέφεται ο Θεός, να απομακρύνει τους ψεύτικους θεούς, να ευχαριστεί και να λατρεύει τον Θεό δείχνει ξεκάθαρα ότι ο Ιακώβ είχε πραγματικά αλλάξει - είχε μετανοήσει.
- Ευχαριστίες, έπαινος και λατρεία ευχαριστούν τον Θεό και φέρνουν χαρά.

Τα προβλήματα του Ιακώβ

Αφού ο Ιακώβ επέστρεψε στη Χαναάν και έκανε ειρήνη με τον Ησαύ, ο πατέρας τους Ισαάκ πέθανε. Ο Ιακώβ, τώρα Ισραήλ, είχε 12 γιους και μια κόρη. Η Ντίνα, η κόρη, βιάστηκε από έναν Χεβίτη στη γη Χαναάν. Η Ρεβέκκα πέθανε γεννώντας τον Βενιαμίν. Ο Ισραήλ έδειξε εύνοια προς τον Ιωσήφ επειδή ήταν ο πρωτότοκος γιος της Ραχήλ, για τον οποίο εργάστηκε 14 χρόνια. Αυτό προκαλεί πολλή ζήλια στους άλλους γιους του. Τώρα ο Ιωσήφ είχε ασυνήθιστα όνειρα που

αφηγήθηκε στους αδελφούς και τον πατέρα του. Αυτά τα όνειρα έδειχναν ότι όλοι θα τον υποκλίνονταν. Αυτό μετατρέπει τη ζήλια σε μίσος που εκδηλώθηκε όταν τα αδέρφια του τον πούλησαν ως σκλάβο σε ένα καραβάνι Ισμαηλιτών που πήγαιναν στην Αίγυπτο. Σφάξαν μια κατσικά βουτηγμένη στο μανδύα του Ιωσήφ στο αίμα της, την πήγαν στον πατέρα τους εξαπατώντας τον να πιστέψει ότι ο Ιωσήφ είχε σκοτωθεί από κάποιο άγριο ζώο. (Γένεση 36:16-38)

Σημείο κλειδί από το πρόβλημα του Jacob

- Οι συνέπειες των αμαρτιών της ευνοιοκρατίας, του θυμού, του μίσους και της εξαπάτησης και προκαλεί πόνο. Ο Θεός χρησιμοποίησε μια τρομερή κατάσταση για τη δόξα Του και για τη σωτηρία του Ιακώβ και της οικογένειάς του και τελικά τη σωτηρία με τη ζωή και την εξιλωτική θυσία του Ιησού από τη Ναζαρέτ, του Χριστού.

Joseph, The Slave

Τα ζηλιάρα αδέρφια του Ιωσήφ τον πούλησαν σε ένα καραβάνι Ισμαηλιτών. Όταν έφτασε στην Αίγυπτο, πουλήθηκε σε έναν από τους αξιωματούχους του Φαραώ. Εκτελούσε τα καθήκοντά του ως έμπιστος υπηρέτης με τέτοιο τρόπο που ο ιδιοκτήτης του του έδινε μεγαλύτερες ευθύνες. Επειδή δεν ενέδωσε στους πειρασμούς της γυναίκας του Πετεφρή, φυλακίστηκε. Ακόμα και στη φυλακή βρήκε χάρη στον φύλακα της φυλακής. Σε όλες τις αντιξοότητες του συνέχισε να εμπιστεύεται και να υπηρετεί τον Θεό. Ενώ ήταν εκεί, έγινε φίλος με τον πολιοπόρο του Φαραώ, ο οποίος πολύ αργότερα θυμάται τι είχε κάνει ο Ιωσήφ για αυτόν. (Γένεση 39 - 41:40)

Βασικά σημεία από τον Joseph, The Slave

- Στις πιο δύσκολες στιγμές οι δούλοι του Θεού πρέπει πάντα να είναι ευσεβείς.
- Ο Θεός δοκιμάζει την πίστη όσων Τον αγαπούν.
- Σε περιόδους αντιξοότητας μπορεί κανείς να κατηγορήσει τον Θεό και να απομακρυνθεί από Αυτόν.
- Η ευημερία μπορεί να ενθαρρύνει κάποιον να εμπιστευτεί τον εαυτό του.
- Πάντα να αποφεύγετε την αμαρτία ακόμη και σε σκληρούς και άδικους καιρούς.

Ιωσήφ, Ο Κυβερνήτης

Υποφέροντας τις συνέπειες της δίκαιης ζωής, ο Ιωσήφ στάλθηκε στη φυλακή. Ενώ βρισκόταν στη φυλακή, τον

εγκατέλειψαν όσοι βοήθησε, αλλά όχι ο Θεός. Ζώντας ως πιστός υπηρέτης του Θεού, επέτρεψε στον Θεό να τον χρησιμοποιήσει στο σχέδιό Του για να φέρει τη λύτρωση σε όλη την ανθρωπότητα, εάν τον εμπιστευόταν και τον υπάκουε. Ο πολιοπόρος του Φαραώ θυμήθηκε τελικά τον Ιωσήφ και είπε στον Φαραώ ότι ο Ιωσήφ ερμήνευε τα όνειρά του όταν ήταν στη φυλακή. Ο Φαραώ κάλεσε τον Ιωσήφ από τη φυλακή για να ερμηνεύσει το όνειρό του. Ο Ιωσήφ είπε στον Φαραώ ότι δεν μπορούσε να ερμηνεύσει, αλλά ο Θεός μπορούσε.

Ο Φαραώ πίστεψε στην ερμηνεία του Θεού μέσω του Ιωσήφ και έβαλε τον Ιωσήφ υπεύθυνο για την προετοιμασία για την καταστροφή ενός λιμού. Ο Ιωσήφ ήταν τώρα δεύτερος σε όλη την Αίγυπτο και προετοιμάστηκε για την πείνα.

Ο λιμός έφτασε στην οικογένεια του Ιωσήφ στη Χαναάν. Όταν άκουσε ότι το φαγητό ήταν στην Αίγυπτο, ο Ιακώβ έστειλε τους γιους του εκεί για να αγοράσουν τρόφιμα σε δύο περιπτώσεις. Ο Ιωσήφ δεν εκδικήθηκε τα αδέρφια του, αντίθετα αναγνώρισε το χέρι του Θεού που εργαζόταν σε αυτόν για τα καλά. (Γένεση 41:41-44)

Σημείο κλειδί από τον Joseph, The Ruler

- Ο Ιωσήφ επέτρεψε στον Θεό να τον χρησιμοποιήσει για τους σκοπούς Του, ακόμη και μέσα από πολύ πόνο και δυσκολίες.
- Ο Θεός είναι πάντα πιστός, αλλά ο άνθρωπος δεν είναι πάντα σε θέση να καταλάβει.
- Μια αιώνια ζωή με τον Θεό στον Παράδεισο αξίζει πάντα οποιονδήποτε πόνο ή οποιαδήποτε στενοχώρια εδώ στη γη.

Ο Ιάκωβος πηγαίνει στην Αίγυπτο

Τα αδέρφια του Ιωσήφ στάλθηκαν στην Αίγυπτο για αναζήτηση τροφής λόγω πείνας. Φοβούμενοι τη ζωή τους επειδή κατηγορούνταν ότι έκλεψαν από τη δεύτερη πιο ισχυρή Αίγυπτο, υποκλίθηκαν σε αυτόν, αποδίδοντας φόρο τιμής, το όνειρο του Ιωσήφ που είχε προείπει όταν ήταν νέος. Ο Ιούδας αναγνωρίζει την ενοχή του που τον πούλησε ως σκλάβο. Τότε ο Ιωσήφ αποκαλύπτει τον εαυτό του στους αδελφούς του πώς η προδοτική πράξη τους χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό για να σώσει αυτούς και τον Ιακώβ. Ο Ιωσήφ στέλνει να

βρουν τον Ιακώβ και όλη την οικογένεια και τα υπάρχοντά του. Κατά την άφιξη, ο Τζόζεφ και ο Τζέικομπ επανενώνονται. Ο Φαραώ έδωσε στον Ιακώβ την εκλεκτή γη της Γεσέν. Ο Ιακώβ μπορεί να σκόπευε να παραμείνει μέχρι να τελειώσει η πείνα, αλλά οι απόγονοί του παρέμειναν στην Αίγυπτο για 400 χρόνια. (Γένεση 45-47)

Βασικά σημεία από τον Jacob Goes to Egypt

- Ο Θεός χρησιμοποίησε τους γιους του Ιακώβ για να εκπληρώσει το θέλημά Του.
- Ο Ιωσήφ αναγνώρισε το χέρι του Θεού στη ζωή του λέγοντας: «Με έστειλε μπροστά σας για να σας διαφυλάξω ένα υπόλοιπο στη γη και να σώσω τη ζωή σας με μια μεγάλη απελευθέρωση».

Ο Ιακώβ και ο Ιωσήφ πεθαίνουν στην Αίγυπτο. Μετά από 17 χρόνια στην Αίγυπτο, ο Jacob πεθαίνει. Το πρωί του Ιωσήφ και των αδελφών του κατά τη διάρκεια των 40 ημερών που απαιτήθηκαν για την ταρίχευση. Τότε ο Ιακώβ μεταφέρθηκε πίσω στη Χαναάν και θάφτηκε δίπλα στον Αβραάμ, τη Σάρρα, τον Ισαάκ, τη Ραχήλ και τη Λεία, την πρώτη του γυναίκα και μητέρα του Ιούδα. «Ο Ιωσήφ ανέβηκε να θάψει τον πατέρα του. Μαζί του ανέβηκαν όλοι οι δούλοι του Φαραώ, οι πρεσβύτεροι του σπιτικού του, και όλοι οι πρεσβύτεροι της γης της Αιγύπτου, καθώς και όλο το σπιτικό του Ιωσήφ, οι αδελφοί του και το σπιτικό του πατέρα του. Μόνο τα παιδιά τους, τα κοπάδια τους και τα κοπάδια τους έμειναν στη γη Γεσέν. Μαζί του ανέβηκαν και άρματα και ιππείς. Ήταν μια πολύ μεγάλη παρέα.» (Γένεση 50)

Πολύ αργότερα «ο Ιωσήφ είπε στους αδελφούς του: «Πρόκειται να πεθάνω, αλλά ο Θεός θα σας επισκεφτεί και θα σας ανεβάσει από αυτή τη γη στη γη που ορκίστηκε στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ». Τότε ο Ιωσήφ έβαλε τους γιους του Ισραήλ να ορκιστούν, λέγοντας: «Ο Θεός θα σας επισκεφτεί οπωσδήποτε, και θα σηκώσετε τα οστά μου από εδώ». Χαναάν όταν ο Θεός τους ελευθέρωσε από την Αίγυπτο. (Γένεση 50)

Βασικά σημεία από τον Jacob και τον Joseph Die in Egypt

- Από σκλάβος μέχρι το δεύτερο πιο ισχυρό άτομο στην Αίγυπτο, ο δίκαιος Ιωσήφ επέτρεψε στον Θεό

να τον χρησιμοποιήσει για να εκπληρώσει τα σχέδιά Του.

- Ο Ιούδας που είχε προτείνει να πουλήσει τον Ιωσήφ ως σκλάβο προσφέρεται τώρα ως σκλάβος για να κρατήσει τον Ιακώβ από τα ταλαιπωρία. Οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν.
- Είναι ενδιαφέρον ότι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ είναι από τη φυλή του Ιούδα.

ΕΞΟΔΟΣ ΠΛΗΘΟΥΣ

Μωυσής - ο Αιγύπτιος

Ο Θεός υποσχέθηκε στον Αβραάμ ότι θα γινόταν ο πατέρας πολλών εθνών μέσω του Ισαάκ, του γιου της υπόσχεσής Του. Έχουν περάσει περίπου τετρακόσια χρόνια, από τότε που ο Ιακώβ, γιος του Ισαάκ, πήγε στην Αίγυπτο λόγω πείνας. Η οικογένειά του έχει μεγαλώσει σε εκατομμύρια, αλλά ζει στη σκλαβιά. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η Αίγυπτος καταλήφθηκε από μια νέα δυναστεία που δεν ήταν κάτι νέο για το παρελθόν της Αιγύπτου και δεν είχαν ακούσει ποτέ για τον Ιωσήφ. Ο Φαραώ διέταξε κάθε γιο που γεννιόταν στους Εβραίους να ρίχνεται στον Νείλο. Η μητέρα του Μωυσή τον έκρυψε μέχρι που τον βρήκε η κόρη του Φαραώ. Για σαράντα χρόνια εκπαιδεύτηκε στους τρόπους των αιγυπτιακών βασιλέων. Από φόβο για την οργή του Φαραώ, έφυγε από την Αίγυπτο αφού σκότωσε έναν Αιγύπτιο επειδή κακομεταχειρίστηκε έναν Εβραίο δούλο. Για τα επόμενα σαράντα χρόνια βοσκούσε πρόβατα για τον Ραουήλ, έναν ιερέα της Μαδιάμ, που αναφέρεται και ως Ιοθόρ. Τότε ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή να πάει στην Αίγυπτο για να ελευθερώσει τον Αβραάμ, Ο Ισαάκ και ο απόγονος του Ιακώβ από τη δουλεία. (Εξοδος 1 – 2)

Σημείο κλειδί από τον Μωυσή - τον Αιγύπτιο

- Ο Θεός είναι πιστός. Είδε την κατάσταση των Ισραηλιτών και θυμήθηκε την υπόσχεσή του στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ.
- Ο Θεός επέλεξε τον Μωυσή για να ελευθερώσει τον λαό Του από τη δουλεία του.
- Αιώνες αργότερα ο Θεός έστειλε τον Ιησού από τη Ναζαρέτ για να ελευθερώσει το λαό Του από τη δουλεία της αμαρτίας.

Μωυσής - Καλείται από τον Θεό

Αφού σκότωσε τον Αιγύπτιο, ο Μωυσής έφυγε από την Αίγυπτο και έζησε στη Μηδία για σαράντα χρόνια

βόσκοντας πρόβατα. Τα Παιδιά του Ισραήλ είχαν γίνει τόσο μεγάλοι σε αριθμό, ώστε ο νέος Φαραώ φοβόταν ότι μπορεί να ευθυγραμμιστούν με έναν άλλο άρχοντα. «Γι' αυτό, έβαλαν πάνω τους υπεύθυνους για να τους ταλαιπωρήσουν με βαριά βάρη. Έφτιαξαν για τον Φαραώ πόλεις καταστήματα, το Pithom και το Raamses. Όσο όμως καταπιέζονταν, τόσο πολλαπλασιάζονταν. Και οι Αιγύπτιοι φοβούνταν τον λαό του Ισραήλ». (Εξοδος 1:11-13)

Μια μέρα, όταν ο Μωυσής φύλαγε το κοπάδι των προβάτων, ο Θεός του μίλησε λέγοντας: «Εγώ είμαι ο Θεός του πατέρα σου, ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ». ... «Έχω δει σίγουρα τη θλίψη του λαού μου που είναι στην Αίγυπτο και άκουσα την κραυγή τους εξαιτίας των αρχηγών τους. Γνωρίζω τα βάσανά τους και κατέβηκα για να τους ελευθερώσω από τα χέρια των Αιγυπτίων και να τους φέρω από αυτή τη γη σε μια γη καλή και πλατιά, μια χώρα που ρέει γάλα και μέλι». ... «Έλα, θα σε στείλω στον Φαραώ για να βγάλεις τον λαό Μου, τα παιδιά του Ισραήλ, από την Αίγυπτο». (Εξ 3:6· 7-8;10) Ο Μωυσής ένιωθε ανεπαρκής, αλλά απρόθυμα προχώρησε όταν ο Θεός του έδειξε τη δύναμη των θαυμάτων Του για να πείσει τους Αιγύπτιους και τους Ισραηλίτες ότι ο Θεός είχε τον έλεγχο. (Εξοδος 3 - 4:17)

Βασικά σημεία από τον Μωυσή - Καλείται από τον Θεό

- Ο Θεός είπε στον Μωυσή να φύγει, αλλά ο Μωυσής είπε να στείλει κάποιον άλλο που εξόργισε τον Θεό. Εξοργίζουμε τον Θεό με το να μην κάνουμε το θέλημά Του που μας έχει δώσει με τον εμπνευσμένο λόγο, την Αγία Γραφή;
- Τα παιδιά του Ισραήλ πολλαπλασιάστηκαν πολύ ενώ διώκονταν. Το ίδιο και οι χριστιανοί του 1ου αιώνα.

Μωυσής, Ο Απελευθερωτής

Ο Μωυσής είχε περάσει 40 χρόνια στην Αίγυπτο εκπαιδευόμενος σε όλους τους τρόπους των Αιγυπτίων και άλλα 40 χρόνια ως βοσκός που εκπαιδεύτηκε από τον Θεό για να οδηγήσει τον λαό Του από την Αίγυπτο στη γη που είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Τα επόμενα σαράντα χρόνια οδήγησε τα παιδιά του Θεού από τη φυσική δουλειά.

Πρώτα με τον Ααρών πήγε στον Φαραώ, ίσως τον πατέρα της θετής μητέρας του ή τον αδερφό της, ζητώντας του να επιτρέψει στους Ισραηλίτες να πάνε

στην έρημο για να κάνουν μια γιορτή και να λατρεύουν τον Θεό. Ο Φαραώ αρνήθηκε λέγοντας: «Ποιος είναι ο Κύριος, ώστε να υπακούσω στη φωνή του και να αφήσω τον Ισραήλ να φύγει; Δεν ξέρω τον Κύριο, και επιπλέον, δεν θα αφήσω τον Ισραήλ να φύγει». (Εξοδος 5:2) Επιπλέον, «Δεν θα δίνετε πλέον στον λαό άχυρο για να φτιάξει τούβλα, όπως στο παρελθόν. ας πάνε να μαζέψουν άχυρα για τον εαυτό τους. Αλλά τον αριθμό των τούβλων που έφτιαξαν στο παρελθόν θα τους επιβάλεις, σε καμία περίπτωση δεν θα τον μειώσεις, γιατί είναι αδρανείς. (Εξοδος 5:7-8)

Ο λαός γκρίνιαζε λέγοντας: «Μας κάνατε να βρωμάμε μπροστά στα μάτια του Φαραώ και των υπηρετών του, και τους βάλατε ένα σπαθί στο χέρι για να μας σκοτώσουν». (Εξοδος 5:21) Αυτή δεν θα είναι η τελευταία φορά που γκρινιάζουν και παραπονιούνται.

Σημείο κλειδί από τον Μωυσή, Ο Απελευθερωτής

- Ο Θεός επιθυμεί ο λαός Του να Τον λατρεύει και να μην παραπονιέται συνεχώς.

Οι πληγές

Ο Μωυσής αρχίζει να παραδίδει το μήνυμα του Θεού στον Φαραώ που ο Θεός επέτρεψε να έρθει στην εξουσία για να επιδείξει τη δύναμή Του. Αρχικά κανείς δεν εντυπωσιάζεται. Τότε οι μάγοι του Φαραώ και άλλοι άρχισαν να παραιτούνται αλλά όχι ο Φαραώ. Κάθε φορά που απέρριπτε την παράκληση του Θεού μέσω του Μωυσή, γινόταν πιο εύκολο να απορρίψει ξανά τον Θεό – σκλήρυνε την καρδιά του. Με κάθε νέα μάστιγα καταστροφής αυξάνεται τόσο πολύ που «οι υπηρέτες του Φαραώ του είπαν: Μέχρι τότε αυτός ο άνθρωπος θα είναι παγίδα για εμάς; Αφήστε τους ανθρώπους να φύγουν, για να υπηρετήσουν τον Κύριο τον Θεό τους. Δεν έχετε καταλάβει ακόμη ότι η Αίγυπτος έχει καταστραφεί;» (Εξοδος 9:32)

Τέλος, ο Φαραώ έχει χορτάσει όταν είπε: «Φύγε από κοντά μου. φρόντισε να μην ξαναδεις το πρόσωπό μου, γιατί την ημέρα που θα δεις το πρόσωπό μου θα πεθάνεις». Ο Μωυσής είπε: «Όπως λες! Δεν θα ξαναδώ το πρόσωπό σου». (Εξοδος 10:28-29) Ο Μωυσής αρχίζει να προετοιμάζει τους Ισραηλίτες για την αναχώρησή τους από την αιγυπτιακή σκλαβιά. (Εξοδος 7 – 11)

Βασικά σημεία από το The Plagues

- «Οι Αιγύπτιοι θα μάθουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος.» Γνωρίζουμε τον Θεό ως τον στοργικό σωτήρα ή απλώς γνωρίζουμε για τον Θεό; Μας γνωρίζει ο Θεός;
- Η συνεχής άρνηση της ικεσίας του Θεού σκληραίνει την καρδιά, κάνοντας πιο εύκολη την απόρριψη ξανά μέχρι να γίνει πολύ αργά.

Πέρασμα

Ο πρωτότοκος των Αιγυπτίων πέθανε, ο Φαραώ είπε στον Μωυσή να πάρει τους Ισραηλίτες και να βγει έξω! Το Πάσχα είχε γιορταστεί και οι Ισραηλίτες έχοντας φύγει από την Αίγυπτο αντιμετώπισαν την Ερυθρά Θάλασσα. Ο Θεός πήγαινε μπροστά τους σε στήλη σύννεφων τη μέρα και στήλη φωτιάς τη νύχτα.

Ο Φαραώ άλλαξε γνώμη και έστειλε τον στρατό του σε καταδίωξη. Με την Ερυθρά Θάλασσα μπροστά και τον στρατό του Φαραώ πίσω, ο φόβος γέμισε τις καρδιές των Ισραηλιτών. Ο Μωυσής τους παρότρυνε «Μη φοβάστε, μείνετε σταθεροί και δείτε τη σωτηρία του Κυρίου, την οποία θα εργαστεί για εσάς σήμερα. Για τους Αιγύπτιους που βλέπετε σήμερα, δεν θα ξαναδείτε ποτέ. Ο Κύριος θα πολεμήσει για σένα και εσύ δεν έχεις παρά να σιωπήσεις». (Εξοδος 14:13-14) «Τότε ... ο Κύριος έδωξε τη θάλασσα πίσω από έναν δυνατό ανατολικό άνεμο όλη τη νύχτα και έκανε τη θάλασσα στεριά, και τα νερά χωρίστηκαν. Και ο λαός Ισραήλ μπήκε στη μέση της θάλασσας σε ξηρό έδαφος, και τα νερά ήταν τείχος για αυτούς στα δεξιά και στα αριστερά τους». (Εξοδος 14:21-22)

Ο στρατός του Φαραώ καταδίωξε τους Ισραηλίτες στη μέση της θάλασσας και ο Κύριος έριξε τις αιγυπτιακές δυνάμεις σε πανικό καθώς η θάλασσα επέστρεψε στην κανονική της πορεία καλύπτοντας τα άρματα και τους ιππείς. από όλο το στρατό του Φαραώ που τους είχε ακολουθήσει στη θάλασσα, δεν έμεινε ούτε ένας. (Εξοδος 14:23-29)

Σημείο κλειδί από το Crossing Over

- Οι Ισραηλίτες ελευθερώθηκαν από τη δουλειά της φυσικής σκλαβιάς και τελικά στην επίγεια γη της επαγγελίας τους.
- Εάν όσοι είναι εν Χριστώ μείνουν σταθεροί στην πίστη τους, θα ελευθερωθούν από την αιώνια σκλαβιά στον Παράδεισο της υποσχέμενης γης τους με τον Θεό.

- Ο φόβος και η έλλειψη εμπιστοσύνης στον Θεό οδηγεί σε κακές αποφάσεις.

Σίτιση και φροντίδα για ένα νέο έθνος

Επιτέλους ελεύθερος! Ταξίδεψαν τρεις μέρες στην έρημο και άρχισαν να γκρινιάζουν για έλλειψη νερού και τροφής. Ο Θεός παρείχε καλό νερό και τροφή από τον ουρανό που ονομαζόταν μάννα και συνεχίστηκε για σαράντα χρόνια. Και πάλι παραπονέθηκαν και γκρινίαζαν για το νερό. Στην πραγματικότητα, φάνηκαν να μην θυμούνται όλα όσα έκανε και κάνει ο Θεός για αυτούς.

Με ένα τέτοιο πλήθος ανθρώπων, οι συνεχείς συγκρούσεις μεταξύ τους πρέπει να επιλυθούν, κάτι που ο Μωυσής καταπλακώθηκε καθώς προσπάθησε να κάνει μόνος του. Σύμφωνα με τη σύσταση του Ιθρο, ο Μωυσής διόρισε άντρες από όλο και μεγαλύτερα τμήματα ανθρώπων για να βοηθήσουν και ο λαός έπαψε να είναι κουρασμένος. (Εξοδος 15 – 17)

Σημείο κλειδί από τη διατροφή και τη φροντίδα για ένα νέο έθνος

- Ο Θεός είναι πάντα πιστός και δίκαιος και δυσαρεστείται με τη γκρίνια μας.

Όρος Σινά

Είχαν περάσει τρεις μήνες από τότε που οι Ισραηλίτες έφυγαν από την Αίγυπτο και διέσχισαν την Ερυθρά Θάλασσα σε ξηρό έδαφος. Ο Θεός τους είχε βγάλει από τη σκλαβιά, είχε καταστρέψει τον αιγυπτιακό στρατό, τους είχε δώσει τροφή και νερό, ακόμα και μετά την έρημο μπροστά στο όρος Σινά.

Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Έτσι θα πεις στον οίκο του Ιακώβ, και θα πεις στον λαό του Ισραήλ: Εσείς οι ίδιοι είδατε τι έκανα στους Αιγύπτιους και πώς σας φόρεσα σε φτερά αετών και σας έφερα κοντά μου. Τώρα λοιπόν, εάν όντως υπακούσετε στη φωνή μου και τηρήσετε τη διαθήκη μου, θα είστε το πολύτιμο κτήμα μου ανάμεσα σε όλους τους λαούς. ... Όλος ο λαός απάντησε μαζί και είπε: «Ο,τι είπε ο Κύριος θα κάνουμε»» (Εξοδος 19:3-5, 8).

Αφιέρωσαν τον εαυτό τους για να συναντήσουν τον Θεό. Ο Θεός ζήτησε από τον Μωυσή να θέσει όρια τουλάχιστον αν πεθάνουν. «Ήταν βροντές και αστραπές και ένα πυκνό σύννεφο στο βουνό και μια πολύ δυνατή

σάλπιγγα, έτσι ώστε όλος ο κόσμος στο στρατόπεδο έτρεμε καθώς ο κόσμος στεκόταν μπροστά στο βουνό. Ο Θεός κάλεσε τον Μωυσή να έρθει στην κορυφή του βουνού. Εδώ ο Θεός παρέδωσε στον Μωυσή τις Δέκα Εντολές.

1. «Δεν θα έχετε άλλους θεούς εκτός από εμένα.
2. «Δεν θα φτιάξεις για τον εαυτό σου σκαλιστό είδωλο, ούτε όμοιο με οτιδήποτε είναι στον ουρανό από πάνω ή στη γη κάτω ή στο νερό κάτω από τη γη. Δεν θα τους προσκυνήσεις ούτε θα τους υπηρετήσεις, γιατί εγώ ο Κύριος ο Θεός σου είμαι ένας ζηλιάρης Θεός, που επισκέπτομαι την ανομία των πατέρων στα παιδιά μέχρι την τρίτη και την τέταρτη γενιά όσων με μισούν, αλλά δείχνω ακλόνητη αγάπη σε χιλιάδες από αυτούς που με αγαπούν και τηρούν τις εντολές μου.
3. «Δεν θα παίρνετε το όνομα του Κυρίου του Θεού σας μάταια, γιατί ο Κύριος δεν θα κρατήσει αθώο αυτόν που παίρνει το όνομά του μάταια.
4. «Να θυμάσαι την ημέρα του Σαββάτου για να την τηρείς άγια. Έξι μέρες θα εργάζεσαι και θα κάνεις όλη σου τη δουλειά, 10 αλλά η έβδομη ημέρα είναι Σάββατο για τον Κύριο τον Θεό σου. Την ημέρα αυτή δεν θα κάνεις καμία εργασία ούτε εσύ ούτε ο γιος ή η κόρη σου, ο δούλος σου, ή η υπηρέτρια σου, ή τα ζώα σου, ή η ξενιτιά που είναι μέσα στις πύλες σου· γιατί σε έξι ημέρες ο Κύριος έφτιαξε τον ουρανό και τη γη, τη θάλασσα και ό,τι είναι μέσα τους, και ανάπαυσε την έβδομη μέρα, γι' αυτό ο Κύριος ευλόγησε την ημέρα του Σαββάτου και την έκανε άγια.
5. «Τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου, για να είναι μεγάλες οι μέρες σου στη γη που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου.
6. «Δεν θα σκοτώσεις.
7. «Μη μοιχεύσεις.
8. «Δεν θα κλέψεις.
9. «Δεν θα δώσεις ψευδή μαρτυρία εναντίον του πλησίον σου.
10. «Δεν θα επιθυμείς το σπίτι του πλησίον σου· δεν θα επιθυμείς τη γυναίκα του πλησίον σου, ούτε τον δούλο του, ούτε τη δούλη του, ούτε το βόδι του, ούτε το γαϊδούρι του, ούτε οτιδήποτε είναι του γείτονά σου». (Εξοδος 20:3-17)

Σημείο κλειδί από το όρος Σινά

- Εάν υπακούσετε πλήρως στον Θεό και τηρήσετε τη διαθήκη Του, τότε θα είστε ο Άγιος λαός του Θεού. Αυτό ισχύει σήμερα όπως και τότε.

Κανόνες για να ζήσει το Νέο Έθνος

Οι Δέκα εντολές είχαν δοθεί στους Ισραηλίτες. Τώρα νόμοι, κανόνες και κανονισμοί να διέπουν το νέο έθνος που ήταν σκλάβοι πριν από λίγο.

Λατρεία του Θεού:

1. Μην κάνετε είδωλα
2. Φτιάξτε βωμό από χώμα ή πέτρα για να θυσιάσετε ολοκαυτώματα

Αντιμετώπιση ανθρώπων:

1. Εβραίος σκλάβος
2. Πουλήστε την κόρη
3. Διαμάχη με τη μάχη
4. Κλοπή
5. Βρίζοντας τους γονείς

δικαιοσύνη

1. Αποπλάνηση
2. Μάγισσα
3. Σεξ με ζώα
4. Δανεισμός χρημάτων
5. Σεβασμός Θεού και κυβερνώντων

Βασικό σημείο από τους Κανόνες για το Νέο Έθνος που πρέπει να ζήσει

- Ο λαός του Θεού πρέπει να συμπεριφέρεται δίκαια με δικαιοσύνη και έλεος με τους άλλους με βάση μια σαφή κατανόηση των νόμων, των κανόνων και των κανονισμών.

Διαθήκη και Σκηνή

Ο Μωυσής είπε στον λαό τον Λόγο του Κυρίου και όλους τους κανόνες του. Έγραψε τότε, έχτισε ένα θυσιαστήριο, πρόσφερε ολοκαυτώματα και ειρηνικές προσφορές στον Θεό, ράντισε με αίμα το θυσιαστήριο και τον λαό λέγοντας «τότε πήρε το Βιβλίο της Διαθήκης και το διάβασε στο άκουσμα του λαού. Και είπαν: «Όλα όσα είπε ο Κύριος θα κάνουμε, και θα είμαστε υπάκουοι». Και ο Μωυσής πήρε το αίμα και το έριξε στον λαό και είπε: Ιδού το αίμα της διαθήκης που ο Κύριος έχει κάνει μαζί σας σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια.» (Εξοδος 24:7-8).

Ο Θεός είπε «Πες στους Ισραηλίτες να μου φέρουν μια προσφορά. Θα λάβετε την προσφορά για μένα από κάθε άνθρωπο που η καρδιά του τον παρακινεί να δώσει - μια προσφορά με ελεύθερη βούληση». (Εξοδος 25:2) Από αυτά τα αντικείμενα που δόθηκαν δωρεάν ο Θεός έδωσε στον Μωυσή λεπτομερείς οδηγίες να χτίσει μια σκηνή που θα περιλάμβανε μέσα ως μέρος που θα μπορούσε να κατοικήσει μαζί τους:

1. Η Κιβωτός καλύπτεται από το κάθισμα του Ελέους για να κρατήσει τη μαρτυρία Του
2. Τραπέζι για ψωμί
3. Χρυσό φανοστάτη
4. Χάλκινος βωμός

Βασικά σημεία από το Covenant and Tabernacle

- Ο Θεός συνήψε μια διαθήκη μαζί τους που τους διάβασε ο Μωυσής, την φύλαξε με ασφάλεια στην κιβωτό όπου κατοικούσε η παρουσία του Θεού. Εκείνοι απάντησαν – «Θα κάνουμε όλα όσα είπε ο Κύριος, θα υπακούσουμε».
- Όσοι ήταν στη διαθήκη ήρθαν σε επαφή με το αίμα της θυσίας.
- Ο Χριστός έχει συνάψει Νέα Διαθήκη με όλους όσοι τον εμπιστεύονται και τον υπακούουν, έρχονται σε επαφή με το αίμα μέσω του βαπτίσματος, επιτρέποντας στον Θεό να τους βάλει στη Βασιλεία του Χριστού. Δεν πρέπει να γυρίσουμε πίσω, αλλά να παραμείνουμε πιστοί, να κάνουμε το θέλημά Του, να μελετήσουμε επιμελώς τον λόγο Του αποθηκευόντάς τον στην καρδιά μας, τότε Εκείνος θα δώσει αιώνια ζωή.

Λατρευτικά και Ιερατικά είδη

Ο Θεός συνεχίζει να παρέχει οδηγίες για τη λατρεία, την εμφάνιση και τις ενέργειες από τον ιερέα ενώ εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους. Τα πολύχρωμα ρούχα έδειχναν ανθρώπους που ήταν ιερείς του Θεού. Αλλά αντικείμενα ήταν για να εκτελέσουν τα καθήκοντά τους.

1. Θώρακα της κρίσης
2. Εφροδ
3. Ρόμπα
4. Καρό παλτό
5. Τουρμπάνι
6. Ζώνη

Δόθηκαν ειδικοί τύποι για την παρασκευή λαδιού και θυμιάματος. Δεν έπρεπε να χρησιμοποιηθούν ως προσωπικά αντικείμενα στο σώμα. «Χρίσε τον Ααρών και τους γιους του και αφιέρωσε τους για να με υπηρετήσουν ως ιερείς. Πες στους Ισραηλίτες: Αυτό θα είναι το ιερό μου λάδι χρίσματος για τις επόμενες γενιές. Μην το ρίχνετε σε αντρικά σώματα και μην κάνετε κανένα λάδι με την ίδια φόρμουλα. Είναι ιερό, και πρέπει να το θεωρήσετε ιερό. Όποιος φτιάχνει άρωμα σαν αυτό και όποιος το βάζει σε οποιονδήποτε άλλον εκτός από ιερέα, πρέπει να αποκοπεί από τον λαό του» (Εξοδος 30:30-33).

Καθιερώθηκε η ημέρα της θυσίας και της λατρείας τους - «Τότε ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Πες στους Ισραηλίτες, πρέπει να τηρείς τα Σάββατά μου. Αυτό θα είναι ένα σημάδι ανάμεσα σε μένα και σε εσάς για τις επόμενες γενιές, ώστε να ξέρετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που σας αγιοποιεί. Τηρείτε το Σάββατο, γιατί είναι ιερό για εσάς. Όποιος το βεβηλώνει πρέπει να θανατωθεί. Όποιος κάνει οποιαδήποτε εργασία εκείνη την ημέρα, πρέπει να αποκοπεί από τον λαό του.» (Εξοδος 31:12-15).

Βασικό Σημείο από Λατρευτικά και Ιερατικά Είδη

- Για να έρθει κανείς ενώπιον του Θεού, πρέπει να αφιερωθεί και να ντυθεί με την ενδυμασία που απαιτείται από τον Θεό. Για τον Χριστιανό πρέπει να τεθούν στο Σώμα του Χριστού από τον Θεό και να ντυθούν με δικαιοσύνη.

Ειδωλολατρεία και Συνέπειες

Οι άνθρωποι άκουσαν τον Θεό να καλεί τον Μωυσή στο βουνό, φοβήθηκαν και φοβήθηκαν τον Θεό ενώ ήταν στην παρουσία Του, αλλά σύντομα Τον ξέχασαν. Καθιερώθηκαν ψεύτικες θυσίες και λατρευτικές πρακτικές που τους έφεραν τρομερές συνέπειες λόγω της αποτυχίας τους να ακολουθήσουν τη διαθήκη του Θεού μαζί τους.

Πόσο γρήγορα ξέχασαν!! Ενώ ο Μωυσής βρισκόταν στο όρος, έχτισαν μια χρυσή εικόνα και τη λάτρευαν ως θεό που τους ελευθέρωσε από την αιγυπτιακή σκλαβιά. Ο Μωυσής ήταν πολύ δυσαρεστημένος και είπε: «Έχετε διαπράξει μεγάλη αμαρτία. Τώρα όμως θα ανέβω στον Κύριο. ίσως μπορώ να κάνω εξιλέωση για την αμαρτία σου». Ο Θεός είπε στον Μωυσή: «Όποιος αμάρτησε εναντίον μου, θα σβήσω από το βιβλίο μου. Τώρα πήγαινε, οδήγησε τους ανθρώπους στο μέρος που μίλησα, και ο άγγελός μου θα πάει μπροστά σου. Ωστόσο, όταν έρθει η ώρα να τιμωρήσω, θα τους τιμωρήσω για την αμαρτία τους». Και ο Θεός έστειλε πληγή στους ανθρώπους εξαιτίας του μοσχαριού που είχαν φτιάξει. (Εξοδος 32:30- 33-35)

Φεύγουν από την έρημο του Σανάι για να πάνε στη γη που είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ, οδηγούμενοι από τη κολόνα του σύννεφου τη μέρα και τη φωτιά τη νύχτα.

Σημείο κλειδί από την λατρεία των ειδώλων και τις συνέπειες

- Όποιος αμάρτησε εναντίον του Θεού τότε και τώρα χωρίς συγχώρεση θα εξαλειφθεί από το Βιβλίο της Ζωής.
- Η συγχώρεση είναι εν Χριστώ σε όλους όσους υπακούουν και ζουν σύμφωνα με το θέλημά Του.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

Θυσίες και Προσφορές

Αυτοί οι σκλάβοι που ελευθερώθηκαν από την αιγυπτιακή δουλεία βρισκόνταν ακόμη στη νότια Αραβία κοντά στο όρος Σινά και διδάσκονταν τους τρόπους του Θεού, μαθαίνοντας να εξαρτώνται από Αυτόν ενώ ήταν οργανωμένοι σε ένα έθνος. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου δόθηκαν συγκεκριμένες οδηγίες σχετικά με τις θυσίες και τις προσφορές ως λατρεία τους στον Θεό. Υπήρχαν ολοκαυτώματα, θυσίες ζώων για αμαρτίες και ειρηνικές προσφορές ευχαριστίας και επαίνου.

Οι οδηγίες ήταν πολύ συγκεκριμένες και περιλάμβαναν ενεργό συμμετοχή από αυτόν που έκανε την προσφορά.

π.χ:

- α) η ζωοθυσία του έπρεπε να είναι άσπογη,
- β) το φέρνει στην είσοδο της συνεδρίασης,
- γ) βάζει τα χέρια του στο κεφάλι πάνω στην προσφορά για να γίνει αποδεκτή ως προσφορά εξιλέωσης και
- δ) το σκοτώνει.

Οι γιοι του Ααρών είναι να? α) ρίξτε αίμα στις πλευρές του βωμού, β) ξεφλουδίστε την προσφορά, γ) τοποθετήστε το στο βωμό και δ) τακτοποιήστε ξύλα για τη φωτιά. Υπάρχουν επίσης συγκεκριμένες προσφορές και θυσίες για εξιλέωση αθέλητων αμαρτιών των ιερέων, του εκκλησιάσματος στο σύνολό του και του απλού ανθρώπου. Άλλες πράξεις, παράλειψη δράσης ή αποτυχία προώθησης της δικαιοσύνης με τη μη κατάθεση, απαιτεί συγκεκριμένες θυσίες για εξιλέωση.

Οποιαδήποτε απόκλιση από τα προδιαγραφόμενα δεν ήταν αποδεκτή. Ωστόσο, αυτός που έκανε την προσφορά είχε μια επιλογή ως προς το ζώο που επιλέχθηκε. π.χ. ζώα, πρόβατα, κασίκες ή πουλί. Αλλά έπρεπε να είναι χωρίς ψεγάδι, όχι αδύναμο ή άρρωστο. (Λευιτικό 1-7)

Βασικά σημεία από θυσίες και προσφορές

- Οι προσφορές στον Θεό στο πλαίσιο της Διαθήκης που έκανε ο Θεός μέσω του Μωυσή ήταν προσωπικές για τον προσφέροντα και την οικογένειά του.
- Συμμετείχε ενεργά στη λατρεία του μέχρι που ο ιερέας ολοκλήρωσε την προσφορά.
- Όταν ο Χριστός ήρθε και πρόσφερε το σώμα Του χωρίς τον λεκέ της αμαρτίας, έδωσε και συγκεκριμένες οδηγίες. Ο άνθρωπος πρέπει να προσφέρει τον εαυτό του στον Θεό για να αφαιρεθεί ο λεκές της αμαρτίας με ταφή στο καθαριστικό αίμα του Χριστού - βύθιση που αναφέρεται επίσης ως βάπτισμα - και να αναστηθεί από τον Θεό από την ταφή τους και στη συνέχεια να τοποθετηθεί στο Σώμα του Χριστού. (Ρωμαίους 6)

Ιερέας της Παλαιάς Διαθήκης

Αφού δώσει συγκεκριμένες οδηγίες για θυσίες και προσφορές, ο Θεός δίνει οδηγίες για τον εξαγνισμό των ιερέων, τα ενδύματα τους, το εφόδ, τον θώρακα, το Ουρίμ, το Θυμίμ και το τουρμπάνι. Η φόρμουλα για την παρασκευή θυμιάματος δόθηκε από τον Μωυσή για το κάψιμο στο βωμό του θυμιάματος. Κάρβουνα από τη φωτιά του θυσιαστηρίου τοποθετούνταν σε θυμιατήρια με θυμίαμα και στη συνέχεια μεταφέρονταν μέσα στο πέπλο πριν από την παρουσία του Θεού.

«Τώρα ο Ναδάβ και ο Αβιού, οι γιοι του Ααρών, πήραν ο καθένας το θυμιατήρι του, έβαλαν μέσα φωτιά και έβαλαν θυμίαμα πάνω του και πρόσφεραν φωτιά χωρίς άδεια [φωτιά όχι από το θυσιαστήριο του θυμιάματος] ενώπιον του Κυρίου, που δεν τους είχε διατάξει. Και βγήκε φωτιά μπροστά στον Κύριο και τους κατέφαγε, και πέθαναν ενώπιον του Κυρίου». (Λευιτικό 10:1-2) Ο Θεός είχε ορίσει.

Στη Διαθήκη που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή, οι ιερείς υπηρέτησαν προσφέροντας θυσίες για εξιλέωση για τον λαό Του. Στη Διαθήκη που έδωσε ο Χριστός, προσέφερε τον εαυτό του ως θυσία και ο λαός Του είναι ιερέας για να Τον υπηρετήσει. (Λευιτικό 10:8-10)

Βασικά σημεία από το Old Covenant Priest

- Η αμαρτία έχει συνέπειες και ο άνθρωπος έχει ανάγκη από συγχώρεση.
- Σύμφωνα με το νόμο του Μωυσή, η προσφορά για την αμαρτία και η ολοκαυτή θυσία ήταν ζώα που

έφερναν οι άνθρωποι, έβαζαν τα χέρια τους πάνω τους, τα σκότωναν και τα έδιναν στον ιερέα.

- Κάτω από τη διαθήκη που έφερε ο Υιός του Θεού, ο Χριστός ήταν και είναι η μόνη εξιλεωτική θυσία, προσφορά αμαρτίας, για τους ανθρώπους.

Υγεία, Καθαριότητα και Κάθαρση

Η προσοχή των Παιδιών του Ισραήλ στρέφεται τώρα στο να ζήσουν μαζί ως παιδιά του Θεού. Και πάλι, ο Θεός δίνει συγκεκριμένες οδηγίες σχετικά με το φαγητό που μπορούν ή δεν μπορούν να φάνε, τον καθαρισμό μετά τη γέννηση του παιδιού, τη θεραπεία ατόμων με ασθένειες, ιδιαίτερα τη λέπρα. Αυτοί οι κανονισμοί επρόκειτο να διατηρήσουν ένα νέο έθνος ανθρώπων υγιές, ενώ παράλληλα θα μάθαιναν να είναι απαλλαγμένοι από υπεύθυνους εργασιών και ξένους ηγεμόνες.

Εφόσον ο Νώε γνώριζε για καθαρά και ακάθαρτα ζώα (Γένεση 7:1-10), αυτή η διάκριση ήταν μέρος μιας αρχαίας παράδοσης που προηγήθηκε του Μωσαϊκού Νόμου. Το αν ένα πλάσμα ήταν "καθαρό" ή "ακάθαρτο" δεν είχε καμία σχέση με την ποιότητα του θηρίου. όλα εξαρτιόνταν από το τι είπε ο Θεός για το ζώο. Όταν έδωσε αυτούς τους νόμους, αναμφίβολα ο Κύριος είχε στο μυαλό του την υγεία του λαού Του (Δευτερονόμιο 7:15· Έξοδος 15:26), αλλά ο κύριος σκοπός του διατροφικού κώδικα ήταν να υπενθυμίσει στους Ισραηλίτες ότι ανήκαν στον Θεό και ότι ήταν υποχρεωμένοι να μένουν χωρισμένοι από οτιδήποτε θα τους μολύνει. «Να είστε άγιος, γιατί εγώ είμαι άγιος». (The Bible Exposition Commentary) Στη νέα διαθήκη του Χριστού, οι καθαροί άνθρωποι έχουν ξεπλυθεί από τις αμαρτίες τους με το αίμα του Χριστού. Οι ακάθαρτοι είναι άνθρωποι ακόμα βαμμένοι με αμαρτία.

Βασικά σημεία από την Υγεία, την Καθαριότητα και τον Καθαρισμό

- Καθορίζονται κανόνες για θυσίες, εξαγνισμούς και υγιεινή ζωή.
- Για πολλούς από τους Ισραηλίτες αυτοί οι κανόνες μπορεί να ήταν παράλογοι. Αλλά είχαν εντολή του Θεού και η μη τήρηση τους είχε ως αποτέλεσμα να τεθούν έξω από το στρατόπεδο - παύοντας να περιλαμβάνονται ως λαός Του.
- Σήμερα πολλοί άνθρωποι θεωρούν παράλογες τις εντολές που δίνει ο Χριστός. Αλλά είναι εντολές του Χριστού και με το να μην τις ακολουθεί κανείς μένει έξω από την αιώνια παρουσία του Θεού.

Ημέρα της Εξιλέωσης

Δόθηκαν οι απαιτήσεις για την ετήσια Ημέρα του Εξιλέωσης. Η μη συμμόρφωση είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο. Αυτές οι εντολές ήταν αυστηρές για να εντυπωσιάσουν την αγιότητα ενώπιον του Θεού. Περιλάμβαναν τον καθαρισμό, ένα τελετουργικό πλύσιμο, την τελετουργική ενδυμασία του ιερέα πριν εισέλθει στον τόπο της παρουσίας του Θεού, στα Άγια με το Ελέους Του. Ο Θεός πρέπει να είναι πολύ σεβαστός, να τιμάται και να επαινείται από τις πράξεις του ανθρώπου.

Κάθε χρόνο γίνονταν συγκεκριμένες προσφορές και θυσίες για τον ιερέα και για τον λαό. Μια σημαντική προσφορά δεν ήταν μια αιματηρή θυσία, ο ιερέας έβαλε τα χέρια του σε μια κατσίκα μεταφέροντας τις αμαρτίες του λαού στον τράγο που μεταφέρθηκε πολύ έξω από το στρατόπεδο και ελευθερώθηκε μεταφέροντας τις αμαρτίες τους στην έρημο. (Λευιτικό 16) Οι αμαρτίες δεν συγχωρήθηκαν, αλλά μεταφέρθηκαν - καθυστέρησαν έως ότου ο Χριστός πρόσφερε την τέλεια θυσία, το δικό Του σώμα στον Θεό.

Βασικά σημεία από την Ημέρα της Εξιλέωσης

- Οι αμαρτίες τους δεν συγχωρήθηκαν αλλά τοποθετήθηκαν σε μια κατσίκα για να τις παρασύρουν.
- Μια φορά το χρόνο ο Αρχιερέας έπρεπε να κάνει εξιλεωτική θυσία για τις αμαρτίες του και των ανθρώπων και εισέρχεται στα Άγια των Αγίων στην παρουσία του Θεού με το αίμα της εξιλεωτικής θυσίας.
- Η συγχώρηση θα γινόταν πολύ αργότερα με την τέλεια θυσία του αναμάρτητου Υιού του Θεού, Ιησού Χριστού. Πήρε. Η θυσία του αίματος Του καθάρισε τους πιστούς κάτω από την Παλαιά Διαθήκη και θα καθαρίσει όλους όσοι ακούνε το μήνυμά του για τη συμφιλίωση, το κατανοούν, τον εμπιστεύονται και τον υπακούουν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

Οι απόγονοι του Ιακώβ βρίσκονταν στην Αίγυπτο για τετρακόσια χρόνια. Έγιναν σκλάβοι μιας νέας δυναστείας των Φαραώ. Με την οδηγία του Θεού ο Μωσής τους οδήγησε από την Αίγυπτο μέσω της Ερυθράς Θάλασσας στο Σανάι. Αυτοί

- a. Προστατεύονταν από τον αιγυπτιακό στρατό που τους καταδίωκε.
- b. Διέσχισαν την Ερυθρά Θάλασσα σε ξηρά με όλα τα ζώα τους.
- c. Μάρτυρας ο Φαραώ και ο στρατός του καταστράφηκαν στη θάλασσα.
- d. Ήρθε στο όρος Σανάι κλειστός στην εμφάνιση και τη φωνή του Θεού.
- e. Λήφθηκε από τον Μωυσή Εντολές, κανόνες και κανονισμούς του Θεού.

Για περίπου ένα χρόνο κατασκήνωσαν κοντά στο όρος Σανάι. Ο Θεός άρχισε να οργανώνει και να τους προετοιμάζει να πάνε στη γη που είχε υποσχεθεί στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ. Έτσι, «Ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στη Σκηνή της Συνάθροισης στην έρημο του Σινά την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα του δεύτερου έτους μετά την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο. Είπε: «Κάντε μια απογραφή ολόκληρης της Ισραηλιτικής κοινότητας από τις φυλές και τις οικογένειές τους, καταγράφοντας τον κάθε άνδρα με το όνομά του, έναν προς έναν. Εσείς και ο Ααρών θα απαριθμήσετε με τα τμήματα τους όλους τους άνδρες στον Ισραήλ είκοσι ετών και άνω που μπορούν να υπηρετήσουν στο στρατό. Ένας άνδρας από κάθε φυλή, ο καθένας ο αρχηγός της οικογένειάς του, θα σας βοηθήσει.» (Αριθμός 1:1-4).

Ο Μωυσής, ο Ααρών και οι δώδεκα αρχηγοί του Ισραήλ, ο καθένας που αντιπροσώπευε την οικογένειά του, μέτρησε όλους τους Ισραηλίτες άντρες είκοσι ετών και άνω που μπορούσαν να υπηρετήσουν στο στρατό του Ισραήλ, μετρήθηκαν σύμφωνα με τις οικογένειές τους. Ο συνολικός αριθμός ήταν 603.550 χωρίς τη φυλή του Λευί. ... Οι Λευίτες έπρεπε να είναι υπεύθυνοι για τη σκηνή της Μαρτυρίας και για όλα τα έπιπλα της και ό,τι της ανήκε. (Αριθμός 1:44-47, 50)

Σχόλιο: Αν υποθέσουμε ότι οι άντρες που καταμετρήθηκαν ήταν παντρεμένοι με μέσο όρο 3,5 παιδιά ανά οικογένεια, τότε υπήρχαν πάνω από 3.000.000 Ισραηλίτες που στρατοπέδευαν στο όρος Σανάι.

Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Φέρε τη φυλή του Λευί και παρουσίασέ την στον Ααρών τον ιερέα για να τον βοηθήσει. Πρέπει να εκτελούν καθήκοντα για αυτόν και για ολόκληρη την κοινότητα στη Σκηνή της Συνάθροισης κάνοντας το έργο της σκηνής του Μαρτυρίου». (Αριθμός 3:5-7)

Σχόλιο: Ο Θεός όρισε τα καθήκοντα και τις λειτουργίες που έπρεπε να εκτελεί ο ιερέας. Τώρα αυτοί που είναι εν Χριστώ είναι ιερείς με λειτουργίες να επιτελούν.

Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Δώσε εντολή στους Ισραηλίτες να διώξουν από το στρατόπεδο όποιον έχει μολυσματική δερματική ασθένεια ή έκκριμα οποιουδήποτε είδους ή που είναι τελετουργικά ακάθαρτος εξαιτίας ενός νεκρού σώματος. Στείλτε μακριά αρσενικά και θηλυκά. στείλτε τους έξω από το στρατόπεδο, για να μη μολύνουν το στρατόπεδό τους, όπου κατοικώ ανάμεσά τους». (Αριθμός 5:1-3)

Σχόλιο: Ο Θεός γνωρίζει τη σημασία της καραντίνας για μεταδοτικές και μολυσματικές ασθένειες στη φυσική ζωή και τη σημασία της απομόνωσης της αμαρτίας μεταξύ εκείνων που βρίσκονται στο Σώμα του Χριστού.

Όταν ένας άνδρας ή μια γυναίκα αδικεί κάποιον άλλον με οποιονδήποτε τρόπο ή είναι άπιστος στον Κύριο, αυτό το άτομο είναι ένοχο και πρέπει να ομολογήσει την αμαρτία που έχει διαπράξει. Πρέπει να αποκαταστήσει πλήρως το λάθος του, να προσθέσει το ένα πέμπτο σε αυτό και να τα δώσει όλα στο άτομο που αδικήσε. (Αριθμός 5:6-7)

Σχόλιο: «Αν ο αδελφός σου αμαρτήσει εναντίον σου, πήγαινε να του πεις το λάθος του, ανάμεσα σε σένα και μόνο σε αυτόν. Αν σε ακούσει, κέρδισες τον αδερφό σου». (Ματθαίος 18:15)

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Αν ένας άντρας ή μια γυναίκα θέλει να κάνει έναν ειδικό όρκο, έναν όρκο χωρισμού στον Κύριο ως Ναζιρίτης, πρέπει να απέχει από κρασί και άλλα ποτά που έχουν υποστεί ζύμωση και δεν πρέπει να πίνει ξύδι από κρασί ή από άλλο ποτό που έχει υποστεί ζύμωση. Δεν πρέπει να πίνει χυμό σταφυλιού ούτε να τρώει σταφύλια ή σταφίδες. Όσο είναι Ναζιρίτης, δεν πρέπει να τρώει τίποτα που προέρχεται από το αμπέλι, ούτε καν τους σπόρους ή τα δέρματα» (Αριθμός 6:1-4).

Σχόλιο: Ο όρκος των Ναζιριτών απαιτεί από κάποιον να αφιερώσει τον εαυτό του με αυτοεπιβαλλόμενη πειθαρχία για το σκοπό κάποιας ειδικής υπηρεσίας. (International Standard Bible Encyclopaedia)

Όταν ο Μωυσής τελείωσε το στήσιμο της σκηνής, την έχρισε, την καθαγίασε και όλα τα έπιπλα της. Επίσης έχρισε και καθαγίασε το θυσιαστήριο και όλα τα σκεύη του. Τότε οι αρχηγοί του Ισραήλ, οι αρχηγοί των οικογενειών που ήταν οι αρχηγοί των φυλών που ήταν υπεύθυνοι για αυτούς που καταμετρήθηκαν, έκαναν προσφορές. (Αριθμ 7:1-3) Επί δώδεκα ημέρες, ένας

ηγέτης κάθε μέρα έφερνε την προσφορά του για την αφιέρωση του θυσιαστηρίου. Έτσι, η σκηνή αφιερώθηκε. (Αριθμός 7:11)

«Ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή στην έρημο του Σινά τον πρώτο μήνα του δεύτερου έτους μετά την έξοδο τους από την Αίγυπτο. Είπε: «Αφήστε τους Ισραηλίτες να γιορτάσουν το Πάσχα στον καθορισμένο χρόνο. ... το έκαναν στην έρημο του Σινά το λυκόφως τη δέκατη τέταρτη ημέρα του πρώτου μήνα. Οι Ισραηλίτες έκαναν τα πάντα όπως ο Κύριος πρόσταξε τον Μωυσή.» (Αριθμοί 9:1-2· 5).

«Κάποιοι ήρθαν στον Μωυσή και στον Ααρών την ίδια μέρα και είπαν στον Μωυσή: «Γίναμε ακάθαρτοι εξαιτίας ενός νεκρού σώματος, αλλά γιατί να μην προσφέρουμε την προσφορά του Κυρίου με τους άλλους Ισραηλίτες στον καθορισμένο χρόνο;» Ο Μωυσής τους απάντησε: «Περιμένετε μέχρι να μάθω τι διατάζει ο Κύριος για εσάς.» (Αριθμός 9:6-8).

Σχόλιο: Πολλά προβλήματα θα αποφεύγονταν αν περιμέναμε μέχρι να μάθουμε τι λέει ο Θεός.

Το σύννεφο που σκεπάζει τη Σκηνή της Μαρτυρίας
«Την ημέρα που στήθηκε η σκηνή του Μαρτυρίου, το σύννεφο το σκέπασε. Από το βράδυ μέχρι το πρωί, το σύννεφο πάνω από τη σκηνή έμοιαζε με φωτιά. Έτσι συνέχισε να είναι? το σύννεφο το σκέπασε και τη νύχτα έμοιαζε με φωτιά. Όποτε το σύννεφο σηκωνόταν από πάνω από τη Σκηνή, οι Ισραηλίτες ξεκινούσαν. οπουδήποτε καθόταν το σύννεφο, στρατοπέδευαν οι Ισραηλίτες». (Αριθμός 9:15-18)

«Την εικοστή ημέρα του δεύτερου μήνα του δεύτερου έτους, το σύννεφο σηκώθηκε από πάνω από τη σκηνή της Μαρτυρίας. Τότε οι Ισραηλίτες ξεκίνησαν από την έρημο του Σινά και ταξίδεψαν από μέρος σε μέρος έως ότου το σύννεφο στάθηκε στην έρημο του Φαράν». (Αριθμός 10:11-12)

«Τώρα ο λαός παραπονέθηκε για τις κακουχίες του στο άκουσμα του Κυρίου, και όταν τους άκουσε, ο θυμός του ξύπνησε. Τότε φωτιά από τον Κύριο έκαψε ανάμεσά τους και κατέκαψε μερικά από τα περιχώρα του στρατοπέδου. Όταν ο λαός φώναξε στον Μωυσή, προσευχήθηκε στον Κύριο και η φωτιά έσβησε». (Αριθμός 11:1-2)

Το παράπονο του Μωυσή

«Οι φασαρίες μαζί τους άρχισαν να λαχταρούν άλλο φαγητό, και πάλι οι Ισραηλίτες άρχισαν να κλαίνε. ... Ο Μωυσής άκουσε τους ανθρώπους κάθε οικογένειας να θρηνούν, ο καθένας στην είσοδο της σκηνής του. Ο Κύριος θύμωσε πάρα πολύ, και ο Μωυσής ταράχτηκε. Γιατί έφερες αυτό το πρόβλημα στον υπηρέτη σου; Τι έχω κάνει για να σε δυσαρεστήσω που μου έβαλες το βάρος όλων αυτών των ανθρώπων; Όλα αυτά τα άτομα τα έγινα έγκυα; Τις γέννησα; Γιατί μου λες να τα κουβαλήσω στην αγκαλιά μου, όπως μια νοσοκόμα κουβαλάει ένα βρέφος, στη γη που υποσχέθηκες με όρκο στους πατέρες τους; Πού μπορώ να βρω κρέας για όλους αυτούς τους ανθρώπους; Μου φωνάζουν συνέχεια, «Δώσε μας κρέας να φάμε!». Δεν μπορώ να κουβαλήσω όλους αυτούς τους ανθρώπους μόνος μου. το φορτίο είναι πολύ βαρύ για μένα. Αν έτσι θα μου φερθείτε, θανάτωσέ με τώρα –αν βρήκα εύνοια στα μάτια σου– και μην με αφήσεις να αντιμετωπίσω τη δική μου καταστροφή». (Αριθμ 11:4· 11-15)

Σχόλιο: Ακόμα και οι πολύ δίκαιοι αγχώνονται από συνεχείς καυγάδες και παράπονα. Η πίστη τους δοκιμάζεται από τον Σατανά.

Ο Θεός οργανώνει την ηγεσία

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Φέρε μου εβδομήντα από τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ που σου είναι γνωστοί ως αρχηγοί και αξιωματούχοι του λαού. Ζητήστε τους να έρθουν στη Σκηνή της Συνάθροισης, για να σταθούν εκεί μαζί σας. Θα κατέβω και θα μιλήσω μαζί σας εκεί, και θα πάρω από το Πνεύμα που είναι πάνω σας και θα βάλω το Πνεύμα πάνω τους. Θα σε βοηθήσουν να σηκώσεις το βάρος του λαού, ώστε να μην χρειαστεί να το κουβαλάς μόνος σου» (Αριθμός 11:16-17).

«Τώρα ο Κύριος θα σου δώσει κρέας και θα το φας. Δεν θα το φας μόνο μια μέρα, ούτε δύο μέρες, ούτε πέντε, δέκα ή είκοσι ημέρες, αλλά για έναν ολόκληρο μήνα — μέχρι να βγει από τα ρουθούνια σου και να το μισήσεις— επειδή απέρριψες τον Κύριο». (Αριθμός 11:18-20)

Οικογένεια με ζήλια

«Η Μίριαμ και ο Ααρών άρχισαν να μιλάνε εναντίον του Μωυσή εξαιτίας του Κουσίτη που παντρεύτηκε. «Ο Κύριος μίλησε μόνο μέσω του Μωυσή;» Αυτοί ρώτησαν. «Δεν έχει μιλήσει και μέσω μας;» ... Ο θυμός του Κυρίου άναψε εναντίον τους, και τους άφησε. Όταν το σύννεφο σηκώθηκε από πάνω από τη Σκηνή, στεκόταν η Μίριαμ, λεπρή. Περιορίστε την έξω από το

στρατόπεδο για επτά ημέρες, μετά από αυτό μπορεί να επαναληφθεί. Έτσι, η Μίριαμ έμεινε έγκλειστη έξω από το στρατόπεδο για επτά ημέρες και οι άνθρωποι δεν προχώρησαν μέχρι να την φέρουν πίσω». (Αριθμ 12:1-2· 9-10· 14-15)

Εξερευνώντας τη Γη της Επαγγελίας

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Στείλε μερικούς ανθρώπους να εξερευνήσουν τη γη Χαναάν, την οποία δίνω στους Ισραηλίτες. Από κάθε προγονική φυλή στείλτε έναν από τους αρχηγούς της ». ... Ανεβείτε μέσα από το Negev και συνεχίστε στη λοφώδη χώρα. Δείτε πώς είναι η γη και αν οι άνθρωποι που ζουν εκεί είναι δυνατοί ή αδύναμοι, λίγοι ή πολλοί. Σε τι είδους γη ζουν; Είναι καλό ή κακό; Σε τι είδους πόλεις ζουν; Είναι χωρίς τείχη ή οχυρά; Πώς είναι το χώμα; Είναι γόνιμο ή φτωχό; Υπάρχουν δέντρα πάνω του ή όχι; Κάντε ό,τι καλύτερο μπορείτε για να φέρετε πίσω μερικούς από τους καρπούς της γης. ... Στο τέλος σαράντα ημερών επέστρεψαν από την εξερεύνηση της γης. Επέστρεψαν στον Μωυσή και στον Ααρών και σε ολόκληρη την Ισραηλιτική κοινότητα στο Κάντες στην έρημο του Φαράν. Εκεί ανέφεραν σε αυτούς και σε όλη τη σύναξη και τους έδειξαν τον καρπό της γης. Οι άνθρωποι που ζουν εκεί είναι ισχυροί και οι πόλεις είναι οχυρωμένες και πολύ μεγάλες». (Αριθμ 13:1-2· 17-20· 25-28)

«Ο Χάλεμπ φίμωσε τον λαό μπροστά στον Μωυσή και είπε: «Πρέπει να ανεβούμε και να κατακτήσουμε τη γη, γιατί σίγουρα μπορούμε να το κάνουμε». Αλλά οι άνδρες που είχαν πάει μαζί του είπαν: «Δεν μπορούμε να επιτεθούμε σε αυτούς τους ανθρώπους, είναι πιο δυνατοί από εμάς». Και διέδωσαν στους Ισραηλίτες μια κακή αναφορά για τη γη που είχαν εξερευνήσει. Είπαν, "Η γη που εξερευνήσαμε καταβροχθίζει όσους ζουν σε αυτήν. Όλοι οι άνθρωποι που είδαμε εκεί είναι μεγάλοι. Είδαμε τους Νεφελίμ εκεί (οι απόγονοι του Ανάκ προέρχονται από τους Νεφελίμ). Φαίναμε σαν ακρίδες στα μάτια μας, και τους φαινόμαστε το ίδιο». (Αριθμός 13:30-33)

Περισσότεροι καβγάδες και παράπονα

«Όλοι οι Ισραηλίτες γκρίνιαζαν εναντίον του Μωυσή και του Ααρών, και όλη η σύναξη τους είπε: «Μακάρι να είχαμε πεθάνει στην Αίγυπτο!» ... Ο Ιησούς του Ναυή και ο Χάλεβ έσκισαν τα ρούχα τους και είπαν σε ολόκληρη τη συνέλευση των Ισραηλιτών: «Η γη από την οποία περάσαμε και εξερευνήσαμε είναι εξαιρετικά καλή, και θα μας το δώσει. Μόνο μην επαναστατείτε

ενάντια στον Κύριο. Και μη φοβάστε τον λαό της γης, γιατί θα τους καταπιούμε. Η προστασία τους έχει φύγει, αλλά ο Κύριος είναι μαζί μας. Μην είστε τους φοβάται». Αλλά όλη η συνέλευση μίλησε για τον λιθοβολισμό τους». (Αριθμ 14:2· 6-10)

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Μέχρι τότε αυτοί οι άνθρωποι θα με περιφρονούν; Ως τότε θα αρνούνται να πιστέψουν σε μένα, παρ' όλα τα θαυμαστά σημεία που έχω κάνει ανάμεσά τους; Θα τους χτυπήσω με πληγή και θα τους καταστρέψω, αλλά θα σε κάνω έθνος μεγαλύτερο και δυνατότερο από αυτούς» (Αριθμός 14:11-12).

«Ο Μωυσής παρακάλεσε τον Θεό να μην τους καταστρέψει. «Σύμφωνα με τη μεγάλη σου αγάπη, συγχώρεσε την αμαρτία αυτών των ανθρώπων, όπως τους συγχώρησες από τότε που έφυγαν από την Αίγυπτο μέχρι τώρα». Ο Κύριος απάντησε: «Τους συγχώρεσα, όπως ζητήσες. Ωστόσο, όσο σίγουρα ζω και όσο σίγουρα η δόξα του Κυρίου γεμίζει ολόκληρη τη γη, ούτε ένας από τους ανθρώπους που είδαν τη δόξα μου και τα θαυμαστά σημεία που έκανα στην Αίγυπτο και στην έρημο, αλλά που με παράκουσαν και με δοκίμασαν δέκα φορές — κανείς από αυτούς δεν θα δει ποτέ τη γη που υποσχέθηκα» (Αριθμός 14:19-23).

«Ως τότε θα γκρινιάζει εναντίον μου αυτή η πονηρή εκκλησία;» ... «Όλος ο αριθμός σας, που καταγράφεται στην απογραφή από είκοσι χρονών και άνω, που γκρινίαζαν εναντίον μου, κανένας δεν θα μπει στη χώρα όπου ορκίστηκε ότι θα σας κάνω να κατοικήσετε, εκτός από τον Καλήβ, τον γιο του Ιεφουνή και τον Ιησού του Ναυή τον γιο της Μοναχής». ... «Οι άνδρες που ανέφεραν μια κακή αναφορά για τη χώρα—πέθαναν από πανούκλα ενώπιον του Κυρίου». (Αριθμ 14:27· 29-31· 37-38)

Προσφορά Θυσιών

«Αν κάποιος ξένος κατοικεί μαζί σας ή κάποιος μένει μόνιμα ανάμεσά σας, και θέλει να προσφέρει μια προσφορά φαγητού με ευχάριστο άρωμα στον Κύριο, θα κάνει όπως κάνετε εσείς. Για τη σύναξη, ένα νόμο θα είναι για εσάς και για τον ξένο που διαμένει μαζί σας, νόμος για πάντα στις γενεές σας. Εσείς και ο απόδημος θα είστε όμοιοι ενώπιον του Κυρίου. Ένας νόμος και ένας κανόνας θα είναι για σένα και για τον ξένο που μένει μαζί σου». (Αριθμός 15:14-16)

Αλλά αν αμαρτήσετε άθελά σας χωρίς να το γνωρίζει η εκκλησία, όλη η εκκλησία θα προσφέρει έναν ταύρο

από το κοπάδι για ολοκαύτωμα, θα συγχωρευθούν, γιατί ήταν λάθος. «Όποιος όμως αμαρτάνει προκλητικά, είτε γεννημένος στην γη είτε είναι αλλοδαπός, βλασφημεί τον Κύριο, και αυτό το άτομο πρέπει να αποκοπεί από τον λαό του. Επειδή περιφρόνησε τον λόγο του Κυρίου και παραβίασε τις εντολές του, αυτό το άτομο πρέπει οπωσδήποτε να αποκοπεί. η ενοχή του παραμένει πάνω του». (Αριθμ 15:22, 24-25· 30-31)

Σχόλιο: Η αμαρτία χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αγάπη και οι εντολές του Θεού δεν ήταν ανεκτή σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη ούτε πρέπει να γίνει ανεκτή στη Νέα Διαθήκη. Ο Παύλος είπε παραδόσου στον Σατανά και μην συναναστρέφου με έναν αδελφό που δεν μετανοεί που αμαρτάνει εσκεμμένα. (1 Κορινθίους 5) Το «αποκόψτε από το λαό του» και «να παραδοθείτε στον Σατανά» αφαιρεί την αμαρτία από την εκκλησία του λαού του Θεού.

Μια εξέγερση κατά του Μωυσή

Ο Κορέ, ο Δάθαν και ο Αβιράμ μαζί με 250 ηγέτες της κοινότητας ήρθαν ως ομάδα για να αντιταχθούν στον Μωυσή. Έπρεπε να έρθουν ενώπιον του Κυρίου για να διαλέξει τον αρχηγό Του. Ο Ντάθαν και ο Αβιράμ αρνήθηκαν να μείνουν στις σκηνές τους. Τότε ο Θεός άνοιξε το έδαφος καθώς ο τάφος τους κατέτρωγε και όλα τα υπάρχοντά τους, συμπεριλαμβανομένης της οικογένειας. Τότε πυρά από τον Κύριο κατέκαψε τους 250 οπαδούς.

«Την επόμενη μέρα ολόκληρη η Ισραηλιτική κοινότητα γκρίνιαζε εναντίον του Μωυσή και του Ααρών. «Σκοτώσατε τον λαό του Κυρίου», είπαν. Όταν όμως η σύναξη συγκεντρώθηκε σε αντίθεση με τον Μωυσή και τον Ααρών και στράφηκε προς τη Σκηνή της Συνάθροισης, ξαφνικά το σύννεφο το σκέπασε και φάνηκε η δόξα του Κυρίου. Τότε ο Μωυσής και ο Ααρών πήγαν στο μπροστινό μέρος της Σκηνής της Συνάθροισης, και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Φύγε από αυτή τη συνέλευση για να μπορέσω να τους βάλω ένα τέλος αμέσως». Και έπεσαν μπρούμυτα. Τότε ο Μωυσής είπε στον Ααρών: «Πάρε το θυμιατήρι σου και βάλε θυμιάμα μέσα σε αυτό, μαζί με φωτιά από το θυσιαστήριο, και σπύσε στη σύναξη να τους κάνεις εξιλέωση. Η οργή έχει βγει από τον Κύριο. η πανούκλα άρχισε ». Έτσι, ο Ααρών έκανε όπως είπε ο Μωυσής, και έτρεξε στη μέση της συνέλευσης. Η πανούκλα είχε ήδη ξεκινήσει ανάμεσα στους ανθρώπους, αλλά ο Ααρών πρόσφερε το θυμιάμα και τους έκανε εξιλέωση. Στάθηκε ανάμεσα στους ζωντανούς και τους νεκρούς και η πανούκλα σταμάτησε. Αλλά 14.700 άνθρωποι

πέθαναν από την πανούκλα, επιπλέον αυτών που είχαν πεθάνει εξαιτίας του Κοραή. Τότε ο Ααρών επέστρεψε στον Μωυσή στην είσοδο της Σκηνής της Συνάθροισης, γιατί η πληγή είχε σταματήσει». (Αριθμός 16:41-50)

Ο Aaron Staff Blooms και ο Θεός αναθέτει Ευθύνες
«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Μίλα στους Ισραηλίτες και πάρε από αυτούς δώδεκα ραβδιά, ένα από τον αρχηγό κάθε προγονικής φυλής τους. Γράψτε το όνομα κάθε άνδρα στο ραβδί του. Στο ραβδί του Λευί γράψτε το όνομα του Ααρών, γιατί πρέπει να υπάρχει ένα ραβδί για τον αρχηγό κάθε προγονικής φυλής. Τοποθετήστε τους στη Σκηνή της Συνάθροισης μπροστά στη Μαρτυρία, όπου θα συναντηθώ μαζί σας. Το ραβδί που ανήκει στον άντρα που θα επιλέξω θα φυτρώσει, και θα απαλλαγώ από αυτή τη συνεχή γκρίνια εναντίον σου από τους Ισραηλίτες». ... «Την επόμενη μέρα ο Μωυσής μπήκε στη Σκηνή της Μαρτυρίας και είδε ότι η ράβδος του Ααρών, που αντιπροσώπευε τον οίκο του Λευί, όχι μόνο είχε φυτρώσει, αλλά είχε βλαστήσει, ανθίσει και παράγει αμύγδαλα. Τότε ο Μωυσής έβγαλε όλα τα ραβδιά από την παρουσία του Κυρίου σε όλους τους Ισραηλίτες. Τους κοίταξαν και ο καθένας πήρε το δικό του ραβδί. Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Βάλε πίσω το ραβδί του Ααρών μπροστά στη Μαρτυρία, για να φυλάσσεται ως σημάδι στους επαναστάτες. Αυτό θα βάλει τέλος στη γκρίνια τους εναντίον μου, για να μην πεθάνουν». (Αριθμ 17:1-5· 8-10)

Σχόλιο: Ο Θεός επέλεξε τον Ααρών ως Ιερέα Του σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη. Ο Χριστός είναι ο Αρχιερέας στη Νέα Διαθήκη.

Ο Θεός αναθέτει ευθύνες στους Λευίτες σχετικά με τη Σκηνή της Συνάθροισης. Ο Κύριος είπε στον Ααρών: «Εσύ, οι γιοι σου και η οικογένεια του πατέρα σου θα φέρετε την ευθύνη για παραβάσεις κατά του αγιαστηρίου, και μόνο εσείς και οι γιοι σας θα φέρετε την ευθύνη για τα αδικήματα κατά του ιερατείου. Φέρτε τους συνανθρώπους σας Λευίτες από την προγονική σας φυλή να ενωθούν μαζί σας και να σας βοηθήσουν όταν εσείς και οι γιοι σας διακονούν ενώπιον της Σκηνής του Μαρτυρίου. Πρέπει να είναι υπεύθυνοι απέναντί σας και να εκτελούν όλα τα καθήκοντα της Σκηνής, αλλά δεν πρέπει να πλησιάζουν τα έπιπλα του ιερού ή του θυσιαστηρίου, διαφορετικά θα πεθάνετε και αυτοί και εσείς. Πρέπει να ενωθούν μαζί σας και να είναι υπεύθυνοι για τη φροντίδα της Σκηνής της Συνάθροισης - όλη τη δουλειά στη Σκηνή - και κανείς άλλος δεν

μπορεί να πλησιάσει εκεί που βρίσκεστε." (Αριθμός 18:1-4)

Ο Ααρών και ο Μωυσής αμάρτησαν

«Ολόκληρη η Ισραηλιτική κοινότητα έφτασε στην έρημο του Ζιν και έμειναν στην Κάντες. Εκεί πέθανε η Μίριαμ και τάφηκε. Τώρα δεν υπήρχε νερό για την κοινότητα, και ο κόσμος συγκεντρώθηκε σε αντίθεση με τον Μωυσή και τον Ααρών. Μάλωσαν με τον Μωυσή Ο Κύριος είπε στον Μωυσή. ... «Πάρε το ραβδί, και εσύ και ο αδερφός σου ο Ααρών συγκεντρώσεις τη συνέλευση μαζί. Μίλα σε αυτόν τον βράχο μπροστά στα μάτια τους και θα χύσει το νερό του». ... Ο Μωυσής τους είπε: «Ακούστε, επαναστάτες, πρέπει να σας βγάλουμε νερό από αυτόν τον βράχο;» Τότε ο Μωυσής σήκωσε το χέρι του και χτύπησε τον βράχο δύο φορές με το ραβδί του. Νερό ανάβλυσε, και η κοινότητα και τα ζώα τους ήπιαν. Αλλά ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών: «Επειδή δεν είχατε εμπιστοσύνη σε μένα αρκετά για να με τιμήσετε ως άγιο στα μάτια των Ισραηλιτών, δεν θα φέρετε αυτή την κοινότητα στη γη που τους δίνω.» (Αριθμός 20:1). -3; 7-8; 10-12)

Πλησιάζοντας τη Γη της Επαγγελίας

«Ο Μωυσής έστειλε αγγελιοφόρους από την Κάδης στον βασιλιά του Εδώμ, λέγοντας: «Αυτό λέει ο αδερφός σου ο Ισραήλ: Γνωρίζεις όλες τις δυσκολίες που μας έχουν έρθει. ... Παρακαλώ αφήστε μας να περάσουμε από τη χώρα σας. Δεν θα περάσουμε από κανένα χωράφι ή αμπέλι, ούτε να πιούμε νερό από κανένα πηγάδι. Θα ταξιδέψουμε κατά μήκος της εθνικής οδού του βασιλιά και δεν θα στρίψουμε προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά μέχρι να περάσουμε από την επικράτειά σας ». Αλλά ο Εδώμ απάντησε: «Μπορείτε να μην περάσετε από εδώ». ... Τότε ο Εδώμ βγήκε εναντίον τους με έναν μεγάλο και ισχυρό στρατό. Εφόσον ο Εδώμ αρνήθηκε να τους αφήσει να περάσουν από την επικράτειά τους, ο Ισραήλ απομακρύνθηκε από αυτούς. ... Ολόκληρη η Ισραηλιτική κοινότητα ξεκίνησε από την Κάντες και έφτασε στο όρος Χωρ». (Αριθμός 20:14, 18, 21, 22)

Ο Ααρών πεθαίνει και ο Θεός διορίζει τον Ελεάζαρ
«Στο όρος Χωρ, κοντά στα σύνορα του Εδώμ, ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ααρών: Ο Ααρών θα συγκεντρωθεί στο λαό του. Δεν θα μπει στη γη που δίνω στους Ισραηλίτες, επειδή και οι δύο επαναστατήσατε ενάντια στην εντολή μου στα νερά της Μεριβά. Πάρε τον Ααρών και τον γιο του Ελεάζαρ και ανέβασέ τους

στο όρος Χωρ. Βγάλτε τα ενδύματα του Ααρών και φορέστε τα στον γιο του Ελεάζαρ, γιατί ο Ααρών θα συγκεντρωθεί στο λαό του. θα πεθάνει εκεί ». Ο Μωυσής έκανε όπως πρόσταξε ο Κύριος: Ανέβηκαν στο όρος Χωρ μπροστά στα μάτια ολόκληρης της κοινότητας. Ο Μωυσής έβγαλε τα ενδύματα του Ααρών και τα φόρεσε στον γιο του Ελεάζαρ. Και ο Ααρών πέθανε εκεί στην κορυφή του βουνού». (Αριθμός 20:23-28)

Αρχίζει η Κατάκτηση της Γης της Επαγγελίας

«Ο Χαναανίτης βασιλιάς της Αράδ, που ζούσε στο Νεγκέβ (νότια), επιτέθηκε στους Ισραηλίτες και αιχμαλώτισε μερικούς από αυτούς. Τότε ο Ισραήλ έκανε αυτόν τον όρκο στον Κύριο: «Αν παραδώσεις αυτούς τους ανθρώπους στα χέρια μας, θα καταστρέψουμε ολοκληρωτικά τις πόλεις τους». Ο Κύριος άκουσε την παράκληση του Ισραήλ και τους παρέδωσε τους Χαναανίους. Κατέστρεψαν ολοσχερώς αυτούς και τις πόλεις τους». (Αριθμός 21:1-3)

«Ταξίδεψαν από το όρος Χωρ κατά μήκος της διαδρομής προς την Ερυθρά Θάλασσα, για να περιηγηθούν τον Εδώμ. Αλλά ο κόσμος έγινε ανυπόμονος στο δρόμο. μίλησαν εναντίον του Θεού και του Μωυσή, και είπαν: Γιατί μας ανέβασες από την Αίγυπτο για να πεθάνουμε στην έρημο; Δεν υπάρχει ψωμί! Δεν υπάρχει νερό! Και μισούμε αυτό το άθλιο φαγητό!». Τότε ο Κύριος έστειλε δηλητηριώδη φίδια ανάμεσά τους. δάγκωσαν τους ανθρώπους και πολλοί Ισραηλίτες πέθαναν. Ο λαός ήρθε στον Μωυσή και είπε: «Αμαρτήσαμε όταν μιλήσαμε εναντίον του Κυρίου και εναντίον σας. Προσευχηθείτε να πάρει ο Κύριος τα φίδια μακριά μας ». Έτσι, ο Μωυσής προσευχήθηκε για τον λαό. Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Φτιάξε ένα φίδι και βάλτο σε ένα κοντάρι. όποιος δαγκώνεται μπορεί να το κοιτάξει και να ζήσει ». Έτσι, ο Μωυσής έφτιαξε ένα χάλκινο φίδι και το έβαλε σε ένα κοντάρι. Τότε, όταν κάποιος δαγκωνόταν από ένα φίδι και κοίταζε το χάλκινο φίδι, ζούσε». (Αριθμός 21:4-9)

Σχόλιο: Θυμηθείτε ότι ο Ιησούς είπε «όταν σηκωθεί από τη γη, θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους κοντά μου.» Το είπε αυτό για να δείξει με τι είδους θάνατο επρόκειτο να πεθάνει. (Ιωάννης 12:32-34) Η εξιλέωσή του θυσία που θα θεράπευε τις ψυχές όλων όσοι Τον εμπιστεύονται να κάνει το θέλημά Του.

«Αφήστε μας να περάσουμε από τη χώρα σας. Δεν θα παραμερίσουμε σε κανένα χωράφι ή αμπέλι, ούτε θα πιούμε νερό από κανένα πηγάδι. Θα ταξιδέψουμε κατά

μήκος της εθνικής οδού του βασιλιά μέχρι να περάσουμε από την επικράτειά σας». Αλλά ο Σιών δεν άφησε το Ισραήλ να περάσει από την επικράτειά του. Συγκέντρωσε ολόκληρο τον στρατό του και βγήκε στην έρημο εναντίον του Ισραήλ. Όταν έφτασε στη Γιαχάζ, πολέμησε με το Ισραήλ. Ο Ισραήλ, όμως, τον ξίφηξε και κατέλαβε τη γη του από τον Αρνών μέχρι τον Ιαββόκ, αλλά μόνο μέχρι τους Αμμωνίτες, επειδή τα σύνορά τους ήταν οχυρωμένα. Το Ισραήλ κατέλαβε όλες τις πόλεις των Αμορραίων και τις κατέλαβε, συμπεριλαμβανομένης της Χεσβών και όλων των γύρω οικισμών της. Η Χεσβών ήταν η πόλη του Σιών, του βασιλιά των Αμορραίων, ο οποίος είχε πολεμήσει εναντίον του πρώην βασιλιά του Μωάβ και του είχε πάρει όλη τη γη του μέχρι τον Αρνών». (Αριθμός 21:22-26)

«Τότε οι Ισραηλίτες ταξίδεψαν στις πεδιάδες του Μωάβ και στρατοπέδευαν κατά μήκος του Ιορδάνη απέναντι από την Ιεριχώ. Και ο Βαλάκ, ο γιος του Σιπώρ, είδε όλα όσα είχε κάνει ο Ισραήλ στους Αμορραίους, και ο Μωάβ τρομοκρατήθηκε επειδή ήταν τόσο πολύς ο κόσμος. Πράγματι, ο Μωάβ ήταν γεμάτος τρόμο εξαιτίας των Ισραηλιτών. Οι Μωαβίτες είπαν στους πρεσβυτέρους της Μαδιάμ: «Αυτή η ορδή θα γλείψει τα πάντα γύρω μας, όπως ένα βόδι γλείφει το γρασίδι του αγρού». ... Οι πρεσβύτεροι του Μωάβ και του Μαδιάμ έφυγαν, παίρνοντας μαζί τους την αμοιβή για τη μαντεία. Όταν ήρθαν στον Βαλαάμ, του είπαν αυτό που είχε πει ο Βαλάκ. ... Ο Θεός είπε στον Βαλαάμ: «Μην πας μαζί τους. Δεν πρέπει να βάλεις κατάρα σε αυτούς τους ανθρώπους, γιατί είναι ευλογημένοι.» (Αριθμοί 22:1-4, 7, 12).

«Ο Βαλαάμ πήγε ακόμα και όταν ο Θεός του είπε να μην πάει. Τέσσερις φορές ο Βαλαάμ προσπάθησε να τους καταραστεί και τέσσερις φορές είπε ευλογίες. Ο θυμός του Βαλάκ άναψε εναντίον του Βαλαάμ. Τώρα φύγε αμέσως και πήγαινε σπίτι! Είπα ότι θα σε ανταμείψω αδρά, αλλά ο Κύριος σε εμπόδισε να ανταμειφθείς." ... Τότε ο Βαλαάμ σηκώθηκε και επέστρεψε στο σπίτι και ο Βαλάκ πήρε το δικό του δρόμο." (Αριθμ 24:10-11· 25)

«Ένας Ισραηλίτης έφερε στην οικογένειά του μια Μαδιανίτισσα ακριβώς μπροστά στα μάτια του Μωυσή και ολόκληρης της συνάθροισης του Ισραήλ, ενώ έκλαιγαν στην είσοδο της Σκηνής της Συνάθροισης. Όταν το είδε αυτό ο Φινεές, γιος του Ελεάζαρ, ο γιος του Ααρών, του ιερέα, έφυγε από τη συνέλευση, πήρε

ένα δόρυ στο χέρι του και ακολούθησε τον Ισραηλίτη στη σκηνή. Ώθησε το δόρυ μέσα από τους δύο — μέσω του Ισραηλίτη και στο σώμα της γυναίκας. ... Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Ο Φινεάς, ο γιος του Ελεάζαρ, ο γιος του Ααρών, του ιερέα, απέσυρε την οργή μου από τους Ισραηλίτες, γιατί ήταν τόσο ζήλος όσο κι εγώ για την τιμή μου ανάμεσά τους, ώστε στο ζήλο μου δεν τους έβαλα τέλος. Γι' αυτό, πες του ότι κάνω τη διαθήκη ειρήνης μαζί του. Αυτός και οι απόγονοί του θα έχουν μια διαθήκη διαρκούς ιεροσύνης,

Ωρα να καταλάβουμε τη Γη της Επαγγελίας

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή και στον Ελεάζαρ, τον γιο του Ααρών, τον ιερέα: «Κάντε απογραφή ολόκληρης της Ισραηλιτικής κοινότητας ανά οικογένειες—όλων εκείνων των είκοσι ετών και άνω που μπορούν να υπηρετήσουν στον στρατό του Ισραήλ». Έτσι, στις πεδιάδες του Μωάβ, δίπλα στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ, ο Μωυσής και ο Ελεάζαρ ο ιερέας μίλησαν μαζί τους και είπαν: «Κάντε απογραφή των ανδρών είκοσι ετών και άνω»» (Αριθμός 26:1-4).

«Τότε ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ανέβα σε αυτό το βουνό στην οροσειρά Αβαρίμ και δεξ τη γη που έδωσα στους Ισραηλίτες. Αφού το δεις, θα συγκεντρωθείς και εσύ στο λαό σου, όπως ήταν ο αδελφός σου ο Ααρών, γιατί όταν η κοινότητα επαναστάτησε στα νερά στην έρημο του Ζιν, και οι δύο παρακούσατε την εντολή μου να με τιμήσετε ως άγιο μπροστά στα μάτια τους. ' (Αυτά ήταν τα νερά της Meribah Kadesh, στην έρημο του Zin.) Ο Μωυσής είπε στον Κύριο: «Ο Κύριος, ο Θεός των πνευμάτων όλης της ανθρωπότητας, είτε να διορίσει έναν άνθρωπο πάνω σε αυτήν την κοινότητα για να βγει και να μπει μπροστά τους, αυτός που θα τους οδηγήσει έξω και θα τους φέρει μέσα, έτσι ο λαός του Κυρίου δεν θα είναι σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα». Είπε λοιπόν ο Κύριος στον Μωυσή: «Πάρε τον Ιησού του Ναυή, τον γιο της Νον, έναν άνθρωπο μέσα στον οποίο είναι το πνεύμα, και βάλε το χέρι σου πάνω του. Βάλτε τον να σταθεί μπροστά στον Ελεάζαρ τον ιερέα και σε ολόκληρη τη συνέλευση και να τον αναθέσει παρουσία τους. Δώσε του λίγη από την εξουσία σου, ώστε ολόκληρη η Ισραηλιτική κοινότητα να τον υπακούσει.» (Αριθμός 27:12-20).

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Δώσε αυτή την εντολή στους Ισραηλίτες και πες τους: Προσέξτε να μου προσφέρετε στον καθορισμένο καιρό την τροφή για τις προσφορές μου που γίνονται με φωτιά, ως άρωμα που μου αρέσει». ... Ο Μωυσής είπε στους Ισραηλίτες όλα όσα του πρόσταξε ο Κύριος». (Αριθμ 28:1-2: 29:40)

«Ο Κύριος διατάζει: Όταν ένας άνθρωπος κάνει όρκο στον Κύριο ή παίρνει όρκο να υποχρεώσει τον εαυτό του με υπόσχεση, δεν πρέπει να παραβεί το λόγο του, αλλά πρέπει να κάνει όλα όσα είπε». (Αριθμός 30:2)

Σχόλιο: Οι όρκοι και οι διαθήκες είναι πολύ σημαντικές, δεν πρέπει να γίνονται ή να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη. Είναι δέσμευση με τον Κύριο.

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Εκδίκησε τους Μαδιανίτες για τους Ισραηλίτες. Μετά από αυτό, θα συγκεντρωθείτε στο λαό σας ». Έτσι, ο Μωυσής είπε στον λαό: Εξοπλίστε μερικούς από τους άνδρες σας για να πάνε στον πόλεμο εναντίον των Μαδιανιτών και να εκτελέσουν την εκδίκηση του Κυρίου εναντίον τους. ... Πολέμησαν ενάντια στη Μαδιάμ, όπως πρόσταξε ο Κύριος στον Μωυσή, και σκότωσαν όλους τους άνδρες.»... «Επέτρεψες σε όλες τις γυναίκες να ζήσουν;» τους ρώτησε. «Ήταν αυτοί που ακολούθησαν τη συμβουλή του Βαλαάμ και ήταν το μέσο για να απομακρύνουν τους Ισραηλίτες από τον Κύριο σε ό,τι συνέβη στο Φεώρ, έτσι ώστε μια πληγή χτύπησε τον λαό του Κυρίου. Τώρα σκοτώστε όλα τα αγόρια. Και σκότωσε κάθε γυναίκα που έχει κοιμηθεί με άντρα.» (Αριθμοί 31:1-3· 7, 15-17).

Σχόλιο: Η επιρροή του κακού συμπεριλαμβανομένης της λατρείας των ειδώλων πρέπει να αφαιρεθεί. Η διατήρηση οποιασδήποτε κακής επιρροής φέρνει πειρασμούς και επιθυμίες που οδηγούν στην αμαρτία.

«Στις πεδιάδες του Μωάβ, δίπλα στον Ιορδάνη, απέναντι από την Ιεριχώ, ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Μίλα στους Ισραηλίτες και πες τους: «Όταν περάσετε τον Ιορδάνη στη Χαναάν, διώξτε όλους τους κατοίκους της γης μπροστά σας. Καταστρέψτε όλα τα σκαλιστά είδωλά τους και τα χυτά είδωλά τους και γκρεμίστε όλα τα ψηλά τους μέρη. Κερδίστε τη γη και εγκαταστήστε σ' αυτήν, γιατί σας έδωσα τη γη να την κατέχετε. Διανείμετε τη γη με κλήρο, σύμφωνα με τις φυλές σας. Σε μια μεγαλύτερη ομάδα δώστε μια μεγαλύτερη κληρονομιά και σε μια μικρότερη ομάδα μια μικρότερη. Ό,τι τους πέσει με κλήρο θα είναι δικό τους. Διανείμετε το σύμφωνα με τις προγονικές σας φυλές. Αλλά αν δεν διώξετε τους κατοίκους της γης, αυτοί που αφήνετε να παραμείνουν θα γίνουν ράβδοι στα μάτια σας και αγκάθια στα πλευρά σας. Θα σου δώσουν προβλήματα στη γη που θα ζήσεις.»

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟ

Το πέμπτο βιβλίο της Πεντάτευχης είναι το Δευτερονόμιο, που σημαίνει «Ο Νόμος που επαναλαμβάνεται» ή μια Δεύτερη Διακήρυξη του Νόμου. (Από την Βίβλο Dickson) Αυτή η παρουσίαση θα προσδιορίσει γενικά χωρίς λεπτομέρειες τι έχει συνοψιστεί στους Αριθμούς.

«Αυτά είναι τα λόγια που είπε ο Μωυσής σε όλο τον Ισραήλ στην έρημο ανατολικά του Ιορδάνη. «Ο Κύριος ο Θεός μας μας είπε στο Χωρήβ, έμεινες αρκετό καιρό σε αυτό το βουνό. Σπάστε το στρατόπεδο και προχωρήστε στην ορεινή χώρα των Αμορραίων. Πηγαίετε σε όλους τους γειτονικούς λαούς στην Αράμπα, στα βουνά, στους δυτικούς πρόποδες, στο Νεγκέβ και κατά μήκος της ακτής, στη χώρα των Χαναναίων και στον Λίβανο, μέχρι τον μεγάλο ποταμό, τον Ευφράτη.» (Δευτ. 1:1· 6-7)

Κοίτα, σου έδωσα αυτή τη γη.

- «Πηγαίετε και κυριέψτε τη γη που ο Κύριος ορκίστηκε ότι θα έδινε στους πατέρες σας — στον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ — και στους απογόνους τους μετά από αυτούς». (Δευτ. 1:8)
- «Διαλέξτε μερικούς σοφούς, κατανοητούς και σεβαστούς άνδρες από κάθε φυλή σας και θα τους βάλω πάνω σας». (Δευτ. 1:13)
- «Ας στείλουμε άντρες μπροστά για να κατασκοπεύσουν τη γη για εμάς και να φέρουμε μια αναφορά για τη διαδρομή που θα ακολουθήσουμε και τις πόλεις στις οποίες θα έρθουμε». (Δευτ. 1:22)
- Είναι μια καλή γη που μας δίνει ο Κύριος ο Θεός μας. Αλλά δεν ήθελες να ανέβεις, επαναστάτησες ενάντια στην εντολή του Κυρίου του Θεού σου. Γκρίνιζες στις σκηνές σου. (Δευτ. 1:25-27)
- «Όταν ο Κύριος άκουσε αυτά που είπες, θύμωσε και ορκίστηκε επίσημα: «Κανείς από αυτήν την κακή γενιά δεν θα δει την καλή γη που ορκίστηκα να δώσω στους προπάτορές σου». (Δευτ. 1:34-35)
- «Γυρίσαμε πίσω και ξεκινήσαμε προς την έρημο κατά μήκος της διαδρομής προς την Ερυθρά Θάλασσα, όπως με είχε δώσει ο Κύριος. Για πολύ καιρό, κάναμε τον δρόμο μας γύρω από το λόφο Seir.» (Δευτ. 2:1)
- «Πέρασαν τριάντα οκτώ χρόνια από τη στιγμή που φύγαμε από το Kadesh Barnea μέχρι που περάσαμε την κοιλάδα Zered. Μέχρι τότε,

ολόκληρη αυτή η γενιά μαχητών είχε χαθεί από το στρατόπεδο». (Δευτ. 2:14)

- «Τώρα, όταν πέθανε και ο τελευταίος από αυτούς τους μαχητές από τον λαό, ο Κύριος μου είπε: Σήμερα θα περάσετε από την περιοχή του Μωάβ στην Αρ.» (Δευτ. 2:16-18).
- «Ξεκινήστε τώρα και διασχίστε το φαράγγι του Αρνον. Δες, έδωσα στα χέρια σου τον Σιών τον Αμοραίτη, τον βασιλιά της Χεσβών, και τη χώρα του». (Δευτ. 2:24)
- «Στη συνέχεια, στρίψαμε και ανεβήκαμε κατά μήκος του δρόμου προς τη Βασάν, ... Έτσι, ο Κύριος ο Θεός μας έδωσε στα χέρια μας και τον Ωγ, τον βασιλιά της Βασάν, και όλο το στρατό του». (Δευτ. 3:1, 3)
- «Άκου τώρα, Ισραήλ, τα διατάγματα και τους νόμους που πρόκειται να σου διδάξω. Ακολούθησέ τους για να ζήσεις και να μπεις και να καταλάβεις τη γη που σου δίνει ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων σου. Μην προσθέτεις σε αυτά που σου προστάζω και μην αφαιρείς από αυτά, αλλά τηρείς τις εντολές του Κυρίου του Θεού σου που σου δίνω». (Δευτ. 4:1-2)

«Βλέπετε, σας δίδαξα διατάγματα και νόμους όπως με πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός μου, για να τα ακολουθήσετε στη γη στην οποία εισέρχεστε για να την κυριεύσετε. Παρατηρήστε τα προσεκτικά, γιατί αυτό θα δείξει τη σοφία και την κατανόησή σας στα έθνη, τα οποία θα ακούσουν για όλα αυτά τα διατάγματα και θα πουν: "Ασφαλώς αυτό το μεγάλο έθνος είναι ένας σοφός και κατανοητός λαός. Ποιο άλλο έθνος είναι τόσο μεγάλο ώστε να έχει τους θεούς του κοντά όπως είναι κοντά μας ο Κύριος ο Θεός μας όποτε προσευχόμαστε σε αυτόν; Και ποιο άλλο έθνος είναι τόσο μεγάλο ώστε να έχει τόσα δίκαια διατάγματα και νόμους όπως αυτό το σύνολο νόμων που σας θέτω σήμερα;» (Δευτ. 4: 5-8)

«Μόνο να είστε προσεκτικοί και να προσέχετε τον εαυτό σας προσεκτικά για να μην ξεχάσετε αυτά που είδαν τα μάτια σας ή να τα αφήσετε να γλιστρήσουν από την καρδιά σας όσο ζείτε. Διδάξτε τα στα παιδιά σας και στα παιδιά τους μετά από αυτά. Θυμήσου την ημέρα που στάθηκες ενώπιον του Κυρίου του Θεού σου στο Χωρήβ, όταν μου είπε: Συγκεντρώστε τον λαό μπροστά μου για να ακούσουν τα λόγια μου, ώστε να μάθουν να με σέβονται όσο ζουν στη γη και να τους διδάξουν τα παιδιά τους." Πλησίασες και στάθηκες στους πρόποδες του βουνού ενώ φλεγόταν από φωτιά μέχρι τους

ουρανούς, με μαύρα σύννεφα και βαθύ σκοτάδι. Τότε ο Κύριος σας μίλησε από τη φωτιά. Ακούσατε τον ήχο των λέξεων αλλά δεν είδατε καμία μορφή. υπήρχε μόνο μια φωνή. Σας ανακοίνωσε τη διαθήκη του, τις Δέκα Εντολές, τις οποίες σας πρόσταξε να ακολουθήσετε και στη συνέχεια τις έγραψε σε δύο πέτρινες πλάκες. Και ο Κύριος με οδήγησε εκείνη την ώρα να σας διδάξω τα διατάγματα και τους νόμους που πρέπει να ακολουθείτε στη χώρα που διασχίζετε τον Ιορδάνη για να αποκτήσετε». (Δευτ. 4:9-14)

«... Γι' αυτό, προσέχετε τον εαυτό σας πολύ προσεκτικά, για να μην διαφθαρείτε και κάνετε για τον εαυτό σας ένα είδωλο, μια εικόνα οποιουδήποτε σχήματος, είτε σαν άντρας είτε γυναίκα, είτε σαν οποιοδήποτε ζώο στη γη ή οποιοδήποτε πουλί που πετά μέσα. τον αέρα, ή όπως κάθε πλάσμα που κινείται κατά μήκος του εδάφους ή οποιοδήποτε ψάρι στα νερά από κάτω. Και όταν κοιτάξετε ψηλά στον ουρανό και δείτε τον ήλιο, τη σελήνη και τα αστέρια - όλη την ουράνια διάταξη - μην παρασυρθείτε να τους προσκυνήσετε και να προσκυνήσετε πράγματα που ο Κύριος ο Θεός σας έχει μοιράσει σε όλα τα έθνη κάτω από τον ουρανό. Εσένα, όμως, σε πήρε ο Κύριος και σε έβγαλε από το καμίνι τήξης σιδήρου, από την Αίγυπτο, για να είσαι ο λαός της κληρονομιάς του, όπως είσαι τώρα». (Δευτ. 4:15-20)

«Προσέξτε να μην ξεχάσετε τη διαθήκη του Κυρίου του Θεού σας που έκανε μαζί σας. μην φτιάχνετε για τον εαυτό σας ένα είδωλο με τη μορφή οτιδήποτε έχει απαγορεύσει ο Κύριος ο Θεός σας. Διότι ο Κύριος ο Θεός σου είναι φωτιά που καταναλώνει, Θεός ζηλιάρης». (Δευτ. 4:23-24)

«... Αν τότε διεφθαρείτε και φτιάξετε οποιοδήποτε είδωλο, κάνοντας κακό στα μάτια του Κυρίου του Θεού σας και προκαλώντας τον θυμό του, καλώ τον ουρανό και τη γη μάρτυρες εναντίον σας σήμερα, ότι γρήγορα θα χαθείτε από τη γη που διασχίζεις τον Ιορδάνη για να κατέχεις. Δεν θα ζήσετε πολύ εκεί αλλά σίγουρα θα καταστραφείτε. Ο Κύριος θα σας διασκορπίσει στους λαούς, και μόνο λίγοι από εσάς θα επιζήσουν». (Δευτ. 4:25-27)

«Αν όμως από εκεί αναζητήσεις τον Κύριο τον Θεό σου, θα τον βρεις αν τον αναζητήσεις με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή. Όταν είστε σε στενοχώρια και σας έχουν συμβεί όλα αυτά, τότε τις επόμενες ημέρες θα επιστρέψετε στον Κύριο τον Θεό σας και θα τον

υπακούσετε. Διότι ο Κύριος ο Θεός σου είναι φιλεύσπλαχνος Θεός. Δεν θα σε εγκαταλείψει ούτε θα σε καταστρέψει ούτε θα ξεχάσει τη διαθήκη με τους προπάτορές σου, την οποία τους επιβεβαίωσε με όρκο». (Δευτ. 4:29-31)

Ο Μωυσής επαναλαμβάνει τις Δέκα Εντολές ολοκληρώνοντας με: «Να προσέχεις να κάνεις ό,τι σε πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σου. μην στρίβετε προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά. Περπατήστε σε όλη την οδό που σας πρόσταξε ο Κύριος ο Θεός σας, για να ζήσετε και να ευημερήσετε και να παρατείνετε τις ημέρες σας στη γη που θα κατέχετε». (Δευτ. 5:32-33)

«Άκου, Ισραήλ: Ο Κύριος ο Θεός μας, ο Κύριος είναι ένας. Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλη σου τη δύναμη. Και αυτά τα λόγια που σας διατάζω σήμερα θα είναι στην καρδιά σας. Θα τα διδάξετε επιμελώς στα παιδιά σας και θα μιλήσετε για αυτά όταν κάθεστε στο σπίτι σας, και όταν περπατάτε στο δρόμο, όταν ξαπλώνετε και όταν σηκώνεστε. Θα τα δέσεις ως σημάδι στο χέρι σου, και θα είναι σαν μέτωπα ανάμεσα στα μάτια σου. Θα τα γράφεις στους παραστάτες του σπιτιού σου και στις πύλες σου». ... «Δεν θα βάλεις σε δοκιμασία τον Κύριο τον Θεό σου». (Δευτ. 6:4-9· 16)

«Όταν ο Κύριος ο Θεός σου σε φέρει στη γη που θα εισέλθεις για να κατακτήσεις και διώχνει μπροστά σου πολλά έθνη — τους Χετταίους, τους Γιργασίτες, τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, τους Περιζίτες, τους Χανίτες και τους Ιεβουσαίους, επτά έθνη μεγαλύτερα και ισχυρότερα από σένα — και όταν οι Ο Κύριος ο Θεός σου τους παρέδωσε σε σένα και εσύ τους νίκησες, τότε πρέπει να τους καταστρέψεις ολοκληρωτικά. Μην κάνετε καμία συνθήκη μαζί τους και μην τους δείξετε έλεος. Μην παντρευτείτε μαζί τους. Μην δώσετε τις κόρες σας στους γιους τους και μην πάρετε τις κόρες τους για τους γιους σας, γιατί θα απομακρύνουν τους γιους σας από το να με ακολουθήσουν για να υπηρετήσουν άλλους θεούς, και ο θυμός του Κυρίου θα ανάψει εναντίον σας και θα σας καταστρέψει γρήγορα». (Δευτ. 7:1-4)

«Αν προσέχεις αυτούς τους νόμους και φροντίζεις να τους ακολουθείς, τότε ο Κύριος ο Θεός σου θα τηρήσει τη διαθήκη αγάπης του μαζί σου, όπως ορκίστηκε στους προπάτορές σου. Θα σε αγαπήσει και θα σε ευλογήσει». ... «Να είστε προσεκτικοί να ακολουθείτε κάθε εντολή που σας δίνω σήμερα. ... Θυμήσου πώς ο Κύριος ο

Θεός σου σε οδήγησε σε όλη τη διαδρομή στην έρημο αυτά τα σαράντα χρόνια, για να σε ταπεινώσει και να σε δοκιμάσει για να μάθεις τι είχες στην καρδιά σου, αν θα τηρούσες ή όχι τις εντολές του. Σε ταπεινώσε, πείνας και μετά σε τάισε με μάννα, που ούτε εσύ ούτε οι πατέρες σου γνώριζαν, για να σε διδάξει ότι ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Κυρίου. Τα ρούχα σου δεν φθείρονται και τα πόδια σου δεν πρήζονται αυτά τα σαράντα χρόνια. Να ξέρεις λοιπόν μέσα σου ότι όπως ο άνθρωπος πειθαρχεί τον γιο του, έτσι σε διαπαιδαγωγεί ο Κύριος ο Θεός σου». (Δευτ. 7:12-13· 8:2-5)

«Όταν χτίσεις ωραία σπίτια και όταν τα κοπάδια και τα κοπάδια σου μεγαλώσουν και το ασήμι και ο χρυσός σου αυξηθούν και ό,τι έχεις πολλαπλασιαστεί, τότε η καρδιά σου θα γίνει περήφανη και θα ξεχάσεις τον Κύριο τον Θεό σου». ... «Αν ποτέ ξεχάσεις τον Κύριο τον Θεό σου και ακολουθήσεις άλλους θεούς και τους προσκυνήσεις και τους προσκυνήσεις, καταθέτω σήμερα εναντίον σου ότι σίγουρα θα καταστραφείς». (Δευτ. 8:12-14· 19)

«Και τώρα, Ισραήλ, τι σου ζητάει ο Κύριος ο Θεός σου παρά να φοβάσαι τον Κύριο τον Θεό σου, να περπατάς σε όλες τις οδούς του, να τον αγαπάς, να υπηρετείς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή, και να τηρείς τις εντολές και τα διατάγματα του Κυρίου που σου δίνω σήμερα για το καλό σου; Στον Κύριο τον Θεό σου ανήκουν οι ουρανοί, ακόμη και οι υψηλότεροι ουρανοί, η γη και ό,τι βρίσκεται σε αυτήν. Ωστόσο, ο Κύριος έθεσε τη στοργή του στους προπάτορές σας και τους αγάπησε, και επέλεξε εσάς, τους απογόνους τους, πάνω από όλα τα έθνη, όπως είναι σήμερα. Κάντε περιτομή, λοιπόν, στις καρδιές σας και μην είστε πλέον σκληροτράχηλοι. Διότι ο Κύριος ο Θεός σου είναι Θεός των θεών και Κύριος των κυρίων, ο μεγάλος Θεός, ισχυρός και φοβερός, που δεν δείχνει μεροληψία και δεν δέχεται δωροδοκίες. Υπερασπίζεται την υπόθεση του ορφανού και της χήρας και αγαπά τον εξωγήινο, δίνοντάς του τροφή και ρούχα. Και πρέπει να αγαπάτε αυτούς που είναι ξένοι, γιατί εσείς οι ίδιοι ήσασταν ξένοι στην Αίγυπτο. Φοβάστε τον Κύριο τον Θεό σας και υπηρετήστε τον. Κρατήστε τον γερά και δώστε τους όρκους στο όνομά του». (Δευτ. 10:12-21)

«Αυτά είναι τα διατάγματα και οι νόμοι που πρέπει να προσέχετε να ακολουθείτε στη γη που ο Κύριος, ο Θεός των πατέρων σας, σας έχει δώσει να κατέχετε — όσο

ζείτε στη γη. Καταστρέψτε εντελώς όλα τα μέρη στα ψηλά βουνά και στους λόφους και κάτω από κάθε εξαπλωμένο δέντρο όπου τα έθνη που εκτοπίζετε λατρεύουν τους θεούς τους. Γκρεμίστε τους βωμούς τους, συντρίψτε τις ιερές πέτρες τους και κάψτε τους στύλους Ασερά τους στη φωτιά. κόψτε τα είδωλα των θεών τους και εξαλείψτε τα ονόματά τους από εκείνα τα μέρη. Δεν πρέπει να λατρεύεις τον Κύριο τον Θεό σου με τον τρόπο τους. Αλλά πρέπει να αναζητήσετε τον τόπο που θα επιλέξει ο Κύριος ο Θεός σας από όλες τις φυλές σας για να βάλει το Όνομά του εκεί για την κατοικία του. Σε εκείνο το μέρος πρέπει να πάτε. φέρτε εκεί τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες σας, τα δέκατα και τα ιδιαίτερα δώρα σας, όσα έχετε ορκιστεί να δώσετε». (Δευτ. 12:1-6)

«Δεν πρέπει να κάνετε όπως κάνουμε εμείς εδώ σήμερα, ο καθένας όπως κρίνει κατάλληλο, αφού δεν έχετε φτάσει ακόμη στον τόπο ανάπαυσης και στην κληρονομιά που σας δίνει ο Κύριος ο Θεός σας». ... «Προσέξτε να μην θυσιάσετε τα ολοκαυτώματα σας όπου θέλετε. Προσφέρετέ τα μόνο στο μέρος που θα επιλέξει ο Κύριος σε μια από τις φυλές σας, και εκεί τηρήστε όλα όσα σας διατάζω». ... «Προσέξτε να μην παραμελήσετε τους Λευίτες όσο ζείτε στη γη σας». (Δευτ. 12:8-9, 13-14, 19)

«... Μπορείτε να φάτε όσο θέλετε»... «αλλά να είστε βέβαιος ότι δεν τρώτε το αίμα, γιατί το αίμα είναι η ζωή, ρίξτε το στο έδαφος σαν νερό». (Δευτ. 12:20, 23-24)

«Ο Κύριος ο Θεός σου θα εξολοθρεύσει ενώπιόν σου τα έθνη στα οποία πρόκειται να εισβάλεις και να εξοντώσεις. Όταν όμως τους εκδιώξετε και εγκαταστήσετε στη γη τους, και αφού καταστραφούν μπροστά σας, προσέξτε να μην παγιδευτείτε ρωτώντας για τους θεούς τους, λέγοντας: «Πώς υπηρετούν αυτά τα έθνη τους θεούς τους;» Θα κάνουμε το ίδιο ». Δεν πρέπει να λατρεύεις τον Κύριο τον Θεό σου με τον τρόπο τους, γιατί λατρεύοντας τους θεούς τους, κάνουν κάθε είδους απεχθή πράγματα ο Κύριος μισεί. Ακόμη καίνε τους γιους και τις κόρες τους στη φωτιά ως θυσίες στους θεούς τους». (Δευτ. 12:29-31)

«Στο τέλος κάθε επτά ετών πρέπει να ακυρώσετε τα χρέη σας». (Δευτ. 15:1)

«Αν υπάρχει κάποιος φτωχός ανάμεσα στα αδέρφια σου σε κάποια από τις πόλεις της γης που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου, μην είσαι σκληρόκαρδος ούτε σφιχτός απέναντι στον φτωχό αδελφό σου. Μάλλον να είσαι

ανοιχτόμυαλος και να του δανείζεις ελεύθερα ό,τι χρειάζεται. Προσέξτε να μην τρέφετε αυτή την πονηρή σκέψη». (Δευτ. 15:7-9)

«Αν υπάρχει κάποιος φτωχός ανάμεσα στα αδέρφια σου σε κάποια από τις πόλεις της γης που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου, μην είσαι σκληρόκαρδος ούτε σφιχτός απέναντι στον φτωχό αδελφό σου. Μάλλον να είσαι ανοιχτόμυαλος και να του δανείζεις ελεύθερα ό,τι χρειάζεται. Προσέξτε να μην τρέφετε αυτή την πονηρή σκέψη: «Το έβδομο έτος, το έτος διαγραφής των χρεών, πλησιάζει», για να μην δείξετε κακή θέληση στον άπορο αδελφό σας και να μην του δώσετε τίποτα. Μπορεί τότε να προσφύγει στον Κύριο εναντίον σας και θα βρεθείτε ένοχος αμαρτίας. Δώσε του γενναϊόδωρα και κάνε το χωρίς να θυμώνεις. τότε γι' αυτό ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει σε όλο σου το έργο και σε ό,τι βάζεις το χέρι σου. Πάντα θα υπάρχουν φτωχοί στη χώρα. Γι' αυτό, σας διατάζω να είστε ανοιχτοί απέναντι στους αδελφούς σας και στους φτωχούς και άπορους της χώρας σας». (Δευτ. 15:7-11)

Γιορτή που πρέπει να τηρηθεί

- Γιορτάστε το Πάσχα του Κυρίου του Θεού σας, γιατί τον μήνα Αβίβ σας έβγαλε από την Αίγυπτο τη νύχτα. (Δευτ. 16:1-2)
- Γιορτάστε την εορτή των εβδομάδων στον Κύριο τον Θεό σας προσφέροντας μια προσφορά ελεύθερης βούλησης ανάλογα με τις ευλογίες που σας έχει δώσει ο Κύριος ο Θεός σας. (Δευτ. 16:10)
- Γιορτάστε την εορτή των Σκηνών για επτά ημέρες αφού συγκεντρώσετε τα προϊόντα του αλώνι σας και το πατητήρι σας. (Δευτ. 16:13)
- Γιορτή των Αζύμων
- Γιορτή των Εβδομάδων
- Εορτή των Σκηνών. Κανένας άνθρωπος δεν πρέπει να εμφανίζεται ενώπιον του Κυρίου με άδεια χέρια. (Δευτ. 16:16)

«Μη θυσιάζεις στον Κύριο τον Θεό σου βόδι ή πρόβατο που έχει κάποιο ελάττωμα ή ελάττωμα, γιατί αυτό θα του ήταν απεχθή». (Δευτ. 17:1)

«Όταν μπεις στη γη που σου δίνει ο Κύριος ο Θεός σου, μη μάθεις να μιμηθείς τις απεχθή οδούς των εθνών εκεί. Μην βρεθεί κανείς ανάμεσά σας που να θυσιάζει τον γιο του ή την κόρη του στη φωτιά, να κάνει μαντεία ή μάγια, να ερμηνεύει οιωνούς, να ασχολείται με μαγεία ή να κάνει ξόρκια ή να είναι μέντιουμ ή πνευματιστής ή να συμβουλευεται τους νεκρούς. Όποιος κάνει αυτά τα

πράγματα είναι απεχθής στον Κύριο, και εξαιτίας αυτών των απεχθών πρακτικών ο Κύριος ο Θεός σου θα εκδιώξει αυτά τα έθνη μπροστά σου. Πρέπει να είσαι άμεμπτος ενώπιον του Κυρίου του Θεού σου». (Δευτ. 18:9-13)

«Ο Κύριος ο Θεός σου θα αναστήσει για σένα έναν προφήτη σαν εμένα από τους αδελφούς σου. Πρέπει να τον ακούσεις». (Δευτ. 18:15)

«Ο Κύριος μου είπε: «Αυτό που λένε είναι καλό. Θα τους αναδείξω έναν προφήτη σαν εσάς από τα αδέρφια τους. Θα βάλω τα λόγια μου στο στόμα του, και θα τους πει ό,τι του διατάζω. Αν κάποιος δεν ακούσει τα λόγια μου που λέει ο προφήτης στο όνομά μου, εγώ ο ίδιος θα τον λογοδοτήσω. Αλλά ένας προφήτης που υποτίθεται ότι θα μιλήσει στο όνομά μου οτιδήποτε δεν του έχω διατάξει να πει, ή ένας προφήτης που μιλάει στο όνομα άλλων θεών, πρέπει να θανατωθεί». Μπορείτε να πείτε στον εαυτό σας, "Πώς μπορούμε να γνωρίζουμε όταν ένα μήνυμα δεν έχει ειπωθεί από τον Κύριο;" Εάν αυτό που διακηρύσσει ένας προφήτης στο όνομα του Κυρίου δεν πραγματοποιηθεί ή δεν πραγματοποιηθεί, αυτό είναι ένα μήνυμα που ο Κύριος δεν έχει μιλήσει. Αυτός ο προφήτης μίλησε αλαζονικά. Μην τον φοβάστε». (Δευτ. 18:17-22)

«Αν κάποιος μισεί τον πλησίον του και τον περιμένει, τον επιτίθεται και τον σκοτώνει. ... Πρέπει να καθαρίσετε από το Ισραήλ την ενοχή της χύσης αθώου αίματος». (Δευτ. 19:11-13)

«Μην μετακινείτε την πέτρα ορίου του γείτονά σας». (Δευτ. 19:14)

«Ένας μάρτυρας δεν αρκεί για να καταδικάσει έναν άνδρα που κατηγορείται για οποιοδήποτε έγκλημα ή αδίκημα». (Δευτ. 19:15)

«Αν ένας άνθρωπος που είναι ένοχος για θανατηφόρο αδίκημα θανατωθεί και το σώμα του κρεμαστεί σε ένα δέντρο, δεν πρέπει να αφήσετε το σώμα του στο δέντρο μια νύχτα. Φροντίστε να τον θάψετε την ίδια μέρα, γιατί όποιος κρεμαστεί σε δέντρο είναι κάτω από την κατάρα του Θεού». (Δευτ. 21:22-23)

Σχόλιο: Ο Χριστός μας λύτρωσε από την κατάρα του νόμου και έγινε κατάρα για εμάς, γιατί είναι γραμμένο: «Καταραμένος είναι όποιος κρεμιέται σε δέντρο». (Γαλ 3:13)

«Αν δείτε το βόδι ή το πρόβατο του αδερφού σας να παρασύρεται, μην το αγνοήσετε, αλλά φροντίστε να του το πάρετε πίσω». (Δευτ. 22:1)

«Μια γυναίκα δεν πρέπει να φορά ανδρικά ρούχα, ούτε ένας άντρας να φοράει γυναικεία ρούχα, γιατί ο Κύριος ο Θεός σου απεχθάνεται όποιον το κάνει αυτό». (Δευτ. 22:5)

«Αν βρεθεί ένας άντρας να κοιμάται με τη σύζυγο ενός άλλου άντρα, τόσο ο άντρας που κοιμήθηκε (σεξουαλικές σχέσεις) μαζί της όσο και η γυναίκα πρέπει να πεθάνουν». (Δευτ. 22:22)

«Ένας άντρας δεν πρέπει να παντρευτεί τη γυναίκα του πατέρα του. Δεν πρέπει να ατιμάζει το κρεβάτι του πατέρα του». (Δευτ. 22:30)

Σχόλιο: Στην πραγματικότητα αναφέρεται ότι υπάρχει σεξουαλική ανηθικότητα (ελληνική πορνεία – πορνεία) ανάμεσα σας, και τέτοιου είδους που δεν είναι ανεκτή ακόμη και μεταξύ των ειδωλολατρών, γιατί ένας άντρας έχει τη γυναίκα του πατέρα του». (1 Κορ 5:1-2)

«Αν ένας άντρας παντρευτεί μια γυναίκα που τον δυσαρεστεί επειδή της βρίσκει κάτι απρεπές, και της γράψει πιστοποιητικό διαζυγίου, της το δώσει και τη στείλει από το σπίτι του, και αν φύγει από το σπίτι του, γίνεται η σύζυγος άλλου άντρα και ο δεύτερος άντρας της την αντιπαθεί και της γράφει πιστοποιητικό διαζυγίου, της το δίνει και τη στέλνει από το σπίτι του ή αν πεθάνει, τότε δεν επιτρέπεται να την παντρευτεί ο πρώτος της άντρας που τη χώρισε. και πάλι αφού μολυνθεί». (Δευτ. 24:1-4)

Σχόλιο: Η αποστολή μιας συζύγου με πιστοποιητικό διαζυγίου (εβραϊκή λέξη kriythuwth) επιτρέπει τον εκ νέου γάμο χωρίς να θεωρείται μοιχός. Χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου (εβραϊκή λέξη Shalach) όποιος παντρεύεται άλλον διαπράττει πορνεία καθώς είναι ακόμη παντρεμένη, διαπράττοντας έτσι μοιχεία παραβίαση της γαμήλιας διαθήκης.

«Σήμερα ο Κύριος ο Θεός σου σε διατάζει να υπακούς αυτούς τους νόμους και τους κανόνες. Πρέπει να τους υπακούς πιστά με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή. Σήμερα έχετε δηλώσει ότι ο Κύριος είναι ο Θεός σας και ότι θα ακολουθήσετε τις οδηγίες του, θα υπακούσετε στους νόμους, τις εντολές και τους κανόνες του και θα τον ακούσετε. Σήμερα ο Κύριος έχει δηλώσει ότι είστε ο λαός του, η δική του ιδιαίτερη ιδιοκτησία, όπως σας είπε. Αλλά πρέπει να είστε βέβαιοι ότι

υπακούτε στις εντολές του. Τότε θα σας τοποθετήσει ψηλά πάνω από όλα τα άλλα έθνη που έχει φτιάξει. Θα σου δώσει έπαινο, φήμη και τιμή, και θα είσαι λαός άγιος στον Κύριο τον Θεό σου, όπως υποσχέθηκε». (Δευτ. 26:16-19)

«Τότε ο Μωσής και οι Λευιτικοί ιερείς είπαν σε όλο τον Ισραήλ: Ησυχάστε και ακούστε, Ισραήλ. Σήμερα γίνετε ο λαός του Κυρίου του Θεού σας. Υπακούστε στον Κύριο τον Θεό σας και ακολουθήστε τις εντολές και τους νόμους του που σας δίνω σήμερα.» (Δευτ. 27:9-10).

«Όταν περάσετε τον Ιορδάνη, αυτές οι φυλές θα σταθούν στο όρος Γεριζίμ για να ευλογήσουν τον λαό: Συμεών, Λευί, Ιούδας, Ισάαχαρ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. Και αυτές οι φυλές θα σταθούν στο όρος Εβάλ για να προφέρουν κατάρες: Ρουβήν, Γαδ, Ασήρ, Ζαβουλών, Δαν και Νεφθαλί. Οι Λευίτες θα απαγγείλουν σε όλο τον λαό του Ισραήλ με δυνατή φωνή: Τότε όλος ο λαός θα πει!

- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που σκαλίζει μια εικόνα ή ρίχνει ένα είδωλο - πράγμα απεχθές στον Κύριο, έργο των χεριών του τεχνίτη - και το στήνει κρυφά. (15)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που ατιμάζει τον πατέρα του ή τη μητέρα του. (16)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που μετακινεί την οριακή πέτρα του γείτονά του. (17)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που παρασύρει τους τυφλούς στο δρόμο. (18)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που αρνείται τη δικαιοσύνη από τον ξένο, τον ορφανό ή τη χήρα. (19)
- Καταραμένος είναι αυτός που κοιμάται με τη γυναίκα του πατέρα του, γιατί ατιμάζει το κρεβάτι του πατέρα του. (20)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που έχει σεξουαλικές σχέσεις με οποιοδήποτε ζώο. (21)
- Καταραμένος είναι αυτός που κοιμάται με την αδερφή του, την κόρη του πατέρα του ή την κόρη της μητέρας του. Θυμηθείτε ότι ο Αμνον, ο γιος του David, βίασε την Tamar την ετεροθαλή αδερφή του. (2 Σαμουήλ 13:12) (22)
- Καταραμένος είναι ο άντρας που κοιμάται με την πεθερά του. (23)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που σκοτώνει τον γείτονά του κρυφά. (24)

- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που δέχεται δωροδοκία για να σκοτώσει έναν αθώο. (25)
- Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που δεν τηρεί τα λόγια αυτού του νόμου εκτελώντας τα. (26)

«Εάν υπακούς πλήρως στον Κύριο τον Θεό σου και ακολουθείς προσεκτικά όλες τις εντολές του, σου δίνω σήμερα, ο Κύριος ο Θεός σου θα σε υψώσει πάνω από όλα τα έθνη στη γη. Όλες αυτές οι ευλογίες θα έρθουν πάνω σου και θα σε συνοδεύσουν αν υπακούς στον Κύριο τον Θεό σου». (Δευτ. 27:12-28:2)

«Ωστόσο, αν δεν υπακούς στον Κύριο τον Θεό σου και δεν ακολουθείς προσεκτικά όλες τις εντολές και τα διατάγματα του, σου δίνω σήμερα, όλες αυτές οι κατάρες θα έρθουν πάνω σου και θα σε κυριέψουν: θα είσαι καταραμένος στην πόλη και καταραμένος στην η χώρα. Το καλάθι σου και το ζυμωτήριο σου θα είναι καταραμένο. Ο καρπός της μήτρας σου θα είναι καταραμένος, και οι σοδειές της γης σου, και τα μοσχάρια των κοπαδιών σου και τα αρνιά των κοπαδιών σου. Θα είσαι καταραμένος όταν μπαίνεις και καταραμένος όταν βγαίνεις. Ο Κύριος θα σου στείλει κατάρες, σύγχυση και επίπληξη σε ό,τι βάλεις το χέρι σου, μέχρι να καταστραφείς και να καταρρεύσεις ξαφνικά εξαιτίας του κακού που έκανες εγκαταλείποντας τον». (Δευτ. 28:15-20)

«Εάν δεν ακολουθήσεις προσεκτικά όλα τα λόγια αυτού του νόμου, που είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο, και δεν σεβαστείς αυτό το ένδοξο και φοβερό όνομα – ο Κύριος ο Θεός σου... Τότε ο Κύριος θα σε διασκορπίσει σε όλα τα έθνη, από τη μια άκρη του η γη στον άλλον». (Δευτ. 28:58, 64)

«Όταν όλες αυτές οι ευλογίες και οι κατάρες που έθεσα ενώπιόν σου έρθουν επάνω σου και τις λάβεις στην καρδιά όπου κι αν σε σκορπίσει ο Κύριος ο Θεός σου ανάμεσα στα έθνη, και όταν εσύ και τα παιδιά σου επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου και τον υπακούς με όλα σου καρδιά και με όλη σου την ψυχή σύμφωνα με τα πάντα, σε διατάζω σήμερα, τότε ο Κύριος ο Θεός σου θα αποκαταστήσει τις τύχες σου και θα σε σπλαχνιστεί και θα σε συγκεντρώσει ξανά από όλα τα έθνη όπου σε σκόρπισε. Ακόμα κι αν έχετε εξοριστεί στην πιο μακρινή γη κάτω από τους ουρανούς, από εκεί ο Κύριος ο Θεός σας θα σας συγκεντρώσει και θα σας φέρει πίσω. Θα σε φέρει στη γη που ανήκε στους πατέρες σου και θα την καταλάβεις. Θα σας κάνει πιο

εύπορους και πολυάριθμους από τους πατέρες σας». (Δευτ. 30:1-5)

«Ωστόσο, αν δεν υπακούς στον Κύριο τον Θεό σου και δεν ακολουθείς προσεκτικά όλες τις εντολές και τα διατάγματα του, σου δίνω σήμερα, όλες αυτές οι κατάρες θα έρθουν πάνω σου και θα σε κυριέψουν: θα είσαι καταραμένος στην πόλη και καταραμένος στην η χώρα. Το καλάθι σου και το ζυμωτήριο σου θα είναι καταραμένο. Ο καρπός της μήτρας σου θα είναι καταραμένος, και οι σοδειές της γης σου, και τα μοσχάρια των κοπαδιών σου και τα αρνιά των κοπαδιών σου. Θα είσαι καταραμένος όταν μπαίνεις και καταραμένος όταν βγαίνεις. Ο Κύριος θα σου στείλει κατάρες, σύγχυση και επίπληξη σε ό,τι βάλεις το χέρι σου, μέχρι να καταστραφείς και να καταρρεύσεις ξαφνικά εξαιτίας του κακού που έκανες εγκαταλείποντας τον». (Δευτ. 28:15-20)

«Εάν δεν ακολουθήσεις προσεκτικά όλα τα λόγια αυτού του νόμου, που είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο, και δεν σέβεσαι αυτό το ένδοξο και φοβερό όνομα — τον Κύριο τον Θεό σου. ... Τότε ο Κύριος θα σας διασκορπίσει σε όλα τα έθνη, από τη μια άκρη της γης στην άλλη.» (Δευτ. 28:58, 64)

«Όταν όλες αυτές οι ευλογίες και οι κατάρες που έθεσα ενώπιόν σου έρθουν επάνω σου και τις λάβεις στην καρδιά όπου κι αν σε σκορπίσει ο Κύριος ο Θεός σου ανάμεσα στα έθνη, και όταν εσύ και τα παιδιά σου επιστρέψεις στον Κύριο τον Θεό σου και τον υπακούς με όλα σου καρδιά και με όλη σου την ψυχή σύμφωνα με τα πάντα, σε διατάζω σήμερα, τότε ο Κύριος ο Θεός σου θα αποκαταστήσει τις τύχες σου και θα σε σπλαχνίσει και θα σε συγκεντρώσει ξανά από όλα τα έθνη όπου σε σκόρπισε. Ακόμα κι αν έχετε εξοριστεί στην πιο μακρινή γη κάτω από τους ουραμούς, από εκεί ο Κύριος ο Θεός σας θα σας συγκεντρώσει και θα σας φέρει πίσω. Θα σε φέρει στη γη που ανήκε στους πατέρες σου και θα την καταλάβεις. Θα σας κάνει πιο εύπορους και πολυάριθμους από τους πατέρες σας». (Δευτ. 30:1-5)

«Βλέπετε, έβαλα μπροστά σας σήμερα ζωή και ευημερία, θάνατο και καταστροφή. Διότι σας διατάζω σήμερα να αγαπάτε τον Κύριο τον Θεό σας, να περπατάτε στους δρόμους του και να τηρείτε τις εντολές, τα διατάγματα και τους νόμους του. τότε θα ζήσετε και θα αυξηθείς, και ο Κύριος ο Θεός σου θα σε ευλογήσει στη γη που θα μεις για να αποκτήσεις. Αλλά

αν η καρδιά σου απομακρυνθεί και δεν είσαι υπάκουος, και αν παρασυρθείς για να προσκυνήσεις σε άλλους θεούς και να τους προσκυνήσεις, σου δηλώνω σήμερα ότι σίγουρα θα καταστραφείς. Δεν θα ζήσετε πολύ στη γη που διασχίζετε τον Ιορδάνη για να μπειτε και να την κατέχετε. Αυτή τη μέρα καλώ τον ουρανό και τη γη ως μάρτυρες εναντίον σου που έθεσα μπροστά σου, ζωή και θάνατο, ευλογίες και κατάρες. Τώρα διάλεξε τη ζωή, για να ζήσεις εσύ και τα παιδιά σου και να αγαπήσεις τον Κύριο τον Θεό σου, να ακούσεις τη φωνή του και να τον κρατήσεις. Γιατί ο Κύριος είναι η ζωή σου, και θα σου δώσει πολλά χρόνια στη γη που ορκίστηκε να δώσει στους πατέρες σου, τον Αβραάμ, τον Ισαάκ και τον Ιακώβ». (Δευτ. 30:15-20)

«Τότε ο Μωυσής βγήκε και είπε αυτά τα λόγια σε όλο τον Ισραήλ: «Είμαι τώρα εκατόν είκοσι χρονών και δεν μπορώ πια να σας οδηγήσω. Ο Κύριος μου είπε, δεν θα περάσεις τον Ιορδάνη». Ο ίδιος ο Κύριος ο Θεός σου θα περάσει μπροστά σου. Θα καταστρέψει αυτά τα έθνη μπροστά σου, και θα καταλάβεις τη γη τους. Ο Ιησούς του Ναυή επίσης θα περάσει μπροστά σας, όπως είπε ο Κύριος». (Δευτ. 31:1-3)

«Τότε ο Μωυσής κάλεσε τον Ιησού του Ναυή και του είπε ενώπιον όλου του Ισραήλ: «Γίνε δυνατός και θαρραλέος, γιατί πρέπει να πας με αυτόν τον λαό στη χώρα που ο Κύριος ορκίστηκε στους προπάτορές τους να τους δώσει, και πρέπει να τη μοιράσεις μεταξύ τους, ως κληρονομιά τους. Ο ίδιος ο Κύριος πηγαίνει μπροστά σου και θα είναι μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ποτέ ούτε θα σε εγκαταλείψει. Μη φοβάσαι, μην αποθαρρύνεσαι». (Δευτ. 31:7-8)

«Ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Τώρα πλησιάζει η ημέρα του θανάτου σου. Κάλεσε τον Τζόσουα και παρουσιαστείς στη Σκηνή της Συνάθροισης, όπου θα του αναθέσω». Έτσι, ο Μωυσής και ο Ιησούς του Ναυή ήρθαν και παρουσιάστηκαν στη Σκηνή της Συνάθροισης. Τότε ο Κύριος εμφανίστηκε στη σκηνή σε μια στήλη από σύννεφο, και το σύννεφο στάθηκε πάνω από την είσοδο της σκηνής. Και ο Κύριος είπε στον Μωυσή: «Θα αναπαύσεις με τους πατέρες σου»» (Δευτ. 31:14-16).

«Ο Κύριος έδωσε αυτή την εντολή στον Ιησού του Ναυή, τον γιο της Ναυ: «Να είσαι δυνατός και θαρραλέος, γιατί θα φέρεις τους Ισραηλίτες στη γη που τους υποσχέθηκα με όρκο, και εγώ ο ίδιος θα είμαι μαζί σου» (Δευτ. 31:23).

«Αφού τελείωσε ο Μωυσής να γράφει σε ένα βιβλίο τα λόγια αυτού του νόμου από την αρχή μέχρι το τέλος, έδωσε αυτή την εντολή στους Λευίτες που έφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου: Πάρτε αυτό το βιβλίο του νόμου και τοποθετήστε το δίπλα στην κιβωτό του η διαθήκη του Κυρίου του Θεού σου. Εκεί θα μείνει ως μάρτυρας εναντίον σου» (Δευτ. 31:24-27).

«Αφού ο Μωυσής τελείωσε να γράφει σε ένα βιβλίο τα λόγια αυτού του νόμου από την αρχή μέχρι το τέλος, έδωσε αυτή την εντολή στους Λευίτες που έφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου: «Πάρτε αυτό το βιβλίο του νόμου και τοποθετήστε το δίπλα στην κιβωτό του η διαθήκη του Κυρίου του Θεού σου· εκεί θα παραμείνει ως μάρτυρας εναντίον σου». (Δευτ. 31:24-27)

«Την ίδια μέρα ο Κύριος είπε στον Μωυσή: Ανέβα στην οροσειρά Αβαρίμ στο όρος Νεβώ στη Μωάβ, απέναντι από την Ιεριχώ, και δεξιά τη Χαναάν, τη γη που δίνω στους Ισραηλίτες ως ιδιοκτησία τους. Εκεί στο βουνό που ανέβηκες θα πεθάνεις και θα συγκεντρωθείς στο λαό σου, όπως ο αδερφός σου ο Ααρών πέθανε στο όρος Χωρ και συγκεντρώθηκε στο λαό του. Αυτό οφείλεται στο ότι και οι δύο διακόψατε την πίστη μου σε εμένα παρουσία των Ισραηλιτών στα νερά της Μεριβά Καντές στην έρημο Ζιν και επειδή δεν υποστηρίξατε την αγιότητά μου μεταξύ των Ισραηλιτών. Επομένως, θα δείτε τη γη μόνο από απόσταση, δεν θα μπει στη γη που δίνω στον λαό Ισραήλ» (Δευτ. 32:48-52).

«Τότε ο Μωυσής ανέβηκε στο όρος Nebo από τις πεδιάδες του Μωάβ στην κορυφή της Pisgah, απέναντι από την Ιεριχώ. Εκεί ο Κύριος του έδειξε ολόκληρη τη γη — από τη Γαλαάδ μέχρι τη Δαν, όλη τη Νεφθαλί, την περιοχή του Εφραΐμ και του Μανασσή, όλη τη γη του Ιούδα μέχρι τη δυτική θάλασσα, τη Νεγκέβ και ολόκληρη την περιοχή από την κοιλάδα της Ιεριχούς, Πόλη των Palms, μέχρι το Zoar. Τότε ο Κύριος του είπε: «Αυτή είναι η γη που υποσχέθηκα με όρκο στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ, όταν είπα: «Θα τη δώσω στους απογόνους σου». Σε άφησα να το δεις με τα μάτια σου, αλλά δεν θα περάσεις μέσα του». Και ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, πέθανε εκεί στη Μωάβ, όπως είπε ο Κύριος. Τον έθαψε στο Μωάβ, στην κοιλάδα απέναντι από το Μπεθ Πεόρ, αλλά μέχρι σήμερα κανείς δεν ξέρει πού είναι ο τάφος του». (Δευτ. 34:1-7)

«Από τότε, κανένας προφήτης δεν αναστήθηκε στον Ισραήλ όπως ο Μωυσής, τον οποίο ο Κύριος γνώρισε πρόσωπο με πρόσωπο, που έκανε όλα εκείνα τα θαυμαστά σημεία και θαύματα που ο Κύριος τον έστειλε να κάνει στην Αίγυπτο — στον Φαραώ και σε όλους τους αξιωματούχους του και σε ολόκληρη τη γη του. Διότι κανείς δεν έδειξε ποτέ την ισχυρή δύναμη ούτε έκανε τις φοβερές πράξεις που έκανε ο Μωυσής στα μάτια όλου του Ισραήλ». (Δευτ. 34:10-12)

Σχόλιο: Ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ έκανε κάθε είδους σημάδι, θαύματα και θαύματα, συμπεριλαμβανομένου του ανέστησε έναν νεκρό για τέσσερις ημέρες. Οι ηγέτες των Εβραίων απέρριψαν αυτό το θαύμα, σκληρύνοντας έτσι την καρδιά τους. Οι ηγέτες των Εβραίων ακριβώς όπως ο Φαραώ, ο ηγέτης της Αιγύπτου, απέρριψαν αυτά τα θαύματα που αποδεικνύουν ότι ήταν αγγελιοφόροι του Θεού.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

«Μετά το θάνατο του Μωυσή, ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή... Όπως ήμουν με τον Μωυσή, έτσι θα είμαι μαζί σου. Δεν θα σε αφήσω ούτε θα σε εγκαταλείψω. Να είσαι δυνατός και θαρραλέος, γιατί θα κάνεις αυτόν τον λαό να κληρονομήσει τη γη που ορκίστηκε στους πατέρες τους. Προσέξτε να κάνετε σύμφωνα με όλο το νόμο που σας πρόσταξε ο Μωυσής ο δούλος μου. Μην στριβείτε από αυτό προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά, για να έχετε καλή επιτυχία όπου κι αν πάτε. Αυτό το Βιβλίο του Νόμου δεν θα φύγει από το στόμα σου, αλλά θα το στοχάζεσαι μέρα και νύχτα, ώστε να φροντίζεις να κάνεις σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα σε αυτό. Γιατί τότε θα κάνετε τον δρόμο σας ευημερούν, και τότε θα έχετε καλή επιτυχία. Ο Ιησούς του Ναυή διέταξε τους αξιωματούχους να διατάζουν τον λαό «Ετοιμάστε τις προμήθειες σας,

«Ο Ιησούς του Ναυή έστειλε δύο άντρες κρυφά ως κατασκόπους, λέγοντας: «Πηγαίνετε, δείτε τη γη, ειδικά την Ιεριχώ». Και πήγαν και μπήκαν στο σπίτι μιας πόρνης που ονομαζόταν Ραάβ και έμειναν εκεί. ... Πριν ξαπλώσουν οι άντρες, τους ανέβηκε στη στέγη και είπε στους άντρες: «Ξέρω ότι ο Κύριος σας έδωσε τη γη, και ότι ο φόβος σας έπεσε πάνω μας, και ότι όλοι οι κάτοικοι του η γη λιώνει μπροστά σου. Διότι ακούσαμε πώς ο Κύριος στέγνωσε το νερό της Ερυθράς Θάλασσας

ενώπιόν σας όταν βγήκατε από την Αίγυπτο, και τι κάνατε στους δύο βασιλιάδες των Αμορραίων. Μόλις το ακούσαμε, οι καρδιές μας έλιωσαν και δεν έμεινε πνεύμα σε κανέναν εξαιτίας σου, για τον Κύριο τον Θεό σου. Τώρα λοιπόν, σε παρακαλώ, ορκίσου μου στον Κύριο ότι, όπως σου φέρθηκα με καλοσύνη, θα φέρεσαι και εσύ με καλοσύνη στο σπίτι του πατέρα μου, και δώσε μου ένα σίγουρο σημάδι ότι θα σώσεις ζωντανούς τον πατέρα και τη μητέρα μου, τους αδελφούς και τις αδελφές μου, και όλους όσοι ανήκουν σε αυτούς, και θα ελευθερώσεις τη ζωή μας από τον θάνατο». Και οι άντρες της είπαν: «Η ζωή μας για τη δική σου μέχρι θανάτου! Τους άφησε να κατέβουν με ένα σχοινί από το παράθυρο, γιατί το σπίτι της ήταν χτισμένο στο τείχος της πόλης, ώστε να κατοικεί μέσα στο τείχος. Και είπε: Πηγαίνετε στους λόφους, αλλιώς οι διώκτες θα σας συναντήσουν και κρυφθείτε εκεί τρεις μέρες μέχρι να επιστρέψουν οι διώκτες. Μετά μπορείς να πας το δρόμο σου». (Ιησ. 2:1-2· 8-16) Και είπε: «Πήγαινε στους λόφους, αλλιώς θα σε συναντήσουν οι διώκτες, και κρυφτείς εκεί τρεις μέρες μέχρι να επιστρέψουν οι διώκτες. Μετά μπορείς να πας». (Ιησ. 2:1-2· 8-16) Και είπε: «Πήγαινε στους λόφους, αλλιώς θα σε συναντήσουν οι διώκτες, και κρυφτείς εκεί τρεις μέρες μέχρι να επιστρέψουν οι διώκτες. Μετά μπορείς να πας». (Ιησ. 2:1-2· 8-16)

«Κατέβηκαν από τους λόφους και πέρασαν και ήρθαν και είπαν στον Ιησού του Ναυή όλα όσα τους είχαν συμβεί λέγοντας: Αλήθεια ο Κύριος έδωσε όλη τη γη στα χέρια μας. Και επίσης, όλοι οι κάτοικοι της γης λιώνουν εξαιτίας μας.» Τζος. 2:23-24

«Ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: «Σήμερα θα αρχίσω να σε υψώνω στα μάτια όλου του Ισραήλ, για να γνωρίσουν ότι, όπως ήμουν με τον Μωυσή, έτσι θα είμαι μαζί σου. Δώσε εντολή στους ιερείς που φέρουν την κιβωτό της διαθήκης, όταν φτάσεις στο χείλος των υδάτων του Ιορδάνη, θα σταθείς στον Ιορδάνη». Ο Ιησούς του Ναυή είπε στον λαό του Ισραήλ: «Ελάτε εδώ και ακούστε τα λόγια του Κυρίου του Θεού σας.» Τότε θα γνωρίσετε ότι ο ζωντανός Θεός είναι ανάμεσά σας και ότι θα διώξει οπωσδήποτε από μπροστά σας.» (Ιωσήφ. . 3:7-10)

«Όταν ο λαός βγήκε από τις σκηνές του για να περάσει τον Ιορδάνη με τους ιερείς που έφεραν την κιβωτό της διαθήκης ενώπιον του λαού, και μόλις αυτοί που έφεραν την κιβωτό έφτασαν μέχρι τον Ιορδάνη, και τα πόδια των ιερέων που έφεραν η κιβωτός βυθίστηκε στο χείλος

του νερού (τώρα ο Ιορδάνης ξεχειλίζει όλες τις όχθες του καθ' όλη τη διάρκεια της συγκομιδής). Τα νερά που κατέβαιναν από ψηλά στάθηκαν και σηκώθηκαν σε ένα σωρό πολύ μακριά και αυτά που κυλούσαν προς τη θάλασσα της Αράμπα, την Αλμυρή Θάλασσα, αποκόπηκαν εντελώς. Και ο λαός πέρασε απέναντι από την Ιεριχώ περνώντας σε ξερό έδαφος, ώσπου όλο το έθνος τελείωσε να περνάει τον Ιορδάνη. ... Ο λαός βγήκε από τον Ιορδάνη τη δέκατη ημέρα του πρώτου μήνα, και στρατοπέδευσε στα Γάλγαλα, στα ανατολικά σύνορα της Ιεριχούς». (Ιησ. 3:14-17· 4:19)

Ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή να κάνει περιτομή σε όλους τους απερίτμητους άντρες, καθώς κανένας δεν είχε περιτομή μετά την αναχώρησή του από την Αίγυπτο. Η περιτομή ήταν σημάδι της διαθήκης του Θεού με τον Αβραάμ πολύ πριν δοθεί στον Μωυσή η Παλαιά Διαθήκη.

«Το απόγευμα της δέκατης τέταρτης ημέρας του μήνα, ενώ στρατοπέδευαν στα Γάλγαλα, στις πεδιάδες της Ιεριχούς, οι Ισραηλίτες γιόρταζαν το Πάσχα». (Ιησ. 5:10)

«Όταν ο Ιησούς του Ναυή ήταν κοντά στην Ιεριχώ, σήκωσε το βλέμμα του και είδε έναν άντρα να στέκεται μπροστά του με ένα συρμένο σπαθί στο χέρι του. Ο Τζόσουα πήγε κοντά του και τον ρώτησε: "Είσαι για εμάς ή για τους εχθρούς μας;" «Ούτε», απάντησε, «αλλά ως αρχηγός του στρατού του Κυρίου ήρθα τώρα». Τότε ο Ιησούς του Ναυή έπεσε με το πρόσωπο στο έδαφος με ευλάβεια και τον ρώτησε: «Τι μήνυμα έχει ο Κύριός μου για τον δούλο του;» (Ιησούς 5:13-14).

«Τώρα η Ιεριχώ ήταν κλειστή λόγω των Ισραηλιτών. Κανείς δεν βγήκε και κανείς δεν μπήκε μέσα. Τότε ο Κύριος είπε στον Ιησού του Ναυή: «Κοίτα, παρέδωσα την Ιεριχώ στα χέρια σου, μαζί με τον βασιλιά της και τους μαχητές της. Πορεία γύρω από την πόλη μια φορά με όλους τους ένοπλους. Κάντε αυτό για έξι ημέρες. Ζητήστε επτά ιερείς να φέρουν σάλπιγγες από κέρατα κριαριού μπροστά από την κιβωτό. Την έβδομη ημέρα, περιηγηθείτε στην πόλη επτά φορές, με τους ιερείς να σαλπίζουν ». ... Την έβδομη ημέρα, σηκώθηκαν το ξημέρωμα και βάδισαν γύρω από την πόλη επτά φορές με τον ίδιο τρόπο, εκτός από το ότι εκείνη την ημέρα έκαναν τον κύκλο της πόλης επτά φορές. Όταν οι ιερείς ήχησαν τη σάλπιγγα, ο Ιησούς του Ναυή πρόσταξε τον λαό: «Φωνάξτε! Γιατί ο Κύριος σας έδωσε την πόλη! Η πόλη και ό,τι είναι σε αυτήν πρέπει να αφιερωθεί στον

Κύριο. Μόνο η πόρνη Ραάβ και όλοι όσοι είναι μαζί της στο σπίτι της θα σωθούν. ... Έτσι, οι νέοι που είχαν κάνει την κατασκοπεία μήκαν μέσα και έφεραν έξω τη Ραάβ, τον πατέρα της και τη μητέρα της και τους αδελφούς της και όλους όσοι της ανήκαν και τους έβαλαν σε ένα μέρος έξω από το στρατόπεδο του Ισραήλ. Όταν έκαψαν ολόκληρη την πόλη και ό,τι υπήρχε μέσα της». (Ιησ. 6:1-4· 15-17· 23-24)

«Αλλά οι Ισραηλίτες ενήργησαν άπιστα όσον αφορά τα αφιερωμένα πράγματα. ... Ο Άχαν απάντησε, «Είναι αλήθεια! Αμάρτησα εναντίον του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ. Όταν είδα στη λεηλασία ένα όμορφο χιτώνα από τη Βαβυλωνία, διακόσια σίκλια ασήμι και μια σφήνα χρυσού που ζύγιζε πενήντα σίκλια, τα ποθούσα, τα πήρα και τα έκρυψα στο έδαφος μέσα στη σκηνή μου, με το ασήμι από κάτω». ... Τότε όλος ο Ισραήλ τον λιθοβόλησε, και αφού λιθοβόλησαν τους υπόλοιπους, τους έκαψαν. Τότε ο Κύριος γύρισε από τον άγριο θυμό του. Στη συνέχεια ο Τζόσουα συνέλαβε και έκαψε τον Αϊ». (Ιησ. 7:1· 20-21, 25-26, 28)

«Τότε ο Ιησούς του Ναυή έχτισε στο όρος Εβάλ ένα θυσιαστήριο για τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ, όπως είχε διατάξει ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, στους Ισραηλίτες. Το έκτισε σύμφωνα με όσα είναι γραμμένα στο Βιβλίο του Νόμου του Μωυσή — ένα βωμό από άξεστες πέτρες, πάνω στο οποίο δεν είχε χρησιμοποιηθεί σιδερένιο εργαλείο. Επάνω του πρόσφεραν στον Κύριο ολοκαυτώματα και θυσίασαν θυσίες κοινωνίας. Εκεί, παρουσία των Ισραηλιτών, ο Ιησούς του Ναυή αντέγραψε σε πέτρες τον νόμο του Μωυσή, που είχε γράψει. Όλος ο Ισραήλ, ξένοι και πολίτες, με τους πρεσβύτερους, τους αξιωματούχους και τους δικαστές, στέκονταν και στις δύο πλευρές της κιβωτού της διαθήκης του Κυρίου, απέναντι στους ιερείς που μετέφεραν». (Ιησ. 8:30-33)

«Όταν οι κάτοικοι της Γαβαών άκουσαν τι είχε κάνει ο Ιησούς του Ναυή στην Ιεριχώ και στη Γα, κατέφυγαν σε ένα τέχνασμα (απάτη, απάτη). Με φθαρμένα τσουβάλια και παλιά κρασιά, ραγισμένα και επισκευασμένα. Οι άντρες έβαζαν φθαρμένα και μπαλωμένα σανδάλια στα πόδια τους και φορούσαν παλιά ρούχα. Όλο το ψωμί της τροφής τους ήταν ξερό και μουχλιασμένο. Τότε πήγαν στον Ιησού του Ναυή στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα και είπαν σε αυτόν και στους άνδρες του Ισραήλ: Ήρθαμε από μια μακρινή χώρα. κάντε μια συνθήκη μαζί μας ». ... Οι άνδρες του Ισραήλ πήραν δείγματα από τις προμήθειες τους αλλά δεν ρώτησαν τον Κύριο. Τότε ο

Ιησούς του Ναυή σύναψε συνθήκη ειρήνης μαζί τους για να τους αφήσει να ζήσουν, και οι αρχηγοί της συνέλευσης την επικύρωσαν με όρκο». (Ιησ. 9:3-6, 14-15)

«Τρεις μέρες αφότου συνήψαν τη συνθήκη με τους Γαβαωνίτες, οι Ισραηλίτες άκουσαν ότι ήταν γείτονες και ζούσαν κοντά τους. ... Ολόκληρη η συνέλευση γκρίνιαζε εναντίον των αρχηγών, αλλά όλοι οι ηγέτες απάντησαν: «Τους δώσαμε τον όρκο μας στον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ, και δεν μπορούμε να τους αγγίξουμε τώρα. ... Τότε ο Ιησούς κάλεσε τους Γαβαωνίτες και είπε: «Γιατί μας εξαπατάς λέγοντας: «Ζούμε πολύ μακριά από σένα», ενώ στην πραγματικότητα ζεις κοντά μας; Είστε τώρα κάτω από μια κατάρα: Δεν θα πάψετε ποτέ να υπηρετείτε ως ξυλοκόποι και υδροφορείς για τον οίκο του Θεού μου». (Ιησ. 9:18-19, 22-23)

«Όταν οι πέντε βασιλιάδες των Αμορραίων —οι βασιλιάδες της Ιερουσαλήμ, της Χεβρώνας, της Ιαρμούθ, της Λαχές και του Εγκλών— ένωσαν τις δυνάμεις τους. Ανέβηκαν με όλα τα στρατεύματά τους και πήραν θέσεις εναντίον της Γαβαών και της επιτέθηκαν. Τότε οι Γαβαωνίτες έστειλαν μήνυμα στον Ιησού του Ναυή στο στρατόπεδο στα Γάλγαλα: «Μην εγκαταλείπεις τους υπηρέτες σου. Έλα γρήγορα κοντά μας και σώσε μας!». Έτσι, ο Joshua ανέβηκε από το Gilgal με ολόκληρο τον στρατό του. Ο Κύριος παρέδωσε τους Αμορραίους στον Ισραήλ». (Ιησ. 10:5-7)

«Όταν ο Ιησούς του Ναυή ήταν γερασμένος και προχωρημένος, ο Κύριος του είπε: «Είσαι πολύ γέρος, και υπάρχουν ακόμη πολύ μεγάλες εκτάσεις γης που πρέπει να καταλάβεις. Αλλά οι Ισραηλίτες δεν έδιωξαν (όλο) τον λαό. » (Ιησ. 12:7· 13:1)

«Ο Χάλεμπ είπε στον Ιησού του Ναυή: «Ξέρεις τι είπε ο Κύριος στον Μωυσή στην Κάντες Μπαρνέα για σένα και εμένα. Ήμουν σαράντα χρονών όταν ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, με έστειλε από την Kadesh Barnea για να εξερευνήσω τη γη. Του έφερα μια αναφορά σύμφωνα με τις πεποιθήσεις μου, αλλά τα αδέρφια μου που ανέβηκαν μαζί μου έκαναν τις καρδιές των ανθρώπων να λιώσουν από φόβο. Εγώ, όμως, ακολούθησα ολόψυχα τον Κύριο τον Θεό μου. Έτσι, εκείνη την ημέρα ο Μωυσής μου ορκίστηκε: «Η γη στην οποία περπάτησαν τα πόδια σου θα είναι η κληρονομιά σου και των παιδιών σου για πάντα, επειδή

ακολουθήσατε τον Κύριο τον Θεό μου ολόψυχα». ... Αυτός (ο Θεός) με κράτησε ζωντανό για σαράντα πέντε χρόνια από τότε που το είπε αυτό στον Μωυσή, ενώ ο Ισραήλ κυκλοφορούσε στην έρημο. Εδώ είμαι λοιπόν σήμερα, ογδόντα πέντε χρονών! Είμαι ακόμα τόσο δυνατός σήμερα όσο την ημέρα που με έστειλε ο Μωυσής. ΕΓΩ! Είμαι εξίσου δυναμικός να πάω στη μάχη τώρα, όπως ήμουν τότε. Τώρα δώσε μου αυτή την ορεινή χώρα που μου υποσχέθηκε ο Κύριος εκείνη την ημέρα. Ο ίδιος ακούσατε τότε ότι οι Ανακίτες ήταν εκεί και οι πόλεις τους ήταν μεγάλες και οχυρωμένες, αλλά ο Κύριος, βοηθώντας με, θα τους διώξω όπως είπε.» Τότε ο Ιησούς ευλόγησε τον Χάλεβ, τον γιο του Ιεφούνε, και του έδωσε τη Χεβρών ως κληρονομιά του. , η Χεβρώνα ανήκε στον Χάλεμπ επειδή ακολούθησε ολόψυχα τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ. Τότε η γη αναπαύθηκε από τον πόλεμο». (Ιησ. 14: 6-9, 10-15) Τότε ο Ιησούς του Ναυή ευλόγησε τον Χάλεβ, τον γιο του Ιεφουνή, και του έδωσε τη Χεβρών ως κληρονομιά του. Έτσι, η Χεβρώνα ανήκε στον Καλήβ επειδή ακολούθησε ολόψυχα τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ. Τότε η γη ξεκουράστηκε από τον πόλεμο». (Ιησ. 14: 6-9, 10-15) Τότε ο Ιησούς του Ναυή ευλόγησε τον Χάλεβ, τον γιο του Ιεφουνή, και του έδωσε τη Χεβρών ως κληρονομιά του. Έτσι, η Χεβρώνα ανήκε στον Καλήβ επειδή ακολούθησε ολόψυχα τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ. Τότε η γη ξεκουράστηκε από τον πόλεμο». (Ιησ. 14: 6-9, 10-15)

«Ο Κύριος τους έδωσε ανάπαυση από κάθε πλευρά, όπως είχε ορκιστεί στους προπάτορές τους. Κανένας από τους εχθρούς τους δεν τους άντεξε. ο Κύριος τους παρέδωσε όλους τους εχθρούς τους. Καμία από όλες τις καλές υποσχέσεις του Κυρίου στον οίκο του Ισραήλ δεν απέτυχε. όλοι εκπληρώθηκαν». (Ιησ. 21:44-45)

«Τότε ο Ιησούς κάλεσε τους Ρουβενίτες, τους Γαδίτες και τη μισή φυλή του Μανασσή και τους είπε: «Κάνατε όλα όσα πρόσταξε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου, και με υπακούσατε σε ό,τι διέταξα. Εδώ και πολύ καιρό — μέχρι σήμερα — δεν εγκατέλειψες τους αδελφούς σου, αλλά εκτελέσατε την αποστολή που σας έδωσε ο Κύριος ο Θεός σας. Τώρα που ο Κύριος ο Θεός σας έδωσε ανάπαυση στους αδελφούς σας όπως υποσχέθηκε, επιστρέψτε στα σπίτια σας στη γη που ο Μωυσής ο ο υπηρέτης του Κυρίου σου έδωσε στην άλλη πλευρά του Ιορδάνη· αλλά πρόσεχε πολύ να τηρείς την εντολή και τον νόμο που σου έδωσε ο Μωυσής, ο δούλος του Κυρίου: να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου, να περπατάς σε όλες τις οδούς του, να

υπακούς στις εντολές του, να τον κρατάς και να τον υπηρετείς με όλη σου την καρδιά και όλη σου την ψυχή». Τότε ο Ιησούς τους ευλόγησε και τους έστειλε μακριά, και πήγαν στα σπίτια τους». (Ιησ. 22:1-6)

«Όταν έφτασαν στη Γελιλώθ κοντά στον Ιορδάνη, στη γη Χαναάν, οι Ρουβενίτες, οι Γαδίτες και η μισή φυλή του Μανασσή έχτισαν εκεί ένα επιβλητικό θυσιαστήριο δίπλα στον Ιορδάνη. Όταν οι Ισραηλίτες άκουσαν ότι έχτισαν το θυσιαστήριο στα σύνορα της Χαναάν στη Γελιλώθ κοντά στον Ιορδάνη από την πλευρά των Ισραηλινών, όλη η συνέλευση του Ισραήλ συγκεντρώθηκε στη Σηλώ για να πολεμήσει εναντίον τους. Έτσι, οι Ισραηλίτες έστειλαν τον Φινεές, τον γιο του Ελεάζαρ, τον ιερέα, στη γη της Γαλαάδ — στον Ρουβήν, στον Γαδ και στη μισή φυλή του Μανασσή. Μαζί του έστειλαν δέκα από τους αρχηγούς, έναν για κάθε φυλή του Ισραήλ, ο καθένας αρχηγός μιας οικογένειας ανάμεσα στις φυλές των Ισραηλιτών. Όταν πήγαν στη Γαλαάδ — στον Ρουβήν, στον Γαδ και στη μισή φυλή του Μανασσή — τους είπαν: «Όλη η σύναξη του Κυρίου λέει: Πώς θα μπορούσατε να σπάσετε την πίστη σας στον Θεό του Ισραήλ έτσι; Πώς θα μπορούσατε να απομακρυνθείτε από τον Κύριο και να χτίσετε για τον εαυτό σας ένα θυσιαστήριο στην εξέγερση εναντίον του τώρα; Δεν μας έφτανε η αμαρτία του Πέορ; Μέχρι σήμερα δεν έχουμε καθαρίσει τους εαυτούς μας από αυτή την αμαρτία, παρόλο που μια πληγή έπεσε στην κοινότητα του Κυρίου! Και τώρα απομακρύνεσαι από τον Κύριο;» (Ιησούς 22:10-18)

«Τότε ο Ρουβέν, ο Γαδ και η μισή φυλή του Μανασσή απάντησαν: «Ο Δυνατός, ο Θεός, ο Κύριος! Ο Δυνατός, ο Θεός, ο Κύριος! Ξέρει! ... Ας ετοιμαστούμε και ας χτίσουμε ένα θυσιαστήριο — αλλά όχι για ολοκαυτώματα ή θυσίες». Αντίθετα, είναι για να είμαστε μάρτυρες ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς και στις γενεές που ακολουθούν, ότι θα λατρεύουμε τον Κύριο στο αγιαστήριό του με τα ολοκαυτώματα, τις θυσίες και τις θυσίες μας. Τότε οι απόγονοί σας στο μέλλον δεν θα μπορούν να πουν στους δικούς μας: «Δεν έχετε μερίδιο στον Κύριο». Αν ποτέ το πουν αυτό σε εμάς ή στους απογόνους μας, θα απαντήσουμε: Δείτε το αντίγραφο του θυσιαστηρίου του Κυρίου, που έχτισαν οι πατέρες μας, όχι για ολοκαυτώματα και θυσίες, αλλά ως μάρτυρα ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς. ... Όταν ο Φινεές ο ιερέας και οι αρχηγοί της κοινότητας — οι αρχηγοί των φυλών των Ισραηλιτών — άκουσαν τι είχαν να πουν ο Ρουβήν, ο Γαδ και ο Μανασσή, χάρηκαν. Και ο Φινεές, γιος του Ελεάζαρ, ο ιερέας, είπε στον

Ρουβήν, στον Γαδ και στον Μανασσή: «Σήμερα ξέρουμε ότι ο Κύριος είναι μαζί μας, επειδή δεν κάνατε άπιστη συμπεριφορά προς τον Κύριο σε αυτό το θέμα. Τώρα έχετε σώσει τους Ισραηλίτες από τον Κύριο. χέρι." (Ιησ. 22:21-22, 26-28, 30-31)

«Μετά από πολύ καιρό, ο Ιησούς ήταν γέρος και προχωρημένος στα χρόνια, κάλεσε όλο τον Ισραήλ και τους είπε: «Είμαι γέρος και προχωρημένος στα χρόνια. Εσείς οι ίδιοι έχετε δει όλα όσα έκανε ο Κύριος ο Θεός σας σε όλα αυτά τα έθνη για για χάρη σου· ήταν ο Κύριος ο Θεός σου που πολέμησε για σένα». (Ιησ. 23:1-4)

«Να είσαι πολύ δυνατός. να είστε προσεκτικοί να υπακούτε σε όλα όσα είναι γραμμένα στο Βιβλίο του Νόμου του Μωυσή, χωρίς να στρίβετε προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά. Μην συναναστρέφεστε με αυτά τα έθνη που παραμένουν ανάμεσά σας. μην επικαλεστείτε τα ονόματα των θεών τους και μην ορκιστείτε σε αυτά. Δεν πρέπει να τα σερβίρετε ή να τα υποκλιθείτε. Αλλά πρέπει να κρατηθείς σταθερά στον Κύριο τον Θεό σου, όπως μέχρι τώρα». (Ιησ. 23:6-8)

«Αλλά αν απομακρυνθείτε και συμμαχήσετε με τους επιζώντες από αυτά τα έθνη που παραμένουν ανάμεσά σας και αν παντρευτείτε μαζί τους και συναναστραφείτε μαζί τους, τότε μπορείτε να είστε βέβαιοι ότι ο Κύριος ο Θεός σας δεν θα εκδιώξει πια αυτά τα έθνη μπροστά σας. Αντίθετα, θα γίνουν παγίδες και παγίδες για σένα, μαστίγια στις πλάτες σου και αγκάθια στα μάτια σου, μέχρι να χαθείς από αυτή την καλή γη, που σου έδωσε ο Κύριος ο Θεός σου». (Ιησ. 23:12-13)

«Τώρα πρόκειται να πάω τον δρόμο όλης της γης. Γνωρίζετε με όλη σας την καρδιά και την ψυχή ότι καμία από όλες τις καλές υποσχέσεις που σας έδωσε ο Κύριος ο Θεός σας δεν έχει αποτύχει. Κάθε υπόσχεση έχει εκπληρωθεί. ούτε ένα δεν έχει αποτύχει. Αλλά όπως κάθε καλή υπόσχεση του Κυρίου του Θεού σου έγινε πραγματικότητα, έτσι και ο Κύριος θα φέρει επάνω σου όλο το κακό που απείλησε, έως ότου σε καταστρέψει από αυτήν την καλή γη που σου έδωσε. Αν παραβιάσεις τη διαθήκη του Κυρίου του Θεού σου, που σε πρόσταξε, και πας να υπηρετήσεις άλλους θεούς και να τους προσκυνήσεις, ο θυμός του Κυρίου θα ανάψει εναντίον σου, και γρήγορα θα χαθείς από την καλή γη που σου έδωσε." (Ιησ. 23:14-16)

«Τότε ο Ιησούς συγκέντρωσε όλες τις φυλές του Ισραήλ στη Συχέμ. Κάλεσε τους πρεσβυτέρους, τους αρχηγούς,

τους δικαστές και τους αξιωματούχους του Ισραήλ και παρουσιάστηκαν ενώπιον του Θεού. Αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: «Πριν από πολύ καιρό οι πρόγονοί σας, συμπεριλαμβανομένου του Θάρα, του πατέρα του Αβραάμ και του Ναχώρ, ζούσαν πέρα από τον Ποταμό και λάτρευαν άλλους θεούς. Αλλά πήρα τον πατέρα σου τον Αβραάμ από τη γη πέρα από τον Ποταμό και τον οδήγησα σε όλη τη Χαναάν». ... Έστειλα τον Μωυσή και τον Ααρών, και ταλαιπώρησα τους Αιγύπτιους με ό,τι έκανα εκεί, και σας έφερα έξω από την Αίγυπτο. ... Μετά πέρασες τον Ιορδάνη. ... «Σου έδωσα μια γη στην οποία δεν μόχθησες και πόλεις που δεν έχτισες. και μένεις σε αυτά και τρως από αμπέλια και ελαιώνες που δεν φύτεψες». «Τώρα να φοβάστε τον Κύριο και να τον υπηρετείτε με κάθε πίστη.» (Ιησ. 24:1-3, 5, 11, 13-14).

«Αν εγκαταλείψεις τον Κύριο και υπηρετήσεις ξένους θεούς, θα γυρίσει, θα φέρει καταστροφή πάνω σου και θα σε εξοντώσει, αφού σε έχει κάνει καλό. Αλλά ο λαός είπε στον Ιησού του Ναυή: «Οχι! Θα υπηρετήσουμε τον Κύριο». Τότε ο Ιησούς του Ναυή είπε: «Είστε μάρτυρες εναντίον σας ότι επιλέξατε να υπηρετήσετε τον Κύριο». «Ναι, είμαστε μάρτυρες»» (Ιησ. 24:20-22).

«Ο Τζόσουα πέθανε σε ηλικία εκατόν δέκα ετών. Τον έθαψαν στη γη της κληρονομιάς του, στη Timnath Serah, στην ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, βόρεια του όρους Gaash. Ο Ισραήλ υπηρέτησε τον Κύριο καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του Ιησού του Ναυή και των πρεσβυτέρων που τον έζησαν και που είχαν βιώσει όλα όσα είχε κάνει ο Κύριος για τον Ισραήλ. Και τα οστά του Ιωσήφ, τα οποία είχαν ανεβάσει οι Ισραηλίτες από την Αίγυπτο, θάφτηκαν στη Συχέμ, στην περιοχή της γης που αγόρασε ο Ιακώβ για εκατό αργύρια από τους γιους του Αμόρ, του πατέρα του Συχέμ. Αυτό έγινε η κληρονομιά των απογόνων του Ιωσήφ. Και ο Ελεάζαρ, ο γιος του Ααρών, πέθανε και θάφτηκε στη Γαβαά, που είχε παραχωρηθεί στον γιο του Φινεές, στην ορεινή περιοχή του Εφραΐμ». (Ιησ. 24:29-33)

Βασικά σημεία από τον Joshua

- Καμία από τις υποσχέσεις του Θεού δεν αποτυγχάνει ποτέ.
- Ο Κύριος μίλησε στους Ισραηλίτες απευθείας μέσω του δούλου Του Ιησού του Ναυή, αλλά τώρα μιλά στο λαό Του μέσω του γιου Του Ιησού, του Χριστού.
- Μην απομακρύνεστε από το Βιβλίο του Νόμου, αλλά στοχάζεστε πάνω σε αυτό μέρα και νύχτα. Για

εμάς σήμερα θα πρέπει να μελετάμε επιμελώς και να στοχαζόμαστε στον εμπνευσμένο λόγο του Θεού για να γνωρίσουμε το θέλημά Του και να μην απομακρυνθούμε από αυτό.

- Η απιστία φέρνει πόνο και θλίψη είτε με τον Θεό είτε με τους ανθρώπους. Μπορεί να μην είναι σε αυτή την παρούσα ζωή, αλλά στην αιώνια ζωή, αν δεν συγχωρεθεί.
- Οι Ισραηλίτες παρέμειναν πιστοί στον Θεό όταν υπήρχαν δυνατοί, πιστοί και δίκαιοι ηγέτες. Ο Θεός έδωσε απαιτήσεις από τους πνευματικούς ηγέτες Του στη βασιλεία που ιδρύθηκε με την εξιλωτική θυσία του Χριστού και Του.

ΔΙΚΑΣΤΕΣ

«Μετά το θάνατο του Ιησού του Ναυή, οι Ισραηλίτες ρώτησαν τον Κύριο, "Ποιος θα είναι ο πρώτος που θα ανέβει και θα πολεμήσει για εμάς εναντίον των Χανααίων;" Ο Κύριος απάντησε: «Ο Ιούδας θα πάει. Έχω δώσει τη γη στα χέρια τους». Τότε οι άντρες του Ιούδα είπαν στους Συμεωνίτες, τους αδελφούς τους: Ανεβείτε μαζί μας στην περιοχή που μας δόθηκε, για να πολεμήσετε εναντίον των Χανααίων. Εμείς με τη σειρά μας θα πάμε μαζί σας στο δικό σας». Έτσι, οι Συμεωνίτες πήγαν μαζί τους, επιτέθηκαν και στην Ιερουσαλήμ και την κατέλαβαν». (Κριτές 1:1-3)

«Πολλές φυλές δεν έδωξαν τους ειδωλολάτρες. Γι' αυτό, ο άγγελος του Κυρίου ρώτησε γιατί με παρακούσατε; Τώρα λοιπόν σας λέω ότι δεν θα τους διώξω μπροστά σας. θα είναι [αγκάθια] στα πλευρά σου και οι θεοί τους θα είναι παγίδα για σένα». (Κριτές 2:3)

«Αφού συγκεντρώθηκε όλη αυτή η γενιά στους πατέρες τους, μεγάλωσε μια άλλη γενιά, που δεν γνώριζε ούτε τον Κύριο ούτε τι είχε κάνει για τον Ισραήλ. Τότε οι Ισραηλίτες έκαναν κακό στα μάτια του Κυρίου και υπηρέτησαν τους Βάαλ. Στον θυμό του εναντίον του Ισραήλ, ο Κύριος τους παρέδωσε στους επιδρομείς που τους λεηλάτησαν. Τα πούλησε στους γύρω τους εχθρούς τους, στους οποίους δεν μπορούσαν πλέον να αντισταθούν. Όποτε ο Ισραήλ έβγαινε να πολεμήσει, το χέρι του Κυρίου ήταν εναντίον τους για να τους νικήσει, όπως τους είχε ορκιστεί». (Κριτές 2:10-11, 13-15)

Σχόλιο: «Μια άλλη γενιά μεγάλωσε, που δεν γνώριζε ούτε τον Κύριο» φαίνεται να επαναλαμβάνεται σε όλη

την ιστορία του Ισραήλ. Ισχύει και αυτό από τον πρώτο αιώνα; Τι γίνεται με τη σημερινή γενιά;

«Τότε ο Κύριος ανέδειξε δικαστές, οι οποίοι τους έσωσαν από τα χέρια αυτών των επιδρομέων. Ωστόσο, δεν άκουγαν τους δικαστές τους, αλλά εκπορνεύονταν με άλλους θεούς και τους λάτρευαν». (Κριτές 2:16-17)

«Όταν όμως πέθανε ο δικαστής, οι άνθρωποι επέστρεψαν σε τρόπους ακόμη πιο διεφθαρμένους από εκείνους των πατέρων τους, ακολουθώντας άλλους θεούς και υπηρετώντας και λατρεύοντάς τους. Αρνήθηκαν να εγκαταλείψουν τις κακές πρακτικές και τους επίμονους τρόπους τους». (Κριτές 2:19)

«Ο Κύριος είπε, επειδή αυτό το έθνος παραβίασε τη διαθήκη που έθεσα στους προπάτορές τους και δεν με άκουσε, δεν θα διώξω πλέον μπροστά τους κανένα από τα έθνη, ο Ιησούς του Ναυή έφυγε όταν πέθανε. Θα τους χρησιμοποιήσω για να δοκιμάσω τον Ισραήλ και να δω αν θα τηρήσουν τον δρόμο του Κυρίου». (Κριτές 2:20-22)

Σχόλιο: Γνωρίζουμε το κακό με το οποίο ο Θεός επιτρέπει να δοκιμαστεί;

Οθνιελ

«Οι Ισραηλίτες ζούσαν ανάμεσα στους Χανααίους, τους Χετταίους, τους Αμορραίους, τους Φερεζίτες, τους Χεβαίους και τους Ιεβουσαίους. Πήραν τις κόρες τους για γάμο και έδωσαν τις δικές τους κόρες στους γιους τους και υπηρέτησαν τους θεούς τους. Οι Ισραηλίτες έκαναν κακό στα μάτια του Κυρίου. ξέχασαν τον Κύριο τον Θεό τους και υπηρέτησαν τους Βάαλ και τους Ασερά. Ο θυμός του Κυρίου άναψε εναντίον του Ισραήλ, ώστε τους πούλησε στα χέρια του Κουσαν-Ρισαθαΐμ, βασιλιά του Αράμ για οκτώ χρόνια, και φώναζαν στον Κύριο. ... Το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Οθνιήλ, έτσι ώστε έγινε δικαστής του Ισραήλ και πήγε στον πόλεμο. Ο Κύριος έδωσε στα χέρια του τον Κουσαν-Ρισαθαΐμ, τον βασιλιά του Αράμ». (Κριτές 3:5-8, 10)

«Για άλλη μια φορά, οι Ισραηλίτες έκαναν κακό στα μάτια του Κυρίου. ... Έτσι, ο Κύριος τους πούλησε στα χέρια του Ιαβίν, διοικητής του στρατού του ήταν ο Σισάρα που τους καταπίεζε για είκοσι χρόνια». (Κριτές 3:12· 4:1-3)

Ντέμπορα

«Η Δεβόρα, μια προφήτισσα που οδηγούσε τον Ισραήλ εκείνη την ώρα, έστειλε τον Βαράκ και του είπε: «Ο

Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, σε διατάζει: Πήγαινε, πάρε μαζί σου δέκα χιλιάδες άνδρες από τον Νεφθαλί και τον Ζαβουλών και οδήγησε στο όρος Μικρό τύμπανο. Θα παρασύρω τον Σισάρα, τον αρχηγό του στρατού του Ιαβίν, με τα άρματά του και τα στρατεύματά του στον ποταμό Κισών και θα τον δώσω στα χέρια σας.» (Κριτές 4:4, 6-7).

«Δέκα χιλιάδες άνδρες τον ακολούθησαν, και μαζί του πήγε και η Δεβόρα. Στην προέλαση του Βαράκ, ο Κύριος κατατρόπωσε τον Σισάρα και όλα τα άρματα και τον στρατό του με το ξίφος, και ο Σισάρα εγκατέλειψε το άρμα του και έφυγε πεζός. Ο Μπαράκ καταδίωξε τα άρματα και τον στρατό μέχρι τον Χαροσέθ Χαγκογιούμ. Όλα τα στρατεύματα του Σισάρα έπεσαν από το ξίφος, δεν έμεινε άνθρωπος. Ο Σισάρα, όμως, έφυγε με τα πόδια στη σκηνή της Ιαήλ. ... Η Τζαέλ σήκωσε ένα μανταλάκι σκηνής και ένα σφυρί και πήγε ήσυχα κοντά του ενώ κοιμόταν βαθιά, εξαντλημένος. Πήρε το μανταλάκι μέσα από τον κρόταφο του στο έδαφος και πέθανε. Τότε η γη είχε ειρήνη σαράντα χρόνια». (Κριτές 4:10, 15-17· 5:31)

Ο Γκίντεον

«Και πάλι, οι Ισραηλίτες έκαναν κακό στα μάτια του Κυρίου, και για επτά χρόνια τους έδωσε στα χέρια των Μαδιαντών. ... Ο Μαδιάν εξαθλίασε τόσο τους Ισραηλίτες που φώναζαν στον Κύριο για βοήθεια». (Κριτές 6:1, 6)

«Ο άγγελος Κυρίου ήρθε και κάθισε κάτω από τη βελανιδιά όπου ο Γεδεών άλωνε το σιτάρι σε ένα πατητήρι για να το κρατήσει από τους Μαδιανίτες. Όταν ο άγγελος του Κυρίου εμφανίστηκε στον Γεδεών, είπε: «Ο Κύριος είναι μαζί σου, ισχυρό πολεμιστή». «Αλλά κύριε», απάντησε ο Γκίντεον, «αν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί μας συνέβησαν όλα αυτά; Πού είναι όλα τα θαύματά του για τα οποία μας είπαν οι πατέρες μας όταν είπαν: «Δεν μας ανέβασε ο Κύριος από την Αίγυπτο;» Τώρα όμως ο Κύριος μας εγκατέλειψε και μας έδωσε στα χέρια του Μαδιάμ». Ο Κύριος γύρισε προς αυτόν και του είπε: «Πήγαινε με τη δύναμη που έχεις και σώσε τον Ισραήλ από τα χέρια του Μαδιάμ. Δεν σας στέλνω;» (Κριτές 6:11-13, 14)

«Έτσι, ο Γεδεών έχτισε εκεί ένα θυσιαστήριο στον Κύριο και το ονόμασε «Ο Κύριος είναι Ειρήνη». Το ίδιο βράδυ ο Κύριος του είπε: «Πάρε τον δεύτερο ταύρο από το κοπάδι του πατέρα σου, τον επτάχρονο. Γκρεμίστε το βωμό του πατέρα σας στον Βάαλ και κόψτε το κοντάρι

του Ασερά. Στη συνέχεια, χτίστε ένα κατάλληλο είδος θυσιαστηρίου για τον Κύριο τον Θεό σας στην κορυφή αυτού του ύψους. Χρησιμοποιώντας τα ξύλα του στύλου Ασερά που κόψατε, προσφέρετε τον δεύτερο ταύρο ως ολοκαύτωμα.» (Κριτές 6:24-26).

«Ο Γεδεών πήρε δέκα από τους υπηρέτες του και έκανε όπως του είπε ο Κύριος. Επειδή όμως φοβόταν την οικογένειά του και τους άντρες της πόλης, το έκανε τη νύχτα παρά τη μέρα. Το πρωί, όταν σηκώθηκαν οι άνδρες της πόλης, ήταν γκρεμισμένος ο βωμός του Βάαλ, με το κοντάρι του Ασερά κομμένο και τον δεύτερο ταύρο να θυσιάζεται στο νεόκτιστο βωμό! Ρωτούσαν ο ένας τον άλλον, "Ποιος το έκανε αυτό;" Όταν ερεύνησαν προσεκτικά, τους είπαν: «Το έκανε ο Γεδεών, ο γιος του Ιωάς». Οι άντρες της πόλης ζήτησαν από τον Ιωάς: «Βγάλε έξω τον γιο σου». Πρέπει να πεθάνει, γιατί γκρέμισε το θυσιαστήριο του Βάαλ και έκοψε το κοντάρι του Ασερά». Αλλά ο Ιωάς απάντησε στο εχθρικό πλήθος γύρω του: «Θα υποστηρίξεις την υπόθεση του Βάαλ; Προσπαθείς να τον σώσεις; Όποιος πολεμήσει γι' αυτόν θα θανατωθεί μέχρι το πρωί! Αν ο Βάαλ είναι πραγματικά θεός,

«Τώρα όλοι οι Μαδιανίτες, οι Αμαληκίτες και οι άλλοι ανατολικοί λαοί ένωσαν τις δυνάμεις τους και πέρασαν τον Ιορδάνη και στρατοπέδευαν στην κοιλάδα της Ιεζραήλ. Τότε το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Γεδεών, και σάλπισε, κάλεσε τους Αβιεζριτες να τον ακολουθήσουν. Έστειλε αγγελιοφόρους σε όλη τη Μανασσή, καλώντας τους να οπλιστούν, καθώς και στον Ασήρ, στον Ζαβουλών και στον Νεφθαλί, ώστε και αυτοί ανέβηκαν να τους συναντήσουν. Ο Γεδεών είπε στον Θεό: «Αν σώσεις τον Ισραήλ από το χέρι μου, όπως υποσχέθηκες, θα βάλω ένα μάλλινο δέρας στο αλώνι. Αν υπάρχει δροσιά μόνο στο δέρας και όλο το έδαφος είναι στεγνό, τότε θα ξέρω ότι θα σώσεις τον Ισραήλ με το χέρι μου, όπως είπες». Και αυτό έγινε. Ο Γκίντεον σηκώθηκε νωρίς την επόμενη μέρα. έσφιξε το δέρας και έστριψε τη δροσιά — ένα μπολ με νερό. Τότε ο Γεδεών είπε στον Θεό: «Μη θυμώνεις μαζί μου. Επιτρέψτε μου να κάνω μόνο ένα ακόμη αίτημα. Επιτρέψτε μου μια ακόμη δοκιμή με το φλις. Αυτή τη φορά κάντε το φλις να στεγνώσει και το έδαφος να σκεπαστεί με δροσιά ». Εκείνο το βράδυ ο Θεός το έκανε. Μόνο το φλις ήταν στεγνό. όλο το έδαφος ήταν καλυμμένο με δροσιά». (Κριτές 6:33-40)

«Νωρίς το πρωί, ο Ιερούβ-Βάαλ (δηλαδή ο Γεδεών) και όλοι οι άντρες του στρατοπέδευαν στην πηγή του

Χαρώδ. Το στρατόπεδο των Μαδιάμ βρισκόταν βόρεια από αυτούς στην κοιλάδα κοντά στο λόφο Μορέ. Ο Κύριος είπε στον Γεδεών: «Έχεις πάρα πολλούς άνδρες για να παραδώσω τον Μαδιάν στα χέρια τους. Για να μην καυχιέται ο Ισραήλ εναντίον μου ότι τη έσωσε η δική του δύναμη, ανήγγειλε τώρα στον λαό: «Όποιος τρέμει από φόβο μπορεί να γυρίσει πίσω και να φύγει από το όρος Γαλαάδ» Έτσι, είκοσι δύο χιλιάδες άνδρες έμειναν, ενώ δέκα χιλιάδες έμειναν . Αλλά ο Κύριος είπε στον Γεδεών: "Υπάρχουν ακόμη πάρα πολλοί άνδρες. Κατέβασέ τους στο νερό και θα τους κοσκινίσω εκεί για σένα. Αν πω, "Αυτός θα πάει μαζί σου", θα πάει, αλλά αν Λέω, «Αυτός δεν θα πάει μαζί σου», δεν θα πάει». Έτσι, ο Γεδεών κατέβασε τους άνδρες στο νερό. Εκεί ο Κύριος του είπε: Διαχωρίστε εκείνους που χτυπούν το νερό με τη γλώσσα τους σαν σκύλος από εκείνους που γονατίζουν για να πιουν." Τριακόσιοι άντρες χτύπησαν με τα χέρια τους στο στόμα τους. Όλοι οι υπόλοιποι γονάτισαν για να πιουν. Ο Κύριος είπε στον Γεδεών: Με τους τριακόσιους άντρες που χτύπησαν θα σε σώσω και θα δώσω τους Μαδιανίτες στα χέρια σου. Αφήστε όλους τους άλλους άντρες να πάνε, ο καθένας στη θέση του ». Έτσι, ο Γεδεών έστειλε τους υπόλοιπους Ισραηλίτες στις σκηνές τους, αλλά κράτησε τους τριακόσιους, που ανέλαβαν τις προμήθειες και τις σάλπιγγες των άλλων». (Κριτές 7:1-8) Με τους τριακόσιους άντρες που χτύπησαν θα σε σώσω και θα δώσω τους Μαδιανίτες στα χέρια σου. Αφήστε όλους τους άλλους άντρες να πάνε, ο καθένας στη θέση του ». Έτσι, ο Γεδεών έστειλε τους υπόλοιπους Ισραηλίτες στις σκηνές τους, αλλά κράτησε τους τριακόσιους, που ανέλαβαν τις προμήθειες και τις σάλπιγγες των άλλων». (Κριτές 7:1-8) Με τους τριακόσιους άντρες που χτύπησαν θα σε σώσω και θα δώσω τους Μαδιανίτες στα χέρια σου. Αφήστε όλους τους άλλους άντρες να πάνε, ο καθένας στη θέση του ».

Σχόλιο: Οι νίκες του ανθρώπου στη ζωή είναι από τον Θεό και όχι από τον άνθρωπο.

«Ο Γκίντεον και οι εκατό άντρες μαζί του έφτασαν στην άκρη του στρατοπέδου στην αρχή της μεσαίας φυλακής, μόλις άλλαξαν τη φρουρά. Σάλπισαν και έσπασαν τα πιθάρια που είχαν στα χέρια τους. Φώναξαν: «Σπαθί για τον Κύριο και για τον Γεδεών!». Ενώ ο καθένας κρατούσε τη θέση του γύρω από το στρατόπεδο, όλοι οι

Μαδιανίτες έτρεξαν φωνάζοντας καθώς έφευγαν». (Κριτές 7:19-21)

«Ο στρατός και οι δύο βασιλιάδες του στη Μαδιάμ τράπηκαν σε φυγή, αλλά εκείνος τους καταδίωξε και τους αιχμαλώτισε, κατατροπώνοντας ολόκληρο τον στρατό τους». (Κριτές 8:12)

«Οι Ισραηλίτες είπαν στον Γεδεών: «Κυβέρνησε μας — εσύ, ο γιος σου και ο εγγονός σου — γιατί μας έσωσες από το χέρι του Μαδιάμ». Αλλά ο Γεδεών τους είπε: «Δεν θα σας κυβερνήσω εγώ, ούτε ο γιος μου θα σας κυβερνήσει. Ο Κύριος θα σας κυβερνήσει ». ... Κατά τη διάρκεια της ζωής του Γεδεών, η γη απολάμβανε ειρήνη σαράντα χρόνια. Μόλις ο Γεδεών πέθανε, οι Ισραηλίτες εκπορευήθηκαν ξανά στους Βάαλ». (Κριτές 8:22-23, 28, 33)

Αμπιμέλεχ

«Ο Αβιμέλεχ, ο γιος του Γεδεών, δολοφόνησε τους εβδομήντα αδελφούς του. ... Ο λαός της Συχέμ τον έκανε βασιλιά και κατά τη διάρκεια της βασιλείας του σκότωσε πολλούς καταστρέφοντας πόλεις. ... Αφού ο Αβιμέλεχ κυβέρνησε τον Ισραήλ τρία χρόνια, ο Θεός έστειλε ένα πονηρό πνεύμα μεταξύ του Αβιμέλεχ και των πολιτών της Συχέμ, οι οποίοι ενήργησαν δόλια εναντίον του Αβιμέλεχ». (Κριτές 9:1, 5, 22-23)

«Ο Γαάλ οδήγησε τους πολίτες της Συχέμ και πολέμησε τον Αβιμέλεχ. Ο Αβιμέλεχ τον κυνήγησε και πολλοί έπεσαν τραυματισμένοι στη φυγή. ... Την επόμενη μέρα, ο λαός της Συχέμ βγήκε στα χωράφια όπου ο Αβιμέλεχ είχε στήσει ενέδρα. Όλη εκείνη την ημέρα ο Αβιμέλεχ πίεζε την πόλη μέχρι που την κατέλαβε και σκότωσε τον λαό της. Κατόπιν κατέστρεψε την πόλη και σκόρπισε αλάτι πάνω της». (Κριτές 9:39-40, 42-45)

«Ο Αβιμέλεχ πήγε στη Θήβες και την πολιορκήσε και την κατέλαβε. Μέσα στην πόλη, όμως, βρισκόταν ένας ισχυρός πύργος, στον οποίο κατέφυγαν όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες - όλοι οι άνθρωποι της πόλης. Κλείθηκαν μέσα και ανέβηκαν στην οροφή του πύργου. Ο Αβιμέλεχ πήγε στον πύργο και τον εισέβαλε. Αλλά καθώς πλησίασε την είσοδο του πύργου για να του βάλει φωτιά, μια γυναίκα έριξε μια πάνω μυλόπετρα στο κεφάλι του και ράγισε το κρανίο του. ... Έτσι, ο Θεός ανταπέδωσε την κακία που είχε κάνει ο Αβιμέλεχ στον πατέρα του σκοτώνοντας τα εβδομήντα αδέρφια του». (Κριτές 9:50-53, 56)

«Μετά την εποχή του Αβιμέλεχ, ενός ανθρώπου του Ισάαχαρ, ο Τολά σηκώθηκε για να σώσει τον Ισραήλ. Έζησε στο Σαμίρ, στην ορεινή χώρα του Εφραΐμ. Οδήγησε το Ισραήλ είκοσι τρία χρόνια. μετά πέθανε και τάφηκε στο Σαμίρ. Τον ακολούθησε ο Ιαΐρ της Γαλαάδ, ο οποίος ηγήθηκε του Ισραήλ είκοσι δύο χρόνια. ... Όταν πέθανε ο Jaír, τον έθαψαν στο Kamon». (Κριτές 10:1-5)

«Και πάλι, οι Ισραηλίτες έκαναν κακό στα μάτια του Κυρίου. Υπηρέτησαν τους Βάαλ και τους Αστορέθ και τους θεούς του Αράμ, της Σιδώνας, του Μωάβ και τους θεούς των Αμμωνιτών και των Φιλισטיών. Επειδή οι Ισραηλίτες εγκατέλειψαν τον Κύριο και δεν τον υπηρέτησαν πια, θύμωσε μαζί τους. Τα πούλησε στα χέρια των Φιλιστιών και των Αμμωνιτών, που εκείνο το έτος τους συνέτριψαν και τους συνέτριψαν. Επί δεκαοκτώ χρόνια καταπίεζαν όλο το λαό του Ισραήλ. Τότε ο Ισραήλ φώναξε στον Κύριο. ... Έτσι, απομάκρυναν τους ξένους θεούς από ανάμεσά τους και υπηρέτησαν τον Κύριο, και αυτός έγινε ανυπόμονος για τη δυστυχία του Ισραήλ». (Κριτές 10:6-8, 10-11, 16)

Ο Ιεφθάε

«Τώρα ο Ιεφθάε ο Γαλααδίτης ήταν ένας πανίσχυρος πολεμιστής, αλλά ήταν γιος μιας πόρνης. ... Κατά συνέπεια, τα αδέρφια του τον έδιωξαν. Έτσι, έφυγε από τα αδέρφια του και έζησε στη γη Τοβ, και άχρηστοι άνθρωποι μάζευαν γύρω από τον Ιεφθάε και βγήκαν μαζί του». (Κριτές 11:1, 3)

«Όταν οι Αμμωνίτες έκαναν πόλεμο εναντίον του Ισραήλ, οι πρεσβύτεροι της Γαλααδ πήγαν να φέρουν τον Ιεφθάε και είπαν: Έλα να γίνεις αρχηγός μας, για να πολεμήσουμε με τους Αμμωνίτες.» (Κριτές 11:5-6).

«Τότε ο Ιεφθάε έστειλε αγγελιοφόρους στον Αμμωνίτη βασιλιά με την ερώτηση: «Τι έχεις εναντίον μας που επιτέθηκες στη χώρα μας;» Ο βασιλιάς των Αμμωνιτών απάντησε: «Όταν ο Ισραήλ βγήκε από την Αίγυπτο, άρπαξαν τη γη μου από τον Αρνών μέχρι τον Ιαββόκ, μέχρι τον Ιορδάνη. Τώρα δώστε το πίσω ειρηνικά ». Ο Ιεφθάε έστειλε αγγελιοφόρους στον Αμμωνίτη βασιλιά, λέγοντας ότι ο Ισραήλ δεν κατέλαβε τη γη του Μωάβ ούτε τη γη των Αμμωνιτών. Όταν όμως βγήκαν από την Αίγυπτο, ο Ισραήλ πέρασε από την έρημο στην Ερυθρά Θάλασσα και στη συνέχεια στην Κάντες. Τότε ο Ισραήλ έστειλε αγγελιοφόρους στον βασιλιά του Εδώμ, λέγοντας: «Δώσε μας την άδεια να περάσουμε από τη χώρα σου», αλλά οι βασιλιάδες του Εδώμ και του Μωάβ

δεν άκουσαν - αρνήθηκαν. Έτσι, το Ισραήλ έμεινε στο Kadesh». (Κριτές 11:12-17)

«Τότε ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, έδωσε τον Σιών και όλους τους άντρες του στα χέρια του Ισραήλ, και αυτοί τους νίκησαν. Ο Ισραήλ κυριεύσε όλη τη γη των Αμορραίων που ζούσαν σε αυτή τη χώρα, κατακτώντας την όλη από τον Αρνον μέχρι τον Ιαββόκ και από την έρημο μέχρι τον Ιορδάνη». (Κριτές 11:21-22)

«Για τριακόσια χρόνια το Ισραήλ κατέλαβε τη Χεσβών, την Αροέρ, τους γύρω οικισμούς και όλες τις πόλεις κατά μήκος του Αρνών. Δεν σε αδικήσα, αλλά με κάνεις λάθος κάνοντας πόλεμο εναντίον μου. Ας αποφασίσει ο Κύριος, ο Κριτής, τη διαμάχη σήμερα μεταξύ των Ισραηλιτών και των Αμμωνιτών». Ο βασιλιάς του Αμμών, ωστόσο, δεν έδωσε σημασία στο μήνυμα που του έστειλε ο Ιεφθάε. Γι' αυτό, ο Ιεφθάε πέρασε τη Γαλααδ και τη Μανασσή, πέρασε από τη Μισπά της Γαλααδ και από εκεί προχώρησε εναντίον των Αμμωνιτών. Και ο Ιεφθάε έκανε όρκο στον Κύριο: «Αν δώσεις τους Αμμωνίτες στα χέρια μου, ό,τι βγαίνει από την πόρτα του σπιτιού μου για να με συναντήσει όταν επιστρέψω θριαμβευτικά από τους Αμμωνίτες, θα είναι του Κυρίου, και θα το θυσιάσω ως ένα ολοκαύτωμα». Τότε ο Ιεφθάε πήγε να πολεμήσει τους Αμμωνίτες και ο Κύριος τους έδωσε στα χέρια του. Κατέστρεψε είκοσι πόλεις από το Aroer μέχρι την περιοχή της Minnith, μέχρι τον Abel Keramim. Έτσι, το Ισραήλ υπέταξε τον Αμμών. Όταν ο Ιεφθάε επέστρεψε στο σπίτι του στη Μισπά, ποιος θα έπρεπε να βγει να τον συναντήσει εκτός από την κόρη του, χορεύοντας υπό τον ήχο των ντέφι! Ήταν μοναχοπαίδι. Εκτός από αυτήν δεν είχε ούτε γιο ούτε κόρη. Όταν την είδε, έσκισε τα ρούχα του και φώναξε: «Ω! Η κόρη μου! Με έκανες άθλιο και άθλιο, γιατί έκανα όρκο στον Κύριο που δεν μπορώ να παραβιάσω». Ο Ιεφθάε οδήγησε τον Ισραήλ έξι χρόνια». (Κριτές 11:26-35) έσκισε τα ρούχα του και φώναξε: «Ω! Η κόρη μου! Με έκανες άθλιο και άθλιο, γιατί έκανα όρκο στον Κύριο που δεν μπορώ να παραβιάσω». Ο Ιεφθάε οδήγησε τον Ισραήλ έξι χρόνια». (Κριτές 11:26-35)

Σαμψών

«Και πάλι, οι Ισραηλίτες έκαναν κακό στα μάτια του Κυρίου, και έτσι ο Κύριος τους παρέδωσε στα χέρια των

Φιλισταιών για σαράντα χρόνια. Κάποιος άνδρας του Ζορά, ονόματι Μανωά, από τη φυλή των Δανιτών, είχε μια γυναίκα στείρα και έμεινε άτεκνη. Ο άγγελος του Κυρίου εμφανίστηκε σ' αυτήν και της είπε: "Είσαι στείρα και άτεκνη, αλλά θα μείνεις έγκυος και θα αποκτήσεις γιο. Τώρα φρόντισε να μην πίνεις κρασί ή άλλο ποτό που έχει υποστεί ζύμωση και να μην φας τίποτα ακάθαρτο. , γιατί θα συλλάβετε και θα γεννήσετε έναν γιο. Δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ξυράφι στο κεφάλι του, επειδή το αγόρι θα είναι Ναζιρίτης, θα απομονωθεί στον Θεό από τη γέννησή του, και θα αρχίσει την απελευθέρωση του Ισραήλ από τα χέρια των Φιλισταίου». (Κριτές 13:1-5)

«Ο Μανωά προσευχήθηκε στον Κύριο: «Κύριε, σε ικετεύω, άφησε τον άνθρωπο του Θεού που μας έστειλες να έρθει ξανά για να μας διδάξει πώς να μεγαλώνουμε το αγόρι που πρόκειται να γεννηθεί». Ο Θεός άκουσε τον Μανωά, και ο άγγελος του Θεού ήρθε ξανά, ο άγγελος του Κυρίου απάντησε: «Η γυναίκα σου πρέπει να κάνει όλα όσα της είπα. Δεν πρέπει να φάει τίποτα που προέρχεται από το αμπέλι, ούτε να πει κρασί ή άλλο ποτό που έχει υποστεί ζύμωση ούτε να φάει τίποτα ακάθαρτο. Πρέπει να κάνει όλα όσα της έχω προστάξει.» (Κριτές 13:6, 9, 13-14)

Σχόλιο: Όρκος Ναζιρίτη - μια περίοδος χωρισμού στον Κύριο για κάποιο σκοπό είτε από άνδρα είτε από γυναίκα. Πρέπει να απέχουν από κρασί και άλλα ποτά που έχουν υποστεί ζύμωση και δεν πρέπει να πίνουν ξύδι από κρασί ή από άλλο ποτό που έχει υποστεί ζύμωση. Δεν πρέπει να πίνει χυμό σταφυλιού ή να τρώει σταφύλια ή σταφίδες και δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιείται ξυράφι στο κεφάλι του. (Αριθμός 6:2-5)

«Η γυναίκα γέννησε ένα αγόρι και του ονόμασε Σαμψών. Μεγάλωσε και ο Κύριος τον ευλόγησε, και το Πνεύμα του Κυρίου άρχισε να τον ανακινεί ενώ ήταν στη Μαχανέ. Ο Σαμψών κατέβηκε στην Τιμνά και είδε εκεί μια νεαρή Φιλισταία. Όταν επέστρεψε, είπε στον πατέρα και τη μητέρα του: «Είδα μια Φιλισταία στην Τιμνά. τώρα πάρε την για μένα για γυναίκα μου ». Αλλά ο Σαμψών είπε στον πατέρα του: «Πάρε την για μένα. Είναι η κατάλληλη για μένα.» (Κριτές 13:24-25· 14:1-3)

Σχόλιο: Κάποιος πρέπει να επιλέξει σύζυγο για να τον βοηθήσει να αποκτήσει αιώνια ζωή.

«Τώρα ο πατέρας του κατέβηκε να δει τη γυναίκα. Ο Σαμψών έκανε ένα γλέντι εκεί, όπως συνηθίζοταν για

τους γαμπρούς. Όταν εμφανίστηκε, του έδωσαν τριάντα συντρόφους. «Επιτρέψτε μου να σας πω έναν γρίφο», τους είπε ο Σαμψών. «Αν μπορείς να μου δώσεις την απάντηση μέσα στις επτά ημέρες της γιορτής, θα σου δώσω τριάντα λινά ενδύματα και τριάντα σει ρούχων. Αν δεν μπορείς να μου πεις την απάντηση, πρέπει να μου δώσεις τριάντα λινά ενδύματα και τριάντα σει ρούχα ». «Πες μας το αίνιγμα σου», είπαν. 'Ας το ακούσουμε.' Εκείνος απάντησε: «Εκτός του φαγητού, κάτι να φάμε. από τα δυνατά, κάτι γλυκό». (Αδυνατώντας να λύσουν το αίνιγμα απείλησαν τη γυναίκα και την οικογένεια του Σαμψών. Μετά από πολλή ικεσία, ικεσία και γκρίνια ο Σαμψών αποκάλυψε το μυστικό της δύναμής του. Μετά του έδωσαν την απάντηση στο αίνιγμα του.) Τότε το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε πάνω του με δύναμη . Κατέβηκε στην Ασκελόν, χτύπησε τριάντα από τους άνδρες τους, τους έγδυσε τα υπάρχοντά τους και έδωσε τα ρούχα τους σε όσους είχαν εξηγήσει το αίνιγμα. Φλεγόμενος από θυμό, ανέβηκε στο σπίτι του πατέρα του». (Κριτές 14:4, 10-19)

«Ο πατέρας της Ταμνά είπε στον Σαμψών «Ήμουν τόσο σίγουρος ότι τη μισούσες πολύ», οπότε την έδωσα στον φίλο σου. Θυμωμένος ο Σαμψών βγήκε έξω και έπιασε τριακόσιες αλεπούδες και τις έδεσε ουρά με ουρά ανά δύο. Έπειτα στερέωσε έναν πυρσό σε κάθε ζευγάρι ουρών, άναψε τους πυρσούς και άφησε τις αλεπούδες να χαλαρώσουν στα όρθια σιτάρια των Φιλισταίων. Έκαψε τους κραδασμούς και τα όρθια σιτηρά, μαζί με τα αμπέλια και τους ελαιώνες. Όταν οι Φιλισταίοι διαπίστωσαν ότι ήταν ο Σαμψών, έκαψαν αυτήν και τον πατέρα της μέχρι θανάτου. Ο Σαμψών τους είπε: «Αφού φέρατε έτσι, δεν θα σταματήσω μέχρι να σας εκδικηθώ». Τους επιτέθηκε άγρια και έσφαξε πολλούς από αυτούς. Μετά κατέβηκε και έμεινε σε μια σπηλιά στον βράχο του Ετάμ». (Κριτές 15:1-8)

«Κάποια στιγμή αργότερα, ερωτεύτηκε τη Delilah. Οι άρχοντες των Φιλισταίων πήγαν κοντά της και της είπαν: «Κοίτα αν μπορείς να τον δελεάσεις να σου δείξει το μυστικό της μεγάλης του δύναμης και πώς μπορούμε να τον νικήσουμε για να τον δέσουμε και να τον υποτάξουμε. Καθένας από εμάς θα σας δώσει χίλια εκατό σίκλια ασήμι». Έτσι, πολλές φορές η Δελιλά είπε στον Σαμψών: «Πες μου το μυστικό της μεγάλης σου δύναμης»» (Κριτές 16:4-6).

«Τελικά, με τέτοια γκρίνια τον παρακινούσε μέρα με τη μέρα μέχρι που κουράστηκε μέχρι θανάτου. Έτσι, της

είπε τα πάντα. «Δεν έχει χρησιμοποιηθεί ποτέ ξυράφι στο κεφάλι μου», είπε, «γιατί είμαι Ναζιρίτης που ξεχωρίζει στον Θεό από τη γέννησή μου. Αν ξυριζόταν το κεφάλι μου, θα με άφηνε η δύναμή μου και θα γινόμουν τόσο αδύναμος όσο κάθε άλλος άντρας ». Όταν η Δελιλά είδε ότι της είχε πει τα πάντα, έστειλε μήνυμα στους ηγεμόνες των Φιλισταίων: «Γυρίστε ξανά. μου τα έχει πει όλα». Έτσι, οι άρχοντες των Φιλισταίων επέστρεψαν με το ασήμι στα χέρια τους. Αφού τον έβαλε για ύπνο στην αγκαλιά της, κάλεσε έναν άντρα να του ξυρίσει τις επτά πλεξούδες των μαλλιών του και έτσι άρχισε να τον υποτάσσει. Και οι δυνάμεις του τον εγκατέλειψαν. Τότε φώναξε: "Σαμψών, οι Φιλισταίοι είναι πάνω σου!" Ύπνησε από τον ύπνο του και σκέφτηκε: «Θα βγω έξω όπως πριν και θα ελευθερωθώ. Αλλά δεν ήξερε ότι ο Κύριος τον είχε αφήσει. Τότε οι Φιλισταίοι τον έπιασαν, του έβγαλαν τα μάτια και τον κατέβασαν στη Γάζα. Δένοντας τον με χάλκινα δεσμά, τον έβαλαν να αλέσει στη φυλακή. Αλλά οι τρίχες στο κεφάλι του άρχισαν να ξαναφυτρώνουν μετά το ξύρισμα. Τώρα συγκεντρώθηκαν οι άρχοντες των Φιλισταίων για να προσφέρουν μεγάλη θυσία στον Δαγών τον θεό τους και να πανηγυρίσουν λέγοντας: «Ο θεός μας παρέδωσε τον Σαμψών, τον εχθρό μας, στα χέρια μας». Όταν τον είδαν οι άνθρωποι, ύμνησαν τον θεό τους». (Κριτές 16:7-24) Τώρα συγκεντρώθηκαν οι άρχοντες των Φιλισταίων για να προσφέρουν μεγάλη θυσία στον Δαγών τον θεό τους και να πανηγυρίσουν λέγοντας: «Ο θεός μας παρέδωσε τον Σαμψών, τον εχθρό μας, στα χέρια μας». Όταν τον είδαν οι άνθρωποι, ύμνησαν τον θεό τους». (Κριτές 16:7-24) Τώρα συγκεντρώθηκαν οι άρχοντες των Φιλισταίων για να προσφέρουν μεγάλη θυσία στον Δαγών τον θεό τους και να πανηγυρίσουν λέγοντας: «Ο θεός μας παρέδωσε τον Σαμψών, τον εχθρό μας, στα χέρια μας». Όταν τον είδαν οι άνθρωποι, ύμνησαν τον θεό τους». (Κριτές 16:7-24)

«Ενώ είχαν κέφια, φώναξαν: «Βγάλτε έξω τον Σαμψών να μας διασκεδάσει». Κάλεσαν, λοιπόν, τον Σαμψών έξω από τη φυλακή, και τους έπαιξε. Όταν τον στάθηκαν ανάμεσα στους στύλους, ο Σαμψών είπε στον υπηρέτη που του κρατούσε το χέρι: «Βάλε με εκεί που νιώθω τους στύλους που στηρίζουν τον ναό, για να ακουμπήσω πάνω τους». Τώρα ο ναός ήταν γεμάτος από άνδρες και γυναίκες. όλοι οι ηγεμόνες των Φιλισταίων ήταν εκεί, και στην οροφή ήταν περίπου τρεις χιλιάδες άνδρες και γυναίκες που παρακολουθούσαν τον Σαμψών να παίζει. Τότε ο

Σαμψών προσευχήθηκε στον Κύριο: «Ω, Κυρίαρχε, θυμήσου με. Θεέ μου, σε παρακαλώ, δυνάμωσε με για άλλη μια φορά, και άφησέ με με ένα χτύπημα να εκδικηθώ τους Φιλισταίους για τα δύο μου μάτια». Τότε ο Σαμψών έφτασε προς τους δύο κεντρικούς στύλους στους οποίους βρισκόταν ο ναός. Στηριζόμενος απέναντί τους, το δεξί του χέρι από τη μία και το αριστερό από την άλλη, Ο Σαμψών είπε: "Αφήστε με να πεθάνω μαζί με τους Φιλισταίους!" Έπειτα έσπρωξε με όλη του τη δύναμη και κατέβηκε ο ναός πάνω στους ηγεμόνες και σε όλους τους ανθρώπους που βρίσκονταν σε αυτόν. Έτσι, σκότωσε πολλούς περισσότερους όταν πέθανε παρά όσο ζούσε. Τότε τα αδέρφια του και όλη η οικογένεια του πατέρα του κατέβηκαν να τον πάρουν. Τον έφεραν πίσω και τον έθαψαν μεταξύ Ζορά και Εσταόλ στον τάφο του Μανοά του πατέρα του. Είχε οδηγήσει το Ισραήλ είκοσι χρόνια». (Κριτές 16:25-31)

Ο Λευίτης και η παλλακίδα Του

«Τώρα ένας Λευίτης που ζούσε σε μια απομακρυσμένη περιοχή στην ορεινή χώρα του Εφραΐμ πήρε μια παλλακίδα από τη Βηθλεέμ του Ιούδα. Αλλά του ήταν άπιστη. Τον άφησε και επέστρεψε στο σπίτι του πατέρα της στη Βηθλεέμ του Ιούδα. Αφού ήταν εκεί τέσσερις μήνες, ο άντρας της πήγε κοντά της για να την πείσει να επιστρέψει. ... Ο άντρας έφυγε και πήγε προς τον Ιεβούς (δηλαδή την Ιερουσαλήμ), με τα δύο σελαμένα γαϊδούρια του και την παλλακίδα του. Όταν ήταν κοντά στον Ιεβούς και η μέρα είχε σχεδόν παρέλθει, ο υπηρέτης είπε στον κύριό του: «Έλα, ας σταματήσουμε σε αυτήν την πόλη των Ιεβουσαίων και ας διανυκτερεύσουμε». Ο κύριός του απάντησε: «Όχι. Δεν θα πάμε σε μια ξένη πόλη, της οποίας οι άνθρωποι δεν είναι Ισραηλίτες. Θα συνεχίσουμε στη Γκαμπαά ». Πρόσθεσε, «Ελάτε, ας προσπαθήσουμε να φτάσουμε στη Γκαμπαά ή τη Ραμά και να περάσουμε τη νύχτα σε ένα από αυτά τα μέρη». Συνέχισαν λοιπόν, και ο ήλιος έδυε καθώς πλησίαζαν στη Γαβαά στον Βενιαμίν. Εκεί σταμάτησαν να περάσουν τη νύχτα. Πήγαν και κάθισαν στην πλατεία της πόλης, αλλά κανείς δεν τους πήρε στο σπίτι του για το βράδυ. Εκείνο το βράδυ ένας ηλικιωμένος από την ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, που ζούσε στη Γαβαά (οι άντρες του τόπου ήταν Βενιαμίτες), ήρθε από τη δουλειά του στα χωράφια. Όταν κοίταξε και είδε τον ταξιδιώτη στην πλατεία της πόλης, ο γέρος ρώτησε: "Πού πας; Από πού ήρθες;" (Κριτές 19:1-3, 10-17) "Πού πας; Από πού ήρθες;" (Κριτές 19:1-3, 10-17) "Πού πας; Από πού ήρθες;" (Κριτές 19:1-3, 10-17)

«Είσαι ευπρόσδεκτος στο σπίτι μου», είπε ο γέρος. «Αφήστε με να προμηθευτώ ό,τι χρειάζεστε. Μόνο μην περάσετε τη νύχτα στην πλατεία». Έτσι, τον πήρε στο σπίτι του και τάισε τα γαϊδούρια του. Αφού έπλυναν τα πόδια τους, είχαν να φάνε και να πιουν. Ενώ διασκεδάζαν, μερικοί από τους κακούς της πόλης περικύκλωσαν το σπίτι. Χτυπώντας την πόρτα, φώναζαν στον ηλικιωμένο που ήταν ιδιοκτήτης του σπιτιού, «Βγάλε τον άντρα που ήρθε στο σπίτι σου για να κάνουμε σεξ μαζί του». Ο ιδιοκτήτης του σπιτιού βγήκε έξω και τους είπε: "Όχι, φίλοι μου, μην είστε τόσο άθλιοι. Επειδή αυτός ο άνθρωπος είναι καλεσμένος μου, μην κάνετε αυτό το αίσχος. Κοιτάξτε, εδώ είναι η παρθένα κόρη μου και η δική του παλλακίδα. Θα σου τα βγάλω τώρα και μπορείς να τα χρησιμοποιήσεις και να τους κάνεις ό,τι θέλεις. Αλλά σε αυτόν τον άνθρωπο μην κάνεις τόσο αίσχος. Αλλά οι άντρες δεν τον άκουγαν. Έτσι, ο άντρας πήρε την παλλακίδα του και την έστειλε έξω σε αυτούς, και τη βίασαν και την κακοποίησαν όλη τη νύχτα, και την αυγή την άφησαν να φύγει. Το ξημέρωμα η γυναίκα επέστρεψε στο σπίτι όπου έμενε ο κύριός της, έπεσε στην πόρτα και ξάπλωσε εκεί μέχρι το φως της ημέρας». (Κριτές 19:20-26)

«Της είπε: «Σήκω. πάμε.' Αλλά δεν υπήρχε απάντηση. Τότε ο άντρας την έβαλε στο γαϊδούρι του και ξεκίνησε για το σπίτι. Όταν έφτασε στο σπίτι, πήρε ένα μαχαίρι και έκοψε την παλλακίδα του, άκρο-άκρο, σε δώδεκα μέρη και την έστειλε σε όλες τις περιοχές του Ισραήλ». (Κριτές 19:28-29)

«Τότε όλοι οι Ισραηλίτες από τη Δαν μέχρι τη Βηρσαβεέ και από τη γη της Γαλαάδ βγήκαν σαν ένας άνθρωπος και συγκεντρώθηκαν ενώπιον του Κυρίου στη Μισπά. Οι αρχηγοί όλου του λαού των φυλών του Ισραήλ πήραν τις θέσεις τους στη συνέλευση του λαού του Θεού, τετρακόσιες χιλιάδες στρατιώτες οπλισμένοι με ξίφη. (Οι Βενιαμίτες άκουσαν ότι οι Ισραηλίτες είχαν ανέβει στη Μισπά.) Τότε οι Ισραηλίτες είπαν: «Πες μας πώς συνέβη αυτό το απαίσιο πράγμα». Έτσι, ο Λευίτης, ο σύζυγος της δολοφονημένης γυναίκας, είπε: «Εγώ και η παλλακίδα μου ήρθαμε στη Γαβαά του Βενιαμίν για να περάσουμε τη νύχτα. Κατά τη διάρκεια της νύχτας οι άντρες της Γαβαά ήρθαν πίσω μου και περικύκλωσαν το σπίτι, με σκοπό να με σκοτώσουν. Βίασαν την παλλακίδα μου και πέθανε. Πήρα την παλλακίδα μου, την έκοψα σε κομμάτια και έστειλα ένα κομμάτι σε κάθε περιοχή της κληρονομιάς του Ισραήλ, γιατί διέπραξαν αυτή την πρόστυχη και αίσχος πράξη στο Ισραήλ. Τώρα, όλοι εσείς Ισραηλίτες, μιλήστε και

δώστε την ετυμηγορία σας». Όλος ο λαός σηκώθηκε σαν ένας άνθρωπος, λέγοντας: «Κανείς από εμάς δεν θα πάει σπίτι του»» (Κριτές 20:1-8).

«Τότε οι φυλές του Ισραήλ έστειλαν άνδρες σε όλη τη φυλή του Βενιαμίν, λέγοντας: «Τι γίνεται με αυτό το φοβερό έγκλημα που έγινε ανάμεσά σας; Τώρα παραδώστε αυτούς τους πονηρούς άνδρες της Γαβαά για να τους σκοτώσουμε και να καθαρίσουμε το κακό από τον Ισραήλ». Αλλά οι Βενιαμίτες δεν άκουγαν τους συνανθρώπους τους Ισραηλίτες. Από τις πόλεις τους συγκεντρώθηκαν στη Γαβαά για να πολεμήσουν εναντίον των Ισραηλιτών. ... Εκείνη την ημέρα έπεσαν είκοσι πέντε χιλιάδες Βενιαμίτες ξιφομάχοι, όλοι τους γενναίοι μαχητές. Εξακόσιοι όμως άντρες γύρισαν και κατέφυγαν στην έρημο στον βράχο του Ριμμόν, όπου έμειναν τέσσερις μήνες. Οι άντρες του Ισραήλ επέστρεψαν στον Βενιαμίν και μαχαίρισαν όλες τις πόλεις, συμπεριλαμβανομένων των ζώων και ό,τι άλλο βρήκαν. Όλες οι πόλεις που συνάντησαν έβαλαν φωτιά». (Κριτές 20:12-16, 46-48)

ΡΟΥΘ

«Τις ημέρες που βασιλεύαν οι δικαστές, έγινε λιμός στη χώρα, και ο Ελιμέλεχ, η σύζυγός του Ναομί και οι δύο γιοι του ο Μαλλών και ο Κιλίων πήγαν να ζήσουν για λίγο στη Μωάβ. Τώρα ο Ελιμέλεχ πέθανε αφήνοντάς την με τους δύο γιους τους που παντρεύτηκαν Μωαβίτισσες, την Ορφά και τη Ρουθ. Αφού έζησαν εκεί περίπου δέκα χρόνια, πέθαναν και οι δύο γιοι».

Σχόλιο: Στις τραγωδίες υπάρχουν επιλογές. Μπορεί κανείς να ευχαριστήσει για τις προηγούμενες ευλογίες ή να κατηγορήσει τον Θεό για τα σημερινά του προβλήματα.

«Όταν άκουσε στο Μωάβ ότι ο Κύριος είχε έρθει σε βοήθεια του λαού του παρέχοντάς τους τροφή, η Ναομί και οι νύφες της ετοιμάστηκαν να επιστρέψουν στο σπίτι. Ξεκίνησε τον δρόμο που θα τους πήγαινε πίσω στη γη του Ιούδα. Τότε η Ναομί είπε στις δύο νύφες της: «Πηγαίνατε πίσω, καθεμία από εσάς, στο σπίτι της μητέρας σας για να βρείτε ανάπαυση στο σπίτι ενός άλλου συζύγου». Αρνήθηκαν, αλλά η Ναομί επέμενε. Σε αυτό έκλαψαν και η Ορφά φίλησε την πεθερά της, αλλά η Ρουθ κόλλησε πάνω της».

Σχόλιο: Η αγάπη της Ορφά δεν ήταν τόσο βαθιά όσο της Ρουθ. Οι πράξεις τους δείχνουν ξεκάθαρα τον βαθμό αγάπης τους. Οι πράξεις κάποιου προς την αγάπη του

Θεού για αυτούς δείχνουν επίσης το προσωπικό βάθος της αγάπης τους για Αυτόν.

«Αλλά η Ρουθ απάντησε: «Μη με παροτρύνεις να σε αφήσω ή να γυρίσω πίσω από σένα. Όπου πας εσύ θα πάω και όπου μείνεις θα μείνω. Ο λαός σου θα είναι λαός μου και ο Θεός σου Θεός μου. Όπου πεθάνεις, θα πεθάνω κι εγώ, κι εκεί θα με θάψουν. Είθε ο Κύριος να με αντιμετωπίσει, έστω και τόσο σκληρά, αν κάτι άλλο εκτός από θάνατος χωρίζει εσένα και εμένα». Όταν η Ναόμι συνειδητοποίησε ότι η Ρουθ ήταν αποφασισμένη να πάει μαζί της, σταμάτησε να την προτρέπει».

«Έτσι, οι δύο γυναίκες συνέχισαν μέχρι να φτάσουν στη Βηθλεέμ. Όταν έφτασαν στη Βηθλεέμ καθώς άρχιζε ο θερισμός του κριθαριού. Η Ρουθ είπε στη Ναόμι, "Αφήστε με να πάω στα χωράφια και να μαζέψω το υπόλοιπο σιτάρι πίσω από όποιον στα μάτια του βρίσκω εύνοια. Η Ναόμι της είπε: "Προχώρα, κόρη μου." Έτσι, βγήκε έξω και άρχισε να σταχυολογεί στα χωράφια πίσω από τις θεριστικές μηχανές· όπως αποδείχθηκε, βρέθηκε να εργάζεται σε ένα χωράφι που ανήκε στον Βοόζ, ο οποίος ήταν από τη φυλή του Ελμэлеχ».

«Ο Βοόζ έφτασε από τη Βηθλεέμ και χαιρέτησε τους θεριστές: «Ο Κύριος μαζί σας!» «Ο Κύριος να σε ευλογεί!» κάλεσαν πίσω. Ο Βοόζ ρώτησε τον πρωτομάστορα των θεριστών του: «Τίνος νεαρή γυναίκα είναι αυτή;» Ο επιστάτης απάντησε: «Είναι η Μωαβίτισσα που επέστρεψε από τη Μωάβ με τη Ναομί». Είπε, «Παρακαλώ, αφήστε με να μαζέψω σταχύλια και να μαζευτώ ανάμεσα στα στάχυα πίσω από τις θεριστικές μηχανές». Πήγε στο χωράφι και δούλευε σταθερά από το πρωί μέχρι τώρα, εκτός από μια σύντομη ανάπαυση στο καταφύγιο».

Σχόλιο: Σύμφωνα με το νόμο τους, η Ρουθ, ως χήρα Ισραηλίτη, είχε το δικαίωμα να σταχυολογήσει αλλά ενήργησε με σύνεση και ζήτησε την άδεια δείχνοντας το σεβασμό της για τον ιδιοκτήτη.

«Ο Βοόζ είπε στη Ρουθ: «Κόρη μου, άκουσέ με. Μη πας να σταχυολογήσεις σε άλλο χωράφι και μη φύγεις από εδώ. Μείνε εδώ με τις υπηρέτριές μου. Παρακολουθήστε το χωράφι όπου τρυγούν οι άντρες και ακολουθήστε τα κορίτσια. Έχω πει στους άντρες να μην σε αγγίζουν. Και όποτε διψάς, πήγαινε να πιεις από τα πιθάκια που έχουν γεμίσει οι άντρες». Αναφώνησε, «Γιατί βρήκα τέτοια εύνοια στα μάτια σου που με προσέξεις — έναν ξένο;» Ο Βοόζ απάντησε: «Μου είπαν όλα όσα έκανες για την πεθερά σου από τον

θάνατο του συζύγου σου — πώς άφησες τον πατέρα και τη μητέρα σου και την πατρίδα σου και ήρθες να ζήσεις με έναν λαό που δεν γνώριζες». πριν.' «Μακάρι να συνεχίσω να βρίσκω εύνοια στα μάτια σου, λόρδε μου», είπε.

Σχόλιο: Η αγάπη μπορεί να εκφραστεί με λόγια. π.χ., «σ' αγαπώ», αλλά ο βαθμός της αγάπης κάποιου μετριέται πιο εύκολα από ενέργειες όπως οι ενέργειες της Ρουθ προς τη Ναόμι, τις οποίες μπορούν να παρατηρήσουν άλλοι.

«Η Ρουθ μάζευε στο χωράφι μέχρι το βράδυ. Μετά άλωνε το κριθάρι που είχε μαζέψει και το μετέφερε πίσω στην πόλη. Η Ναόμι είδε πόσα είχε μαζέψει και ρώτησε, πού μάζευες σήμερα; «Πού δούλευες; Ευλογημένος να είναι ο άνθρωπος που σε πρόσεξε!». Τότε η Ρουθ είπε «το όνομα του ανθρώπου στον τομέα του οποίου εργάστηκα σήμερα ήταν Βοόζ». Μου είπε μάλιστα», «Μείνε με τους εργάτες μου μέχρι να τελειώσουν τη συγκομιδή όλων των σιτηρών μου».

«Η Ναόμι είπε ότι ο Κύριος τον ευλογεί προσθέτοντας ότι είναι στενός συγγενής. ένας από τους συγγενείς-λυτρωτές μας. Θα είναι καλό για σένα, κόρη μου, να πας με τα κορίτσια του, γιατί στο χωράφι κάποιου άλλου μπορεί να πάθεις ζημιά." Η Ρουθ έμεινε κοντά στις υπηρέτριες του Βοόζ για να σταχυολογήσει μέχρι να τελειώσει ο θερισμός του κριθαριού και του σιταριού.

«Μια μέρα η Ναόμι είπε: «Κόρη μου, δεν πρέπει να προσπαθήσω να βρω ένα σπίτι για σένα, όπου θα έχεις καλή φροντίδα; Ο Βοόζ, με τις υπηρέτριες του οποίου ήσασταν, δεν είναι συγγενής μας; Απόψε θα κερνάει κριθάρι στο αλώνι. Πλύνετε και αρωματίστε τον εαυτό σας και φορέστε τα καλύτερα ρούχα σας. Στη συνέχεια, κατεβείτε στο αλώνι, αλλά μην τον αφήσετε να καταλάβει ότι είστε εκεί μέχρι να τελειώσει το φαγητό και το ποτό. Όταν ξαπλώνει, σημειώστε το μέρος που είναι ξαπλωμένο. Μετά πήγαινε και ξεσκέπασε τα πόδια του και ξάπλωσε. Θα σου πει τι να κάνεις ». Η Ρουθ έκανε όπως είπε η Ναόμι. Στη μέση της νύχτας κάτι τρώμαξε τον άντρα, και γύρισε και ανακάλυψε μια γυναίκα ξαπλωμένη στα πόδια του. 'Ποιος είσαι?' ρώτησε. «Είμαι η υπηρέτρια σου η Ρουθ», είπε. «Άπλωσε πάνω μου τη γωνία του ρούχου σου, γιατί είσαι συγγενής-λυτρωτής».

«Ο Κύριος να σε ευλογεί, κόρη μου, απάντησε. «Αυτή η καλοσύνη είναι μεγαλύτερη από αυτή που δείξατε ωρίτερα: Δεν έχετε τρέξει πίσω από τους νεότερους,

πλούσιους ή φτωχούς. Αν και είναι αλήθεια ότι είμαι συγγενής, υπάρχει ένας συγγενής-λυτρωτής πιο κοντά από εμένα. ας λυτρώσει. Αλλά αν δεν θέλει, όσο σίγουρα ζει ο Κύριος, θα το κάνω».

Σχόλιο: Μια δίκαιη καρδιά επιθυμεί να κάνει το σωστό ανεξάρτητα από τις προσωπικές επιθυμίες.

«Νωρίς το επόμενο πρωί σηκώθηκε πριν μπορέσει να αναγνωριστεί κάποιος. Ο Βοός είπε: «Μην αφήσεις να φανεί ότι μια γυναίκα ήρθε στο αλώνι». Εν τω μεταξύ ο Βοός ανέβηκε στην πύλη της πόλης και κάθισε εκεί. Όταν ήρθε ο συγγενής-λυτρωτής που είχε αναφέρει, ο Βοός είπε: «Έλα εδώ, φίλε μου, και κάτσε». Ο Βοός πήρε δέκα από τους πρεσβυτέρους της πόλης και είπε: «Κάτσε εδώ», Τότε είπε στον συγγενή-λυτρωτή: «Η Ναομί, που επέστρεψε από τον Μωάβ, πουλάει το κομμάτι γης που ανήκε στον αδελφό μας Ελιμέλεχ. Σκέφτηκα ότι έπρεπε να επιστήσω την προσοχή σας στο θέμα και να σας προτείνω να το αγοράσετε παρουσία αυτών που κάθονταν εδώ και παρουσία των πρεσβυτέρων του λαού μου. Εάν θέλετε να το εξαργυρώσετε, κάντε το. Αλλά αν δεν θέλεις, πες μου, για να μάθω. Γιατί κανείς δεν έχει το δικαίωμα να το κάνει εκτός από σένα, και εγώ είμαι ο επόμενος στη σειρά».

«Ο πλησιέστερος συγγενής είπε: «Θα το εξαγοράσω», τότε ο Βοός είπε: «Την ημέρα που θα αγοράσετε τη γη από τη Ναομί και από τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, αποκτάτε τη χήρα του νεκρού, για να διατηρήσετε το όνομα του νεκρού. την περιουσία του». Σε αυτό, ο συγγενής-λυτρωτής είπε: «Τότε δεν μπορώ να το εξαγοράσω γιατί μπορεί να θέσω σε κίνδυνο την περιουσία μου. Το εξαργυρώνεις μόνος σου. Δεν μπορώ να το κάνω.» Έτσι, ο συγγενής-λυτρωτής είπε στον Βοός: «Αγόρασε το μόνος σου». Τότε ο Βοός ανήγγειλε στους πρεσβυτέρους και σε όλο τον λαό: «Σήμερα είστε μάρτυρες ότι αγόρασα από τη Ναομί όλη την περιουσία του Ελιμέλεχ, του Κιλιών και του Μααλών. Απέκτησα επίσης ως σύζυγό μου τη Ρουθ τη Μωαβίτισσα, τη χήρα του Μαλλών, για να διατηρήσω το όνομα του νεκρού με την περιουσία του, ώστε το όνομά του να μην εξαφανιστεί από την οικογένειά του ή από τα αρχεία της πόλης. Σήμερα είστε μάρτυρες!».

«Έτσι, ο Βοός πήρε τη Ρουθ και έγινε γυναίκα του. Τότε πήγε κοντά της, και ο Κύριος της έδωσε τη δυνατότητα να συλλάβει, και γέννησε έναν γιο. Οι γυναίκες είπαν στη Ναομί: «Δόξα στον Κύριο, που σήμερα δεν σε άφησε χωρίς συγγενή-λυτρωτή. Μακάρι να γίνει

διάσημος σε όλο το Ισραήλ! Θα σας ανανεώσει τη ζωή και θα σας συντηρήσει στα γεράματά σας. Διότι η νύφη σου, που σε αγαπά και είναι καλύτερη για σένα από επτά γιους, τον γέννησε». Οι γυναίκες που ζούσαν εκεί είπαν: «Η Ναομί έχει έναν γιο». Τον ονόμασαν Όμπεντ. Ήταν ο πατέρας του Ιεσσαί, του πατέρα του Δαβίδ».

Σχόλιο: Η γενεαλογία του Ιησού από τη Ναζαρέτ περιλαμβάνει έναν Μωαβίτη - η Ρουθ και ο σύζυγός της, Ωβέντ, ήταν οι παππούδες του Δαβίδ. Για τη γενεαλογία του Ιησού, ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com/Genealogy/genealogy.htm

1 ΣΑΜΟΥΗΛ

«Ο Ελκανά, γιος του Ιεροάμ, είχε δύο γυναίκες. το ένα λεγόταν Χάνα και το άλλο Πενίνα. Η Πενίνα είχε παιδιά, αλλά η Χάνα δεν είχε κανένα και η Πενίνα συνέχιζε να την προκαλεί για να την εκνευρίσει. Αυτό συνέβαινε χρόνο με το χρόνο μέχρι που έκλαψε και δεν έτρωγε. Ο σύζυγός της Ελκανά της έλεγε: «Χάνα, γιατί κλαις; Γιατί δεν τρως; Γιατί είσαι αποκαρδιωμένος; Δεν εννοώ για εσάς περισσότερα από δέκα γιους;» (Α' Σαμ 1:2,7-8)

«Μια φορά όταν τελείωσαν το φαγητό και το ποτό στη Σιλώ (όπου γίνονταν θυσίες), η Χάνα σηκώθηκε. Τώρα ο Ηλεί ο ιερέας καθόταν σε μια καρέκλα δίπλα στον παραστάτη του ναού του Κυρίου. Με πίκρα ψυχής η Χάνα έκλαψε πολύ και προσευχήθηκε στον Κύριο. Η Χάνα έκανε όρκο, λέγοντας: «Κύριε Παντοκράτορα, αν δεις μόνο τη δυστυχία του δούλου σου και με θυμηθείς, και δεν ξεχάσεις τη δούλη σου, αλλά της δώσεις έναν γιο, τότε θα τον δώσω στον Κύριο για όλες τις ημέρες του ζωή, και δεν θα χρησιμοποιηθεί ποτέ ξυράφι στο κεφάλι του»» (1 Σαμ 1:9-11)

«Καθώς συνέχιζε να προσεύχεται στον Κύριο, ο Ηλεί παρατήρησε το στόμα της. Η Χάνα προσευχόταν στην καρδιά της και τα χείλη της κινούνταν αλλά η φωνή της δεν ακουγόταν. Ο Έλι νόμιζε ότι ήταν μεθυσμένη και της είπε: «Πόσο καιρό θα συνεχίσεις να μεθύσεις; Ξεφορτωθείτε το κρασί σας ». «Όχι, κύριε μου», απάντησε η Χάνα, «Είμαι μια γυναίκα που είναι βαθιά ταραγμένη. Δεν έχω πει ούτε κρασί ούτε μύρα· έχωνα την ψυχή μου στον Κύριο. Μην παίρνεις τον δούλο σου για κακή γυναίκα. Προσεύχομαι εδώ από τη μεγάλη μου

αγωνία και θλίψη». Ο Ηλεί απάντησε: «Πήγαινε με ειρήνη, και είτε ο Θεός του Ισραήλ να σου δώσει αυτό που του ζήτησες». Μετά πήγε και έφαγε κάτι, και το πρόσωπό της δεν ήταν πια καταβεβλημένο». (1 Σαμ 1:12-18)

«Νωρίς το επόμενο πρωί σηκώθηκαν και προσκύνησαν ενώπιον του Κυρίου και μετά επέστρεψαν στο σπίτι τους στη Ραμά. Ο Ελκανά ξάπλωσε με την Άννα, τη γυναίκα του, και ο Κύριος τη θυμήθηκε. Έτσι, με την πάροδο του χρόνου η Χάνα συνέλαβε και γέννησε έναν γιο. Τον ονόμασε Σαμουήλ». (1 Σαμ 1:19-20)

«Όταν ο Ελκανά ανέβηκε με όλη την οικογένειά του για να προσφέρει την ετήσια θυσία στον Κύριο και να εκπληρώσει τον όρκο του, η Άννα δεν πήγε. Είπε στον άντρα της: «Αφού απογαλακτιστεί το αγόρι, θα το πάρω και θα το παρουσιάσω ενώπιον του Κυρίου, και θα μένει πάντα εκεί». Η Ελκανά της είπε «Κάνε αυτό που σου φαίνεται καλύτερο». «Μείνε εδώ μέχρι να τον απογαλακτίσεις. μόνο ο Κύριος ας κάνει καλό τον λόγο του.» (1 Σαμ 1:21-23)

«Αφού απογαλακτίστηκε, η Άννα πήρε μαζί της το αγόρι, μικρό όσο ήταν, μαζί με έναν ταύρο τριών ετών, ένα εφά αλεύρι και ένα δέρμα κρασί, και το έφερε στον οίκο του Κυρίου στη Σηλώ. Όταν έσφαξαν τον ταύρο, έφεραν το αγόρι στον Ηλεί, και αυτή του είπε: «Όσο σίγουρα ζεις, κύριέ μου, εγώ είμαι η γυναίκα που στάθηκα εδώ δίπλα σου προσευχόμενη στον Κύριο. Προσευχήθηκα για αυτό το παιδί και ο Κύριος μου έδωσε αυτό που του ζήτησα. Τώρα λοιπόν τον δίνω στον Κύριο. Για όλη του τη ζωή θα παραδοθεί στον Κύριο». Και προσκύνησε τον Κύριο εκεί. Τότε η Άννα προσευχήθηκε και είπε: «Η καρδιά μου χαίρεται στον Κύριο· στον Κύριο το κέρας μου υψώνεται ψηλά. Το στόμα μου καυχιέται για τους εχθρούς μου, γιατί χαίρομαι για την απελευθέρωσή σου. Δεν υπάρχει κανένας άγιος σαν τον Κύριο· δεν υπάρχει ένας εκτός από σένα». ... Τότε ο Ελκανά πήγε σπίτι στη Ραμά, αλλά το αγόρι υπηρετούσε ενώπιον του Κυρίου υπό τον Ηλεί τον ιερέα». (1 Σαμ 1:24-2:1-2)

Σχόλιο: Οι όρκοι πρέπει να τηρούνται είτε με τον Κύριο οποιουδήποτε άλλου. Η χαρά της Χάνα που είχε έναν γιο ήταν μεγαλύτερη από το ότι δεν τον είχε κοντά της για να τον κρατήσει και να τον αγαπήσει. Το ερώτημα είναι αν τα σημερινά παιδιά του Θεού τηρούν τους όρκους και τις υποσχέσεις τους; Ή, για αυτό το θέμα, κάνουν υποσχέσεις ή όρκους.

Ηλί, ο Ιερέας

«Οι γιοι του Ηλεί ήταν πονηροί άνθρωποι. Δεν είχαν κανέναν σεβασμό για τον Κύριο, αντιμετωπίζοντας την προσφορά του Κυρίου με περιφρόνηση. ... Αλλά ο Σαμουήλ διακονούσε ενώπιον του Κυρίου-ένα αγόρι που φορούσε λινό εφόδ και ο Σαμουήλ μεγάλωσε στην παρουσία του Κυρίου. ... Τώρα ο Ηλεί, που ήταν πολύ μεγάλος, άκουσε για όλα όσα έκαναν οι γιοι του σε όλο τον Ισραήλ και πώς κοιμόντουσαν με τις γυναίκες που υπηρετούσαν στην είσοδο της Σκηνής της Συνάθροισης. Τους είπε λοιπόν: «Γιατί κάνετε τέτοια πράγματα; Ακούω από όλο τον λαό για αυτές τις κακές πράξεις σου. Όχι, γιοι μου. Δεν είναι καλή αναφορά που ακούω να διαδίδεται στον λαό του Κυρίου. Εάν ένας άνθρωπος αμαρτήσει εναντίον άλλου ανθρώπου, ο Θεός μπορεί να μεσολαβήσει γι' αυτόν. αλλά αν κάποιος αμαρτήσει εναντίον του Κυρίου, ποιος θα μεσολαβήσει γι' αυτόν;». Οι γιοι του, ωστόσο, δεν άκουσαν την επίπληξη του πατέρα τους, γιατί ήταν θέλημα του Κυρίου να τους θανατώσει». (1 Σαμ 2:12,

Σχόλιο: Ο Σαμουήλ συνέχισε να μεγαλώνει σε ανάστημα και εύνοια με τον Κύριο και τους ανθρώπους. Το ίδιο ειπώθηκε για τον Ιησού στο Λουκάς 2:52

«Τώρα ήρθε ένας άνθρωπος του Θεού στον Ηλεί και του είπε: Έρχεται καιρός που θα κόψω τη δύναμή σου και τη δύναμη του σπιτιού του πατέρα σου, για να μην υπάρχει ένας γέρος στην οικογένειά σου και θα δεις στενοχώρια στην κατοικία μου. Αν και θα γίνει καλό στο Ισραήλ, στην οικογένειά σας δεν θα υπάρχει ποτέ γέρος. Κάθε ένας από εσάς που δεν θα αποκόψω από το θυσιαστήριο μου θα γλιτώσει μόνο για να τυφλώσει τα μάτια σας με δάκρυα και να λυπήσει την καρδιά σας, και όλοι οι απόγονοί σας θα πεθάνουν στην ακμή της ζωής. Οι δύο γιοι σας, ο Χόφνι και ο Φινεές θα πεθάνουν και οι δύο την ίδια μέρα. Θα αναδείξω για τον εαυτό μου έναν πιστό ιερέα, ο οποίος θα κάνει σύμφωνα με αυτό που έχω στην καρδιά και στο μυαλό μου. Θα εδραιώσω σταθερά τον οίκο του, και θα διακονεί πάντα ενώπιον του χρισμένου μου.» (1 Σαμ 2:27-35).

«Στις ημέρες εκείνες ο λόγος του Κυρίου ήταν σπάνιος. Δεν υπήρχαν πολλά οράματα. Ένα βράδυ, ο Έλι, του οποίου τα μάτια είχαν γίνει τόσο αδύναμα που μετά βίας έβλεπε, ήταν ξαπλωμένος στη συνηθισμένη του θέση. Το λυχνάρι του Θεού δεν είχε ακόμη σβήσει, και ο Σαμουήλ ήταν ξαπλωμένος στο ναό του Κυρίου, όπου βρισκόταν η κιβωτός του Θεού. Ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ. Ο Σαμουήλ απάντησε: «Εδώ είμαι». Και έτρεξε στον Ήλι και είπε: «Εδώ είμαι. με κάλεσες.»

Αλλά ο Ηλί είπε: «Δεν τηλεφώνησα. πήγαινε πίσω και ξάπλωσε». Ο Κύριος κάλεσε τον Σαμουήλ άλλες τρεις φορές. Μετά την τέταρτη κλήση, ο Σαμουήλ απάντησε στον Κύριο λέγοντας «Μίλα, Κύριε, γιατί ο δούλος σου ακούει». Έτσι, ο Σαμουήλ πήγε και ξάπλωσε στη θέση του». (1 Σαμ 3:1-5)

«Ο Κύριος είπε: «Βλέπετε, πρόκειται να κάνω κάτι στο Ισραήλ που θα κάνει τα αυτιά όσων το ακούνε να μυρίζουν. Εκείνη την ώρα, θα εκτελέσω εναντίον του Ηλί ό,τι μίλησα εναντίον της οικογένειάς του ». ... Ο Σαμουήλ ξάπλωσε μέχρι το πρωί και μετά άνοιξε τις πόρτες του οίκου του Κυρίου. Φοβόταν να πει στον Ήλι το όραμα, αλλά ο Ηλί τον κάλεσε και του είπε: «Σαμουήλ, γιε μου». «Τι ήταν αυτό που σου είπε;» «Μην μου το κρύβεις». Έτσι, ο Σαμουήλ του είπε τα πάντα, χωρίς να του κρύψει τίποτα. Τότε ο Ηλεί είπε: «Αυτός είναι ο Κύριος. ας κάνει ό,τι είναι καλό στα μάτια του.» (1 Σαμ 3:11-12, 15-18)

Σχόλιο: Η καρδιά και η στάση του Έλι ήταν καλή, αλλά δεν πειθάρχησε τα παιδιά του στο δρόμο του κυρίου.

«Τώρα οι Ισραηλίτες βγήκαν να πολεμήσουν εναντίον των Φιλισταίων. Οι Ισραηλίτες στρατοπέδευαν στο Εβενέζερ και οι Φιλισταίοι στο Αφέκ. Οι Φιλισταίοι ανέπτυξαν τις δυνάμεις τους για να συναντήσουν το Ισραήλ, και καθώς η μάχη εξαπλώθηκε, το Ισραήλ ηττήθηκε από τους Φιλισταίους, οι οποίοι σκότωσαν περίπου τέσσερις χιλιάδες από αυτούς στο πεδίο της μάχης. Όταν οι στρατιώτες επέστρεψαν στο στρατόπεδο, οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ ρώτησαν: «Γιατί ο Κύριος έφερε ήττα εναντίον μας σήμερα ενώπιον των Φιλισταίων; Ας φέρουμε την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου από τη Σηλώ, για να πάει μαζί μας και να μας σώσει από τα χέρια των εχθρών μας». Όταν η κιβωτός της διαθήκης του Κυρίου μπήκε στο στρατόπεδο, όλος ο Ισραήλ ύψωσε τόσο μεγάλη κραυγή που σείστηκε το έδαφος». (1 Σαμ 4:1-3, 5)

«Ακούγοντας τη φασαρία, οι Φιλισταίοι ρώτησαν: «Τι είναι όλα αυτά που φωνάζουν στο εβραϊκό στρατόπεδο;» Όταν έμαθαν ότι η κιβωτός του Κυρίου είχε μπει στο στρατόπεδο, οι Φιλισταίοι φοβήθηκαν. «Ένας θεός μπήκε στο στρατόπεδο», είπαν. Γίνετε δυνατοί, Φιλισταίοι! Γίνετε άνδρες, αλλιώς θα υποταχθείτε στους Εβραίους, όπως υπήρξαν σε εσάς. Γίνετε άνδρες και πολεμήστε! Έτσι, οι Φιλισταίοι πολέμησαν, και οι Ισραηλίτες ηττήθηκαν και ο καθένας κατέφυγε στη σκηνή του. Η σφαγή ήταν πολύ μεγάλη· ο Ισραήλ έχασε τριάντα χιλιάδες πεζούς. Η κιβωτός του

Θεού αιχμαλωτίστηκε και οι δύο γιοι του Ηλεί, ο Χοφνί και ο Φινεές, πέθανε.» (1 Σαμ 4:6-11)

«Την ίδια μέρα ένας Βενιαμίτης έτρεξε από τη γραμμή μάχης και πήγε στη Σηλώ, με τα ρούχα του σκισμένα και τη σκόνη στο κεφάλι του. Όταν έφτασε, ήταν ο Ήλι καθισμένος στην καρέκλα του στην άκρη του δρόμου και παρακολουθούσε, γιατί η καρδιά του φοβόταν για την κιβωτό του Θεού. Όταν ο άντρας μπήκε στην πόλη και είπε τι είχε συμβεί, όλη η πόλη φώναξε. Ο Ηλί άκουσε την κατακραυγή και ρώτησε: "Ποιο είναι το νόημα αυτής της αναταραχής;" Ο άντρας πήγε βιαστικά στον Ήλι, ο οποίος ήταν ενενήντα οκτώ ετών και του οποίου τα μάτια ήταν στραμμένα ώστε να μην βλέπει. Είπε στον Έλι: «Μόλις ήρθα από τη γραμμή μάχης. Έφυγα από αυτό αυτή τη μέρα». Ο Έλι ρώτησε: «Τι έγινε, γιε μου;» Ο άνθρωπος που έφερε την είδηση απάντησε: «Το Ισραήλ έφυγε μπροστά από τους Φιλισταίους και ο στρατός υπέστη μεγάλες απώλειες. Επίσης, οι δύο γιοι σας, ο Χόφνι και ο Φινεές, είναι νεκροί και η κιβωτός του Θεού έχει αιχμαλωτιστεί. Όταν ανέφερε την κιβωτό του Θεού, ο Ηλεί έπεσε πίσω από την καρέκλα του δίπλα στην πύλη. Του έσπασαν ο λαιμός και πέθανε, γιατί ήταν γέρος και βαρύς. Είχε οδηγήσει το Ισραήλ σαράντα χρόνια». (1 Σαμ 4:12-18)

Η Κιβωτός της Διαθήκης

«Αφού οι Φιλισταίοι κατέλαβαν την κιβωτό του Θεού, την μετέφεραν από τον Εβενέζερ στην Ασδόδ. Έφεραν την κιβωτό στο ναό του Dagon και την έβαλαν δίπλα στον Dagon. Την επόμενη μέρα ο Dagon είχε πέσει με το πρόσωπο στο έδαφος μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου! Πήραν τον Ντάγκον και τον ξαναέβαλαν στη θέση του. Αλλά το επόμενο πρωί, όταν σηκώθηκαν, ήταν ο Dagon, πεσμένος με το πρόσωπο στο έδαφος μπροστά στην κιβωτό του Κυρίου! Το κεφάλι και τα χέρια του είχαν κοπεί και ήταν ξαπλωμένα στο κατώφλι. έμεινε μόνο το σώμα του. ... Όταν οι άνδρες της Ασδόδ είδαν τι συνέβαινε, είπαν: «Η κιβωτός του θεού του Ισραήλ δεν πρέπει να μείνει εδώ μαζί μας, γιατί το χέρι του είναι βαρύ πάνω μας και στον Δαγών τον θεό μας». ... Έτσι, μετέφεραν την κιβωτό του Θεού του Ισραήλ στη Γαθ και μετά στην Εκρών, αλλά απαίτησαν. Στείλτε την κιβωτό του θεού του Ισραήλ μακριά. αφήστε το να επιστρέψει στη θέση του.» (1 Σαμ 5:1-4,

«Πήραν δύο τέτοιες αγελάδες και τις έδεσαν στο κάρο και τοποθέτησαν την κιβωτό του Κυρίου στο κάρο και μαζί της το σεντούκι που περιείχε τους χρυσούς αρουραίους και τα μοντέλα των όγκων. Τότε οι

αγελάδες ανέβηκαν κατευθείαν προς την Μπεθ Σεμές, όπου οι άνθρωποι μάζευαν το σιτάρι τους στην κοιλάδα, και όταν σήκωσαν το βλέμμα τους και είδαν την κιβωτό, χάρηκαν με το θέαμα. Το κάρο ήρθε στο χωράφι του Τζόσουα και σταμάτησε δίπλα σε έναν μεγάλο βράχο. Οι άνθρωποι έκοψαν τα ξύλα του κάρου και θυσιάσαν τις αγελάδες ως ολοκαύτωμα στον Κύριο. ... Ο Θεός χτύπησε 70 άνδρες επειδή είχαν κοιτάξει μέσα στην κιβωτό του Κυρίου. Ο λαός θρήνησε για το βαρύ χτύπημα που τους είχε καταφέρει ο Κύριος, και οι άνδρες της Μπεθ Σεμές ρώτησαν: "Ποιος μπορεί να σταθεί μπροστά στον Κύριο, αυτόν τον άγιο Θεό; Σε ποιον θα ανέβει η κιβωτός από εδώ;" Οι άνδρες της Κιριάθ Ιαρίμ ήρθαν και πήραν την κιβωτό του Κυρίου. Το πήγαν στο σπίτι του Αβιναδάβ στο λόφο και μόνασαν τον γιο του Ελεάζαρ να φυλάει την κιβωτό του Κυρίου. Η κιβωτός έμεινε στην Κιριάθ Ιεαρίμ για είκοσι χρόνια και όλος ο λαός του Ισραήλ θρήνησε και αναζήτησε τον Κύριο». (1 Σαμ 6:11-14, 19-20· 7:2)

«Ο Σαμουήλ είπε σε ολόκληρο τον οίκο του Ισραήλ: Αν επιστρέψετε στον Κύριο με όλη σας την καρδιά, τότε απαλλαγείτε από τους ξένους θεούς και τους Αστορέθ και αφεθείτε στον Κύριο και υπηρετήστε αυτόν μόνο, και θα σας απελευθερώσει. από το χέρι των Φιλισταίων». Έτσι οι Ισραηλίτες άφησαν μακριά τους Βάαλ και Αστορέθ και υπηρέτησαν μόνο τον Κύριο. Τότε ο Σαμουήλ είπε: «Συγκεντρώστε όλο τον Ισραήλ στη Μισπά και θα μεσολαβήσω στον Κύριο για εσάς». Όταν συγκεντρώθηκαν στη Μισπά, έβγαλαν νερό και το έχυσαν μπροστά στον Κύριο. Εκείνη την ημέρα νήστεψαν και εκεί ομολόγησαν: «Αμαρτήσαμε εναντίον του Κυρίου»» (Α' Σαμ 7:3-6).

«Όταν οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι ο Ισραήλ είχε συγκεντρωθεί στη Μισπά, ανέβηκαν για να τους επιτεθούν. Όταν το άκουσαν οι Ισραηλίτες, φοβήθηκαν εξαιτίας των Φιλισταίων. Είπαν στον Σαμουήλ: «Μη σταματάς να φωνάζεις στον Κύριο τον Θεό μας για μας, για να μας σώσει από το χέρι των Φιλισταίων». Τότε ο Σαμουήλ πήρε ένα αρνί που θήλαζε και το πρόσφερε ως ολοκαύτωμα στον Κύριο. Φώναξε στον Κύριο για λογαριασμό του Ισραήλ, και ο Κύριος του απάντησε. Ενώ ο Σαμουήλ θυσίαζε το ολοκαύτωμα, οι Φιλισταίοι πλησίασαν για να πολεμήσουν τον Ισραήλ. Εκείνη την ημέρα όμως ο Κύριος βρόντηξε με δυνατούς βροντούς εναντίον των Φιλισταίων και τους έριξε σε τέτοιο πανικό που κατατροπώθηκαν μπροστά στους Ισραηλίτες. ... Τότε ο Σαμουήλ πήρε μια πέτρα και την έστησε ανάμεσα στη Μισπά και τη Σεν. Το ονόμασε

Εμπενέζερ, λέγοντας: «Μέχρι τώρα μας έχει βοηθήσει ο Κύριος». Έτσι, οι Φιλισταίοι υποτάχθηκαν». (1 Σαμ 7:7-13)

«Όταν ο Σαμουήλ μεγάλωσε, διόρισε τους γιους του δικαστές του Ισραήλ. Το όνομα του πρωτότοκου του ήταν Ιωήλ και το όνομα του δεύτερου ήταν Αβιά, και υπηρέτησαν στη Βηρ-σαβεέ. Αλλά οι γιοι του δεν βάδισαν στους δρόμους του. Αποστράφηκαν μετά από ανέντιμο κέρδος και δέχτηκαν δωροδοκίες και διεστραμμένη δικαιοσύνη». (1 Σαμ 8:1-3)

Σχόλιο: Προφανώς ο Σαμουήλ δεν αναζήτησε τον Θεό πριν διορίσει τους γιους του ως δικαστές. Είναι τόσο σημαντικό να αναζητούμε την καθοδήγηση του Θεού.

«Λοιπόν, συγκεντρώθηκαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ και ήρθαν στον Σαμουήλ στη Ραμά. Του είπαν: «Είσαι γέρος, και οι γιοι σου δεν περπατούν στους δρόμους σου. Τώρα ορίστε έναν βασιλιά να μας οδηγήσει, όπως έχουν όλα τα άλλα έθνη». Αυτό δυσαρέστησε τον Σαμουήλ. Έτσι, προσευχήθηκε στον Κύριο. Και ο Κύριος του είπε: «Άκου όλα όσα σου λέει ο λαός. Δεν είναι εσένα που απέρριψαν, αλλά με απέρριψαν ως βασιλιά τους». ... «Ακούστε τους και δώστε τους έναν βασιλιά»» (1 Σαμ 8:4-8)

Σχόλιο: Το να θέλουμε να είμαστε σαν τους γύρω μας αντί να θέλουμε να είμαστε αυτό που επιθυμεί ο Θεός είναι εξέγερση ενάντια στον Θεό.

«Υπήρχε ένας Βενιαμίτης που ονομαζόταν Κις. Είχε έναν γιο που ονομαζόταν Σαούλ, ένας εντυπωσιακός νεαρός άνδρας χωρίς όμοιο μεταξύ των Ισραηλιτών — ένα κεφάλι ψηλότερο από οποιονδήποτε από τους άλλους. Τώρα χάθηκαν τα γαϊδούρια του Κις, πατέρα του Σαούλ, και ο Κις είπε στον γιο του Σαούλ: «Πάρε έναν από τους υπηρέτες μαζί σου και πήγαινε να βρεις τα γαϊδούρια». Πέρασε λοιπόν από την ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, της Σαλίσα και του Σααλίμ και όταν έφτασαν στην περιοχή Ζουφ, ο Σαούλ είπε στον υπηρέτη που ήταν μαζί του: «Ελα, ας γυρίσουμε, αλλιώς ο πατέρας μου θα σταματήσει να σκέφτεται τα γαϊδούρια και αρχίστε να ανησυχείτε για εμάς ». Αλλά ο υπηρέτης απάντησε: «Κοίτα, σε αυτή την πόλη υπάρχει ένας άνθρωπος του Θεού. χαίρει μεγάλης εκτίμησης και όλα όσα λέει γίνονται πραγματικότητα. Πάμε εκεί τώρα. Ίσως μας πει ποιος δρόμος να πάρουμε ». «Έτσι, ξεκίνησαν για την πόλη όπου ήταν ο άνθρωπος του Θεού.» (Α' Σαμ 9:

«Τώρα, την ημέρα πριν έρθει ο Σαούλ, ο Κύριος είχε αποκαλύψει αυτό στον Σαμουήλ: «Αύριο αυτήν την ώρα θα σου στείλω έναν άνθρωπο από τη γη του Βενιαμίν. Χρίσε τον αρχηγό του λαού μου Ισραήλ. Θα ελευθερώσει τον λαό μου από τα χέρια των Φιλισταίων. Κοίταξα τον λαό μου, γιατί η κραυγή τους έφτασε σε εμένα». Όταν ο Σαμουήλ είδε τον Σαούλ, ο Κύριος του είπε: «Αυτός είναι ο άνθρωπος για τον οποίο σου μίλησα. Θα κυβερνήσει τον λαό μου.» «Εγώ είμαι ο μάντης», απάντησε ο Σαμουήλ. «Ανέβα μπροστά μου στο ψηλό μέρος, γιατί σήμερα θα φας μαζί μου, και το πρωί, θα σε αφήσω να φύγεις και θα σου πω όλα όσα έχεις στην καρδιά σου. Όσο για τα γαϊδούρια που έχασες πριν από τρεις μέρες, μην ανησυχείς για αυτά. Έχουν βρεθεί.» (1 Σαμ 9:15-20)

«Αφού κατέβηκαν από το ψηλό μέρος ο Σαμουήλ μίλησε με τον Σαούλ στη στέγη του σπιτιού του. Σηκώθηκαν όταν ξημέρωσε και ο Σαμουήλ φώναξε τον Σαούλ στην ταράτσα, «Ετοιμάσου, και θα σε στείλω στο δρόμο σου». Όταν ο Σαούλ ετοιμάστηκε, αυτός και ο Σαμουήλ βγήκαν μαζί έξω. Καθώς κατέβαιναν στην άκρη της πόλης, ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: «Πες στον υπηρέτη να προχωρήσει μπροστά μας» - και ο υπηρέτης το έκανε - «αλλά μείνε εδώ για λίγο, για να σου δώσω ένα μήνυμα. από τον Θεό! Τότε ο Σαμουήλ πήρε μια φιάλη με λάδι και το έχυσε στο κεφάλι του Σαούλ και τον φίλησε, λέγοντας: «Δεν σε έχρισε ο Κύριος αρχηγό της κληρονομιάς του». ... «Πηγαίνετε στη Γαβαά του Θεού, όπου υπάρχει ένα φυλάκιο των Φιλισταίων. Καθώς πλησιάζετε στην πόλη, θα συναντήσετε μια πομπή προφητών. Το Πνεύμα του Κυρίου θα έρθει επάνω σου με δύναμη, και θα προφητεύσεις μαζί τους, και θα μετατραπείς σε άλλο άτομο. Μόλις εκπληρωθούν αυτά τα σημεία, κάνε ό,τι βρει το χέρι σου να κάνει, γιατί ο Θεός είναι μαζί σου» (9:25-27· 10:5-7).

«Ο Σαμουήλ κάλεσε τον λαό του Ισραήλ στον Κύριο στη Μισπά και είπε: «Είπες να ορίσεις έναν βασιλιά πάνω μας. Λοιπόν, παρουσιαστείτε τώρα ενώπιον του Κυρίου κατά τις φυλές και τις φυλές σας». Επιλέχθηκε η φυλή του Βενιαμίν. Τότε επιλέχθηκε η φυλή του Μάτρι. Τελικά επιλέχθηκε ο Σαούλ, γιος του Κις. είπε ο Σαμουήλ σε όλο τον κόσμο. Αυτός είναι ο άνθρωπος που διάλεξε ο Κύριος. ... Ο Σαμουήλ εξήγησε στο λαό τους κανονισμούς της βασιλείας. Τα έγραψε σε ένα ειλητάριο και τον κατέθεσε ενώπιον του Κυρίου». (1 Σαμ 10:17-21, 25)

Οι Αμμορίτες

«Ο Σαούλ πήγε επίσης στο σπίτι του στη Γαβαά, συνοδευόμενος από γενναίους άντρες των οποίων ο Θεός είχε αγγίξει την καρδιά. Αλλά κάποιιοι ταραχοποιοί είπαν, "Πώς μπορεί αυτός ο τύπος να μας σώσει;" Τον περιφρόνησαν και δεν του έφεραν δώρα. Αλλά ο Σαούλ έμεινε σιωπηλός». (1 Σαμ 10:26-27)

Σχόλιο: «Μόνο στην γενέτειρά του και στο σπίτι του είναι προφήτης χωρίς τιμή». (Ματθαίος 13:57)

«Ο Ναάς ο Αμμωνίτης ανέβηκε και πολιορκήσε τον Ιαβές της Γαλαάδ λέγοντας: «Θα συνάψω συνθήκη μαζί σας μόνο με την προϋπόθεση ότι θα βγάλω το δεξί μάτι του καθενός σας και έτσι θα φέρω ντροπή σε όλο τον Ισραήλ». Οι πρεσβύτεροι της Ιαβές του είπαν: Δώσε μας επτά ημέρες για να στείλουμε αγγελιοφόρους σε όλο το Ισραήλ. Αν κανείς δεν έρθει να μας σώσει, θα παραδοθούμε σε εσάς... Ο Σαούλ συγκέντρωσε τριακόσιες τριάντα χιλιάδες και έστειλε μήνυμα στον Ιαβές της Γαλαάδ, «Μέχρι αύριο να είναι ζεστός ο ήλιος, θα ελευθερωθείς». Τότε είπαν στους Αμμωνίτες: «Αύριο θα παραδοθούμε σε εσάς, και μπορείτε να μας κάνετε ό,τι σας φαίνεται καλό». Την επόμενη μέρα ο Σαούλ χώρισε τους άνδρες του σε τρία τμήματα. κατά την τελευταία φρουρά της νύχτας, εισέβαλαν στο στρατόπεδο των Αμμωνιτών και τους έσφαξαν μέχρι τη ζέστη της ημέρας. Όσοι επέζησαν ήταν διασκορπισμένοι, έτσι που δεν έμειναν δύο μαζί». (1 Σαμ 11:1-3, 8-11)

Τότε ο Σαμουήλ είπε στον λαό: Ελάτε, ας πάμε στα Γύλαλα και εκεί να επιβεβαιώσουμε τη βασιλεία. Έτσι, όλος ο λαός πήγε στα Γάλαλα και επιβεβαίωσε τον Σαούλ ως βασιλιά ενώπιον του Κυρίου. Εκεί θυσίασαν προσφορές κοινωνίας ενώπιον του Κυρίου, και ο Σαούλ και όλοι οι Ισραηλίτες έκαναν μεγάλη γιορτή». (1 Σαμ 11:14-15)

«Όταν όμως είδες ότι ο Ναάς, ο βασιλιάς των Αμμωνιτών κινούνταν εναντίον σου, μου είπες: Όχι, θέλουμε έναν βασιλιά να μας κυβερνά», παρόλο που ο Κύριος ο Θεός σου ήταν ο βασιλιάς σου. Εδώ είναι ο βασιλιάς που ο Κύριος έχει θέσει πάνω σας. Αν φοβάσαι τον Κύριο και τον υπηρετείς και τον υπακούς και δεν επαναστατήσεις ενάντια στις εντολές του, και αν τόσο εσύ όσο και ο βασιλιάς που βασιλεύει πάνω σου ακολουθήσεις τον Κύριο τον Θεό σου, καλά! Αν όμως δεν υπακούσετε στον Κύριο, και αν επαναστατήσετε ενάντια στις εντολές του, το χέρι του θα είναι εναντίον σας, όπως ήταν εναντίον των πατέρων σας. «Τώρα, λοιπόν, μείνετε ακίνητοι και δείτε αυτό το σπουδαίο

πράγμα που πρόκειται να κάνει ο Κύριος μπροστά στα μάτια σας!» Ήταν ώρα συγκομιδής σιταριού, οπότε ο Κύριος έστειλε βροντή και βροχή για να βλάψει το σιτάρι. Ο κόσμος στάθηκε με δέος». (1 Σαμ 12:12-17)

«Μη φοβάσαι», απάντησε ο Σαμουήλ. «Έχετε κάνει όλο αυτό το κακό. Ωστόσο, μην απομακρυνθείτε από τον Κύριο, αλλά υπηρετήστε τον Κύριο με όλη σας την καρδιά. Μην απομακρύνεσαι μετά από άχρηστα είδωλα. Δεν μπορούν να σου κάνουν καλό, ούτε μπορούν να σε σώσουν, γιατί είναι άχρηστοι. Για χάρη του μεγάλου ονόματός του, ο Κύριος δεν θα απορρίψει τον λαό του, επειδή ο Κύριος ευχαρίστησε να σε κάνει δικό του. Όσο για μένα, μακριά από εμένα να αμαρτήσω εναντίον του Κυρίου αποτυγχάνοντας να προσευχηθώ για σένα. Και θα σας διδάξω τον τρόπο που είναι καλός και σωστός. Αλλά φροντίστε να φοβάστε τον Κύριο και να τον υπηρετήσετε πιστά με όλη σας την καρδιά. σκεφτείτε τι σπουδαία πράγματα έχει κάνει για εσάς. Ωστόσο, αν επιμένετε στο κακό, τόσο εσείς όσο και ο βασιλιάς σας θα σαρωθείτε»» (Α' Σαμουήλ 12:20-25).
Σχόλιο: Η άρνηση να ακολουθήσει κανείς τις εντολές του Θεού φέρνει καταστροφή, μερικές φορές στον παρόντα κόσμο αλλά πάντα στον πνευματικό κόσμο, εκτός αν κάποιος μετανοήσει, ζητήσει συγχώρεση και επιστρέψει στον Θεό.

Οι Φιλισταίοι

«Αργότερα ο Ιωνάθαν επιτέθηκε στο φυλάκιο των Φιλισταίων στη Γκέβα. Όταν το άκουσαν οι Φιλισταίοι, συγκεντρώθηκαν για να πολεμήσουν τον Ισραήλ, με τρεις χιλιάδες άρματα, έξι χιλιάδες άρματα και στρατιώτες τόσους όσο η άμμος στην ακρογιαλιά. ... Όταν οι άνδρες του Ισραήλ είδαν ότι η κατάστασή τους ήταν κρίσιμη και ότι ο στρατός τους ήταν σκληρός, κρύφτηκαν σε σπηλιές και αλσύλλια, ανάμεσα στους βράχους και σε λάκκους και στέρνες ... τρέμοντας από φόβο. Ο Σαούλ περίμενε επτά ημέρες, την ώρα που είχε ορίσει ο Σαμουήλ. αλλά ο Σαμουήλ δεν ήρθε στα Γάλαλα, και οι άνδρες του Σαούλ άρχισαν να σκορπίζονται. Έτσι, είπε: «Φέρτε μου το ολοκαύτωμα και τις προσφορές της κοινωνίας». Και ο Σαούλ πρόσφερε το ολοκαύτωμα. Μόλις τελείωσε την προσφορά, έφτασε ο Σαμουήλ και ο Σαούλ βγήκε να τον χαιρετήσει. 'Τι έχεις κάνει;' ρώτησε ο Σάμουελ. Ο Σαούλ απάντησε: «Όταν είδα ότι οι άντρες σκορπίζονταν, Και ότι δεν ήρθατε στην καθορισμένη ώρα, και ότι οι Φιλισταίοι συγκεντρώνονταν στη Μικμάς, σκέφτηκα: Τώρα οι Φιλισταίοι θα κατέβουν

εναντίον μου στα Γάλαλα, και δεν ζήτησα την εύνοια του Κυρίου. Έτσι, ένιωσα υποχρεωμένος να προσφέρω το ολοκαύτωμα.» (1 Σαμ 13:3, 6-12)

«Έκανες ανόητα», είπε ο Σάμουελ. «Δεν τήρησες την εντολή που σου έδωσε ο Κύριος ο Θεός σου. αν το είχατε, θα είχε εγκαθιδρύσει το βασίλειό σας στον Ισραήλ για πάντα. Τώρα όμως η βασιλεία σου δεν θα αντέξει. ο Κύριος αναζήτησε έναν άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά του και τον όρισε αρχηγό του λαού του, επειδή δεν τήρησες την εντολή του Κυρίου» (Α' Σαμ 13:13-14).

«Μια μέρα ο Ιωνάθαν, ο γιος του Σαούλ, είπε στον νεαρό που έφερε την πανοπλία του: «Έλα, ας πάμε στο φυλάκιο των Φιλισταίων από την άλλη πλευρά». Δεν το είπε όμως στον πατέρα του. ... Ο Ιωνάθαν είπε, αν οι Φιλισταίοι πουν, «Ανέβα σε μας», θα ανεβούμε, γιατί αυτό θα είναι το σημάδι μας ότι ο Κύριος τους έχει δώσει στα χέρια μας». ... Ο Τζόναθαν ανέβηκε, χρησιμοποιώντας τα χέρια και τα πόδια του, με τον οπλοφόρο του ακριβώς πίσω του. Οι Φιλισταίοι έπεσαν μπροστά στον Ιωνάθαν, και ο οπλοφόρος του τον ακολούθησε και σκότωσε πίσω του. Σε εκείνη την πρώτη επίθεση ο Τζόναθαν και ο οπλοφόρος του σκότωσαν περίπου είκοσι άνδρες σε μια έκταση περίπου μισού στρέμματος. Πανικός έπληξε όλο τον στρατό και το έδαφος σείστηκε. Ήταν ένας πανικός που έστειλε ο Θεός. ... Ενώ ο Σαούλ μιλούσε στον ιερέα, η αναταραχή στο στρατόπεδο των Φιλισταίων αυξανόταν όλο και περισσότερο. Τότε ο Σαούλ και όλοι οι άνδρες του συγκεντρώθηκαν και πήγαν στη μάχη.

«Τώρα οι άντρες του Ισραήλ ήταν σε στενοχώρια εκείνη την ημέρα, επειδή ο Σαούλ είχε δέσει τον λαό με όρκο, λέγοντας: Καταραμένος να είναι όποιος τρώει φαγητό πριν έρθει το βράδυ, πριν εκδικηθώ για τους εχθρούς μου! Έτσι, κανένα από τα στρατεύματα δεν γεύτηκε φαγητό. ... Αλλά ο Τζόναθαν δεν είχε ακούσει ότι ο πατέρας του είχε δέσει τους ανθρώπους με τον όρκο, κι έτσι άπλωσε το άκρο του ραβδιού που είχε στο χέρι του και το βούτηξε στην κηρήθρα. Σήκωσε το χέρι του στο στόμα του και τα μάτια του έλαμψαν. Τότε ένας από τους στρατιώτες του είπε: «Ο πατέρας σου έδωσε τον στρατό με αυστηρό όρκο, λέγοντας: «Ανάθεμα όποιος τρώει φαγητό σήμερα!». Γι' αυτό οι άντρες λιποθυμούν. Ο Τζόναθαν είπε: «Ο πατέρας μου έχει δημιουργήσει προβλήματα στη χώρα. Δείτε πώς έλαμψαν τα μάτια μου όταν δοκίμασα λίγο από αυτό το μέλι. Πόσο καλύτερα θα ήταν αν οι άντρες είχαν φάει σήμερα λίγη

από τη λεηλασία που πήραν από τους εχθρούς τους. Δεν θα ήταν ακόμη μεγαλύτερη η σφαγή των Φιλισταίων;». Εκείνη την ημέρα, αφού οι Ισραηλίτες είχαν χτυπήσει τους Φιλισταίους, ήταν εξαντλημένοι. Χτύπησαν στο λάφυρο και παίρνοντας πρόβατα, βοοειδή και μοσχάρια, τα έσφαζαν στο έδαφος και τα έφαγαν μαζί με το αίμα. ... αμαρτάνοντας εναντίον του Κυρίου τρώγοντας κρέας που έχει αίμα μέσα του». ... Τότε ο Σαούλ έχτισε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο. ήταν η πρώτη φορά που το έκανε αυτό». (1 Σαμ 14:24, 27-32, 35) μαζί με το αίμα. ... αμαρτάνοντας εναντίον του Κυρίου τρώγοντας κρέας που έχει αίμα μέσα του». ... Τότε ο Σαούλ έχτισε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο. ήταν η πρώτη φορά που το έκανε αυτό». (1 Σαμ 14:24, 27-32, 35) μαζί με το αίμα. ... αμαρτάνοντας εναντίον του Κυρίου τρώγοντας κρέας που έχει αίμα μέσα του». ... Τότε ο Σαούλ έχτισε ένα θυσιαστήριο στον Κύριο. ήταν η πρώτη φορά που το έκανε αυτό». (1 Σαμ 14:24, 27-32, 35)

Σχόλιο: Αιφνιδιαστικές απαιτήσεις και δηλώσεις μπορεί να κάνουν πολλούς να αμαρτήσουν.

Οι Αμαληκίτες

«Ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ, άκου τώρα το μήνυμα του Κυρίου: «Θα τιμωρήσω τους Αμαληκίτες για ό,τι έκαναν στον Ισραήλ όταν τους οδήγησαν καθώς έβγαιναν από την Αίγυπτο. Τώρα πηγαίνετε, επιτεθείτε στους Αμαληκίτες και καταστρέψτε ολοσχερώς ό,τι τους ανήκει. Μην τους γλιτώσετε. σκότωσε άνδρες και γυναίκες, παιδιά και βρέφη, βοοειδή και πρόβατα, καμήλες και γαϊδούρια». Έτσι, ο Σαούλ κάλεσε τους άνδρες — διακόσιες χιλιάδες πεζούς και δέκα χιλιάδες άνδρες από τον Ιούδα. Ο Σαούλ πήγε στην πόλη Αμαλέκ και έστησε ενέδρα στη χαράδρα. Τότε ο Σαούλ επιτέθηκε στους Αμαληκίτες και πήρε ζωντανό τον Αγάγ, τον βασιλιά των Αμαληκιτών, και ολόκληρο τον λαό του κατέστρεψε ολοσχερώς με το σπαθί. Αλλά ο Σαούλ και ο στρατός γλίτωσαν τον Αγάγ και τα καλύτερα από τα πρόβατα και τα βοοειδή, τα παχιά μοσχάρια και τα αρνιά. Τότε ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Σαμουήλ: «Λυπάμαι που έκανα βασιλιά τον Σαούλ, γιατί έχει απομακρυνθεί από εμένα και δεν εκτέλεσε τις οδηγίες μου». ... Όταν ο Σαμουήλ έφτασε κοντά του, ο Σαούλ είπε: «Ο Κύριος να σε ευλογεί! Έχω εκτελέσει τις οδηγίες του Κυρίου». Ο Σαμουήλ είπε ότι ο Κύριος σας είπε «Πηγαίνετε και καταστρέψτε εντελώς αυτούς τους πονηρούς ανθρώπους. ... Γιατί δεν υπακούσατε στον Κύριο; Γιατί όρμησες στη λεηλασία

και έκανες το κακό στα μάτια του Κυρίου;». «Αλλά υπάκουσα στον Κύριο», είπε ο Σαούλ. «Πήγα στην αποστολή που μου ανέθεσε ο Κύριος. Κατέστρεψα ολοσχερώς τους Αμαληκίτες και έφερα πίσω τον Αγάγ τον βασιλιά τους. Οι στρατιώτες πήραν πρόβατα και βοοειδή από τη λεηλασία, τα καλύτερα από αυτά που ήταν αφιερωμένα στον Θεό, για να τα θυσιάσουν στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.» (Α' Σαμ 15:1-11, 13, 19-21). οδηγίες του. Ο Σαμουήλ είπε ότι ο Κύριος σας είπε «Πηγαίνετε και καταστρέψτε εντελώς αυτούς τους πονηρούς ανθρώπους. ... Γιατί δεν υπακούσατε στον Κύριο; Γιατί όρμησες στη λεηλασία και έκανες το κακό στα μάτια του Κυρίου;». «Αλλά υπάκουσα στον Κύριο», είπε ο Σαούλ. «Πήγα στην αποστολή που μου ανέθεσε ο Κύριος. Κατέστρεψα ολοσχερώς τους Αμαληκίτες και έφερα πίσω τον Αγάγ τον βασιλιά τους. Οι στρατιώτες πήραν πρόβατα και βοοειδή από τη λεηλασία, τα καλύτερα από αυτά που ήταν αφιερωμένα στον Θεό, για να τα θυσιάσουν στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.» (Α' Σαμ 15:1-11, 13, 19-21). οδηγίες του. Ο Σαμουήλ είπε ότι ο Κύριος σας είπε «Πηγαίνετε και καταστρέψτε εντελώς αυτούς τους πονηρούς ανθρώπους. ... Γιατί δεν υπακούσατε στον Κύριο; Γιατί όρμησες στη λεηλασία και έκανες το κακό στα μάτια του Κυρίου;». «Αλλά υπάκουσα στον Κύριο», είπε ο Σαούλ. «Πήγα στην αποστολή που μου ανέθεσε ο Κύριος. Κατέστρεψα ολοσχερώς τους Αμαληκίτες και έφερα πίσω τον Αγάγ τον βασιλιά τους. Οι στρατιώτες πήραν πρόβατα και βοοειδή από τη λεηλασία, τα καλύτερα από αυτά που ήταν αφιερωμένα στον Θεό, για να τα θυσιάσουν στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.» (Α' Σαμ 15:1-11, 13, 19-21). Κατέστρεψα ολοσχερώς τους Αμαληκίτες και έφερα πίσω τον Αγάγ τον βασιλιά τους. Οι στρατιώτες πήραν πρόβατα και βοοειδή από τη λεηλασία, τα καλύτερα από αυτά που ήταν αφιερωμένα στον Θεό, για να τα θυσιάσουν στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.» (Α' Σαμ 15:1-11, 13, 19-21). Κατέστρεψα ολοσχερώς τους Αμαληκίτες και έφερα πίσω τον Αγάγ τον βασιλιά τους. Οι στρατιώτες πήραν πρόβατα και βοοειδή από τη λεηλασία, τα καλύτερα από αυτά που ήταν αφιερωμένα στον Θεό, για να τα θυσιάσουν στον Κύριο τον Θεό σου στα Γάλγαλα.» (Α' Σαμ 15:1-11, 13, 19-21).

Σχόλιο: Το να κάνεις μόνο ένα μέρος των εντολών του Θεού δεν σημαίνει υπακοή σε Αυτόν. Κανένας από τους δύο δεν αποδέχεται την ευθύνη, ενώ κατηγορεί τους άλλους για πράξεις αμαρτίας τις οποίες εγκρίνεις, σε απαλλάσσει από την ενοχή.

«Αλλά ο Σαμουήλ απάντησε: «Χαράζεται ο Κύριος με ολοκαυτώματα και θυσίες όσο και με την υπακοή στη φωνή του Κυρίου; Το να υπακούς είναι καλύτερο από τη θυσία, και το να προσέχεις είναι καλύτερο από το λίπος των κριών. Γιατί η εξέγερση είναι σαν το αμάρτημα της μαντικής και η αλαζονεία σαν το κακό της ειδωλολατρίας. Επειδή, εσύ απέρριψες τον λόγο του Κυρίου, αυτός σε απέρριψε για βασιλιά.» (Α' Σαμ 15:22-23).

«Ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ: «Γέμισε το κέρατό σου με λάδι και πήγαινε στο δρόμο σου. Σε στέλνω στον Ιεσσαί της Βηθλεέμ. Έχω επιλέξει έναν από τους γιους του για βασιλιά ». Αλλά ο Σαμουήλ είπε: «Πώς μπορώ να πάω; Ο Σαούλ θα το ακούσει και θα με σκοτώσει». Ο Κύριος είπε: Πάρε μαζί σου μια δαμαλίδα και πες: Ήρθα να θυσιάσω στον Κύριο. Προσκαλέστε τον Jesse στη θυσία και θα σας δείξω τι να κάνετε. Θα μου αλείψεις αυτόν που υποδεικνύω». Ο Σαμουήλ έκανε αυτό που είπε ο Κύριος. Όταν έφτασε στη Βηθλεέμ, οι πρεσβύτεροι της πόλης έτρεμαν όταν τον συνάντησαν. Ρώτησαν, "Έρχεσαι με την ησυχία σου;" Ο Σαμουήλ απάντησε: «Ναι, εν ειρήνη. Ήρθα να θυσιάσω στον Κύριο. Αφιερωθείτε και ελάτε στη θυσία μαζί μου ». Στη συνέχεια αγίασε τον Ιεσσαί και τους γιους του και τους κάλεσε στη θυσία. Κάθε γιος πέρασε μπροστά από τον Σαμουήλ. Αλλά ο Κύριος είπε στον Σαμουήλ, «Μην αναλογιστείτε την εμφάνισή του ή το ύψος του αλλά την καρδιά του». Ο Κύριος απέρριψε τον Ελιάβ, τον Αβιναδάβ, τον Σαμμά και τέσσερις άλλους γιους που πέρασαν μπροστά από τον Σαμουήλ. Έτσι, ο Samuel ρώτησε τον Jesse, "Είναι όλοι αυτοί οι γιοι που έχεις;" «Υπάρχει ακόμα ο νεότερος», απάντησε ο Τζέσι, «αλλά αυτός βόσκει τα πρόβατα». Ο Σαμουήλ είπε: «Στείλε να τον βρουν. δεν θα καθίσουμε μέχρι να έρθει». Έστειλε, λοιπόν, να τον φέρουν μέσα. Ήταν κατακόκκινος, με ωραία εμφάνιση και όμορφα χαρακτηριστικά. Τότε, ο Κύριος είπε: «Σήκω και χρίσε τον. αυτός είναι ο ένας.' Ο Σαμουήλ πήρε το κέρας του λαδιού και τον έχρισε ενώπιον των αδελφών του, και από εκείνη την ημέρα το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Δαβίδ με δύναμη. Ο Σαμουήλ πήγε στη Ράμα». (1 Σαμ 16:1, 6-13) «Αυτοί είναι όλοι οι γιοι που έχεις;» «Υπάρχει ακόμα ο νεότερος», απάντησε ο Τζέσι, «αλλά αυτός βόσκει τα πρόβατα». Ο Σαμουήλ είπε: «Στείλε να τον βρουν. δεν θα καθίσουμε μέχρι να έρθει». Έστειλε, λοιπόν, να τον φέρουν μέσα. Ήταν κατακόκκινος, με ωραία εμφάνιση και όμορφα χαρακτηριστικά. Τότε, ο Κύριος είπε: «Σήκω και χρίσε τον. αυτός είναι ο ένας.' Ο Σαμουήλ

πήρε το κέρας του λαδιού και τον έχρισε ενώπιον των αδελφών του, και από εκείνη την ημέρα το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Δαβίδ με δύναμη. Ο Σαμουήλ πήγε στη Ράμα». (1 Σαμ 16:1, 6-13) «Αυτοί είναι όλοι οι γιοι που έχεις;» «Υπάρχει ακόμα ο νεότερος», απάντησε ο Τζέσι, «αλλά αυτός βόσκει τα πρόβατα». Ο Σαμουήλ είπε: «Στείλε να τον βρουν. δεν θα καθίσουμε μέχρι να έρθει». Έστειλε, λοιπόν, να τον φέρουν μέσα. Ήταν κατακόκκινος, με ωραία εμφάνιση και όμορφα χαρακτηριστικά. Τότε, ο Κύριος είπε: «Σήκω και χρίσε τον. αυτός είναι ο ένας.' Ο Σαμουήλ πήρε το κέρας του λαδιού και τον έχρισε ενώπιον των αδελφών του, και από εκείνη την ημέρα το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Δαβίδ με δύναμη. Ο Σαμουήλ πήγε στη Ράμα». (1 Σαμ 16:1, 6-13) αυτός είναι ο ένας.' Ο Σαμουήλ πήρε το κέρας του λαδιού και τον έχρισε ενώπιον των αδελφών του, και από εκείνη την ημέρα το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Δαβίδ με δύναμη. Ο Σαμουήλ πήγε στη Ράμα». (1 Σαμ 16:1, 6-13) αυτός είναι ο ένας.' Ο Σαμουήλ πήρε το κέρας του λαδιού και τον έχρισε ενώπιον των αδελφών του, και από εκείνη την ημέρα το Πνεύμα του Κυρίου ήρθε στον Δαβίδ με δύναμη. Ο Σαμουήλ πήγε στη Ράμα». (1 Σαμ 16:1, 6-13)

«Τώρα το Πνεύμα του Κυρίου είχε φύγει από τον Σαούλ, και ένα πονηρό πνεύμα από τον Κύριο τον βασάνιζε. Οι υπάλληλοι του Σαούλ του είπαν: «Κοίτα, ένα κακό πνεύμα από τον Θεό σε βασανίζει. Αφήστε τον κύριό μας να διατάξει τους υπηρέτες του εδώ να ψάξουν για κάποιον που μπορεί να παίξει άρπα. Θα παίξει όταν το κακό πνεύμα από τον Θεό έρθει επάνω σου και θα νιώσεις καλύτερα». Ένας από τους υπηρέτες απάντησε: «Είδα έναν γιο του Ιεσσαί από τη Βηθλεέμ που ξέρει να παίξει άρπα. Είναι γενναίος άνθρωπος και πολεμιστής. Μιλάει καλά και είναι ωραίος άνθρωπος και ο Κύριος είναι μαζί του». Τότε ο Σαούλ έστειλε αγγελιοφόρους στον Ιεσσαί και είπε: «Στείλε μου τον γιο σου Δαβίδ, που είναι με τα πρόβατα»» (Α' Σαμ 16:14-19).

«Ο Δαβίδ ήρθε στον Σαούλ και μπήκε στην υπηρεσία του. Στον Σαούλ άρεσε πολύ. ... Όποτε το πνεύμα από τον Θεό ερχόταν στον Σαούλ, ο Δαβίδ έπαιρνε την άρπα του και έπαιζε. Τότε θα ερχόταν ανακούφιση στον Σαούλ. θα ένιωθε καλύτερα και το κακό πνεύμα θα τον εγκατέλειπε». (1 Σαμ 16:21, 23)

«Τώρα οι Φιλιισταίοι συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους για πόλεμο. Ο πρωταθλητής τους, πάνω από εννέα πόδια ψηλός, ονόματι Γολιάθ, βγήκε από το στρατόπεδο

των Φιλισταιών όρθιος και φώναζε στις τάξεις του Ισραήλ: «Γιατί βγαίνετε έξω και παρατάσσετε για μάχη; Δεν είμαι εγώ Φιλισταίος, και δεν είστε οι δούλοι του Σαούλ; Διάλεξε έναν άντρα και βάλε τον να έρθει κοντά μου. Αυτή τη μέρα αψηφώ τις τάξεις του Ισραήλ! Δώσε μου έναν άντρα και ας τσακωθούμε ». Επί σαράντα ημέρες ο Φιλισταίος ερχόταν κάθε πρωί και βράδυ και έπαιρνε τη θέση του». (1 Σαμ 17:1-16)

«Τώρα ο Ιεσσαί είπε στον γιο του Δαβίδ: Πάρε αυτή την εφά ψημένο σιτηρό και αυτά τα δέκα καρβέλια ψωμί για τους αδελφούς σου και σπεύσε στο στρατόπεδό τους. Πάρτε μαζί αυτά τα δέκα τυριά στον διοικητή της μονάδας τους. Δες πώς είναι τα αδέρφια σου και φέρε πίσω κάποια διαβεβαίωση από αυτούς». Νωρίς το πρωί ο Δαβίδ άφησε το κοπάδι με έναν βοσκό, φορτώθηκε και ξεκίνησε, όπως είχε πει ο Ιεσσαί. Έφτασε στο στρατόπεδο καθώς ο στρατός έβγαινε στις θέσεις μάχης του, φωνάζοντας την πολεμική κραυγή. Ο Ισραήλ και οι Φιλισταίοι έφτιαχναν τις γραμμές τους ο ένας απέναντι στον άλλο. Ο Δαβίδ άφησε τα πράγματά του στον φύλακα των προμηθειών, έτρεξε στις γραμμές της μάχης και χαιρέτησε τους αδελφούς του. Καθώς μιλούσε μαζί τους, ο Γολιάθ, βγήκε από τις γραμμές του και φώναζε τη συνηθισμένη του περιφρόνηση, και ο Ντέιβιντ το άκουσε. Όταν οι Ισραηλίτες είδαν τον άνθρωπο, έτρεξαν όλοι από κοντά του με μεγάλο φόβο». (1 Σαμουήλ 17:17-24)

«Ο Δαβίδ ρώτησε τους άντρες που στέκονταν κοντά του: «Τι θα γίνει για τον άνθρωπο που θα σκοτώσει αυτόν τον Φιλισταίο και θα αφαιρέσει αυτή την ντροπή από τον Ισραήλ; Ποιος είναι αυτός ο απερίτμητος Φιλισταίος που πρέπει να αψηφήσει τα στρατεύματα του ζωντανού Θεού;». ... Αυτό που είπε ο Δαβίδ ακούστηκε και αναφέρθηκε στον Σαούλ, και ο Σαούλ έστειλε να τον βρουν. Ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: «Κανείς ας μη χάσει την καρδιά του για αυτόν τον Φιλισταίο. ο υπηρέτης σου θα πάει να τον πολεμήσει». Ο Σαούλ απάντησε: Δεν μπορείς να βγεις εναντίον αυτού του Φιλισταίου και να τον πολεμήσεις. είσαι μόνο αγόρι, και ήταν μαχητικός άντρας από τα νιάτα του». Αλλά ο Δαβίδ είπε στον Σαούλ: «Ο υπηρέτης σου φύλαγε τα πρόβατα του πατέρα του. Όταν ερχόταν ένα λιοντάρι ή μια αρκούδα και έπαιρνε ένα πρόβατο από το κοπάδι. Το καταδίωξα, το χτύπησα και έσωσα το πρόβατο από το στόμα του.

«Ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: Πήγαινε, και ο Κύριος είναι μαζί σου. ... Έπειτα πήρε το ραβδί του στο χέρι του, διάλεξε πέντε λείες πέτρες από το ρέμα, τις έβαλε στο

πουγκί της τσάντας του βοσκού του και με τη σφεντόνα στο χέρι πλησίασε τον Φιλισταίο. Εν τω μεταξύ, ο Φιλισταίος, με τον ασπίδα του μπροστά του, πλησίαζε όλο και περισσότερο στον Δαβίδ. Κοίταζε τον Ντέιβιντ και είδε ότι ήταν μόνο αγόρι, κατακόκκινος και όμορφος, και τον περιφρόνησε. Είπε στον Ντέιβιντ, "Είμαι σκύλος, που έρχεσαι εναντίον μου με ξύλα;" Και ο Φιλισταίος καταράστηκε τον Δαβίδ από τους θεούς του. «Ελάτε εδώ», είπε, «και θα δώσω τη σάρκα σας στα πουλιά του ουρανού και στα θηρία του αγρού!» (Α' Σαμ 17:37 ...40-44)

«Ο Δαβίδ είπε στον Φιλισταίο: Εσύ έρχεσαι εναντίον μου με σπαθί και δόρυ και ακόντιο, αλλά εγώ έρχομαι εναντίον σου στο όνομα του Κυρίου του Παντοδύναμου, του Θεού των στρατευμάτων του Ισραήλ, τον οποίο αψηφήσες. Αυτή τη μέρα ο Κύριος θα σε παραδώσει σε μένα, και θα σε χτυπήσω και θα σου κόψω το κεφάλι. Σήμερα θα δώσω τα πτώματα του στρατού των Φιλισταιών στα πουλιά του ουρανού και στα θηρία της γης, και όλος ο κόσμος θα μάθει ότι υπάρχει Θεός στον Ισραήλ. Όλοι όσοι είναι συγκεντρωμένοι εδώ θα ξέρουν ότι ο Κύριος δεν σώζει με σπαθί ή δόρυ. γιατί η μάχη είναι του Κυρίου, και θα σας δώσει όλους στα χέρια μας» (Α' Σαμ 17:45-47).

«Καθώς ο Φιλισταίος πλησίαζε για να του επιτεθεί, ο Δαβίδ έτρεξε γρήγορα προς τη γραμμή μάχης για να τον συναντήσει. Πήρε το χέρι στην τσάντα του και βγάζοντας μια πέτρα, την έβαλε και χτύπησε τον Φιλισταίο στο μέτωπο. Η πέτρα βυθίστηκε στο μέτωπό του και έπεσε με τα μούτρα στο έδαφος. Ο Ντέιβιντ έτρεξε και στάθηκε από πάνω του. Έπιασε το σπαθί του Φιλισταίου και το έβγαλε από το θηκάρι. Αφού τον σκότωσε, του έκοψε το κεφάλι με το σπαθί». (1 Σαμ 17:48-51)

«Μόλις ο Δαβίδ επέστρεψε από τη δολοφονία του Φιλισταίου, ο Αβενήρ τον πήρε και τον έφερε μπροστά στον Σαούλ. Αφού ο Δαβίδ τελείωσε τη συνομιλία με τον Σαούλ, ο Ιωνάθαν έγινε ένα στο πνεύμα με τον Δαβίδ, και τον αγάπησε σαν τον εαυτό του. Από εκείνη την ημέρα ο Σαούλ κράτησε τον Δαβίδ μαζί του και δεν τον άφησε να επιστρέψει στο σπίτι του πατέρα του. Ο Ιωνάθαν έκανε μια διαθήκη με τον Δαβίδ επειδή τον αγαπούσε σαν τον εαυτό του. Ο Ιωνάθαν έβγαλε τη ρόμπα που φορούσε και την έδωσε στον Δαβίδ, μαζί με τον χιτώνα του, ακόμη και το σπαθί του, το τόξο και τη ζώνη του». (1 Σαμ 17:57, 18:1-4)

«Ό,τι τον έστειλε ο Σαούλ να κάνει, ο Δαβίδ το έκανε τόσο επιτυχώς που ο Σαούλ του έδωσε υψηλό βαθμό στο στρατό. Αυτό ευχαρίστησε όλο τον λαό, καθώς και τους αξιωματικούς του Σαούλ. Όταν οι άντρες επέστρεφαν στο σπίτι αφού ο Δαβίδ είχε σκοτώσει τον Φιλισταίο, οι γυναίκες βγήκαν από όλες τις πόλεις του Ισραήλ για να συναντήσουν τον βασιλιά Σαούλ τραγουδώντας και χορεύοντας, με χαρούμενα τραγούδια και με ντέφια και λαούτα. Καθώς χόρευαν, τραγουδούσαν: «Ο Σαούλ σκότωσε τις χιλιάδες του και ο Δαβίδ τις δεκάδες χιλιάδες του». Ο Σαούλ ήταν πολύ θυμωμένος, αυτό το ρεφρέν τον χτύπησε. «Από τότε ο Σαούλ παρακολουθούσε με ζήλια τον Δαβίδ». (1 Σαμουήλ 18:5-8)

Σχόλιο: Ούτε η υπερηφάνεια ούτε η επιθυμία για δύναμη και εξέχουσα θέση είναι η φύση του Θεού. Αυτού του είδους οι συμπεριφορές μπορούν να δημιουργήσουν ζηλοτυπία μεταξύ των αντιπάλων.

«Όταν ο Σαούλ είδε πόσο επιτυχημένος ήταν, τον φοβήθηκε. Αλλά όλος ο Ισραήλ και ο Ιούδας αγαπούσαν τον Δαβίδ, επειδή τους οδήγησε στις εκστρατείες τους. Ο Σαούλ είπε στον Δαβίδ: «Εδώ είναι η μεγαλύτερη κόρη μου η Μεράβ. Θα σου την δώσω σε γάμο. μόνο να με υπηρετείς γενναία και να πολεμάς τις μάχες του Κυρίου». Γιατί ο Σαούλ είπε στον εαυτό του: Δεν θα σηκώσω χέρι εναντίον του. Ας το κάνουν οι Φιλισταίοι!». ... Αλλά όταν ήρθε η ώρα να δοθεί η Μεράβ στον Δαβίδ, αυτή παντρεύτηκε τον Αντριέλ της Μεολά». (1 Σαμουήλ 18:15-17, 19)

«Τώρα η κόρη του Σαούλ η Μιχάλ ήταν ερωτευμένη με τον Δαβίδ, και όταν το είπαν στον Σαούλ, εκείνος χάρηκε. «Θα του τη δώσω», σκέφτηκε, «για να του γίνει παγίδα και για να είναι εναντίον του το χέρι των Φιλισταίων». Ο Δαβίδ είπε: «Πιστεύεις ότι είναι μικρό θέμα να γίνεις γαμπρός του βασιλιά; Είμαι απλώς ένας φτωχός άνθρωπος και ελάχιστα γνωστός ». Ο υπηρέτης του Σαούλ είπε: «Ο βασιλιάς δεν θέλει άλλο τίμημα για τη νύφη παρά εκατό βαλάνους των Φιλισταίων, για να εκδικηθεί τους εχθρούς του». Το σχέδιο του Σαούλ ήταν να πέσει ο Δαβίδ στα χέρια των Φιλισταίων. Έτσι, πριν παρέλθει ο καθορισμένος χρόνος, ο Δαβίδ και οι άνδρες του βγήκαν έξω και σκότωσαν διακόσιους Φιλισταίους. Έφερε τις ακροποσθίες τους και παρουσίασε τον πλήρη αριθμό στον βασιλιά για να γίνει γαμπρός του βασιλιά. Τότε ο Σαούλ του έδωσε σε γάμο την κόρη του Μιχάλ.

«Ενώ ο Δαβίδ έπαιζε άρπα, ο Σαούλ προσπάθησε να τον καρφώσει στον τοίχο με το δόρυ του, αλλά ο Δαβίδ του ξέφυγε καθώς ο Σαούλ έδιωξε το δόρυ στον τοίχο. Εκείνο το βράδυ ο Ντέιβιντ κατάφερε να αποδράσει. ... Όταν ο Δαβίδ τράπηκε σε φυγή και διέφυγε, πήγε στον Σαμουήλ στη Ραμά και του είπε όλα όσα του είχε κάνει ο Σαούλ. Τότε αυτός και ο Σαμουήλ πήγαν στη Ναϊόθ και έμειναν εκεί». (1 Σαμουήλ 19:9-10, 18)

«Τότε ο Δαβίδ πήγε στον Ιωνάθαν και ρώτησε: «Τι έκανα; Ποιο είναι το έγκλημά μου; Πώς αδίκησα τον πατέρα σου, που προσπαθεί να μου αφαιρέσει τη ζωή;». 'Ποτέ!' απάντησε ο Τζόναθαν. «Δεν πρόκειται να πεθάνεις! Κοίτα, ο πατέρας μου δεν κάνει τίποτα, μικρό ή μεγάλο, χωρίς να με εμπιστευτεί. Γιατί να μου το κρύψει αυτό; Δεν είναι έτσι!». Αλλά ο Δαβίδ ορκίστηκε και είπε: "Ο πατέρας σου ξέρει πολύ καλά ότι βρήκα χάρη στα μάτια σου, και είπε στον εαυτό του: "Ο Ιωνάθαν δεν πρέπει να το μάθει αυτό, αλλιώς θα λυπηθεί". Ωστόσο, όσο σίγουρα ζει ο Κύριος και όσο ζείτε, υπάρχει μόνο ένα βήμα μεταξύ εμένα και του θανάτου». Ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: «Ό,τι θέλεις να κάνω, θα το κάνω για σένα»» (Α' Σαμουήλ 20:1-4).

«Λοιπόν, ο Ντέιβιντ είπε, «Κοίτα, αύριο είναι η γιορτή της Νέας Σελήνης και υποτίθεται ότι θα δειπνήσω με τον βασιλιά. αλλά άσε με να πάω να κρυφτώ στο χωράφι μέχρι το μεθαύριο βράδυ. Αν μου λείπω καθόλου στον πατέρα σου, πες του: «Ο Ντέιβιντ ζήτησε ειλικρινά την άδειά μου να σπεύσει στη Βηθλεέμ, την γενέτειρά του, επειδή γίνεται μια ετήσια θυσία εκεί για ολόκληρη τη φυλή του». Αν πει, «Πολύ καλά», τότε ο υπηρέτης σου είναι ασφαλής. Αλλά αν χάσει την ψυχραιμία του, να είστε σίγουροι ότι είναι αποφασισμένος να με βλάψει. Όσο για σένα, δείξε καλοσύνη στον δούλο σου, γιατί τον έφερες σε διαθήκη μαζί σου ενώπιον του Κυρίου. Αν είμαι ένοχος, τότε σκότωσε με μόνος σου! Γιατί να με παραδώσεις στον πατέρα σου;». 'Ποτέ!' είπε ο Τζόναθαν. «Αν είχα την παραμικρή ιδέα ότι ο πατέρας μου ήταν αποφασισμένος να σε βλάψει, δεν θα σου έλεγα;» (Α' Σαμουήλ 20:5-9)

«Έτσι, ο Ιωνάθαν συνήψε διαθήκη με τον οίκο του Δαβίδ, λέγοντας: «Ο Κύριος να καλέσει τους εχθρούς του Δαβίδ να λογοδοτήσουν». Και ο Ιωνάθαν έβαλε τον Δαβίδ να επαναβεβαιώσει τον όρκο του από αγάπη γι' αυτόν, επειδή τον αγάπησε όπως αγαπούσε τον εαυτό του». (1 Σαμουήλ 20:16-17)

«Όταν ήρθε η γιορτή της Νέας Σελήνης, ο βασιλιάς κάθισε να φάει. Κάθισε στη συνηθισμένη του θέση δίπλα στον τοίχο, απέναντι από τον Ιωνάθαν, και ο Άβνερ κάθισε δίπλα στον Σαούλ, αλλά η θέση του Δαβίδ ήταν άδεια. Ο Σαούλ δεν είπε τίποτα εκείνη την ημέρα, γιατί σκέφτηκε: «Κάτι πρέπει να συνέβη στον Δαβίδ για να τον ακάθαρτο τελετουργικά — σίγουρα είναι ακάθαρτος». Αλλά την επόμενη μέρα, τη δεύτερη μέρα του μήνα, η θέση του Ντέιβιντ ήταν πάλι άδεια. Τότε ο Σαούλ είπε στον γιο του τον Ιωνάθαν: Γιατί ο γιος του Ιεσσαί δεν ήρθε στο γεύμα, ούτε χθες ούτε σήμερα; Ο Τζόναθαν απάντησε: «Ο Ντέιβιντ μου ζήτησε ένθερμα την άδεια να πάει στη Βηθλεέμ. Είπε, «Αφήστε με να φύγω, γιατί η οικογένειά μας κάνει θυσία στην πόλη και ο αδερφός μου με διέταξε να είμαι εκεί. Αν βρήκα χάρη στα μάτια σου, άφησέ με να φύγω να δω τα αδέρφια μου». Γι' αυτό δεν ήρθε στο τραπέζι του βασιλιά». (1 Σαμ 20:

«Ο θυμός του Σαούλ φούντωσε στον Ιωνάθαν και του είπε: Για μια διεστραμμένη και επαναστατική γυναίκα! Δεν ξέρω ότι τάχτηκες με τον γιο του Ιεσσαί προς ντροπή σου και προς ντροπή της μητέρας που σε γέννησε; Όσο ο γιος του Ιεσσαί ζει σε αυτή τη γη, ούτε εσύ ούτε το βασίλειό σου θα εδραιωθεί. Τώρα στείλε και φέρε τον σε μένα, γιατί πρέπει να πεθάνει!». «Γιατί να θανατωθεί; Τι έχει κάνει?» ρώτησε ο Τζόναθαν τον πατέρα του. Αλλά ο Σαούλ του πέταξε το δόρυ του για να τον σκοτώσει. Τότε ο Ιωνάθαν κατάλαβε ότι ο πατέρας του σκόπευε να σκοτώσει τον Δαβίδ». (1 Σαμ 20:30-33)

«Ο Ιωνάθαν και ο Δαβίδ γνώριζαν τώρα την πρόθεση του Σαούλ να σκοτώσει τον Δαβίδ. Ο Ιωνάθαν είπε στον Δαβίδ: «Πήγαινε με ειρήνη, γιατί ορκιστήκαμε φιλία μεταξύ μας στο όνομα του Κυρίου, λέγοντας: Ο Κύριος είναι μάρτυρας ανάμεσα σε σένα και σε μένα, και ανάμεσα στους απογόνους σου και στους απογόνους μου για πάντα». Τότε ο Δαβίδ έφυγε και ο Ιωνάθαν επέστρεψε στην πόλη». (1 Σαμ 20:41-42)

«Ο Δαβίδ πήγε στο Νομπ, στον Αχιμέλεχ τον ιερέα. Ο Αχιμέλεχ έτρεμε όταν τον συνάντησε και τον ρώτησε: Γιατί είσαι μόνος; Γιατί δεν είναι κανείς μαζί σου;». Ο Δαβίδ απάντησε στον Αχιμέλεχ: «Ο βασιλιάς με ανέθεσε σε ένα συγκεκριμένο θέμα και μου είπε: «Κανείς δεν πρέπει να γνωρίζει τίποτα για την αποστολή σου και τις οδηγίες σου». Όσο για τους άντρες μου, τους έχω πει να με συναντήσουν σε ένα συγκεκριμένο μέρος. Τώρα λοιπόν, τι έχεις στα χέρια

σου; Δώσε μου πέντε καρβέλια ψωμί ή ό,τι βρεις». Αλλά ο ιερέας απάντησε στον Δαβίδ: «Δεν έχω συνηθισμένο ψωμί στο χέρι. Ωστόσο, υπάρχει λίγο αγιασμένο ψωμί εδώ. ... Έτσι, ο ιερέας του έδωσε το αφιερωμένο ψωμί, αφού δεν υπήρχε ψωμί εκεί εκτός από τον άρτο της Παρουσίας που είχε αφαιρεθεί ενώπιον του Κυρίου και αντικαταστάθηκε από ζεστό ψωμί την ημέρα που αφαιρέθηκε. ... Ο Δαβίδ ρώτησε τον Αχιμέλεχ, «Μην» δεν έχεις δόρυ ή σπαθί εδώ; Δεν έχω φέρει το σπαθί μου ή κανένα άλλο όπλο, γιατί η δουλειά του βασιλιά ήταν επείγουσα ». το ξίφος του Γολιάθ ήταν εκεί και το πήρε ο Δαβίδ». (1 Σαμ 21:1-4, 6, 8-8)

«Εκείνη την ημέρα ο Δαβίδ έφυγε από τον Σαούλ και πήγε στον Αχέζ, τον βασιλιά της Γαθ. Αλλά οι δούλοι του Αχούς του είπαν: Αυτός δεν είναι ο Δαβίδ, ο βασιλιάς της χώρας; Δεν είναι αυτός για τον οποίο τραγουδούν στους χορούς τους: «Ο Σαούλ σκότωσε τις χιλιάδες του και ο Δαβίδ τις δεκάδες χιλιάδες του;» Ο Δαβίδ έλαβε υπόψη του αυτά τα λόγια και φοβήθηκε πολύ τον Αχέζ, τον βασιλιά της Γαθ. παρίστανε τον τρελό μπροστά τους· και ενώ ήταν στα χέρια τους συμπεριφέρθηκε σαν τρελός, κάνοντας σημάδια στις πόρτες της πύλης και αφήνοντας το σάλιο να τρέχει στα γένια του. Ο Αχής είπε στους υπηρέτες του: «Κοίτα τον άνθρωπο! Είναι τρελός! Γιατί να τον φέρεις σε μένα; Μου λείπουν τόσο τρελοί που πρέπει να φέρεις αυτόν τον άνθρωπο εδώ για να συνεχίσει έτσι μπροστά μου; Πρέπει αυτός ο άνθρωπος να μπει στο σπίτι μου;» (1 Σαμ 21:10- 15)

«Ο Δαβίδ έφυγε από τη Γαθ και δραπέτευσε στη σπηλιά του Αδουλάμ. Όταν το έμαθαν τα αδέρφια του και το σπίτι του πατέρα του, κατέβηκαν κοντά του εκεί. Όλοι όσοι ήταν στενοχωρημένοι ή χρεωμένοι ή δυσαρεστημένοι μαζεύτηκαν γύρω του και έγινε αρχηγός τους. Περίπου τετρακόσιοι άνδρες ήταν μαζί του. Από εκεί ο Δαβίδ πήγε στη Μισπά στη Μωάβ και είπε στον βασιλιά της Μωάβ: «Θα αφήνες τον πατέρα και τη μητέρα μου να έρθουν και να μείνουν μαζί σου μέχρι να μάθω τι θα κάνει ο Θεός για μένα;» Έτσι, τους άφησε με τον βασιλιά του Μωάβ, και έμειναν μαζί του όσο ο Δαβίδ ήταν στο οχυρό. Αλλά ο προφήτης Γαδ είπε στον Δαβίδ: «Μην μείνεις στο οχυρό. Πηγαίνατε στη γη του Ιούδα». Έτσι, ο Δαβίδ έφυγε και πήγε στο δάσος του Χερέθ». (1 Σαμ 22:1-5)

«Τώρα ο Σαούλ άκουσε ότι ο Δαβίδ και οι άνδρες του είχαν ανακαλυφθεί. Και ο Σαούλ, με το δόρυ στο χέρι,

καθόταν κάτω από το αλμυρίκι στο λόφο στη Γαβαά, με όλους τους αξιωματούχους του να στέκονται γύρω του. Ο Σαούλ τους είπε: «Ακούστε, άνδρες του Βενιαμίν! Θα δώσει ο γιος του Ιεσσαί σε όλους σας χωράφια και αμπέλια; Θα σας κάνει όλους διοικητές χιλιάδων και διοικητές εκατοντάδων; Γι' αυτό συνωμοτήσατε όλοι εναντίον μου; Κανείς δεν μου λέει πότε ο γιος μου κάνει διαθήκη με τον γιο του Ιεσσαί. Κανείς από εσάς δεν ενδιαφέρεται για μένα ούτε μου λέει ότι ο γιος μου παρότρυνε τον υπηρέτη μου να με περιμένει, όπως κάνει σήμερα.» (Α' Σαμ 22:6-8).

«Αλλά ο Ντόεγ, που είχε ακούσει τη συνομιλία μεταξύ του Δαβίδ και του Αχμέλεχ, στεκόταν με τους αξιωματούχους του Σαούλ, είπε: «Είδα τον γιο του Ιεσσαί να έρχεται στον Αχμέλεχ, γιο του Αχιτούβ, στη Νοβ. Ο Αχμέλεχ ρώτησε τον Κύριο για αυτόν. του έδωσε επίσης προμήθειες και το σπαθί του Γολιάθ του Φιλισταίου». Τότε ο βασιλιάς έστειλε να ζητήσουν τον ιερέα Αχμέλεχ, τον γιο του Αχιτούβ, και όλη την οικογένεια του πατέρα του, που ήταν οι ιερείς στη Νόβ, και ήρθαν όλοι στον βασιλιά. Ο Σαούλ είπε: «Άκου τώρα, γιε του Αχιτούβ». ... «Γιατί συνωμοτήσατε εναντίον μου, εσείς και ο γιος του Ιεσσαί, δίνοντάς του ψωμί και σπαθί και ζητάτε από τον Θεό γι' αυτόν, ώστε να στασίασε εναντίον μου και να με περιμένει, όπως κάνει σήμερα;» ... «Σίγουρα θα πεθάνεις, Αχμέλεχ, εσύ και όλη η οικογένεια του πατέρα σου». Τότε ο βασιλιάς διέταξε τους φρουρούς στο πλευρό του: «Γυρίστε και σκοτώστε τους ιερείς του Κυρίου, γιατί κι αυτοί έχουν ταχθεί με το μέρος του Δαβίδ. Ήξεραν ότι έφευγε, αλλά δεν μου το είπαν». Αλλά οι αξιωματούχοι του βασιλιά δεν ήταν πρόθυμοι να σηκώσουν χέρι για να χτυπήσουν τους ιερείς του Κυρίου. Τότε ο βασιλιάς διέταξε τον Ντόεγ, «Γύρισε και χτυπάς τους ιερείς». Έτσι ο Ντόεγ ο Εδομίτης γύρισε και τους χτύπησε. Εκείνη την ημέρα σκότωσε ογδόντα πέντε άνδρες που φορούσαν το λινό εφόδ. Έβαλε επίσης στο ξίφος τη Νομπ, την πόλη των ιερέων, με τους άνδρες και τις γυναίκες, τα παιδιά και τα βρέφη της, και τα βοοειδή, τα γαϊδούρια και τα πρόβατά της. Αλλά ο Αβιάθαρ, ένας γιος του Αχμέλεχ, δραπέτευσε και έφυγε για να ακολουθήσει τον Δαβίδ και είπε στον Δαβίδ ότι ο Σαούλ είχε σκοτώσει τους ιερείς του Κυρίου. Τότε ο Δαβίδ είπε στον Αβιάθαρ: ... Είμαι υπεύθυνος για το θάνατο ολόκληρης της οικογένειας του πατέρα σου. Μείνε μαζί μου; μη φοβάσαι? ο άντρας που αναζητά τη ζωή σου αναζητά και τη δική μου. Θα είσαι ασφαλής μαζί μου». (1 Σαμ 22:

Οι Φιλισταίοι έρχονται εναντίον

«Όταν είπαν στον Δαβίδ: «Κοίτα, οι Φιλισταίοι πολεμούν εναντίον της Κεϊλά και λεηλατούν τα αλώνια», ρώτησε τον Κύριο, λέγοντας: «Να πάω να επιτεθώ σε αυτούς τους Φιλισταίους;» Ο Κύριος του απάντησε: «Πήγαινε, επιτέθηκε στους Φιλισταίους και σώσε την Κεϊλά» ... γιατί θα δώσω τους Φιλισταίους στα χέρια σου. Έτσι, ο Δαβίδ και οι άνδρες του πήγαν στην Κεϊλά, πολέμησαν τους Φιλισταίους και άρπαξαν τα ζώα τους. Προκάλεσε μεγάλες απώλειες στους Φιλισταίους και έσωσε το λαό της Κεϊλά. (Τώρα ο Αβιάθαρ, ο γιος του Αχμέλεχ, είχε κατεβάσει το εφόδ μαζί του όταν κατέφυγε στον Δαβίδ στην Κεϊλά). (1 Σαμ 23:1-6)

«Ο Σαούλ είπαν ότι ο Δαβίδ είχε πάει στην Κεϊλά, και είπε: «Ο Θεός τον παρέδωσε σε μένα, γιατί ο Δαβίδ φυλακίστηκε μπαίνοντας σε μια πόλη με πύλες και κάγκελα». Και ο Σαούλ κάλεσε όλες τις δυνάμεις του για μάχη, για να κατέβει στην Κεϊλά για να πολιορκήσει τον Δαβίδ και τους άνδρες του. Όταν ο Δαβίδ έμαθε ότι ο Σαούλ συνωμοτούσε εναντίον του, είπε στον Αβιάθαρ τον ιερέα: «Φέρε το εφόδ». Ο Δαβίδ είπε: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, ο υπηρέτης σου άκουσε σίγουρα ότι ο Σαούλ σχεδιάζει να έρθει στην Κεϊλά και να καταστρέψει την πόλη εξαιτίας μου. Θα με παραδώσουν οι πολίτες της Κεϊλά σε αυτόν; Θα κατέβει ο Σαούλ, όπως άκουσε ο υπηρέτης σου; Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, πες στον δούλο σου.» Και ο Κύριος είπε: «Θα το κάνει». Ο Δαβίδ έμεινε στα οχυρά της ερήμου και στους λόφους της ερήμου του Ζιφ. Μέρα με τη μέρα ο Σαούλ τον έψαχνε, αλλά ο Θεός δεν έδωσε τον Δαβίδ στα χέρια του.

Ο πονηρός Ναβάλ

«Τότε ο Δαβίδ κατέβηκε στην έρημο του Μαόν, όπου ένας πολύ πλούσιος άνδρας στο Μαόν είχε χίλιες κατσίκες και τρεις χιλιάδες πρόβατα, τα οποία κουρευόταν στην Κάρμηλο. Το όνομά του ήταν Νάβαλ και η γυναίκα του Αβιγαία. Ήταν μια έξυπνη και όμορφη γυναίκα, αλλά ο σύζυγός της, ένας Καλεμίτης, ήταν αισχρός και κακός στις συναλλαγές του. Ο Δαβίδ έστειλε δέκα νεαρούς και τους είπε: «Ανέβα στον Νάβαλ στο Κάρμηλο και χαιρετήστε τον στο όνομά μου. Πες του «Τώρα άκουσα ότι είναι ώρα για κουρά προβάτων. Όταν οι βοσκοί σας ήταν μαζί μας, δεν τους κακομεταχειριζόμασταν, και όλο το διάστημα που ήταν στο Κάρμηλο δεν έλειπε τίποτα δικό τους. Πρώτα τους

δικούς σου υπηρέτες και θα σου πουν. Γι' αυτό, να είστε ευνοϊκοί με τους νέους μου, γιατί ερχόμαστε σε εορταστική περίοδο. Σε παρακαλώ, δώσε στους υπηρέτες σου και στον γιο σου Δαβίδ ό,τι μπορείς να τους βρεις». Ο Νάβαλ απάντησε στους υπηρέτες του Δαβίδ, «Ποιος είναι αυτός ο Ντέιβιντ; Ποιος είναι αυτός ο γιος του Ιεσσαί; Πολλοί υπηρέτες ξεφεύγουν από τα αφεντικά τους αυτές τις μέρες. Γιατί να πάρω το ψωμί μου και το νερό μου και το κρέας που έσφαξα για τους κουρευτές μου και να το δώσω σε άντρες που έρχονται από πού;». Όταν έφτασαν, ανέφεραν κάθε λέξη. Ο Δαβίδ είπε στους άνδρες του: «Φορέστε τα ξίφη σας!» Έτσι, φόρεσαν τα ξίφη τους και ο Δαβίδ τα δικά του. Περίπου τετρακόσιοι άνδρες ανέβηκαν με τον Δαβίδ, ενώ διακόσιοι έμειναν με τις προμήθειες». (1 Σαμ 25:1-13) και ο Ντέιβιντ φόρεσε τα δικά του. Περίπου τετρακόσιοι άνδρες ανέβηκαν με τον Δαβίδ, ενώ διακόσιοι έμειναν με τις προμήθειες». (1 Σαμ 25:1-13) και ο Ντέιβιντ φόρεσε τα δικά του. Περίπου τετρακόσιοι άνδρες ανέβηκαν με τον Δαβίδ, ενώ διακόσιοι έμειναν με τις προμήθειες». (1 Σαμ 25:1-13)

«Ένας από τους υπηρέτες είπε στην Αβιγαία: τι είπε ο Νάβαλ στους άνδρες του Δαβίδ. Η Abigail δεν έχασε χρόνο. Πήρε διακόσια καρβέλια ψωμί, δύο φλούδες κρασί, πέντε ντυμένα πρόβατα, πέντε θάλασσες ψητό σιτάρι, εκατό κέικ σταφίδες και διακόσια κέικ συμπεσμένα σύκα, και τα φόρτωσε σε γαϊδούρια. Τότε είπε στους υπηρέτες της: «Προχωρήστε. Θα σε ακολουθήσω.» Αλλά δεν το είπε στον σύζυγό της Ναβάλ». (1 Σαμ 25:17-19)

«Καθώς ήρθε καβάλα στο γαϊδούρι της σε μια ορεινή χαράδρα, ο Δαβίδ και οι άνδρες του κατέβαιναν προς το μέρος της, και τους συνάντησε. Όταν η Abigail είδε τον Δαβίδ, κατέβηκε γρήγορα από το γαϊδουράκι της και προσκύνησε μπροστά στον Δαβίδ με το πρόσωπο στο έδαφος. Έπεσε στα πόδια του και είπε: «Κύριέ μου, ας το φταιξω μόνο σε μένα. Παρακαλώ αφήστε τον υπηρέτη σας να σας μιλήσει. άκου τι έχει να πει ο υπηρέτης σου. Είθε ο κύριός μου να μην δώσει σημασία σε εκείνον τον πονηρό άνθρωπο Νάβαλ. Είναι ακριβώς όπως το όνομά του - το όνομά του είναι Τρελός και η ανοησία τον συνοδεύει. Αλλά εγώ, ο υπηρέτης σου, δεν είδα τους ανθρώπους που έστειλε ο κύριός μου.» (Α' Σαμ 25:20-25).

«Ο Δαβίδ είπε στην Αβιγαία: Δόξα στον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ, που σε έστειλε σήμερα να με συναντήσεις.

Είθε να είσαι ευλογημένος για την καλή σου κρίση και που με κρατάς από αιματοχυσία σήμερα και από το να εκδικηθώ με τα ίδια μου τα χέρια. Διαφορετικά, όσο σίγουρα ζει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, ο οποίος με εμπόδισε να σας κάνω κακό, αν δεν είχατε έρθει γρήγορα να με συναντήσετε, ούτε ένα αρσενικό από τον Νάβαλ δεν θα είχε μείνει ζωντανό μέχρι το ξημέρωμα». Τότε ο Δαβίδ δέχτηκε από το χέρι της αυτό που του είχε φέρει και είπε: «Πήγαινε σπίτι με ειρήνη». Άκουσα τα λόγια σου και έκανα το αίτημά σου.» (1 Σαμ 25:32-35)
Σχόλιο: Η εκδίκηση ανήκει στον Θεό.

«Όταν η Αβιγαία πήγε στον Νάβαλ, ήταν στο σπίτι και κρατούσε ένα συμπόσιο σαν βασιλιά. Είχε κέφια και πολύ μεθυσμένος. Έτσι, δεν του είπε τίποτα μέχρι να ξημερώσει. Τότε το πρωί, όταν ο Νάβαλ ήταν νηφάλιος, η γυναίκα του του είπε όλα αυτά, και η καρδιά του τον απέτυχε και έγινε σαν πέτρα. Δέκα περίπου μέρες αργότερα, ο Κύριος χτύπησε τον Νάβαλ και πέθανε. Όταν ο Δαβίδ άκουσε ότι ο Νάβαλ πέθανε, είπε: «Δόξα στον Κύριο, που υποστήριξε την υπόθεση μου εναντίον του Νάβαλ επειδή με περιφρόνησε. Εμπόδισε τον υπηρέτη του να μην κάνει λάθος και κατέβασε την αδικία του Ναβάλ στο κεφάλι του». Τότε ο Δαβίδ έστειλε μήνυμα στην Αβιγαία, ζητώντας της να γίνει γυναίκα του. Ανέβηκε γρήγορα σε ένα γαϊδαρο και, με τις πέντε υπηρέτριές της, πήγε με τους αγγελιοφόρους του Δαβίδ και έγινε γυναίκα του. Αλλά ο Σαούλ είχε δώσει στην κόρη του τη Μιχάλ, τη γυναίκα του Δαβίδ, στον Παλιέλ, γιο του Λάιζ». (1 Σαμ 25:36-44)

«Ο Δαβίδ σκέφτηκε μέσα του: «Μια από αυτές τις μέρες θα καταστραφώ από το χέρι του Σαούλ. Το καλύτερο που μπορώ να κάνω είναι να δραπετεύσω στη χώρα των Φιλισταίων. Τότε ο Σαούλ θα σταματήσει να με ψάχνει οπουδήποτε στο Ισραήλ, και θα γλιστρήσω από το χέρι του.» (1 Σαμ 27:1).

Μάγισσα του Έντορ

«Κάποια στιγμή αργότερα οι Φιλισταίοι συγκέντρωσαν τις δυνάμεις τους για να πολεμήσουν εναντίον του Ισραήλ και έστησαν στρατόπεδο στο Σουνέμ. Ο Σαούλ συγκέντρωσε όλους τους Ισραηλίτες και έστησε στρατόπεδο στη Γιλβοά. Όταν ο Σαούλ είδε τον στρατό των Φιλισταίων, φοβήθηκε. τρόμος γέμισε την καρδιά του. Ρώτησε τον Κύριο, αλλά ο Κύριος δεν του απάντησε ούτε με όνειρα ούτε με Ουρίμ ούτε με προφήτες. Τότε ο Σαούλ είπε στους υπηρέτες του: «Βρείτε μου μια γυναίκα που να είναι μέντιουμ, για να

πάω να την ρωτήσω». «Υπάρχει ένα στο Έντορ», είπαν. Έτσι, ο Σαούλ μεταμφιέστηκε, φορώντας άλλα ρούχα, και το βράδυ πήγε μαζί με δύο άντρες στη γυναίκα. «Συμβουλευτείτε ένα πνεύμα για μένα», είπε, «και ανατρέξτε για μένα αυτό που ονομάζω». Αλλά η γυναίκα του είπε: "Σίγουρα ξέρεις τι έκανε ο Σαούλ. Έχει αποκόψει τους μέντιοι και τους πνευματιστές από τη γη. Γιατί έστησες παγίδα στη ζωή μου για να επιφέρει τον θάνατό μου;"

«Τότε η γυναίκα ρώτησε: «Ποιον να ανατρέξω για σένα;» «Φέρτε τον Σάμουελ», είπε. Όταν η γυναίκα είδε τον Σαμουήλ, φώναξε με όλη της τη φωνή και είπε στον Σαούλ: Γιατί με εξαπάτησες; Είσαι ο Σαούλ!». Ο βασιλιάς της είπε: «Μη φοβάσαι. Τι βλέπεις? Η γυναίκα είπε: «Βλέπω ένα πνεύμα να βγαίνει από το έδαφος». Πως μοιάζει?» ρώτησε. «Ένας γέρος που φοράει ρόμπα έρχεται», είπε. Τότε ο Σαούλ κατάλαβε ότι ήταν ο Σαμουήλ, και προσκύνησε και προσκύνησε με το πρόσωπό του στο έδαφος. Ο Σαμουήλ είπε στον Σαούλ: "Γιατί με ενόχλησες που με ανέβασες;" «Είμαι σε μεγάλη στενοχώρια», είπε ο Σαούλ. «Οι Φιλισταίοι πολεμούν εναντίον μου, και ο Θεός απομακρύνθηκε από εμένα. Δεν μου απαντά πια ούτε με προφήτες ούτε με όνειρα. Έτσι, σας έχω καλέσει να μου πείτε τι να κάνω ». Ο Σαμουήλ είπε: «Γιατί με συμβουλευέσαι, τώρα που ο Κύριος απομακρύνθηκε από σένα και έγινε εχθρός σου; Ο Κύριος έκανε αυτό που προέβλεψε μέσω εμού. Ο Κύριος άρπαξε το βασίλειο από τα χέρια σου και το έδωσε στον Δαβίδ. Επειδή δεν υπάκουσες στον Κύριο ούτε προκάλεσες τη σφοδρή οργή του ενάντια στους Αμαληκίτες, ο Κύριος το έκανε αυτό σε σένα σήμερα. Ο Κύριος θα παραδώσει και τον Ισραήλ και εσάς στους Φιλισταίους, και αύριο εσείς και οι γιοι σας θα είστε μαζί μου. Ο Κύριος θα παραδώσει επίσης τον στρατό του Ισραήλ στους Φιλισταίους ». Αμέσως ο Σαούλ έπεσε ολόκληρος στο έδαφος, γεμάτος φόβο εξαιτίας των λόγων του Σαμουήλ. Η δύναμή του είχε φύγει, γιατί δεν είχε φάει τίποτα όλη εκείνη τη μέρα και τη νύχτα. Μετά από πολλά παρακάλια ο Σαούλ έφαγε και έφυγε». (1 Σαμ 28:11-20) Ο Κύριος άρπαξε το βασίλειο από τα χέρια σου και το έδωσε στον Δαβίδ. Επειδή δεν υπάκουσες στον Κύριο ούτε προκάλεσες τη σφοδρή οργή του ενάντια στους Αμαληκίτες, ο Κύριος το έκανε αυτό σε σένα σήμερα. Ο Κύριος θα παραδώσει και τον Ισραήλ και εσάς στους Φιλισταίους, και αύριο εσείς και οι γιοι σας θα είστε μαζί μου. Ο Κύριος θα παραδώσει επίσης τον στρατό του Ισραήλ στους Φιλισταίους ». Αμέσως ο Σαούλ έπεσε ολόκληρος στο

έδαφος, γεμάτος φόβο εξαιτίας των λόγων του Σαμουήλ. Η δύναμή του είχε φύγει, γιατί δεν είχε φάει τίποτα όλη εκείνη τη μέρα και τη νύχτα. Μετά από πολλά παρακάλια ο Σαούλ έφαγε και έφυγε». (1 Σαμ 28:11-20) Ο Κύριος άρπαξε το βασίλειο από τα χέρια σου και το έδωσε στον Δαβίδ. Επειδή δεν υπάκουσες στον Κύριο ούτε προκάλεσες τη σφοδρή οργή του ενάντια στους Αμαληκίτες, ο Κύριος το έκανε αυτό σε σένα σήμερα. Ο Κύριος θα παραδώσει και τον Ισραήλ και εσάς στους Φιλισταίους, και αύριο εσείς και οι γιοι σας θα είστε μαζί μου. Ο Κύριος θα παραδώσει επίσης τον στρατό του Ισραήλ στους Φιλισταίους ». Αμέσως ο Σαούλ έπεσε ολόκληρος στο έδαφος, γεμάτος φόβο εξαιτίας των λόγων του Σαμουήλ. Η δύναμή του είχε φύγει, γιατί δεν είχε φάει τίποτα όλη εκείνη τη μέρα και τη νύχτα. Μετά από πολλά παρακάλια ο Σαούλ έφαγε και έφυγε». (1 Σαμ 28:11-20) και αύριο εσύ και οι γιοι σου θα είσαι μαζί μου. Ο Κύριος θα παραδώσει επίσης τον στρατό του Ισραήλ στους Φιλισταίους ». Αμέσως ο Σαούλ έπεσε ολόκληρος στο έδαφος, γεμάτος φόβο εξαιτίας των λόγων του Σαμουήλ. Η δύναμή του είχε φύγει, γιατί δεν είχε φάει τίποτα όλη εκείνη τη μέρα και τη νύχτα. Μετά από πολλά παρακάλια ο Σαούλ έφαγε και έφυγε». (1 Σαμ 28:11-20) και αύριο εσύ και οι γιοι σου θα είσαι μαζί μου. Ο Κύριος θα παραδώσει επίσης τον στρατό του Ισραήλ στους Φιλισταίους ». Αμέσως ο Σαούλ έπεσε ολόκληρος στο έδαφος, γεμάτος φόβο εξαιτίας των λόγων του Σαμουήλ. Η δύναμή του είχε φύγει, γιατί δεν είχε φάει τίποτα όλη εκείνη τη μέρα και τη νύχτα. Μετά από πολλά παρακάλια ο Σαούλ έφαγε και έφυγε». (1 Σαμ 28:11-20)

«Ο Δαβίδ και οι άνδρες του ανακάλυψαν ότι οι Αμαληκίτες είχαν επιτεθεί στο Νεγκεβ και στη Ζικλάγκ, το έκαψαν και είχαν αιχμαλωτίσει τις γυναίκες και όλους όσοι βρίσκονταν σε αυτό, νεαρούς και μεγάλους, συμπεριλαμβανομένου του Αχινοάμ και της Αβιγαίας, των συζύγων του Δαβίδ. Δεν σκότωσαν κανέναν από αυτούς, αλλά τους παρέσυραν καθώς πήγαιναν στο δρόμο τους. Αλλά ο Δαβίδ βρήκε δύναμη στον Κύριο τον Θεό του και ζήτησε από τον Αβιάθαρ τον ιερέα να μου φέρει το εφόδ. Του το έφερε ο Αβιάθαρ, και ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο: «Θα καταδιώξω αυτόν τον επιδρομέα; Θα τους προσπεράσω;». «Κάντε τους κυνήγι», απάντησε. «Σίγουρα θα τους προσπεράσετε και θα πετύχετε τη διάσωση»» (1 Σαμ 30:1-8)

«Ο Δαβίδ βρήκε τους επιδρομείς διασκορπισμένους στην ύπαιθρο, τρώγοντας, πίνοντας και γλεντώντας

εξαιτίας της μεγάλης λεηλασίας που είχαν πάρει από τη γη των Φιλισταίων και από τον Ιούδα. Ο Δαβίδ τους πολέμησε από το σούρουπο μέχρι το βράδυ της επόμενης μέρας, και κανένας από αυτούς δεν ξέφυγε, παρά μόνο τετρακόσιοι νέοι που έφευγαν με καμήλες και τράπηκαν σε φυγή. Ο Δαβίδ ανέκτησε όλα όσα είχαν πάρει οι Αμαληκίτες, συμπεριλαμβανομένων των δύο συζύγων του. Τίποτα δεν έλειπε: νέοι ή μεγάλοι, αγόρι ή κορίτσι, πλιάτσικο ή οτιδήποτε άλλο είχαν πάρει. Ο Ντέιβιντ έφερε τα πάντα πίσω. Πήρε όλα τα κοπάδια και τα κοπάδια, και οι άντρες του τα οδήγησαν μπροστά από τα άλλα ζώα, λέγοντας: «Αυτή είναι η λεηλασία του Δαβίδ» (Α' Σαμ 30:16-20).

«Ο Ντέιβιντ ήρθε στους διακόσιους άντρες που είχαν εξαντληθεί πολύ για να τον ακολουθήσουν και που είχαν μείνει πίσω στη χαράδρα του Μπεσόρ. Βγήκαν να συναντήσουν τον Δαβίδ και τους ανθρώπους μαζί του. Καθώς ο Δαβίδ και οι άντρες του πλησίασαν, τους χαιρέτησε. Αλλά όλοι οι κακοί άνθρωποι και οι ταραχοποιοί μεταξύ των οπαδών του Δαβίδ είπαν: «Επειδή δεν βγήκαν μαζί μας, δεν θα μοιραστούμε μαζί τους τη λεηλασία που ανακτήσαμε. Ωστόσο, ο καθένας μπορεί να πάρει τη γυναίκα του και τα παιδιά του και να πάει ». Ο Δαβίδ απάντησε: «Όχι, αδελφοί μου, δεν πρέπει να το κάνετε αυτό με όσα μας έδωσε ο Κύριος. Μας έχει προστατεύσει και μας έχει παραδώσει τις δυνάμεις που ήρθαν εναντίον μας. Ποιος θα ακούσει τι λέτε; Το μερίδιο του ανθρώπου που έμεινε με τις προμήθειες είναι το ίδιο με εκείνον που κατέβηκε στη μάχη. Όλοι θα μοιραστούν το ίδιο ». Ο Δαβίδ το έκανε αυτό καταστατικό και διάταγμα για τον Ισραήλ. Όταν ο David έφτασε στο Ziklag, έστειλε λίγη από τη λεηλασία στους πρεσβυτέρους του Ιούδα, που ήταν φίλοι του, λέγοντας: Εδώ είναι ένα δώρο για εσάς από τη λεηλασία των εχθρών του Κυρίου. ... και σε εκείνους σε όλα τα άλλα μέρη όπου ο Δαβίδ και οι άντρες του είχαν περιπλανηθεί». (1 Σαμ 30:21-26)

«Τώρα οι Φιλισταίοι πολέμησαν εναντίον του Ισραήλ. οι Ισραηλίτες τράπηκαν σε φυγή μπροστά τους, και πολλοί έπεσαν σκοτωμένοι στο όρος Gilboa. Οι Φιλισταίοι πίεσαν σκληρά τον Σαούλ και τους γιους του, και σκότωσαν τους γιους του Ιωνάθαν, Αβιναδάβ και Μαλκί-Σουά. Οι μάχες έγιναν σκληρές γύρω από τον Σαούλ, και όταν οι τοξότες τον πρόλαβαν, τον τραυμάτισαν βαριά. Ο Σαούλ είπε στον οπλοφόρο του: «Τραβήξτε το σπαθί σας και τρέξτε με, αλλιώς θα έρθουν αυτοί οι απερίτμητοι άνθρωποι, θα με τρέξουν

και θα με κακομεταχειριστούν». Αλλά ο οπλοφόρος του ήταν τρομοκρατημένος και δεν το έκανε. Έτσι, ο Σαούλ πήρε το δικό του σπαθί και έπεσε πάνω του. Όταν ο οπλοφόρος είδε ότι ο Σαούλ ήταν νεκρός, έπεσε κι αυτός στο σπαθί του και πέθανε μαζί του. Έτσι, ο Σαούλ και οι τρεις γιοι του και ο οπλοφόρος του και όλοι οι άντρες του πέθαναν μαζί την ίδια μέρα». (1 Σαμ 31:1-6)

«Όταν οι Ισραηλίτες κατά μήκος της κοιλάδας και εκείνοι πέρα από τον Ιορδάνη είδαν ότι ο στρατός των Ισραηλινών είχε φύγει και ότι ο Σαούλ και οι γιοι του είχαν πεθάνει, εγκατέλειψαν τις πόλεις τους και τράπηκαν σε φυγή. Και ήρθαν οι Φιλισταίοι και τους κατέλαβαν. Την επόμενη μέρα, όταν οι Φιλισταίοι ήρθαν να ξεγυμνώσουν τους νεκρούς, βρήκαν τον Σαούλ και τους τρεις γιους του πεσμένους στο όρος Γιλβοά. Του έκοψαν το κεφάλι και του έβγαλαν την πανοπλία και έστειλαν αγγελιοφόρους σε όλη τη γη των Φιλισταίων για να κηρύξουν τα νέα στο ναό των ειδώλων τους και στον λαό τους. Έβαλαν την πανοπλία του στο ναό των Αστόρεθ και στερέωσαν το σώμα του στον τοίχο του Μπεθ Σαν. Όταν ο λαός της Ιαβές της Γαλαάδ άκουσε τι είχαν κάνει οι Φιλισταίοι στον Σαούλ, όλοι οι γενναίοι άντρες τους ταξίδεψαν όλη τη νύχτα στη Βηθ Σαν. Κατέβασαν τα σώματα του Σαούλ και των γιων του από το τείχος της Μπεθ Σαν και πήγαν στην Ιαβές, όπου τα έκαψαν. Έπειτα πήραν τα οστά τους και τα έθαψαν κάτω από ένα αρμυρίκι στην Ιαβές, και νήστεψαν επτά ημέρες». (1 Σαμ 31:7-13)

2 ΣΑΜΟΥΗΛ

«Ο Δαβίδ επέστρεψε από τη νίκη των Αμαληκιτών και έμεινε στο Ζικλάγκ δύο μέρες. Την τρίτη ημέρα έφτασε ένας άντρας από το στρατόπεδο του Σαούλ, με τα ρούχα του σκισμένα και με σκόνη στο κεφάλι. Όταν ήρθε στον Δαβίδ, έπεσε στο έδαφος για να τον τιμήσει. Είπε, «Οι άνδρες τράπηκαν σε φυγή από τη μάχη. Πολλοί από αυτούς έπεσαν και πέθαναν. Και ο Σαούλ και ο γιος του ο Ιωνάθαν είναι νεκροί». Ο Δαβίδ ρώτησε «Πώς ξέρεις ότι ο Σαούλ και ο γιος του ο Ιωνάθαν είναι νεκροί;» (2 Σαμ 1:1-5)

«Στο όρος Gilboa ο Σαούλ ήταν ακουμπισμένος στο δόρυ του, με τα άρματα και τους αναβάτες σχεδόν πάνω του. Μου φώναξε και μου είπε «Στάσου από πάνω μου και σκότωσε με! Είμαι στη δίνη του θανάτου, αλλά είμαι ακόμα ζωντανός ». «Έτσι, τον σκότωσα, πήρα το

στέμμα που ήταν στο κεφάλι του και τη ζώνη στο χέρι του και τα έφερα εδώ στον κύριό μου» (Β' Σαμ 1:9-10).

«Ο Ντέιβιντ ρώτησε τον νεαρό που του έφερε την αναφορά "Γιατί δεν φοβήθηκες να σηκώσεις το χέρι σου για να καταστρέψεις τον χρισμένο του Κυρίου;" Τότε ο Δαβίδ κάλεσε έναν από τους άντρες του και είπε: «Πήγαινε, χτυπήστε τον!». Έτσι, το έκαναν και πέθανε. Διότι ο Δαβίδ του είχε πει: «Το αίμα σου να είναι στο κεφάλι σου. Το δικό σου στόμα μαρτύρησε εναντίον σου, όταν είπες, σκότωσα τον χρισμένο του Κυρίου.» (Β' Σαμ 1:14-15).

«Στην πάροδο του χρόνου, ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο. «Να ανέβω σε μια από τις πόλεις του Ιούδα;» ρώτησε. Ο Κύριος είπε: «Ανέβα στη Χεβρώνα». Έτσι, ο Δαβίδ ανέβηκε εκεί με τις δύο γυναίκες του, την Αχινοάμ από την Ιεζραήλ και την Αβιγαία. Ο Δαβίδ πήρε επίσης τους άνδρες που ήταν μαζί του, ο καθένας με την οικογένειά του, και εγκαταστάθηκαν στη Χεβρών και στις πόλεις της. Τότε οι άνδρες του Ιούδα ήρθαν στη Χεβρώνα και εκεί έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά του οίκου του Ιούδα». (2 Σαμ 2:1-4)

Abner και Ish-Bosheth

«Εν τω μεταξύ, ο Αβενήρ, γιος του Νερ, ο αρχηγός του στρατού του Σαούλ, είχε πάρει τον Ισ-Βοσέθ, τον γιο του Σαούλ και τον έφερε στο Μαχανάιμ. Τον έκανε βασιλιά στη Γαλαάδ, στον Ασούρι και στην Ιεζραήλ, καθώς και στον Εφραΐμ, στον Βενιαμίν και σε όλο τον Ισραήλ. Ο Ish-Bosheth βασίλευσε στο Ισραήλ για δύο χρόνια. Ο οίκος του Ιούδα, όμως, ακολούθησε τον Δαβίδ. Το χρονικό διάστημα που ο Δαβίδ ήταν βασιλιάς στη Χεβρών για τον οίκο του Ιούδα ήταν επτά χρόνια και έξι μήνες. Ο Αβενήρ μαζί με τους άνδρες της Ισ-Βοσέθ άφησαν τη Μαχανάιμ και πήγαν στη Γαβαών. Οι άνδρες του Ιωάβ και του Δαβίδ βγήκαν έξω και τους συνάντησαν στην λίμνη της Γαβαών. Μια ομάδα κάθισε στη μια πλευρά της πισίνας και μια ομάδα στην άλλη πλευρά. Τότε ο Αβενήρ είπε στον Ιωάβ: Ας βάλουμε μερικούς από τους νεαρούς να σηκωθούν και να πολεμήσουν σώμα με σώμα μπροστά μας. Ο Αβενήρ και οι άνδρες του Ισραήλ ηττήθηκαν από τους άνδρες του Δαβίδ». (2 Σαμ 2:8-14)

«Οι τρεις γιοι του Σερουΐα ήταν εκεί: ο Ιωάβ, ο Αβισάι και ο Ασαήλ. Τώρα ο Ασαήλ ήταν τόσο στόλος όσο μια άγρια γαζέλα. Κυνήγησε τον Αβνερ, χωρίς να στρίβει ούτε δεξιά ούτε αριστερά καθώς τον καταδίωκε. Ο Αβνερ κοίταξε πίσω του και τον ρώτησε: «Εσύ είσαι,

Ασάελ;» «Είναι», απάντησε εκείνος. Τότε ο Αβνερ του είπε: «Γύρισε στην άκρη δεξιά ή αριστερά· πάρε έναν από τους νεαρούς και έβγαλε τα όπλα του». Αλλά ο Ασάελ δεν σταμάτησε να τον κυνηγάει. Και πάλι, ο Αβνερ προειδοποίησε τον Ασαήλ: "Σταμάτα να με κυνηγάς! Γιατί να σε χτυπήσω; Πώς θα μπορούσα να κοιτάξω τον αδερφό σου τον Ιωάβ κατά πρόσωπο;" (Β' Σαμ 2:18-22)

«Ο πόλεμος μεταξύ του οίκου του Σαούλ και του οίκου του Δαβίδ κράτησε πολύ. Ο Δαβίδ γινόταν όλο και πιο δυνατός, ενώ ο οίκος του Σαούλ αδυνάτιζε όλο και περισσότερο. Τότε ο Αβνερ έστειλε αγγελιοφόρους για λογαριασμό του για να πουν στον Δαβίδ: «Τίνος είναι η γη; Κάνε μια συμφωνία μαζί μου, και θα σε βοηθήσω να φέρεις όλο το Ισραήλ κοντά σου». ... Ο Αβενήρ συζήτησε με τους πρεσβύτερους του Ισραήλ και είπε: «Εδώ και λίγο καιρό ήθελες να κάνεις τον Δαβίδ βασιλιά σου. Τώρα κάνε το! Διότι ο Κύριος υποσχέθηκε στον Δαβίδ: Με τον δούλο μου τον Δαβίδ θα σώσω τον λαό μου τον Ισραήλ από το χέρι των Φιλισταίων και από το χέρι όλων των εχθρών τους» (Β' Σαμ 3:11-18).

«Ο Αβνερ μίλησε επίσης αυτοπροσώπως στους Βενιαμίτες. Μετά πήγε στη Χεβρώνα για να πει στον Δαβίδ όλα όσα ήθελαν να κάνουν ο Ισραήλ και ολόκληρος ο οίκος του Βενιαμίν. Όταν ο Αβενήρ, που είχε είκοσι άντρες μαζί του, ήρθε στον Δαβίδ στη Χεβρών, ο Δαβίδ ετοίμασε γι' αυτόν και τους άντρες του γιορτή. Τότε ο Αβενήρ είπε στον Δαβίδ: Άφησέ με να πάω αμέσως και να συγκεντρώσω όλο τον Ισραήλ για τον κύριό μου τον βασιλιά, ώστε να συνάψουν συμβόλαιο μαζί σου, και να κυριαρχήσεις σε όλα όσα θέλει η καρδιά σου. Έτσι, ο Δαβίδ έστειλε τον Αβενήρ και πήγε με ειρήνη». (2 Σαμ 3:19-21)

«Ακριβώς τότε οι άνδρες του Δαβίδ και ο Ιωάβ επέστρεψαν από μια επιδρομή και έφεραν μαζί τους μια μεγάλη λεία. Αλλά ο Αβενήρ δεν ήταν πια με τον Δαβίδ στη Χεβρών, επειδή ο Δαβίδ τον είχε στείλει μακριά, και είχε φύγει ειρηνικά. Όταν έφτασαν ο Ιωάβ και όλοι οι στρατιώτες μαζί του, του είπαν ότι ο Αβενήρ είχε έρθει στον βασιλιά και ότι ο βασιλιάς τον έστειλε μακριά και ότι είχε φύγει ειρηνικά. Έτσι, ο Ιωάβ πήγε στον βασιλιά και είπε: "Τι έκανες; Κοίτα, ο Αβενήρ ήρθε σε σένα. Γιατί τον άφησες να φύγει; Τώρα έχει φύγει! Ξέρεις τον Αβενήρ, τον γιο του Νερ· ήρθε για να σε εξαπατήσει και να παρατηρήσει τα δικά σου κινήσεις και μάθε όλα όσα κάνεις». (2 Σαμ 3:22-25)

«Τότε ο Ιωάβ άφησε τον Δαβίδ και έστειλε αγγελιοφόρους πίσω από τον Αβενήρ, και τον έφεραν πίσω από το πηγάδι του Σιρά. Αλλά ο Ντέβιντ δεν το ήξερε. Τώρα, όταν ο Αβενήρ επέστρεψε στη Χεβρών, ο Ιωάβ τον πήρε στην άκρη στην πύλη, σαν να ήθελε να του μιλήσει ιδιωτικά. Και εκεί, για να εκδικηθεί το αίμα του αδελφού του Ασαήλ, ο Ιωάβ τον μαχαίρωσε στο στομάχι και πέθανε. Αργότερα, όταν το άκουσε ο Δαβίδ, είπε: «Εγώ και το βασίλειό μου είμαστε για πάντα αθώοι ενώπιον του Κυρίου σχετικά με το αίμα του Αβενήρ, γιου του Νερ». Είθε το αίμα του να πέσει στο κεφάλι του Ιωάβ και σε όλο το σπίτι του πατέρα του! Είθε το σπίτι του Ιωάβ να μην είναι ποτέ χωρίς κάποιον που έχει τρεχούμενο έλκος ή λέπρα ή που ακουμπάει σε δεκανίκι ή που πέφτει από το σπαθί ή που του λείπει τροφή.» (2 Σαμ 3:26-30).

Σχόλιο: Ο Ιωάβ και ο αδελφός του ο Αβισαί δολοφόνησαν τον Αβνήρ επειδή είχε σκοτώσει τον αδελφό τους Ασαήλ στη μάχη στη Γαβαών.

«Τότε ο Δαβίδ είπε στον Ιωάβ και σε όλο τον λαό που ήταν μαζί του: Σκίστε τα ρούχα σας και φορέστε σάκο και θρηνήστε μπροστά στον Αβενήρ. Ο ίδιος ο βασιλιάς Δαβίδ περπάτησε πίσω από τη θυρίδα. Έθαψαν τον Αβενήρ στη Χεβρώνα, και ο βασιλιάς έκλαψε δυνατά στον τάφο του Αβνήρ. Όλος ο κόσμος έκλαψε επίσης. ... Όλος ο κόσμος το πρόσεξε και ήταν ευχαριστημένος. πράγματι, ό,τι έκανε ο βασιλιάς τους ευχαριστούσε. Έτσι, εκείνη την ημέρα όλος ο λαός και όλος ο Ισραήλ γνώρισαν ότι ο βασιλιάς δεν είχε καμία συμμετοχή στη δολοφονία του Αβενήρ, γιου του Νερ». (2 Σαμ 3:31-37)

Ο Ιονάθαν, ο γιος του Σαούλ είχε έναν γιο που ήταν κουτός και στα δύο πόδια. Ήταν πέντε ετών όταν ήρθαν τα νέα για τον Σαούλ και τον Ιωνάθαν από την Ιεζραήλ. Η νοσοκόμα του τον πήρε και τράπηκε σε φυγή, αλλά καθώς έσπευσε να φύγει, εκείνος έπεσε και έμεινε ανάπηρος. Το όνομά του ήταν Μεφιβοσέθ». (2 Σαμ 4:1)

«Τώρα ο Ρεκάβ και ο Βαανά, οι γιοι του Ριμμών του Βεροθίτη, ξεκίνησαν για το σπίτι του Ισ-Βοσέθ, και έφτασαν εκεί στη ζέστη της ημέρας, ενώ εκείνος έπαιρνε τη μεσημεριανή του ανάπαυση. Μπήκαν στο εσωτερικό του σπιτιού σαν να πάρουν λίγο σιτάρι και τον μαχαίρωσαν στο στομάχι. Τότε ο Ρεκάμπ και ο αδερφός του Μπαάνα γλίστρησαν μακριά». (2 Σαμ 4:5-6)

«Είχαν μπει στο σπίτι ενώ ήταν ξαπλωμένος στο κρεβάτι στην κρεβατοκάμαρά του. Αφού τον

μαχαίρωσαν και τον σκότωσαν, του έκοψαν το κεφάλι. Παίρνοντάς το μαζί τους, ταξίδεψαν όλη τη νύχτα μέσω του Arabah. Έφεραν το κεφάλι του Ισ-Βοσέθ στον Δαβίδ στη Χεβρών και είπαν στον βασιλιά: «Εδώ είναι το κεφάλι του Ισ-Βοσέθ, γιου του Σαούλ, του εχθρού σου, που προσπάθησε να σου αφαιρέσει τη ζωή. Σήμερα ο Κύριος εκδικήθηκε τον κύριό μου, τον βασιλιά, από τον Σαούλ και τους απογόνους του.» (Β' Σαμ 4:7-8).

«Ο Δαβίδ απάντησε στον Ρεκάβ και στον αδελφό του τον Βαάνα: «Όσο σίγουρα ζει ο Κύριος, που με λύτρωσε από κάθε θλίψη, όταν ένας άνθρωπος μου είπε ότι ο Σαούλ πέθανε και νόμιζε ότι έφερνε καλά νέα, τον έπιασα και τον έβαλα. μέχρι θανάτου στο Ziklag. Αυτή ήταν η ανταμοιβή που του έδωσα για τα νέα του! Πόσο μάλλον — όταν πονηροί άνθρωποι έχουν σκοτώσει έναν αθώο άνθρωπο στο ίδιο του το σπίτι και στο κρεβάτι του — δεν θα έπρεπε τώρα να απαιτήσω το αίμα του από το χέρι σου και να απαλλάξω τη γη από σένα!». Έτσι, ο Δαβίδ έδωσε εντολή στους άνδρες του και αυτοί τους σκότωσαν. Έκοψαν τα χέρια και τα πόδια τους και κρέμασαν τα πτώματα δίπλα στην πισίνα στη Χεβρώνα. Αλλά πήραν το κεφάλι του Ισ-Βοσέθ και το έθαψαν στον τάφο του Αβνήρ στη Χεβρώνα». (2 Σαμουήλ 4:9-12)

Σχόλιο: Ο Θεός δεν ανταμείβει το κακό.

Βασιλιάς του Ισραήλ και του Ιούδα

«Όλες οι φυλές του Ισραήλ ήρθαν στον Δαβίδ στη Χεβρών και είπαν: «Είμαστε η σάρκα και το αίμα σας. Στο παρελθόν, ενώ ο Σαούλ ήταν βασιλιάς πάνω μας, εσύ ήσουν αυτός που οδήγησε το Ισραήλ στις στρατιωτικές του εκστρατείες. Ο Κύριος σου είπε: Θα ποιμάνεις τον λαό μου τον Ισραήλ, και θα γίνεις κυρίαρχος του». Ο Δαβίδ συνήψε συμφωνία μαζί τους στη Χεβρών ενώπιον του Κυρίου, και έχρισαν τον Δαβίδ βασιλιά του Ισραήλ». (2 Σαμ 5:1-2)

«Ο Δαβίδ ήταν τριάντα ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλευσε σαράντα χρόνια. Στη Χεβρώνα βασίλευσε στον Ιούδα επτά χρόνια και έξι μήνες, και στην Ιερουσαλήμ βασίλευσε σε όλο τον Ισραήλ και στον Ιούδα τριάντα τρία χρόνια. Ο βασιλιάς και οι άνδρες του βάδισαν στην Ιερουσαλήμ για να επιτεθούν στους Ιεβουσαίους, που ζούσαν εκεί. Ο Δαβίδ κατέλαβε το φρούριο της Σιών. ... Τότε ο Δαβίδ εγκαταστάθηκε στο φρούριο και το ονόμασε Πόλη του Δαβίδ. Έκτισε την περιοχή γύρω από αυτό, από τις αναβαθμίδες στήριξης προς τα μέσα. Και γινόταν όλο και πιο δυνατός, επειδή

ο Κύριος ο Θεός ο Παντοδύναμος ήταν μαζί του». (2 Σαμ 5:4-5, 9-10)

«Τώρα ο Χιράμ, ο βασιλιάς της Τύρου, έστειλε αγγελιοφόρους στον Δαβίδ, μαζί με κορμούς κέδρου, ξυλουργούς και λιθοξόους, και έχτισαν ένα παλάτι για τον Δαβίδ. Ο Δαβίδ ήξερε ότι ο Κύριος τον είχε καθιερώσει ως βασιλιά του Ισραήλ και είχε υψώσει το βασίλειό του για χάρη του λαού του Ισραήλ». (2 Σαμ 5:11-12)

«Όταν οι Φιλισταίοι άκουσαν ότι ο Δαβίδ είχε χριστεί βασιλιάς του Ισραήλ, ανέβηκαν ολοσχερώς για να τον αναζητήσουν, αλλά ο Δαβίδ το έμαθε και κατέβηκε στο φρούριο. Τώρα οι Φιλισταίοι είχαν έρθει και απλώθηκαν στην κοιλάδα του Ρεφαΐμ. Έτσι, ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο: «Να πάω να επιτεθώ στους Φιλισταίους; Θα μου τα παραδώσεις;». Ο Κύριος του απάντησε: «Πήγαινε, γιατί σίγουρα θα σου παραδώσω τους Φιλισταίους». Ο Δαβίδ πήγε στον Μπάαλ Περαζίμ και εκεί τους νίκησε». (2 Σαμ 5:17-19)

Σχόλιο: Ο Δαβίδ ρωτούσε συνεχώς τον Κύριο πριν πάρει σημαντικές αποφάσεις.

«Για άλλη μια φορά ανέβηκαν οι Φιλισταίοι και απλώθηκαν στην κοιλάδα του Ρεφαΐμ για να επιτεθούν στους Ισραηλίτες. Έτσι, ο Δαβίδ ρώτησε τον Κύριο, και αυτός απάντησε: «Μην ανεβείτε ευθεία, αλλά κάντε κύκλο πίσω τους και επιτεθείτε τους μπροστά στα βαλσαμόδεντρα. Μόλις ακούσετε τον ήχο της πορείας στις κορυφές των βαλσαμόδεντρων, κινηθείτε γρήγορα, γιατί αυτό θα σημαίνει ότι ο Κύριος έχει βγει μπροστά σας για να χτυπήσει τον στρατό των Φιλισταίων». Έτσι ο Δαβίδ έκανε όπως τον πρόσταξε ο Κύριος, και κατέστρεψε τους Φιλισταίους σε όλη τη διαδρομή από τη Γαβαών μέχρι τη Γεζέρ». (2 Σαμ 5:22-25)

Κιβωτός στην Ιερουσαλήμ

«Ο Δαβίδ μάζεψε πάλι από τον Ισραήλ εκλεκτούς άνδρες, τριάντα χιλιάδες συνολικά. Αυτός και όλοι οι άντρες του ξεκίνησαν από τη Βαάλα του Ιούδα για να φέρουν από εκεί την κιβωτό του Θεού, που ονομάζεται με το όνομα, το όνομα του Κυρίου του Παντοδύναμου, που είναι ενθρονισμένος ανάμεσα στα χερουβείμ που βρίσκονται στην κιβωτό. Τοποθέτησαν την κιβωτό του Θεού σε ένα καινούργιο κάρο και το έφεραν από το σπίτι του Αβιναδάβ, που βρισκόταν στο λόφο. Ο Ουζά και ο Αχίο, γιοι του Αβιναδάβ, οδηγούσαν το νέο κάρο με την κιβωτό του Θεού πάνω του, και ο Αχίο περπατούσε μπροστά του. Ο Δαβίδ και ολόκληρος ο

οίκος του Ισραήλ γιόρταζαν με όλη τους τη δύναμη ενώπιον του Κυρίου, με τραγούδια και με άρπες, λύρες, ντέφια, σίστρα και κύμβαλα. Όταν έφτασαν στο αλώνι του Νακόν, ο Ουζά άπλωσε το χέρι και έπιασε την κιβωτό του Θεού, επειδή σκόνταψαν τα βόδια. Ο Κύριος' Ο θυμός του άναγε εναντίον του Ουζά εξαιτίας της ασεβούς του πράξης. Επομένως, ο Θεός τον χτύπησε και πέθανε εκεί δίπλα στην κιβωτό του Θεού». (2 Σαμ 6:1-7)

Σχόλιο: Προσέξτε να μην κάνετε αυτό που φαίνεται σωστό πριν ανακαλύψετε τι επιθυμεί ο Θεός.

«Τότε ο Δαβίδ θύμωσε επειδή η οργή του Κυρίου είχε ξεσπάσει εναντίον του Ουζά, και μέχρι σήμερα το μέρος αυτό ονομάζεται Περές Ουζά. Ο Δαβίδ φοβήθηκε τον Κύριο εκείνη την ημέρα και είπε: «Πώς μπορεί να έρθει ποτέ σε μένα η κιβωτός του Κυρίου;» Δεν ήταν πρόθυμος να πάρει την κιβωτό του Κυρίου για να είναι μαζί του στην Πόλη του Δαβίδ. Αντίθετα, το πήρε στην άκρη στο σπίτι του Οβέντ-Εδώμ του Γετταίου. Η κιβωτός του Κυρίου έμεινε στο σπίτι του Ωβήδ-Εδώμ του Γετταίου για τρεις μήνες, και ο Κύριος ευλόγησε αυτόν και ολόκληρο το σπιτικό του». (2 Σαμ 6:8-11)

«Τώρα είπαν στον βασιλιά Δαβίδ: «Ο Κύριος ευλόγησε το σπιτικό του Ωβήδ-Εδώμ και όλα όσα έχει, λόγω της κιβωτού του Θεού». Έτσι, ο Δαβίδ κατέβηκε και ανέβασε την κιβωτό του Θεού από το σπίτι του Ωβήδ-Εδώμ στην πόλη του Δαβίδ με χαρά. Όταν εκείνοι που μετέφεραν την κιβωτό του Κυρίου έκαναν έξι βήματα, θυσίασε έναν ταύρο και ένα παχύ μοσχάρι. Ο Δαβίδ, φορώντας ένα λινό εφόδ, χόρευε μπροστά στον Κύριο με όλη του τη δύναμη, ενώ αυτός και ολόκληρος ο οίκος του Ισραήλ ανέβαζαν την κιβωτό του Κυρίου με κραυγές και σάλπιγγες. Καθώς η κιβωτός του Κυρίου έμπαινε στην Πόλη του Δαβίδ, η Μιχάλ, κόρη του Σαούλ παρακολουθούσε από ένα παράθυρο. Και όταν είδε τον βασιλιά Δαβίδ να χορεύει μπροστά στον Κύριο, τον περιφρόνησε στην καρδιά της». (2 Σαμ 6:12-16)

«Έφεραν την κιβωτό του Κυρίου και την έβαλαν στη θέση της μέσα στη σκηνή που είχε στήσει ο Δαβίδ γι' αυτήν, και ο Δαβίδ θυσίασε ολοκαυτώματα και θυσίες κοινωνίας ενώπιον του Κυρίου. Αφού τελείωσε τη θυσία των ολοκαυτωμάτων και των θυσιών κοινωνίας, ευλόγησε τον λαό στο όνομα του Κυρίου του Παντοδύναμου. Έπειτα έδωσε ένα καρβέλι ψωμί, ένα κέικ χουρμάδες και ένα κέικ με σταφίδες σε κάθε άτομο σε όλο το πλήθος των Ισραηλιτών, άνδρες και γυναίκες.

Και όλος ο κόσμος πήγε στα σπίτια του». (2 Σαμ 6:17-19)

«Αφού ο βασιλιάς εγκαταστάθηκε στο παλάτι του και ο Κύριος του έδωσε ανάπαυση από όλους τους εχθρούς του γύρω του, είτε στον προφήτη Νάθαν: Εδώ είμαι, ζω σε ένα παλάτι από κέδρο, ενώ η κιβωτός του Θεού παραμένει σε σκηνή.' ... Ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ «Ο Κύριος σου διακηρύσσει ότι ο ίδιος ο Κύριος θα στήσει ένα σπίτι για σένα: Όταν τελειώσουν οι μέρες σου και ξεκουραστείς με τους πατέρες σου, θα αναστήσω τους απογόνους σου για να σε διαδεχθούν, που θα προέλθουν από το ίδιο σου το σώμα, και θα ιδρύσω το βασιλείο του. Αυτός είναι που θα χτίσει ένα σπίτι για το όνομά μου, και θα εγκαθιδρύσω τον θρόνο του βασιλείου του για πάντα. Θα είμαι ο πατέρας του και αυτός θα είναι γιος μου. Όταν κάνει το κακό, θα τον τιμωρήσω με τη ράβδο των ανθρώπων, με μαστιγώματα που του επιφέρουν άνθρωποι. Αλλά η αγάπη μου δεν θα αφαιρεθεί ποτέ από αυτόν, όπως την πήρα από τον Σαούλ, τον οποίο απομάκρυνα από μπροστά σου. Το σπίτι σου και το βασιλείο σου θα μείνουν για πάντα μπροστά μου. ο θρόνος σου θα εδραιωθεί για πάντα.» (2 Σαμ 7:1-16)

«Ο Νάθαν ανέφερε στον Δαβίδ όλα τα λόγια όλης αυτής της αποκάλυψης. Τότε ο βασιλιάς Δαβίδ μπήκε και κάθισε μπροστά στον Κύριο, και είπε: «Ποιος είμαι εγώ, Κυρίαρχε, και ποια είναι η οικογένειά μου, που με έφερες ως εδώ; Και σαν να μην έφτανε αυτό στα μάτια σου, Κύριε, μίλησες και για το μέλλον του οίκου του δούλου σου. Είναι αυτός ο συνηθισμένος τρόπος που αντιμετωπίζεις τον άνθρωπο, Ω Κυρίαρχε; Τι άλλο να σου πει ο Ντέιβιντ; Διότι γνωρίζεις τον δούλο σου, Κυρίαρχε. Για χάρη του λόγου σου και σύμφωνα με το θέλημά σου, έκανες αυτό το μεγάλο πράγμα και το έκανες γνωστό στον υπηρέτη σου. Πόσο σπουδαίος είσαι, Κυρίαρχε! Δεν υπάρχει κανένας σαν εσάς, και δεν υπάρχει Θεός εκτός από εσάς, όπως έχουμε ακούσει με τα αυτιά μας. Και ποιος είναι σαν τον λαό σου τον Ισραήλ — το ένα έθνος στη γη που ο Θεός βγήκε να λυτρώσει ως λαός για τον εαυτό του, και να φτιάξει όνομα και να κάνει μεγάλα και φοβερά θαύματα διώχνοντας έθνη και τους θεούς τους μπροστά από τον λαό σου, τον οποίο λύτρωσες από την Αίγυπτο; Έχεις καθιερώσει τον λαό σου Ισραήλ ως δικό σου για πάντα, και εσύ, Κύριε, έγινες Θεός τους. Και τώρα, Κύριε Θεέ, κράτησε για πάντα την υπόσχεση που έχεις δώσει για τον δούλο σου και το σπίτι του. Κάνε αυτό που υποσχέθηκες, ώστε το όνομά σου να είναι υπέροχο για

πάντα. Τότε οι άνθρωποι θα πουν: "Ο Κύριος ο Παντοδύναμος είναι ο Θεός του Ισραήλ!" Και ο οίκος του δούλου σου Δαβίδ θα εδραιωθεί μπροστά σου. Ω Κύριε Παντοκράτορα, Θεέ του Ισραήλ, το αποκάλυψες αυτό στον δούλο σου, λέγοντας: «Θα χτίσω ένα σπίτι για σένα». Έτσι ο υπηρέτης σου βρήκε θάρρος να σου προσφέρει αυτή την προσευχή. Ω Κυρίαρχε, είσαι ο Θεός! Τα λόγια σου είναι αξιόπιστα, και έχεις υποσχεθεί αυτά τα καλά πράγματα στον υπηρέτη σου. Τώρα ευχαρίσαι να ευλογήσεις το σπίτι του δούλου σου, ώστε να παραμείνει για πάντα μπροστά σου. γιατί εσύ, Κυρίαρχε, μίλησες, και με την ευλογία σου το σπίτι του δούλου σου θα είναι ευλογημένο για πάντα». (2 Σαμ 7:17-29)

«Στην πάροδο του χρόνου, ο Δαβίδ νίκησε τους Φιλισταίους, τους Μωαβίτες, τον Αδαδέζερ, τον βασιλιά της Ζωβά και τους Αραμαίους της Δαμασκού. Ο Κύριος έδωσε στον Δαβίδ νίκη όπου κι αν πήγαινε. Ο Δαβίδ πήρε τη λεηλασία και τα αφιέρωσε αντικείμενα στον Κύριο. ... Ο Δαβίδ έγινε διάσημος αφού επέστρεψε από το να χτυπήσει δεκαοκτώ χιλιάδες Εδωμίτες στην Κοιλάδα του Αλατιού. ... Ο Δαβίδ βασίλευσε σε όλο τον Ισραήλ, κάνοντας ό,τι ήταν δίκαιο και σωστό για όλο τον λαό του». (2 Σαμ 8:1-15)

«Ο Δαβίδ ρώτησε: «Υπάρχει ακόμη κάποιος από το σπίτι του Σαούλ στον οποίο μπορώ να δείξω καλοσύνη για χάρη του Ιωνάθαν;» Ένας υπηρέτης της οικογένειας του Σαούλ, ονόματι Ζιβιά, είπε ότι υπάρχει ακόμα ένας γιος του Ιωνάθαν. είναι ανάπηρος και στα δύο πόδια. ... Όταν ο Μεφιβοσθέ, γιος του Ιωνάθαν, ο γιος του Σαούλ, ήρθε στον Δαβίδ, προσκύνησε για να τον τιμήσει. Ο Δαβίδ είπε: «Μη φοβάσαι, γιατί σίγουρα θα σου δείξω καλοσύνη για χάρη του πατέρα σου Ιωνάθαν». Θα σου αποκαταστήσω όλη τη γη που ανήκε στον παππού σου Σαούλ, και θα τρως πάντα στο τραπέζι μου». Ο Μεφιβοσθέ υποκλίθηκε και είπε: "Τι είναι ο υπηρέτης σου, που θα πρέπει να προσέξεις ένα νεκρό σκυλί σαν εμένα;" Τότε ο βασιλιάς κάλεσε τον Ζιβιά λέγοντας: «Έδωσα στον εγγονό του κυρίου σου όλα όσα ανήκαν στον Σαούλ και την οικογένειά του. Εσύ και οι γιοι σου και οι υπηρέτες σου θα του καλλιεργήσετε τη γη και θα του φέρεις τη σοδειά, για να τροφοδοτηθεί ο εγγονός του κυρίου σου. Ο Μεφιβοσθέ, εγγονός του κυρίου σου, θα τρώει πάντα στο τραπέζι μου». Τότε ο Ζιβιά είπε στον βασιλιά: «Ο υπηρέτης σου θα κάνει ό,τι διατάξει ο κύριός μου ο βασιλιάς στον υπηρέτη του». Έτσι, ο Μεφιβοσθέ έτρωγε στο τραπέζι του Δαβίδ σαν ένας από τους γιους του βασιλιά». (2 Σαμ 9:1-11)

Η αμαρτία του Δαβίδ με τη Βηθσαβέ

«Την άνοιξη, την ώρα που οι βασιλιάδες ξεκινούν πόλεμο, ο Δαβίδ έστειλε τον Ιωάβ με τους άνδρες του βασιλιά και ολόκληρο τον ισραηλινό στρατό. Κατέστρεψαν τους Αμμωνίτες και πολιορκήσαν τη Ραμπά. Όμως ο Δαβίδ παρέμεινε στην Ιερουσαλήμ. Ένα βράδυ ο Ντέιβιντ σηκώθηκε από το κρεβάτι του και περπάτησε στην ταράτσα του παλατιού. Από την ταράτσα είδε μια γυναίκα να κάνει μπάνιο. Η γυναίκα ήταν πολύ όμορφη και ο Ντέιβιντ έστειλε κάποιον να μάθει για αυτήν. Ο άντρας είπε: «Αυτή δεν είναι η Βηθσαβέ, η κόρη του Ελιάμ και η γυναίκα του Ουρία του Χετταίου;» Τότε ο Δαβίδ έστειλε αγγελιοφόρους να τη πάρουν. Ήρθε κοντά του, και κοιμήθηκε μαζί της. (Είχε εξαγιστεί από την ακαθαρσία της.) Μετά γύρισε σπίτι. Η γυναίκα συνέλαβε και έστειλε μήνυμα στον Δαβίδ, λέγοντας: «Είμαι έγκυος»» (2 Σαμ 11:1-5).

Σχόλιο: Τα παρατεταμένα βλέμματα αισθησιακής φύσης φέρνουν τον πειρασμό του πόθου και όταν εκπληρωθεί η πορνεία.

«Ο Δαβίδ έστειλε αυτή τη λέξη στον Ιωάβ: «Στείλε μου τον Ουρία τον Χετταίο». Και ο Ιωάβ τον έστειλε στον Δαβίδ. Όταν ο Ουρίας ήρθε κοντά του, ο Δαβίδ τον ρώτησε πώς ήταν ο Ιωάβ, πώς ήταν οι στρατιώτες και πώς πήγαινε ο πόλεμος. Τότε ο Δαβίδ είπε στον Ουρία: «Κατέβα στο σπίτι σου και πλύνε τα πόδια σου». Ο Ουρίας έφυγε από το παλάτι και έστειλε ένα δώρο από τον βασιλιά. Αλλά ο Ουρίας κοιμήθηκε στην είσοδο του παλατιού με όλους τους υπηρέτες του κυρίου του και δεν κατέβηκε στο σπίτι του». (2 Σαμ 11:6-9)

«Όταν η γυναίκα του Ουρία άκουσε ότι ο άντρας της πέθανε, τον πένθησε. Αφού πέρασε ο καιρός του πένθους, ο Δαβίδ την έβαλε στο σπίτι του, και έγινε γυναίκα του και του γέννησε έναν γιο. Αλλά αυτό που είχε κάνει ο Δαβίδ δυσαρέστησε τον Κύριο. Ο Κύριος έστειλε τον Νάθαν στον Δαβίδ. Όταν ήρθε κοντά του, είπε: «Ήταν δύο άντρες σε μια συγκεκριμένη πόλη, ο ένας πλούσιος και ο άλλος φτωχός. Ο πλούσιος είχε πολλά πρόβατα και βοοειδή, αλλά ο φτωχός δεν είχε τίποτα εκτός από ένα μικρό προβατάκι που είχε αγοράσει. Το μεγάλωσε και μεγάλωσε μαζί του και τα παιδιά του. Μοιράστηκε το φαγητό του, έπινε από το φλιτζάνι του και κοιμόταν ακόμη και στην αγκαλιά του. Του ήταν σαν κόρη. Τώρα ήρθε ένας ταξιδιώτης στον πλούσιο, αλλά ο πλούσιος απέφυγε να πάρει ένα από τα δικά του πρόβατα ή βοοειδή για να ετοιμάσει ένα γεύμα για τον ταξιδιώτη που είχε έρθει σε αυτόν. Αντι αυτού,

«Ο Δαβίδ έκαψε από θυμό εναντίον του ανθρώπου και είπε στον Νάθαν: «Όσο σίγουρα ζει ο Κύριος, ο άνθρωπος που το έκανε αυτό αξίζει να πεθάνει! Πρέπει να πληρώσει για αυτό το αρνί τέσσερις φορές, γιατί έκανε κάτι τέτοιο και δεν τον λυπήθηκε». Τότε ο Νάθαν είπε στον Δαβίδ: «Εσύ είσαι ο άνθρωπος! Αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Σε έχρισα βασιλιά του Ισραήλ και σε ελευθέρωσα από το χέρι του Σαούλ. Σου έδωσα το σπίτι του κυρίου σου και στην αγκαλιά σου τις γυναίκες του κυρίου σου. Σας έδωσα τον οίκο του Ισραήλ και τον Ιούδα. Κι αν όλα αυτά ήταν πολύ λίγα, θα σου έδινα ακόμα περισσότερα. Γιατί περιφρόνησες τον λόγο του Κυρίου κάνοντας ό,τι είναι κακό στα μάτια του; Σκότωσες τον Ουρία τον Χετταίο με το σπαθί και πήρες τη γυναίκα του για δική σου. Τον σκότωσες με το σπαθί των Αμμωνιτών. Τώρα, λοιπόν, το σπαθί δεν θα φύγει ποτέ από το σπίτι σου,

«Τότε ο Δαβίδ είπε στον Νάθαν: «Αμάρτησα εναντίον του Κυρίου». Ο Νάθαν απάντησε: «Ο Κύριος αφαίρεσε την αμαρτία σου. Δεν πρόκειται να πεθάνεις. Αλλά επειδή κάνοντας αυτό έκανες τους εχθρούς του Κυρίου να δείχνουν απόλυτη περιφρόνηση, ο γιος που θα γεννηθεί σε σένα θα πεθάνει». Αφού ο Νάθαν πήγε στο σπίτι, ο Κύριος χτύπησε το παιδί που είχε γεννήσει η γυναίκα του Ουρία στον Δαβίδ και εκείνος αρρώστησε. Ο Ντέιβιντ παρακάλεσε τον Θεό για το παιδί. Νήστεψε και μπήκε στο σπίτι του και περνούσε τις νύχτες ξαπλωμένος στο έδαφος. ... Ο Ντέιβιντ παρατήρησε ότι οι υπηρέτες του ψιθύριζαν μεταξύ τους και κατάλαβε ότι το παιδί ήταν νεκρό. «Είναι νεκρό το παιδί; ρώτησε: «Ναι», απάντησαν. Τότε ο Δαβίδ σηκώθηκε από το έδαφος. Αφού πλύθηκε, φόρεσε λοσιόν και άλλαξε τα ρούχα του, μπήκε στον οίκο του Κυρίου και προσκύνησε. Μετά πήγε στο σπίτι του, και μετά από παράκλησή του του σέρβιραν φαγητό, και έφαγε». (2 Σαμ 12:13-20)

«Οι υπηρέτες του τον ρώτησαν: Γιατί συμπεριφέρεσαι έτσι; Όσο ζούσε το παιδί, εσύ νήστευες και έκλαιγες, αλλά τώρα που πέθανε το παιδί, σηκώνεσαι και τρως!». Εκείνος απάντησε: «Όσο το παιδί ήταν ακόμα ζωντανό, νήστευα και έκλαιγα. Σκέφτηκα, ποιος ξέρει; Ο Κύριος μπορεί να με ελεήσει και να αφήσει το παιδί να ζήσει». Τώρα όμως που πέθανε γιατί να νηστέψω; Μπορώ να τον επαναφέρω; Θα πάω σε αυτόν, αλλά δεν θα επιστρέψει σε μένα». Τότε ο Δαβίδ παρηγόρησε τη γυναίκα του τη Βηθσαβέ, και πήγε κοντά της και ξάπλωσε μαζί της. Γέννησε ένα γιο και τον ονόμασαν Σολομώντα. Ο Κύριος τον αγάπησε. και επειδή ο

Κύριος τον αγάπησε, έστειλε μήνυμα μέσω του προφήτη Νάθαν για να τον ονομάσει Ιεδιδιά». (2 Σαμ 12:21-25)

Πρόβλημα στο σπίτι του Ντέιβιντ

«Στην πάροδο του χρόνου, ο Αμνών, ο γιος του Δαβίδ, ερωτεύτηκε την Ταμάρ, την όμορφη αδελφή του Αβεσσαλώμ, γιου του Δαβίδ. Ο Αμνών απογοητεύτηκε σε σημείο αρρώστιας εξαιτίας της αδερφής του Ταμάρ, γιατί ήταν παρθένα, και του φαινόταν αδύνατο να της κάνει τίποτα. Τώρα ο Αμνών είχε έναν φίλο που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιο του Σιμεά, αδελφού του Δαβίδ. Ο Jonadab ήταν ένας πολύ οξυδερκής άνθρωπος. Ρώτησε τον Αμνών: "Γιατί, γιε του βασιλιά, φαίνεσαι τόσο ταπεινός πρῶι με πρῶι; Δεν θα μου το πεις;" Ο Αμνών του είπε: «Είμαι ερωτευμένος με την Ταμάρ, την αδελφή του αδελφού μου Αβεσσαλώμ». «Πήγαινε για ύπνο και προσποιήσου ότι είσαι άρρωστος», είπε ο Jonadab. «Όταν έρθει ο πατέρας σου να σε δει, πες του, θα ήθελα να έρθει η αδερφή μου η Ταμάρ να μου δώσει κάτι να φάω. Αφήστε την να ετοιμάσει το φαγητό που βλέπω για να την παρακολουθήσω και μετά να το φάω από το χέρι της. Έτσι ο Αμνών ξάπλωσε και προσποιήθηκε ότι ήταν άρρωστος. Όταν ήρθε ο βασιλιάς να τον δει, ο Αμνών του είπε: «Θα ήθελα να έρθει η αδερφή μου η Ταμάρ να φτιάξει λίγο ψωμί στα μάτια μου, ώστε να φάω από το χέρι της». Ο Δαβίδ έστειλε μήνυμα στην Ταμάρ στο παλάτι: «Πήγαινε στο σπίτι του αδελφού σου Αμνών και ετοίμασε του λίγο φαγητό». Η Ταμάρ πήγε στο σπίτι του αδελφού της Αμνών, που ήταν ξαπλωμένος. Πήρε λίγη ζύμη, την ζύμωσε, έφτιαξε το ψωμί στα μάτια του και το έψησε. Μετά πήρε το τηγάκι και του σέρβιρε το ψωμί, αλλά εκείνος αρνήθηκε να φάει. «Στείλτε όλους από εδώ», είπε ο Άμνον. Όλοι έφυγαν και μετά τη βίασε». (2 Σαμ 13:1-10) «Πήγαινε στο σπίτι του αδελφού σου Αμνών και ετοίμασε του λίγο φαγητό». Η Ταμάρ πήγε στο σπίτι του αδελφού της Αμνών, που ήταν ξαπλωμένος. Πήρε λίγη ζύμη, την ζύμωσε, έφτιαξε το ψωμί στα μάτια του και το έψησε. Μετά πήρε το τηγάκι και του σέρβιρε το ψωμί, αλλά εκείνος αρνήθηκε

να φάει. «Στείλτε όλους από εδώ», είπε ο Άμνον. Όλοι έφυγαν και μετά τη βίασε». (2 Σαμ 13:1-10)

«Τότε ο Αμνών τη μίσησε με έντονο μίσος και κάλεσε τον προσωπικό του υπηρέτη και είπε: «Βγάλε αυτή τη γυναίκα από εδώ και κλείσε την πόρτα πίσω της. Έβαλε το χέρι της στο κεφάλι της και έφυγε, κλαίγοντας δυνατά καθώς πήγαινε. ... Ο αδελφός της ο Αβεσσαλώμ της είπε: «Ήταν μαζί σου αυτός ο Αμνών, ο αδελφός σου; Κάνε ησυχία τώρα, αδερφή μου. είναι αδερφός σου. Μην παίρνετε αυτό το πράγμα στην καρδιά ». Η Ταμάρ ζούσε στο σπίτι του αδελφού της Αβεσσαλώμ, μιας έρημης γυναίκας. Όταν τα άκουσε όλα αυτά ο βασιλιάς Δαβίδ, έγινε έξαλλος. Ο Αβεσσαλώμ δεν είπε ποτέ λέξη στον Αμνών, είτε καλή είτε κακή. μισούσε τον Αμνών γιατί είχε ντροπιάσει την αδελφή του Ταμάρ. Δύο χρόνια αργότερα, όταν οι άνδρες του Αβεσσαλώμ σκοτώνουν τον Αμνών. Τότε όλοι οι γιοι του βασιλιά σηκώθηκαν, ανέβηκαν στα μουλάρια τους και κατέφυγαν στη Γεσούρ, και έμεινε εκεί τρία χρόνια». (2 Σαμ 13:15, 20-23)

«Ο Ιωάβ γνώριζε ότι η καρδιά του βασιλιά λαχταρούσε τον Αβεσσαλώμ. Έτσι, ο Ιωάβ κανόνισε με ίντριγκα να πείσει τον Δαβίδ να επιστρέψει ο Αβεσσαλώμ στην Ιερουσαλήμ. ... Ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ: «Πολύ καλά, θα το κάνω. Πήγαινε, φέρε πίσω τον νεαρό Αβεσσαλώμ». Ο Ιωάβ πήγε στη Γεσούρ και έφερε τον Αβεσσαλώμ πίσω στην Ιερουσαλήμ. Αλλά ο βασιλιάς είπε: «Πρέπει να πάει στο σπίτι του. δεν πρέπει να δει το πρόσωπό μου». Έτσι, ο Αβεσσαλώμ πήγε στο σπίτι του και δεν είδε το πρόσωπο του βασιλιά. Σε όλο το Ισραήλ δεν υπήρχε άντρας τόσο πολύ επαινούμενος για την όμορφη εμφάνισή του όσο ο Αβεσσαλώμ. Από την κορυφή του κεφαλιού του μέχρι το πέλμα του ποδιού του δεν υπήρχε κανένα ψεγάδι σε αυτόν». (2 Σαμ 14:1-2, 21-25)

Η συνωμοσία του Αβεσσαλώμ να πάρει τον θρόνο του Δαβίδ και να γίνει βασιλιάς

«Στην πάροδο του χρόνου, ο Αβεσσαλώμ προμήθευσε τον εαυτό του με ένα άρμα και άλογα και με πενήντα άνδρες να τρέχουν μπροστά του. Σηκωνόταν νωρίς και στεκόταν στην άκρη του δρόμου που οδηγούσε στην πύλη της πόλης. Κάθε φορά που κάποιος ερχόταν με ένα παράπονο για να υποβληθεί στον βασιλιά για απόφαση, ο Αβεσσαλώμ του φώναζε: "Από ποια πόλη είσαι;" Εκείνος απαντούσε: «Ο υπηρέτης σου είναι από μια από τις φυλές του Ισραήλ». Τότε ο Αβεσσαλώμ του έλεγε: «Κοίτα, οι ισχυρισμοί σου είναι έγκυροι και ορθοί, αλλά

δεν υπάρχει εκπρόσωπος του βασιλιά να σε ακούσει». Και ο Αβεσσαλώμ θα πρόσθετε: «Μακάρι να διοριζόμουν κριτής στη χώρα! Τότε όλοι όσοι έχουν παράπονο ή υπόθεση θα μπορούσαν να έρθουν σε μένα και θα έβλεπα ότι θα δικαιωθεί». Επίσης, όποτε κάποιος τον πλησίαζε για να τον προσκυνήσει, ο Αβεσσαλώμ του άπλωνε το χέρι, τον έπιανε και τον φιλούσε. Ο Αβεσσαλώμ συμπεριφέρθηκε με αυτόν τον τρόπο σε όλους τους Ισραηλίτες που ήρθαν στον βασιλιά ζητώντας δικαιοσύνη, και έτσι έκλεψε τις καρδιές των ανδρών του Ισραήλ». (2 Σαμ 15:1-6)

«Στο τέλος τεσσάρων ετών, ο Αβεσσαλώμ είπε στον βασιλιά: Άφησε με να πάω στη Χεβρώνα και να εκπληρώσω ένα τάμα που έκανα στον Κύριο. Ενώ ο υπηρέτης σου ζούσε στη Γεσούρ της Αράμ, έκανα αυτόν τον όρκο: Αν ο Κύριος με πάρει πίσω στην Ιερουσαλήμ, θα προσκυνήσω τον Κύριο στη Χεβρώνα». Ο βασιλιάς του είπε: «Πήγαινε με ειρήνη». Έτσι, πήγε στη Χεβρώνα. Τότε ο Αβεσσαλώμ έστειλε μυστικούς αγγελιοφόρους σε όλες τις φυλές του Ισραήλ για να πουν: «Μόλις ακούσετε τον ήχο των σαλπύγων, πείτε, ο Αβεσσαλώμ είναι βασιλιάς στη Χεβρών». Διακόσιοι άνδρες από την Ιερουσαλήμ είχαν συνοδεύσει τον Αβεσσαλώμ. Είχαν προσκληθεί ως καλεσμένοι και πήγαν εντελώς άθωα, χωρίς να γνωρίζουν τίποτα για το θέμα. Ενώ ο Αβεσσαλώμ πρόσφερε θυσίες, έστειλε επίσης τον Αχιτόφελ τον Γιλωνίτη, τον σύμβουλο του Δαβίδ, να έρθει από τη Γηλώ, την πατρίδα του. Η συνωμοσία απέκτησε δύναμη και οι ακόλουθοι του Αβεσσαλώμ συνέχισαν να αυξάνονται». (2 Σαμ 15:7-12)

«Ήρθε ένας αγγελιοφόρος και είπε στον Δαβίδ: «Η καρδιά των ανδρών του Ισραήλ είναι με τον Αβεσσαλώμ». Τότε ο Δαβίδ είπε σε όλους τους αξιωματούχους του που ήταν μαζί του στην Ιερουσαλήμ: Ελάτε! Πρέπει να φύγουμε, αλλιώς κανείς μας δεν θα ξεφύγει από τον Αβεσσαλώμ. Πρέπει να φύγουμε αμέσως, αλλιώς θα κινηθεί γρήγορα για να μας προσπεράσει και να μας καταστρέψει και να καταστρέψει την πόλη στο ξίφος». Ο βασιλιάς ξεκίνησε, με όλο το σπιτικό του να τον ακολουθεί. αλλά άφησε δέκα παλλακίδες να φροντίζουν το παλάτι. Ο βασιλιάς ξεκίνησε, με όλο τον λαό να τον ακολουθεί, και σταμάτησαν σε ένα μέρος λίγο πιο μακριά. Όλοι οι άντρες του πέρασαν δίπλα του, μαζί με όλους τους Κερεθίτες και τους Πελεθίτες. Και όλοι οι εξακόσιοι Γετταίοι που τον είχαν συνοδεύσει από τη Γαθ βάδισαν μπροστά στον βασιλιά». (2 Σαμ 15:13-18)

«Τότε ο βασιλιάς είπε στον Σαδώκ: Πάρε την κιβωτό του Θεού πίσω στην πόλη. Αν βρω εύνοια στα μάτια του Κυρίου, θα με φέρει πίσω και θα με αφήσει να το ξαναδώ και την κατοικία του. Αλλά αν πει, δεν είμαι ευχαριστημένος μαζί σου, τότε είμαι έτοιμος. ας μου κάνει ό,τι του φαίνεται καλό». Ο βασιλιάς είπε επίσης στον Σαδώκ τον ιερέα: «Δεν είσαι μάντης; Επιστρέψτε στην πόλη με ειρήνη, με τον γιο σας τον Αχιμάαζ και τον Ιωνάθαν, τον γιο του Αβιάθαρ. Εσύ και ο Αμπιάθαρ παίρνετε μαζί σας τους δύο γιους σας. Θα περιμένω στα περάσματα στην έρημο μέχρι να έρθει η είδηση από εσάς να με ενημερώσετε». Έτσι ο Σαδώκ και ο Αβιάθαρ πήραν την κιβωτό του Θεού πίσω στην Ιερουσαλήμ και έμειναν εκεί. Αλλά ο Δαβίδ συνέχισε να ανηφορίζει το Όρος των Ελαιών, κλαίγοντας καθώς πήγαινε. το κεφάλι του ήταν καλυμμένο και ήταν ξυπόλητος. Όλοι οι άνθρωποι μαζί του κάλυπταν και τα κεφάλια τους και έκλαιγαν καθώς ανέβαιναν. Τώρα είχαν πει στον Ντέιβιντ, «Ο Αχιτόφελ είναι ανάμεσα στους συνωμότες με τον Αβεσσαλώμ». Έτσι, ο Δαβίδ προσευχήθηκε: «Κύριε, μετέτρεψε τη συμβουλή του Αχιτόφελ σε ανοησία». (2 Σαμ 15:25-31)

«Όταν ο Δαβίδ έφτασε στην κορυφή, όπου οι άνθρωποι συνήθιζαν να λατρεύουν τον Θεό, ο Χουσάι ο Αρκίτης ήταν εκεί για να τον συναντήσει, με σκισμένο τη ρόμπα του και σκόνη στο κεφάλι του. Ο Δαβίδ του είπε: «Αν πας μαζί μου, θα γίνεις βάρος για μένα. Αν όμως επιστρέψεις στην πόλη και πεις στον Αβεσσαλώμ, θα γίνω υπηρέτης σου, βασιλιά. Ήμουν υπηρέτης του πατέρα σου στο παρελθόν, αλλά τώρα θα είμαι υπηρέτης σου», τότε μπορείς να με βοηθήσεις απογοητεύοντας τη συμβουλή του Αχιτόφελ. Οι ιερείς Ζαντόκ και Αμπιάθαρ δεν θα είναι εκεί μαζί σας; Πες τους οτιδήποτε ακούς στο παλάτι του βασιλιά. Οι δύο γιοι τους, ο Αχιμάας, ο γιος του Σαδώκ και ο Ιωνάθαν, ο γιος του Αβιάθαρ, είναι εκεί μαζί τους. Στείλτε μου ό,τι ακούσετε ». Έτσι, ο φίλος του Δαβίδ Χουσάι έφτασε στην Ιερουσαλήμ καθώς ο Αβεσσαλώμ έμπαινε στην πόλη». (2 Σαμ 15:32-37)

«Όταν ο Δαβίδ είχε προχωρήσει σε μικρή απόσταση από την κορυφή, ήταν ο Ζίβα, ο οικονόμος του Μεφιβοσθέ, που περίμενε να τον συναντήσει. Είχε μια σειρά από γαϊδούρια σελωμένα και φορτωμένα με διακόσια καρβέλια ψωμί, εκατό κέικ σταφίδες, εκατό κέικ σύκα και μια φλούδα κρασί.

Τότε ο βασιλιάς ρώτησε: "Πού είναι ο εγγονός του κυρίου σου;" Ο Ζιβά του είπε: «Μένει στην

Ιερουσαλήμ, γιατί σκέφτεται: Σήμερα ο οίκος του Ισραήλ θα μου δώσει πίσω το βασίλειο του παππού μου»» (Β' Σαμ 16:1-3).

«Ο Δαβίδ και οι άντρες του συνέχισαν κατά μήκος του δρόμου, ενώ ο Σιμέι πήγαινε κατά μήκος της πλαγιάς του λόφου απέναντί του, βρίζοντας καθώς πήγαινε και πετώντας του πέτρες και βρέχοντάς τον με χώμα. Ο βασιλιάς και όλοι οι άνθρωποι μαζί του έφτασαν στον προορισμό τους εξουθενωμένοι. Εκεί ανανεώθηκε. Εν τω μεταξύ, ο Αβεσσαλώμ και όλοι οι άνδρες του Ισραήλ ήρθαν στην Ιερουσαλήμ, και ο Αχιτόφελ ήταν μαζί του. Τότε ο Χουσαί, ο φίλος του Δαβίδ, πήγε στον Αβεσσαλώμ και του είπε: Ζήτω ο βασιλιάς! Να ζήσει ο βασιλιάς! Ο Αβεσσαλώμ ρώτησε τον Χουσαί: «Αυτή είναι η αγάπη που δείχνεις στον φίλο σου; Γιατί δεν πήγες με τον φίλο σου;». Ο Χουσαί είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, αυτός που εκλέχθηκε από τον Κύριο, από αυτόν τον λαό και από όλους τους άντρες του Ισραήλ, θα είμαι δικός του και θα παραμείνω μαζί του. Επιπλέον, ποιον να υπηρετήσω; Να μην υπηρετήσω τον γιο; Όπως υπηρέτησα τον πατέρα σου, έτσι θα υπηρετήσω και εσένα. Ο Αβεσσαλώμ είπε στον Αχιτόφελ: Δώσε μας τη συμβουλή σου. Τι πρέπει να κάνουμε? Ο Αχιτόφελ απάντησε: «Ξάπλωσε με τις παλλακίδες του πατέρα σου, τις οποίες άφησε να φροντίσουν το παλάτι. Τότε όλος ο Ισραήλ θα ακούσει ότι έκανες τον εαυτό σου δυσωδία στα ρουθούνια του πατέρα σου, και τα χέρια όλων όσων είναι μαζί σου θα δυναμώσουν». Έτσι, έστησαν μια σκηνή για τον Αβεσσαλώμ στη στέγη, και ξάπλωσε με τις παλλακίδες του πατέρα του μπροστά στα μάτια όλου του Ισραήλ». (2 Σαμ 16:13-22) τις παλλακίδες στα μάτια όλου του Ισραήλ». (2 Σαμ 16:13-22) τις παλλακίδες στα μάτια όλου του Ισραήλ». (2 Σαμ 16:13-22)

Σχόλιο: Ακριβώς όπως είχε προφητεύσει ο Νάθαν.

«Τώρα εκείνες τις μέρες η συμβουλή που έδινε ο Αχιτόφελ ήταν σαν εκείνη που ρωτούσε τον Θεό. Αυτός ήταν ο τρόπος με τον οποίο τόσο ο Δαβίδ όσο και ο Αβεσσαλώμ θεωρούσαν όλες τις συμβουλές του Αχιτόφελ. Ο Αχιτόφελ είπε στον Αβεσσαλώμ: «Θα διάλεγα δώδεκα χιλιάδες άνδρες και θα ξεκινούσα απόψε να καταδιώξω τον Δαβίδ. Θα του επιτέθηκα ενώ είναι κουρασμένος και αδύναμος. Θα τον χτυπούσα με τρόπο, και τότε όλοι οι άνθρωποι μαζί του θα φύγουν. Θα χτυπούσα μόνο τον βασιλιά και θα έφερνα πίσω σε σένα όλο τον λαό. Ο θάνατος του ανθρώπου που αναζητάτε θα σημαίνει την επιστροφή όλων. Όλοι οι

άνθρωποι θα μείνουν αλώβητοι». Αυτό το σχέδιο φάνηκε καλό στον Αβεσσαλώμ και σε όλους τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ. Αλλά ο Αβεσσαλώμ είπε: «Κάλεσε και τον Χουσαί τον Αρκίτη, για να ακούσουμε τι έχει να πει». Όταν ο Χουσαί ήρθε κοντά του, ο Αβεσσαλώμ είπε: «Ο Αχιτόφελ έδωσε αυτή τη συμβουλή. Να κάνουμε αυτό που λέει; Αν όχι, πείτε μας τη γνώμη σας.» (2 Σαμ 16:23, 17:

«Ο Χουσαί απάντησε στον Αβεσσαλώμ: «Η συμβουλή που έδωσε ο Αχιτόφελ δεν είναι καλή αυτή τη φορά. Γνωρίζετε τον πατέρα σας και τους άντρες του. Είναι μαχητές και αγριεμένοι σαν άγρια αρκούδα που έκλεψαν τα μικρά της. Εξάλλου, ο πατέρας σου είναι έμπειρος μαχητής. Δεν θα περάσει τη νύχτα με τα στρατεύματα. Ακόμα και τώρα, είναι κρυμμένος σε μια σπηλιά ή σε κάποιο άλλο μέρος. Εάν επιτεθεί πρώτος στα στρατεύματά σας, όποιος το ακούσει θα πει: Έγινε σφαγή μεταξύ των στρατευμάτων που ακολουθούν τον Αβεσσαλώμ. Τότε ακόμη και ο πιο γενναίος στρατιώτης, του οποίου η καρδιά είναι σαν την καρδιά ενός λιονταριού, θα λιώσει από φόβο, γιατί όλο το Ισραήλ γνωρίζει ότι ο πατέρας σου είναι μαχητής και ότι όσοι είναι μαζί του είναι γενναίοι. Λοιπόν, σας συμβουλεύω: Ας μαζευτεί κοντά σας όλος ο Ισραήλ, από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ, τόσο πολυάριθμος όσο η άμμος στην ακρογιαλιά, και εσείς οι ίδιοι θα τους οδηγήσετε στη μάχη. Τότε θα του επιτεθούμε όπου και αν βρεθεί και θα πέσουμε πάνω του καθώς η δροσιά θα κατακάθεται στο έδαφος. Ούτε αυτός ούτε κανένας από τους άντρες του θα μείνει ζωντανός. Αν αποσυρθεί σε μια πόλη, τότε όλος ο Ισραήλ θα φέρει σχοινιά σε εκείνη την πόλη, και θα τη σύρουμε στην κοιλάδα μέχρι να μην βρεθεί ούτε ένα κομμάτι από αυτήν.» (Β' Σαμ 11:7-13).

«Ο Αβεσσαλώμ και όλοι οι άνδρες του Ισραήλ είπαν: «Η συμβουλή του Χουσαί του Αρκίτη είναι καλύτερη από αυτή του Αχιτόφελ». Διότι ο Κύριος είχε αποφασίσει να ματαιώσει την καλή συμβουλή του Αχιτόφελ προκειμένου να επιφέρει καταστροφή στον Αβεσσαλώμ. Ο Χουσαί είπε στον Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς: «Ο Αχιτόφελ συμβούλεψε τον Αβεσσαλώμ και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ να κάνουν έτσι και έτσι, αλλά εγώ τους συμβούλεψα να κάνουν έτσι κι έτσι. Τώρα στείλε αμέσως μήνυμα και πες στον Δαβίδ: «Μην ξοδεύεις το νύχτα στα περάσματα της ερήμου· περάστε χωρίς αποτυχία, αλλιώς ο βασιλιάς και όλος ο λαός μαζί του θα καταποθούν». Ο Δαβίδ συγκέντρωσε τους άντρες που ήταν μαζί του και διόρισε πάνω τους αρχηγούς χιλιάδων

και στρατηγούς εκατοντάδων. Ο Δαβίδ έστειλε τα στρατεύματα — ένα τρίτο υπό τη διοίκηση του Ιωάβ, ένα τρίτο υπό τον αδελφό του Ιωάβ, τον Αβισάι, τον γιο του Σερούια, και έναν τρίτο υπό τον Ιττάι τον Gittite. Ο βασιλιάς είπε στα στρατεύματα: «Εγώ ο ίδιος θα βγω σίγουρα μαζί σας». Αλλά οι άντρες είπαν: «Δεν πρέπει να βγεις έξω. αν αναγκαστούμε να φύγουμε, δεν θα νοιαστούν για εμάς. Ακόμα κι αν οι μισοί από εμάς πεθάνουν, δεν θα τους νοιάζει. αλλά αξίζεις δέκα χιλιάδες από εμάς. Θα ήταν καλύτερα τώρα να μας δώσετε υποστήριξη από την πόλη». ... Έτσι, ο βασιλιάς στάθηκε δίπλα στην πύλη. Ο στρατός βάδισε στο πεδίο για να πολεμήσει τον Ισραήλ, και η μάχη έγινε στο δάσος του Εφραΐμ. Εκεί ο στρατός του Ισραήλ ηττήθηκε από τους άνδρες του Δαβίδ, και οι απώλειες εκείνη την ημέρα ήταν μεγάλες — είκοσι χιλιάδες άνδρες. Η μάχη απλώθηκε σε ολόκληρη την ύπαιθρο και το δάσος κόστισε περισσότερες ζωές εκείνη την ημέρα από το σπαθί». (2 Σαμ 17:14-28· 18:1-8) δεν νοιάζεσαι για εμάς. Ακόμα κι αν οι μισοί από εμάς πεθάνουν, δεν θα τους νοιάζει. αλλά αξίζεις δέκα χιλιάδες από εμάς. Θα ήταν καλύτερα τώρα να μας δώσετε υποστήριξη από την πόλη». ... Έτσι, ο βασιλιάς στάθηκε δίπλα στην πύλη. Ο στρατός βάδισε στο πεδίο για να πολεμήσει τον Ισραήλ, και η μάχη έγινε στο δάσος του Εφραΐμ. Εκεί ο στρατός του Ισραήλ ηττήθηκε από τους άνδρες του Δαβίδ, και οι απώλειες εκείνη την ημέρα ήταν μεγάλες — είκοσι χιλιάδες άνδρες. Η μάχη απλώθηκε σε ολόκληρη την ύπαιθρο και το δάσος κόστισε περισσότερες ζωές εκείνη την ημέρα από το σπαθί». (2 Σαμ 17:14-28· 18:1-8) δεν νοιάζεσαι για εμάς. Ακόμα κι αν οι μισοί από εμάς πεθάνουν, δεν θα τους νοιάζει. αλλά αξίζεις δέκα χιλιάδες από εμάς. Θα ήταν καλύτερα τώρα να μας δώσετε υποστήριξη από την πόλη». ... Έτσι, ο βασιλιάς στάθηκε δίπλα στην πύλη. Ο στρατός βάδισε στο πεδίο για να πολεμήσει τον Ισραήλ, και η μάχη έγινε στο δάσος του Εφραΐμ. Εκεί ο στρατός του Ισραήλ ηττήθηκε από τους άνδρες του Δαβίδ, και οι απώλειες εκείνη την ημέρα ήταν μεγάλες — είκοσι χιλιάδες άνδρες. Η μάχη απλώθηκε σε ολόκληρη την ύπαιθρο και το δάσος κόστισε περισσότερες ζωές εκείνη την ημέρα από το σπαθί». (2 Σαμ 17:14-28· 18:1-8) Εκεί ο στρατός του Ισραήλ ηττήθηκε από τους άνδρες του Δαβίδ, και οι απώλειες

εκείνη την ημέρα ήταν μεγάλες — είκοσι χιλιάδες άνδρες. Η μάχη απλώθηκε σε ολόκληρη την ύπαιθρο και το δάσος κόστισε περισσότερες ζωές εκείνη την ημέρα από το σπαθί». (2 Σαμ 17:14-28· 18:1-8)

«Τώρα ο Αβεσσαλώμ συνάντησε τους άντρες του Δαβίδ. Καβαλούσε το μουλάρι του και καθώς το μουλάρι περνούσε κάτω από τα χοντρά κλαδιά μιας μεγάλης βελανιδιάς, το κεφάλι του Αβεσσαλώμ πιάστηκε στο δέντρο. Έμεινε κρεμασμένος στον αέρα, ενώ το μουλάρι που επέβαινε συνέχιζε να πηγαίνει. ... Ο Ιωάβ πήρε τρία ακόντια στο χέρι του και τα έβαλε στην καρδιά του Αβεσσαλώμ ενώ ο Αβεσσαλώμ ήταν ακόμα ζωντανός στη βελανιδιά. Πήραν τον Αβεσσαλώμ, τον πέταξαν σε ένα μεγάλο λάκκο στο δάσος και στοίβαξαν από πάνω του ένα μεγάλο σωρό από βράχους. Στο μεταξύ, όλοι οι Ισραηλίτες κατέφυγαν στα σπίτια τους. ... Τότε ο Ιωάβ είπε σε έναν Χουσίτη: «Πήγαινε, πες στον βασιλιά αυτό που είδες». Όταν έφτασε ο Κουσίτης, είπε: «Κυριέ μου, βασιλιά, άκου τα καλά νέα! Ο Κύριος σε ελευθέρωσε σήμερα από όλους όσους ξεσηκώθηκαν εναντίον σου». Ο βασιλιάς ρώτησε τον Κουσίτη: «Είναι ασφαλής ο νεαρός Αβεσσαλώμ;» Ο Κουσίτης απάντησε,

Ο Ντέιβιντ θρηνεί για τον Αβεσσαλώμ

«Ο βασιλιάς ταραχτήκε. Ανέβηκε στο δωμάτιο πάνω από την πύλη και έκλαψε. Καθώς πήγαινε, είπε: «Ω γιε μου Αβεσσαλώμ! Γιε μου, γιε μου Αβεσσαλώμ! Μακάρι να είχα πεθάνει αντί για σένα — Ω Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου!» Είπαν στον Ιωάβ, «Ο βασιλιάς κλαίει και θρηνεί για τον Αβεσσαλώμ». Και για ολόκληρο το στρατό η νίκη εκείνη την ημέρα μετατράπηκε σε πένθος, γιατί εκείνη την ημέρα τα στρατεύματα άκουσαν να λέει: «Ο βασιλιάς θρηνεί για τον γιο του». Οι άντρες έκλεψαν στην πόλη εκείνη την ημέρα, όπως κλέβουν άνδρες που ντρέπονται όταν φεύγουν από τη μάχη. Ο βασιλιάς κάλυψε το πρόσωπό του και φώναξε δυνατά: «Ω γιε μου Αβεσσαλώμ! Ω Αβεσσαλώμ, γιε μου, γιε μου!». Τότε ο Ιωάβ μπήκε στο σπίτι στον βασιλιά και είπε: «Σήμερα ταπεινώσες όλους τους άντρες σου, που μόλις έσωσαν τη ζωή σου και τις ζωές των γιων και των θυγατέρων σου και τις ζωές των συζύγων και των παλλακίδων σου. Αγαπάς αυτούς που σε μισούν και μισείς αυτούς που σε αγαπούν. Έχετε ξεκαθαρίσει σήμερα ότι οι διοικητές και οι άνδρες τους δεν σημαίνουν τίποτα για εσάς. Βλέπω ότι θα ήσασταν ευχαριστημένοι αν ο Αβεσσαλώμ ζούσε σήμερα και όλοι μας ήμασταν νεκροί. Τώρα βγείτε έξω και ενθαρρύνετε τους άντρες σας. Ορκίζομαι στον Κύριο

ότι αν δεν βγεις έξω, δεν θα σου μείνει άνθρωπος μέχρι το βράδυ. Αυτό θα είναι χειρότερο για σένα από όλες τις συμφορές που σου έπεσαν από τη νεότητά σου μέχρι τώρα». Έτσι, ο βασιλιάς σηκώθηκε και κάθισε στην πύλη. Όταν είπαν στους άνδρες: «Ο βασιλιάς κάθεται στην πύλη», ήρθαν όλοι μπροστά του». (2 Σαμ 18:32· 19:1-7) Ορκίζομαι στον Κύριο ότι αν δεν βγεις έξω, δεν θα σου μείνει άνθρωπος μέχρι το βράδυ. Αυτό θα είναι χειρότερο για σένα από όλες τις συμφορές που σου έπεσαν από τη νεότητά σου μέχρι τώρα». Έτσι, ο βασιλιάς σηκώθηκε και κάθισε στην πύλη. Όταν είπαν στους άνδρες: «Ο βασιλιάς κάθεται στην πύλη», ήρθαν όλοι μπροστά του». (2 Σαμ 18:32· 19:1-7) Ορκίζομαι στον Κύριο ότι αν δεν βγεις έξω, δεν θα σου μείνει άνθρωπος μέχρι το βράδυ. Αυτό θα είναι χειρότερο για σένα από όλες τις συμφορές που σου έπεσαν από τη νεότητά σου μέχρι τώρα». Έτσι, ο βασιλιάς σηκώθηκε και κάθισε στην πύλη. Όταν είπαν στους άνδρες: «Ο βασιλιάς κάθεται στην πύλη», ήρθαν όλοι μπροστά του».

«Εν τω μεταξύ, οι Ισραηλίτες είχαν καταφύγει στα σπίτια τους. Σε όλες τις φυλές του Ισραήλ, ο λαός μάλωνε μεταξύ τους, λέγοντας: «Ο βασιλιάς μας ελευθέρωσε από τα χέρια των εχθρών μας. Είναι αυτός που μας έσωσε από τα χέρια των Φιλισταίων. Αλλά τώρα έχει εγκαταλείψει τη χώρα εξαιτίας του Αβεσσαλώμ. και ο Αβεσσαλώμ, τον οποίο χρίσαμε για να μας κυβερνήσει, πέθανε στη μάχη. Γιατί λοιπόν δεν λέτε τίποτα για να φέρετε πίσω τον βασιλιά;». Ο βασιλιάς Δαβίδ έστειλε αυτό το μήνυμα στον Σαδώκ και στον Αβιάθαρ, τους ιερείς: «Ρωτήστε τους πρεσβυτέρους του Ιούδα, γιατί θα πρέπει να είστε οι τελευταίοι που θα φέρετε τον βασιλιά πίσω στο παλάτι του, αφού όσα λέγονται σε ολόκληρο το Ισραήλ έχουν φτάσει στον βασιλιά στη συνοικία του; Είστε τα αδέρφια μου, η σάρκα και το αίμα μου. Γιατί λοιπόν θα πρέπει να είστε οι τελευταίοι που θα φέρετε πίσω τον βασιλιά; Και πείτε στον Αμασα: Δεν είστε η σάρκα και το αίμα μου; Είθε ο Θεός να με χειριστεί, έστω και τόσο σοβαρά, αν από εδώ και στο εξής δεν είσαι ο αρχηγός του στρατού μου στη θέση του Ιωάβ». Κέρδισε τις καρδιές όλων των ανδρών του Ιούδα σαν να ήταν ένας άνθρωπος. Έστειλαν μήνυμα στον βασιλιά: «Επέστρεψε εσύ και όλοι οι άντρες σου». Τότε ο βασιλιάς επέστρεψε και πήγε μέχρι τον Ιορδάνη». (2 Σαμ 19:8-15)

«Τώρα οι άνδρες του Ιούδα είχαν έρθει στα Γάλαλα για να πάνε να συναντήσουν τον βασιλιά και να τον φέρουν

πέρα από τον Ιορδάνη. Ο Σιμεϊ, γιος του Γέρα, ο Βενιαμίτης από το Μπαουρίμ, κατέβηκε βιαστικά με τους άνδρες του Ιούδα για να συναντήσει τον βασιλιά Δαβίδ. Μαζί του ήταν χίλιοι Βενιαμίτες, μαζί με τον Σιβά, τον οικονόμο του σπιτικού του Σαούλ, και τους δεκαπέντε γιους του και είκοσι υπηρέτες του. Όρμησαν στον Ιορδάνη, όπου ήταν ο βασιλιάς. Πέρασαν στο οχυρό για να πάρουν το σπίτι του βασιλιά και να κάνουν ό,τι ήθελε. Όταν ο Σιμεϊ, γιος του Γέρα, πέρασε τον Ιορδάνη, έπεσε κατάκοιτος μπροστά στον βασιλιά και του είπε: «Ο κύριός μου να μη με κρίνει ένοχο. Μη θυμάσαι πώς αδίκησε ο υπηρέτης σου την ημέρα που ο κύριός μου ο βασιλιάς έφυγε από την Ιερουσαλήμ. Μακάρι ο βασιλιάς να το βγάλει από το μυαλό του. Γιατί εγώ ο δούλος σου ξέρω ότι αμάρτησα, αλλά σήμερα ήρθα εδώ ως ο πρώτος από ολόκληρο το σπίτι του Ιωσήφ για να κατέβω και να συναντήσω τον κύριό μου τον βασιλιά». Τότε ο Αβισάι, ο γιος του Σερουΐα, είπε: Δεν θα έπρεπε να θανατωθεί ο Σιμεϊ γι' αυτό; Καταράστηκε τον χρισμένο του Κυρίου ». Ο Δαβίδ απάντησε: «Τι κοινό έχουμε εσείς και εγώ, γιοι του Σερουΐα; Αυτή τη μέρα γίνετε οι αντίπαλοί μου! Πρέπει να θανατωθεί κάποιος στο Ισραήλ σήμερα; Δεν ξέρω ότι σήμερα είμαι βασιλιάς του Ισραήλ;». Έτσι, ο βασιλιάς είπε στον Σιμεϊ, «Δεν θα πεθάνεις». Και ο βασιλιάς του υποσχέθηκε με όρκο». (2 Σαμ 19:16-23) Πρέπει να θανατωθεί κάποιος στο Ισραήλ σήμερα; Δεν ξέρω ότι σήμερα είμαι βασιλιάς του Ισραήλ;». Έτσι, ο βασιλιάς είπε στον Σιμεϊ, «Δεν θα πεθάνεις». Και ο βασιλιάς του υποσχέθηκε με όρκο». (2 Σαμ 19:16-23) Πρέπει να θανατωθεί κάποιος στο Ισραήλ σήμερα; Δεν ξέρω ότι σήμερα είμαι βασιλιάς του Ισραήλ;». Έτσι, ο βασιλιάς είπε στον Σιμεϊ, «Δεν θα πεθάνεις». Και ο βασιλιάς του υποσχέθηκε με όρκο».

«Ο Μεφιβοσθέ, ο εγγονός του Σαούλ, επίσης κατέβηκε να συναντήσει τον βασιλιά. Δεν είχε φροντίσει τα πόδια του ούτε είχε κόψει το μουστάκι του ούτε είχε πλύνει τα ρούχα του από την ημέρα που έφυγε ο βασιλιάς μέχρι την ημέρα που επέστρεψε σώος. Όταν ήρθε από την Ιερουσαλήμ για να συναντήσει τον βασιλιά, ο βασιλιάς τον ρώτησε: "Γιατί δεν πήγες μαζί μου, Μεφιβοσθέ;" Είπε: «Κυριέ μου, ο βασιλιάς, αφού εγώ ο υπηρέτης σου είμαι κουτός, είπα, θα βάλω το γαϊδούρι μου σέλα και θα το καβαλήσω, για να πάω με τον βασιλιά. Αλλά ο Ζιμπά ο υπηρέτης μου με πρόδωσε. Και συκοφάντησε τον δούλο σου στον κύριό μου τον βασιλιά. Ο κύριός μου ο βασιλιάς είναι σαν άγγελος του Θεού. λοιπόν, κάνε ό,τι σε ευχαριστεί. Όλοι οι απόγονοι του παππού

μου δεν άξιζαν παρά θάνατο από τον κύριό μου τον βασιλιά, αλλά εσύ έδωσες στον υπηρέτη σου μια θέση ανάμεσα σε αυτούς που κάθονταν στο τραπέζι σου. Έτσι, με ποιο δικαίωμα να κάνω άλλες εκκλήσεις στον βασιλιά;». Ο βασιλιάς του είπε: «Γιατί να πω περισσότερα; Διατάζω εσένα και τον Ζίμπα να χωρίσεις τα χωράφια ». Ο Μεφιβοσθέ είπε στον βασιλιά: «Ας τα πάρει όλα, τώρα που ο κύριός μου ο βασιλιάς έφτασε στο σπίτι ασφαλής» (Β' Σαμ 19:24-30).

«Και ο Βαρζιλιά ο Γαλααδίτης κατέβηκε από το Ρογελίμ για να περάσει τον Ιορδάνη μαζί με τον βασιλιά και να τον στείλει από εκεί. Τώρα ο Βαρζιλιά ήταν ένας πολύ ηλικιωμένος άνδρας, ογδόντα ετών. Είχε φροντίσει για τον βασιλιά κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο Μαχανάιμ, γιατί ήταν πολύ πλούσιος άνθρωπος. Ο βασιλιάς είπε στον Βαρζιλιά: «Πήγαινε μαζί μου και μείνε μαζί μου στην Ιερουσαλήμ, και θα φροντίσω για σένα». Αλλά ο Βαρζιλιά απάντησε στον βασιλιά: Πόσα χρόνια ακόμη θα ζήσω για να ανέβω στην Ιερουσαλήμ μαζί με τον βασιλιά; Τώρα είμαι ογδόντα χρονών. Μπορώ να διακρίνω τι είναι καλό και τι δεν είναι; Μπορεί ο υπηρέτης σου να γευτεί αυτά που τρώει και πίνει; Μπορώ να ακούω ακόμα τις φωνές ανδρών και γυναικών τραγουδιστών; Γιατί να είναι ο υπηρέτης σου πρόσθετο βάρος στον κύριό μου τον βασιλιά; Ο υπηρέτης σου θα περάσει τον Ιορδάνη μαζί με τον βασιλιά σε μικρή απόσταση, αλλά γιατί να με ανταμείψει έτσι ο βασιλιάς; Αφήστε τον υπηρέτη σας να επιστρέψει, για να πεθάνω στην πόλη μου κοντά στον τάφο του πατέρα και της μητέρας μου. Αλλά εδώ είναι ο υπηρέτης σου η Kimham. Αφήστε τον να περάσει με τον κύριό μου τον βασιλιά. Κάνε γι' αυτόν ό,τι σε ευχαριστεί ». Ο βασιλιάς είπε: «Ο Kimham θα περάσει μαζί μου και θα κάνω γι' αυτόν ό,τι σε ευχαριστεί. Και ό,τι επιθυμείς από μένα, θα το κάνω για σένα». Έτσι, όλος ο λαός πέρασε τον Ιορδάνη και μετά πέρασε ο βασιλιάς. Ο βασιλιάς φίλησε τον Βαρζιλιά και του έδωσε την ευλογία του, και ο Βαρζιλιά επέστρεψε στο σπίτι του. Όταν ο βασιλιάς πέρασε στο Gilgal, ο Kimham πέρασε μαζί του. Όλα τα στρατεύματα του Ιούδα και τα μισά στρατεύματα του Ισραήλ είχαν αναλάβει τον βασιλιά». (2 Σαμ 19:31-40) Αφήστε τον να περάσει με τον κύριό μου τον βασιλιά. Κάνε γι' αυτόν ό,τι σε ευχαριστεί ». Ο βασιλιάς είπε: «Ο Kimham θα περάσει μαζί μου και θα κάνω γι' αυτόν ό,τι σε ευχαριστεί. Και ό,τι επιθυμείς από μένα, θα το κάνω για σένα». Έτσι, όλος ο λαός πέρασε τον Ιορδάνη και μετά

πέρασε ο βασιλιάς. Ο βασιλιάς φίλησε τον Βαρζιλιά και του έδωσε την ευλογία του, και ο Βαρζιλιά επέστρεψε στο σπίτι του. Όταν ο βασιλιάς πέρασε στο Gilgal, ο Kimham πέρασε μαζί του. Όλα τα στρατεύματα του Ιούδα και τα μισά στρατεύματα του Ισραήλ είχαν αναλάβει τον βασιλιά». (2 Σαμ 19:31-40) Αφήστε τον να περάσει με τον κύριό μου τον βασιλιά. Κάνε γι' αυτόν ό,τι σε ευχαριστεί ». Ο βασιλιάς είπε: «Ο Kimham θα περάσει μαζί μου και θα κάνω γι' αυτόν ό,τι σε ευχαριστεί. Και ό,τι επιθυμείς από μένα, θα το κάνω για σένα». Έτσι, όλος ο λαός πέρασε τον Ιορδάνη και μετά πέρασε ο βασιλιάς. Ο βασιλιάς φίλησε τον Βαρζιλιά και του έδωσε την ευλογία του, και ο Βαρζιλιά επέστρεψε στο σπίτι του. Όταν ο βασιλιάς πέρασε στο Gilgal, ο Kimham πέρασε μαζί του. Όλα τα στρατεύματα του Ιούδα και τα μισά στρατεύματα του Ισραήλ είχαν αναλάβει τον βασιλιά». (2 Σαμ 19:31-40) Ο βασιλιάς φίλησε τον Βαρζιλιά και του έδωσε την ευλογία του, και ο Βαρζιλιά επέστρεψε στο σπίτι του. Όταν ο βασιλιάς πέρασε στο Gilgal, ο Kimham πέρασε μαζί του. Όλα τα στρατεύματα του Ιούδα και τα μισά στρατεύματα του Ισραήλ είχαν αναλάβει τον βασιλιά». (2 Σαμ 19:31-40) Ο βασιλιάς φίλησε τον Βαρζιλιά και του έδωσε την ευλογία του, και ο Βαρζιλιά επέστρεψε στο σπίτι του. Όταν ο βασιλιάς πέρασε στο Gilgal, ο Kimham πέρασε μαζί του. Όλα τα στρατεύματα του Ιούδα και τα μισά στρατεύματα του Ισραήλ είχαν αναλάβει τον βασιλιά». (2 Σαμ 19:31-40)

«Σύντομα όλοι οι άνδρες του Ισραήλ ήρθαν στον βασιλιά και του είπαν: Γιατί οι αδελφοί μας, οι άνδρες του Ιούδα, έκλεψαν τον βασιλιά και τον έφεραν μαζί με το σπιτικό του πέρα από τον Ιορδάνη, μαζί με όλους τους άνδρες του; Όλοι οι άνδρες του Ιούδα απάντησαν στους άνδρες του Ισραήλ: «Το κάναμε αυτό επειδή ο βασιλιάς είναι στενός συγγενής μαζί μας. Γιατί θυμώνεις γι' αυτό; Έχουμε φάει κάποια από τις προμήθειες του βασιλιά; Έχουμε πάρει τίποτα για τον εαυτό μας;». Τότε οι άνδρες του Ισραήλ απάντησαν στους άνδρες του Ιούδα: «Έχουμε δέκα μερίδια στον βασιλιά. και επιπλέον, έχουμε μεγαλύτερη αξίωση από τον Ντέιβιντ από εσάς. Γιατί λοιπόν μας συμπεριφέρεστε με περιφρόνηση; Δεν ήμασταν οι πρώτοι που μιλήσαμε για την επιστροφή του βασιλιά μας;». Αλλά οι άνδρες του Ιούδα απάντησαν ακόμη πιο σκληρά από τους άνδρες του Ισραήλ». (2 Σαμ 19:41-43)

«Τώρα, ένας ταραχοποιός, ονόματι Σεβά, γιος του Μπικρί, Βενιαμίτης, ήταν εκεί. Σάλπισε και φώναξε: «Δεν έχουμε μερίδιο στον Δαβίδ, ούτε μέρος στον γιο

του Ιεσσαί! Κάθε άνθρωπος στη σκηνή του, Ισραήλ!» Έτσι, όλοι οι άνδρες του Ισραήλ εγκατέλειψαν τον Δαβίδ για να ακολουθήσουν τον Σεβά, τον γιο του Μικρί. Αλλά οι άνδρες του Ιούδα έμειναν δίπλα στον βασιλιά τους σε όλη τη διαδρομή από τον Ιορδάνη μέχρι την Ιερουσαλήμ. Τότε ο βασιλιάς είπε στον Αμασά: «Κάλεσε τους άντρες του Ιούδα να έρθουν σε μένα μέσα σε τρεις ημέρες και να είσαι εσύ εδώ». Αλλά όταν ο Αμάσα πήγε να καλέσει τον Ιούδα, πήρε περισσότερο χρόνο από τον χρόνο που του είχε ορίσει ο βασιλιάς. Ο Δαβίδ είπε στον Αβισαί: «Τώρα ο Σαβά, ο γιος του Βικρί, θα μας κάνει περισσότερο κακό από ό,τι ο Αβεσσαλώμ. Πάρε τους άντρες του κυρίου σου και κυνήγησέ τον, αλλιώς θα βρει οχυρωμένες πόλεις και θα ξεφύγει από εμάς». Λοιπόν, Ιωάβ Οι άνδρες και οι Κερεθαίοι και οι Φελεθαίοι και όλοι οι ισχυροί πολεμιστές βγήκαν κάτω από τη διοίκηση του Αβισαί. Βγήκαν από την Ιερουσαλήμ για να καταδιώξουν τον Σεβά, τον γιο του Μικρί. Ενώ βρίσκονταν στον μεγάλο βράχο στη Γαβαών, ο Αμάσα ήρθε να τους συναντήσει. Ο Ιωάβ φορούσε τον στρατιωτικό του χιτώνα και πάνω από αυτόν στη μέση του ήταν μια ζώνη με ένα σπιλέτο στη θήκη της. Καθώς προχώρησε, έπεσε από τη θήκη του. Ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: "Πώς είσαι, αδελφέ μου;" Τότε ο Ιωάβ πήρε τον Αμασά από τα γένια με το δεξί του χέρι για να τον φιλήσει. Ο Αμασά δεν ήταν σε επιφυλακή από το σπιλέτο στο χέρι του Ιωάβ, και ο Ιωάβ το βύθισε στην κοιλιά του και τα έντερα του χύθηκαν στο έδαφος. Χωρίς να μαχαιρωθεί ξανά, ο Αμασα πέθανε. Τότε ο Ιωάβ και ο αδελφός του ο Αβισαί καταδίωξαν τον Σεβά, τον γιο του Βικρί». (2 Σαμ 20:1-10) Ενώ βρίσκονταν στον μεγάλο βράχο στη Γαβαών, ο Αμάσα ήρθε να τους συναντήσει. Ο Ιωάβ φορούσε τον στρατιωτικό του χιτώνα και πάνω από αυτόν στη μέση του ήταν μια ζώνη με ένα σπιλέτο στη θήκη της. Καθώς προχώρησε, έπεσε από τη θήκη του. Ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: "Πώς είσαι, αδελφέ μου;" Τότε ο Ιωάβ πήρε τον Αμασά από τα γένια με το δεξί του χέρι για να τον φιλήσει. Ο Αμασά δεν ήταν σε επιφυλακή από το σπιλέτο στο χέρι του Ιωάβ, και ο Ιωάβ το βύθισε στην κοιλιά του και τα έντερα του χύθηκαν στο έδαφος. Χωρίς να μαχαιρωθεί ξανά, ο Αμασα πέθανε. Τότε ο Ιωάβ και ο αδελφός του ο Αβισαί καταδίωξαν τον Σεβά, τον γιο του Βικρί». (2 Σαμ 20:1-10) Ενώ βρίσκονταν στον μεγάλο βράχο στη Γαβαών, ο Αμάσα ήρθε να τους συναντήσει. Ο Ιωάβ φορούσε τον στρατιωτικό του χιτώνα και πάνω από αυτόν στη μέση του ήταν μια ζώνη με ένα σπιλέτο στη θήκη της. Καθώς προχώρησε, έπεσε από τη θήκη του. Ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: "Πώς είσαι,

αδελφέ μου;" Τότε ο Ιωάβ πήρε τον Αμασά από τα γένια με το δεξί του χέρι για να τον φιλήσει. Ο Αμασά δεν ήταν σε επιφυλακή από το σπιλέτο στο χέρι του Ιωάβ, και ο Ιωάβ το βύθισε στην κοιλιά του και τα έντερα του χύθηκαν στο έδαφος. Χωρίς να μαχαιρωθεί ξανά, ο Αμασα πέθανε. Τότε ο Ιωάβ και ο αδελφός του ο Αβισαί καταδίωξαν τον Σεβά, τον γιο του Βικρί». (2 Σαμ 20:1-10) Ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: "Πώς είσαι, αδελφέ μου;" Τότε ο Ιωάβ πήρε τον Αμασά από τα γένια με το δεξί του χέρι για να τον φιλήσει. Ο Αμασά δεν ήταν σε επιφυλακή από το σπιλέτο στο χέρι του Ιωάβ, και ο Ιωάβ το βύθισε στην κοιλιά του και τα έντερα του χύθηκαν στο έδαφος. Χωρίς να μαχαιρωθεί ξανά, ο Αμασα πέθανε. Τότε ο Ιωάβ και ο αδελφός του ο Αβισαί καταδίωξαν τον Σεβά, τον γιο του Βικρί». (2 Σαμ 20:1-10) Ο Ιωάβ είπε στον Αμασά: "Πώς είσαι, αδελφέ μου;" Τότε ο Ιωάβ πήρε τον Αμασά από τα γένια με το δεξί του χέρι για να τον φιλήσει. Ο Αμασά δεν ήταν σε επιφυλακή από το σπιλέτο στο χέρι του Ιωάβ, και ο Ιωάβ το βύθισε στην κοιλιά του και τα έντερα του χύθηκαν στο έδαφος. Χωρίς να μαχαιρωθεί ξανά, ο Αμασα πέθανε. Τότε ο Ιωάβ και ο αδελφός του ο Αβισαί καταδίωξαν τον Σεβά, τον γιο του Βικρί». (2 Σαμ 20:1-10)

«Ένας από τους άνδρες του Ιωάβ στάθηκε δίπλα στον Αμασά και είπε: Όποιος ευνοεί τον Ιωάβ και όποιος είναι υπέρ του Δαβίδ, ας ακολουθήσει τον Ιωάβ! Ο Αμασα βρισκόταν κυλιόμενος στο αίμα του στη μέση του δρόμου, και ο άντρας είδε ότι όλα τα στρατεύματα σταμάτησαν εκεί. Όταν κατάλαβε ότι όλοι όσοι ανέβαιναν στην Άμασα σταμάτησαν, τον έσυρε από το δρόμο σε ένα χωράφι και του πέταξε ένα ρούχο. Αφού απομακρύνθηκε ο Αμασά από το δρόμο, όλοι οι άντρες συνέχισαν με τον Ιωάβ για να καταδιώξουν τον Σεβά, τον γιο του Βικρί. Ο Σαβά πέρασε από όλες τις φυλές του Ισραήλ μέχρι τον Άβελ Μπεθ Μαάκα και από ολόκληρη την περιοχή των Βεριτών, οι οποίοι συγκεντρώθηκαν και τον ακολούθησαν. Όλα τα στρατεύματα με τον Ιωάβ ήρθαν και πολιορκήσαν τον Σαβά στην Άβελ Μπεθ Μαακά. Έφτιαξαν μια πολιορκητική ράμπα μέχρι την πόλη, και αυτή στάθηκε απέναντι στις εξωτερικές οχυρώσεις. Ενώ χτυπούσαν τον τοίχο για να τον γκρεμίσουν, μια σοφή γυναίκα φώναξε από την πόλη, «Άκου! Ακούω! Πες στον Ιωάβ να έρθει εδώ για να του μιλήσω». Πήγε προς το μέρος της, και τη ρώτησε: «Είσαι ο Ιωάβ;» «Είμαι», απάντησε. Είπε, «Άκου τι έχει να πει ο υπηρέτης σου». «Ακούω», είπε. Συνέχισε, «Πριν από πολύ καιρό έλεγαν, Πάρε την

απάντησή σου στον Άβελ, και αυτό το διευκόλυνε. Είμαστε οι ειρηνικοί και πιστοί στο Ισραήλ. Προσπαθείτε να καταστρέψετε μια πόλη που είναι μητέρα στο Ισραήλ. Γιατί θέλετε να καταπιείτε την κληρονομιά του Κυρίου;» «Μακριά από εμένα!» Ο Ιωάβ απάντησε: «Μακριά από εμένα να καταπιώ ή να καταστρέψω! Αυτή δεν είναι η περίπτωση. Ένας άντρας ονόματι Σεβά, γιος του Μπικρί, από την ορεινή περιοχή του Εφραΐμ, σήκωσε το χέρι του εναντίον του βασιλιά, εναντίον του Δαβίδ. Παράδωσε αυτόν τον έναν άνθρωπο και θα αποσυρθώ από την πόλη». Η γυναίκα είπε στον Ιωάβ: «Το κεφάλι του θα σου πεταχτεί από τον τοίχο». Τότε η γυναίκα πήγε σε όλο τον λαό με τη σοφή συμβουλή της, και έκοψαν το κεφάλι του Σεβά, γιου του Βικρί, και το έριξαν στον Ιωάβ. Έτσι, σάλπισε και οι άντρες του σκορπίστηκαν από την πόλη, επιστρέφοντας ο καθένας στο σπίτι του. Και ο Ιωάβ επέστρεψε στον βασιλιά στην Ιερουσαλήμ». (2 Σαμ 20:11-22)

«Και πάλι, ο θυμός του Κυρίου άναψε εναντίον του Ισραήλ, και ξεσήκωσε τον Δαβίδ εναντίον τους, λέγοντας: Πήγαινε και κάνε απογραφή του Ισραήλ και του Ιούδα.» (Β' Σαμ 24:1).

Σχόλιο: Το «υποκίνησε» πιθανώς κάνει κάποιον να σκεφτεί ότι «αυτός» είναι «ο Κύριος». Η εβραϊκή λέξη είναι *cuwth* χωρίς το «αυτός». Το Young's Literal Translation το έχει ως «έναν αντίπαλο». Το εδάφιο 1 Χρον 21:1-2 αναφέρει «Ο Σατανάς ξεσηκώθηκε εναντίον του Ισραήλ και υποκίνησε τον Δαβίδ να κάνει απογραφή του Ισραήλ».

«Ο βασιλιάς είπε στον Ιωάβ και στους αρχηγούς του στρατού μαζί του: Πηγαίνετε στις φυλές του Ισραήλ από τη Δαν μέχρι τη Βηρ-σαβεέ και καταγράψτε τους πολεμιστές, για να μάθω πόσοι είναι. Ο Ιωάβ όμως απάντησε στον βασιλιά: «Είθε ο Κύριος ο Θεός σου να πολλαπλασιάσει τα στρατεύματα εκατονταπλάσια, και ας το δουν τα μάτια του κυρίου μου του βασιλιά. Αλλά γιατί ο κύριός μου ο βασιλιάς θέλει να κάνει κάτι τέτοιο;». Ο λόγος του βασιλιά, ωστόσο, κυριεύσε τον Ιωάβ και τους διοικητές του στρατού. Έτσι, έφυγαν από την παρουσία του βασιλιά για να καταγράψουν τους μαχητές του Ισραήλ. Αφού πέρασαν τον Ιορδάνη, στρατοπέδευσαν κοντά στο Αγοετ, νότια της πόλης στο φαράγγι, και μετά πέρασαν από τη Γαδ και πήγαν στην Ιαζέρ. Πήγαν στη Γαλαάδ και στην περιοχή Ταχτίμ Χοντσί, και στη Νταν Ιαάν και γύρω προς τη Σιδώνα. Κατόπιν πήγαν προς το φρούριο της Τύρου και προς όλες τις πόλεις των Χανααίων και των Χαναναίων.

Τελικά, πήγαν στη Βηρ-σαβεέ στη Νεγκέβ του Ιούδα. Αφού πέρασαν όλη τη γη, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ στο τέλος εννέα μηνών και είκοσι ημερών. Ο Ιωάβ ανέφερε τον αριθμό των πολεμιστών στον βασιλιά: Στον Ισραήλ υπήρχαν οκτακόσιες χιλιάδες ικανοί άνδρες που μπορούσαν να χειριστούν ένα σπαθί, και στον Ιούδα πεντακόσιες χιλιάδες. Ο Δαβίδ ήταν συνειδητός αφού μέτρησε τους μαχητές και είπε στον Κύριο: «Έχω αμαρτήσει πολύ σε ό,τι έκανα. Τώρα, Κύριε, σε παρακαλώ, πάρε την ενοχή του δούλου σου. έκανε ένα πολύ ανόητο πράγμα». (2 Σαμ 24:2-10) Στον Ισραήλ υπήρχαν οκτακόσιες χιλιάδες ικανοί άνδρες που μπορούσαν να χειριστούν ένα σπαθί, και στον Ιούδα πεντακόσιες χιλιάδες. Ο Δαβίδ ήταν συνειδητός αφού μέτρησε τους μαχητές και είπε στον Κύριο: «Έχω αμαρτήσει πολύ σε ό,τι έκανα. Τώρα, Κύριε, σε παρακαλώ, πάρε την ενοχή του δούλου σου. έκανε ένα πολύ ανόητο πράγμα». (2 Σαμ 24:2-10) Στον Ισραήλ υπήρχαν οκτακόσιες χιλιάδες ικανοί άνδρες που μπορούσαν να χειριστούν ένα σπαθί, και στον Ιούδα πεντακόσιες χιλιάδες. Ο Δαβίδ ήταν συνειδητός αφού μέτρησε τους μαχητές και είπε στον Κύριο: «Έχω αμαρτήσει πολύ σε ό,τι έκανα. Τώρα, Κύριε, σε παρακαλώ, πάρε την ενοχή του δούλου σου. έκανε ένα πολύ ανόητο πράγμα». (2 Σαμ 24:2-10)

Σχόλιο: Η συνείδηση του Δαβίδ ήταν χτυπημένη και η δήλωσή του «αμάρτησα» υποστηρίζει σθεναρά ότι ο Δαβίδ υπέκυψε σε πειρασμό. Ο Θεός δεν πειράζει αλλά ο Σατανάς όχι μόνο πειράζει αλλά λέει ψέματα.

«Προτού σηκωθεί ο Δαβίδ το επόμενο πρωί, ο λόγος του Κυρίου είχε έρθει στον προφήτη Γαδ, τον μάντη του Δαβίδ: Πήγαινε και πες στον Δαβίδ: Αυτό λέει ο Κύριος: Σου δίνω τρεις επιλογές. Διάλεξε ένα από αυτά για να κάνω εναντίον σου». Πήγε λοιπόν ο Γαδ στον Δαβίδ και του είπε: «Θα έρθουν πάνω σου τρία χρόνια πείνας στη γη σου; Ή τρεις μήνες φυγής από τους εχθρούς σας ενώ σας καταδιώκουν; Ή τρεις μέρες πανούκλας στη χώρα σας; Τώρα, λοιπόν, σκεφτείτε το καλά και αποφασίστε πώς θα απαντήσω σε αυτόν που με έστειλε». Ο Δαβίδ είπε στον Γαδ: «Είμαι σε βαθιά θλίψη. Ας πέσουμε στα χέρια του Κυρίου, γιατί το έλεός του είναι μεγάλο· αλλά μη με αφήσεις να πέσω στα χέρια ανθρώπων». Έτσι, ο Κύριος έστειλε μια πληγή στον Ισραήλ από εκείνο το πρωί μέχρι το τέλος του καθορισμένου χρόνου, και εβδομήντα χιλιάδες από τον λαό από τη Δαν έως τη Βηρ-σαβεέ πέθαναν. Όταν ο άγγελος άπλωσε το χέρι του για να καταστρέψει την Ιερουσαλήμ, ο Κύριος λυπήθηκε εξαιτίας της συμφοράς

και ειπε στον αγγελου που ταλαιπωρουσε τον λαο: «Φτανει! Τραβηξτε το χερι σας». Ο αγγελος του Κυριου ηταν τότε στο αλωνι του Αραουνα του Ιεβουσαιου». (2 Σαμ 24:11-16)

«Όταν ο Δαβιδ ειδη τον αγγελου, που χτυπουσε τον λαο, ειπε στον Κυριο: «Εγω ειμαι αυτος που αμαρτησα και αδικω. Αυτα δεν ειναι παρα προβατα. Τι εχουν κανει? Αφηστε το χερι σας να πεσει πανω μου και την οικογενεια μου ». Εκεινη την ημερα ο Γαδ πηγε στον Δαβιδ και του ειπε: Ανεβα και χτιστε ενα θυσιαστηριο στον Κυριο στο αλωνι του Αραουνα του Ιεβουσαιου. Έτσι, ο Δαβιδ ανεβηκε, οπως ειχε διαταξει ο Κυριος μεσω του Γαδ. Όταν ο Αραουνα κοιταξε και ειδη τον βασιλια και τους αντρες του να ερχονται προς το μερος του, βγηκε εξω και προσκυνησε μπροστα στον βασιλια με το προσωπο στο εδαφος. Ο Αγαυαη ειπε: "Γιατι ο κυριος μου ο βασιλιας ηρθε στον υπηρετη του;" «Για να αγορασω το αλωνι σου», απαντησε ο Δαβιδ, «για να μπορεσω να οικοδομησω ενα θυσιαστηριο στον Κυριο, για να σταματησει η πληγη στον λαο». Ο Αραουνα ειπε στον Δαβιδ: «Ας παρει ο κυριος μου ο βασιλιας οτι του αρεσει και ας το προσφερει. Εδω ειναι βοδια για το ολοκαυτωμα, και εδω αλωνια ελκηθρα και ζυγοι βοδιων για τα ξυλα. Ω βασιλια, ο Αραουνα τα δινει ολα αυτα στον βασιλια.» Ο Αραουνα του ειπε επισης: «Ειθε ο Κυριος ο Θεος σου να σε δεχτει». Αλλα ο βασιλιας απαντησε "Οχι, επιμενω να σας πληρωσω γι' αυτο. Δεν θα θυσιασω στον Κυριο τον Θεο μου ολοκαυτωματα που δεν μου κοστιζουν τιποτα". Έτσι, ο Δαβιδ αγорασε το αλωνι και τα βοδια και πληρωσε γι' αυτα πενηντα σικλια ασημι. Ο Δαβιδ εχτισε εκει ενα θυσιαστηριο στον Κυριο και θυσιασε ολοκαυτωματα και θυσιες κοινωνιας. Τότε ο Κυριος απαντησε στην προσευχη για λογαριασμο της γης και η πληγη Το Ισραηλ σταματησε». (2 Σαμ 24:17-25) Επιμενω να σε πληρωσω γι' αυτο. Δεν θα θυσιασω στον Κυριο τον Θεο μου ολοκαυτωματα που δεν μου κοστιζουν τιποτα». Έτσι, ο Δαβιδ αγорασε το αλωνι και τα βοδια και πληρωσε για αυτα πενηντα σικλια ασημι. Ο Δαβιδ εχτισε εκει ενα θυσιαστηριο στον Κυριο και θυσιασε

ολοκαυτωματα και θυσιες κοινωνιας. Τότε ο Κυριος απαντησε στην προσευχη για λογαριασμο της γης, και η πληγη στον Ισραηλ σταματησε». (2 Σαμ 24:17-25)

1 ΒΑΣΙΛΕΙΣ

«Όταν ο βασιλιας Δαβιδ ηταν γερος και προχωρημενος, ο Αδωνιας παρουσιαστηκε και ειπε: «Θα γινω βασιλιας». Έτσι, ετοιμασε αρματα και αλογα, με πενηντα ανδρες να τρεχουν μπροστα του. (Ο πατερας του δεν ειχε ποτε παρεμβει μαζι του ρωτωντας: «Γιατι συμπεριφερεσαι οπως κανεις;») Ο Αδωνιας συνομιλησε με τον Ιωαβ και τον Αβιαθαρ τον ιερα, και εκεινοι του εδωσαν την υποστηριξη τους. Αλλα ο Σαδωκ ο ιερας, ο Βεναϊας, ο γιος του Ιωϊδα, ο Ναθαν ο προφητης, ο Σιμει και ο Ρει και η ειδικη φρουρα του Δαβιδ δεν ενωθηκαν με τον Αδωνια, αλλα δεν προσκαλεσε τον προφητη Ναθαν η τον αδελφο του Σολομωντα». (1 Βασιλεων 1:1, 6-10)

«Τότε ο Ναθαν ρωτησε τη Βηθσαβε, τη μητερα του Σολομωντα, «Δεν ακουσατε οτι ο Αδωνιας εγινε βασιλιας χωρις να το ξερει ο κυριος μας Δαβιδ;» ... Έτσι, η Βηθσαβε πηγε να δει τον ηλικιωμενο βασιλια και του ειπε: «Κυριε μου, εσυ ο ιδιος μου ορκιστηκες: Ο Σολομων ο γιος σου θα ειναι βασιλιας μετα απο μενα, και θα καθισει στον θρονο μου. Αλλα τωρα ο Αδωνιας εγινε βασιλιας. Κυριε μου, βασιλια, τα ματια ολου του Ισραηλ ειναι στραμμενα πανω σου, για να μαθουν απο σενα ποιος θα καθισει στο θρονο. Διαφορετικα, μόλις ο κυριος μου ο βασιλιας αναπαυθει με τους πατερες του, εγω και ο γιος μου ο Σολομων θα αντιμετωπιζουμε ως εγκληματιες ». Ενω μιλουσε ακομη με τον βασιλια, εφτασε ο προφητης Ναθαν και ειπε: «Εσυ, κυριε βασιλια, ειπες οτι ο Αδωνιας θα ειναι βασιλιας μετα απο σενα και οτι θα καθισει στον θρονο σου; Αλλα εγω ο υπηρετης σου και ο Σαδωκ ο ιερας και ο Βεναϊας, ο γιος του Ιωδαε, και τον υπηρετη σου Σολομωντα δεν προσκαλεσε. Ειναι αυτο κατι που εκανε ο κυριος μου ο βασιλιας χωρις να μαθουν οι υπηρετες του ποιος θα πρεπει να καθισει στον θρονο του κυριου μου του βασιλια μετα απο αυτον;». (1 Βασιλεων 1:11, 15-27)

«Ο βασιλιας Δαβιδ ειπε: Καλεστε τον ιερα Σαδωκ, τον προφητη Ναθαν και τον Βεναϊα, τον γιο του Ιωϊαδα. Όταν ηρθαν μπροστα στον βασιλια, τους ειπε: «Παρτε μαζι σας τους υπηρετες του κυριου σας και βαλτε τον Σολομωντα τον γιο μου στο δικο μου μουλαρι και

κατεβάστε τον στη Γεχών». Εκεί ο Σαδώκ ο ιερέας και ο Νάθαν ο προφήτης τον χρίζουν βασιλιά του Ισραήλ. Σάλπισε και φώναξε, Ζήτω ο Βασιλιάς Σολομών! Τότε θα ανέβεις μαζί του και θα έρθει να καθίσει στον θρόνο μου και να βασιλέψει στη θέση μου. Τον διόρισα άρχοντα του Ισραήλ και του Ιούδα ». Ακούστηκαν τρομπέτες και όλος ο κόσμος φώναξε: «Ζήτω ο Βασιλιάς Σολομών!». (1 Βασιλέων 1:32-35)

«Καθώς ο Αδωνίας και όλοι οι καλεσμένοι τελείωναν το γλέντι τους, ο Ιωάβ ρώτησε: «Τι νόημα έχει όλος ο θόρυβος στην πόλη;» Ο Ιωνάθαν απάντησε: «Ο κύριός μας ο βασιλιάς Δαβίδ έκανε βασιλιά τον Σολομώντα». ... Σε αυτό, όλοι οι καλεσμένοι του Αδωνία σηκώθηκαν τρομαγμένοι και διασκορπίστηκαν. Αλλά ο Αδωνίας, φοβούμενος τον Σολομώντα, πήγε και έπιασε τα κέρατα του θυσιαστηρίου. Τότε είπαν στον Σολομών: «Ο Αδωνίας φοβάται τον βασιλιά Σολομώντα και είναι προσκολλημένος στα κέρατα του θυσιαστηρίου Λέει, Ας μου ορκιστεί σήμερα ο βασιλιάς Σολομών ότι δεν θα σκοτώσει τον δούλο του με το σπαθί. Ο Σολομών απάντησε: «Αν δείξει ότι είναι άξιος άνθρωπος, ούτε τρίχα από το κεφάλι του δεν θα πέσει στο έδαφος· αλλά αν βρεθεί σε αυτόν κακό, θα πεθάνει». Τότε ο βασιλιάς Σολομών έστειλε άνδρες και τον κατέβασαν από το θυσιαστήριο· και ήρθε ο Αδωνίας και προσκύνησε τον βασιλιά Σολομώντα, και ο Σολομών είπε: «Πήγαινε στο σπίτι σου.

«Ο Ντέιβιντ έδωσε εντολή στον Σολομώντα. «Γίνε λοιπόν δυνατός, δείξε στον εαυτό σου άντρα και φύλαξε τι απαιτεί ο Κύριος ο Θεός σου: Να περπατάς στους δρόμους του, και να τηρείς τα διατάγματα και τις εντολές του, τους νόμους και τις απαιτήσεις του, όπως είναι γραμμένα στο Νόμο του Μωυσή, για να μπορέσεις να ευημερήσεις ό,τι κάνεις και όπου κι αν πάς, και για να κρατήσει ο Κύριος την υπόσχεσή του προς εμένα: Αν οι απόγονοί σου προσέχουν πώς ζουν και αν περπατήσουν πιστά μπροστά μου με όλη τους την καρδιά και την ψυχή, δεν θα παραλείψεις ποτέ να έχεις άντρα ο θρόνος του Ισραήλ. Τώρα εσύ ο ίδιος ξέρεις τι μου έκανε ο Ιωάβ — Αντιμετώπισέ τον σύμφωνα με τη σοφία σου, αλλά μην αφήσεις το γκρίζο κεφάλι του να κατέβει στον τάφο με ειρήνη. Αλλά δείξτε καλοσύνη στους γιους του Βαρζιλιά της Γαλαάδ και αφήστε τους να είναι μεταξύ εκείνων που τρώνε στο τραπέζι σας. Στάθηκαν δίπλα μου όταν έφυγα από τον αδελφό σου τον Αβεσσαλώμ. Θυμηθείτε τον Σιμέι που με φώναξε με πικρές κατάρες. Είσαι άνθρωπος με σοφία. Θα ξέρεις τι να του κάνεις. Φέρτε το γκρίζο κεφάλι του στον τάφο

αιμόφυρτο ». Τότε ο Δαβίδ αναπαύθηκε με τους πατέρες του και τάφηκε στην πόλη του Δαβίδ. Είχε βασιλέψει σαράντα χρόνια στον Ισραήλ — επτά χρόνια στη Χεβρώνα και τριάντα τρία στην Ιερουσαλήμ». (1 Βασιλέων 2:2-11)

«Ο Σολομών αφαίρεσε τον Αβιάθαρ από την ιεροσύνη του Κυρίου, εκπληρώνοντας τον λόγο που είχε πει ο Κύριος στη Σηλώ για τον οίκο του Ηλεί. ... Ο λαός, ωστόσο, εξακολουθούσε να θυσιάζει στους υψηλούς τόπους, επειδή δεν είχε χτιστεί ακόμη ναός για το Όνομα του Κυρίου. (αρχικά) Ο Σολομών έδειξε την αγάπη του για τον Κύριο περπατώντας σύμφωνα με τα διατάγματα του πατέρα του Δαβίδ, εκτός από το ότι πρόσφερε θυσίες και θυμίασε στους υψηλούς τόπους». (1 Βασιλέων 2:27· 3:2-3)

«Ο βασιλιάς πήγε στη Γαβαών για να προσφέρει θυσίες, εκεί ο Κύριος εμφανίστηκε στον Σολομώντα τη νύχτα σε όνειρο, και ο Θεός είπε: «Ζήτα ό,τι θέλεις να σου δώσω». τον υπηρέτη σου, πατέρα μου Δαβίδ, γιατί ήταν πιστός σε σένα και δίκαιος και ευθύς στην καρδιά. Συνεχίσατε αυτή τη μεγάλη καλοσύνη προς αυτόν και του δώσατε έναν γιο να καθίσει στον θρόνο του αυτή τη μέρα. ... Δώσε λοιπόν στον υπηρέτη σου μια διορατική καρδιά για να κυβερνά τον λαό σου και να διακρίνει το σωστό από το λάθος. Γιατί ποιος είναι σε θέση να κυβερνήσει αυτόν τον μεγάλο λαό σου;». Ο Κύριος χάρηκε και είπε: «Επειδή ζήτησες αυτό και όχι μακροζωία ή πλούτη για τον εαυτό σου, ούτε ζήτησες τον θάνατο των εχθρών σου, αλλά διάκριση στην απονομή δικαιοσύνης, θα κάνω αυτό που ζήτησες. Θα σου δώσω μια σοφή και διορατική καρδιά, ώστε να μην έχει υπάρξει ποτέ κανένας σαν εσένα, ούτε θα υπάρξει ποτέ. Επιπλέον, θα σου δώσω ό,τι δεν ζητήσατε — και πλούτη και τιμή — ώστε στη ζωή σας να μην έχετε όμοιο μεταξύ των βασιλιάδων. Και αν περπατήσεις στους δρόμους μου και υπακούς τα διατάγματά μου και τις εντολές μου όπως έκανε ο Δαβίδ ο πατέρας σου, θα σου δώσω μακροζωία». Τότε ο Σολομών ξύπνησε — και κατάλαβε ότι ήταν όνειρο». (1 Βασιλέων 3:4, 6, 9-15)

«Ο Θεός έδωσε στον Σολομώντα σοφία και πολύ μεγάλη διορατικότητα και εύρος κατανόησης τόσο άμετρη όσο η άμμος στην ακρογιαλιά. Η σοφία του Σολομώντα ήταν μεγαλύτερη από τη σοφία όλων των ανθρώπων της Ανατολής και μεγαλύτερη από όλη τη σοφία της Αιγύπτου. ... Άνθρωποι από όλα τα έθνη ήρθαν να ακούσουν τη σοφία του Σολομώντα, που είχε

σταλεί από όλους τους βασιλιάδες του κόσμου, που είχαν ακούσει για τη σοφία του». (1 Βασιλέων 4:29, 34)

«Όταν ο Χιράμ, ο βασιλιάς της Τύρου, άκουσε ότι ο Σολομών είχε χριστεί βασιλιάς, έστειλε τους απεσταλμένους του στον Σολομώντα, επειδή πάντα είχε φιλικές σχέσεις με τον Δαβίδ». ... Ο Σολομών είπε στον Χιράμ, στον Βασιλιά της Τύρου, «Σκοπεύω, λοιπόν, να οικοδομήσω έναν ναό για το Όνομα του Κυρίου του Θεού μου». ... Όταν ο Χιράμ άκουσε το μήνυμα του Σολομώντα, χάρηκε πολύ και είπε: «Δόξα στον Κύριο σήμερα, γιατί έδωσε στον Δαβίδ έναν σοφό γιο για να κυβερνήσει αυτό το μεγάλο έθνος». Ο Χιράμ έστειλε μήνυμα στον Σολομώντα: «Έλαβα το μήνυμα που μου έστειλες και θα κάνω ό,τι θέλεις για να δώσω τους κορμούς κέδρου και πεύκου. ... Με αυτόν τον τρόπο ο Χιράμ προμήθευσε τον Σολομώντα με όλα τα κούτσουρα κέδρου και πεύκου που ήθελε, και ο Σολομών έδωσε στον Χιράμ είκοσι χιλιάδες κορώνες σιτάρι ως τροφή για το σπιτικό του, επιπλέον είκοσι χιλιάδες λουτρά συμπιεσμένου ελαιόλαδου. Ο Σολομών συνέχισε να το κάνει αυτό για τον Χιράμ χρόνο με τον χρόνο. Ο Κύριος έδωσε στον Σολομώντα σοφία, όπως του είχε υποσχεθεί. Υπήρχαν ειρηνικές σχέσεις μεταξύ του Χιράμ και του Σολομώντα, και οι δυο τους έκαναν συνθήκη». (1 Βασιλέων 5:1, 5, 7-8, 10-12)

«Ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Σολομώντα: «Όσον αφορά αυτόν τον ναό που χτίζεις, αν ακολουθήσεις τα διατάγματά μου, τηρήσεις όλες τις εντολές μου και υπακούς σε αυτές, θα εκπληρώσω μέσω σου την υπόσχεση που έδωσα στον Δαβίδ σου. πατέρας. Και θα ζήσω ανάμεσα στους Ισραηλίτες και δεν θα εγκαταλείψω τον λαό μου τον Ισραήλ» (Α' Βασιλέων 6:11-13).

«Στο εσωτερικό ιερό έφτιαξε ένα ζευγάρι χερουβίμ από ξύλο ελιάς, δέκα πήχεις ύψος το καθένα (ένα κυβικό = 18 ίντσες). ... Τοποθέτησε τα χερουβίμ μέσα στο πιο εσωτερικό δωμάτιο του ναού, με τα φτερά τους ανοιχτά. Το φτερό του ενός χερουβείμ άγγιζε τον ένα τοίχο, ενώ το φτερό του άλλου άγγιζε τον άλλο τοίχο και τα φτερά τους ακουμπούσαν το ένα το άλλο στη μέση του δωματίου. Επένδυσε τα χερουβίμ με χρυσάφι». (1 Βασιλέων 6:23, 27-28)

«Ο Σολομών πήρε δεκατρία χρόνια, ωστόσο, για να ολοκληρώσει την κατασκευή του παλατιού του. Έκτισε το Παλάτι του Δάσους του Λιβάνου μήκους εκατό πήχεις, πλάτους πενήντα και τριάντα ύψους, με

τέσσερις σειρές κέδρων κιόνων που στηρίζουν στολισμένα δοκάρια κέδρου. Ήταν σκεπασμένο με κέδρο πάνω από τα δοκάρια που στηρίζονταν στις κολώνες — σαράντα πέντε δοκάρια, δεκαπέντε σε σειρά. Τα παράθυρά του ήταν τοποθετημένα ψηλά σε σερ των τριών, το ένα απέναντι από το άλλο. Όλες οι πόρτες είχαν ορθογώνια πλαίσια. ήταν στο μπροστινό μέρος σε σερ των τριών, ο ένας απέναντι στον άλλο». (1 Βασιλέων 7:1-5)

Σχόλιο: Ο Σολομών έχτισε τα καλύτερα πράγματα:

- την αίθουσα της Δικαιοσύνης όπου επρόκειτο να κρίνει.
- ένα υπέροχο παλάτι για τη γυναίκα του, την κόρη του Φαραώ
- για τον Ναό αυτός
 - χύστε δύο χάλκινους στύλους, ο καθένας έχει ύψος δεκαοκτώ πήχεις και δώδεκα πήχεις γύρω,
 - δύο χάλκινα κιονόκρανα στις κορυφές των πυλώνων και ένα δίκτυο πλεγμένων αλυσίδων,
 - η Θάλασσα από χυτό μέταλλο που στεκόταν πάνω σε δώδεκα ταύρους
 - δέκα κινητές κερκίδες από μπρούτζο η κάθε βάση είχε πλαϊνά πλαίσια με λιοντάρια, ταύρους και χερουβίμ και πολλά περίτεχνα πράγματα. (1 Βασιλέων 7:15-45)

«Ο Σολομών έφτιαξε επίσης όλα τα έπιπλα που ήταν στο ναό του Κυρίου: το χρυσό θυσιαστήριο, το χρυσό τραπέζι πάνω στο οποίο ήταν το ψωμί της Παρουσίας. Οι λυχνοστάτες από καθαρό χρυσό, τα χρυσά λουλούδια και οι λάμπες και οι λαβίδες. χρυσές λεκάνες, ψαλίδια με φυτίλι, μπολ για ψεκασμό, πιάτα και θυμιατήρια. και οι χρυσές υποδοχές για τις πόρτες του εσωτερικού δωματίου, των Αγίων Τόπων, και της κύριας αίθουσας των θυρών του ναού. Όταν τελείωσαν όλες οι εργασίες για το ναό, έφερε τα πράγματα που είχε αφιερώσει ο πατέρας του Δαβίδ — το ασήμι και το χρυσάφι και τα έπιπλα — και τα έβαλε στα θησαυροφυλάκια του ναού του Κυρίου». (1 Βασιλέων 7:48-51)

«Τότε ο βασιλιάς Σολομών κάλεσε στην Ιερουσαλήμ τους πρεσβύτερους του Ισραήλ, όλους τους αρχηγούς των φυλών και τους αρχηγούς των ισραηλιτικών οικογενειών, για να φέρουν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου από τη Σιών, την Πόλη του Δαβίδ. Όταν έφτασαν όλοι οι πρεσβύτεροι του Ισραήλ, οι ιερείς

πήραν την κιβωτό και την έφεραν στο ναό μαζί με τη Σκηνή της Συνάθροισης και όλα τα ιερά έπιπλα. Ο βασιλιάς Σολομών και ολόκληρη η συνέλευση του Ισραήλ θυσιάσαν τόσα πολλά πρόβατα και βοοειδή που δεν μπορούσαν να καταγραφούν ή να μετρηθούν. Στη συνέχεια οι ιερείς έφεραν την κιβωτό της διαθήκης του Κυρίου στη θέση της στο εσωτερικό ιερό του ναού, στα Άγια των Αγίων, και την έβαλαν κάτω από τα φτερά των χερουβείμ. ... Δεν υπήρχε τίποτα στην κιβωτό εκτός από τις δύο πέτρινες πλάκες που είχε τοποθετήσει ο Μωυσής σε αυτήν στο Χωρήβ, όπου ο Κύριος έκανε διαθήκη με τους Ισραηλίτες αφού βγήκαν από την Αίγυπτο. Όταν οι ιερείς αποσύρθηκαν από τον Άγιο Τόπο, το σύννεφο γέμισε το ναό του Κυρίου. Οι ιερείς δεν μπορούσαν να εκτελέσουν την υπηρεσία τους λόγω του νέφους, γιατί η δόξα του Κυρίου γέμισε τον ναό του. Τότε ο Σολομών είπε: «Ο Κύριος είπε ότι θα κατοικούσε σε ένα σκοτεινό σύννεφο. Σου έχτισα πραγματικά έναν θαυμάσιο ναό, ένα μέρος για να μένεις για πάντα.» (Α' Βασιλέων 8:1, 3-6, 9-13).

Σχόλιο: Το όρος Σιών είναι ένας από τους λόφους που σχηματίζουν την Ιερουσαλήμ, που περιλαμβάνει το όρος Moriah (το Όρος του Ναού), το Όρος των Ελαιών.

«Ο Σολομών στάθηκε μπροστά στο θυσιαστήριο του Κυρίου μπροστά σε ολόκληρη τη συνέλευση του Ισραήλ, άπλωσε τα χέρια του προς τον ουρανό και είπε: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, δεν υπάρχει Θεός σαν εσένα στον ουρανό πάνω ή στη γη κάτω — εσύ που τηρούν τη διαθήκη της αγάπης με τους υπηρέτες σου που συνεχίζουν ολόψυχα στον δρόμο σου. Τήρησες την υπόσχεσή σου στον υπηρέτη σου Δαβίδ... Είθε τα μάτια σου να είναι ανοιχτά στην παράκληση του δούλου σου και στην παράκληση του λαού σου Ισραήλ, και να τους ακούς όποτε σε φωνάζουν. Γιατί τους ξεχώρισες από όλα τα έθνη του κόσμου για να είναι δική σου κληρονομιά, όπως είπες μέσω του δούλου σου Μωυσή, όταν εσύ, Κυρίαρχε, έβγαλες τους πατέρες μας από την Αίγυπτο.» (Α' Βασιλέων 8:22-53).)

«Όταν ο Σολομών τελείωσε το χτίσιμο του ναού του Κυρίου και του βασιλικού παλατιού, και πέτυχε όλα όσα ήθελε να κάνει, ο Κύριος του εμφανίστηκε για δεύτερη φορά, όπως του είχε εμφανιστεί στη Γαβαών. Ο Κύριος του είπε: «Άκουσα την προσευχή και την παράκληση που έκανες μπροστά μου· αφιέρωσα αυτόν τον ναό, που έχτισες, βάζοντας το Όνομά μου εκεί για πάντα. Τα μάτια μου και η καρδιά μου θα είναι πάντα εκεί για σένα, αν περπατήσεις μπροστά μου με

ακεραιότητα καρδιάς και ευθύτητα, όπως έκανε ο Δαβίδ ο πατέρας σου, και κάνεις ό,τι διατάζω και τηρείς τα διατάγματα και τους νόμους μου, θα εγκαθιδρύσω τον βασιλικό σου θρόνο στον Ισραήλ για πάντα, όπως υποσχέθηκα στον Δαβίδ στον πατέρα σου όταν Είπα, «Δεν θα παραλείψετε ποτέ να έχετε έναν άνδρα στο θρόνο του Ισραήλ». «Αν όμως εσείς ή οι γιοι σας απομακρυνθείτε από εμένα και δεν τηρήσετε τις εντολές και τα διατάγματα, Σας έδωσα και πηγαίνω να υπηρετήσω άλλους θεούς και να τους προσκυνήσω, τότε θα αποκόψω τον Ισραήλ από τη γη που τους έδωσα και θα απορρίψω αυτόν τον ναό που αφιέρωσα για το όνομά μου. Το Ισραήλ θα γίνει τότε σύνθημα και αντικείμενο χλευασμού μεταξύ όλων των λαών. Και παρόλο που αυτός ο ναός είναι τώρα επιβλητικός, όλοι όσοι θα περάσουν από εκεί θα τρομάξουν και θα χλευάσουν και θα πουν: "Γιατί ο Κύριος έκανε κάτι τέτοιο σε αυτή τη γη και σε αυτόν τον ναό;" Οι άνθρωποι θα απαντήσουν: «Επειδή έχουν εγκαταλείψει τον Κύριο τον Θεό τους, που έφερε τους πατέρες τους από την Αίγυπτο, και έχουν αγκαλιάσει άλλους θεούς, λατρεύοντας και υπηρετώντας τους — γι' αυτό ο Κύριος τους έφερε όλη αυτή την καταστροφή!» (Α' Βασιλέων.» 9:1-9) Το Ισραήλ θα γίνει τότε σύνθημα και αντικείμενο χλευασμού μεταξύ όλων των λαών. Και παρόλο που αυτός ο ναός είναι τώρα επιβλητικός, όλοι όσοι θα περάσουν από εκεί θα τρομάξουν και θα χλευάσουν και θα πουν: "Γιατί ο Κύριος έκανε κάτι τέτοιο σε αυτή τη γη και σε αυτόν τον ναό;" Οι άνθρωποι θα απαντήσουν: «Επειδή έχουν εγκαταλείψει τον Κύριο τον Θεό τους, που έφερε τους πατέρες τους από την Αίγυπτο, και έχουν αγκαλιάσει άλλους θεούς, λατρεύοντας και υπηρετώντας τους — γι' αυτό ο Κύριος τους έφερε όλη αυτή την καταστροφή!» (Α' Βασιλέων.» 9:1-9)

Σχόλιο: «Το Ισραήλ έγινε σύνθημα και αντικείμενο γελοιοποίησης» το 70 μ.Χ., όταν η Ρώμη κατέστρεψε την Ιερουσαλήμ και τον Ναό.

«Ο βασιλιάς Σολομών, ωστόσο, αγαπούσε πολλές ξένες γυναίκες εκτός από την κόρη του Φαραώ — Μωαβίτες, Αμμωνίτες, Εδωμίτες, Σιδώνιες και Χετταίους. Ήταν από έθνη για τα οποία ο Κύριος είχε πει στους Ισραηλίτες: «Μην παντρευτείτε μαζί τους, γιατί σίγουρα θα στρέψουν την καρδιά σας προς τους θεούς τους». Παρ' όλα αυτά, ο Σολομών τους κρατούσε με αγάπη. Είχε επτακόσιες συζύγους βασιλικής καταγωγής και τριακόσιες παλλακίδες, και οι γυναίκες του τον παρέσυραν». (1 Βασιλέων 11:1-3)

«Ο Κύριος θύμωσε με τον Σολομώντα επειδή η καρδιά του είχε απομακρυνθεί από τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ, ο οποίος του είχε εμφανιστεί δύο φορές. Αν και είχε απαγορεύσει στον Σολομώντα να ακολουθήσει άλλους θεούς, ο Σολομών δεν τήρησε την εντολή του Κυρίου. Έτσι, ο Κύριος είπε στον Σολομώντα: «Επειδή αυτή είναι η στάση σου και δεν τήρησες τη διαθήκη μου και τα διατάγματά μου, που σου διέταξα, σίγουρα θα αφαιρέσω τη βασιλεία από πάνω σου και θα τη δώσω σε έναν από τους υφισταμένους σου. , για χάρη του Δαβίδ, του πατέρα σου, δεν θα το κάνω όσο ζεις. Θα το αφαιρέσω από το χέρι του γιου σου. Ωστόσο, δεν θα αφαιρέσω ολόκληρο το βασίλειο από αυτόν, αλλά θα του δώσω μια φυλή για χάρη του Δαβίδ, του δούλου μου και για χάρη της Ιερουσαλήμ, την οποία διάλεξα». (1 Βασιλέων 11:9-13)

«Τότε ο Κύριος σήκωσε εναντίον του Σολομώντα έναν αντίπαλο, τον Αδάδ τον Εδομίτη, και τον Ρεσόν, τον γιο του Ηλιάδα. ... Επίσης, ο Ιεροβοάμ, γιος του Ναβάτ, επαναστάτησε εναντίον του βασιλιά. Ήταν ένας από τους αξιωματούχους του Σολομώντα. Εκείνη την ώρα περίπου ο Ιεροβοάμ έβγαινε από την Ιερουσαλήμ, και ο Αχιά, ο προφήτης της Σηλώ, τον συνάντησε στο δρόμο, φορώντας νέο μανδύα. Οι δυο τους ήταν μόνοι έξω στην εξοχή, και ο Αχιά έπιασε τον νέο μανδύα που φορούσε και τον έσκισε σε δώδεκα κομμάτια. Τότε είπε στον Ιεροβοάμ: «Πάρε δέκα κομμάτια για σένα, γιατί αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Δες, θα αφαιρέσω το βασίλειο από τα χέρια του Σολομώντα και θα σου δώσω δέκα φυλές. Για χάρη του δούλου μου Δαβίδ και της πόλης της Ιερουσαλήμ, που διάλεξα από όλες τις φυλές του Ισραήλ, θα έχει μία φυλή. Θα το κάνω αυτό γιατί με εγκατέλειψαν και προσκύνησαν την Αστορέθ τη θεά των Σιδωνίων, τον Χεμώς τον θεό των Μωαβιτών και τον Μολέχ τον θεό των Αμμωνιτών, και δεν βάδισαν στους δρόμους μου, ούτε έκαναν ό,τι είναι σωστό στα

μάτια μου, ούτε τήρησε τους νόμους και τους νόμους μου όπως έκανε ο Δαβίδ». (1 Βασιλέων 11:14, 29-33)

«Όσο για εσένα (Ιεροβοάμ), θα σε πάρω, και θα κυριαρχήσεις σε όλα όσα επιθυμεί η καρδιά σου. Θα είσαι βασιλιάς του Ισραήλ. Εάν κάνετε ό,τι σας προστάξω και περπατήσετε στους δρόμους μου και κάνετε ό,τι είναι σωστό στα μάτια μου, τηρώντας τα διατάγματά μου και τις εντολές μου, όπως έκανε ο δούλος μου ο Δαβίδ, θα είμαι μαζί σας. Θα σου οικοδομήσω μια δυναστεία τόσο ανθεκτική όσο αυτή που έχτισα για τον Δαβίδ και θα σου δώσω τον Ισραήλ. Θα ταπεινώσω τους απογόνους του Δαβίδ εξαιτίας αυτού, αλλά όχι για πάντα ». Ο Σολομών προσπάθησε να σκοτώσει τον Ιεροβοάμ, αλλά αυτός κατέφυγε στην Αίγυπτο, στον Σισάκ τον βασιλιά, και έμεινε εκεί μέχρι το θάνατο του Σολομώντα. ... Ο Σολομών βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ σε όλο τον Ισραήλ σαράντα χρόνια. Ο γιος του Ροβοάμ τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς». (1 Βασιλέων 11:37-40, 42)

«Ο Ροβοάμ πήγε στη Συχέμ, γιατί όλοι οι Ισραηλίτες είχαν πάει εκεί για να τον κάνουν βασιλιά. Όταν το άκουσε αυτό ο Ιεροβοάμ, επέστρεψε από την Αίγυπτο. Έτσι, έστειλαν να βρουν τον Ιεροβοάμ, και αυτός και όλη η συνέλευση του Ισραήλ πήγαν στον Ροβοάμ και του είπαν: «Ο πατέρας σου μας έβαλε βαρύ ζυγό, αλλά τώρα ελαφρύνε τη σκληρή δουλειά και τον βαρύ ζυγό που μας έβαλε, και εμείς θα σε εξυπηρετήσουμε». Ο Ροβοάμ απάντησε: «Φύγε για τρεις μέρες και μετά έλα σε μένα». Ο βασιλιάς Ροβοάμ συμβουλευτήκε τους πρεσβυτέρους που είχαν υπηρετήσει τον πατέρα του Σολομώντα κατά τη διάρκεια της ζωής του. Εκείνοι απάντησαν: «Αν σήμερα είσαι υπηρέτης αυτών των ανθρώπων και τους υπηρετήσεις και τους δώσεις μια ευνοϊκή απάντηση, θα είναι πάντα υπηρέτες σου». Αλλά ο Ροβοάμ απέρριψε τη συμβουλή που του έδωσαν οι πρεσβύτεροι, αλλά έλαβε τη συμβουλή των νεαρών ανδρών με τους οποίους είχε μεγαλώσει. ... Αυτή η εξέλιξη των γεγονότων ήταν από τον Κύριο, για να εκπληρωθεί ο λόγος που είχε πει ο Κύριος στον Ιεροβοάμ, γιο του Ναβάτ, μέσω του Αχιά του Σιλωνίτη». (1 Βασιλέων 12:1-8, 15)

«Όταν όλος ο Ισραήλ είδε ότι ο βασιλιάς αρνήθηκε να τους ακούσει, απάντησαν στον βασιλιά: πήγαν σπίτι τους. Αλλά όσον αφορά τους Ισραηλίτες που ζούσαν στις πόλεις του Ιούδα, ο Ροβοάμ εξακολουθούσε να κυριαρχεί πάνω τους. ... Ο Ροβοάμ συγκέντρωσε εκατόν ογδόντα χιλιάδες μαχητές για να πολεμήσουν

τον οίκο του Ισραήλ και να ανακτήσουν το βασίλειο. Αλλά αυτός ο λόγος του Θεού ήρθε στον Σεμαΐα, τον άνθρωπο του Θεού: «Πες στον Ροβοάμ και σε ολόκληρο τον οίκο του Ιούδα και του Βενιαμίν: Αυτό λέει ο Κύριος: Μην ανεβείτε για να πολεμήσετε τους αδελφούς σας, τους Ισραηλίτες. Πηγαίνετε σπίτι, καθένας από εσάς, γιατί αυτό είναι δικό μου έργο». Έτσι, υπάκουσαν στον λόγο του Κυρίου και πήγαν πάλι σπίτι τους, όπως είχε διατάξει ο Κύριος». (1 Βασιλέων 12:16-24)

«Τώρα ο Ιεροβοάμ σκέφτηκε μέσα του: «Η βασιλεία θα επιστρέψει τώρα στον οίκο του Δαβίδ. Εάν αυτοί οι άνθρωποι ανέβουν για να προσφέρουν θυσίες στο ναό του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ, θα δώσουν πάλι πίστη στον κύριό τους, τον Ροβοάμ, τον βασιλιά του Ιούδα. Θα με σκοτώσουν και θα επιστρέψουν στον βασιλιά Ροβοάμ». Ως εκ τούτου, έφτιαξε δύο χρυσά μοσχάρια. Είπε στον λαό: «Είναι υπερβολικό για σας να ανεβείτε στην Ιερουσαλήμ. Ιδού οι θεοί σου, Ισραήλ, που σε ανέβασαν από την Αίγυπτο». Το ένα έστησε στο Μπέθελ και το άλλο στο Δαν. ... Έπειτα έχτισε ιερά σε υψηλούς τόπους και διόρισε ιερείς από κάθε λογής ανθρώπους και πρόσφερε θυσίες στο θυσιαστήριο που είχε χτίσει στο Μπέθελ. Σύντομα ένας άνθρωπος του Θεού ήρθε από τον Ιούδα στη Βαιθήλ, καθώς ο Ιεροβοάμ στεκόταν δίπλα στο θυσιαστήριο για να κάνει μια προσφορά. Φώναξε εναντίον του θυσιαστηρίου με τον λόγο του Κυρίου: «Ω θυσιαστήριο, θυσιαστήριο! Αυτό λέει ο Κύριος: Ένας γιος που θα λέγεται Ιωσίας θα γεννηθεί στον οίκο του Δαβίδ. Πάνω σας θα θυσιάσει τους ιερείς των υψηλών τόπων που τώρα κάνουν προσφορές εδώ, και ανθρώπινα οστά θα καούν πάνω σας. Αυτό είναι το σημείο που έχει δηλώσει ο Κύριος: Το θυσιαστήριο θα χωριστεί και η στάχτη πάνω του θα χυθεί». Όταν το άκουσε αυτό ο βασιλιάς Ιεροβοάμ, άπλωσε το χέρι του από το θυσιαστήριο και είπε: «Πιάσε τον!». Αλλά το χέρι που άπλωσε προς τον άντρα συρρικνώθηκε, έτσι ώστε να μην μπορεί να το τραβήξει πίσω. Επίσης, το θυσιαστήριο χωρίστηκε και οι στάχτες του ξεχύθηκαν σύμφωνα με το σημείο που έδωσε ο άνθρωπος του Θεού με τον λόγο του Κυρίου. Τότε ο βασιλιάς είπε στον άνθρωπο του Θεού: Μεσίτευε στον Κύριο τον Θεό σου και προσευχήσου για μένα για να αποκατασταθεί το χέρι μου. Έτσι, ο άνθρωπος του Θεού μεσολάβησε στον Κύριο, και ο βασιλιάς». Το χέρι του αποκαταστάθηκε και έγινε όπως ήταν πριν. Ο βασιλιάς είπε στον άνθρωπο του Θεού: «Έλα μαζί μου στο σπίτι να φας και θα σου δώσω ένα δώρο». Αλλά ο άνθρωπος

του Θεού απάντησε στον βασιλιά: «Ακόμα κι αν μου έδινες τα μισά υπάρχοντά σου, δεν θα πήγαινα μαζί σου, ούτε θα έτρωγα ψωμί ούτε θα έπινα νερό εδώ». Διότι έλαβα εντολή από τον λόγο του Κυρίου: «Μην φας ψωμί, ούτε να πεις νερό ούτε να επιστρέψεις από τον δρόμο που ήρθες». Έτσι, πήρε άλλο δρόμο και δεν επέστρεψε από τον τρόπο που είχε έρθει στο Μπέθελ». (1 Βασιλέων 12:26-13:10) Δεν πρέπει να φας ψωμί ούτε να πεις νερό ούτε να επιστρέψεις από τον δρόμο που ήρθες». Έτσι, πήρε άλλο δρόμο και δεν επέστρεψε από τον τρόπο που είχε έρθει στο Μπέθελ». (1 Βασιλέων 12:26-13:10) Δεν πρέπει να φας ψωμί ούτε να πεις νερό ούτε να επιστρέψεις από τον δρόμο που ήρθες». Έτσι, πήρε άλλο δρόμο και δεν επέστρεψε από τον τρόπο που είχε έρθει στο Μπέθελ». (1 Βασιλέων 12:26-13:10)

«Τώρα ζούσε ένας γέρος προφήτης στο Μπέθελ, του οποίου οι γιοι ήρθαν και του είπαν όλα όσα είχε κάνει εκεί ο άνθρωπος του Θεού εκείνη την ημέρα. Είπαν επίσης στον πατέρα τους τι είχε πει στον βασιλιά. Ο πατέρας τους τους ρώτησε, «Ποια κατεύθυνση πήγε;» Και οι γιοι του του έδειξαν ποιο δρόμο είχε πάρει ο άνθρωπος του Θεού από τον Ιούδα. Είπε, λοιπόν, στους γιους του: «Σελώστε μου τον γάιδαρο». Και αφού σέλασαν τον γάιδαρο γι' αυτόν, ανέβηκε σε αυτόν και οδήγησε πίσω από τον άνθρωπο του Θεού. Τον βρήκε να κάθεται κάτω από μια βελανιδιά και τον ρώτησε: "Είσαι ο άνθρωπος του Θεού που ήρθες από τον Ιούδα;" «Είμαι», απάντησε. Έτσι, ο προφήτης του είπε: «Έλα μαζί μου στο σπίτι και φάει». Ο άνθρωπος του Θεού είπε: "Δεν μπορώ να γυρίσω πίσω και να πάω μαζί σου, ούτε να φάω ψωμί ή να πω νερό μαζί σου σε αυτό το μέρος. Μου έχει πει ο λόγος του Κυρίου: " Δεν πρέπει να φας ψωμί ούτε να πεις νερό εκεί ούτε να επιστρέψεις από τον δρόμο που ήρθες». Ο γέρος προφήτης απάντησε: «Κι εγώ είμαι προφήτης, όπως κι εσύ. Και ένας άγγελος μου είπε με τον λόγο του Κυρίου: Φέρε τον πίσω μαζί σου στο σπίτι σου για να φάει ψωμί και να πει νερό». (Αλλά του έλεγε ψέματα.) Έτσι, ο άνθρωπος του Θεού επέστρεψε μαζί του και έφαγε και ήπιε στο σπίτι του». (1 Βασιλέων 13:11-19)

Σχόλιο: Η δήλωση του Παύλου «Αλλά, ακόμη κι αν εμείς ή ένας άγγελος από τον ουρανό κηρύξει άλλο ευαγγέλιο από αυτό, σας κηρύξαμε, ας είναι αιώνια καταδικασμένος!» (Γαλάτες)

«Ενώ κάθονταν στο τραπέζι, ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον γέρο προφήτη που τον είχε φέρει πίσω. Φώναξε στον άνθρωπο του Θεού που είχε έρθει από τον Ιούδα:

«Αυτό λέει ο Κύριος: Απήφησες τον λόγο του Κυρίου και δεν κράτησες την εντολή που σου έδωσε ο Κύριος ο Θεός σου. Γύρισες και έφαγες ψωμί και ήπιες νερό στο μέρος που σου είπε να μην φας και να μην πεις. Επομένως, το σώμα σας δεν θα ταφεί στον τάφο των πατέρων σας». Όταν ο άνθρωπος του Θεού τελείωσε το φαγητό και το ποτό, ο προφήτης που τον είχε φέρει πίσω του σέλασε το γαϊδούρι του. Καθώς προχωρούσε, ένα λιοντάρι τον συνάντησε στο δρόμο και τον σκότωσε, και το σώμα του πετάχτηκε στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Κάποιοι που πέρασαν είδαν το πτώμα πεταμένο εκεί κάτω, με το λιοντάρι να στέκεται δίπλα στο σώμα, και πήγαν και το ανέφεραν στην πόλη που ζούσε ο γέρος προφήτης. Όταν το άκουσε ο προφήτης που τον είχε φέρει πίσω από το ταξίδι του, είπε: «Είναι ο άνθρωπος του Θεού που απήφησε τον λόγο του Κυρίου. Ο Κύριος τον παρέδωσε στο λιοντάρι, το οποίο τον μάλωσε και τον σκότωσε, όπως τον είχε προειδοποιήσει ο λόγος του Κυρίου». Ο προφήτης είπε στους γιους του: «Σελώστε μου τον γάιδαρο», και το έκαναν. Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30) Όταν το άκουσε ο προφήτης που τον είχε φέρει πίσω από το ταξίδι του, είπε: «Είναι ο άνθρωπος του Θεού που απήφησε τον λόγο του Κυρίου. Ο Κύριος τον παρέδωσε στο λιοντάρι, το οποίο τον μάλωσε και τον σκότωσε, όπως τον είχε προειδοποιήσει ο λόγος του Κυρίου». Ο προφήτης είπε στους γιους του: «Σελώστε μου τον γάιδαρο», και το έκαναν. Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30) Όταν το άκουσε ο προφήτης που τον είχε φέρει πίσω από το ταξίδι του, είπε: «Είναι ο άνθρωπος του Θεού που απήφησε τον λόγο του Κυρίου. Ο Κύριος τον παρέδωσε στο λιοντάρι, το οποίο τον μάλωσε και τον σκότωσε, όπως τον είχε προειδοποιήσει ο λόγος του Κυρίου». Ο

προφήτης είπε στους γιους του: «Σελώστε μου τον γάιδαρο», και το έκαναν. Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30) Ο Κύριος τον παρέδωσε στο λιοντάρι, το οποίο τον μάλωσε και τον σκότωσε, όπως τον είχε προειδοποιήσει ο λόγος του Κυρίου». Ο προφήτης είπε στους γιους του: «Σελώστε μου τον γάιδαρο», και το έκαναν. Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30) Ο Κύριος τον παρέδωσε στο λιοντάρι, το οποίο τον μάλωσε και τον σκότωσε, όπως τον είχε προειδοποιήσει ο λόγος του Κυρίου». Ο προφήτης είπε στους γιους του: «Σελώστε μου τον γάιδαρο», και το έκαναν. Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30) Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30) Μετά βγήκε έξω και βρήκε το πτώμα πεταμένο στο δρόμο, με τον γάιδαρο και το λιοντάρι να στέκονται δίπλα του. Το λιοντάρι δεν είχε φάει ούτε το πτώμα ούτε είχε μαλάξει τον γάιδαρο. Έτσι, ο προφήτης σήκωσε το σώμα του ανθρώπου του Θεού, το άφησε στον γάιδαρο και το έφερε πίσω στην

πόλη του για να τον θρηνήσει και να τον θάψει. Έπειτα άφησε το σώμα στον τάφο του, και τον πένθησαν και είπαν: «Ω, αδελφέ μου!». (1 Βασιλέων 14:20-30)
Σχόλιο: Ο Θεός θέλει υπακοή.

«Ακόμα και μετά από αυτό, ο Ιεροβοάμ δεν άλλαξε την κακή (μετάνοια) οδό του. ... Ο Αχιά είπε ότι έχετε κάνει περισσότερο κακό από όλους όσοι έζησαν πριν από εσάς. Έχεις φτιάξει για τον εαυτό σου άλλους θεούς, είδωλα από μέταλλο. με προκάλεσες σε θυμό και με έβαλες πίσω από την πλάτη σου. «Εξαιτίας αυτού, θα φέρω καταστροφή στο σπίτι του Ιεροβοάμ. Θα αποκόψω από τον Ιεροβοάμ κάθε τελευταίο αρσενικό στο Ισραήλ — σκλάβο ή ελεύθερο. Θα κάψω το σπίτι του Ιεροβοάμ όπως καίει κανείς κοπριά, μέχρις ότου εξαφανιστούν όλα. Τα σκυλιά θα φάνε εκείνους που ανήκουν στον Ιεροβοάμ που πεθαίνουν στην πόλη, και τα πουλιά του ουρανού θα τρέφονται με αυτούς που πεθαίνουν στη χώρα. Ο Κύριος μίλησε!» (Α' Βασιλέων 14:33, 15:9-11)

«Ο Ιούδας έκανε κακό στα μάτια του Κυρίου. Έστησαν επίσης για τον εαυτό τους υψηλές θέσεις, ιερές πέτρες και στύλους Ασερά σε κάθε ψηλό λόφο και κάτω από κάθε δέντρο που απλώνεται. Υπήρχαν ακόμη και άντρες ιερόδουλες στη γη. ο λαός συμμετείχε σε όλες τις αποτρόπαιες συνήθειες των εθνών που ο Κύριος είχε εκδιώξει μπροστά στους Ισραηλίτες. ... Ο Σισάκ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, επιτέθηκε στην Ιερουσαλήμ. Έβγαλε τους θησαυρούς του ναού του Κυρίου. ... Ο Ροβοάμ πέθανε και θάφτηκε στην Πόλη του Δαβίδ». (1 Βασιλέων 14:22-26, 31)

«Ο Αβίας έγινε βασιλιάς του Ιούδα και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ τρία χρόνια. Ο Ασά έγινε βασιλιάς του Ιούδα, και βασίλεψε στην Ιερουσαλήμ σαράντα ένα χρόνια. ... Ο Ασά έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου, όπως είχε κάνει ο πατέρας του Δαβίδ. Έδιωξε τις άντρες ιερόδουλες από τη γη και απαλλάχθηκε από όλα τα είδωλα που είχαν φτιάξει οι πατέρες του. Έδιωξε ακόμη και τη γιαγιά του Maacah από τη θέση της βασίλισσας, επειδή είχε κάνει έναν αποκρουστικό στύλο Asherah. Ο Ασά έκοψε το κοντάρι και τον έκαψε στην κοιλάδα Κιδρόν. Αν και δεν αφαίρεσε τα υψηλά μέρη, η καρδιά του Ασά ήταν πλήρως αφοσιωμένη στον Κύριο σε όλη του τη ζωή. Έφερε στο ναό του Κυρίου το ασήμι και το χρυσάφι και τα αντικείμενα που είχε αφιερώσει αυτός και ο πατέρας του». (1 Βασιλέων 15:1-2, 9, 11-15)

Βασιλείς του Ισραήλ μετά τον Ιεροβοάμ μέχρι τον Αχαάβ. Όλα έκαναν τον Ισραήλ να αμαρτήσει.

- Ο Ναδάβ, γιος του Ιεροβοάμ, έγινε βασιλιάς. Βασίλεψε 2 χρόνια. (15:25)
- Ο Baasha σκότωσε τον Nadab και έγινε βασιλιάς. Σκότωσε όλη την οικογένεια του Ιεροβοάμ. Βασίλεψε 24 χρόνια. (15:27)
- Ο Ελάχ ο γιος του τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς και βασίλεψε δύο χρόνια. (15:33)
- Ο Ζιμρί σκότωσε τον Ελάχ βασίλεψε 7 ημέρες και μετά ο Ομρί πολιόρκησε τον Ζιμρί που έκαψε το παλάτι του και πέθανε. (16:9, 15)
- Ο Όμρι έχτισε μια πόλη την πόλη της Σαμάρειας. Βασίλεψε 12 χρόνια. (16:21)

«Ο Αχαάβ ο γιος του έγινε βασιλιάς. Έκανε περισσότερο κακό στα μάτια του Κυρίου από οποιονδήποτε από αυτούς που ήταν πριν από αυτόν. Όχι μόνο θεώρησε ασήμαντο να διαπράξει τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, αλλά παντρεύτηκε επίσης την Ιεζάβελ, την κόρη του Εθθαάλ, βασιλιά των Σιδώνων, και άρχισε να υπηρετεί τον Βάαλ και να τον λατρεύει και εξόργισε τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ.» (1 Βασιλέων 16:30-31)

«Τώρα ο Ηλίας ο Θισβίτης είπε στον Αχαάβ: «Όπως ζει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, τον οποίο υπηρετώ, δεν θα υπάρξει ούτε δροσιά ούτε βροχή τα επόμενα χρόνια παρά μόνο με τον λόγο μου». Τότε ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ηλία: «Φύγε από εδώ, στρίψε προς τα ανατολικά και κρύψου στη χαράδρα του Κερίθ, ανατολικά του Ιορδάνη. Θα πιεις από το ρυάκι, κι έχω διατάξει τα κοράκια να σε ταΐσουν εκεί». Έτσι, έκανε ό,τι του είχε πει ο Κύριος. Πήγε στη χαράδρα του Κερίθ, ανατολικά του Ιορδάνη, και έμεινε εκεί. Τα κοράκια του έφερναν ψωμί και κρέας το πρωί και ψωμί και κρέας το βράδυ και έπινε από το ρυάκι. Λίγο αργότερα το ρυάκι στέγνωσε γιατί δεν είχε βρέξει στη γη. Τότε του ήρθε ο λόγος του Κυρίου: Πήγαινε αμέσως στη Σαρεπάθ της Σιδώνας και μείνε εκεί. Έχω διατάξει μια χήρα σε εκείνο το μέρος να σας προμηθεύσει με τροφή». Έτσι, πήγε στη Σαρεπάθ. Όταν έφτασε στην πύλη της πόλης, μια χήρα ήταν εκεί και μάζευε ξύλα. Την φώναξε και τη ρώτησε: «Θα μου φέρεις λίγο νερό σε ένα βάζο για να πω ένα ποτό;». Καθώς επρόκειτο να το πάρει, φώναξε, «Και φέρε μου, σε παρακαλώ, ένα κομμάτι ψωμί». «Όσο σίγουρα ζει ο Κύριος ο Θεός σου», απάντησε, «δεν έχω ψωμί — μόνο μια χούφτα αλεύρι σε ένα βάζο και λίγο λάδι σε μια κανάτα. Μαζεύω μερικά ραβδιά για

να τα πάρω σπίτι και να τα φτιάξω. ένα γεύμα για μένα και τον γιο μου, για να το φάμε — και να πεθάνουμε. Ο Ηλίας της είπε: «Μη φοβάσαι. Πήγαινε σπίτι και κάνε ό,τι είπες. Αλλά πρώτα φτιάξε για μένα ένα μικρό κέικ ψωμί από αυτό έχεις και φέρε μου το, και μετά φτιάξε κάτι για σένα και τον γιο σου. Γιατί αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ:

«Κάποια στιγμή αργότερα ο γιος της γυναίκας που είχε το σπίτι αρρώστησε. Έγινε όλο και χειρότερος και τελικά σταμάτησε να αναπνέει. Είπε στον Ηλία: «Τι έχεις εναντίον μου, άνθρωπε του Θεού;» Ήρθες να μου θυμίσεις την αμαρτία μου και να σκοτώσεις τον γιο μου;». «Δώσε μου τον γιο σου», απάντησε ο Ηλίας. Τον πήρε από την αγκαλιά της, τον μετέφερε στο πάνω δωμάτιο όπου έμενε και τον ξάπλωσε στο κρεβάτι του. Τότε φώναξε στον Κύριο: «Κύριε, Θεέ μου, έφερες τραγωδία και σε αυτή τη χήρα με την οποία μένω, κάνοντας τον γιο της να πεθάνει;» Στη συνέχεια απλώθηκε πάνω στο αγόρι τρεις φορές και φώναξε στον Κύριο, «Κύριε, Θεέ μου, άφησε τη ζωή αυτού του αγοριού να επιστρέψει σε αυτόν!». Ο Κύριος άκουσε την κραυγή του Ηλία, και η ζωή του αγοριού επέστρεψε σε αυτόν, και έζησε. Ο Ηλίας πήρε το παιδί και το κατέβασε από το δωμάτιο στο σπίτι. Τον έδωσε στη μητέρα του και είπε: «Κοίτα, ο γιος σου ζει!». Τότε η γυναίκα είπε στον Ηλία: «Τώρα ξέρω ότι είσαι άνθρωπος του Θεού και ότι ο λόγος του Κυρίου από το στόμα σου είναι η αλήθεια»» (Α' Βασιλέων 17:17-24).

«Ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ηλία: Πήγαινε και παρουσιάσου στον Αχαάβ, και θα στείλω βροχή στη γη. Έτσι, ο Ηλίας πήγε να παρουσιαστεί στον Αχαάβ. ... Όταν είδε τον Ηλία, του είπε: «Εσύ είσαι, ταραχοποιός του Ισραήλ;» «Δεν έχω κάνει μπελάδες για το Ισραήλ», απάντησε ο Ηλίας. «Αλλά εσύ και η οικογένεια του πατέρα σου έχεις. Έχετε εγκαταλείψει τις εντολές του Κυρίου και ακολουθείτε τους Βάαλ. Τώρα κάλεσε τους ανθρώπους από όλο το Ισραήλ να με συναντήσουν στο όρος Κάρμηλος. Και φέρτε τους τετρακόσιους πενήντα προφήτες του Βάαλ και τους τετρακόσιους προφήτες της Ασερά, που τρώνε στο τραπέζι της Ιεζάβελ». Έτσι, ο Αχαάβ έστειλε μήνυμα σε όλο το Ισραήλ και συγκέντρωσε τους προφήτες στο όρος Κάρμηλος. Ο Ηλίας πήγε μπροστά στο λαό και είπε: «Πόσο καιρό θα αμφιταλαντεύεστε ανάμεσα σε δύο απόψεις; Εάν ο Κύριος είναι Θεός, ακολουθήστε τον. αλλά αν ο Βάαλ είναι Θεός, ακολουθήστε τον». Αλλά ο κόσμος δεν είπε τίποτα». (1 Βασιλέων 18:1-2, 17-21)

Σχόλιο: Επέλεξαν σιωπώντας.

«Τότε ο Ηλίας τους είπε: «Εγώ είμαι ο μόνος από τους προφήτες του Κυρίου, αλλά ο Βάαλ έχει τετρακόσιους πενήντα προφήτες. Πάρε μας δύο ταύρους. Ας διαλέξουν ένα για τον εαυτό τους, και ας το κόψουν σε κομμάτια και ας το βάλουν στο ξύλο αλλά όχι να του βάλουν φωτιά. Θα ετοιμάσω τον άλλο ταύρο και θα τον βάλω στο ξύλο αλλά δεν θα του βάλω φωτιά. Τότε εσείς επικαλείτε το όνομα του θεού σας, και εγώ θα επικαλεστώ το όνομα του Κυρίου. Ο θεός που απαντά με φωτιά είναι ο Θεός». Τότε όλος ο κόσμος είπε: «Αυτό που λες είναι καλό». (1 Βασιλέων 18:22-24)

«Έτσι, πήραν τον ταύρο που τους δόθηκε και τον ετοίμασαν. Τότε φώναζαν το όνομα του Βάαλ από το πρωί μέχρι το μεσημέρι. «Ω Βάαλ, απάντησέ μας!» φώναζαν. Αλλά δεν υπήρξε ανταπόκριση. κανείς δεν απάντησε. Το μεσημέρι ο Ηλίας άρχισε να τους χλευάζει. «Φώναξε πιο δυνατά!» αυτός είπε. «Σίγουρα είναι θεός! Ίσως είναι βαθιά σε σκέψεις, ή απασχολημένος ή ταξιδεύει. Ίσως κοιμάται και πρέπει να ξυπνήσει ». Έτσι, φώναζαν πιο δυνατά και πετσοκόφτηκαν με ξίφη και δόρατα, όπως ήταν το έθιμο τους, μέχρι να κυλήσει το αίμα τους. Πέρασε το μεσημέρι και συνέχισαν την ξέφρενη προφητεία τους μέχρι την ώρα της απογευματινής θυσίας. Αλλά δεν υπήρξε ανταπόκριση, κανείς δεν απάντησε, κανείς δεν έδωσε σημασία. Τότε ο Ηλίας επισκέυασε το θυσιαστήριο του Κυρίου, που ήταν ερειπωμένο. Πήρε δώδεκα πέτρες, μία για κάθε φυλή και έχτισε ένα θυσιαστήριο στο όνομα του Κυρίου, έσκαψε ένα μεγάλο όρυγμα γύρω του, τακτοποίησε το ξύλο, έκοψε τον ταύρο σε κομμάτια και τον ακούμπησε στο ξύλο. Τότε τους είπε: «Γεμίστε τέσσερα μεγάλα πιθάκια με νερό και ρίξτε το πάνω στην προσφορά και στα ξύλα.» Το έκαναν τρεις φορές μέχρι που το νερό έτρεξε γύρω από το θυσιαστήριο και μάλιστα γέμισε το όρυγμα. Την ώρα της θυσίας, ο προφήτης Ηλίας προχώρησε και προσευχήθηκε: «Κύριε, Θεέ του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ισραήλ, ας γίνει γνωστό σήμερα ότι είσαι ο Θεός στον Ισραήλ και ότι είμαι ο υπηρέτης σου και τα έκανα όλα αυτά με την εντολή σου. Απάντησέ μου, Κύριε, απάντησέ μου, για να μάθουν αυτοί οι άνθρωποι ότι εσύ, Κύριε, είσαι ο Θεός, και ότι γυρίζεις την καρδιά τους πάλι πίσω». Τότε έπεσε η φωτιά του Κυρίου και έκαψε τη θυσία, τα ξύλα, τις πέτρες και το χώμα, και έγλειψε και το νερό στο όρυγμα. Όταν το είδε όλος ο λαός, έπεσαν κατάκοιτοι και έκλαψαν, «Ο Κύριος είναι

ο Θεός! Ο Κύριος είναι ο Θεός!» (Α' Βασιλέων 18:26-39)

«Τότε ο Ηλίας τους πρόσταξε: «Πιάστε τους προφήτες του Βάαλ». Μην αφήσεις κανέναν να ξεφύγει!». Τα άρπαξαν και τα έσφαξαν εκεί. Τότε ο Ηλίας είπε στον Αχαάβ: «Πήγαινε, φάε και πιες, γιατί ακούγεται δυνατή βροχή». Ο Αχαάβ πήγε να φάει και να πιει, αλλά ο Ηλίας ανέβηκε στην κορυφή του Κάρμηλου, έσκυψε στο έδαφος και έβαλε το πρόσωπό του ανάμεσα στα γόνατά του. «Πήγαινε και κοίταξε προς τη θάλασσα», είπε στον υπηρέτη του. Και ανέβηκε και κοίταξε." Δεν υπάρχει τίποτα εκεί", είπε. Επτά φορές ο Ηλίας είπε: "Γύρνα πίσω". Την έβδομη φορά ο υπηρέτης ανέφερε: «Ένα σύννεφο μικρό όσο ένα χέρι ανθρώπου ανεβαίνει από τη θάλασσα». Ο Ηλίας είπε: «Πήγαινε και πες στον Αχαάβ: «Σήκωσε το άρμα σου και κατέβα πριν σε σταματήσει η βροχή». Εν τω μεταξύ, ο ουρανός μαύρισε από τα σύννεφα, ο άνεμος σηκώθηκε, μια δυνατή βροχή έπεσε και ο Αχαάβ πήγε στην Ιεζραήλ. Η δύναμη του Κυρίου ήρθε στον Ηλία και βάζοντας τον μανδύα του στη ζώνη του, έτρεξε μπροστά από τον Αχαάβ μέχρι την Ιεζραήλ». (1 Βασιλέων 18:40-46)

«Ο Αχαάβ είπε στην Ιεζάβελ όλα όσα είχε κάνει ο Ηλίας και πώς είχε σκοτώσει όλους τους προφήτες με το σπαθί. Η Ιεζάβελ έστειλε έναν αγγελιοφόρο στον Ηλία για να του πει: «Είθε οι θεοί να με αντιμετωπίσουν, έστω και τόσο σκληρά, αν μέχρι αύριο δεν κάνω τη ζωή σου σαν τη ζωή ενός από αυτούς». (1 Βασιλέων 19:1-2)

«Ο Ηλίας φοβήθηκε και έτρεξε να σώσει τη ζωή του. Όταν ήρθε στη Βηρ-σαβεέ του Ιούδα, άφησε εκεί τον υπηρέτη του, ενώ ο ίδιος έκανε ταξίδι μιας ημέρας στην έρημο. Ήρθε σε μια σκούπα, κάθισε κάτω από αυτήν και προσευχήθηκε να πεθάνει. «Χόρτασα, Κύριε», είπε. «Πάρτε μου τη ζωή. Δεν είμαι καλύτερος από τους προγόνους μου ». Μετά ξάπλωσε κάτω από το δέντρο και αποκοιμήθηκε. Αμέσως ένας άγγελος τον άγγιξε και του είπε: «Σήκω να φας». Κοίταξε γύρω του, και εκεί δίπλα στο κεφάλι του ήταν ένα κέικ ψωμί ψημένο πάνω σε αναμμένα κάρβουνα και ένα βάζο με νερό. Έφαγε και ήπιε και μετά ξάπλωσε ξανά. Ο άγγελος του Κυρίου γύρισε για δεύτερη φορά, τον άγγιξε και του είπε: «Σήκω και φάε, γιατί το ταξίδι είναι πολύ μεγάλο για σένα». Έτσι, σηκώθηκε και έφαγε και ήπιε. Ενδυναμωμένος από αυτή την τροφή, ταξίδεψε σαράντα μέρες και σαράντα νύχτες μέχρι να φτάσει στο Χωρήβ, το βουνό του Θεού. Εκεί μπήκε σε μια σπηλιά

και πέρασε τη νύχτα». (1 Βασιλέων 19:3-9) Ο Κύριος παρέχει.

«Του ήρθε ο λόγος του Κυρίου: «Τι κάνεις εδώ, Ηλία;» Ο Κύριος είπε: «Βγείτε έξω και σταθείτε στο βουνό ενώπιον του Κυρίου, γιατί ο Κύριος πρόκειται να περάσει». Ένας μεγάλος και δυνατός άνεμος διέλυσε τα βουνά - ο Θεός δεν ήταν εκεί, μετά ένας σεισμός - Ο Θεός δεν ήταν εκεί, δεν ήταν στη φωτιά. Τότε ακούστηκε ένας απαλός ψίθυρος που του είπε ξανά: "Τι κάνεις εδώ, Ηλία;" Εκείνος απάντησε: «Ήμουν πολύ ζήλος για τον Κύριο τον Παντοδύναμο Θεό. Οι Ισραηλίτες απέρριψαν τη διαθήκη σου, γκρέμισαν τα θυσιαστήρια σου και σκότωσαν τους προφήτες σου με το σπαθί. Είμαι ο μόνος που έχει μείνει, και τώρα προσπαθούν να με σκοτώσουν ». Ο Κύριος του είπε: «Γύρνα πίσω από τον δρόμο που ήρθες και πήγαινε στην έρημο της Δαμασκού. Όταν φτάσετε εκεί, χρίστε τον Αζαήλ βασιλιά του Αράμ. Επίσης, χρίστε τον Ιηού, τον γιο του Νιμσί, βασιλιά του Ισραήλ, και χρίστε τον Ελισαιέ, τον γιο του Σαφάτ, για να σας διαδεχθεί ως προφήτης. Ο Ιηού θα σκοτώσει όποιον γλιτώσει από το σπαθί του Αζαήλ και ο Ελισσαιέ θα σκοτώσει όποιον γλιτώσει από το σπαθί του Ιηού. Ωστόσο, επιφυλάσσομαι επτά χιλιάδες στον Ισραήλ — όλους τους οποίους δεν έχουν υποκύψει τα γόνατα στον Βάαλ και όσοι το στόμα τους δεν τον έχουν φιλήσει». (1 Βασιλέων 19:10-18)

Σχόλιο: Ο φόβος και η αυτολύπηση προκαλεί πολλά προβλήματα σωματικά και πνευματικά!!!

«Έφυγε λοιπόν από εκεί ο Ηλίας και βρήκε τον Ελισσαιέ, τον γιο του Σαφάτ. Οργωνε με δώδεκα ζυγά βόδια και ο ίδιος οδηγούσε το δωδέκατο ζευγάρι. Ο Ηλίας πήγε κοντά του και του πέταξε τον μανδύα του. Τότε ο Ελισσαιέ άφησε τα βόδια του και έτρεξε πίσω από τον Ηλία. «Αφήστε με να φιλήσω τον πατέρα μου και τη μητέρα μου», είπε, «και μετά θα έρθω μαζί σας». Ο Ελισσαιέ πήρε τον ζυγό του από τα βόδια και τα έσφαξε. Έκαψε τον εξοπλισμό του οργώματος για να ψήσει το κρέας και το έδωσε στους ανθρώπους και έφαγαν. Έπειτα ξεκίνησε να ακολουθήσει τον Ηλία και έγινε συνοδός του». (1 Βασιλέων 19:19-20)

«Τώρα ο Βεν-Αδάδ, ο βασιλιάς του Αράμ, συγκέντρωσε ολόκληρο τον στρατό του. Συνοδευόμενος από τριάντα δύο βασιλιάδες με τα άλογα και τα άρματά τους, ανέβηκε και πολιορκήσε τη Σαμάρεια και της επιτέθηκε. Έστειλε αγγελιοφόρους στην πόλη στον

Αχαάβ, τον βασιλιά του Ισραήλ, λέγοντας: «Αυτό λέει ο Βεν-Αδάδ: Το ασήμι και ο χρυσός σου είναι δικά μου, και τα καλύτερα από τις γυναίκες και τα παιδιά σου είναι δικά μου». Ο βασιλιάς του Ισραήλ απάντησε: «Όπως λες, κύριε βασιλιά. Εγώ και ό,τι έχω είναι δικά σου.» Οι αγγελιοφόροι ήρθαν πάλι και είπαν: "Αυτό λέει ο Μπεν-Χαντάντ: Έστειλα να ζητήσω το ασήμι και το χρυσάφι σου, τις γυναίκες και τα παιδιά σου. Αλλά αυτή την ώρα αύριο θα στείλω οι αξιωματούχοι μου να ερευνήσουν το παλάτι σου και τα σπίτια των αξιωματούχων σου. Θα αρπάξουν ό,τι εκτιμάς και θα το παρασύρουν». Ο Αχαάβ απάντησε σε αυτή την απαίτηση που δεν μπορώ να ανταποκριθώ. Ο Μπεν-Χαντάντ είπε Ετοιμαστείτε να επιτεθείτε». (1 Βασιλέων 20:1-6)

«Εν τω μεταξύ, ένας προφήτης ήρθε στον Αχαάβ, τον βασιλιά του Ισραήλ και είπε: «Αυτό λέει ο Κύριος: Βλέπεις αυτόν τον τεράστιο στρατό; Θα το δώσω στο χέρι σου σήμερα, και τότε θα μάθεις ότι εγώ είμαι ο Κύριος». «Μα ποιος θα το κάνει αυτό;» ρώτησε ο Αχαάβ. Ο προφήτης απάντησε: «Αυτό λέει ο Κύριος: Οι νεαροί αξιωματικοί των διοικητών της επαρχίας θα το κάνουν». Ο Αχαάβ κάλεσε τους νεαρούς αξιωματικούς των διοικητών της επαρχίας, 232 άνδρες. Έπειτα συγκέντρωσε τους υπόλοιπους Ισραηλίτες, 7.000 συνολικά. Ξεκίνησαν το μεσημέρι ενώ ο Μπεν-Χαντάντ και οι 32 βασιλιάδες συμμαχίσαν με... Οι νεαροί αξιωματικοί των διοικητών της επαρχίας βγήκαν έξω από την πόλη με τον στρατό πίσω τους και ο καθένας χτύπησε τον αντίπαλό του. Τότε οι Αραμαίοι τράπηκαν σε φυγή, με τους Ισραηλίτες να καταδιώκονται. Αλλά ο Βεν-Αδάδ, ο βασιλιάς του Αράμ, δραπέτευσε έφιππος με μερικούς από τους ιππείς του. Ο βασιλιάς του Ισραήλ προώθησε και νίκησε τα άλογα και τα άρματα και προκάλεσε βαριές απώλειες στους Αραίους. ... Την επόμενη άνοιξη ο Μπεν-Χαντάδ συγκέντρωσε τους Αραίους και ανέβηκε στο Αφέκ για να πολεμήσει εναντίον του Ισραήλ. Όταν συγκεντρώθηκαν και οι Ισραηλίτες και τους έδωσαν προμήθειες, βγήκαν έξω για να τους συναντήσουν. Οι Ισραηλίτες στρατοπέδευαν απέναντί τους σαν δύο μικρά κοπάδια κατσίκες, ενώ οι Αραμαίοι κάλυπταν την ύπαιθρο. Ο άνθρωπος του Θεού ήρθε και είπε στον βασιλιά του Ισραήλ: «Αυτό λέει ο Κύριος: Επειδή οι Αραμαίοι πιστεύουν ότι ο Κύριος είναι θεός των λόφων και όχι θεός των κοιλάδων, θα παραδώσω αυτόν τον τεράστιο στρατό στα χέρια σας, και θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος». Οι Ισραηλίτες προκάλεσαν εκατό χιλιάδες

απώλειες στους Αραμαίους πεζούς σε μια μέρα. Οι υπόλοιποι διέφυγαν στην πόλη Άφεκ, όπου ο τοίχος κατέρρευσε πάνω σε είκοσι επτά χιλιάδες από αυτούς. Και ο Μπεν-Χαντάδ κατέφυγε στην πόλη και κρύφτηκε σε ένα εσωτερικό δωμάτιο. Οι αξιωματούχοι του του είπαν: «Κοίτα, ακούσαμε ότι οι βασιλιάδες του οίκου του Ισραήλ είναι ελεήμονες. Ας πάμε στον βασιλιά του Ισραήλ με σάκο στη μέση μας και σχοινιά γύρω από το κεφάλι μας. Ίσως σου χαρίσει τη ζωή». Φορώντας σάκο στη μέση τους και σχοινιά γύρω από τα κεφάλια τους, πήγαν στον βασιλιά του Ισραήλ και είπαν: «Ο υπηρέτης σου Μπεν-Χαντάδ λέει: Σε παρακαλώ, άφησέ με να ζήσω». Ο βασιλιάς απάντησε: «Είναι ακόμα ζωντανός; Είναι ο αδελφός μου.' Βάσει μιας συνθήκης ο Αχαάβ άφησε ελεύθερο τον Μπεν-Χαντάντ και τον άφησε να φύγει». (1 Βασιλέων 20:13-16· 19-20, 26-32) Ας πάμε στον βασιλιά του Ισραήλ με σάκο στη μέση μας και σχοινιά γύρω από το κεφάλι μας. Ίσως σου χαρίσει τη ζωή». Φορώντας σάκο στη μέση τους και σχοινιά γύρω από τα κεφάλια τους, πήγαν στον βασιλιά του Ισραήλ και είπαν: «Ο υπηρέτης σου Μπεν-Χαντάδ λέει: Σε παρακαλώ, άφησέ με να ζήσω». Ο βασιλιάς απάντησε: «Είναι ακόμα ζωντανός; Είναι ο αδελφός μου.' Βάσει μιας συνθήκης ο Αχαάβ άφησε ελεύθερο τον Μπεν-Χαντάντ και τον άφησε να φύγει». (1 Βασιλέων 20:13-16· 19-20, 26-32) Ας πάμε στον βασιλιά του Ισραήλ με σάκο στη μέση μας και σχοινιά γύρω από το κεφάλι μας. Ίσως σου χαρίσει τη ζωή». Φορώντας σάκο στη μέση τους και σχοινιά γύρω από τα κεφάλια τους, πήγαν στον βασιλιά του Ισραήλ και είπαν: «Ο υπηρέτης σου Μπεν-Χαντάδ λέει: Σε παρακαλώ, άφησέ με να ζήσω». Ο βασιλιάς απάντησε: «Είναι ακόμα ζωντανός; Είναι ο αδελφός μου.' Βάσει μιας συνθήκης ο Αχαάβ άφησε ελεύθερο τον Μπεν-Χαντάντ και τον άφησε να φύγει». (1 Βασιλέων 20:13-16· 19-20, 26-32)

Σχόλιο: Ποτέ μην συνάψετε συνθήκη με τον εχθρό του Θεού και μην συνθέτετε την αλήθεια.

«Ένας από τους γιους των προφητών μεταμφιέστηκε με το κεφαλόδεσμο του κάτω από τα μάτια του. ... Καθώς περνούσε ο βασιλιάς, ο προφήτης του φώναξε: «Ο υπηρέτης σου μπήκε στη μάχη, και κάποιος ήρθε σε μένα με έναν αιχμάλωτο και είπε: «Φύλαξε αυτόν τον άνθρωπο. Αν λείπει, θα είναι η ζωή σου για τη ζωή του, ή πρέπει να πληρώσεις ένα τάλαντο ασήμι ». Ενώ ο υπηρέτης σου ήταν απασχολημένος εδώ κι εκεί, ο άντρας εξαφανίστηκε ». «Αυτή είναι η καταδίκη σου», είπε ο βασιλιάς του Ισραήλ. «Το έχεις προφέρει μόνος σου». Τότε ο προφήτης έβγαλε γρήγορα την κορδέλα

από τα μάτια του και ο βασιλιάς του Ισραήλ τον αναγνώρισε ως έναν από τους προφήτες. Είπε στον βασιλιά: «Αυτό λέει ο Κύριος: Ελευθέρωσες έναν άνθρωπο που είχα αποφασίσει να πεθάνει. Επομένως, είναι η ζωή σου για τη ζωή του, ο λαός σου για τον λαό του ». Σκυθρωπός και θυμωμένος, ο βασιλιάς του Ισραήλ πήγε στο παλάτι του στη Σαμάρεια». (1 Βασιλέων 20:35, 39-43)

«Κάποια στιγμή αργότερα έγινε ένα περιστατικό που αφορούσε έναν αμπελώνα που ανήκε στον Ναβουθ τον Ιεζραελίτη. Ο αμπελώνας ήταν στην Ιεζραήλ, κοντά στο παλάτι του Αχαάβ. Ο Αχαάβ είπε στον Ναβουθ: «Αφήστε μου τον αμπελώνα σας να τον χρησιμοποιήσω για λαχανόκηπο, γιατί είναι κοντά στο παλάτι μου. Σε αντάλλαγμα θα σου δώσω ένα καλύτερο αμπέλι ή, αν προτιμάς, θα σου πληρώσω ό,τι αξίζει». Αλλά ο Ναβουθ απάντησε: «Ο Κύριος να μην σου δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου». Έτσι, ο Αχαάβ πήγε στο σπίτι, σκυθρωπός και θυμωμένος επειδή ο Ναβουθ ο Ιεζραελίτης είχε πει: «Δεν θα σου δώσω την κληρονομιά των πατέρων μου». Ξάπλωσε στο κρεβάτι του βουρκωμένος και αρνιόταν να φάει. Η γυναίκα του η Ιεζάβελ μπήκε και τον ρώτησε: «Γιατί είσαι τόσο σκυθρωπός; Γιατί δεν θα φας;». Εκείνος της απάντησε: «Επειδή είπα στον Ναβουθέ τον Ιεζραελίτη, Πούλησε μου τον αμπελώνα σου. ή αν προτιμάτε, Θα σου δώσω άλλο αμπέλι στη θέση του ». Εκείνος όμως είπε: «Δεν θα σου δώσω το αμπέλι μου». Η Ιεζάβελ η γυναίκα του είπε: «Έτσι ενεργείς ως βασιλιάς του Ισραήλ; Σηκωθείτε και φάτε! Χαμογελάστε. Θα σου πάρω τον αμπελώνα του Ναβουθ του Ιεζραελίτη.» (Α' Βασιλέων 21:1-7)

«Η Ιεζάβελ έβαλε τον Ναβουθ να τον λιθοβολήσει μέχρι θανάτου. Τότε είπε στον Αχαάβ: «Σήκω και πάρε στην κατοχή του τον αμπελώνα του Ναβουθ του Ιεζραελίτη που αρνήθηκε να σε πουλήσει. Δεν είναι πια ζωντανός, αλλά νεκρός ». ... Όταν ο Αχαάβ άκουσε ότι ο Ναβουθ πέθανε, σηκώθηκε και κατέβηκε για να πάρει στην κατοχή του τον αμπελώνα του Ναβουθ. Τότε ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ηλία τον Θισβίτο: «Κατέβα να συναντήσεις τον Αχαάβ, τον βασιλιά του Ισραήλ, που βασιλεύει στη Σαμάρεια. Τώρα βρίσκεται στον αμπελώνα του Ναβώθ, όπου έχει πάει να τον πάρει στην κατοχή του. Πες του: Αυτό λέει ο Κύριος: Δεν σκότωσες άνθρωπο και δεν άρπαξες την περιουσία του; Τότε πες του: Αυτό λέει ο Κύριος: Στο μέρος όπου τα σκυλιά έγλειψαν το αίμα του Ναβουθ, τα σκυλιά θα γλείψουν το αίμα σου — ναι, το δικό σου! Πούλησες

τον εαυτό σου για να κάνεις κακό στα μάτια του Κυρίου. Θα σου φέρω την καταστροφή. Θα καταναλώσω τους απογόνους σου και θα αποκόψω από τον Αχαάβ κάθε τελευταίο αρσενικό στον Ισραήλ, σκλάβο ή ελεύθερο. Θα κάνω το σπίτι σου σαν εκείνο του Ιεροβοάμ, γιου του Ναβάτ, και του Βασά, γιου του Αχιά, επειδή με εξόργισες και έκανες τον Ισραήλ να αμαρτησει». «Και επίσης σχετικά με την Ιεζάβελ, ο Κύριος λέει: Τα σκυλιά θα καταβροχθίσουν την Ιεζάβελ κοντά στο τείχος της Ιεζραήλ». ... Τότε ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ηλία: «Είδατε πώς ταπεινώθηκε ο Αχαάβ μπροστά μου; Επειδή ταπεινώσε τον εαυτό του, δεν θα φέρω αυτήν την καταστροφή στην εποχή του, αλλά θα τη φέρω στο σπίτι του τις ημέρες του γιου του.» (Α' Βασιλέων 21:8, 16-23, 29-29) Και σχετικά με την Ιεζάβελ, ο Κύριος λέει: Τα σκυλιά θα καταβροχθίσουν την Ιεζάβελ κοντά στο τείχος της Ιεζραήλ. ... Τότε ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ηλία: «Είδατε πώς ταπεινώθηκε ο Αχαάβ μπροστά μου; Επειδή ταπεινώσε τον εαυτό του, δεν θα φέρω αυτήν την καταστροφή στην εποχή του, αλλά θα τη φέρω στο σπίτι του τις ημέρες του γιου του.» (Α' Βασιλέων 21:8, 16-23, 29-29) Και σχετικά με την Ιεζάβελ, ο Κύριος λέει: Τα σκυλιά θα καταβροχθίσουν την Ιεζάβελ κοντά στο τείχος της Ιεζραήλ. ... Τότε ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ηλία: «Είδατε πώς ταπεινώθηκε ο Αχαάβ μπροστά μου; Επειδή ταπεινώσε τον εαυτό του, δεν θα φέρω αυτήν την καταστροφή στην εποχή του, αλλά θα τη φέρω στο σπίτι του τις ημέρες του γιου του.» (Α' Βασιλέων 21:8, 16-23, 29-29)

Σχόλιο: Ο Θεός βλέπει και προσέχει τους πιο χυδαίους ανθρώπους που μετανοούν.

«Τον τρίτο χρόνο ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς του Ιούδα, κατέβηκε να δει τον βασιλιά του Ισραήλ. Ο βασιλιάς του Ισραήλ είχε πει στους αξιωματούχους του: «Δεν ξέρετε ότι η Ραμώθ Γαλαάδ ανήκει σε εμάς και όμως δεν κάνουμε τίποτα για να την ανακτήσουμε από τον βασιλιά του Αράμ;» Έτσι, ρώτησε τον Ιωσαφάτ: «Θα πας μαζί μου να πολεμήσει εναντίον της Ραμώθ Γαλαάδ;». Ο Ιωσαφάτ απάντησε στον βασιλιά του Ισραήλ: «Είμαι όπως είσαι εσύ, ο λαός μου σαν ο λαός σου, τα άλογά μου σαν τα άλογά σου». Αλλά ο Ιωσαφάτ είπε επίσης στον βασιλιά του Ισραήλ: «Πρώτα ζητήστε τη συμβουλή του Κυρίου»» (Α' Βασιλέων 22:2-5).

«Ο βασιλιάς του Ισραήλ συγκέντρωσε τους προφήτες —περίπου τετρακόσιους άνδρες— και τους ρώτησε: «Να πάω στον πόλεμο εναντίον της Ραμώθ Γαλαάδ ή να

αποφύγω;» «Πηγαίνετε», απάντησαν, «γιατί ο Κύριος θα το δώσει στα χέρια του βασιλιά». Αλλά ο Ιωσαφάτ ρώτησε: «Δεν υπάρχει εδώ κάποιος προφήτης του Κυρίου τον οποίο μπορούμε να ρωτήσουμε;» ... Τότε ο Μιχαίας κλήθηκε. Κάθονταν στους θρόνους τους με όλους τους προφήτες να προφήτευαν μπροστά τους. Και ο Σεδεκίας, ο γιος του Κεναάνα είπε: «Αυτό λέει ο Κύριος: Με αυτά θα κατατρυπήσετε τους Αραμαίους μέχρι να καταστραφούν». Όλοι οι άλλοι προφήτες είπαν: «Επιτεθείτε στη Ραμώθ Γαλαάδ και νικήστε», είπαν, «γιατί ο Κύριος θα το δώσει στα χέρια του βασιλιά». Ο αγγελιοφόρος που εστάλη να καλέσει τον Μιχαία είπε: «Οι άλλοι προφήτες προβλέπουν επιτυχία για τον βασιλιά. Ας συμφωνήσει ο λόγος σου με τον δικό τους και μίλα ευνοϊκά. Όταν έφτασε, ο βασιλιάς τον ρώτησε: "Μιχαία, θα πάμε στον πόλεμο εναντίον της Ραμώθ Γαλαάδ ή να αποφύγω;" «Επιτεθείτε και κερδίστε», απάντησε, «γιατί ο Κύριος θα το δώσει στα χέρια του βασιλιά». Ο βασιλιάς του είπε: "Πόσες φορές πρέπει να σε κάνω να ορκιστείς ότι δεν θα μου πεις τίποτα άλλο παρά μόνο την αλήθεια στο όνομα του Κυρίου;" Τότε ο Μιχαίας απάντησε: Είδα όλο τον Ισραήλ σκορπισμένο στους λόφους σαν πρόβατα χωρίς ποιμένα, και ο Κύριος είπε: Αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν αφέντη. ... «Γι' αυτό, ακούστε τον λόγο του Κυρίου: Είδα τον Κύριο να κάθεται στον θρόνο του με όλο το στρατό του ουρανού να στέκεται γύρω του στα δεξιά και στα αριστερά του. Και ο Κύριος είπε: Ποιος θα παρασύρει τον Αχαάβ να επιτεθεί και να πάει στο Ο θάνατός του εκεί; Τελικά, ένα πνεύμα ήρθε μπροστά, στάθηκε μπροστά στον Κύριο και είπε: Θα τον δελεάσω. ... με το να είναι ένα ψεύτικο πνεύμα στα στόματα όλων των προφητών του, του Κυρίου. Πηγαίνετε και κάντε το.» (Α' Βασιλέων 22:6-7· 10-16)
Σχόλιο: Αναζητήστε την αλήθεια - όχι αυτό που επιθυμείτε.

«Ο βασιλιάς του Ισραήλ και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς του Ιούδα, ανέβηκαν στη Ραμώθ της Γαλαάδ. Ο βασιλιάς του Ισραήλ είπε στον Ιωσαφάτ: «Θα μπω στη μάχη μεταμφιεσμένος, αλλά εσύ φοράς τα βασιλικά σου ρούχα». Έτσι, ο βασιλιάς του Ισραήλ μεταμφιέστηκε και πήγε στη μάχη. Τώρα ο βασιλιάς του Αράμ είχε διατάξει: «Μην πολεμήσετε με κανέναν, μικρό ή μεγάλο, εκτός από τον βασιλιά του Ισραήλ». Όταν οι αρχηγοί των αρμάτων είδαν τον Ιωσαφάτ, σκέφτηκαν: «Ασφαλώς αυτός είναι ο βασιλιάς του Ισραήλ». Έτσι, γύρισαν να του επιτεθούν, αλλά όταν ο Ιωσαφάτ φώναξε, οι αρχηγοί των αρμάτων είδαν ότι δεν ήταν ο

βασιλιάς του Ισραήλ και σταμάτησαν να τον καταδιώκουν. Αλλά κάποιος τράβηξε το τόξο του τυχαία και χτύπησε τον βασιλιά του Ισραήλ ανάμεσα στα τμήματα της πανοπλίας του. ... Το αίμα από την πληγή του έτρεξε στο πάτωμα του άρματος, και εκείνο το βράδυ πέθανε και τον έφεραν στη Σαμάρεια και τον έθαψαν. Έπλυναν το άρμα σε μια κολυμβήθρα στη Σαμάρεια (όπου λούζονταν οι ιερόδουλες) και τα σκυλιά έγλειψαν το αίμα του, όπως είπε ο λόγος του Κυρίου. ... Ο Οχοζίας ο γιος του τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς». (1 Βασιλέων 22:29-38)

«Ο Ιωσαφάτ περπάτησε στους δρόμους του πατέρα του Ασά, καθώς έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου. ... Απάλλαξε τη γη από τις υπόλοιπες ιερόδουλες που παρέμειναν εκεί ακόμη και μετά τη βασιλεία του πατέρα του Άσα. Ο Ιωσαφάτ πέθανε και τον διαδέχθηκε ο γιος του Ιωράμ. Ο Οχοζίας, γιος του Αχαάβ, βασίλευσε στον Ισραήλ δύο χρόνια. Έκανε το κακό ακριβώς όπως είχε κάνει ο πατέρας του, ο Αχαάβ». (1 Βασιλέων 22:41-53)

Βασικά σημεία

- Περπατήστε στους δρόμους του Θεού και τηρήστε τα διατάγματα και τις εντολές του, τους νόμους και τις απαιτήσεις του - αναζητήστε τη δικαιοσύνη.
- Ο Σολομών έδειξε την αγάπη του για τον Κύριο περπατώντας σύμφωνα με τα διατάγματα του πατέρα του Δαβίδ, εκτός από το ότι πρόσφερε θυσίες και θυμίασε στους ψηλούς τόπους. Το να κάνει εξαιρέσεις από τις εντολές του Θεού δεν είναι ευχάριστο σε Αυτόν.
- Οι ηγέτες έχουν μεγάλη επίδραση στους οπαδούς τους, είτε είναι βασιλιάδες, είτε γονείς, δάσκαλοι ή πνευματικοί ηγέτες.
- Όλες οι προφητείες έγιναν πραγματικότητα για εκείνους που έκαναν κακό και εξόργισαν τον Κύριο.

2 ΒΑΣΙΛΕΙΣ

«Ο Μωάβ επαναστάτησε εναντίον του Ισραήλ. Τώρα ο Οχοζίας είχε πέσει από το πλέγμα του επάνω δωματίου του στη Σαμάρεια και τραυματίστηκε. Έτσι, έστειλε αγγελιοφόρους να συμβουλευτούν τον Baal-Zebub, τον θεό του Ekron, για να δουν αν θα αναρρώσω από αυτόν τον τραυματισμό. Αλλά ο άγγελος του Κυρίου είπε στον Ηλία τον Θισβίτο: Πήγαινε στους αγγελιοφόρους του βασιλιά της Σαμάρειας και ρώτησε τους: Επειδή δεν υπάρχει Θεός στον Ισραήλ θα πάτε να συμβουλευτείτε

τον Βάαλ-Ζεβούβ, τον θεό της Έκρων ?' Επομένως, αυτό λέει ο Κύριος: «Δεν θα φύγεις από το κρεβάτι στο οποίο είσαι ξαπλωμένος. Σίγουρα θα πεθάνεις!»» τον διαδέχθηκε ο Ιοράμ ως βασιλιάς. (2 Βασιλέων 1:1-4, 17)

Περνώντας το Mantel του Elijah στον Ελισσαιέ
«Ο Ηλίας και ο Ελισσαιέ πήγαιναν από τα Γάλγαλα. Ο Ηλίας είπε στον Ελισσαιέ: «Μείνε εδώ· ο Κύριος με έστειλε στο Μπέθελ και στην Ιεριχώ. Εκείνος αρνήθηκε... Πενήντα άντρες από την ομάδα των προφητών πήγαν και στάθηκαν σε απόσταση, μπροστά στο μέρος όπου είχαν σταματήσει ο Ηλίας και ο Ελισσαιέ στον Ιορδάνη Ο Ηλίας πήρε το μανδύα του, τον τύλιξε και χτύπησε με αυτό το νερό. Το νερό χωρίστηκε δεξιά και αριστερά, και οι δυο τους πέρασαν σε ξερό έδαφος. Όταν πέρασαν, ο Ηλίας είπε στον Ελισσαιέ: «Πες εμένα, τι μπορώ να κάνω για σένα πριν με πάρουν από κοντά σου;». «Αφήστε με να κληρονομήσω ένα διπλό μέρος του πνεύματός σας», απάντησε ο Ελισσαιέ. «Ζήτησες ένα δύσκολο πράγμα», είπε ο Ηλίας, «αλλά αν με δεις όταν με πάρουν από κοντά σου, θα είναι δικό σου — διαφορετικά όχι». Καθώς περπατούσαν και μιλούσαν μαζί, ξαφνικά εμφανίστηκε ένα πύρινο άρμα και πύρινα άλογα και τους χώρισαν οι δυο τους, και ο Ηλίας ανέβηκε στον ουρανό με ανεμοστρόβιλο. Ο Ελισσαιέ το είδε και φώναξε: «Πατέρα μου! Ο πατέρας μου! Τα άρματα και οι ιππείς του Ισραήλ!». Και ο Ελισσαιέ δεν τον είδε πια. Έπειτα έπιασε τα ρούχα του και τα έσκισε». (2 Βασιλέων 2:1-2, 7-12)

«Πήρε τον μανδύα που είχε πέσει από τον Ηλία και γύρισε πίσω και στάθηκε στην όχθη του Ιορδάνη. Έπειτα πήρε το μανδύα που του είχε πέσει και χτύπησε με αυτό το νερό. «Πού είναι τώρα ο Κύριος, ο Θεός του Ηλία;» ρώτησε. Όταν χτύπησε το νερό, χωρίστηκε δεξιά και αριστερά και πέρασε από πάνω. ... Ο Ελισσαιέ ανέβηκε στο Μπέθελ στο όρος Κάρμηλος και από εκεί επέστρεψε στη Σαμάρεια». (2 Βασιλέων 2:13-14, 23)

«Ο Ιοράμ, ο γιος του Αχαάβ, έκανε κακό στα μάτια του Κυρίου, αλλά όχι όπως είχαν κάνει ο πατέρας και η μητέρα του. Ξεφορτώθηκε την ιερή πέτρα του Βάαλ που είχε φτιάξει ο πατέρας του. Ωστόσο, προσκολλήθηκε στις αμαρτίες του Ιεροβοάμ που είχε κάνει τον Ισραήλ να διαπράξει. δεν απομακρύνθηκε από αυτούς». (2 Βασιλέων 3:1-3)

«Και πάλι, ο βασιλιάς του Μωάβ στασίασε εναντίον του βασιλιά του Ισραήλ. Έτσι, ο βασιλιάς Ιοράμ ξεκίνησε από τη Σαμάρεια και κινητοποίησε όλο τον Ισραήλ. Έστειλε επίσης αυτό το μήνυμα στον Ιωσαφάτ, τον βασιλιά του Ιούδα: Θα πας μαζί μου να πολεμήσεις εναντίον του Μωάβ; «Θα πάω μαζί σου», απάντησε. Επέλεξαν να περάσουν από την έρημο του Εδώμ για να επιτεθούν αλλά ξέμειναν από νερό ». ... Ο βασιλιάς του Ισραήλ, και ο Ιωσαφάτ, ο βασιλιάς του Ιούδα, και ο βασιλιάς του Εδώμ, κατέβηκαν για να δουν τον Ελισσαιέ. Ο Ελισσαιέ είπε, αν δεν είχα σεβασμό για την παρουσία του Ιωσαφάτ, δεν θα σε κοιτούσα ούτε θα σε πρόσεχα. Μετά είπε να γίνει αυτή η κοιλάδα γεμάτη χαντάκια. ... Διότι αυτό λέει ο Κύριος: Δεν θα δείτε ούτε άνεμο ούτε βροχή, αλλά αυτή η κοιλάδα θα γεμίσει με νερό, και εσείς, τα βοοειδή σας και τα άλλα ζώα σας θα πειείτε. Αυτό είναι εύκολο πράγμα στα μάτια του Κυρίου. θα σου παραδώσει και τον Μωάβ. Θα ανατρέψετε κάθε οχυρωμένη πόλη και κάθε μεγάλη πόλη. Θα κόψεις κάθε καλό δέντρο, θα σταματήσεις όλες τις πηγές και θα καταστρέψεις κάθε καλό χωράφι με πέτρες». Το επόμενο πρωί, περίπου την ώρα της προσφοράς της θυσίας, ήταν εκεί — νερό έτρεχε από την κατεύθυνση του Εδώμ!» (2 Βασιλέων 3:4-7, 12-20)

«Τώρα όλοι οι Μωαβίτες είχαν ακούσει ότι οι βασιλιάδες είχαν έρθει να πολεμήσουν εναντίον τους. Έτσι, κάθε άνδρας, νέος και μεγάλος, που μπορούσε να φέρει όπλα κλήθηκε και τοποθετήθηκε στα σύνορα. Όταν σηκώθηκαν νωρίς το πρωί, ο ήλιος έλαμπε στο νερό. Στους Μωαβίτες απέναντι, το νερό φαινόταν κόκκινο — σαν αίμα. «Αυτό είναι αίμα!» αυτοι ειπαν. «Αυτοί οι βασιλιάδες πρέπει να πολέμησαν και να σφάχτηκαν μεταξύ τους. Τώρα στη λεηλασία, Μωάβ!». Όταν όμως οι Μωαβίτες ήρθαν στο στρατόπεδο του Ισραήλ, οι Ισραηλίτες σηκώθηκαν και τους πολέμησαν μέχρι να τραπούν σε φυγή. Και οι Ισραηλίτες εισέβαλαν στη γη και έσφαξαν τους Μωαβίτες. Όταν ο βασιλιάς του Μωάβ είδε ότι η μάχη είχε γίνει εναντίον του, πρόσφερε τον πρωτότοκο γιο του ως θυσία στο τείχος της πόλης. Η οργή εναντίον του Ισραήλ ήταν μεγάλη. αποσύρθηκαν και επέστρεψαν στη γη τους». (2 Βασιλέων 3:21-26)

Σχόλιο: Πόσο συχνά προσευχόμαστε στον Θεό για καθοδήγηση αλλά αποτυγχάνουμε να πάμε στον λόγο Του για να βρούμε την απάντησή Του;

Πίστη της Σουναμίτης

«Μια μέρα ο Ελισσαιέ πήγε στο Σουνέμ. Μια ευκατάστατη γυναίκα τον προέτρεψε να μείνει για φαγητό. Έτσι, όποτε περνούσε, σταματούσε εκεί για να φάει. Είπε στον άντρα της: «Ξέρω ότι αυτός ο άνθρωπος που έρχεται συχνά στο δρόμο μας είναι ένας άγιος άνθρωπος του Θεού. Ας φτιάξουμε ένα μικρό δωμάτιο στην ταράτσα και ας του βάλουμε ένα κρεβάτι και ένα τραπέζι, μια καρέκλα και ένα φωτιστικό. Τότε μπορεί να μείνει εκεί όποτε έρθει σε εμάς». Μια μέρα, όταν ήρθε ο Ελισσαιέ, ανέβηκε στο δωμάτιό του και ξάπλωσε εκεί. Είπε στον υπηρέτη του Γεαζί: «Φώναξε τον Σουναμίτη». «Πες της, έχεις μπει σε όλο αυτό τον κόπο για εμάς. Τώρα τι μπορεί να γίνει για εσάς; Εκείνη απάντησε, «Έχω ένα σπίτι ανάμεσα στους δικούς μου ανθρώπους». Ο Ελισσαιέ ρώτησε τη Γεαζή «Τι μπορεί να γίνει για αυτήν;» Η Gehazi είπε, "Λοιπόν, δεν έχει γιο και ο άντρας της είναι γέρος". Η γυναίκα κλήθηκε και ο Ελισσαιέ είπε «Περίπου αυτήν την εποχή τον επόμενο χρόνο», είπε ο Ελισσαιέ, θα κρατάς έναν γιο στην αγκαλιά σου». Τον επόμενο χρόνο γεννήθηκε ένας γιος. Το παιδί μεγάλωσε, μια μέρα βγήκε στον πατέρα του, που ήταν με τους θεριστές. 'Το κεφάλι μου! Το κεφάλι μου!' αυτός είπε. Ο πατέρας του είπε σε έναν υπηρέτη: «Φέρτε τον στη μητέρα του». Αφού ο υπηρέτης τον σήκωσε και τον μετέφερε στη μητέρα του, το αγόρι κάθισε στην αγκαλιά της μέχρι το μεσημέρι και μετά πέθανε. Ανέβηκε και τον ξάπλωσε στο κρεβάτι του ανθρώπου του Θεού, έκλεισε την πόρτα και βγήκε έξω. ... Ξεκίνησε και ήρθε στον άνθρωπο του Θεού στο όρος Κάρμηλος. ... Όταν έφτασε στον άνθρωπο του Θεού στο βουνό, έπιασε τα πόδια του. Η Γεαζή ήρθε για να την απωθήσει, αλλά ο άνθρωπος του Θεού είπε: «Αφυσή την! Είναι σε πικρή στενοχώρια, αλλά ο Κύριος μου το έχει κρύψει και δεν μου είπε γιατί». «Σου ζήτησα γιο, λόρδε μου;» είπε. «Δεν σου είπα, μη μου μεγαλώνεις τις ελπίδες;» ... Όταν ο Ελισσαιέ έφτασε στο σπίτι, ήταν το αγόρι ξαπλωμένο νεκρό στον καναπέ του. Μπήκε μέσα, έκλεισε την πόρτα στους δυο τους και προσευχήθηκε στον Κύριο. ... Το αγόρι φτέρνισε επτά φορές και άνοιξε τα μάτια του. Ο Ελισσαιέ είπε στη Σουναμίτη: «Πάρε τον γιο σου». Μπήκε μέσα, έπεσε στα πόδια του και έσκυψε στο έδαφος. Μετά πήρε τον γιο της και βγήκε έξω». (2 Βασιλέων 4:8-37)

Σχόλιο: Η πίστη της στη δύναμη του Κυρίου μέσω του Ελισσαιέ δεν παραιτήθηκε.

Νεεμάν του Αράμ

«Τώρα ο Νεεμάν ήταν αρχηγός του στρατού του βασιλιά του Αράμ. Ήταν ένας σπουδαίος άνθρωπος στα

μάτια του κυρίου του και πολύ σεβαστός, γιατί μέσω αυτού ο Κύριος είχε δώσει τη νίκη στον Αράμ. Ήταν γενναίος στρατιώτης, αλλά είχε λέπρα. Τώρα μια αιχμάλωτη νεαρή κοπέλα από το Ισραήλ, που υπηρετούσε τη γυναίκα του Νεεμάν, είπε στην ερωμένη της: «Μακάρι να έβλεπε ο κύριός μου τον προφήτη που είναι στη Σαμάρεια! Θα τον θεράπευε από τη λέπρα του». Ο Νεεμάν πήγε στον κύριό του και του είπε τι είχε πει το κορίτσι από το Ισραήλ. «Με κάθε τρόπο, πήγαινε», απάντησε ο βασιλιάς του Αράμ. «Θα στείλω γράμμα στον βασιλιά του Ισραήλ». Έτσι ο Νεεμάν πήρε την επιστολή προς τον βασιλιά του Ισραήλ και είπε: Με αυτήν την επιστολή στέλνω τον υπηρέτη μου τον Νεεμάν σε σένα για να τον θεραπεύσεις από τη λέπρα του». (2 Βασιλέων 5:1-6)

Σχόλιο: Το Aram βρισκόταν στη σημερινή Συρία, τη χώρα των Αρμενίων και κοντά.

«Μόλις ο βασιλιάς του Ισραήλ διάβασε την επιστολή, έσκισε τα ιμάτιά του και είπε: «Είμαι ο Θεός; Μπορώ να σκοτώσω και να επαναφέρω τη ζωή; Γιατί αυτός ο τύπος μου στέλνει κάποιον για να θεραπευτεί από τη λέπρα του; Δείτε πώς προσπαθεί να διαλέξει έναν καβγά μαζί μου!». Όταν ο Ελισσαιέ, ο άνθρωπος του Θεού, άκουσε ότι ο βασιλιάς του Ισραήλ είχε σκίσει τα ιμάτιά του, του έστειλε αυτό το μήνυμα: «Γιατί σκίσατε τα ιμάτιά σας; Να έρθει ο άνθρωπος σε μένα και θα μάθει ότι υπάρχει προφήτης στον Ισραήλ». Έτσι ο Νεεμάν πήγε στο σπίτι του Ελισσαιέ. Ο Ελισσαιέ έστειλε αγγελιοφόρο να του πει: Πήγαινε, πλύσου εφτά φορές στον Ιορδάνη, και η σάρκα σου θα αποκατασταθεί και θα καθαριστείς. Αλλά ο Νεεμάν έφυγε θυμωμένος και είπε: «Σκέφτηκα (τι δεν λέει ο Θεός) ότι σίγουρα θα έβγαινε κοντά μου και θα σταθεί και θα επικαλούσε το όνομα του Κυρίου του Θεού του, θα κουνούσε το χέρι του πάνω από το σημείο και θα με γιατρέψει λέπρα. Δεν είναι τα Αβανά και Φαρπάρ, τα ποτάμια της Δαμασκού, καλύτερα από κανένα από τα νερά του Ισραήλ; Δεν θα μπορούσα να πλυθώ σε αυτά και να καθαριστώ;». Έτσι, γύρισε και έφυγε έξαλλος». (2 Βασιλέων 5:7-12)

Σχόλιο: Μην θυμώνεις όταν η απάντηση του Θεού δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες σου.

«Οι υπηρέτες του Νεεμάν πήγαν κοντά του και του είπαν: "Πατέρα μου, αν σου είχε πει ο προφήτης να κάνεις κάτι σπουδαίο, δεν θα το έκανες; Πόσο μάλλον, λοιπόν, όταν σου λέει, πλύσου και καθαρίσου!". Έτσι, κατέβηκε και βυθίστηκε στον Ιορδάνη εφτά φορές, όπως του είπε ο άνθρωπος του Θεού, και η σάρκα του

αποκαταστάθηκε και έγινε καθαρή σαν νεαρού αγοριού. Τότε ο Νεεμάν και όλοι οι υπηρέτες του πήγαν πίσω στον άνθρωπο του Θεού. Στάθηκε μπροστά του και είπε: «Τώρα ξέρω ότι δεν υπάρχει Θεός σε όλο τον κόσμο εκτός από τον Ισραήλ. Δέξου τώρα ένα δώρο από τον υπηρέτη σου». Ο προφήτης απάντησε: «Δεν θα δεχτώ τίποτα». Και παρόλο που ο Νεεμάν τον παρότρυνε, εκείνος αρνήθηκε. ... Τότε ο Νεεμάν είπε «ο Κύριος να συγχωρήσει τον δούλο σου για αυτό το ένα πράγμα: Όταν ο κύριός μου μπαίνει στο ναό του Ριμμών για να προσκυνήσει και ακουμπάει στο μπράτσο μου και προσκυνώ κι εγώ εκεί — όταν προσκυνώ στο ναό του Ριμμών, είτε ο Κύριος να συγχωρήσει τον δούλο σου γι' αυτό». «Πήγαινε εν ειρήνη», είπε ο Ελισσαιέ. (2 Βασιλέων 5:13-19)

«Αφού ο Νεεμάν είχε διανύσει κάποια απόσταση, ο Γεχαζί έσπευσε πίσω από τον Νεεμάν. Όταν ο Νεεμάν τον είδε να τρέχει προς το μέρος του, κατέβηκε από το άρμα για να τον συναντήσει. "Είναι όλα καλά;" ρώτησε. Ο Gehazi είπε ψέματα λέγοντας, «Ο κύριός μου με έστειλε να πω: Δύο νέοι από την ομάδα των προφητών μόλις ήρθαν σε μένα από την οροσειρά του Εφραΐμ». Ο Gehazi πήρε δύο σακούλες με ασήμι και δύο σεντ ρούχα και τα έβαλε στο σπίτι. Όταν ο Ελισσαιέ ρώτησε «Πού ήσουν, Γκεάζι;» ρώτησε ο Ελισσαιέ. Ο Γκεχάζι είπε πάλι ψέματα λέγοντας «Ο υπηρέτης σου δεν πήγε πουθενά», αλλά ο Ελισσαιέ του είπε: «Δεν ήταν το πνεύμα μου μαζί σου όταν ο άντρας κατέβηκε από το άρμα του για να σε συναντήσει; Είναι η ώρα να δεχτείτε δώρα; Η λέπρα του Νεεμάν θα κολλάει σε σένα και στους απογόνους σου για πάντα». Τότε ο Γεαζί έφυγε από την παρουσία του Ελισσαιέ και ήταν λεπρός, λευκό σαν το χιόνι». (2 Βασιλέων 5:20-27)

Σχόλιο: Η απληστία οδηγεί σε μεγάλη θλίψη και δεν είναι του Θεού.

«Τώρα ο βασιλιάς του Αράμ ήταν σε πόλεμο με τον Ισραήλ. Αφού συζήτησε με τους αξιωματικούς του, είπε: «Θα στήσω το στρατόπεδό μου σε ένα τέτοιο μέρος.» Αλλά ο Ελισσαιέ ενημέρωνε τον Βασιλιά του Ισραήλ για κάθε τους κίνηση. Ο εξαγριωμένος βασιλιάς κάλεσε τους αξιωματικούς του και τους ζήτησε να μάθουν ποιος ανάμεσά τους ήταν στο πλευρό του βασιλιά του Ισραήλ;». «Κανένας από εμάς, κύριε βασιλιά», είπε ένας από τους αξιωματικούς του, είναι ο Ελισσαιέ, ο προφήτης, που είναι στο Ισραήλ, λέει στον βασιλιά του Ισραήλ τα ίδια λόγια που λες. ... Τότε ο βασιλιάς πήγε με ισχυρή δύναμη και περικύκλωσε την πόλη. Όταν ο υπηρέτης του ανθρώπου του Θεού

σηκώθηκε και βγήκε νωρίς το επόμενο πρωί, ένας στρατός με άλογα και άρματα είχε περικυκλώσει την πόλη. ρώτησε ο υπηρέτης. «Μη φοβάσαι», απάντησε ο προφήτης. «Αυτοί που είναι μαζί μας είναι περισσότεροι από εκείνους που είναι μαζί τους. Και ο Ελισσαιέ προσευχήθηκε: «Κύριε, άνοιξε τα μάτια του για να δει». Τότε ο Κύριος άνοιξε τα μάτια του δούλου, και κοίταξε και είδε τους λόφους γεμάτους άλογα και άρματα από φωτιά γύρω από τον Ελισσαιέ. Καθώς ο εχθρός κατέβηκε προς το μέρος του, ο Ελισσαιέ προσευχήθηκε στον Κύριο, «Χτύπηστε αυτούς τους ανθρώπους με τύφλωση». Έτσι, τους χτύπησε με τύφλωση. Ο Ελισσαιέ τους είπε: «Αυτός δεν είναι ο δρόμος και δεν είναι αυτή η πόλη. Ακολούθησέ με και θα σε οδηγήσω στον άντρα που ψάχνεις ». Αφού μπήκαν στην πόλη της Σαμάρειας, Κύριε, άνοιξε τα μάτια αυτών των ανδρών για να δουν. Ο βασιλιάς του Ισραήλ τους είδε, ρώτησε τον Ελισσαιέ: Να τους σκοτώσω;». ΟΧΙ! Βάλτε φαγητό και νερό μπροστά τους για να φάνε και να πιουν. Αφού τελείωσαν το φαγητό και το ήπι τους, τους έστειλε και επέστρεψαν στον κύριό τους. Έτσι, οι μπάντες από το Αραμ σταμάτησαν να επιτίθενται στο έδαφος του Ισραήλ». (2 Βασιλέων 6: Σχόλιο: Νίκησε το κακό με καλό και προσευχήσου για αυτούς που σε καταδιώκουν.

«Ο Ελισσαιέ πήγε στη Δαμασκό και ο Βεν-Αδάδ, ο βασιλιάς του Αράμ, ήταν άρρωστος. Ο βασιλιάς έστειλε τον Αζαήλ να ρωτήσει τον Ελισσαιέ θα αναρρώσω από αυτή την ασθένεια; Ο Ελισσαιέ απάντησε: Πήγαινε και πες του, σίγουρα θα αναρρώσεις. αλλά ο Κύριος μου αποκάλυψε ότι στην πραγματικότητα θα πεθάνει». Τότε στον Αζαήλ είπε: «Ο Κύριος μου έδειξε ότι θα γίνεις βασιλιάς του Αράμ». (2 Βασιλέων 8:7-13)

Χαζαήλ - Βασιλιάς του Αράμ

«Τότε ο Αζαήλ άφησε τον Ελισσαιέ και επέστρεψε στον κύριό του. Όταν ο Μπεν-Χαντάδ ρώτησε: «Τι σου είπε ο Ελισσαιέ;» Ο Χαζαήλ απάντησε: «Μου είπε ότι σίγουρα θα αναρρώσεις». Την άλλη μέρα όμως πήρε ένα χοντρό ύφασμα, το μούσκεψε με νερό και το άπλωσε στο πρόσωπο του βασιλιά, έτσι που πέθανε. Τότε ο Αζαήλ τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς». (2 Βασιλέων 8:14-15)

«Ο Ιωσαφάτ πέθανε και ο Ιωράμ βασίλευσε ως βασιλιάς του Ιούδα, παντρεύτηκε μια κόρη του Αχαάβ. Έκανε το κακό στα μάτια του Κυρίου. Ωστόσο, για χάρη του δούλου του Δαβίδ, ο Κύριος δεν ήταν πρόθυμος να

καταστρέφει τον Ιούδα. Ο Ιωράμ αναπαύθηκε μαζί του και ο Οχοζίας ο γιος του τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς. Βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ ένα χρόνο. ... Ο Οχοζίας πήγε με τον Ιοράμ, τον γιο του Αχαάβ, στον πόλεμο εναντίον του Αζαήλ, βασιλιά του Αράμ. Οι Αραμαίοι τραυμάτισαν τον Ιοράμ και επέστρεψαν στην Ιεζραήλ για να αναρρώσει». (2 Βασιλέων 8:18-19, 28)

Ο Ιεού διόρισε Βασιλιά του Ισραήλ

«Ο προφήτης Ελισαίος έστειλε έναν από τους προφήτες για να διορίσει τον Ιεού βασιλιά του Ισραήλ. Ο προφήτης άνοιξε την πόρτα και έτρεξε. Όταν ο Ιεχού βγήκε στους συναδέλφους του αξιωματικούς, ένας από αυτούς τον ρώτησε: "Είναι όλα καλά;" Ο Ιεού είπε, «με έχρισε βασιλιά του Ισραήλ». Ο Ιεού συνωμότησε εναντίον του Ιοράμ και κατέβηκε στην Ιεζραήλ. ... Ο Ιοράμ, ο βασιλιάς του Ισραήλ, και ο Οχοζίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, βγήκαν, ο καθένας με το δικό του άρμα, για να συναντήσουν τον Ιεού. Τότε ο Ιεού τράβηξε το τόξο του και πυροβόλησε τον Ιοράμ ανάμεσα στους ώμους του. Το βέλος διαπέρασε την καρδιά του και σωριάστηκε στο άρμα του. Ο Ιεού είπε στον Βιδκάρ, τον αξιωματικό του άρματος του, τον σήκωσε και τον πέταξε στο χωράφι που ανήκε στον Ναβουθ, τον Ιεζραελίτη, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου. Σκότωσε επίσης τον Οχοζία, τον βασιλιά του Ιούδα. (2 Βασιλέων 9:1-27)

«Τότε ο Ιεού πήγε στην Ιεζραήλ. Όταν το άκουσε η Ιεζάβελ, έβασε τα μάτια της, τακτοποίησε τα μαλλιά της και κοίταξε έξω από ένα παράθυρο. Καθώς ο Ιεχού έμπαινε στην πύλη, ρώτησε: «Ήρθες εν ειρήνη, Ζιμρί, δολοφόνο του κυρίου σου;» Ο Τζέρου σήκωσε το βλέμμα στο παράθυρο και φώναξε, «Ποιος είναι στο πλευρό μου; ΠΟΥ?」 Δυο τρεις ευνούχοι τον κοίταζαν από κάτω. «Πέτα την κάτω!» είπε ο Jehu. Την πέταξαν κάτω, και λίγο από το αίμα της σκόρπισε τον τοίχο και τα άλογα καθώς την ποδοπάτησαν. Ο Ιεχού μπήκε και έφαγε και ήπιε. «Προσέχετε αυτήν την καταραμένη γυναίκα», είπε, «και θάψτε την, γιατί ήταν κόρη βασιλιά». Όταν όμως βγήκαν να την θάψουν, δεν βρήκαν τίποτε άλλο εκτός από το κρανίο, τα πόδια και τα χέρια της, όπως προφήτευσε ο Ηλίας». (2 Βασιλέων 9:30-35)

Σχόλιο: Α! Οι συνειδήσεις μιας κακής και κακής ζωής.

«Ο Ιεού τους έβαλε να σκοτώσουν εβδομήντα γιους από τον οίκο του Αχαάβ και όλη την οικογένεια του Ιοράμ, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου που είπε στον Ηλία. Στη συνέχεια κάλεσε όλους τους προφήτες του Βάαλ να

συγκεντρωθούν στο ναό του Βάαλ για μια θυσία, οπότε τους σκότωσε όλους και έκαψε τον ναό τους. Ωστόσο, ο Ιεού δεν πρόσεχε να τηρεί το νόμο του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ, με όλη του την καρδιά. Δεν απομακρύνθηκε από τις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, τις οποίες είχε κάνει τον Ισραήλ να διαπράξει. Ο Ιεού αναπαύθηκε με τους πατέρες του και τάφηκε στη Σαμάρεια. Τον διαδέχθηκε ο γιος του Ιωάχαζ». (2 Βασιλέων 10:15, 18-31, 35)

Ο Joash να γίνει βασιλιάς

«Όταν η Γοθαλία, η μητέρα του Οχοζία, του βασιλιά του Ιούδα, είδε ότι ο γιος της ήταν νεκρός, κατέστρεψε ολόκληρη τη βασιλική οικογένεια. Αλλά ο Ιωσήβε, η αδελφή του Οχοζία, πήρε τον Ιωάς, τον γιο του Οχοζία, και τον έκλεψε από τους βασιλικούς άρχοντες, που επρόκειτο να δολοφονηθούν. Τον έκρυψε με τη νοσοκόμα του στο ναό του Κυρίου για έξι χρόνια, ενώ η Αθαλία κυβέρνησε τη χώρα». (2 Βασιλέων 11:1-3)

«Κατά το έβδομο έτος ο ιερέας Ιωδαέ, έστειλε τους διοικητές των μονάδων των εκατό, τους Καρίτες (δήμιους) και τους φρουρούς και τους έβαλε να του φέρουν στο ναό του Κυρίου. Έκανε μια διαθήκη μαζί τους και τους όρκωσε στο ναό του Κυρίου. Ο Ιωδαέ έβγαλε τον γιο του βασιλιά και του έβαλε το στέμμα. του παρουσίασε ένα αντίγραφο της διαθήκης και τον ανακήρυξε βασιλιά. Τον έχρισαν και ο κόσμος χτυπούσε τα χέρια του και φώναζε: «Ζήτω ο βασιλιάς!». ... Ο ιερέας Ιωδαέ διέταξε τους διοικητές να βγάλουν την Αθαλία ανάμεσα στις τάξεις και να δολοφονήσουν όποιον την ακολουθήσει». Διότι ο ιερέας είχε πει: «Δεν πρέπει να θανατωθεί στο ναό του Κυρίου». Την έπιασαν και τη σκότωσαν». (2 Βασιλέων 11:4-16)

«Τότε οι διοικητές των εκατοντάδων, οι Καρίτες, οι φρουροί και όλος ο λαός της γης κατέβασαν τον βασιλιά από τον ναό του Κυρίου και μπήκαν στο παλάτι, μπαίνοντας από την πύλη των φρουρών. Ο βασιλιάς πήρε τότε τη θέση του στον βασιλικό θρόνο και όλος ο λαός της χώρας χάρηκε. Και η πόλη ήταν ήσυχη, επειδή η Αθαλία είχε σκοτωθεί με το σπαθί στο παλάτι. Ο Ιωάς έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου όλα τα χρόνια που τον δίδαξε ο Ιωάδα ο ιερέας». (2 Βασιλέων 11:18-20· 12:1)

«Ο Αζαήλ πήγε να επιτεθεί στην Ιερουσαλήμ. Αλλά ο Ιωάς, ο βασιλιάς του Ιούδα, πήρε όλα τα ιερά αντικείμενα που αφιέρωσαν οι πατέρες του — ο Ιωσαφάτ, ο Ιωράμ και ο Οχοζίας, οι βασιλιάδες του

Ιούδα — και τα δώρα που είχε αφιερώσει ο ίδιος και όλο το χρυσάφι που βρέθηκε στα θησαυροφυλάκια του ναού του Κυρίου και του βασιλικό παλάτι, και τους έστειλε στον Αζαήλ, τον βασιλιά του Αράμ, ο οποίος στη συνέχεια αποχώρησε από την Ιερουσαλήμ». (2 Βασιλέων 12:17-21)

Σχόλιο: Ο Ιωάς δεν ρώτησε τον Κύριο τι να κάνει.

Οι βασιλιάδες αντικαθιστούν τους βασιλιάδες

- Ο Ιωάς δολοφονήθηκε αφού ήταν βασιλιάς για σαράντα χρόνια. Ο γιος του Αμαζίας τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς.
- Ο Ιωάχαζ, γιος του Ιεού, έγινε βασιλιάς του Ισραήλ. Έκανε το κακό, έτσι ο θυμός του Κυρίου άναψε εναντίον του Ισραήλ, και τους κράτησε για πολύ καιρό υπό την εξουσία του Αζαήλ, του βασιλιά του Αράμ και του Βεν-Αδάδ, του γιου του.
- Ο Ιωάς διαδέχθηκε τον Ιωάχαζ ως βασιλιάς.
- Ο Αμαζίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου. Αφού το βασίλειο ήταν σταθερά στα χέρια του, εκτέλεσε τους αξιωματούχους που είχαν δολοφονήσει τον πατέρα του, τον βασιλιά. Ωστόσο, δεν σκότωσε τους γιους των δολοφόνων, σύμφωνα με όσα είναι γραμμένα στο Βιβλίο του Νόμου του Μωυσή, όπου ο Κύριος πρόσταξε: «Οι πατέρες δεν θα θανατωθούν για τα παιδιά τους, ούτε τα παιδιά θα θανατωθούν για οι πατέρες τους· ο καθένας πρέπει να πεθάνει για τις αμαρτίες του».
- Ο Ιωάς επιτέθηκε και κατέλαβε την Ιερουσαλήμ, γκρέμισε περίπου εξακόσια πόδια το τείχος και πήρε όλο το χρυσό και το ασήμι και όλα τα αντικείμενα που βρέθηκαν στο ναό του Κυρίου και στα θησαυροφυλάκια του βασιλικού παλατιού. Πήρε και ομήρους και επέστρεψε στη Σαμάρεια.
- Ο Ιεροβοάμ διαδέχθηκε τον Ιωάς ως βασιλιάς.
- Ο Αζαρίας διαδέχθηκε τον Αμαζία αλλά ο Κύριος τον ταλαιπώρησε με λέπρα
- Ο γιος του Ιωθάμ Αζαρία κυβέρνησε τον λαό κατά τη διάρκεια της ζωής του Αζαρία και βασιλιάς στη συνέχεια.
- Ο Ζαχαρίας έγινε βασιλιάς του Ισραήλ και βασίλευσε έξι μήνες πριν δολοφονηθεί από τον Σαλλούμ.
- Ο Σαλλούμ ήταν βασιλιάς για ένα μήνα πριν δολοφονηθεί από τον Μεναχέμ.

- Ο βασιλιάς Πουλ της Ασσυρίας εισέβαλε στο Ισραήλ και ο Μεναέμ πλήρωσε στον Πουλ λύτρα. Έτσι, αποσύρθηκε.
- Ο Πεκαχίας, ο γιος του Μεναέμ τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς, αλλά δολοφονήθηκε.
- Ο Οσιέας δολοφόνησε τον Πεκά και τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς.
- Ο Τιγλάθ-Πιλεσέρ, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, κατέλαβε μεγάλο μέρος του Ισραήλ και απέλασε τον λαό στην Ασσυρία.
- Ο Ιωθάμ, ο βασιλιάς του Ιούδα, έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου, όπως είχε κάνει ο πατέρας του Οζία. Ο Άχαζ, ο γιος του Ιωθάμ, έγινε βασιλιάς, αλλά βάδισε στους δρόμους των βασιλιάδων του Ισραήλ και μάλιστα θυσίασε τον γιο του στη φωτιά.
- Ο Ρεζίν, ο βασιλιάς του Αράμ και ο Φεκά, ο βασιλιάς του Ισραήλ, ανέβηκαν για να πολεμήσουν εναντίον της Ιερουσαλήμ για να πολιορκήσουν τον Άχαζ, αλλά δεν μπόρεσαν να τον νικήσουν. Ο Άχαζ έστειλε αγγελιοφόρους για να πουν στον Τιγλάθ-Φιλεσάρ, τον βασιλιά της Ασσυρίας, να ανέβει και να με σώσει από το χέρι του βασιλιά του Αράμ και του βασιλιά του Ισραήλ, που μου επιτίθενται. Ο βασιλιάς της Ασσυρίας συμμορφώθηκε επιτιθέμενος στη Δαμασκό και την κατέλαβε. Εξόρισε τους κατοίκους του στο Κιρ και σκότωσε τον Ρεζίν. Τότε ο βασιλιάς Άχαζ είδε ένα βωμό στη Δαμασκό και έστειλε στον ιερέα Ουρία ένα σκίτσο του θυσιαστηρίου, με λεπτομερή σχέδια για την κατασκευή του. Έτσι, ο Ουρίας ο ιερέας έχτισε ένα βωμό σύμφωνα με όλα τα σχέδια που είχε στείλει ο βασιλιάς Άχαζ από τη Δαμασκό και το τελείωσε πριν επιστρέψει ο βασιλιάς Άχαζ. Όταν ο βασιλιάς γύρισε από τη Δαμασκό και είδε το θυσιαστήριο, τον πλησίασε και του πρόσφερε προσφορές.
- Ο Σαλμανεσέρ, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, ανέβηκε για να επιτεθεί στον Ωσηέ, τον έπιασε και τον έβαλε στη φυλακή, εισέβαλε σε ολόκληρη τη χώρα, εκτόπισε τους Ισραηλίτες στην Ασσυρία. Τους εγκατέστησε στις πόλεις των Μήδων και έφερε ανθρώπους από τη Βαβυλώνα, την Κουθά, την Αββά, τη Χαμάθ και τον Σεφαρβαΐμ και τους εγκατέστησε στις πόλεις της Σαμάρειας για να αντικαταστήσουν τους Ισραηλίτες. Κατέλαβαν τη Σαμάρεια και έζησαν στις πόλεις της. (2 Βασιλέων 13: - 17:3-6)

Εζεκίας, βασιλιάς του Ιούδα

«Ο Εζεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου, όπως είχε κάνει ο πατέρας του ο Δαβίδ και ο Κύριος ήταν μαζί του. είχε επιτυχία σε ό,τι ανέλαβε. Στασίασε εναντίον του Σενναχειρίμ, του βασιλιά της Ασσυρίας και δεν τον υπηρέτησε. Έτσι, ο Σενναχειρίμ επιτέθηκε σε όλες τις οχυρωμένες πόλεις του Ιούδα και τις κατέλαβε. Ο Εζεκίας έστειλε αυτό το μήνυμα στον βασιλιά της Ασσυρίας στη Λαχές: «Έκανα λάθος. Αποσυρθείτε από εμένα, και θα πληρώσω ό,τι μου ζητήσετε». Ο Εζεκίας του έδωσε όλο το ασημί που βρέθηκε στο ναό του Κυρίου και στα θησαυροφυλάκια του βασιλικού παλατιού. Εκείνη την ώρα ο Εζεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, έβγαλε το χρυσάφι με το οποίο είχε καλύψει τις πόρτες και τους παραστάτες του ναού του Κυρίου, και το έδωσε στον βασιλιά της Ασσυρίας».

«Ο βασιλιάς της Ασσυρίας έστειλε τους διοικητές του στον βασιλιά Εζεκία στην Ιερουσαλήμ, ο οποίος είπε: «Σε τι βασίζετε αυτήν την εμπιστοσύνη σας; ... Αν μου πείτε, «Βασιζόμαστε στον Κύριο τον Θεό μας», δεν είναι αυτός του οποίου ο Εζεκίας αφαίρεσε τους υψηλούς τόπους και τους βωμούς, λέγοντας: «Πρέπει να προσκυνήσετε μπροστά σε αυτό το θυσιαστήριο στην Ιερουσαλήμ;» ... Τότε ο Ελιακίμ, η Σεβνά και ο Ιωά είπαν, «Παρακαλώ, μιλήστε στους υπηρέτες σας στα αραμαϊκά, αφού το καταλαβαίνουμε. Μη μας μιλάτε στα εβραϊκά όταν ακούει ο λαός στον τοίχο». ... Τότε ο διοικητής στάθηκε και φώναξε στα εβραϊκά: Μην αφήσετε τον Εζεκία να σας εξαπατήσει. Δεν μπορεί να σας σώσει από το χέρι μου. Μην αφήσετε τον Εζεκία να σας πείσει να εμπιστευτείτε στον Κύριο όταν λέει: Ο Κύριος σίγουρα θα μας ελευθερώσει· αυτή η πόλη δεν θα παραδοθεί στα χέρια του βασιλιά της Ασσυρίας. Κάντε ειρήνη μαζί μου και ελάτε κοντά μου. Διαλέξτε τη ζωή και όχι τον θάνατο!

«Με αυτό ο Εζεκίας έσκισε τα ρούχα του, φόρεσε σάκο και μπήκε στο ναό του Κυρίου. Έστειλε να φωνάξουν τον προφήτη Ησαΐα, ο οποίος είπε: «Πες στον κύριό σου: «Αυτό λέει ο Κύριος: Μη φοβάσαι αυτά που άκουσες — αυτά τα λόγια με τα οποία με βλασφήμησαν οι υφιστάμενοι του βασιλιά της Ασσυρίας... Ο Εζεκίας έλαβε το επιστολή από τους απεσταλμένους του βασιλιά και την διάβασε. Κατόπιν ανέβηκε στο ναό του Κυρίου και την άπλωσε μπροστά στον Κύριο. Και ο Εζεκίας προσευχήθηκε στον Κύριο: «Κύριε, Θεέ του Ισραήλ, ενθρονισμένος ανάμεσα στα χερουβείμ, είσαι μόνος Ο Θεός πάνω σε όλα τα βασίλεια της γης. Εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη. Άκου, Κύριε, και άκουσε· άνοιξε τα μάτια σου, Κύριε, και δεξ· άκου τα λόγια που έστειλε ο

Σενναχειρίμ για να προσβάλει τον ζωντανό Θεό». ... Τώρα, Κύριε ο Θεός μας, λύτρωσέ μας από το χέρι του, για να γνωρίσουν όλα τα βασίλεια στη γη ότι μόνο εσύ, Κύριε, είσαι ο Θεός». (2 Βασιλέων 18:37· 19:2, 7, 14-16, 19)

«Τότε ο Ησαΐας έστειλε μήνυμα στον Εζεκία: «Αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Άκουσα την προσευχή σου σχετικά με τον Σενναχειρίμ, τον βασιλιά της Ασσυρίας... δεν θα μπει σε αυτήν την πόλη ούτε θα ρίξει βέλος εδώ. Θα υπερασπιστώ αυτήν την πόλη και θα τη σώσω, για χάρη μου και για χάρη του Δαβίδ, του δούλου μου». Εκείνη τη νύχτα ο άγγελος του Κυρίου βγήκε και σκότωσε εκατόν ογδόντα πέντε χιλιάδες άνδρες στο στρατόπεδο των Ασσυρίων. Όταν ο κόσμος σηκώθηκε το επόμενο πρωί — υπήρχαν όλα τα πτώματα! Έτσι, ο Σενναχειρίμ, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, έσπασε το στρατόπεδο και αποχώρησε. Επέστρεψε στη Νινευή και έμεινε εκεί. Μια μέρα, ενώ ο Σενναχειρίμ λάτρευε στον ναό του θεού του Νισρόχ, οι γιοι του Αδραμμελέχ και Σαρέζερ τον έκοψαν με το σπαθί και ο Εσαρχαδδών ο γιος του τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς». (2 Βασιλέων 19:20, 32-37)

«Εκείνες τις ημέρες ο Εζεκίας αρρώστησε και βρισκόταν στο σημείο του θανάτου. Ο προφήτης Ησαΐας, γιος του Αμώζ, πήγε κοντά του και του είπε: «Αυτό λέει ο Κύριος: Τακτοποίησε το σπίτι σου, γιατί πρόκειται να πεθάνεις. δεν θα συνέλθεις». Ο Εζεκίας γύρισε το πρόσωπό του στον τοίχο και προσευχήθηκε στον Κύριο: «Θυμήσου, Κύριε, πώς περπάτησα μπροστά σου πιστά και με ολόψυχη αφοσίωση και έκανα ό,τι είναι καλό στα μάτια σου». Και ο Εζεκίας έκλαψε πικρά. Πριν ο Ησαΐας φύγει από τη μέση αυλή, του ήρθε ο λόγος του Κυρίου: «Γύρνα πίσω και πες στον Εζεκία, τον αρχηγό του λαού μου: Αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του πατέρα σου Δαβίδ: Άκουσα την προσευχή σου. και είδα τα δάκρυά σου. θα σε γιατρέψω. Την τρίτη ημέρα από τώρα θα ανεβείτε στον ναό του Κυρίου. Θα προσθέσω δεκαπέντε χρόνια στη ζωή σου. Και θα ελευθερώσω εσένα και αυτήν την πόλη από το χέρι του βασιλιά της Ασσυρίας. Θα υπερασπιστώ αυτήν την πόλη για χάρη μου και για χάρη του δούλου μου Δαβίδ» (Β' Βασιλέων 20:1-6).

«Ο Μεροδάχ-Βαλαδάν, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, έστειλε στον Εζεκία γράμματα και ένα δώρο, επειδή είχε ακούσει για την ασθένεια του Εζεκία. Ο Εζεκίας δέχθηκε τους αγγελιοφόρους και τους έδειξε όλα όσα υπήρχαν στις αποθήκες του. Τότε ο προφήτης Ησαΐας

πήγε στον βασιλιά Εζεκία και ρώτησε: «Τι είπαν αυτοί οι άνθρωποι και από πού ήρθαν;» απάντησε ο Εζεκίας, «Ήρθαν από τη Βαβυλώνα». Ο προφήτης ρώτησε: «Τι είδαν στο παλάτι σου;» είπε ο Εζεκίας. Τα παντα. Τότε ο Ησαΐας είπε στον Εζεκία: Άκουσε τον λόγο του Κυρίου: Θα έρθει οπωσδήποτε ο καιρός που θα μεταφερθούν στη Βαβυλώνα όλα στο παλάτι σου και όλα όσα έχουν αποθηκευτεί οι πατέρες σου μέχρι σήμερα. Τίποτα δεν θα μείνει, λέει ο Κύριος. Και μερικοί από τους απογόνους σου, τη σάρκα και το αίμα σου, που θα σου γεννηθούν, θα αφαιρεθούν και θα γίνουν ευνούχοι στο παλάτι του βασιλιά της Βαβυλώνας. ... Ο Εζεκίας αναπαύθηκε με τους πατέρες του. Και ο Μανασσής ο γιος του τον διαδέχθηκε ως βασιλιάς». (2 Βασιλέων 20:12-18, 20)

«Ο Μανασσής ήταν δώδεκα ετών όταν έγινε βασιλιάς. Έκανε το κακό στα μάτια του Κυρίου. Έριξε επίσης πολύ αθώο αίμα. Πέθανε και τον διαδέχθηκε ο γιος του Άμων. Ο Άμων δολοφονήθηκε από τους αξιωματούχους του και ο Ιωσίας ο γιος του βασιλιάς διορίστηκε βασιλιάς από τον λαό». (2 Βασιλέων 20:21· 21:1, 3, 16-17· 19, 24)

Ο Ιωσίας ο Βασιλιάς που περπάτησε στους δρόμους του Δαβίδ

«Ο Ιωσίας ήταν οκτώ ετών όταν έγινε βασιλιάς, και βασίλευσε στην Ιερουσαλήμ τριάντα ένα χρόνια. Έκανε ό,τι ήταν σωστό στα μάτια του Κυρίου και περπάτησε σε όλους τους δρόμους του πατέρα του Δαβίδ, χωρίς να στρέψει προς τα δεξιά ή προς τα αριστερά. Ο βασιλιάς Ιωσίας έστειλε τον γραμματέα, τον Σαφάν στον Χελκία τον αρχιερέα και τον έβαλε να δώσει χρήματα στους άντρες που διορίστηκαν να επιβλέπουν τις εργασίες στο ναό. Ο Χελκίας είπε στον Σαφάν: Βρήκα το βιβλίο του νόμου στο ναό του Κυρίου. Το έδωσε στον Σαφάν, ο οποίος το διάβασε και πήγε στον βασιλιά να το διαβάσει ενώπιον του βασιλιά. Όταν ο βασιλιάς άκουσε τα λόγια του Βιβλίου του Νόμου, έσκισε τα ιμάτιά του και είπε. «Μεγάλος είναι ο θυμός του Κυρίου που καίει εναντίον μας επειδή οι πατέρες μας δεν υπάκουσαν στα λόγια αυτού του βιβλίου. δεν έχουν ενεργήσει σύμφωνα με όλα όσα είναι γραμμένα εκεί για εμάς. ... Ο ιερέας Χελκίας, ο Αχικάμ, ο Άκβορ, ο Σαφάν και ο Ασαΐας πήγαν να μιλήσουν στην προφήτισσα Χουλδά. Τους είπε: «Αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Θα φέρω καταστροφή σε αυτόν τον τόπο και στο λαό του. Επειδή με εγκατέλειψαν και θυμίασαν σε άλλους θεούς και με εξόργισαν με όλα τα είδωλα που έφτιαξαν τα χέρια τους, ο θυμός μου θα καεί εναντίον αυτού του τόπου και δεν

θα σβήσει. Πες το στον βασιλιά του Ιούδα. ... Επειδή η καρδιά σου ανταποκρινόταν και ταπεινώθηκες ενώπιον του Κυρίου και έκλαψες μπροστά μου, σε άκουσα. Γι' αυτό θα σε συγκεντρώσω στους πατέρες σου και θα ταφείς εν ειρήνη. Τα μάτια σας δεν θα δουν όλη την καταστροφή που πρόκειται να φέρω σε αυτόν τον τόπο.» (Β' Βασιλέων 22:1-20). ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Θα φέρω καταστροφή σε αυτόν τον τόπο και τους ανθρώπους του. Επειδή με εγκατέλειψαν και θυμίασαν σε άλλους θεούς και με εξόργισαν με όλα τα είδωλα που έφτιαξαν τα χέρια τους, ο θυμός μου θα καεί εναντίον αυτού του τόπου και δεν θα σβήσει. Πες το στον βασιλιά του Ιούδα. ... Επειδή η καρδιά σου ανταποκρινόταν και ταπεινώθηκες ενώπιον του Κυρίου και έκλαψες μπροστά μου, σε άκουσα. Γι' αυτό θα σε συγκεντρώσω στους πατέρες σου και θα ταφείς εν ειρήνη. Τα μάτια σας δεν θα δουν όλη την καταστροφή που πρόκειται να φέρω σε αυτόν τον τόπο.» (Β' Βασιλέων 22:1-20). ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Θα φέρω καταστροφή σε αυτόν τον τόπο και τους ανθρώπους του. Επειδή με εγκατέλειψαν και θυμίασαν σε άλλους θεούς και με εξόργισαν με όλα τα είδωλα που έφτιαξαν τα χέρια τους, ο θυμός μου θα καεί εναντίον αυτού του τόπου και δεν θα σβήσει. Πες το στον βασιλιά του Ιούδα. ... Επειδή η καρδιά σου ανταποκρινόταν και ταπεινώθηκες ενώπιον του Κυρίου και έκλαψες μπροστά μου, σε άκουσα. Γι' αυτό θα σε συγκεντρώσω στους πατέρες σου και θα ταφείς εν ειρήνη. Τα μάτια σας δεν θα δουν όλη την καταστροφή που πρόκειται να φέρω σε αυτόν τον τόπο.» (Β' Βασιλέων 22:1-20). ο θυμός μου θα καεί εναντίον αυτού του τόπου και δεν θα σβήσει. Πες το στον βασιλιά του Ιούδα. ... Επειδή η καρδιά σου ανταποκρινόταν και ταπεινώθηκες ενώπιον του Κυρίου και έκλαψες μπροστά μου, σε άκουσα. Γι' αυτό θα σε συγκεντρώσω στους πατέρες σου και θα ταφείς εν ειρήνη. Τα μάτια σας δεν θα δουν όλη την καταστροφή που πρόκειται να φέρω σε αυτόν τον τόπο.» (Β' Βασιλέων 22:1-20).

«Τότε ανέβηκε ο βασιλιάς στον ναό του Κυρίου μαζί με τους άνδρες του Ιούδα, τον λαό της Ιερουσαλήμ, τους ιερείς και τους προφήτες — όλο τον λαό από τον μικρό

έως τον μεγαλύτερο. Διάβασε στο άκουμά τους όλα τα λόγια του Βιβλίου της Διαθήκης, που είχαν βρεθεί στο ναό του Κυρίου. Ο βασιλιάς στάθηκε δίπλα στον στύλο και ανανέωσε τη διαθήκη παρουσία του Κυρίου-να ακολουθήσει τον Κύριο και να τηρήσει τις εντολές, τους κανονισμούς και τα διατάγματα του με όλη του την καρδιά και όλη του την ψυχή, επιβεβαιώνοντας έτσι τα λόγια της διαθήκης που είναι γραμμένα σε αυτό το βιβλίο. Τότε όλος ο λαός δεσμεύτηκε στη διαθήκη». (2 Βασιλέων 23:1-3)

«Ο βασιλιάς έδωσε αυτή την εντολή σε όλο τον λαό: «Να γιορτάζετε το Πάσχα στον Κύριο τον Θεό σας, όπως είναι γραμμένο σε αυτό το Βιβλίο της Διαθήκης». Έτσι, το Πάσχα γιορτάστηκε στον Κύριο στην Ιερουσαλήμ. ... Ούτε πριν ούτε μετά τον Ιωσία υπήρχε βασιλιάς σαν αυτόν που στράφηκε στον Κύριο όπως έκανε — με όλη του την καρδιά και με όλη του την ψυχή και με όλη του τη δύναμη, σύμφωνα με όλο τον Νόμο του Μωυσή». (2 Βασιλέων 23:21,25)

Η αιχμαλωσία της Βαβυλώνας είναι κοντά
«Όσο ήταν βασιλιάς ο Ιωσίας, ο Φαραώ Νεκώ, ο βασιλιάς της Αιγύπτου, ανέβηκε στον ποταμό Ευφράτη για να βοηθήσει τον βασιλιά της Ασσυρίας. Ο βασιλιάς Ιωσίας βγήκε για να τον συναντήσει στη μάχη, αλλά ο Νέκο τον αντιμετώπισε και τον σκότωσε στη Μεγιδδώ.

Ο Ιωάαζ, γιος του Ιωσία, χρίστηκε βασιλιάς. Βασίλευσε μόνο τρεις μήνες όταν ο Φαραώ Νεκώ τον δέσμευσε, έκανε τον Ελιακίμ βασιλιά στη θέση του πατέρα του και άλλαξε το όνομά του σε Ιωακείμ. Τότε πήρε τον Ιωάαζ και τον μετέφερε στην Αίγυπτο και εκεί πέθανε. Ο Ιωακείμ έκανε κακό στα μάτια του Κυρίου, όπως έκαναν οι πατέρες του. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Ιωακείμ, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, εισέβαλε στη χώρα και ο Ιωακείμ έγινε υποτελής του για τρία χρόνια. Αλλά επαναστάτησε εναντίον του Ναβουχοδονόσορ. Ο Κύριος έστειλε επιδρομείς Βαβυλώνιους, Αραμίους, Μωαβίτες και Αμμωνίτες για να καταστρέψουν τον Ιούδα. Ο Ιωακείμ πέθανε και ο Ιωαχίν έγινε βασιλιάς για τρεις μήνες». (2 Βασιλέων 23:29-35· 24:1-2, 4)

«Τον καιρό εκείνο οι αξιωματούχοι του Ναβουχοδονόσορ, του βασιλιά της Βαβυλώνας, προχώρησαν προς την Ιερουσαλήμ και την πολιορκήσαν, και ο ίδιος ο Ναβουχοδονόσορ ανέβηκε στην πόλη, ενώ οι αξιωματούχοι του την πολιορκούσαν, και συνέλαβε τον Ιωαχίν αιχμάλωτο. Ο

Ναβουχοδονόσορ αφαίρεσε όλους τους θησαυρούς από το ναό του Κυρίου και από το βασιλικό παλάτι, και πήρε όλα τα χρυσά αντικείμενα που είχε φτιάξει ο Σολομών, ο βασιλιάς του Ισραήλ, για το ναό του Κυρίου. Εξόρισε όλη την Ιερουσαλήμ: όλους τους αξιωματούχους και τους πολεμιστές, και όλους τους τεχνίτες και τους τεχνίτες, συνολικά δέκα χιλιάδες. Έμειναν μόνο οι φτωχότεροι άνθρωποι της γης. Έκανε βασιλιά στη θέση του τον Ματτανία, θείο του Ιωαχίν και άλλαξε το όνομά του σε Σεδεκία». (2 Βασιλέων 24:10-14)

«Τώρα ο Σεδεκίας στασίασε εναντίον του βασιλιά της Βαβυλώνας. Κατά συνέπεια, ο Ναβουχοδονόσορ βάδισε εναντίον της Ιερουσαλήμ με ολόκληρο τον στρατό του. Στρατοπέδευσε έξω από την πόλη και έχτισε πολιορκητικά έργα γύρω της. Το τείχος της πόλης διασπάστηκε και ολόκληρος ο στρατός έφυγε τη νύχτα από την πύλη ανάμεσα στα δύο τείχη κοντά στον κήπο του βασιλιά. Ο Σεδεκίας συνελήφθη και μεταφέρθηκε στη Βαβυλώνα όπου του επιβλήθηκε η ποινή - σκότωσαν τους γιους του Σεδεκία μπροστά στα μάτια του, του έβγαλαν τα μάτια, τον έδεσαν με χάλκινα δεσμά». (2 Βασιλέων 25:1-2, 6-7)

«Ο αρχηγός της αυτοκρατορικής φρουράς του Νεβουζαραντάν ήρθε στην Ιερουσαλήμ, πυρπόλησε το ναό του Κυρίου, το βασιλικό παλάτι, όλα τα σπίτια της Ιερουσαλήμ και κάθε σημαντικό κτήριο. Τότε ολόκληρος ο βαβυλωνιακός στρατός γκρέμισε τα τείχη γύρω από την Ιερουσαλήμ και εξόρισε τον λαό που παρέμενε στην πόλη, μαζί με τον υπόλοιπο πληθυσμό και αυτούς που είχαν πάει στον βασιλιά της Βαβυλώνας». (2 Βασιλέων 25:9-11)

Σημείο κλειδί από 2 Kings

- Οι βασιλιάδες, ηγέτες με εξουσία, έχουν μεγάλη επιρροή στους πολίτες τους. μερικοί ήταν καλοί αλλά οι περισσότεροι ήταν κακοί και επαναστάτες απέναντι στις εντολές του Θεού. Ομοίως, για τους ηγέτες της εκκλησίας του πνευματικού βασιλείου. πάστορες, ιεροκήρυκες, βοσκοί, ασκούν εξουσία και εξουσία σε αυτούς που πρέπει να ποιμάνουν, μερικοί για καλό αλλά όχι όλοι.
- Ένας βοσκός προχωράει μπροστά από τα πρόβατά του και τον ακολουθούν γιατί ξέρουν τη φωνή του. (Ιωάννης 10:4)
- Οι αμαρτίες των εθνών ή των ατόμων δεν μένουν ατιμώρητες, αλλά μπορούν να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στον Θεό.

- Σύμφωνα με τη Νέα Διαθήκη, κάθε άτομο είναι υπεύθυνο για τις αμαρτίες του, όχι για τις αμαρτίες των γονιών του, των παιδιών του ή των πνευματικών τους ηγετών.
- Διότι πρέπει όλοι να παρουσιαστούμε ενώπιον του δικαστηρίου του Χριστού, για να λάβει ο καθένας ό,τι του αναλογεί για τα πράγματα που γίνονται ενώ είναι στο σώμα, είτε είναι καλά είτε κακά. (2 Κορ 5:10)

1 & 2 ΧΡΟΝΙΚΑ

1 & 2 Chronicles είναι

Η Περιγεγραμμένη Βίβλος από τον Steve Flatt

Γενεαλογία του Ιησού, Ο Μεσσίας

Δημιουργία να πλημμυρίσει Ύπήρξαν 10 γενιές από τον Αδάμ μέχρι τον Νώε. Ο Κατακλυσμός ήταν 1656 χρόνια μετά την αρχή του χρόνου στη γη (2348 π.Χ.). Ο χρόνος στη Γη μπορεί να ξεκίνησε από τη δημιουργία ή όταν ο άνθρωπος αμάρτησε και εκδιώχθηκε από την παρουσία του Θεού και τον κήπο της Εδέμ.

Κατακλυσμός στον Αβραάμ Ο Αβραάμ γεννήθηκε 352 χρόνια μετά τον κατακλυσμό. Ο Νώε πέθανε 2 χρόνια πριν από τη γέννηση του Αβραάμ. Ο Αβραάμ ήταν 75 ετών όταν έφυγε από τη Χαράν και 150 ετών όταν πέθανε ο γιος του Νώε ο Σημ, σε ηλικία 600 ετών.

Ο Αβραάμ στον Μωυσή Ο Αβραάμ γεννήθηκε το 2008 (1996 π.Χ.) και πέθανε 175 χρόνια αργότερα το 2183 [1821 π.Χ. ή 527 χρόνια μετά τον κατακλυσμό] 290 χρόνια πριν από τη γέννηση του Μωυσή.

Μωυσής στον Δαβίδ Ο Μωυσής γεννήθηκε το 2473 (1531 π.Χ.). Τότε ο Μωυσής, ο υπηρέτης του Κυρίου, πέθανε εκεί στη γη του Μωάβ, κατόπιν εντολής του Κυρίου. Τον έθαψαν σε μια κοιλάδα στη γη Μωάβ, απέναντι από τη Βηθ-Φεώρ, αλλά κανείς δεν γνωρίζει τον τόπο ταφής του μέχρι σήμερα. Ο Μωυσής ήταν εκατόν είκοσι ετών όταν πέθανε.» (Δευτ. 34:5).

Δαβίδ στον Χριστό Ο Δαβίδ γεννήθηκε στη Βηθλεέμ το 1085 π.Χ. και «πέθανε σε ηλικία 70 ετών κατά τον Ιώσηπο». (Smith's Bible Dictionary σελ. 140)

Ο Χριστός γεννήθηκε 4004 χρόνια αφότου μαζί με τον Πατέρα και το Πνεύμα δημιούργησε τον άνθρωπο. (Ο.π. σελ. 774)

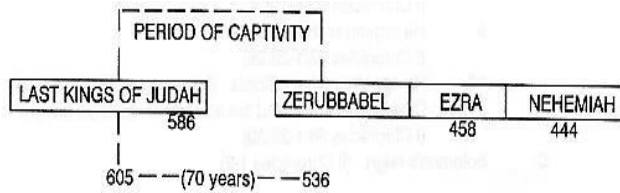
thebiblewayonline.com/Genealogy/genealogy.htm

Το παρακάτω είναι προσαρμοσμένο από το The Outlined Bible του Steve Flatt

Καθώς διαβάσετε το 1 & 2 Chronicles, πιθανότατα βιώσατε déjà vu. Πάνω από το ήμισυ του υλικού στο Chronicles είναι μια διπλή πληροφορία που βρίσκεται στο Samuel and Kings. Γιατί επαναλαμβάνονται αυτά τα δεδομένα; Το Chronicles προσφέρει μια διαφορετική προοπτική από το Samuel or Kings (βλ. ενότητα "Κύριο Μήνυμα"). Γράφτηκε για να συμπληρώσει τα άλλα δύο.

Σκοπός -1 & 2 Χρονικά γράφτηκαν για να ενισχύσουν το υπόλοιπο του έθνους που πέρασε από τη Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία. Έπρεπε να τους υπενθυμιστεί ότι ο Κύριος ήταν ακόμα μαζί τους επειδή ήταν ο λαός της διαθήκης Του. Το βιβλίο προσέφερε επίσης προειδοποιήσεις κατά της μελλοντικής αποστασίας και/ή ειδωλολατρίας.

- I. Το φόντο του βιβλίου.
 - A. Στην αρχαία Εβραϊκή Βίβλο, τα 1 και 2 Χρονικά, μαζί με τον Έσδρα, ήταν πιθανότατα ένας τόμος.
 - B. Η Βαβυλωνιακή αιχμαλωσία.
 1. Η αιχμαλωσία του Ιούδα διήρκεσε επίσημα από το 605-536 π.Χ (περίοδος 70 ετών).
 2. Ο λόγος για μια εξορία 70 ετών αναφέρεται στο εδάφιο 2 Χρονικών 36:21.
 - Γ. Η επιστροφή.
 1. Το 536 π.Χ., ο Κύριος διακήρυξε ότι όλοι οι Εβραίοι μπορούσαν να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. (2 Χρονικών 36:22-23)
 2. Ο Έσδρας επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ το έβδομο έτος του Βασιλιά. (δηλαδή, ο Αρταξέρξης Α' που κυβέρνησε την Περσία από το 465 έως το 423 π.Χ.)
 3. Ο Ναός είχε ξαναχτιστεί μεταξύ 520 και 515 π.Χ., αλλά οι άνθρωποι ήταν πνευματικά απαθείς.
 4. Υπό την ηγεσία του Νεεμιά (περίπου 445 π.Χ.) υπήρχε ένα πνευματικό κλίμα που ευνοούσε τη συγγραφή ενός βιβλίου όπως τα Χρονικά.
 - Δ. Το παρακάτω διάγραμμα βοηθά με τη γραμμή χρόνου:

II. Το κύριο μήνυμα του βιβλίου.

A. Το κύριο μήνυμα του βιβλίου(ων) ήταν να υπενθυμίσει στους ανθρώπους τη σχέση της διαθήκης με τον Θεό και να τους ενθαρρύνει να ενεργήσουν ανάλογα.

1. Οι εξόριστοι είχαν γυρίσει σπίτι από τη Βαβυλώνα.
2. Αν και ο Ναός είχε ξαναχτιστεί, είχε παραμεληθεί.
3. Αναβίωση στη γη δεν θα συμβεί και δεν θα μπορούσε να συμβεί μέχρι να αποκατασταθεί η σωστή λατρεία εκεί.

Το Β. Chronicles είναι μια ιστορία του έθνους από ιερατική προοπτική, ενώ ο Samuel και οι Kings παρέχουν μια πολιτική προοπτική σε σύγκριση στον παρακάτω πίνακα.

1 & 2 SAMUEL 2 & 2 KINGS	ΧΡΟΝΙΚΑ
-Προβολή Βορρά και Νότου- Έμφαση στον θρόνο- Εμφυλική/πολιτική ιστορία- Έμφαση στον προφήτη- Εξέχουσα θέση των πολέμων-Αναγγελία των 2 εθνών	-Προβολή μόνο του Νότου-Έμφαση στον Ναό-Ιερή ιστορία- Έμφαση στον ιερέα- Πόλεμοι λιγότερο προεξέχοντες- Ενθαρρύνεται το υπόλοιπο

III. Περίγραμμα του βιβλίου.

A. Γενεαλογίες. (Α' Χρονικών 1-9)

1. Από τον Αδάμ στον Νώε. (Α' Χρονικών 1:1-4)
2. Από τους γιους του Νώε μέχρι τον Ιακώβ και τον Ησαύ. (Α' Χρονικών 1:5-54)
3. Από τον Ιούδα στους απογόνους του Δαβίδ. (Α' Χρονικών 2:1-4-23)
4. Δίνεται η καταγωγή των άλλων γιων του Ιακώβ, με ιδιαίτερα προσοχή στον Levi.
5. Ακολουθεί κατάλογος όσων εγκαταστάθηκαν στην Ιερουσαλήμ
6. Δίνεται βαβυλωνιακή εξορία. (Α' Χρονικών 9:1-44)

B. Η βασιλεία του Δαβίδ. (Α' Χρονικών 10-29)

1. Το στάδιο για τη βασιλεία του Δαβίδ διαμορφώνεται από τις λεπτομέρειες του θανάτου του βασιλιά Σαούλ. (10:1-14)
2. Ο Δαβίδ γίνεται βασιλιάς όλου του Ισραήλ και καταλαμβάνει την Ιερουσαλήμ. (11:1-9)
3. Κατονομάζονται οι πιστοί υπηρέτες του Δαβίδ. (11:10-12:40)
4. Ο Δαβίδ φέρνει την κιβωτό της διαθήκης πίσω στην Ιερουσαλήμ. (13:1 -16:43)
5. Δεν θα επιτραπεί στον Δαβίδ να χτίσει τον Ναό (17:1-2), αλλά ο Θεός συνάπτει μια ειδική διαθήκη μαζί του. (17:3-27)
6. Ο Δαβίδ ενισχύει τις δυνάμεις του Ισραήλ. (18:1 - 20:8)
7. Κάνει μη εξουσιοδοτημένη απογραφή. (21:1-30)
8. Ο Δαβίδ προετοιμάζεται για την κατασκευή του Ναού. (22:1-19)
9. Οργανώνει τους ιερείς και τους Λευίτες. (23:1-26:28)
10. Διορίζει άλλους υπαλλήλους. (26:29 - 27:34)
11. Δίνονται τα τελευταία λόγια του Δαβίδ και η αφήγηση του θανάτου του. (28:1-29:30)

Γ. Η βασιλεία του Σολομώντα. (Β' Χρονικών 1-9)

1. Ο Σολομών διορίζεται βασιλιάς του Ισραήλ και λαμβάνει ένα όραμα στη Γαβαών. (1:1-17)
2. Υπό την ηγεσία του κτίζεται ο Ναός. (2:1 - 5:1)
3. Η κιβωτός της διαθήκης φέρεται στο Ναό. (5:2-14)
 - ένα. Η κιβωτός είναι αφιερωμένη στον Κύριο. (6:1-42)
 - σι. Ο ναός είναι αφιερωμένος στον Κύριο. (7:1-10)
4. Καταγράφονται οι μεγάλες νίκες και τα επιτεύγματα του Σολομώντα. (8:1-9:31)

Δ. Οι βασιλείς του Ιούδα. (Β' Χρονικών 10-36)

1. Μετά τη διαίρεση του βασιλείου υπό τον Ροβοάμ (γιο του Σολομώντα), το βόρειο βασίλειο αγνοείται και δίνεται μια ιστορία των βασιλιάδων του Ιούδα.
 - ένα. Ροβοάμ. (10:1-12:16)
 - β. Ο Αμπιτζά. (13:1-22)
 - γ. Σαν. (14:1-16:14)
 - δ. Ο Ιωσαφάτ. (17:1-20:37)
 - ε. Ιεχοράμ. (21:1-20)
 - στ. Ο Αχαζίας. (22:1-9)
 - ζ. Αθαλία. (22:10-12) ώρα. Joash. (23:1-24:27)
 - Εγώ. Αμαζία. (25:1-28)
 - ι. Ο Αζαρίας. (26:1-23)
 - κ. Jotham. (27:1-9)
 - Ι. Αχάζ. (28:1-27)
 - μ. Εζεκίας. (29:1-32:33)
 - ν. Ο Μανασσής. (33:1-20)
 - ο. Αμον. (33:21-25)

Π. Ο Ιωσίας. (34:1-35:27) ιζ. Ο Ιωάχαζ.
(36:1-4)ρ. Ιωακείμ, (36:5-8) s. Ο Ιεχοϊακίν.
(36:9-10)τ. Σεδεκίας. (36:11-21)

2. Μεγαλύτερος χώρος και προσοχή δίνεται στους καλούς βασιλιάδες (δηλ. Ασά, Ιωσαφάτ, Εζεκίας και Ιωσίας) με ελάχιστη προσοχή σε αυτούς που χαρακτηρίζονται από το κακό.

IV. Βασικά θέματα του βιβλίου

A. Κοινά χαρακτηριστικά των καλών πνευματικών ηγετών.

1. Αναζήτησαν τον Κύριο.
ένα. Σαν. (B' Χρονικών 14:11) β. Ο Ιωσαφάτ. (B' Χρονικών 17:4,6α· 18:6) γ. Εζεκίας. (B' Χρονικών 30:6-9) δ. Ο Ιωσίας. (B' Χρονικών 34:3)
2. Αποστράφηκαν από βδελυρά και απεχθή πρακτικά.
ένα. Σαν. (B' Χρονικών 14:3-5) β. Ο Ιωσαφάτ. (B' Χρονικών 17:6β) γ. Εζεκίας. (B' Χρονικών 29:6^10) δ. Ο Ιωσίας. (B' Χρονικών 34:4-7)
3. Ήθελαν να λατρεύουν με πνεύμα και αλήθεια.
ένα. Σαν. (B' Χρονικών 15:11-12) β. Ο Ιωσαφάτ. (B' Χρονικών 20:18-21) γ. Εζεκίας. (B' Χρονικών 29:3-5, 15-36) δ. Ο Ιωσίας. (B' Χρονικών 34:8-35:19)
4. Οδηγούσαν τους ανθρώπους να ασχοληθούν με την προσευχή και τη μελέτη του Λόγου.
ένα. Σαν. (B' Χρονικών 14:4) β. Ο Ιωσαφάτ. (B' Χρονικών 20:5-12) γ. Ο Ιωσίας. (B' Χρονικών 34:29-31)
5. Όταν απειλούνταν από αντιπάλους, βασιζόνταν στον Κύριο.
ένα. Σαν. (B' Χρονικών 14:11-12) β. Ο Ιωσαφάτ. (B' Χρονικών 20:5-12) γ. Εζεκίας. (B' Χρονικών 32:20-23) δ. Ο Ιωσίας. (B' Χρονικών 34:19-21)

6. Το καθένα είχε μια «αχίλλειο πτέρνα».
ένα. Σαν. (B' Χρονικών 16:7-10) β. Ο Ιωσαφάτ. (B' Χρονικών 20:35-37) γ. Εζεκίας. (B' Χρονικών 32:24-25) δ. Ο Ιωσίας. (B' Χρονικών 35:20-25)

B. Ο ρόλος της λατρείας.

1. Η λέξη λατρεία μας προέρχεται από την έννοια του "αξίας πλοίου" (δηλ. - ο Θεός μας αξίζει τον έπαινο και τη λατρεία μας).
2. Πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε ό,τι κάνουμε. (Ρωμαίους 12:2· Κολοσσαείς 3:17)

3. Υπάρχουν, ωστόσο, περίοδοι συλλογικής λατρείας όπου ο λαός του Θεού συγκεντρώνεται με σκοπό να δοξάσει τον Θεό και να οικοδομήσει ο ένας την πίστη του άλλου. (Εβραίους 10:25)

4. Όταν αγνοείται η ποιότητα ή η κανονικότητα αυτού του χρόνου συναρμολόγησης, το αποτέλεσμα είναι πάντα η πνευματική απάθεια.

Γ. Εβραίοι και Σαμαρείτες.

1. Οι περισσότεροι σπουδαστές της Γραφής γνωρίζουν την εχθρότητα που υπήρχε μεταξύ των Ιουδαίων και των Σαμαρειτών, (βλ. Ιωάννη 4:9)
2. Η καταγωγή των Σαμαρειτών εντοπίζεται στην περίοδο που συντάχθηκε το Χρονικό.
3. Η Ασσυρία κατέλαβε τη Σαμάρεια το 721 π.Χ. υπό τον Σαργώνα. (πρβλ. B' Βασιλέων 17:24-40)
 - a. Εκτόπισε χιλιάδες Ισραηλίτες και επανοικοδόμησε τη γη με Εθνικούς.
 - b. Ο επιμεικτός γάμος μεταξύ των εναπομεινάντων Εβραίων και των εισαγόμενων Εθνικών δημιούργησε έναν φυλετικά, πολιτιστικά και θρησκευτικά μεικτό λαό.
 - c. Όταν οι Εβραίοι επέστρεψαν από τη Βαβυλώνα, υπήρξε μια τεταμένη σχέση μεταξύ των δύο ομάδων. (πρβλ. Έσδρας 4:1-3)
 - d. Τελικά οι Σαμαρείτες έχτισαν τον δικό τους ναό στο όρος Γεριζίμ.
4. Όπως οι Εβραίοι, οι Σαμαρείτες θεωρούσαν τους εαυτούς τους αληθινούς κληρονόμους του Αβραάμ.

EZRA

Από την εξορία στο σπίτι

Ο Ισραήλ είχε εγκαταλείψει τον Θεό λατρεύοντας είδωλα όπως τα έθνη γύρω τους.

Καθένας από τους βασιλιάδες τους ήταν πιο κακοί από εκείνους πριν από αυτούς. Οι προφήτες προειδοποίησαν αλλά δεν άκουσαν. Τελικά, ο Θεός είχε αρκετά. Ο Ναβουχοδονόσορ τους κατέκτησε εξορίζοντας πολλούς στη Βαβυλώνα.

Αργότερα, ο Θεός έδωσε ένα μήνυμα στον Βαλτάσαρ, γιο του Ναβουχοδονόσορα, γράφοντάς το στον τοίχο του. Ο Δανιήλ ερμήνευσε το μασάζ – ο Θεός μέτρησε

τις ημέρες του βασιλείου σου και το έβαλε στο τέλος. Ζυγιστήκατε στα ζυγαριά και σας βρήκαν φτωχός. το βασίλειό σου διαιρέθηκε και δόθηκε στους Μήδους και τους Πέρσες.

Ο καιρός της εξορίας τους έφτανε στο τέλος του. Ο Κύριος, ο βασιλιάς της Περσίας, εξέδωσε μια διακήρυξη: «Ο Κύριος, ο Θεός του ουρανού, μου έδωσε όλα τα βασίλεια της γης, και με ανέθεσε να του χτίσω ένα σπίτι στην Ιερουσαλήμ, που είναι στον Ιούδα. Όποιος είναι ανάμεσά σας από όλο τον λαό του, ας είναι ο Θεός του μαζί του, και ας ανέβει στην Ιερουσαλήμ, που είναι στον Ιούδα, και ας ξαναχτίσει τον οίκο του Κυρίου, του Θεού του Ισραήλ· αυτός είναι ο Θεός που είναι στην Ιερουσαλήμ. Και κάθε επιζών, σε όποιο μέρος κατοικεί, ας βοηθηθεί από τους άντρες του τόπου του με ασήμι και χρυσάφι, με αγαθά και με θηρία, εκτός από τις ελεύθερες προσφορές για τον οίκο του Θεού που είναι στην Ιερουσαλήμ». (Εσδρας 1:1-4)

Υπήρχαν 42.360, εκτός από τους υπηρέτες τους που ανέβηκαν από την εξορία στην Ιερουσαλήμ.

Βασικά σημεία από την Εξορία στην Εστία

- Ο Θεός δεν είναι ποτέ ευχαριστημένος όταν ο λαός Του, παιδιά του Ισραήλ ή Χριστιανοί, παύουν να κάνουν το θέλημά Του.
- Ο Κύριος είπε στους ανθρώπους της Παλαιάς Διαθήκης ότι οι συνέπειες του να ακολουθήσεις άλλους θεούς, τα είδωλα ήταν σωματική αιχμαλωσία.
- Ο Χριστός λέει στους ανθρώπους της Καινής Διαθήκης ότι οι συνέπειες των αμετανόητων αμαρτιών τους είναι η αιώνια αιχμαλωσία με τον Διάβολο και τους αγγέλους Του.

Ανοικοδόμηση του Ναού

Ο Ιούδας οδηγήθηκε σε αιχμαλωσία σε τρεις διαφορετικούς χρόνους. Μετά από εβδομήντα χρόνια αιχμαλωσίας, οι πρώτες από τις τρεις ομάδες επέστρεψαν και μετά από επτά μήνες, έχτισαν ένα θυσιαστήριο και πρόσφεραν ολοκαυτώματα στον Θεό. Όμως τα θεμέλια του ναού δεν είχαν τεθεί. Διόρισαν λοιπόν εργάτες και επόπτες και όταν τέθηκε το θεμέλιο, έψαλλαν επαίνους και φώναζαν πολύ.

Το να κάνεις το θέλημα του Θεού πάντα φέρνει εναντίωση, έτσι οι αντίπαλοι του Ιούδα προσπάθησαν

με διάφορους τρόπους να σταματήσουν την ανοικοδόμηση. κοροϊδεύοντας, δωροδοκώντας και κάνοντας ψευδείς δηλώσεις και φήμες. «Τότε ο λαός της γης αποθάρρυνε τον λαό του Ιούδα και τον έκανε να φοβηθεί να χτίσει» και έτσι το έργο σταμάτησε. Η αποθάρρυνση είναι ένα από τα πιο ισχυρά εργαλεία του Σατανά.

Αργότερα ο Ζοροβάβελ έχτισε το τείχος. Προκλήθηκε από τους κοντινούς κυβερνήτες που δεν σταμάτησαν την ανοικοδόμηση. Οι κυβερνήτες έστειλαν επιστολές στον βασιλιά Δαρείο για διαταγή να σταματήσει η ανοικοδόμηση. Η απάντησή του δεν ήταν αυτή που επιθυμούσαν ή περίμεναν «Αφήστε τη δουλειά σε αυτόν τον οίκο του Θεού. Αφήστε τον κυβερνήτη των Εβραίων και τους πρεσβύτερους των Εβραίων να ξαναχτίσουν αυτόν τον οίκο του Θεού στη θέση του. Επιπλέον, βγάξω ένα διάταγμα σχετικά με το τι θα κάνετε για αυτούς τους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων για την ανοικοδόμηση αυτού του οίκου του Θεού. Το κόστος πρέπει να καταβληθεί σε αυτούς τους άνδρες πλήρως και χωρίς καθυστέρηση από τα βασιλικά έσοδα. ... ας γίνει με επιμέλεια».

Τελείωσαν την οικοδόμησή τους την τρίτη ημέρα του μήνα Αδάρ, το έκτο έτος της βασιλείας του βασιλιά Δαρείου. Κατά την αφιέρωση πρόσφεραν θυσίες αμαρτίας για όλο τον Ισραήλ και έβαλαν τους ιερείς και τους Λευίτες στα τμήματα τους για την υπηρεσία του Θεού στην Ιερουσαλήμ, όπως είναι γραμμένο στο Βιβλίο του Μωυσή.

Βασικά σημεία από την Ανοικοδόμηση του Ναού

- Ευχαριστεί τον Θεό όταν οι καρδιές των ανθρώπων θέλουν να Τον ευχαριστήσουν. Τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει το θέλημα του Θεού να γίνει. Έτσι, εάν δεν είμαστε πρόθυμοι να κάνουμε το έργο που Εκείνος επιθυμεί, τότε κάποιος άλλος θα κάνει αυτό το έργο.

NEEMIA

Επιστρέφοντας για την Ανοικοδόμηση του Τείχους Ο Ζοροβάβελ είχε οδηγήσει την πρώτη ομάδα από την εξορία στη Βαβυλώνα στην Ιερουσαλήμ. Ο Έσδρας ηγήθηκε της δεύτερης ομάδας χρόνια αργότερα και αποκατέστησε το Ναό αλλά όχι το τείχος γύρω από την Ιερουσαλήμ. Περίπου 10 με 15 χρόνια αργότερα ο Νεεμίας θέλησε να πάει στην Ιερουσαλήμ εξαιτίας μιας

αναφοράς που έλαβε. «Τον μήνα Chisleu, το εικοστό έτος, ενώ βρισκόμουν στην ακρόπολη της Σουσάν, ο Hanani, ένας από τους αδελφούς μου, ήρθε από τον Ιούδα με μερικούς άλλους άντρες... Μου είπαν, όσοι επέζησαν από την εξορία και είναι πίσω στο η επαρχία βρίσκεται σε μεγάλο πρόβλημα και αίσχος. Το τείχος της Ιερουσαλήμ έχει γκρεμιστεί και οι πύλες του έχουν καεί με φωτιά. Όταν τα άκουσα αυτά, κάθισα και έκλαψα. Για μερικές μέρες πένθησα και νήστευα και προσευχόμουν ενώπιον του Θεού των Ουρανών». (Νεεμίας 1:1, 3, 4)

Ο βασιλιάς παρατήρησε τη θλιμμένη όψη του Νεεμιά καθώς του σέρβιραν κρασί και ρώτησε τι τον ενοχλούσε. Ως αποτέλεσμα, ο Νεεμιάς εξουσιοδοτήθηκε να πάει στην Ιερουσαλήμ για να ξαναχτίσει το τείχος που ο Κύριος είχε βάλει στην καρδιά του να κάνει. Αφού επιθεώρησε την κατάσταση του τείχους, είπε σε όλους όσους επρόκειτο να κάνουν το έργο: «Βλέπετε το πρόβλημα που βρισκόμαστε, πώς η Ιερουσαλήμ είναι ερειπωμένη με τις πύλες της καμένες. Ελάτε, ας χτίσουμε το τείχος της Ιερουσαλήμ, για να μην υποφέρουμε πια για χλευασμό.» Και τους είπα για το χέρι του Θεού μου που ήταν επάνω μου για τα καλά, καθώς και για τα λόγια που μου είχε πει ο βασιλιάς. Και είπαν: «Ας σηκωθούμε να χτίσουμε. (Νεεμίας 2:17-18)

Βασικό Σημείο από την Επιστροφή για την Ανοικοδόμηση του Τείχους

- Πρέπει να αναγνωρίσει κανείς το πρόβλημα και την κατάσταση που το περιβάλλει.
- Έχετε μια πρόθυμη καρδιά που επιτρέπει στον Θεό να σας χρησιμοποιεί.
- Προσευχήσου για καθοδήγηση.
- Κοινοποιήστε το θέλημα του Θεού στους άλλους.

Ανοικοδόμηση του Τείχους

Ο βασιλιάς της Περσίας έδωσε άδεια στον πονοκέφαλό του να πάει στην Ιερουσαλήμ για να ξαναχτίσει τα τείχη. Ο Νεεμιάς ερεύνησε πρώτα τα γκρεμισμένα τείχη και τις πύλες που καταστράφηκαν από τη βαβυλωνιακή φωτιά που έκαψε την Ιερουσαλήμ. Κάλεσε τον κόσμο μαζί λέγοντάς τους ότι τώρα είναι η ώρα να «Ελάτε, ας χτίσουμε το τείχος της Ιερουσαλήμ, για να μην υποφέρουμε πια για χλευασμό».

Έτσι, άρχισαν να ξαναχτίζουν το τείχος. Οι μη Εβραίοι που ζούσαν στην περιοχή ήταν θυμωμένοι, εξοργισμένοι πολύ, κοροΐδευαν και είπαν παρουσία των

αδελφών του και του στρατού της Σαμάρειας: «Τι κάνουν αυτοί οι αδύναμοι Εβραίοι; Θα το αποκαταστήσουν μόνοι τους; Θα θυσιαστούν; Θα τελειώσουν σε μια μέρα; Θα ξαναζωντανέψουν τις πέτρες από τους σωρούς των σκουπιδιών και μάλιστα τις καμένες;» Αλλά η ανοικοδόμηση συνεχίστηκε καθώς «οι άνθρωποι είχαν μυαλό».

Δεδομένου ότι η γελοιοποίηση δεν πέτυχε, σχεδίασαν να κάνουν πόλεμο. Ούτε αυτό λειτούργησε για μια ομάδα φύλαγε ενώ μια άλλη έστησε τον τοίχο. Η πίστη τους ήταν ισχυρή γνωρίζοντας ότι «Ο Θεός μας θα πολεμήσει για εμάς». Έτσι, το τείχος ξαναχτίστηκε.

Δεν ήταν όλα καλά καθώς οι ευγενείς και οι αξιωματούχοι εκμεταλλεύτηκαν τα αδέρφια τους προκαλώντας τους να υπάρχουν στη φτώχεια. Ο Νεεμιάς θύμωσε και απήγγειλε κατηγορίες εναντίον τους λέγοντας ότι έχουμε αγοράσει πίσω τους Εβραίους αδελφούς μας που έχουν πουληθεί στα έθνη. Αλλά τους αντιμετωπίζετε ως σκλάβους σας. Επομένως, εγκαταλείψτε αυτήν την απαίτηση τόκων, επιστρέψτε σε αυτούς ό,τι λανθασμένα απαιτούσε. Οι ευγενείς και οι αξιωματούχοι είπαν «Θα τα αποκαταστήσουμε και δεν θα απαιτήσουμε τίποτα από αυτά». (Νεεμίας 3-7)

Βασικά σημεία από την Ανοικοδόμηση του Τείχους

- Πιστεύουμε πραγματικά «Ο Θεός μας θα πολεμήσει για εμάς;»
- Ο λαός του Θεού, τόσο οι άνθρωποι της Παλαιάς όσο και της Νέας Διαθήκης, θα χλευαστούν, θα γελοιοποιηθούν και θα απειληθούν όταν βάλουν την καρδιά τους να κάνουν το θέλημά Του.

Ανοικοδόμηση πνευματικών ζώων

Το τείχος της Ιερουσαλήμ είχε ξαναχτιστεί με πολλές αντιδράσεις. Η καταπίεση από τους ευγενείς και τους αξιωματούχους τους σταμάτησε και η περιουσία αποκαταστάθηκε. Η πνευματική επίγνωση άρχισε να μπαίνει στις καρδιές των ανθρώπων.

Ο κόσμος συγκεντρώθηκε στην πλατεία στην Πύλη του Νερού. Ο Έσδρας, απόγονος του Ααρών, άρχισε να διαβάζει το Βιβλίο του Νόμου του Μωυσή. Τότε ο Νεεμιάς, ο Έσδρας και οι Λευίτες δίδαξαν τον λαό. Έκλαψαν καθώς άκουσαν τον Λόγο του Θεού. Ανακήρυξαν ότι ήταν ιερή μέρα και τους έστειλαν να φάνε και να χαρούν γιατί είχαν ακούσει και κατανοήσει τα λόγια που τους είχαν δηλωθεί.

Την επόμενη μέρα οι αρχηγοί των πατρικών οίκων όλου του λαού, μαζί με τους ιερείς και τους Λευίτες, συγκεντρώθηκαν στον Έσδρα τον γραμματέα για να μελετήσουν τα λόγια του Νόμου. Όλος ο λαός άρχισε να ομολογεί τις αμαρτίες του και του πατέρα του και να τηρεί τις εντολές του Νόμου του Μωυσή. Έκαναν μια σταθερή διαθήκη γραπτώς και συνήψαν κατάρα και όρκο να περπατήσουν σύμφωνα με το Νόμο του Θεού που δόθηκε από τον Μωυσή, τον δούλο του Θεού, και να τηρούν και να εκτελούν όλες τις εντολές του Κυρίου του Κυρίου μας και τους κανόνες του και τα διατάγματά του. (Νεεμίας 8-13)

Βασικά σημεία από την Ανοικοδόμηση Πνευματικής Ζωής

- Σεβαστείτε τον Θεό και τον λόγο Του - είτε δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή είτε μέσω του Χριστού και των αποστόλων Του.
- Ομολογημένες αμαρτίες αναγνωρίζοντας την πίστη του Θεού που είναι από τον αιώνα στον αιώνα.
- Αλλάζετε τη ζωή σας αφαιρώντας την αμαρτία – μετανοήστε.
- Αρχίστε να κάνετε το θέλημά Του.
- Παρακαλέστε για έλεος.

ΕΣΘΗΡΑ

Ο βασιλιάς Ξέρξης έκανε επταήμερο συμπόσιο παρουσιάζοντας τα πλούτη του. Διέταξε τη βασίλισσα Βάστι να επιδείξει την ομορφιά της μπροστά στους μεθυσμένους καλεσμένους του. Εκείνη αρνήθηκε και εξορίστηκε. Έπειτα αναζήτησε μια άλλη βασίλισσα ανάμεσα στα όμορφα κορίτσια που πήγαν στην ακρόπολη των Σούσα.

Υπήρχε στην ακρόπολη των Σούσα ένας Εβραίος από τη φυλή του Βενιαμίν, ονόματι Μαροδοχαίος, ο οποίος είχε εξοριστεί από την Ιερουσαλήμ από τον βασιλιά της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ. Ο Μαροδοχαίος είχε μια ξαδέλφη που ονομαζόταν Εσθήρ, την οποία είχε μεγαλώσει επειδή δεν είχε ούτε πατέρα ούτε μητέρα.

Η Εσθήρ επίσης οδηγήθηκε στο παλάτι του βασιλιά και εμπιστεύτηκε τον Ηγαή, ο οποίος είχε την ευθύνη του χαρεμιού. Δεν αποκάλυψε την εθνικότητα και το οικογενειακό της υπόβαθρο, γιατί ο Μαροδοχαίος της το είχε απαγορεύσει. Κάθε μέρα ο Μαροδοχαίος περπατούσε πέρα δώθε κοντά στην αυλή του χαρεμιού για να μάθει πώς ήταν η Εσθήρ και τι της συνέβαινε.

Όταν ήρθε η σειρά να πάει η Εσθήρ στον βασιλιά, κέρδισε την εύνοια όλων όσοι την είδαν. Ο βασιλιάς ελκύνθηκε από την Εσθήρ περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη γυναίκα, και κέρδισε την εύνοιά του. Έτσι, της έβαλε ένα βασιλικό στέμμα στο κεφάλι και την έκανε βασίλισσα αντί για Vashti.

Την ώρα που ο Μαροδοχαίος καθόταν στην πύλη του βασιλιά, ο Bighana και ο Teresh, δύο από τους αξιωματικούς του βασιλιά που φύλαγαν την πόρτα, θύμωσαν και συνωμότησαν για να δολοφονήσουν τον βασιλιά Ξέρξη. Ο Μαροδοχαίος έμαθε για το σχέδιο και το είπε στη βασίλισσα Εσθήρ, η οποία με τη σειρά της το ανέφερε στον βασιλιά, δίνοντας τα εύσημα στον Μαροδοχαίο. Οι δύο αξιωματούχοι απαγχονίστηκαν. Όλα αυτά καταγράφηκαν στο βιβλίο των χρονικών παρουσία του βασιλιά.

Μετά από αυτά τα γεγονότα, ο βασιλιάς Ξέρξης τίμησε τον Αμάν υψώνοντάς τον και δίνοντάς του μια τιμητική έδρα υψηλότερη από αυτή όλων των άλλων ευγενών. Όλοι οι βασιλικοί αξιωματούχοι στην πύλη του βασιλιά γονάτισαν και τίμησαν τον Αμάν, επειδή ο βασιλιάς είχε διατάξει αυτό γι' αυτόν. Αλλά ο Μαροδοχαίος δεν γονάτισε ούτε τον τιμήσε. Όταν ο Αμάν είδε ότι ο Μαροδοχαίος δεν θα γονάτιζε ούτε θα του έδινε τιμή, εξοργίστηκε. Ωστόσο, έχοντας μάθει ποιος ήταν ο λαός του Μαροδοχάι, περιφρόνησε την ιδέα να σκοτώσει μόνο τον Μαροδοχάι. Αντίθετα, ο Αμάν αναζήτησε έναν τρόπο να καταστρέψει όλους τους Εβραίους. Ο Αμάν είπε στον βασιλιά Ξέρξη: «Υπάρχει ένας λαός διασκορπισμένος και διασκορπισμένος μεταξύ των λαών σε όλες τις επαρχίες του βασιλείου σου, του οποίου τα έθιμα είναι διαφορετικά από αυτά όλων των άλλων ανθρώπων και που δεν υπακούουν στους νόμους του βασιλιά. Δεν είναι προς το συμφέρον του βασιλιά να τους ανέχεται.

Ένα διάταγμα εστάλη από αγγελιαφόρους σε όλες τις επαρχίες του βασιλιά με εντολή να καταστρέψει, να σκοτώσει και να αφανίσει όλους τους Εβραίους — μικρούς και μεγάλους, γυναίκες και μικρά παιδιά— τη δέκατη τρίτη ημέρα του δωδέκατου μήνα, τον μήνα Adar. , και να λεηλατήσουν τα αγαθά τους.

Όταν ο Μαροδοχαίος έμαθε όλα όσα έγιναν, έσκισε τα ρούχα του, φόρεσε σάκο και στάχτη και βγήκε στην πόλη κλαίγοντας δυνατά και πικρά. Όταν η Εσθήρ άκουσε για τον Μαροδοχαίο, ήταν σε μεγάλη στενοχώρια. Έστειλε τον Χάθαχ στον Μαροδοχαίο για

να μάθει την αιτία της στενοχωρίας του. Ο Μαροδοχαίος του είπε όλα όσα του συνέβη και του έδωσε ένα αντίγραφο του διατάγματος για τον αφανισμό τους στην Εσθήρ και του είπε να την παροτρύνει να πάει στην παρουσία του βασιλιά για να εκλιπαρήσει για έλεος και να τον παρακαλέσει για τον λαό της. Έστειλε μήνυμα στον Μαροδοχαίο λέγοντας: «Όλοι οι αξιωματούχοι του βασιλιά και ο λαός των βασιλικών επαρχιών γνωρίζουν ότι για κάθε άνδρα ή γυναίκα που πλησιάζει τον βασιλιά στην εσωτερική αυλή χωρίς να τον καλέσει ο βασιλιάς έχει μόνο έναν νόμο: να καταδικαστεί θάνατος. Η μόνη εξαίρεση σε αυτό είναι να του επεκτείνει ο βασιλιάς το χρυσό σκήπτρο και να του χαρίσει τη ζωή. Αλλά έχουν περάσει τριάντα μέρες από τότε που κλήθηκα να πάω στον βασιλιά.» Ο Μαροδοχαίος έστειλε αυτή την απάντηση: "Μη νομίζεις ότι επειδή είσαι στο σπίτι του βασιλιά, μόνο εσύ από όλους τους Ιουδαίους θα γλιτώσεις. Γιατί αν σιωπήσεις γι' αυτό Ο χρόνος, η ανακούφιση και η απελευθέρωση για τους Εβραίους θα προκύψουν από άλλο μέρος, αλλά εσύ και η οικογένεια του πατέρα σου θα χαθείτε. Ποιος ξέρει παρά ότι ήρθατε στη βασιλική θέση για μια τέτοια στιγμή;» αλλά εσύ και η οικογένεια του πατέρα σου θα χαθείς. Ποιος ξέρει παρά ότι ήρθες στη βασιλική θέση για μια τέτοια περίοδο;»

Η Εσθήρ ζήτησε από τον Μαροδοχαίο να συγκεντρώσει όλους τους Ιουδαίους που είναι στα Σούσα και να νηστέψει για μένα. Μην τρώτε ή πίνετε για τρεις ημέρες, νύχτα ή μέρα. Εγώ και οι υπηρέτριές μου θα νηστεύουμε όπως εσείς. Όταν γίνει αυτό, θα πάω στον βασιλιά, αν και είναι αντίθετο με το νόμο, λέγοντας αν χαθώ, θα χαθώ.

Έτσι, η Εσθήρ πλησίασε και άγγιξε την άκρη του σκήπτρου. Τότε ο βασιλιάς ρώτησε: «Τι είναι, βασίλισσα Εσθήρ; Ποιο είναι το αίτημά σας;» «Αν αρέσει στον βασιλιά», απάντησε η Εσθήρ, «ας έρθει ο βασιλιάς, μαζί με τον Αμάν, σήμερα σε ένα συμπόσιο που του έχω ετοιμάσει». Ο βασιλιάς είπε φέρτε αμέσως τον Αμάν για να κάνουμε ό,τι ζητάει η Εσθήρ. Ο βασιλιάς και ο Αμάν πήγαν στο συμπόσιο που είχε ετοιμάσει η Εσθήρ. Ο βασιλιάς ρώτησε πάλι την Εσθήρ το αίτημά της, αλλά αντί να απαντήσει τους κάλεσε σε ένα δεύτερο συμπόσιο να έρθουν αύριο σε άλλο συμπόσιο.

Ο Χάμαν βγήκε εκείνη τη μέρα χαρούμενος και με ανεβασμένη διάθεση. Όταν όμως είδε τον Μαροδοχαίο στην πύλη του βασιλιά και παρατήρησε ότι ούτε σηκώθηκε ούτε έδειξε φόβο μπροστά του, γέμισε οργή ενάντια στον Μαροδοχαίο. Ωστόσο, ο Αμάν συγκρατήθηκε, αλλά χτίστηκε αγχόνη, ύψους εβδομήντα πέντε ποδιών πάνω στην οποία θα κρεμούσε τον Μαροδοχαίο. Εκείνο το βράδυ ο βασιλιάς δεν μπορούσε να κοιμηθεί. Έτσι, παρήγγειλε το βιβλίο των χρονικών και διαπίστωσε ότι ο Μαροδοχαίος δεν είχε τιμηθεί για την αποκάλυψη του σχεδίου δολοφονίας των Bigthana και Teresh. Ο βασιλιάς Ξέρξης ρώτησε τον Αμάν τι έπρεπε να γίνει για εκείνον που θα ήθελε να τιμήσει. Η απάντηση του Αμάν ήταν να τον βάλει να φορέσει ένα βασιλικό χιτώνα, να του βάλουν ένα βασιλικό έμβλημα στο κεφάλι και να τον οδηγήσει ένας ευγενής πρίγκιπας στους δρόμους της πόλης με το άλογο των βασιλιάδων που διακήρυττε μπροστά του: «Αυτό γίνεται για τον άνθρωπο που ευχαριστεί ο βασιλιάς, για να τιμήσω! Ο Ξέρξης είπε στον Αμάν να πάρει το χιτώνα και το άλογο για τον Μαροδοχαίο τον Εβραίο, που κάθεται στην πύλη του βασιλιά. Έτσι, ο Αμάν πήρε τη ρόμπα και το άλογο. Έντυσε τον Μαροδοχαίο και τον οδήγησε έφιππος στους δρόμους της πόλης, λέγοντας μπροστά του: «Αυτό γίνεται για τον άνθρωπο που ο βασιλιάς ευχαριστεί να τιμήσει!»

Στο δεύτερο συμπόσιο καθώς έπιναν κρασί, ο βασιλιάς ρώτησε πάλι: «Βασίλισσα Εσθήρ, ποια είναι η παράκλησή σου;» Εκείνη απάντησε: «Αν βρήκα χάρη σε σένα, βασιλιά, και αν αρέσει στη μεγαλειότητά σου, δώσε μου τη ζωή μου — αυτή είναι η παράκλησή μου. Φύλαξε τους ανθρώπους μου — γιατί εγώ και ο λαός μου πουληθήκαμε για καταστροφή, σφαγή και αφανισμό». Ο βασιλιάς Ξέρξης ρώτησε τη βασίλισσα Εσθήρ: «Ποιος είναι; Πού είναι ο άνθρωπος που τόλμησε να κάνει κάτι τέτοιο;». Η Εσθήρ είπε: «Αντίπαλος και εχθρός είναι αυτός ο ποταπός Αμάν». Ο βασιλιάς έφυγε έξαλλος. Αλλά ο Χάμαν, συνειδητοποιώντας ότι ο βασιλιάς είχε ήδη αποφασίσει τη μοίρα του, έμεινε πίσω για να παρακαλέσει τη βασίλισσα Εσθήρ για τη ζωή του. Την ώρα που ο βασιλιάς επέστρεφε από τον κήπο του παλατιού στην αίθουσα συμποσίων, ο Αμάν έπεφτε στον καναπέ όπου ήταν ξαπλωμένη η Εσθήρ. Ο βασιλιάς αναφώνησε: «Θα κακοποιήσει ακόμη και τη βασίλισσα όσο είναι μαζί μου στο σπίτι;» Έτσι,

Ο βασιλιάς εξέδωσε ένα άλλο διάταγμα που παρείχε στους Εβραίους σε κάθε πόλη το δικαίωμα να συγκεντρώνονται και να προστατεύονται. Ο

Μαροδοχαίος έφυγε από την παρουσία του βασιλιά φορώντας βασιλικά ενδύματα μπλε και λευκά, ένα μεγάλο χρυσό στέμμα και ένα πορφυρό χιτώνα από εκλεκτό λινό. Ο Μαροδοχαίος ήταν δεύτερος σε σειρά μετά τον βασιλιά Ξέρξη, εξέχουσα θέση μεταξύ των Εβραίων, και τον εκτιμούσαν πολύ οι συμπολίτες του, επειδή αυτός και η Εσθήρ επέτρεψαν στον Θεό να τους χρησιμοποιήσει για να σώσει τον λαό Του.

Βασικά σημεία από την Esther

- Ο Μαροδοχαίος αντιμετώπισε το κακό μιλώντας
- Ο Μαροδοχαίος και η Εσθήρ επέτρεψαν στον Θεό να τα χρησιμοποιήσει για να σώσει τον λαό Του.
- Η Εσθήρ διακινδύνευσε τη ζωή της για να κάνει το θέλημα του Θεού.
- Τι κινδυνεύουμε να κάνουμε το θέλημα του Θεού;

ΔΟΥΛΕΙΑ

Η τραγωδία χτυπά τον Job

Ο Ιώβ φαίνεται να ήταν ένας από τους Πατριάρχες με τους οποίους μίλησε ο Θεός. Ο Ιώβ πρόσφερε ολοκαυτώματα στον Θεό όπως έκανε ο Νάε. Ο χρόνος του στη γη είναι αβέβαιος. Έζησε στη γη του Ουζ πιθανώς νότια και ανατολικά της θάλασσας αργότερα για να ονομαστεί Νεκρά Θάλασσα. Ο χρόνος που έζησε θα μπορούσε να ήταν πριν, κατά τη διάρκεια ή μετά τον Αβραάμ από το UR των Χαλδαιών ή τον Μελχισεδέκ από το Σάλεμ, πιθανόν αργότερα να ήταν η Ιερουσαλήμ.

Ο Ιώβ ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος σύμφωνα με όσα είπε ο Θεός στον Σατανά. Ο Σατανάς αμφισβήτησε τον λόγο για τον οποίο ο Ιώβ ήταν δίκαιος. Έτσι, ο Θεός επέτρεψε να δοκιμαστεί η δικαιοσύνη του Ιώβ. Πρώτα τα πλούτη του, μετά η οικογένεια και μετά η υγεία του. Σε όλη τη δυστυχία του, η σύζυγος του Ιώβ είπε: «Κρατάς ακόμα γερά την ακεραιότητά σου; Ανάθεσε τον Θεό και πεθάνει». Αλλά εκείνος της είπε: «Μιλάς όπως θα μιλούσε μια από τις ανόητες γυναίκες. Θα λάβουμε το καλό από τον Θεό και δεν θα λάβουμε το κακό;». Σε όλο αυτό ο Ιώβ δεν αμάρτησε με τα χείλη του».

Μερικοί από τους φίλους του Ιώβ άκουσαν για τη συμφορά του και πήγαν να τον παρηγορήσουν και να τον συμπονέσουν. Έκλαψαν όταν τον είδαν και για επτά μέρες δεν ειπώθηκε τίποτα. Τελικά, ο Ιώβ λυπήθηκε τον εαυτό του άρχισε να θρηνεί για την κατάσταση του.

- «Ο Ιώβ άνοιξε το στόμα του και καταράστηκε την ημέρα της γέννησής του. Είπε: «Ας χαθεί η μέρα της γέννησής μου, και τη νύχτα που ειπώθηκε: «Ένα αγόρι γεννήθηκε!»».
- «Γιατί δεν χάθηκα κατά τη γέννησή μου και πέθανα όπως ήρθα από τη μήτρα;»
- «Η γιατί δεν ήμουν κρυμμένος στη γη σαν νεκρό παιδί, σαν βρέφος που δεν είδε ποτέ το φως της ημέρας;»
- «Αυτό που φοβόμουν ήρθε πάνω μου. μου συνέβη αυτό που φοβόμουν. Δεν έχω ησυχία, δεν έχω ησυχία. Δεν έχω ξεκούραση, παρά μόνο αναταραχή». (Εργασία 1 – 3)

Σημείο κλειδί από το Tragedy Strikes

- Ο Θεός γνωρίζει τους δίκαιους ανθρώπους Του.
- Ο Σατανάς επίσης τους γνωρίζει και επιθυμεί να καταστρέψει τη σχέση μεταξύ αυτών και του Θεού.
- Οι δίκαιοι άνθρωποι του Θεού γνωρίζουν ότι ο Θεός τους γνωρίζει και πώς ζουν δίκαια μεταξύ των αδίκων.
- Η στάση των δικαίων πρέπει να είναι όπως αυτή του Ιώβ - «Ο Κύριος έδωσε και ο Κύριος πήρε. ας είναι δοξασμένο το όνομα του Κυρίου».

Ελιφάς και Ιώβ

Μιλάει ο Ελιφάς

- Αν κάποιος τολμήσει να μιλήσει μαζί σας, θα είστε ανυπόμονοι; Αλλά ποιος μπορεί να μην μιλήσει; Σκεφτείτε πώς έχετε δώσει οδηγίες σε πολλούς, πώς έχετε δυναμώσει τα αδύναμα χέρια. Τα λόγια σου στηρίζαν αυτούς που σκόνταψαν. έχετε ενδυναμώσει τα παραπατά γόνατα. Αλλά τώρα σας έρχεται πρόβλημα και αποθαρρύνεστε. σε χτυπάει και είσαι απογοητευμένος. Δεν θα έπρεπε η ευσέβειά σας να είναι η εμπιστοσύνη σας και οι άμεμπτοι δρόμοι σας η ελπίδα σας;
- Σκεφτείτε τώρα: Ποιος, όντας αθώος, χάθηκε ποτέ; Πού καταστράφηκαν ποτέ οι όρθιοι; Όπως έχω παρατηρήσει, εκείνοι που οργώνουν το κακό και εκείνοι που σπέρνουν προβλήματα το θερίζουν. Με την πνοή του Θεού, καταστρέφονται. στην έκρηξη του θυμού του, χάνονται.
- Μπορεί ένας θνητός να είναι πιο δίκαιος από τον Θεό; Μπορεί ένας άνθρωπος να είναι πιο αγνός από τον Δημιουργό του;
- Καλέστε αν θέλετε, αλλά ποιος θα σας απαντήσει; Σε ποιους από τους αγίους θα απευθυνθείτε; Η

αγανάκτηση σκοτώνει τον ανόητο και ο φθόνος σκοτώνει τον απλό.

- Ευλογημένος είναι ο άνθρωπος που διορθώνει ο Θεός. λοιπόν, μην περιφρονείς την πειθαρχία του Παντοδύναμου.
- Το έχουμε εξετάσει και είναι αλήθεια. Ακούστε το λοιπόν και εφαρμόστε το στον εαυτό σας.

Απαντήσεις εργασίας

- Μακάρι να ζυγίζοταν η αγωνία μου και να μπει στη ζυγαριά όλη μου η δυστυχία! Σίγουρα θα ξεπερνούσε την άμμο των θαλασσών — δεν είναι περίεργο που τα λόγια μου ήταν ορμητικά.
- Αχ, να έχω το αίτημά μου, να μου δώσει ο Θεός αυτό που ελπίζω, να είναι πρόθυμος ο Θεός να με συντρίψει, να λύσει το χέρι του και να με κόψει! Τότε θα είχα ακόμα αυτή την παρηγοριά — τη χαρά μου για τον αδυσώπητο πόνο — ότι δεν είχα αρνηθεί τα λόγια του Αγίου.
- Ένας απελπισμένος άνθρωπος πρέπει να έχει την αφοσίωση των φίλων του, παρόλο που εγκαταλείπει τον φόβο του Παντοδύναμου. Αλλά τα αδέρφια μου είναι τόσο αναξιόπιστα όσο τα διακοπτόμενα ρεύματα.
- Τώρα αποδείχτηκες ότι και εσύ δεν βοηθάς. βλέπεις κάτι τρομερό και φοβάσαι. Είπα ποτέ, «Δώσε κάτι για λογαριασμό μου, πλήρωσε λύτρα για μένα από τον πλούτο σου, λύτρωσε με από το χέρι του εχθρού, λύτρα με από τα νύχια των αδίστακτων»;
- Μου έχουν ανατεθεί μήνες ματαιότητας και μου έχουν ανατεθεί νύχτες δυστυχίας. Όταν ξαπλώνω, σκέφτομαι, "Πόση ώρα πριν σηκωθώ;" Η νύχτα αργεί, κι εγώ το σκάω μέχρι το ξημέρωμα. Το σώμα μου είναι ντυμένο με σκουλήκια και ψώρα, το δέρμα μου είναι σπασμένο και εμποτισμένο.
- Τι είναι ο άνθρωπος που τον κάνεις τόσο πολύ, που του δίνεις τόση προσοχή, που τον εξετάζεις κάθε πρωί και τον δοκιμάζεις κάθε στιγμή;
- Δεν θα κοιτάξεις ποτέ μακριά μου, ή θα με αφήσεις ήσυχη έστω και για μια στιγμή;
- Αν αμάρτησα, τι σου έκανα, φύλακα των ανθρώπων; Γιατί με έβαλες στόχο σου; Σου έχω γίνει βάρος; Γιατί δεν συγχωρείς τις παραβάσεις μου και δεν συγχωρείς τις αμαρτίες μου; (Ιώβ 4-7)

Βασικά σημεία από τον Eliphaz και τον Job

- Οι άνθρωποι συχνά δέχονται την τραγωδία της ζωής ως άμεσες ενέργειες από τον Θεό, ενώ στην πραγματικότητα είναι από τον Σατανά.

- Οι κατηγοριοί βασίζουν την καταδίκη τους σε απόψεις και όχι σε γεγονότα.
- Ο πόνος και η αγωνία μπορούν να προκαλέσουν απόγνωση με αποτέλεσμα να αμφισβητηθεί η αγάπη του Θεού.
- Η στάση σε καιρούς τραγωδίας θα έπρεπε να είναι — η χαρά μου στον αδυσώπητο πόνο είναι ότι δεν είχα αρνηθεί τα λόγια του Αγίου.

Ο Μπιλντάντ και ο Ιώβ

Μπιλντάντ

- Μέχρι πότε θα λέτε τέτοια πράγματα; Τα λόγια σου είναι ένας θυελλώδης άνεμος. Διαστρέφει ο Θεός τη δικαιοσύνη; Διαστρέφει ο Παντοδύναμος το σωστό;
- Αν είσαι αγνός και όρθιος, ακόμα και τώρα θα ξεσηκωθεί για λογαριασμό σου και θα σε επαναφέρει στη θέση που σου αξίζει.
- Ασφαλώς ο Θεός δεν απορρίπτει έναν άμεμπτο άνθρωπο ούτε ενισχύει τα χέρια των κακοποιών. Θα γεμίσει ακόμα το στόμα σου με γέλιο και τα χείλη σου με κραυγές χαράς. Οι εχθροί σου θα ντυθούν ντροπή και οι σκιηές των ασεβών δεν θα υπάρχουν πια».

Δουλειά

- Ξέρω ότι αυτό είναι αλήθεια. Πώς όμως μπορεί ένας θνητός να είναι δίκαιος ενώπιον του Θεού; Αν και κάποιος ήθελε να διαφωνήσει μαζί του, δεν μπορούσε να του απαντήσει μία φορά στις χίλιες. Η σοφία του είναι βαθιά, η δύναμή του είναι τεράστια. Ποιος του έχει αντισταθεί και βγαίνει αλώβητος;
- Τότε πώς μπορώ να διαφωνήσω μαζί του; Πώς μπορώ να βρω λόγια για να τον μαλώσω;
- Αν και ήμουν αθώος, δεν μπορούσα να του απαντήσω. Μπορούσα μόνο να παρακαλέσω τον δικαστή μου για έλεος.
- Δεν είναι άνθρωπος σαν εμένα για να του απαντήσω, για να έρθουμε αντιμέτωποι στο δικαστήριο. Αν υπήρχε κάποιος να διαιτητεύσει ανάμεσά μας, να βάλει το χέρι του πάνω στους δύο μας, κάποιος να αφαιρέσει τη ράβδο του Θεού από πάνω μου, για να μη με φοβίζει άλλο ο τρόμος του. Τότε θα μιλούσα χωρίς να τον φοβάμαι, αλλά όπως είναι τώρα μαζί μου, δεν μπορώ.
- Μισώ την ίδια τη ζωή μου. γι' αυτό θα δώσω ελεύθερα το παράπονό μου και θα μιλήσω στην πίκρα της ψυχής μου. Θα πω στον Θεό: Μη με καταδικάζεις,
- Πες μου τι κατηγορίες έχεις εναντίον μου.

- Γιατί τότε με έβγαλες από τη μήτρα; Μακάρι να είχα πεθάνει πριν με δει κανένα μάτι. Μακάρι να μην είχα δημιουργηθεί ποτέ ή να είχα μεταφερθεί κατευθείαν από τη μήτρα στον τάφο! Δεν έχουν σχεδόν τελειώσει οι λίγες μέρες μου; Απομακρύνσου από μένα για να έχω μια στιγμή χαρά πριν πάω στον τόπο χωρίς επιστροφή, στη χώρα της σκοτεινιάς και της βαθιάς σκιάς, στη χώρα της πιο βαθιάς νύχτας, της βαθιάς σκιάς και της αταξίας, όπου ακόμα και το φως είναι σαν το σκοτάδι. (Εργασία 8 – 10)

Βασικά σημεία από το Bildad και τον Job

- Τα σκληρά και καταδικαστικά λόγια ειδικά από φίλους πληγώνουν.
- Σε απόγνωση χρειάζεται να θυμάται κανείς ότι ο Θεός είναι δίκαιος, δίκαιος και ελεήμων.
- Ο θνητός άνθρωπος δεν είναι σε θέση να διαφωνήσει με τον Θεό για την θνητή ζωή του.
- Ο Θεός δεν απορρίπτει έναν άμεμπτο άνθρωπο... Αλλά πώς μπορεί ένας θνητός να είναι δίκαιος ενώπιον του Θεού.

Zophar πρώτη ομιλία

Zophar

- Είναι όλα αυτά τα λόγια να μείνουν αναπάντητα; Αυτός ο ομιλητής πρέπει να δικαιωθεί; Θα περιορίσουν τους άντρες στη σιωπή; Δεν θα σε επιπλήξει κανείς όταν κοροϊδεύεις; Λέτε στον Θεό, «Οι πεποιθήσεις μου είναι άψογες και είμαι αγνός στα μάτια σου». Ω, πόσο θα ήθελα να μιλούσε ο Θεός, να άνοιγε τα χείλη του εναντίον σου και να σου αποκάλυπτε τα μυστικά της σοφίας, γιατί η αληθινή σοφία έχει δύο όψεις. Να ξέρετε αυτό: ο Θεός έχει ξεχάσει ακόμη και μερικές από τις αμαρτίες σας.
- Τα μάτια των ασεβών θα αποτύχουν, και θα τους ξεφύγει η φυγή. η ελπίδα τους θα γίνει μια ετοιμοθάνατη αναπνοή.

Ο Job απάντησε:

- Αλλά έχω μυαλό όπως κι εσύ. Δεν είμαι κατώτερός σου.
- Οι άνετοι άνθρωποι περιφρονούν την ατυχία όπως η μοίρα εκείνων των οποίων τα πόδια γλιστράουν.
- Ρωτήστε τα ζώα που θα διδάξουν, τα πουλιά θα σας πουν, τα ψάρια θα σας ενημερώσουν ότι το χέρι του Κυρίου είναι η ζωή κάθε πλάσματος και η πνοή όλης της ανθρωπότητας.

- Στον Θεό ανήκουν η σοφία και η δύναμη. συμβουλή και κατανόηση. Σιωπά τα χείλη των έμπιστων συμβούλων και αφαιρεί τη διάκριση των πρεσβυτέρων. Περιφρονεί τους ευγενείς και αποπλίζει τους ισχυρούς.
- Όλα αυτά τα έχουν δει τα μάτια μου, τα άκουσαν και τα κατάλαβαν τα αυτιά μου. Αυτό που ξέρεις, το ξέρω κι εγώ. Δεν είμαι κατώτερός σου. Αλλά θέλω να μιλήσω στον Παντοδύναμο και να επιχειρηματολογήσω με τον Θεό. Εσύ, όμως, με λερώνεις με ψέματα.
- Είστε ένας άχρηστος γιατρός, όλοι σας! Μακάρι να ήσουν εντελώς σιωπηλός!
- Μείνε σιωπηλός και άσε με να μιλήσω. τότε ας έρθει σε μένα ότι μπορεί.
- Ακούστε προσεκτικά τα λόγια μου. αφήστε τα αυτιά σας να πάρουν αυτό που λέω. Τώρα που έχω προετοιμάσει την υπόθεσή μου, ξέρω ότι θα δικαιωθώ. Μπορεί κάποιος να μου απαγγείλει κατηγορίες; Αν ναι, θα σιωπήσω και θα πεθάνω.
- Μόνο δώσε μου αυτά τα δύο πράγματα, Θεέ μου. Πόσα λάθη και αμαρτίες έχω κάνει; Δείξε μου την προσβολή και την αμαρτία μου. Γιατί κρύβεις το πρόσωπό σου και με θεωρείς εχθρό σου;
- Μακάρι να με έκρυβες στον τάφο και να με κρύψεις μέχρι να περάσει ο θυμός σου! Μόνο να μου έδινες ώρα και μετά να με θυμηθείς! Αν πεθάνει ένας άνθρωπος, θα ξαναζήσει; Όλες τις μέρες της σκληρής υπηρεσίας μου θα περιμένω να έρθει η ανανέωσή μου. Θα τηλεφωνήσεις και θα σου απαντήσω. θα λαχταράς το πλάσμα που έχουν φτιάξει τα χέρια σου. Σίγουρα τότε θα μετρήσεις τα βήματά μου αλλά δεν θα παρακολουθείς την αμαρτία μου. Τα αδικήματα μου θα σφραγιστούν σε μια τσάντα. θα καλύψεις την αμαρτία μου. (Ιώβ 11-14)

Βασικά σημεία από το Zophar First Speech

- Οι αποκτήσεις και οι έπαινοι των ανδρών βασίζονται σε απόψεις και ορισμένα γεγονότα.
- Η υπεράσπιση των κτημάτων δεν πρέπει να καταδικάζει τον κατηγορο αλλά να αντιμετωπίζει τις κατηγορίες με αλήθεια και γεγονότα.
- Μόνο ο Θεός γνωρίζει και κατανοεί τις δοκιμασίες και τις θλίψεις του ανθρώπου. Επιθυμεί όλοι να παραμείνουν πιστοί σε Αυτόν ενώ δοκιμάζεται από τον Σατανά.

- Θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε την υπόθεσή μας ενώπιον του Θεού όπως έκανε ο Ιώβ; Ευτυχώς ο Ιησούς Χριστός θα κάνει την παράκλησή μας – δεν μπορούμε.

Elifaz 2η Ομιλία

Ελιφάς

- Ένας σοφός άνθρωπος θα απαντούσε με κενές ιδέες;
- Υπονομεύετε ακόμη και την ευσέβεια και εμποδίζετε την αφοσίωση στον Θεό. Η αμαρτία σου ωθεί το στόμα σου. υιοθετείς τη γλώσσα του πονηρού. Το δικό σου στόμα σε καταδικάζει, όχι το δικό μου. τα δικά σου χείλη μαρτυρούν εναντίον σου.
- Γιατί σε παρέσυρε η καρδιά σου, και τα μάτια σου αστράφτουν, ώστε να ξεσπάσεις την οργή σου εναντίον του Θεού και να χύσεις τέτοια λόγια από το στόμα σου;
- Ακούστε με και θα σας εξηγήσω. επιτρέψτε μου να σας πω τι έχω δει.
- Όλες του τις μέρες ο πονηρός υποφέρει βασανιστήρια, ο αδίστακτος όλα τα χρόνια που του έχουν αποθηκευτεί. Τρομακτικοί ήχοι γεμίζουν τα αυτιά του. όταν όλα φαίνονται καλά, επιδρομείς του επιτίθενται. Απελπίζεται να ξεφύγει από το σκοτάδι. είναι σημασμένος για το σπαθί. Περιπλανιέται — τροφή για γύπες. ξέρει ότι πλησιάζει η μέρα του σκότους. Η στενοχώρια και η αγωνία τον γεμίζουν τρόμο.
- Η στενοχώρια και η αγωνία τον γεμίζουν με τρόμο. τον κατακλύζουν, σαν βασιλιάς που είναι έτοιμος να επιτεθεί, γιατί κουνάει τη γροθιά του στον Θεό και καυχείται ενάντια στον Παντοδύναμο, επιβάλλοντας προκλητικά εναντίον του μια χοντρή, δυνατή ασπίδα.

Ο Job απάντησε:

- Έχω ακούσει πολλά τέτοια πράγματα. άθλια παρηγοριά είστε όλοι! Οι μακρόσυρτες ομιλίες σας δεν θα τελειώσουν ποτέ; Τι σε ενοχλεί που συνεχίζεις να μαλώνεις;
- Άντρες ανοίγουν το στόμα τους για να με χλευάσουν. χτυπούν το μάγουλό μου με περιφρόνηση και ενώνονται μαζί εναντίον μου. Ο Θεός με παρέδωσε σε κακούς ανθρώπους και με έριξε στα νύχια των κακών. Έχω ράψει τσουβάλι στο δέρμα μου και έχω θάψει το μέτωπό μου στη σκόνη. Το πρόσωπό μου είναι κόκκινο από το

κλάμα, βαθιές σκιές βουίζουν τα μάτια μου. όμως τα χέρια μου έχουν απαλλαγεί από βία και η προσευχή μου είναι καθαρή. "Ω γη, μη σκεπάζεις το αίμα μου· είτε η κραυγή μου να μην αναπαυθεί ποτέ! Ακόμη και τώρα η μαρτυρία μου είναι στον ουρανό· ο συνήγορός μου είναι ψηλά. Ο μεσίτης μου είναι φίλος μου καθώς τα μάτια μου χύνουν δάκρυα στον Θεό· για λογαριασμό του έναν άνθρωπο που παρακαλεί τον Θεό όπως ο άνθρωπος παρακαλεί για τον φίλο του.

- Μόνο λίγα χρόνια θα περάσουν μέχρι να πάω στο ταξίδι χωρίς επιστροφή. (Εργασία 15 – 17)

Βασικό Σημείο από τον Elifaz 2nd Speech

- Δεν είναι το πόσο πολύ σκέφτεται κανείς τη γνώση και τη σοφία του, αλλά το πόσο βοηθάει τους άλλους.
- Η παρηγοριά των άλλων σε περιόδους δυσκολίας δεν επιτυγχάνεται με δηλώσεις ότι αυτοί είναι η αιτία τέτοιων προβλημάτων.
- Η ζωή είναι σύντομη και συχνά γεμάτη θλίψη. Αλλά το να γνωρίζουμε ότι ο Χριστός μεσολαβεί για εμάς, αυξάνει τη λατρεία, την τιμή και τον έπαινο του ανθρώπου προς Αυτόν.

Bildad 2η Ομιλία

Μπιλντάντ

- Πότε θα τελειώσετε αυτές τις ομιλίες; Να είστε λογικοί και μετά μπορούμε να μιλήσουμε. Γιατί θεωρούμαστε βοοειδή και θεωρούμαστε ανόητοι στα μάτια σας; Εσύ που κομματιάζεσαι στον θυμό σου, η γη πρέπει να εγκαταλειφθεί για χάρη σου; Ή πρέπει οι βράχοι να μετακινηθούν από τη θέση τους;

Ο Job απάντησε:

- Μέχρι τότε θα με βασανίζεις και θα με τσακίζεις με λόγια; Δέκα φορές τώρα με επέπληξες. ξεδιάντροπα μου επιτίθεται. Αν αληθεύει ότι έχω παραστρατήσει, το λάθος μου παραμένει μόνο το μέλημά μου. Αν πράγματι υψωθείτε πάνω από εμένα και χρησιμοποιούσατε την ταπεινώσή μου εναντίον μου, τότε να ξέρετε ότι ο Θεός με αδικήσε και τράβηξε το δίχτυ του γύρω μου.
- Έχει αποξενώσει τους αδελφούς μου από εμένα. οι γνωστοί μου είναι τελείως αποξενωμένοι μαζί μου. Οι συγγενείς μου έφυγαν. οι φίλοι μου με έχουν ξεχάσει.
- Λυπηθείτε με, φίλοι μου, λυπηθείτε, γιατί το χέρι

του Θεού με χτύπησε. Γιατί με κυνηγάς όπως κάνει ο Θεός; Δεν θα χορτάσεις ποτέ τη σάρκα μου;

- Ξέρω ότι ο Λυτρωτής μου ζει, και ότι στο τέλος θα σταθεί στη γη. Και αφού το δέρμα μου έχει καταστραφεί, αλλά στη σάρκα μου θα δω τον Θεό. Εγώ ο ίδιος θα τον δω με τα μάτια μου — εγώ, και όχι κάποιος άλλος. Πόσο λαχταρά η καρδιά μου μέσα μου!
- Αν πείτε: «Πώς θα τον κυνηγήσουμε, αφού η ρίζα της δυστυχίας βρίσκεται σε αυτόν», θα πρέπει να φοβάστε οι ίδιοι το σπαθί. γιατί η οργή θα φέρει τιμωρία με σπαθί, και τότε θα μάθετε ότι υπάρχει κρίση.» (Ιώβ 18-19)

Βασικά σημεία από τη 2η ομιλία του Bildad

- Η έλλειψη ευαισθησίας στον πόνο και την αγωνία των άλλων είναι μια τραγωδία που γίνεται συχνά από καλοπροαίρετους φίλους.
- Να ξέρετε ότι ο λυτρωτής σας ανακουφίζει τις δίκαιες ψυχές που υποφέρουν.
- Μην κατηγορείτε τον Θεό για τραγωδίες της ζωής, καθώς δεν είναι από Αυτόν. Είναι από τον Σατανά. Θέλει να σε χωρίσει από τον Θεό.

Zophar 2η Ομιλία

Zophar

- Οι προβληματικές μου σκέψεις με ωθούν να απαντήσω γιατί είμαι πολύ ταραγμένος. Ακούω μια επίπληξη που με ατιμάζει και η κατανόησή μου με εμπνέει να απαντήσω.
- Σίγουρα ξέρετε πώς ήταν από παλιά, από τότε που τοποθετήθηκε ο άνθρωπος στη γη, ότι η χαρά των κακών είναι σύντομη.
- Αν και το κακό είναι γλυκό στο στόμα του και το κρύβει κάτω από τη γλώσσα του, αν και δεν αντέχει να το αφήσει και το κρατάει στο στόμα του.
- Έχει καταπιέσει τους φτωχούς και τους άφησε άπορους. έχει αρπάξει σπίτια που δεν έχτισε.
- Οι ουρανοί θα αποκαλύψουν την ενοχή του. η γη θα σηκωθεί εναντίον του. Μια πλημμύρα θα παρασύρει το σπίτι του, ορμητικά νερά την ημέρα της οργής του Θεού. Τέτοια είναι η μοίρα που δίνει ο Θεός στους κακούς, η κληρονομιά που τους έχει ορίσει ο Θεός.

Ο Job απάντησε:

- Ακούστε προσεκτικά τα λόγια μου. ας είναι αυτή η παρηγοριά που μου δίνεις. Να με αντέχεις όσο μιλάω, και αφού έχω μιλήσει, κοροϊδεύεις.

- Γιατί ζουν οι πονηροί, γερνώντας και αυξάνοντας την εξουσία;
- Ποιος είναι ο Παντοδύναμος, που πρέπει να τον υπηρετούμε; Τι θα κερδίσαμε αν προσευχόμασταν σε αυτόν;». Αλλά η ευημερία τους δεν είναι στα χέρια τους, γι' αυτό στέκομαι μακριά από τη συμβουλή των κακών.
- Μπορεί κανείς να διδάξει τη γνώση στον Θεό, αφού αυτός κρίνει και τον υψηλότερο;
- Ξέρω πολύ καλά τι σκέφτεσαι, τις μεθοδεύσεις με τις οποίες θα με αδικούσες. Λέτε, "Πού είναι τώρα το σπίτι του μεγάλου ανθρώπου, οι σκηνές όπου ζούσαν οι κακοί;"
- Πώς μπορείς λοιπόν να με παρηγορήσεις με τις ανοησίες σου; Δεν έχει μείνει τίποτα από τις απαντήσεις σας παρά μόνο ψεύδος! (Εργασία 20 – 21)

Σημείο κλειδί από το Zophar 2nd Speech

- Μπορεί κανείς να διδάξει τη γνώση στον Θεό, αφού Αυτός κρίνει ακόμη και τους υψηλότερους;

Ελιφάς και Μπιλνάντ

Ελιφάς

- Μπορεί ένας άνθρωπος να ωφελήσει τον Θεό; Μπορεί ακόμη και ένας σοφός άνθρωπος να τον ωφελήσει; Τι ευχαρίστηση θα έδινε στον Παντοδύναμο αν ήσουν δίκαιος; Τι θα κέρδιζε αν οι τρόποι σας ήταν άμεμπτοι; Είναι για την ευσέβειά σου που σε επιπλήττει και σε κατηγορεί; Δεν είναι μεγάλη η κακία σου; Δεν είναι ατελείωτες οι αμαρτίες σου; Απαιτήσατε ασφάλεια από τα αδέρφια σας χωρίς λόγο. απογύμνωσες τους άνδρες από τα ρούχα τους αφήνοντάς τους γυμνούς. Δεν έδωσες νερό στους κουρασμένους και απέκλεισες τροφή από τους πεινασμένους, αν και ήσουν ισχυρός άνδρας, που είχες γη, τιμημένος, ζούσε σε αυτήν. Και έστειλες τις χήρες με άδεια χέρια και έσπασες τη δύναμη των ορφανών. Γι' αυτό υπάρχουν παγίδες γύρω σου, γιατί σε τρομοκρατεί ο ξαφνικός κίνδυνος, γιατί είναι τόσο σκοτεινό που δεν μπορείς να δεις και γιατί μια πλημμύρα νερού σε σκεπάζει.
- Υποταχθείτε στον Θεό και μείνετε σε ειρήνη μαζί του. με αυτόν τον τρόπο θα σου έρθει η ευημερία. Δέξου τις οδηγίες από το στόμα του και βάλε τα λόγια του στην καρδιά σου. Εάν επιστρέψετε στον Παντοδύναμο, θα αποκατασταθείτε: Εάν

απομακρύνετε την κακία μακριά από τη σκηνή σας.

Μπιλντάντ

- Η κυριαρχία και το δέος ανήκουν στον Θεό. εγκαθιδρύει την τάξη στα ύψη του ουρανού.
- Πώς λοιπόν μπορεί ένας άνθρωπος να είναι δίκαιος ενώπιον του Θεού; Πώς μπορεί κάποιος που γεννιέται από γυναίκα να είναι αγνός;

Ο Job απάντησε:

- Ακόμα και σήμερα το παράπονό μου είναι πικρό. το χέρι του είναι βαρύ παρά το στεναγμό μου. Αν ήξερα που να τον βρω. αν μπορούσα να πάω στο σπίτι του! Θα έλεγα την υπόθεσή μου ενώπιον του και θα γέμιζα το στόμα μου με επιχειρήματα. Θα μάθαινα τι θα μου απαντούσε και θα σκεφτόμουν τι θα έλεγε. Θα μου εναντιωνόταν με μεγάλη δύναμη; Όχι, δεν θα μου απήγγειλε κατηγορίες. Εκεί ένας ευθύς άνθρωπος θα μπορούσε να παρουσιάσει την υπόθεσή του ενώπιον του, και θα ελευθερώνομαι για πάντα από τον δικαστή μου.
- Αλλά ξέρει τον τρόπο που ακολουθώ. όταν με δοκιμάσει, θα βγω σαν χρυσός. Τα πόδια μου ακολούθησαν πιστά τα βήματά του. Τήρησα τον δρόμο του χωρίς να παραμερίσω. Δεν έχω απομακρυνθεί από τις εντολές των χειλιών του. Έχω θησαυρίσει τα λόγια του στόματός του περισσότερο από το καθημερινό μου ψωμί.
- Για λίγο υψώνονται, και μετά έχουν φύγει. Φέρονται χαμηλά και συγκεντρώνονται όπως όλοι οι άλλοι. κόβονται σαν στάχνα.
- Αν δεν είναι έτσι, ποιος μπορεί να μου αποδείξει ότι είμαι ψευδής και να μειώσει τα λόγια μου σε τίποτα;» (Ιώβ 22-25)
- Πόσο βοηθήσατε τους ανίσχυρους! Πώς έσωσες τον αδύναμο βραχίονα! Τι συμβουλή έχετε δώσει σε κάποιον χωρίς σοφία! Και τι μεγάλη διορατικότητα επιδείξατε! Ποιος σε βοήθησε να πεις αυτές τις λέξεις; Και ποια πνεύμα μίλησε από το στόμα σου;
- Όσο σίγουρα ζει ο Θεός, που μου αρνήθηκε τη δικαιοσύνη, ο Παντοδύναμος, που με έκανε να γεύομαι πίκρα ψυχής, όσο έχω ζωή μέσα μου, την πνοή του Θεού στα ρουθούνια μου, τα χείλη μου δεν θα λένε κακία, και η γλώσσα δεν θα πει δόλο. Δεν θα παραδεχτώ ποτέ ότι έχεις δίκιο. μέχρι να πεθάνω, δεν θα αρνηθώ την ακεραιότητά μου. Θα διατηρήσω τη δικαιοσύνη μου και δεν θα την αφήσω ποτέ. η συνείδησή μου δεν θα με κατηγορήσει όσο ζω.

- Θα σας διδάξω για τη δύναμη του Θεού. τους δρόμους του Παντοδύναμου δεν θα κρύψω. Το έχετε δει όλοι μόνι σας. Γιατί τότε αυτή η ανούσια κουβέντα;
- Από πού λοιπόν προέρχεται η σοφία; Πού κατοικεί η κατανόηση; Είναι κρυμμένο από τα μάτια κάθε ζωντανού.
- Ο Θεός καταλαβαίνει τον δρόμο προς αυτήν και μόνο αυτός ξέρει πού κατοικεί, γιατί βλέπει τα πέρατα της γης και βλέπει τα πάντα κάτω από τους ουραμούς. Όταν καθιέρωσε τη δύναμη του ανέμου και μέτρησε τα νερά, όταν έκανε ένα διάταγμα για τη βροχή και ένα μονοπάτι για την καταιγίδα, τότε κοίταξε τη σοφία και την εκτίμησε. το επιβεβαίωσε και το δοκίμασε. Και είπε στον άνθρωπο: Ο φόβος του Κυρίου είναι σοφία, και το να αποφεύγεις το κακό είναι σύνεση.
- Πόσο λαχταρώ τους μήνες που πέρασαν, για τις μέρες που ο Θεός με πρόσεχε, όταν η λάμπα του έλαμπε πάνω στο κεφάλι μου.
- Όταν ο Παντοδύναμος ήταν ακόμα μαζί μου και τα παιδιά μου ήταν γύρω μου, με άκουγαν με προσμονή, περιμένοντας στη σιωπή τη συμβουλή μου.
Τώρα όμως με κοροϊδεύουν, άντρες νεότερους από μένα, των οποίων τους πατεράδες θα περιφρονούσα να βάλω με τα πρόβατα σκυλιά μου. Τώρα η ζωή μου φεύγει. μέρες ταλαιπωρίας με πιάνουν. Η νύχτα διαπερνά τα κόκαλά μου. οι πόνοι μου που ροκανίζουν δεν ησυχάζουν ποτέ. Με τη μεγάλη του δύναμη (ο Θεός) γίνεται σαν ρούχο για μένα. με δένει σαν τον λαιμό του ρούχου μου.
- Αν αρνήθηκα τη δικαιοσύνη στους υπηρέτες και στις υπηρέτριές μου όταν είχαν παράπονο εναντίον μου, τι θα κάνω όταν ο Θεός με αντιμετωπίσει; Τι θα απαντήσω όταν κληθώ για λογαριασμό;
- Αν έχω εμπιστευτεί τον χρυσό ή έχω πει στον καθαρό χρυσό, «Εσύ είσαι η ασφάλειά μου», αν έχω χαρεί για τον μεγάλο μου πλούτο, την περιουσία που είχαν κερδίσει τα χέρια μου.
- Τότε και αυτές θα ήταν αμαρτίες προς κρίση, γιατί θα ήμουν άπιστος στον Θεό ψηλά. (Ιώβ 26 – 31)

Σημείο κλειδί από τον Elifaz και τον Bildad

- Ο Ιώβ ήθελε να βρει τον Θεό για να διεκδικήσει την υπόθεσή του, καθώς ακολουθούσε πιστά τα βήματά του και συνέχισε την πορεία του χωρίς να παραμερίσει.

- Ο Χριστός είναι ο μεσολαβητής για να υποστηρίξει την υπόθεση για εκείνους που ο Θεός έχει βάλει στο Σώμα Του μέσω της εμπιστοσύνης και της υπακοής.
- Όσο έχω ζωή μέσα μου, την πνοή του Θεού στα ρουθούνια μου, τα χείλη μου δεν θα μιλούν κακία, και η γλώσσα μου δεν θα λέει δόλο.
- Ο φόβος του Κυρίου είναι σοφία.
- Τι θα κάνω όταν με αντιμετωπίσει ο Θεός; Τι θα απαντήσω όταν ληφθεί υπόψη;

Elihu

Ο Ελιού θύμωσε πολύ με τον Ιώβ επειδή δικαιολογούσε τον εαυτό του και όχι τον Θεό. Ήταν επίσης θυμωμένος με τους τρεις φίλους, γιατί δεν είχαν βρει τρόπο να διαψεύσουν τον Ιώβ, αλλά τον είχαν καταδικάσει.

- Είμαι νέος στα χρόνια, κι εσύ γέρος. γι' αυτό φοβήθηκα, δεν τολμούσα να σου πω αυτά που ξέρω. Σκέφτηκα, «Η ηλικία πρέπει να μιλάει. Τα προχωρημένα χρόνια πρέπει να διδάσκουν σοφία». Αλλά είναι το πνεύμα σε έναν άνθρωπο, η πνοή του Παντοδύναμου, που του δίνει κατανόηση. Δεν είναι μόνο οι ηλικιωμένοι που είναι σοφοί, όχι μόνο οι ηλικιωμένοι που καταλαβαίνουν τι είναι σωστό.
- Σου έδωσα την πλήρη προσοχή μου. Αλλά κανένας από εσάς δεν απέδειξε ότι ο Ιώβ έκανε λάθος, κανείς από εσάς δεν έχει απαντήσει στα επιχειρήματά του.
- Είπατε στο άκουσμα μου — άκουσα τα ίδια τα λόγια — «Είμαι αγνός και χωρίς αμαρτία. Είμαι καθαρός και απαλλαγμένος από ενοχές.
- Σας λέω, σε αυτό δεν έχετε δίκιο, γιατί ο Θεός είναι μεγαλύτερος από τον άνθρωπο. Γιατί του παραπονιέσαι ότι δεν απαντά σε κανένα από τα λόγια του ανθρώπου;
- Γιατί ο Θεός μιλάει - τώρα με έναν τρόπο, τώρα με άλλο τρόπο - αν και ο άνθρωπος μπορεί να μην το αντιλαμβάνεται.

Ο Job απάντησε:

- Είμαι αθώος, αλλά ο Θεός μου αρνείται τη δικαιοσύνη. Αν και έχω δίκιο.
- Με θεωρούν ψεύτη. αν και είμαι αθώος, το βέλος του προκαλεί αθεράπευτη πληγή ». Ποιος άνθρωπος είναι σαν τον Ιώβ, που πίνει την περιφρόνηση σαν νερό; Κάνει παρέα με κακούς, συναναστρέφεται με κακούς ανθρώπους. Γιατί λέει: Δεν ωφελεί τίποτα τον άνθρωπο όταν προσπαθεί να ευαρεστήσει τον Θεό.
- Ας υποθέσουμε ότι ένας άνθρωπος λέει στον Θεό: «Είμαι ένοχος, αλλά δεν θα προσβάλλω άλλο.

Δίδαξέ μου αυτό που δεν μπορώ να δω. αν έχω κάνει λάθος, δεν θα το ξανακάνω ». Θα πρέπει τότε ο Θεός να σας ανταμείψει με τους όρους σας, όταν αρνείστε να μετανοήσετε; Εσύ πρέπει να αποφασίσεις, όχι εγώ. για πες μου τι ξέρεις.

- Ο Ιώβ μιλά χωρίς γνώση. τα λόγια του στερούνται διορατικότητας». Αχ, να δοκιμαστεί ο Ιώβ στο μέγιστο για να απαντήσει σαν πονηρός! Στην αμαρτία του προσθέτει την εξέγερση. περιφρονητικά χτυπά τα χέρια του ανάμεσά μας και πολλαπλασιάζει τα λόγια του κατά του Θεού.
- Αλλά τώρα είστε φορτωμένοι με την κρίση που οφείλεται στους κακούς. η κρίση και η δικαιοσύνη σε έχουν πιάσει. Προσέξτε να μην σας δελεάσει κανείς με τα πλούτη. μην αφήσετε μια μεγάλη δωροδοκία να σας παραμερίσει. Θα σας συντηρούσε ο πλούτος σας ή ακόμα και όλες οι δυνατές προσπάθειές σας, ώστε να μην είστε σε στενοχώρια; (Ιώβ 32 – 37)

Σημείο κλειδί από τον Elihu

- Το να σκέφτεται κανείς υπερβολικά τη γνώση και τη σοφία του είναι ένα βήμα προς την αμαρτία και την αποτυχία.
- Το να ισχυρίζεσαι ότι έχεις το Πνεύμα του Θεού δεν ισοδυναμεί με το να το έχεις.
- Ο θυμός εμποδίζει την καθαρή σκέψη και ομιλία. Καθιστά δύσκολο για τους ακροατές να αποδεχτούν το επιδιωκόμενο μήνυμα.

Ο Θεός μιλάει

Ποιος είναι αυτός που σκοτεινιάζει τη συμβουλή μου με λόγια χωρίς γνώση; Στερεώστε τον εαυτό σας σαν άντρας. Θα σε ρωτήσω και θα μου απαντήσεις.

Ο Θεός άρχισε να κάνει πολλές αναπάντητες ερωτήσεις σε πολλές κατηγορίες, πάρα πολλές για να απαριθμηθούν σε αυτήν την παρουσίαση, όπως:

- Θεμελίωση του Κόσμου
- Θάλασσες, νερά και πηγές των βαθέων
- Σκοτάδι και φως
- Καιρός -χιόνι, χαλάζι, δροσιά βροχής
- Έναστροι παράδεισοι
- Ζωντανά πλάσματα – ζώα, πουλιά, ψάρια

Η απάντηση του Ιώβ στον Θεό

- Ξέρω ότι μπορείς να κάνεις τα πάντα. κανένα

σχέδιο σου δεν μπορεί να ματαιωθεί.

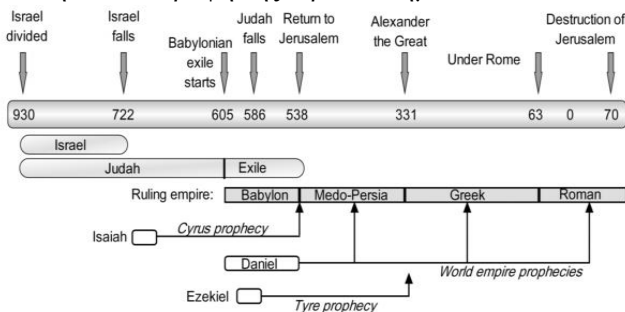
- Ποιος είναι αυτός που συσκοτίζει τη συμβουλή μου χωρίς γνώση; Σίγουρα, μίλησα για πράγματα που δεν καταλάβαινα, πράγματα πολύ υπέροχα για να ξέρω.
- Άκου τώρα και θα μιλήσω. Θα σε ρωτήσω και θα μου απαντήσεις. Τα αυτιά μου είχαν ακούσει για σένα αλλά τώρα σε είδαν τα μάτια μου. Ως εκ τούτου, περιφρονώ τον εαυτό μου και μετανοώ σε χόμα και στάχτη.

Με θυμό ο Θεός μιλάει στον Ελιφάζ, στον Βιλδάδ και στον Σωφάρ γιατί μιλούσαν για πράγματα που δεν ήξεραν. Αλλά λόγω του δίκαιου Ιώβ συγχώρησε. (Ιώβ 38 – 42)

Σημείο κλειδί από το God Speaks

- Κανένας θνητός άνθρωπος δεν έχει γνώση ή σοφία για να αμφισβητήσει ή να αμφισβητήσει τον Θεό ή τη δύναμή του, την αγάπη, τη δικαιοσύνη ή το έλεός του.

Χρονική γραμμή από το διαιρεμένο Βασίλειο έως την καταστροφή της Ιερουσαλήμ

ΗΣΑΪΑΣ

Μετά το θάνατο του βασιλιά Ιωσαφάτ, το βασίλειο του Ιούδα εισήλθε σε μια μακρά περίοδο παρακμής στη θρησκεία και την ηθική. Ο Ιοράμ, ο γιος του Ιωσαφάτ, παντρεύτηκε την κόρη του Αχαάβ και της Ιεζάβελ, ηγεμόνων του Ισραήλ. Η επιρροή της κόρης στο Νότιο Βασίλειο ήταν παρόμοια με εκείνη της μητέρας της στο βορρά, και θα μπορούσε να συνοψιστεί σε δύο λέξεις, όλα άσχημα.

Χρόνια αργότερα, ο Ιούδας συνέχισε να βυθίζεται σε μια κατάσταση ηθικής υποβάθμισης κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Άχαζ, αλλά την έβγαλε από το τέλμα της ηττοπάθειας ο Εζεκίας, ικανός και ευσεβής γιος του Άχαζ. Ο Ησαΐας βοήθησε το πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων του Εζεκία με ενθουσιασμό και καλή

λογική. (από τη Βίβλο Dickson] Ο Ησαΐας προφήτευσε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Ουζία, του Ιωθάμ, του Άχαζ και του Εζεκία, βασιλιάδων του Ιούδα.

Το Όραμα του Ησαΐα για τον Ιούδα

Μεγάλωσα παιδιά και τα μεγάλωσα, αλλά επαναστάτησαν εναντίον μου. Ένα αμαρτωλό έθνος φορτωμένο με ενοχές, ένα γένος κακοποιών έχουν εγκαταλείψει τον Κύριο. έχουν απορρίψει τον Άγιο του Ισραήλ και του έχουν γυρίσει την πλάτη. Επομένως, σταματήστε να φέρνετε ανούσιες προσφορές! Το θυμιάμά σου είναι απεχθή για μένα. Δεν αντέχω τις κακές συνελεύσεις σου. Τα χέρια σου είναι γεμάτα αίμα. Λοιπόν, πλυθείτε και καθαρίστε. Σταμάτα να κάνεις λάθος, μάθε να κάνεις σωστά! Αναζητήστε δικαιοσύνη, ενθαρρύνετε τους καταπιεσμένους. Υπερασπιστείτε την υπόθεση του ορφανού, υπερασπιστείτε την υπόθεση της χήρας. Οι ενέργειες της Ιερουσαλήμ και του Ιούδα είναι εναντίον του Κυρίου, αψηφώντας την ένδοξη παρουσία του. Το βλέμμα στα πρόσωπά τους μαρτυρεί εναντίον τους, παρελαύνουν την αμαρτία τους όπως τα Σόδομα. δεν το κρύβουν. Δεν έχουν κανένα σεβασμό ή σεβασμό για τον Ιεχωβά Θεό. Έχουν φέρει την καταστροφή πάνω τους.

Ο Ησαΐας είδε ένα άλλο όραμα σχετικά με τον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ: Στις έσχατες ημέρες (τον καιρό του Χριστού), το βουνό του οίκου του Κυρίου θα είναι το ψηλότερο όλων—το πιο σημαντικό μέρος στη γη. Θα υψωθεί πάνω από τους άλλους λόφους, και άνθρωποι από όλο τον κόσμο θα ρέουν εκεί για να προσκυνήσουν. Άνθρωποι από πολλά έθνη θα έρθουν και θα πουν: «Ελάτε, ας ανεβούμε στο βουνό του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ. Εκεί θα μας διδάξει τους δρόμους του, και θα περπατήσουμε στα μονοπάτια του." Διότι η διδασκαλία του Κυρίου θα βγει από τη Σιών· ο λόγος του θα βγει από την Ιερουσαλήμ.

Στις ημέρες του Οζία, ο Ησαΐας είδε τον Κύριο να κάθεται στον Θρόνο Του και άκουσε μια φωνή που ρωτούσε ποιος θα προειδοποιήσει όλα τα έθνη για την επερχόμενη καταστροφή; Ο Ησαΐας απάντησε, όπως θα έπρεπε να απαντήσουν όλα τα παιδιά του Θεού: «Ακούστε με στέλνω».

Ο Ησαΐας Κηρύσσει το Μήνυμα του Θεού

Ιούδας

Ο βασιλιάς της Ασσυρίας θα έχει λεηλατήσει τον πλούτο της Δαμασκού και τα πλούτη της Σαμάρειας σαν

ποτάμι σε πλημμύρα, θα σκάσει τις όχθες του, θα χυθεί στον Ιούδα, θα σαρώσει τα πάντα μπροστά του.

Βαβυλών

Ακούστε, σάλος ανάμεσα στα βασίλεια, σαν έθνη που συγκεντρώνονται! Ο Κύριος Παντοδύναμος συγκεντρώνει στρατό για πόλεμο. Οι Μήδοι, που δεν νοιάζονται για το ασήμι και δεν τους αρέσει ο χρυσός, θα χτυπήσουν τους νέους. Δεν θα έχουν έλεος για τα νήπια ούτε θα κοιτάζουν με συμπόνια τα παιδιά. Η Βαβυλώνα, το κόσμημα των βασιλείων, η δόξα της υπερηφάνειας των Βαβυλωνίων, θα ανατραπεί από τον Θεό όπως τα Σόδομα και τα Γόμορρα. Ποτέ δεν θα κατοικηθεί ή θα ζήσει μέσα σε όλες τις γενιές.

Μωάβ

Ο Μωάβ θα καταστραφεί τη νύχτα. Στην αγάπη θα εδραιωθεί ένας θρόνος, ένας άνθρωπος από τον οίκο του Δαβίδ θα καθίσει πάνω του για να κρίνει την υπόθεση της δικαιοσύνης.

Δαμάσκο

Η Δαμασκός, που εκπροσωπεί το Βόρειο Βασίλειο, δεν θα είναι πλέον πόλη αλλά θα γίνει ένας σωρός ερειπίων. Έχετε ξεχάσει τον Θεό τον Σωτήρα σας. Δεν θυμήθηκες τον Βράχο, το φρούριο σου.

Cush

Αλίμονο στη χώρα των φτερών που στροβιλίζονται κατά μήκος των ποταμών Cush (πιθανώς Αιθιοπία), που στέλνει απεσταλμένους δια θαλάσσης με βάρκες από πάπυρο πάνω από το νερό. Πριν από τη συγκομιδή, όταν φύγει το άνθος και το λουλουδί γίνει σταφύλι που ωριμάζει, θα κόψει τους βλαστούς με τα μαχαίρια του κλαδέματος και θα κόψει και θα αφαιρέσει τα κλαδιά που απλώνονται. Θα αφεθούν όλοι στα αρπακτικά πουλιά του βουνού και στα άγρια ζώα.

Αίγυπτος

Ο Κύριος καβαλάει πάνω σε ένα γρήγορο σύννεφο και έρχεται στην Αίγυπτο. Τα είδωλα της Αιγύπτου τρέμουν μπροστά του, και οι καρδιές των Αιγυπτίων λιώνουν μέσα τους. «Θα ξεσηκώσω τον Αιγύπτιο εναντίον του Αιγύπτιου — ο αδελφός θα πολεμήσει εναντίον του αδελφού, ο γείτονας εναντίον του γείτονα, η πόλη εναντίον της πόλης, το βασίλειο εναντίον του βασιλείου. Οι Αιγύπτιοι θα ξεκαρδιστούν και θα ακυρώσω τα σχέδιά τους· θα συμβουλευόνται τα είδωλα και τα πνεύματα των νεκρών, των μέντιουμ και των πνευματιστών. Θα παραδώσω τους Αιγύπτιους στην εξουσία ενός σκληρού αφέντη, και ένας άγιος

βασιλιάς θα κυβερνήσει πάνω τους», δηλώνει ο Κύριος, ο Κύριος ο Παντοδύναμος.

Λάστιγο

Κλαψτε, πλοία της Ταρσίς! Γιατί η Τύρος καταστρέφεται και μένει χωρίς σπίτι ή λιμάνι. Από τη γη της Κύπρου ήρθε η λέξη σε αυτούς. Ο Κύριος άπλωσε το χέρι του πάνω στη θάλασσα και έκανε τα βασίλειά της να τρέμουν. Έχει δώσει εντολή για τη Φοινίκη να καταστραφούν τα φρούριά της.

Ιερουσαλήμ, η πόλη του Δαβίδ

Η λατρεία σου για μένα δεν είναι παρά επινοημένοι κανόνες που διδάσκονται οι άντρες. Είστε γεμάτοι γλέντι λέγοντας φάτε, πιείτε και χαίρεστε γιατί αύριο μπορεί να πεθάνετε. Αλλά όλοι θα αιχμαλωτιστείτε και θα αιχμαλωτιστείτε. Θα έρθει σίγουρα ο καιρός που όλα όσα βρίσκονται στο παλάτι σας, και όλα όσα οι πατέρες σας έχουν αποθηκεύσει μέχρι σήμερα, θα μεταφερθούν στη Βαβυλώνα. Τίποτα δεν θα μείνει, λέει ο Κύριος. Και κάποιοι από τους απογόνους σου, τη σάρκα και το αίμα σου που θα σου γεννηθούν, θα αφαιρεθούν και θα γίνουν ευνούχοι στο παλάτι του βασιλιά της Βαβυλώνας.

Σχόλιο: Η εστίαση του Ισραήλ ήταν στην ευχαρίστηση και όχι στον Θεό.

Ελπίδα για τη Λύτρωση

Μίλα τρυφερά στην Ιερουσαλήμ και κήρυξε της ότι η σκληρή της υπηρεσία έχει ολοκληρωθεί, ότι η αμαρτία της έχει πληρωθεί, ότι έχει λάβει από το χέρι του Κυρίου διπλά για όλες τις αμαρτίες της.

Σχόλιο: Θα λάβουν τη σωτηρία από τη Βαβυλώνα και στη συνέχεια, όταν έρθει ο Μεσσίας τις τελευταίες ημέρες, η Διαθήκη που έδωσε ο Θεός μέσω του Μωυσή θα τελειώσει. Μια νέα διαθήκη θα συναφθεί από τον Μεσσία, τον Ιησού τον Χριστό, την εξιλεωτική θυσία, με άφεση αμαρτιών.

Μιλώντας για τον Μεσσία που θα έρθει — «Εδώ είναι ο δούλος μου, τον οποίο υποστηρίζω, ο εκλεκτός μου στον οποίο απολαμβάνω. Θα βάλω το Πνεύμα μου πάνω του και θα αποδώσει δικαιοσύνη στα έθνη. Δεν θα φωνάξει, ούτε θα φωνάξει, ούτε θα υψώσει τη φωνή του στους δρόμους. Ένα μελανιασμένο καλάμι δεν θα σπάσει, και ένα φιτίλι που σιγοκαίει δεν θα σβήσει. Με πίστη θα βγάλει δικαιοσύνη. Δεν θα παραπαίει ούτε θα αποθαρρύνεται έως ότου εγκαθιδρύσει δικαιοσύνη στη γη. Στο νόμο του τα νησιά θα βάλουν την ελπίδα τους». Αυτό λέει ο Θεός Κύριος: «Εγώ, ο Κύριος, σε κάλεσα

με δικαιοσύνη. θα πιάσω το χέρι σου. Θα σε φυλάξω και θα σε κάνω διαθήκη για τον λαό και φως για τα έθνη».

Στους ανθρώπους που επέλεξε ο Θεός να φέρει τον Μεσσία στον κόσμο, ο Ησαΐας ανακαλεί πολλά από τα πράγματα που είχε κάνει ο Θεός γι' αυτούς κάνοντας τους ένα έθνος, πράγματα που είχαν ξεχάσει. Σε όλη τη διακήρυξη του μηνύματος του Θεού από τον Ησαΐα, αναφέρει συνεχώς τον ερχόμενο Μεσσία που θα καθόταν στον θρόνο του Δαβίδ για πάντα.

Άκουσε και έλα σε μένα. άκουσέ με, για να ζήσει η ψυχή σου. Θα κάνω μια αιώνια διαθήκη μαζί σου, η πίστη μου αγάπη που υποσχέθηκε στον Δαβίδ.

Άκουσέ με, πεισματάρηδες, που είσαι μακριά από τη δικαιοσύνη. Φέρνω τη δικαιοσύνη και τη σωτηρία μου κάποια στιγμή στο μέλλον και δεν θα καθυστερήσει.

Σχόλιο: «Η δικαιοσύνη και η σωτηρία μου» – Ο Μεσσίας, ο Ιησούς, ο Χριστός, η Εξιλεωτική Θυσία – επρόκειτο να έρθει στο μέλλον. Συγχώρεση και σωτηρία θα προσφερόταν σε όλους, συμπεριλαμβανομένων των Εθνικών.

«Εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός σου, που σε διδάσκει ότι είναι καλύτερο και σε κατευθύνω στον δρόμο που πρέπει να ακολουθήσεις. Ακούστε με, εσείς που επιδιώκετε τη δικαιοσύνη και που αναζητάτε τον Κύριο - Ο νόμος θα βγει από μένα. η δικαιοσύνη μου θα γίνει φως στα έθνη. Η δικαιοσύνη μου πλησιάζει γρήγορα, η σωτηρία μου είναι στο δρόμο, και ο βραχίονάς μου θα φέρει δικαιοσύνη στα έθνη. Θα κάνω νεύμα στους εθνικούς, θα σε κάνω επίσης φως για τους εθνικούς, για να φέρεις τη σωτηρία μου στα πέρατα της γης».(Ησαΐας 49)

Ο λόγος μου που βγαίνει από το στόμα μου: Δεν θα επιστρέψει σε μένα άδειος, αλλά θα πραγματοποιήσει αυτό που επιθυμώ και θα πετύχει τον σκοπό για τον οποίο τον έστειλα.

Οι Μεσσιανικές Προφητείες του Ησαΐα

Προφητεία	Προφήτευσε	Εκπληρωμένος
Μαστιγώθηκε και φτύθηκε	Είναι ένα. 1:6	Μάρκος 14:65; Ιωάννης 19:1
Ο νόμος του βγήκε από τη Σιών και ο λόγος Του από την Ιερουσαλήμ	Ησ 2:1-3	Λουκάς 24:46-49. Πράξεις 2:1-40

Γεννημένος από παρθένο	Είναι ένα. 7:14	Matt. 1:18; Λουκάς 2:7
Τον έλεγαν Εμμανουήλ	Είναι ένα. 7:14	Matt. 1:22-23
Μια πέτρα παραπάτημα και βράχος προσβολής	Είναι ένα. 8:14	Rom. 9:32; 1 Pet. 2:8
Είναι το φως του Ζαβουλών και του Νεφθαλί	Είναι ένα. 9:1-3	Matt. 4:12-16
Η δικαιοσύνη της βασιλείας Του	Είναι ένα. 9:6-7	Ιωάννης 5:30; Αποκ. 19:11
Οι Εθνικοί πρέπει να γίνουν δεκτοί στην υπηρεσία Του	Είναι ένα. 11:10; 42:1;	Ιωάννης 10:16; Πράξεις 10:44-48. Rom. 15:9-12
Τεντώθηκε πάνω στο σταυρό και τα χέρια και τα πόδια Του καρφώθηκαν στο ξύλο	Είναι ένα. 25:10-11	Ιωάννης 19:18; 20-25
Παρουσιάστηκε από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή	Είναι ένα. 40:3;	Matt. 3:1-3; Λουκάς 1:17
Η συμπόνια του	Είναι ένα. 40:11; 42:3	Matt. 12:15-20; Εβρ. 4:15
Στάλθηκε ως ελευθερωτής στο λαό	Είναι ένα. 41:1-3	Λουκάς 4:16-21. Λουκάς 4:43
Ήταν πράος και με επιδεικτικό	Είναι ένα. 42:1-2	Phil. 2:7-9
Μισημένο από τους Εβραίους	Είναι ένα. 49:7	Ιωάννης 15:24-25
Θα υποφέρει, θα καταχραστεί	Είναι ένα. 50:6	Matt. 26:67
Το πρόσωπό του είχε αμαυρωθεί πολύ	Είναι ένα. 52:14; 53:3	Ιωάννης 19:1-5
Απορρίφθηκε από τους αδελφούς Του	Είναι ένα. 53:3	Ιωάννης 1:11. Ιωάννης 7:5
Υπέφερε για να σηκώσει τις αμαρτίες μας	Είναι ένα. 53:4	Ματθ.20:28; 26:28
Θα μαστιγωθεί	Είναι ένα. 53:5	Matt. 27:26,29

Ήταν υπομονετικός και σιωπηλός σε όλα Του τα βάσανα	Είναι ένα. 53:7	Ματθ.26:63; 27:12-14
Ήταν χωρίς δόλο	Είναι ένα. 53:9	Κατοικίδιο ζώο. 2:22
Τον έθαψαν μαζί με τους πλούσιους	Είναι ένα. 53:9	Matt. 27:57-60
Έκανε μεσολάβηση για τους δολοφόνους	Είναι ένα. 53:12	Λουκάς 23:24
Αυτή η αγωνία αυξήθηκε με τον αριθμό των κλεφτών	Είναι ένα. 53:12	Μάρκος 15:28
Υπέφερε μόνος του. ακόμη και η παρουσία του Πατέρα αποσύρθηκε	Είναι ένα. 63:1-3	Matt. 27:46

DR Duncan; Hermeneutics Cincinnati, nd σελ. 395-99 και Dr. Hawley O. Taylor; Modern Science and Christian Faith σελ. 179-183

Βασικά σημεία από τον Ησαΐα

- Ο Θεός αναμένει σεβασμό, σεβασμό, τιμή και υπακοή εξαιτίας της αγάπης σας για Αυτόν.
- Υπάρχει πάντα απογοήτευση και συνέπειες ως αποτέλεσμα της αμαρτίας και της εξέγερσης.
- Μετά την αμαρτία, ο Θεός είναι πάντα έτοιμος να συγχωρήσει αφού κάποιος αναγνωρίσει την αμαρτία, αποδείξει μετάνοιας με αλλαγή τρόπου ζωής και επιστροφή στη στοργική Του φροντίδα. Είναι επιλογή του ανθρώπου.
- Σε όσους ήταν κάτω από τη διαθήκη που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή υπήρχε μια υπόσχεση συγχώρεσης. Η συγχώρεση είναι εν Χριστώ.
- Σε όσους βρίσκονται στη διαθήκη του Χριστού, προσφέρει συγχώρεση σε εκείνους που εναποθέτουν την εμπιστοσύνη και την υπακοή τους σε Αυτόν.

ΙΕΡΕΜΙΑ

Ο Ιερεμίας ήταν ο μικρός γιος του Χελκία, ενός από τους ιερείς στο Αναθοθ στην περιοχή του Βενιαμίν. Οι βασιλιάδες που ακολούθησαν τον Ιωσία ήταν όλοι κακοί με φρικτές πράξεις και λατρεύοντας είδωλα. Ο χρόνος τους ως έθνος τελείωνε όταν ο Θεός κάλεσε τον Ιερεμία να μιλήσει στους βασιλιάδες και στο λαό του

Ιούδα λέγοντάς τους ότι θα πολεμούσε εναντίον τους. Αμέτρητες φορές για πάνω από σαράντα χρόνια παρέδωσε το μήνυμα του Θεού - μετάνοια και επιστροφή ή καταστροφή θα ερχόταν στον Ιούδα - αλλά τις περισσότερες φορές απέρριπταν το μήνυμα του Θεού. Μόνο μερικά από τα μηνύματα του Ιερεμίας παρουσιάζονται παρακάτω. Κάποτε διακηρύχθηκε μια αχτίδα ελπίδας, αρκεί να μετανοήσουν και να επιστρέψουν. Τελικά, ο Θεός επέτρεψε να οδηγηθούν στην αιχμαλωσία της Βαβυλώνας από τον Ναβουχοδονόσορ. Αλλά το μήνυμά Του ήταν να μετανοήσετε και να επιστρέψετε ή να αντιμετωπίσετε βέβαιη καταστροφή.

Ιούδας

«Επέστρεψε, άπιστος Ισραήλ», δηλώνει ο Κύριος, «δεν θα σε συνοφρυώσω πια, γιατί είμαι ελεήμων», δηλώνει ο Κύριος, «δεν θα θυμώσω για πάντα. Αναγνώρισε μόνο την ενοχή σου — στασίασες ενάντια στον Κύριο τον Θεό σου, σκόρπισες τις εύνοιες σου σε ξένους θεούς κάτω από κάθε δέντρο που απλώνεται, και δεν με υπάκουσες», λέει ο Κύριος. (Ιερ 3:12-13)

«Αν επιστρέψεις, Ισραήλ, επέστρεψε σε μένα», λέει ο Κύριος. «Αν βάλεις τα απεχθή είδωλά σου μακριά από τα μάτια μου και δεν πλανηθείς πια, και αν με ειλικρινή, δίκαιο και δίκαιο τρόπο ορκιστείς: «Όπως σίγουρα ζει ο Κύριος», τότε τα έθνη θα ευλογηθούν από αυτόν και σε αυτόν θα δοξαστούν». (Ιερ 4:1-2)

«Πηγαίνετε πάνω-κάτω στους δρόμους της Ιερουσαλήμ, κοιτάξτε γύρω και σκεφτείτε, ψάξτε στις πλατείες της. Εάν μπορείτε να βρείτε μόνο ένα άτομο που να ασχολείται με ειλικρίνεια και να αναζητά την αλήθεια, θα συγχωρήσω αυτήν την πόλη». (Ιερ 5:1)

«Σταθείτε στο σταυροδρόμι και κοιτάξτε. Ζητήστε τα αρχαία μονοπάτια, ρωτήστε πού είναι ο καλός δρόμος, και περπατήστε σε αυτόν, και θα βρείτε ανάπαυση για τις ψυχές σας. Αλλά είπατε, «Δεν θα περπατήσουμε σε αυτό». (Ιερ 6:16)

«Αναμόρφωσε τους τρόπους σου και τις πράξεις σου, και θα σε αφήσω να ζήσεις σε αυτόν τον τόπο. Μην εμπιστεύεστε σε απατηλά λόγια και πείτε: «Αυτός είναι ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου, ο ναός του Κυρίου!» Αν αλλάξετε πραγματικά τρόπους και τις πράξεις σας και συμπεριφέρεστε δίκαια μεταξύ σας, εάν δεν καταπιέζετε τον ξένο, τον ορφανό ή τη χήρα και δεν

χύνετε αθώο αίμα σε αυτόν τον τόπο, και εάν δεν ακολουθείτε άλλους θεούς στο δικό σας κακό, τότε θα σε αφήσω να ζήσεις σε αυτόν τον τόπο, στη γη που έδωσα στους προπάτορές σου στους αιώνες των αιώνων». (Ιερ 7:3-7)

«Αλλά κοίτα, εμπιστεύεσαι απατηλές λέξεις που δεν έχουν αξία. ... Ο θυμός μου και η οργή μου θα ξεχυθούν σε αυτόν τον τόπο, σε άνθρωπο και κτήνος, στα δέντρα του αγρού και στους καρπούς της γης, και θα καεί και δεν θα σβήσει. ... Προσοχή λοιπόν, έρχονται μέρες, η γη θα ερημώσει. ... Αλλά ο λαός μου δεν γνωρίζει τις απαιτήσεις του Κυρίου». (Ιερ 7:8, 20, 32, 34, 8:7)

«Ακούστε τους όρους αυτής της διαθήκης και πείτε τους στον λαό του Ιούδα και σε εκείνους που κατοικούν στην Ιερουσαλήμ. Πείτε τους ότι αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Καταραμένος είναι ο άνθρωπος που δεν υπακούει στους όρους αυτής της διαθήκης. ... Τους προειδοποίησα ξανά και ξανά, λέγοντας, «Υπάκουσέ με». Αλλά δεν άκουσαν ούτε έδωσαν προσοχή. Αντίθετα, ακολούθησαν το πείσμα της κακής τους καρδιάς». (Ιερ 11:2-3· 7-8)

Προσευχή Ιερεμίας

«Ξέρω, Κύριε, ότι η ζωή ενός ανθρώπου δεν είναι δική του. Δεν είναι για τον άνθρωπο να κατευθύνει τα βήματά του. Διόρθωσε με, Κύριε, αλλά μόνο με δικαιοσύνη — όχι με τον θυμό σου, μήπως με μειώσεις σε τίποτα. Ρύξε την οργή σου στα έθνη που δεν σε παραδέχονται, στους λαούς που δεν επικαλούνται το όνομά σου. Γιατί έχουν καταβροχθίσει τον Ιακώβ. Τον έχουν καταβροχθίσει ολοκληρωτικά και κατέστρεψαν την πατρίδα του». (Ιερ 10:23-25)

«Μην προσεύχεστε για την ευημερία αυτού του λαού. Αν και νηστεύουν, δεν θα ακούσω την κραυγή τους. Αν και προσφέρουν ολοκαυτώματα και προσφορές σιτηρών, δεν θα τα δεχτώ. Αντίθετα, θα τους καταστρέψω με το σπαθί, την πείνα και την πανούκλα. ... Οι προφήτες προφητεύουν ψέματα στο όνομά μου». (Ιερ 14:11-12· 14)

«Αν μετανοήσεις, θα σε αποκαταστήσω, αν πεις άξια, όχι άχρηστα, λόγια. ... Όταν σας ρωτούν, «Γιατί ο Κύριος έχει διατάξει μια τόσο μεγάλη καταστροφή εναντίον μας; Τι λάθος κάναμε; Τι αμαρτία έχουμε κάνει ενάντια στον Κύριο τον Θεό μας;». Τότε πες τους: «Είναι επειδή οι πατέρες σας με εγκατέλειψαν», λέει ο

Κύριος, «και ακολούθησαν άλλους θεούς και τους υπηρέτησαν και τους προσκύνησαν. Με εγκατέλειψαν και δεν τήρησαν τον νόμο μου. Αλλά φέρθηκες πιο πονηρά από τους πατέρες σου.» (Ιερ 15:19· 16:10-12).

Συνωμοσίες κατά του Ιερεμίας

«Οι άνδρες της Αναθοθ είπαν: «Μην προφητεύετε στο όνομα του Κυρίου, αλλιώς θα πεθάνετε από τα χέρια μας». Αλλά ο Θεός είπε - θα τους τιμωρήσω. Οι νέοι τους θα πεθάνουν από το σπαθί, οι γιοι και οι κόρες τους από την πείνα. Ούτε ένα υπόλοιπο δεν θα τους μείνει, γιατί θα φέρω καταστροφή στους άντρες της Αναθοθ το έτος της τιμωρίας τους». (Ιερ 11:21-23)

«Ο ιερέας Πασχούρ άκουσε τον Ιερεμία να προφητεύει αυτά τα πράγματα, έβαλε τον προφήτη Ιερεμία να χτυπηθεί και να βάλει τα κοντάρια στην Άνω Πύλη του Βενιαμίν στο ναό του Κυρίου. ... Ο Πασχούρ, και όλοι όσοι μένουν στο σπίτι σας θα πάνε στην εξορία στη Βαβυλώνα. Εκεί θα πεθάνεις και θα σε ταφούν, εσύ και όλοι οι φίλοι σου». (Ιερ 20:1-3· 6)

«Μιλήστε σε όλο τον λαό των πόλεων του Ιούδα που έρχονται να προσκυνήσουν στον οίκο του Κυρίου. ... Αυτό λέει ο Κύριος: Εάν δεν με ακούσετε και δεν ακολουθήσετε τον νόμο μου, που σας έθεσα, και εάν δεν ακούσετε τα λόγια των δούλων μου των προφητών, τους οποίους έστειλα ξανά σε εσάς και πάλι (αν και δεν άκουσε), τότε θα κάνω αυτό το σπίτι σαν τη Σηλώ και αυτή την πόλη αντικείμενο κατάρας ανάμεσα σε όλα τα έθνη της γης. Όταν οι ιερείς, οι προφήτες και όλος ο λαός άκουσαν τον Ιερεμία να μιλάει, τον έπιασαν και είπαν «πρέπει να πεθάνεις!». (Ιερ 26:2, 4-9)

«Ο καπετάνιος της φρουράς, που ονομαζόταν Ιριάς, γιος του Σελεμιά, ο γιος του Χανανία, τον συνέλαβε, τον έφερε στους αξιωματούχους και είπε: "Είστε εγκαταλείπετε στους Βαβυλώνιους!" Θύμωσαν με τον Ιερεμία και τον έβαλαν να χτυπηθεί και να φυλακιστεί στο σπίτι του γραμματέα Ιωνάθαν, που είχαν κάνει φυλακή. ... Οι αξιωματούχοι είπαν στον βασιλιά: «Αυτός ο άνθρωπος πρέπει να θανατωθεί. Αποθαρρύνει τους στρατιώτες που έχουν μείνει σε αυτή την πόλη, καθώς και όλο τον κόσμο, με αυτά που τους λέει. Αυτός ο άνθρωπος δεν επιδιώκει το καλό αυτών των ανθρώπων αλλά την καταστροφή τους». «Είναι στα χέρια σου», απάντησε ο βασιλιάς Σεδεκίας. «Ο βασιλιάς δεν μπορεί να κάνει τίποτα για να σου εναντιωθεί». Έτσι, πήραν τον Ιερεμία και τον έβαλαν στη στέρνα. ...

Αυτό λέει ο Κύριος ο Θεός Παντοδύναμος, ο Θεός του Ισραήλ: «Αν παραδοθείτε στους αξιωματικούς του βασιλιά της Βαβυλώνας, η ζωή σας θα σωθεί και αυτή η πόλη δεν θα καεί. εσύ και η οικογένειά σου θα ζήσεις. Αλλά αν δεν παραδοθείτε στους αξιωματικούς του βασιλιά της Βαβυλώνας, αυτή η πόλη θα παραδοθεί στους Βαβυλώνιους και θα την κάψουν. εσύ ο ίδιος δεν θα ξεφύγεις από τα χέρια τους». ... Ο Ιερεμίας παρέμεινε στην αυλή της φρουράς μέχρι την ημέρα που καταλήφθηκε η Ιερουσαλήμ». (Ιερ 37:13-16· 38:4-6· 17-18· 28) ... Ο Ιερεμίας παρέμεινε στην αυλή της φρουράς μέχρι την ημέρα που καταλήφθηκε η Ιερουσαλήμ». (Ιερ 37:13-16· 38:4-6· 17-18· 28) ... Ο Ιερεμίας παρέμεινε στην αυλή της φρουράς μέχρι την ημέρα που καταλήφθηκε η Ιερουσαλήμ». (Ιερ 37:13-16· 38:4-6· 17-18· 28)

Όταν η Βαβυλώνα κατέλαβε την Ιερουσαλήμ, ο Ιερεμίας βρέθηκε αιχμάλωτος του Ιούδα αλυσοδεμένος στην αυλή της αυλής. Απελευθερώθηκε και του δόθηκε η επιλογή να πάει στη Βαβυλώνα ή να μείνει στο σπίτι του. Επέλεξε να μείνει.

Ένας Ανήσυχος Βασιλιάς

«Ο βασιλιάς Σεδεκίας του έστειλε τον Πασχούρ για να ζητήσει τώρα από τον Κύριο για εμάς επειδή ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, μας επιτίθεται. Ίσως ο Κύριος θα μας κάνει θαύματα όπως και στο παρελθόν, ώστε να απομακρυνθεί από εμάς». ... Ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Θα στρέψω εναντίον σου τα πολεμικά όπλα που έχεις στα χέρια σου, τα οποία χρησιμοποιείς για να πολεμήσεις τον βασιλιά της Βαβυλώνας και τους Βαβυλώνιους που βρίσκονται έξω από το τείχος και σε πολιορκούν. ... Θα χτυπήσω αυτούς που ζουν σε αυτή την πόλη». (Ιερ 21:1-2· 4, 6)

Κάνε αυτό που είναι δίκαιο και σωστό. Να σώσει από το χέρι του καταπιεστή του αυτόν που έχει ληστέψει. Μην κάνετε αδικία ή βία στον ξένο, στον ορφανό ή στη χήρα, και μη χύσετε αθώο αίμα σε αυτόν τον τόπο. Διότι αν προσέχετε να εκτελείτε αυτές τις εντολές, τότε βασιλιάδες που κάθονται στον θρόνο του Δαβίδ. (Ιερ 22:3-4)

Μην ακούτε τι σας προφητεύουν οι προφήτες. σε γεμίζουν ψεύτικες ελπίδες. Μιλούν οράματα από το μυαλό τους, όχι από το στόμα του Κυρίου. (Ιερ 23:16)

Ο Θεός είναι Πιστός - Κρατάει τον Λόγο Του

Καταστροφή Μια βεβαιότητα

«Θα δώσω τις γυναίκες τους σε άλλους άνδρες και τα χωράφια τους σε νέους ιδιοκτήτες. Από τον μικρότερο έως τον μεγαλύτερο, όλοι είναι άπληστοι για κέρδος, προφήτες και ιερείς, όλοι εξαπατούν. ... «Βλέπετε, θα τους τελειοποιήσω και θα τους δοκιμάσω, γιατί τι άλλο μπορώ να κάνω εξαιτίας της αμαρτίας του λαού μου; ... Θα κάνω αυτόν τον λαό να φάει πικρό φαγητό και να πει δηλητηριασμένο νερό. Θα τους διασκορπίσω σε έθνη που ούτε αυτοί ούτε οι πατέρες τους γνώρισαν, και θα τους καταδιώξω με το σπαθί μέχρι να τους καταστρέψω» (Ιερ 8:10, 9:7, 9:15-16).

«Θα τους φέρω μια καταστροφή που δεν μπορούν να ξεφύγουν. Αν και με φωνάζουν, δεν θα τους ακούσω». (Ιερ 11:11)

«Θα καταστρέψω την υπερηφάνεια του Ιούδα και τη μεγάλη υπερηφάνεια της Ιερουσαλήμ. Αυτοί οι πονηροί άνθρωποι, που αρνούνται να ακούσουν τα λόγια μου, που ακολουθούν το πείσμα της καρδιάς τους και κυνηγούν άλλους θεούς για να τους υπηρετήσουν και να τους προσκυνήσουν». (Ιερ 13:9-10)

«Θα στείλω τέσσερα είδη καταστροφών εναντίον τους», λέει ο Κύριος, «το σπαθί για να σκοτώσει και τα σκυλιά για να σύρουν μακριά και τα πουλιά του ουρανού και τα θηρία της γης για να καταβροχθίσουν και να καταστρέψουν. Θα φέρω μια καταστροφή σε αυτό το μέρος που θα κάνει τα αυτιά όλων όσοι το ακούσουν να τσούζουν. Γιατί με έχουν εγκαταλείψει». (Ιερ 15:3-4)

«Θέτω μπροστά σου τον δρόμο της ζωής και τον δρόμο του θανάτου. Όποιος μείνει σε αυτή την πόλη θα πεθάνει από το σπαθί, την πείνα ή την πανούκλα. Αλλά όποιος βγει και παραδοθεί στους Βαβυλώνιους που σε πολιορκούν θα ζήσει. θα ξεφύγει με τη ζωή του». (Ιερ 21:8-10)

«Ασχολούμαι με τον Σεδεκία, τον βασιλιά του Ιούδα, τους αξιωματούχους του και τους επιζώντες από την Ιερουσαλήμ, είτε παραμένουν σε αυτή τη γη είτε ζουν στην Αίγυπτο. Θα τους κάνω απεχθή και προσβολή για όλα τα βασίλεια της γης, όνειδος και λογοκρισία, αντικείμενο χλευασμού και κατάρας». (Ιερ 24:8-9)

«Αυτό λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Πήγαινε στον Σεδεκία, τον βασιλιά του Ιούδα και πες του: Αυτό λέει

ο Κύριος: Πρόκειται να παραδώσω αυτή την πόλη στον βασιλιά της Βαβυλώνας, και θα καεί είναι κάτω. Δεν θα ξεφύγετε από τα χέρια του, αλλά σίγουρα θα αιχμαλωτιστείτε και θα του παραδοθείτε. Θα δεις τον βασιλιά της Βαβυλώνας με τα μάτια σου και θα μιλήσει μαζί σου πρόσωπο με πρόσωπο. Και θα πας στη Βαβυλώνα. Δεν θα πεθάνεις από το σπαθί. Θα πεθάνεις ειρηνικά». (Ιερ 34:2-5)

«Αυτό λέει ο Κύριος για τον Ιωακείμ, τον βασιλιά του Ιούδα: Δεν θα έχει κανέναν να καθίσει στον θρόνο του Δαβίδ. Το σώμα του θα πεταχτεί έξω και θα εκτεθεί στη ζέστη τη μέρα και στον παγετό τη νύχτα. Θα τιμωρήσω αυτόν και τα παιδιά του και τους υπηρέτες του για την κακία τους. Θα φέρω εναντίον τους και σε όσους κατοικούν στην Ιερουσαλήμ και στον λαό του Ιούδα κάθε καταστροφή που είπα εναντίον τους, επειδή δεν άκουσαν». (Ιερ 36:30-31)

«Ο Θεός του Ισραήλ, λέει: Πες στον βασιλιά του Ιούδα, που σε έστειλε να με ρωτήσει: «Ο στρατός του Φαραώ, που έχει βγει για να σε υποστηρίξει, θα επιστρέψει στη γη του, στην Αίγυπτο. Όταν οι Βαβυλώνιοι θα επιστρέψουν και θα επιτεθούν σε αυτήν την πόλη. Θα το συλλάβουν και θα το κάψουν». (Ιερ 37:7-8)

Αφού ο βαβυλωνιακός στρατός είχε αποσυρθεί από την Ιερουσαλήμ λόγω του στρατού του Φαραώ, ο Ιερεμίας άρχισε να εγκαταλείπει την πόλη για να πάει στην περιοχή του Βενιαμίν για να πάρει το μερίδιό του από την περιουσία. (Ιερ 37:11-12)

Όταν τους είδαν ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, και όλοι οι στρατιώτες, τράπηκαν σε φυγή. έφυγαν από την πόλη τη νύχτα μέσω του κήπου του βασιλιά, μέσα από την πόλη ανάμεσα στα δύο τείχη, και κατευθύνθηκαν προς την Αράμπα. Αλλά ο βαβυλωνιακός στρατός τους καταδίωξε και πρόλαβε τον Σεδεκία στις πεδιάδες της Ιεριχούς. Τον αιχμαλώτισαν και τον πήγαν στον Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, στη Ριμπλά, στη γη Χαμάθ, όπου του επέβαλε ποινή. Εκεί στη Ριμπλά, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας έσφαξε τους γιους του Σεδεκία μπροστά στα μάτια του και σκότωσε επίσης όλους τους ευγενείς του Ιούδα. Μετά έβγαλε τα μάτια του Σεδεκία και τον έδεσε με χάλκινα δεσμά για να τον πάει στη Βαβυλώνα. (Ιερ 39:4-7)

Καταστροφή των γύρω εθνών

«Όσο για όλους τους πονηρούς γείτονές μου που αρπάζουν την κληρονομιά, έδωσα στο λαό μου τον Ισραήλ, θα τον ξεριζώσω από τα εδάφη τους και θα ξεριζώσω τον οίκο του Ιούδα από ανάμεσά τους. Αλλά αφού τους ξεριζώσω, θα συμπονηθώ ξανά και θα φέρω τον καθένα πίσω στη δική του κληρονομιά και στη χώρα του. Και αν μάθουν καλά τις οδούς του λαού μου και ορκιστούν στο όνομά μου, λέγοντας: «Όσο σίγουρα ζει ο Κύριος» — όπως κάποτε δίδαξαν τον λαό μου να ορκίζεται στον Βάαλ — τότε θα εδραιωθούν στον λαό μου. Αλλά αν κανένα έθνος δεν ακούσει, θα το ξεριζώσω και θα το καταστρέψω εντελώς». (Ιερ 12:14-17)

«Επειδή δεν άκουσες τα λόγια μου, θα καλέσω τον δούλο μου Ναβουχοδονόσορ, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, θα τους φέρω εναντίον αυτής της γης και των κατοίκων της και εναντίον όλων των γύρω εθνών. Θα τους καταστρέψω ολοκληρωτικά και θα τους κάνω αντικείμενο φρίκης και περιφρόνησης και αιώνιο ερείπιο. Ολόκληρη αυτή η χώρα θα γίνει έρημος, και αυτά τα έθνη θα υπηρετούν τον βασιλιά της Βαβυλώνας εβδομήντα χρόνια». (Ιερ 25:8-11)

«Στείλτε μήνυμα στους βασιλιάδες του Εδώμ, του Μωάβ, του Αμμών, της Τύρου και της Σιδώνας μέσω των απεσταλμένων που έχουν έρθει στην Ιερουσαλήμ στον Σεδεκία, τον βασιλιά του Ιούδα. Δώσε τους ένα μήνυμα για τους κυρίους τους και πες: «Αυτό λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος, ο Θεός του Ισραήλ: Θα παραδώσω όλες τις χώρες σας στον δούλο μου Ναβουχοδονόσορ, βασιλιά της Βαβυλώνας». (Ιερ 27:3-6)

Η Αίγυπτος, οι Φιλισταίοι, ο Μωάβ, ο Αμμών, ο Εδώμ, η Κεδάρ, η Ασόρ, καταστράφηκαν όλοι όπως είχε προφητεύσει ο Ιερεμίας. (Ιερ 46-49)

Βαβυλών

«Αυτός είναι ο λόγος που είπε ο Κύριος μέσω του προφήτη Ιερεμία σχετικά με τη Βαβυλώνα και τη γη των Βαβυλωνίων. ... Θα ξεσηκώσω και θα φέρω εναντίον της Βαβυλώνας μια συμμαχία μεγάλων εθνών από τη γη του βορρά. Θα πάρουν τις θέσεις τους εναντίον της, και από τα βόρεια θα αιχμαλωτιστεί. ... Ο Κύριος έχει ξεσηκώσει τους βασιλιάδες των Μήδων, επειδή σκοπός του είναι να καταστρέψει τη Βαβυλώνα. Ο Κύριος θα πάρει εκδίκηση, εκδίκηση για τον ναό του». (Ιερ 50:1, 9· 51:11)

Γιατί ο Κύριος είναι Θεός ανταπόδοσης. Θα το ξεπληρώσει στο ακέραιο. (Ιερ 51:56)

Ψευδοπροφήτες

«Μερικοί από τους πρεσβυτέρους είπαν: «Ο Μιχαίας από το Μορσέθ προφήτευσε στις ημέρες του Εζεκία, βασιλιά του Ιούδα: «Η Σιών θα οργωθεί σαν χωράφι, η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωρός ερειπίων, ο λόφος του ναού, ένας λόφος κατάφυτος από αλσύλλια» (Ιερ. 26:17)

«Μην ακούτε τους προφήτες που λένε: "Πολύ σύντομα τώρα τα αντικείμενα από τον οίκο του Κυρίου θα επιστραφούν από τη Βαβυλώνα". Σου προφητεύουν ψέματα. Μην τους ακούς. Υπηρέτησε τον βασιλιά της Βαβυλώνας και θα ζήσεις». (Ιερ 27:16-17)

«Ο προφήτης Ανανίας ψευδώς προφήτευσε: «Θα σπάσω τον ζυγό του βασιλιά της Βαβυλώνας. Μέσα σε δύο χρόνια θα φέρω πίσω σε αυτό το μέρος όλα τα αντικείμενα του οίκου του Κυρίου». ... «Ακου, Hananiah! Ο Κύριος δεν σας έστειλε, αλλά εσείς έχετε πείσει αυτό το έθνος να εμπιστευτεί στα ψέματα. Γι' αυτό, αυτό λέει ο Κύριος: Πρόκειται να σε απομακρύνω από προσώπου γης. Αυτή τη χρονιά θα πεθάνεις.» (Ιερ 28:2-3· 15-16)

Στους αιχμαλώτους της Βαβυλώνας

«Θεωρώ καλούς τους εξόριστους από τον Ιούδα, τους οποίους έστειλα από αυτόν τον τόπο στη γη των Βαβυλωνίων. Τα μάτια μου θα τους προσέχουν για το καλό τους, και θα τους φέρω πίσω σε αυτή τη γη. ... Αλλά όταν συμπληρωθούν τα εβδομήντα χρόνια, θα τιμωρήσω τον βασιλιά της Βαβυλώνας και το έθνος του, τη γη των Βαβυλωνίων». (Ιερ 24:5· 25:12)

«Σε όλους εκείνους που εξόριστα από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα: «Χτίστε σπίτια και εγκατασταθείτε. φυτέψτε κήπους και τρώτε ό,τι παράγουν». ... «Μην αφήσετε τους προφήτες και τους μάντιες ανάμεσά σας να σας εξαπατήσουν». ... «Όταν συμπληρωθούν εβδομήντα χρόνια για τη Βαβυλώνα, θα έρθω σε σένα και θα εκπληρώσω την ευγενική υπόσχεσή μου να σε φέρω πίσω σε αυτόν τον τόπο.» (Ιερ 29:4-5· 8· 10-11).

«Διότι γνωρίζω τα σχέδια που έχω για σένα», δηλώνει ο Κύριος, «σχέδια να σε ευημερήσουν και όχι να σε βλάψουν, σχέδια να σου δώσουν ελπίδα και μέλλον. Τότε θα με επικαλεστείς και θα έρθεις και θα προσευχηθείς σε μένα, και θα σε ακούσω. Θα με

αναζητήσεις και θα με βρεις όταν με αναζητήσεις με όλη σου την καρδιά» (Ιερ 29:11-13).

Σχέδια για το μακρινό μέλλον

«Η καρδιά είναι απάτη πάνω από όλα και δεν θεραπεύεται. Ποιος μπορεί να το καταλάβει; «Εγώ, ο Κύριος, ερευνώ την καρδιά και εξετάζω το νου, για να ανταμείψω τον άνθρωπο σύμφωνα με τη συμπεριφορά του, σύμφωνα με όσα αξίζουν οι πράξεις του» (Ιερ 17:9-10).

«Έρχονται μέρες», δηλώνει ο Κύριος, «όπου θα αναδείξω στον Δαβίδ ένα δίκαιο κλαδί, Βασιλιά που θα βασιλεύει με σύνεση και θα κάνει το δίκαιο και το δίκαιο στη γη. Στις ημέρες του ο Ιούδας θα σωθεί και ο Ισραήλ θα ζήσει με ασφάλεια. Αυτό είναι το όνομα με το οποίο θα ονομαστεί: Ο Κύριος η δικαιοσύνη μας.» (Ιερ 23:5-6).

«Έρχεται καιρός», δηλώνει ο Κύριος, «όταν θα κάνω μια νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιούδα. Δεν θα είναι σαν τη διαθήκη που έκανα με τους προγόνους τους, όταν τους έπιασα από το χέρι για να τους οδηγήσω έξω από την Αίγυπτο, επειδή παραβίασαν τη διαθήκη μου, αν και ήμουν σύζυγός τους», λέει ο Κύριος. «Αυτή είναι η διαθήκη Θα κάνω με τον οίκο του Ισραήλ μετά από αυτόν τον καιρό», λέει ο Κύριος. «Θα βάλω το νόμο μου στο μυαλό τους και θα τον γράψω στις καρδιές τους. Θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί θα είναι ο λαός μου. Δεν θα διδάσκει πλέον κανείς τον πλησίον του, ούτε ο άνθρωπος τον αδελφό του, λέγοντας: «Γνώρισε τον Κύριο», γιατί όλοι θα με γνωρίσουν, από τον μικρότερο έως τον μεγαλύτερο», λέει ο Κύριος. «Διότι θα συγχωρήσω την κακία τους και δεν θα θυμάμαι πια τις αμαρτίες τους» (Ιερ 31:31-34).

Βασικά σημεία από τον Ιερεμία

- Ο Ιεχωβά Θεός θέλει όλους ο λαός Του να είναι πιστός στη διαθήκη Του κάνοντας το θέλημά Του.
- Ο Θεός είναι υπομονετικός με όσους επαναστατούν λόγω ανυπακοής και αμαρτίας.
- Αποδείξτε τις απόψεις και τις ερμηνείες του θρησκευτικού ηγέτη αναζητώντας τις Γραφές, τη Βίβλο, για να αποδείξετε το θέλημα του Θεού.
- Υπάρχουν πολλές ευκαιρίες αν κάποιος ψάχνει να μετανοήσει, να επιστρέψει και να αποκατασταθεί στον Θεό.
- Ο Θεός πάντα συγχωρεί αυτούς που ολόψυχα επιδιώκουν να κάνουν το θέλημά Του.

- Κλάψτε για όσους δεν μπορούν ή δεν θέλουν να επιστρέψουν στον Θεό.

ΘΡΥΝΟΙ

Ο Ιερεμίας παρακάλεσε τους Βασιλείς και τους ανθρώπους να μετανοήσουν, να επιστρέψουν και να υπακούσουν στις εντολές της διαθήκης που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή. Εκείνοι όμως αρνήθηκαν, τον απείλησαν με θάνατο, τον έβαλαν σε μπουντρούμια και στέρνες. Βρέθηκε από τον στρατό της Βαβυλώνας αλυσοδεμένο στην αυλή της Ιερουσαλήμ όταν την κατέκτησαν και την κατέστρεψαν.

Ήρθε η κρίση στην Ιερουσαλήμ και στον Ιούδα

Κεφάλαιο 1

- Δείτε πόσο έρημη είναι η Ιερουσαλήμ! Κάποτε η πόλη ήταν γεμάτη κόσμο. Κάποτε ήταν σημαντικό μεταξύ των εθνών.
- Ο Ιούδας έχει εξοριστεί μετά από πολλά βάσανα και σκληρή μεταχείριση.
- Οι δρόμοι προς τη Σιών είναι έρημοι. Κανείς δεν έρχεται στα ετήσια φεστιβάλ. Κανείς δεν περνά από καμία από τις πύλες του.
- Οι εχθροί της έχουν γίνει κύριοι της. οι εχθροί της είναι άνετα. Ο Κύριος της έφερε θλίψη εξαιτίας των πολλών αμαρτιών της.
- Όλο το μεγαλείο έχει φύγει.
- Η Ιερουσαλήμ έχει αμαρτήσσει πολύ και έχει γίνει ακάθαρτη. Όλοι όσοι την τίμησαν τώρα την περιφρονούν,
- Οι αμαρτίες μου έχουν δεθεί σε ζυγό. από τα χέρια του πλέκονταν μεταξύ τους. Ήρθαν στο λαιμό μου και ο Κύριος μάτωσε τη δύναμή μου. Με έχει παραδώσει σε αυτούς που δεν αντέχω.
- Ο Κύριος είναι δίκαιος, αλλά επαναστάτησα ενάντια στην εντολή του.

Κεφάλαιο 2

- Πώς ο Κύριος σκέπασε την Κόρη της Σιών με το σύννεφο του θυμού του!
- Χωρίς οίκτο ο Κύριος κατάπιε όλες τις κατοικίες του Ιακώβ. στην οργή του γκρέμισε τα οχυρά της κόρης του Ιούδα. Κατέβασε το βασίλειό της και τους πρίγκιπες του στο έδαφος με ατιμία.
- Ο Κύριος είναι σαν εχθρός. έχει καταπιεί το Ισραήλ. Έχει καταπιεί όλα τα παλάτια της και έχει

καταστρέψει τα οχυρά της. Έχει πολλαπλασιάσει το πένθος και τον θρήνο.

- Τα οράματα των προφητών σας ήταν ψευδή και άχρηστα. δεν εξέθεσαν την αμαρτία σου για να αποκρούσουν την αιχμαλωσία σου.
- Οι χρησμοί που σου έδωσαν ήταν ψεύτικοι και παραπλανητικοί.
- Ο Κύριος έχει κάνει αυτό που σχεδίασε. εκπλήρωσε τον λόγο του, τον οποίο είχε διατάξει προ πολλού.

κεφάλαιο 3

- Είμαι ο άνθρωπος που είδε τη θλίψη από τη ράβδο της οργής του. Με έδιωξε μακριά και με έκανε να περπατάω στο σκοτάδι και όχι στο φως. πράγματι, έχει στρέψει το χέρι του εναντίον μου ξανά και ξανά, όλη την ημέρα.
- Μου έκλεισε το δρόμο με ογκόλιθους. έχει στραβώσει τους δρόμους μου.
- Θυμάμαι την ταλαιπωρία και την περιπλάνησή μου, την πίκρα και τη χολή. Τους θυμάμαι καλά και η ψυχή μου είναι καταποντισμένη μέσα μου. Ωστόσο, αυτό το θυμάμαι και επομένως έχω ελπίδα.
- Εξαιτίας της μεγάλης αγάπης του Κυρίου, δεν καταναλώνουμε, γιατί οι συμπόνια Του δεν αποτυγχάνουν ποτέ.
- Ο Κύριος είναι καλός σε εκείνους που ελπίζουν σε αυτόν, σε εκείνον που τον αναζητά. καλό είναι να περιμένεις ήσυχα τη σωτηρία του Κυρίου.
- Αν και φέρνει θλίψη, θα δείξει συμπόνια, τόσο μεγάλη είναι η αδιάκοπη αγάπη του.
- Γιατί κάποιος ζωντανός άνθρωπος να παραπονιέται όταν τιμωρείται για τις αμαρτίες του;
- Ας εξετάσουμε τους δρόμους μας και ας τους δοκιμάσουμε, και ας επιστρέψουμε στον Κύριο. Ας σηκώσουμε τις καρδιές μας και τα χέρια μας στον Θεό στον ουρανό και ας πούμε: «Αμαρτήσαμε και επαναστατήσαμε και δεν συγχωρήσατε.
- Επικαλούσα το όνομά σου, Κύριε, από τα βάθη του λάκκου. Ακούσατε την παράκλησή μου: «Μην κλείνεις τα αυτιά σου στην κραυγή μου για ανακούφιση». Πλησίασες όταν σε κάλεσα και είπες: «Μη φοβάσαι».

Κεφάλαιο 4

- Η τιμωρία του λαού μου είναι μεγαλύτερη από εκείνη των Σοδόμων, που ανατράπηκε σε μια στιγμή χωρίς ένα χέρι να στραφεί για να τη βοηθήσει.
- Όσοι σκοτώνονται από το σπαθί είναι καλύτερα από αυτούς που πεθαίνουν από την πείνα.

κατατρεγμένοι από την πείνα, σπαταλούν λόγω έλλειψης τροφής από το χωράφι.

- Με τα χέρια τους οι συμπονετικές γυναίκες μαγείρεψαν τα δικά τους παιδιά, που έγιναν το φαγητό τους όταν καταστράφηκαν οι δικοί μου άνθρωποι.
- Οι ιερείς δεν τιμούνται, οι πρεσβύτεροι δεν έχουν εύνοια.
- Το τέλος μας πλησίαζε, οι μέρες μας ήταν μετρημένες, γιατί το τέλος μας είχε φτάσει.
- Κόρη της Σιών, η τιμωρία σου θα τελειώσει. Δεν θα παρατείνει την εξορία σου.

Κεφάλαιο 5

- Οι πατέρες μας αμάρτησαν και δεν υπάρχουν πια, και εμείς φέρουμε την τιμωρία τους.
- Οι σκλάβοι κυριαρχούν πάνω μας και δεν υπάρχει κανένας να μας ελευθερώσει από τα χέρια τους.
- Αλίμονο σε μας, γιατί αμαρτήσαμε! Εξαιτίας αυτού, οι καρδιές μας είναι αγχές εξαιτίας αυτών των πραγμάτων τα μάτια μας θαμπώνουν για το όρος Σιών, που βρίσκεται έρημο.
- Αποκαταστήστε μας στον εαυτό σας, Κύριε, για να επιστρέψουμε. ανανεώστε τις μέρες μας όπως παλιά.

Σημείο κλειδί από το Lamentations.

- Ο Κύριος είναι πιστός, προφήτευσε την καταστροφή χωρίς οίκτο, εκτός αν μετανοήσουν και επιστρέψουν σε Αυτόν. Αλλά ο Κύριος είναι καλός και συμπονετικός με εκείνους στην Παλαιά και Νέα Διαθήκη που Τον εμπιστεύονται και Τον υπακούουν κάνοντας το θέλημά Του. Η ελπίδα τους είναι σε Αυτόν, καθώς δεν θα τους διώξει για πάντα, αλλά θα δείξει συμπόνια.

EZEKIHΛ

Ο Ιεζεκιήλ ήταν ένας από τους πολλούς αιχμαλώτους που οδηγήθηκαν στη Βαβυλώνα κατά το δεύτερο στάδιο της αιχμαλωσίας στη βασιλεία του Ιωακίμ (597 π.Χ.). Αυτό ήταν περίπου οκτώ χρόνια αφότου ο Δανιήλ μεταφέρθηκε στη Βαβυλώνα. (Βίβλος Dickson)

Προφητείες

Στα πρώτα εννέα κεφάλαια ο Ιεζεκιήλ βλέπει πολλά οράματα, μερικά απλά άλλα πολύ περίτεχνα, αλλά όλα σχετίζονται με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ με τους αιχμαλώτους να οδηγούνται στη Βαβυλώνα σε τρία

στάδια. Όλα ή τα περισσότερα από τα οράματα αναφέρονταν στην ολοκληρωτική καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Οπως:

- Το πρώτο είναι τα τέσσερα όντα που έχουν την εμφάνιση ανθρώπου αλλά το καθένα με πρόσωπα ανθρώπου, λιονταριού, αετού και βοδιού και επίσης τροχούς, πόδια, φτερά, αναμμένα κάρβουνα και φωτιά.
- Η όρθη πολιορκία λειτουργεί εναντίον της, χτίστε μια ράμπα πάνω της, στήστε στρατόπεδα εναντίον της και βάλτε κριάρια γύρω της. (Ιεζ 4:2)
- Θα σε τιμώρησω μπροστά στα έθνη. Εξαιτίας όλων των απεχθών ειδώλων σου, θα σου κάνω ό,τι δεν έχω ξανακάνει και δεν θα ξανακάνω ποτέ. Γι' αυτό, ανάμεσά σας οι πατέρες θα φάνε τα παιδιά τους, και τα παιδιά θα φάνε τους πατέρες τους. (Ιεζ 5:8-10)
- Θα στείλω πείνα και άγρια θηρία εναντίον σου και θα σε αφήσουν άτεκνο. Πανούκλα και αιματοχυσία θα σαρώσουν μέσα σου, και θα φέρω το σπαθί εναντίον σου. Εγώ ο Κύριος μίλησα. (Ιεζ 5:17)
- Εξαιτίας όλων των πονηρών και απεχθών πρακτικών του οίκου του Ισραήλ, θα πέσουν από το σπαθί, την πείνα και την πανούκλα. (Ιεζ 6:11)
- Θα σε κρίνω σύμφωνα με τη συμπεριφορά σου και θα σου ανταποδώσω για όλες τις απεχθείς πράξεις σου. Δεν θα σε κοιτάξω με οίκτο ούτε θα σε λυπάμαι. (Ιεζ 7:3-4)
- Ήρθε η καταστροφή πάνω σας — εσείς που κατοικείτε στη γη. Ήρθε η ώρα, η μέρα είναι κοντά. (Ιεζ 7:7)
- Θα φέρω τους πιο πονηρούς από τα έθνη να κυριεύσουν τα σπίτια τους. Θα βάλω τέλος στην υπερηφάνεια των ισχυρών, και τα ιερά τους θα βεβηλωθούν. Όταν έρθει ο τρόμος, θα αναζητήσουν ειρήνη, αλλά δεν θα υπάρξει. Συμφορά πάνω σε συμφορά θα έρθει, και φήμες πάνω σε φήμες. (Ιεζ 7:24-26)
- Θα τα αντιμετωπίσω με θυμό. Δεν θα τους κοιτάξω με οίκτο ούτε θα τους λυπηθώ. Αν και φωνάζουν στα αυτιά μου, δεν θα τους ακούσω. (Ιεζ 8:18)
- Πήγαινε σε όλη την πόλη της Ιερουσαλήμ και βάλε σημάδι στα μέτωπα εκείνων που θρηνούν και θρηνούν για όλα τα απεχθή πράγματα που γίνονται σε αυτήν. Σφάζτε γέρους, νέους και κορίτσια, γυναίκες και παιδιά, αλλά μην αγγίζετε κανέναν που έχει το σημάδι. (Ιεζ 9:4-6)

Καταστροφή

Στο κεφάλαιο 10 προφητεύεται ένα σημαντικό γεγονός - η δόξα του Κυρίου θα φύγει από το κατώφλι του ναού και θα σταματήσει πάνω από τα χερουβείμ. Ο Θεός έφυγε από τον Ναό. Η ώρα της καταστροφής της Ιερουσαλήμ πλησιάζει. Ο Θεός έχει υποσχεθεί θάνατο από πηλούς, πείνα και σπαθί. «Κατά το ένατο έτος της βασιλείας του, τον δέκατο μήνα, τη δέκατη ημέρα του μήνα, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, ήρθε με όλο το στρατό του εναντίον της Ιερουσαλήμ και την πολιορκήσε. Και έχτισαν πολιορκητικά έργα ολόγυρα. Έτσι, η πόλη ήταν πολιορκημένη μέχρι το ενδέκατο έτος του βασιλιά Σεδεκία. Την ένατη ημέρα του τέταρτου μήνα ο λιμός ήταν τόσο σφοδρός στην πόλη που δεν υπήρχε τροφή για τον λαό της χώρας». (2 Βασιλέων 25:1-3]

1. Η πρώτη πολιορκία από τη Βαβυλώνα έγινε το 606 π.Χ. Ο Daniel και άλλοι πιάστηκαν αιχμάλωτοι σε αυτήν την ομάδα.
2. Η δεύτερη εκτόπιση έγινε το 597 π.Χ. Ο Ιεζεκιήλ ήταν σε αυτή την ομάδα και προφήτευσε στους 10.000 αιχμαλώτους — κατά τη διάρκεια αυτής της κατάκτησης.
3. Στην τρίτη πολιορκία (586 π.Χ.) η Ιερουσαλήμ λεηλατείται, ο Ναός καταστράφηκε και το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού αιχμαλωτίστηκε.
4. Μέσα από όλα τα παραπάνω, ο Ιερεμίας κήρυττε στην Ιερουσαλήμ.
(από το The Outlined Bible του Steve Flatt)

Ο Ιούδας δεν ήταν το μόνο έθνος που υποσχέθηκε να τιμωρήσει ο Θεός, ο Ιεζεκιήλ αναφέρει συγκεκριμένα:

1. Ammon
«Ίδού, εγώ σας παραδίδω στον λαό της Ανατολής για κτήση, και θα στήσουν τα στρατόπεδά τους ανάμεσά σας και θα κάνουν τις κατοικίες τους ανάμεσά σας. Θα φάνε τους καρπούς σου και θα πιουν το γάλα σου. Θα κάνουν τη Ραμπά βοσκότοπο για τις καμήλες και τον Αμμών ποίμνιο για τα κοπάδια. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Διότι έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός: Επειδή χτυπήσατε τα χέρια σας και πατήσατε τα πόδια σας και χαίρεστε με όλη την κακία μέσα στην ψυχή σας ενάντια στη γη του Ισραήλ». (Ιεζ 25:1-7)
2. Μωάβ
«Θα το δώσω μαζί με τους Αμμωνίτες στον λαό της Ανατολής ως κτήμα». (Ιεζ 25:8-11)
3. Εδώμ

«Θα απλώσω το χέρι μου εναντίον του Εδώμ και θα αποκόψω από αυτόν άνθρωπο και θηρίο. Και θα το κάνω έρημο. (Ιεζ 25:12-14)

4. Φιλιστία

Θα εκδικήσω μεγάλη εκδίκηση εναντίον τους με οργανισμένες επιπλήξεις. Τότε θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος, όταν θα τους εκδικηθώ». (Ιεζ 25:15-17)

5. Ελαστικό

«Ίδού, είμαι εναντίον σου, Τύρο, και θα σηκώσω πολλά έθνη εναντίον σου, όπως η θάλασσα σηκώνει τα κύματα της. Θα καταστρέψουν τα τείχη της Τύρου και θα γκρεμίσουν τους πύργους της, και θα ξύσω το χόμα της από πάνω της και θα την κάνω γυμνό βράχο». (Ιεζ 26:1-28:19)

6. Σιδώνας

«Θα στείλω λοιμό μέσα της και αίμα στους δρόμους της, και οι σκοτωμένοι θα πέσουν ανάμεσά της, από το σπαθί που είναι εναντίον της από κάθε πλευρά. Τότε θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Κύριος». (Ιεζ 28:20-26)

7. Αίγυπτος

«Θα φέρω σπαθί επάνω σου, και θα αποκόψω από σένα άνθρωπο και θηρίο, και η γη της Αιγύπτου θα είναι ερημιά και ερημιά». (Ιεζ 29:1-32:32)

Φρουρός

Γιε ανθρώπου, σε έκανα φύλακα για τον οίκο του Ισραήλ. Λοιπόν, ακούστε τη λέξη που λέω και δώστε τους προειδοποίηση από εμένα. Όταν λέω στον πονηρό, πονηρός, σίγουρα θα πεθάνεις, και δεν μιλάς για να τον αποτρέψεις από τους δρόμους του, αυτός ο πονηρός άνθρωπος θα πεθάνει για την αμαρτία του, και θα σε λογοδοτήσω για το αίμα του. Αν όμως ειδοποιήσεις τον πονηρό να απομακρυνθεί από τους δρόμους του και δεν το κάνει, θα πεθάνει για την αμαρτία του, αλλά εσύ θα έχεις σώσει τον εαυτό σου. ... Δεν απολαμβάνω τον θάνατο των πονηρών, αλλά μάλλον το ότι απομακρύνονται από τους δρόμους τους και ζουν. Στροφή! Γύρνα από τους κακούς σου δρόμους! Γιατί θα πεθάνεις, οίκο του Ισραήλ;» (Ιεζ 33:7-9)

«Γι' αυτό, γιε ανθρώπου, πες στους συμπατριώτες σου: Η δικαιοσύνη του δικαίου δεν θα τον σώσει όταν παρακούει, και η κακία του κακού δεν θα τον κάνει να πέσει όταν απομακρυνθεί από αυτήν. Ο δίκαιος, αν αμαρτήσει, δεν θα του επιτραπεί να ζήσει λόγω της προηγούμενης δικαιοσύνης του ». Αν πω στον δίκαιο άνθρωπο ότι σίγουρα θα ζήσει, αλλά στη συνέχεια εμπιστευτεί τη δικαιοσύνη του και κάνει το κακό,

κανένα από τα δίκαια που έκανε δεν θα θυμηθεί. Θα πεθάνει για το κακό που έκανε. Και αν πω στον πονηρό: «Σίγουρα θα πεθάνεις», αλλά στη συνέχεια απομακρύνεται από την αμαρτία του και κάνει το δίκαιο και το σωστό—αν δώσει πίσω ό,τι πήρε ως ενέχυρο για δάνειο, επιστρέφει ό,τι έκλεψε, ακολουθεί τα διατάγματα που δίνουν ζωή, και δεν κάνει κακό, σίγουρα θα ζήσει. Δεν θα πεθάνει. Καμία από τις αμαρτίες που έχει διαπράξει δεν θα θυμάται εναντίον του. Έχει κάνει αυτό που είναι δίκαιο και σωστό. σίγουρα θα ζήσει. ... Θα κρίνω τον καθένα από εσάς σύμφωνα με τους δικούς του τρόπους». (Ιεζ 33:11-16-20)

Σχόλιο: Η φύση του Θεού είναι αγάπη, δικαιοσύνη και έλεος. Δεν θέλει να χαθεί κανένας. Είναι πάντα έτοιμος να συγχωρήσει όποτε επιστρέφει κανείς κοντά Του. Η λειτουργία του φύλακα είναι βασικά αυτή του βοσκού. Ένας βοσκός παρακολουθεί τα αρπακτικά. όπως, λύκοι και κλέφτες. Ένας καλός βοσκός κυνηγά ένα πρόβατο που έχει περιπλανηθεί. Χτίζει φράχτη για να τα προστατεύει τη νύχτα. Αυτές φαίνεται να είναι οι λειτουργίες των ηγετών εκείνων στο Σώμα του Χριστού, την εκκλησία Του.

Όραμα του Μέλλοντος

Αρχίζοντας στο Κεφάλαιο 37 δίνονται οράματα. Τα ακόλουθα είναι προσωπική ερμηνεία αυτών των οραμάτων. Μπορεί να έχουν δίκιο, εν μέρει σωστά ή εντελώς λάθος.

1. Κοιλιάδα των ξηρών οστών

Τα ξερά οστά που είναι διάσπαρτα μπορεί να αντιπροσωπεύουν ζωές στρατιωτών και κατοικίες που χάθηκαν κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας τους στους Βαβυλώνιους. Ο ερχομός τους στη ζωή τότε θα ήταν η απελευθέρωσή τους από την αιχμαλωσία και η επιστροφή τους στη Γη της Επαγγελίας. Εάν εφαρμοστεί στη Νέα Διαθήκη, οι νεκροί στην αμαρτία δίνουν μια νέα ζωή, με συγχώρεση της αμαρτίας, στο δρόμο τους προς μια νέα και καλύτερη γη της Επαγγελίας, τον Παράδεισο. (Ιεζεκιήλ 37:1-14)

2. Δύο ραβδιά

Εφραΐμ, μάλλον το Βόρειο βασίλειο, οι επαναστάτες που άφησαν τον Θεό για είδωλα. Αντιπροσωπεύουν όλους τους ανθρώπους που δεν ανήκουν στον Θεό, ενώ ο Ιούδας αντιπροσωπεύει όσους εξακολουθούν να είναι πιστοί στον Θεό. Έτσι, θα κάνω μια νέα διαθήκη μαζί τους, θα τους καθαρίσω από τις αμαρτίες τους, θα δημιουργήσω

ένα βασίλειο, την Εκκλησία του Χριστού. Ο Ιησούς από τη γενεαλογία του Δαβίδ θα είναι ο βασιλιάς τους και η κατοικία μου θα είναι μαζί τους. (Ιεζεκιήλ 37:15-28)

3. Γωγ

Ο Γωγ είναι ο βασιλιάς του Μαγώγ βόρεια του Ισραήλ. Ο Ιώσηπος ταυτίζει τους Μαγογίτες με τους Σκύθες. (Ant, I, vi, 1 - International Standard Bible Encyclopaedia) Ήταν ένας αρχαίος νομαδικός λαός της Ευρασίας. (www.google.com/search?client=firefox-b-1-d&q=Scythians) Μερικοί μελετητές πιστεύουν ότι ο Ατίλλα ήταν από τους Σκύθες. Ο Θεός και ο Μαγώγ είναι αναφέρεται επίσης στην Αποκάλυψη 29:8 «Ο Αντίπαλος θα λυθεί από τη φυλακή του, και θα βγει για να παραπλανήσει τα έθνη, που είναι στις τέσσερις γωνιές της γης — Γωγ και Μαγώγ — για να τους συγκεντρώσει σε πόλεμο. » Επομένως, η προφητεία αντιπροσωπεύει όλους όσους είναι εναντίον του Θεού. (Ιεζεκιήλ 38)

4. Μέτρηση

Όσοι ήταν στην εξορία πιθανότατα σκέφτηκαν ότι όταν επέστρεφαν στη «Γη της Επαγγελίας» ο Ναός θα ήταν ένα υπέροχο και όμορφο μέρος με τον Θεό να επέστρεφε και να κατοικούσε εκεί. Αλλά η μέτρηση φαίνεται να το συσχετίζει με την αιώνια κατοικία του Θεού.

Βασικά σημεία από τον Ιεζεκιήλ

- Εξαιτίας όλων των πονηρών και απεχθών πρακτικών, ο Ισραήλ θα πέσει από το σπαθί, την πείνα και την πανούκλα.
- Ο Θεός θα σας κρίνει σύμφωνα με τη συμπεριφορά σας και θα σας ανταποδώσει για όλες τις απεχθή σας πράξεις.
- Η δόξα του Κυρίου θα φύγει από το κατώφλι του ναού και θα σταματήσει πάνω από τα χερουβείμ. Όταν ο Θεός φεύγει από το Ναό, η ώρα της καταστροφής είναι κοντά.
- Ως φύλακας, ακούς τον λόγο του Θεού και προειδοποιείς όσους κάνουν το κακό να γυρίσουν πίσω στον Θεό.
- Η δικαιοσύνη του δικαίου δεν θα τον σώσει όταν παρακούει, και η κακία του κακού δεν θα τον κάνει να πέσει όταν απομακρυνθεί από αυτήν. Επομένως, μπορεί κανείς να εγκαταλείψει τον Θεό.
- Θα κρίνω τον καθένα από εσάς σύμφωνα με τους δικούς του τρόπους.

«Το τρίτο έτος της βασιλείας του Ιωακείμ, του βασιλιά του Ιούδα, ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, ήρθε στην Ιερουσαλήμ και την πολιορκήσε. Και ο Κύριος έδωσε στα χέρια του τον Ιωακείμ, τον βασιλιά του Ιούδα, μαζί με μερικά από τα σκεύη του οίκου του Θεού. Και τους έφερε στη γη Σινάρ, στο σπίτι του θεού του, και έβαλε τα σκεύη στο θησαυροφυλάκιο του θεού του. Τότε ο βασιλιάς διέταξε τον Ασπενάζ, τον αρχιευνούχο του, να φέρει μερικούς από το λαό του Ισραήλ, τόσο από τη βασιλική οικογένεια όσο και από τους ευγενείς, νέους χωρίς ψεγάδι, με καλή εμφάνιση και επιδέξιους σε όλη τη σοφία, προικισμένους με γνώση, κατανόηση μάθησης και ικανός να στέκεται στο παλάτι του βασιλιά και να τους διδάσκει τη λογοτεχνία και τη γλώσσα των Χαλδαιών. Μεταξύ αυτών ήταν ο Δανιήλ, ο Ανανίας, ο Μισαήλ και ο Αζαρίας από τη φυλή του Ιούδα. ... Ο Δανιήλ αποφάσισε να μη μολυνθεί με το φαγητό του βασιλιά ή με το κρασί. Γι' αυτό, ζήτησε από τον αρχηγό των ευνούχων να του επιτρέψει να μη μολυνθεί. ... Όσο για αυτούς τους τέσσερις νέους, ο Θεός τους έδωσε μάθηση και δεξιότητες σε όλη τη λογοτεχνία και τη σοφία, και ο Δανιήλ είχε κατανόηση σε όλα τα οράματα και τα όνειρα». (Δαν 1:1-6· 8· 17)

Το Όνειρο του Αναστήματος του Ναβουχοδονόσορα
 «Τώρα ο Ναβουχοδονόσορ είδε ένα όνειρο που δεν θυμόταν. Έτσι, κάλεσε τους σοφούς του να του πουν ποιο ήταν το όνειρό του και να το ερμηνεύσουν. Οι αστρολόγοι απάντησαν στον βασιλιά: "Δεν υπάρχει άνθρωπος στη γη που να μπορεί να κάνει ό,τι ζητάει ο βασιλιάς! Κανένας βασιλιάς, όσο μεγάλος και δυνατός, δεν ζήτησε ποτέ κάτι τέτοιο από κανέναν μάγο ή μάγο ή αστρολόγο. Αυτό που ζητά ο βασιλιάς είναι επίσης δύσκολα. Κανείς δεν μπορεί να το αποκαλύψει στον βασιλιά παρά μόνο οι θεοί και δεν ζουν ανάμεσα στους ανθρώπους». Αυτό έκανε τον βασιλιά τόσο θυμωμένο και έξαλλο που διέταξε να εκτελεστούν όλοι οι σοφοί της Βαβυλώνας. Εκδόθηκε το διάταγμα να θανατωθούν οι σοφοί και στάλθηκαν άνδρες να αναζητήσουν τον Δανιήλ και τους φίλους του για να τους θανατώσουν. Αλλά ο Δανιήλ του μίλησε με σοφία και διακριτικότητα. Ρώτησε τον αξιωματικό του βασιλιά: «Γιατί ο βασιλιάς εξέδωσε τόσο σκληρό διάταγμα;» Τότε ο Αριόχ εξήγησε το θέμα στον Δανιήλ. Τότε, ο Δανιήλ πήγε στον βασιλιά και ζήτησε χρόνο, για να του ερμηνεύσει το όνειρο. Την επόμενη μέρα ο Δανιήλ πήγε στον

Αριόχ, τον οποίο ο βασιλιάς είχε ορίσει να εκτελέσει τους σοφούς της Βαβυλώνας, και του είπε: «Μην εκτελέσεις τους σοφούς της Βαβυλώνας. Πάρε με στον βασιλιά και θα του ερμηνεύσω το όνειρό του. .»

Το όνειρο

«Ο βασιλιάς ρώτησε τον Δανιήλ «Μπορείς να μου πεις τι είδα στο όνειρό μου και να το ερμηνεύσεις;» Ο Δανιήλ απάντησε, «Κανένας σοφός, μάγος, μάγος ή μάντης δεν μπορεί να εξηγήσει στον βασιλιά το μυστήριο για το οποίο ρώτησε, αλλά υπάρχει ένας Θεός στον ουρανό που αποκαλύπτει μυστήρια». «Κοίταξες, βασιλιά, και εκεί μπροστά σου στεκόταν ένα μεγάλο άγαλμα — ένα τεράστιο, εκθαμβωτικό άγαλμα, φοβερό στην εμφάνιση. Το κεφάλι του αγάλματος ήταν κατασκευασμένο από καθαρό χρυσό, το στήθος και τα χέρια του από ασήμι, η κοιλιά και οι μηροί του από χαλκό, τα πόδια του από σίδηρο, τα πόδια του εν μέρει από σίδηρο και εν μέρει από ψημένο πηλό. Ενώ παρακολουθούσατε, ένας βράχος κόπηκε, αλλά όχι από ανθρώπινο χέρι. Χτύπησε το άγαλμα στα πόδια του από σίδηρο και πηλό και τα έσπασε. Τότε το σίδηρο, ο πηλός, ο μπρούντζος, το ασήμι και το χρυσάφι έσπασαν ταυτόχρονα και γίνονταν σαν άχυρο στο αλώνι το καλοκαίρι. Ο αέρας τους παρέσυρε χωρίς να αφήσει ίχνος. Αλλά ο βράχος που χτύπησε το άγαλμα έγινε ένα τεράστιο βουνό και γέμισε ολόκληρη τη γη».

Η ερμηνεία

«Εσύ, βασιλιά, είσαι ο βασιλιάς των βασιλιάδων. Ο Θεός του ουρανού σας έχει δώσει κυριαρχία και δύναμη και δύναμη και δόξα. στα χέρια σου έχει τοποθετήσει την ανθρωπότητα και τα θηρία του αγρού και τα πουλιά του ουρανού. Όπου κι αν ζουν, σε έχει κάνει κυρίαρχο σε όλους. Είσαι αυτή η χρυσή κεφαλή. Μετά από εσένα θα ανατείλει ένα άλλο βασίλειο, κατώτερο από το δικό σου. Στη συνέχεια, ένα τρίτο βασίλειο, ένα χάλκινο, θα κυριαρχήσει σε ολόκληρη τη γη. Τέλος, θα υπάρξει ένα τέταρτο βασίλειο, δυνατό σαν το σίδηρο — γιατί το σίδηρο σπάει και συνθλίβει τα πάντα — και όπως το σίδηρο κάνει κομμάτια, έτσι θα συντρίψει και θα σπάσει όλα τα άλλα. Όπως είδατε ότι τα πόδια και τα δάχτυλα των ποδιών ήταν εν μέρει από ψημένο πηλό και εν μέρει από σίδηρο, έτσι αυτό θα είναι ένα διχασμένο βασίλειο. Ωστόσο, θα έχει λίγη από τη δύναμη του σιδήρου μέσα του, όπως είδατε το σίδηρο ανακατεμένο με πηλό. Καθώς τα δάχτυλα των ποδιών ήταν εν μέρει σιδερένια και εν μέρει πηλίνα, έτσι αυτό το βασίλειο θα είναι εν μέρει δυνατό και εν μέρει εύθραυστο. Και όπως είδατε

το σίδηρο ανακατεμένο με τον ψημένο πηλό, έτσι και οι άνθρωποι θα είναι μείγμα και δεν θα μείνουν ενωμένοι, όπως ανακατεύεται ο σίδηρος με τον πηλό. «Στην εποχή εκείνων των βασιλιάδων, ο Θεός του ουρανού θα στήσει ένα βασίλειο που δεν θα καταστραφεί ποτέ, ούτε θα αφηθεί σε άλλον λαό. Θα συντρίψει όλα αυτά τα βασίλεια και θα τα τερματίσει, αλλά θα αντέξει ο ίδιος για πάντα.» (Δανιήλ 2) αλλά θα αντέξει για πάντα». (Δανιήλ 2) αλλά θα αντέξει για πάντα». (Δανιήλ 2)

Έτσι, το χρυσό κεφάλι αντιπροσώπευε τη Βαβυλωνιακή αυτοκρατορία, το ασημένιο στήθος αντιπροσώπευε την αυτοκρατορία των Μήδων και των Περσών, η χάλκινη κοιλιά αντιπροσώπευε το πανίσχυρο ελληνικό έθνος και τα πόδια και τα πόδια από σίδηρο και πηλό αντιπροσώπευαν τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Ο Βράχος που δεν έγινε με ανθρώπινα χέρια θα ήταν ο Μεσσίας, ο Υιός του Θεού και η Βασιλεία Του στη γη, η Εκκλησία Του.

Εικόνα του Χρυσού

Ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ έφτιαξε μια εικόνα από χρυσό, ύψους ενενήντα ποδιών και πλάτους εννέα ποδιών, και την έστησε στην πεδιάδα της Ντούρα στην επαρχία της Βαβυλώνας. Στη συνέχεια κάλεσε τους σατράπες, τους νομάρχες, τους κυβερνήτες, τους συμβούλους, τους ταμιάς, τους δικαστές, τους δικαστές και όλους τους άλλους επαρχιακούς αξιωματούχους να έρθουν στην αφιέρωση της εικόνας που είχε στήσει. Είπε ότι όποιος δεν πέσει κάτω και δεν προσκυνήσει θα ριχτεί αμέσως σε φλεγόμενο καμίνι. Ωστόσο, ο Σεδράχ, ο Μισάχ και ο Αβδενεγώ αρνήθηκαν. Ο Ναβουχοδονόσορ ήταν έξαλλος από οργή αλλά τους έδωσε άλλη μια ευκαιρία να προσκυνήσουν τη χρυσή εικόνα. Εκείνοι αρνήθηκαν ξανά λέγοντας: «Αν μας ρίξουν στο καμμένο καμίνι, ο Θεός που υπηρετούμε μπορεί να μας σώσει από αυτό, και θα μας σώσει από το χέρι σου, βασιλιά». Ήταν πιο έξαλλος, η στάση του απέναντί τους άλλαξε και διέταξε να τους ρίξουν στη φωτιά. Τότε ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ πήδηξε όρθιος με έκπληξη και ρώτησε τους συμβούλους του: «Δεν ήταν τρεις άντρες που τους δέσαμε και τους ρίξαμε στη φωτιά; Βλέπω τέσσερις άνδρες να περπατούν στη φωτιά, αδέσμευτοι και αβλαβείς, και ο τέταρτος μοιάζει με γιο των θεών». Ο Ναβουχοδονόσορ φώναξε: «Σεδράχ, Μισάχ και Αβδενεγώ, δούλοι του Υψίστου Θεού, βγείτε έξω! Ελα εδώ!» Είδαν ότι η φωτιά δεν είχε βλάψει το σώμα τους, ούτε μια τρίχα από το κεφάλι τους τραγουδήθηκε. τα μιάτιά τους δεν ήταν

καμένα, και δεν υπήρχε μυρωδιά φωτιάς πάνω τους. Τότε ο Ναβουχοδονόσορ είπε: «Δόξα στον Θεό του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και έσωσε τους δούλους του!» (Δανιήλ 3) αδέσμευτος και αβλαβής, και ο τέταρτος μοιάζει με γιο των θεών». Ο Ναβουχοδονόσορ φώναξε: «Σεδράχ, Μισάχ και Αβδενεγώ, δούλοι του Υψίστου Θεού, βγείτε έξω! Ελα εδώ!» Είδαν ότι η φωτιά δεν είχε βλάψει το σώμα τους, ούτε μια τρίχα από το κεφάλι τους τραγουδήθηκε. τα μιάτιά τους δεν ήταν καμένα, και δεν υπήρχε μυρωδιά φωτιάς πάνω τους. Τότε ο Ναβουχοδονόσορ είπε: «Δόξα στον Θεό του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και έσωσε τους δούλους του!» (Δανιήλ 3) αδέσμευτος και αβλαβής, και ο τέταρτος μοιάζει με γιο των θεών». Ο Ναβουχοδονόσορ φώναξε: «Σεδράχ, Μισάχ και Αβδενεγώ, δούλοι του Υψίστου Θεού, βγείτε έξω! Ελα εδώ!» Είδαν ότι η φωτιά δεν είχε βλάψει το σώμα τους, ούτε μια τρίχα από το κεφάλι τους τραγουδήθηκε. τα μιάτιά τους δεν ήταν καμένα, και δεν υπήρχε μυρωδιά φωτιάς πάνω τους. Τότε ο Ναβουχοδονόσορ είπε: «Δόξα στον Θεό του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και έσωσε τους δούλους του!» (Δανιήλ 3) «Δόξα στον Θεό του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και έσωσε τους δούλους του!» (Δανιήλ 3) «Δόξα στον Θεό του Σεδράχ, του Μισάχ και του Αβδενεγώ, που έστειλε τον άγγελό του και έσωσε τους δούλους του!» (Δανιήλ 3)

Dream of the Tree

«Είδα ένα όνειρο που με έκανε να φοβάμαι. Αυτά είναι τα οράματα που είδα ξαπλώνοντας στο κρεβάτι μου: Κοίταξα, και εκεί μπροστά μου στεκόταν ένα δέντρο στη μέση της γης. Το ύψος του ήταν τεράστιο. Το δέντρο έγινε μεγάλο και δυνατό και η κορυφή του άγγιξε τον ουρανό. ήταν ορατό ως τα πέρατα της γης. Πριν από μένα ήταν ένας αγγελιοφόρος, ένας άγιος, που κατέβαινε από τον ουρανό. Φώναξε με δυνατή φωνή: «Κόψε το δέντρο και κόψε τα κλαδιά του. ξεγυμνώστε τα φύλλα του και σκορπίστε τον καρπό του. Αφήστε τα ζώα να φύγουν από κάτω και τα πουλιά από τα κλαδιά του. Αλλά το κούτσουρο και οι ρίζες του, δεμένες με σίδηρο και μπρούντζο, ας μείνουν στο έδαφος, στο χορτάρι του χωραφιού. Ας εμποτιστεί με τη δροσιά του ουρανού, και ας ζήσει με τα ζώα ανάμεσα στα φυτά της γης. Ας αλλάξει το μυαλό του από αυτό ενός ανθρώπου και ας του δοθεί το μυαλό ενός ζώου. Ο Ντάνιελ ήταν πολύ μπερδεμένος για λίγο και οι σκέψεις του τον

τρόμαξαν. Έτσι, ο βασιλιάς είπε: «Βελτεσάσαρ (γνωστός και ως Δανιήλ), μην αφήσεις το όνειρο ή το νόημά του να σε ανησυχήσει».

Ερμηνεία

«Ω βασιλιά, εσύ είσαι αυτό το δέντρο! Αυτό είναι το διάταγμα που εξέδωσε ο Ύψιστος εναντίον του κυρίου μου του βασιλιά: Θα διωχτείς μακριά από τους ανθρώπους και θα ζήσεις με τα άγρια ζώα. Θα φας χόρτο σαν τα βοοειδή και θα πνιγείς από τη δροσιά του ουρανού. Θα περάσουν επτά φορές για εσάς μέχρι να αναγνωρίσετε ότι ο Ύψιστος είναι κυρίαρχος στα βασίλεια των ανθρώπων και τα δίνει σε όποιον επιθυμεί. Η εντολή να αφήσετε το κούτσουρο του δέντρου με τις ρίζες του σημαίνει ότι το βασίλειό σας θα αποκατασταθεί σε εσάς όταν αναγνωρίσετε ότι ο Παράδεισος κυβερνά. Γι' αυτό, βασιλιά, ευχαρίστως να δεχτείς τη συμβουλή μου: Απαρνηθείτε τις αμαρτίες σας κάνοντας το σωστό και την κακία σας με το να είστε καλοί στους καταπιεσμένους. Ίσως τότε η ευημερία σου να συνεχιστεί.» Δεν ταπεινώσε τον εαυτό του ούτε απαρνήθηκε τις αμαρτίες του.

Δώδεκα μήνες αργότερα, καθώς ο βασιλιάς περπατούσε στη στέγη του βασιλικού παλατιού της Βαβυλώνας, είπε: «Δεν είναι αυτή η μεγάλη Βαβυλώνα που έχτισα ως βασιλική κατοικία, με την πανίσχυρη δύναμή μου και για τη δόξα της μεγαλειότητάς μου;» Τα λόγια ήταν ακόμα στα χείλη του όταν ακούστηκε μια φωνή από τον ουρανό: «Αυτό είναι το διατάγμα για σένα, βασιλιά Ναβουχοδονόσορ: η βασιλική σου εξουσία αφαιρέθηκε από σένα. Αμέσως εκπληρώθηκε αυτό που είχε ειπωθεί για τον Ναβουχοδονόσορ. άνθρωποι και έτρωγε χόρτο σαν βοοειδή. Το σώμα του ήταν βουτηγμένο στη δροσιά του ουρανού μέχρι που τα μαλλιά του μεγάλωσαν σαν φτερά αετού και τα νύχια του σαν νύχια πουλιού».

«Στο τέλος εκείνου του χρόνου (επτά χρόνια) εγώ, ο Ναβουχοδονόσορ, σήκωσα τα μάτια μου προς τον ουρανό και η λογική μου αποκαταστάθηκε. Τότε επαίνεσα τον Ύψιστο. Τίμησα και δόξασα αυτόν που ζει για πάντα. Την ίδια στιγμή που αποκαταστάθηκε η λογική μου, μου επιστράφηκαν η τιμή και η λαμπρότητά μου για τη δόξα του βασιλείου μου. Οι σύμβουλοί μου και οι ευγενείς μου με αναζήτησαν, και αποκαταστάθηκα στον θρόνο μου και έγινα ακόμη μεγαλύτερος από πριν. Τώρα εγώ, ο Ναβουχοδονόσορ, επαινώ, εξυψώνω και δοξάζω τον Βασιλιά των ουρανών, γιατί ό,τι κάνει είναι σωστό και όλοι οι δρόμοι

του είναι δίκαιοι. Και εκείνους που περπατούν με υπερηφάνεια είναι σε θέση να ταπεινώσει». (Δανιήλ 4)

Ανθρώπινο χέρι που γράφει στον τοίχο

«Τώρα ο Βελχάσαρ έκανε μεγάλο συμπόσιο για χίλιους από τους ευγενείς του και ήπιε μαζί τους κρασί. Έφεραν μέσα τις χρυσές κύλικες που είχαν πάρει από το ναό του Θεού στην Ιερουσαλήμ και ήπιαν από αυτά ο βασιλιάς και οι ευγενείς του, οι γυναίκες του και οι παλλακίδες του. Καθώς έπιναν το κρασί, ύμνησαν τους θεούς του χρυσού και του ασημιού, του μπρούντζου, του σιδήρου, του ξύλου και της πέτρας. Ξαφνικά εμφανίστηκαν τα δάχτυλα ενός ανθρώπινου χεριού και έγραψαν στο γύψο του τοίχου, κοντά στο λυχνοστάτη στο βασιλικό παλάτι. Ο βασιλιάς πρόσεξε το χέρι καθώς έγραφε. Το πρόσωπό του χλόμιασε και ήταν τόσο φοβισμένος που τα γόνατά του χτύπησαν και τα πόδια του υποχώρησαν. Ο βασιλιάς φώναξε να φέρουν τους μάγους, τους αστρολόγους και τους μάντιες και είπε σε αυτούς τους σοφούς της Βαβυλώνας. Δεν μπορούσαν να διαβάσουν τη γραφή ή να πουν στον βασιλιά τι σήμαινε. Έτσι, Ο βασιλιάς Βαλτάσαρ τρομοκρατήθηκε ακόμη περισσότερο και το πρόσωπό του χλόμιασε περισσότερο. Οι ευγενείς του σάστισαν. Ο Δανιήλ έφερε ενώπιον του βασιλιά, και ο βασιλιάς άκουσα ότι είσαι σε θέση να δώσεις ερμηνείες και να λύσεις δύσκολα προβλήματα. Ω βασιλιά, ο Ύψιστος Θεός έδωσε στον πατέρα σου τον Ναβουχοδονόσορ κυριαρχία και μεγαλείο και δόξα και λαμπρότητα. Λόγω της υψηλής θέσης που του έδωσε, όλοι οι λαοί και τα έθνη και οι άνθρωποι κάθε γλώσσας τον φοβήθηκαν και τον φοβήθηκαν. Όταν όμως η καρδιά του έγινε αλαζονική και σκλήρυνε από υπερηφάνεια, καθαιρέθηκε από τον βασιλικό του θρόνο και απογυμνώθηκε από τη δόξα του. Διώχτηκε μακριά από τους ανθρώπους και του δόθηκε το μυαλό ενός ζώου. ζούσε με τα άγρια γαϊδούρια και έτρωγε χόρτο σαν βοοειδή. και το σώμα του ήταν βουτηγμένο στη δροσιά του ουρανού, μέχρι που αναγνώρισε ότι ο Ύψιστος Θεός είναι κυρίαρχος στα βασίλεια των ανθρώπων και θέτει πάνω τους όποιον επιθυμεί. Εσύ όμως, γιε του, Βαλτάσαρ, δεν ταπεινώσες τον εαυτό σου, αν και τα ήξερες όλα αυτά. Δεν τίμησες τον Θεό που κρατά στα χέρια του τη ζωή σου και όλους τους τρόπους σου. Γι' αυτό, έστειλε το χέρι που έγραφε την επιγραφή α) Ο Θεός μέτρησε τις ημέρες της βασιλείας σου και την τελείωσε β) Ζυγίστηκες στη ζυγαριά και βρέθηκες φτωχός και γ) Το βασίλειό σου μοιράστηκε και δόθηκε στους Μήδους και Πέρσες». Εκείνη ακριβώς τη νύχτα

ο Βαλτάσαρ, ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων, σκοτώθηκε και ο Δαρειός ο Μήδος ανέλαβε το βασίλειο». (Δανιήλ 5) έστειλε το χέρι που έγραφε την επιγραφή α) Ο Θεός μέτρησε τις ημέρες της βασιλείας σου και την έβαλε στο τέλος β) Ζυγίστηκες στη ζυγαριά και σε βρήκε φτωχός και γ) Το βασίλειό σου μοιράστηκε και δόθηκε στους Μήδους και τους Πέρσες.» Εκείνη ακριβώς τη νύχτα ο Βαλτάσαρ, ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων, σκοτώθηκε και ο Δαρειός ο Μήδος ανέλαβε το βασίλειο». (Δανιήλ 5) έστειλε το χέρι που έγραφε την επιγραφή α) Ο Θεός μέτρησε τις ημέρες της βασιλείας σου και την έβαλε στο τέλος β) Ζυγίστηκες στη ζυγαριά και σε βρήκε φτωχός και γ) Το βασίλειό σου μοιράστηκε και δόθηκε στους Μήδους και τους Πέρσες.» Εκείνη ακριβώς τη νύχτα ο Βαλτάσαρ, ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων, σκοτώθηκε και ο Δαρειός ο Μήδος ανέλαβε το βασίλειο». (Δανιήλ 5)

Ο Ντάνιελ ρίχνεται σε ένα λάκκο λιονταριών
«Ο Δαρειός διόρισε 120 σατράπες (κυβερνήτες επαρχιών) να κυβερνούν σε όλο το βασίλειο, με τρεις διαχειριστές πάνω τους, ένας από τους οποίους ήταν ο Δανιήλ. Οι σατράπες λογοδοτούσαν σε αυτούς για να μην ζημιωθεί ο βασιλιάς. Τώρα ο Δανιήλ διακρίθηκε τόσο μεταξύ των διοικητών και των σατράπων με τις εξαιρετικές του ιδιότητες που ο βασιλιάς σχεδίαζε να τον θέσει σε ολόκληρο το βασίλειο. Οι άλλοι σατράπες ζήτησαν από τον βασιλιά να εκδώσει ένα διάταγμα ότι όποιος προσεύχεται σε οποιονδήποτε θεό ή άνθρωπο τις επόμενες τριάντα ημέρες, εκτός από εσένα, βασιλιά, θα πεταχτεί στο λάκκο των λιονταριών. Ο βασιλιάς εξέδωσε το διάταγμα και το έθεσε γραπτώς ώστε να μην μπορεί να αλλοιωθεί — σύμφωνα με τους νόμους των Μήδων και των Περσών. Όταν ο Δανιήλ έμαθε ότι το διάταγμα είχε δημοσιευτεί, πήγε σπίτι του στο δωμάτιό του στον επάνω όροφο, όπου τα παράθυρα άνοιγαν προς την Ιερουσαλήμ. Τρεις φορές την ημέρα γονάτιζε και προσευχόταν ευχαριστώντας τον Θεό του, όπως ακριβώς είχε κάνει και πριν. Οι σατράπες είπαν στον βασιλιά: «Ο Δανιήλ, που είναι ένας από τους εξόριστους από τον Ιούδα, δεν δίνει σημασία σε σένα, βασιλιά, ούτε στο διάταγμα που έγραψες. Ακόμα προσεύχεται τρεις φορές την ημέρα». Όταν το άκουσε αυτό ο βασιλιάς, στενοχωρήθηκε πολύ. ήταν αποφασισμένος να σώσει τον Ντάνιελ και κατέβαλε κάθε προσπάθεια μέχρι τη δύση του ηλίου για να τον σώσει. Με το πρώτο φως της αυγής, ο βασιλιάς σηκώθηκε και πήγε βιαστικά στο λάκκο των λιονταριών. Όταν πλησίασε το λάκκο, φώναξε τον

Δανιήλ με αγωνιώδη φωνή: «Δανιήλ, δούλε του ζωντανού Θεού, μπόρεσε ο Θεός σου, τον οποίο υπηρετείς συνεχώς, να σε σώσει από τα λιοντάρια;» Ο Δανιήλ απάντησε: «Ω βασιλιά, ζήσε για πάντα! Ο Θεός μου έστειλε τον άγγελό του και έκλεισε τα στόματα των λιονταριών. Δεν με έχουν πληγώσει, γιατί βρέθηκα αθώος στα μάτια του. Ούτε έχω κάνει ποτέ κανένα κακό μπροστά σου, βασιλιά.» (Κεφάλαιο 6)

Daniel's Dream of Four Beast

«Στο όραμά μου τη νύχτα κοιτάξα, και μπροστά μου ήταν οι τέσσερις άνεμοι του ουρανού που αναδεδούνταν τη μεγάλη θάλασσα. Τέσσερα μεγάλα θηρία, το καθένα διαφορετικό από τα άλλα, βγήκαν από τη θάλασσα. «Το πρώτο ήταν σαν λιοντάρι και είχε φτερά αετού. Παρακολούθησα μέχρι να σχιστούν τα φτερά του και να το σηκώσουν από το έδαφος έτσι ώστε να σταθεί στα δύο πόδια σαν άνθρωπος, και να του χαριστεί η καρδιά ενός ανθρώπου. Και μπροστά μου ήταν ένα δεύτερο θηρίο, που έμοιαζε με αρκούδα. Ήταν ανασηκωμένο στη μία από τις πλευρές του και είχε τρία πλευρά στο στόμα του ανάμεσα στα δόντια του. Ειπώθηκε: Σήκω και φάε από σάρκα!». Μετά από αυτό, κοιτάξα, και μπροστά μου ήταν ένα άλλο θηρίο, ένα που έμοιαζε με λεοπάρδαλη. Και στην πλάτη του είχε τέσσερα φτερά σαν πουλιού. Αυτό το θηρίο είχε τέσσερα κεφάλια και του δόθηκε η εξουσία να κυβερνά. Μετά από αυτό, στο όραμά μου τη νύχτα κοιτάξα, και μπροστά μου ήταν ένα τέταρτο θηρίο — τρομακτικό και τρομακτικό και πολύ δυνατό. Είχε μεγάλα σιδερένια δόντια. συνέτριψε και καταβρόχθιζε τα θύματά του και πάτησε κάτω από τα πόδια ό,τι είχε απομείνει. Ήταν διαφορετικό από όλα τα προηγούμενα θηρία και είχε δέκα κέρατα. Έπειτα, μπροστά μου υπήρχε ένα άλλο κέρασ, ένα μικρό, που ανέβηκε ανάμεσά τους. και τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν μπροστά του. Αυτό το κέρατο είχε μάτια σαν μάτια ανθρώπου και στόμα που μιλούσε καυχησιολογικά». και τρία από τα πρώτα κέρατα ξεριζώθηκαν μπροστά του. Αυτό το κέρατο είχε μάτια σαν μάτια ανθρώπου και στόμα που μιλούσε καυχησιολογικά».

«Καθώς κοιτάξα, «οι θρόνοι τοποθετήθηκαν και ο Αρχαίος των Ημερών (ο Αιώνιος Θεός) πήρε τη θέση του. Τα ρούχα του ήταν λευκά σαν το χιόνι. τα μαλλιά του κεφαλιού του ήταν άσπρα σαν μαλλί. Ο θρόνος του

φλεγόταν από φωτιά και οι τροχοί του φλεγόταν. Ένα ποτάμι από φωτιά έτρεχε, που έβγαινε από μπροστά του. Χιλιάδες χιλιάδες τον παρακολούθησαν. δέκα χιλιάδες φορές δέκα χιλιάδες στέκονταν μπροστά του. Το δικαστήριο καθόταν και τα βιβλία άνοιξαν. Μπροστά μου ήταν ένας σαν γιος ανθρώπου, που ερχόταν με τα σύννεφα του ουρανού. Πλησίασε τον Αρχαίο των Ημερών και οδηγήθηκε στην παρουσία του. Του δόθηκε εξουσία, δόξα και κυρίαρχη δύναμη. όλοι οι λαοί, τα έθνη και οι άνθρωποι κάθε γλώσσας τον λάτρευαν. Η κυριαρχία του είναι μια αιώνια κυριαρχία που δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του δεν θα καταστραφεί ποτέ».

Ερμηνεία

«Τα τέσσερα μεγάλα θηρία είναι τέσσερα βασίλεια που θα αναστηθούν από τη γη. Αλλά οι άγιοι του Υψίστου θα λάβουν τη βασιλεία και θα την κατέχουν για πάντα — ναι, για πάντα και για πάντα. «Τότε ήθελα να μάθω την αληθινή σημασία του τέταρτου θηρίου, που ήταν διαφορετικό από όλα τα άλλα και πιο τρομακτικό, με τα σιδερένια δόντια και τα χάλκινα νύχια του — του θηρίου που συνέθλιψε και καταβρόχθιζε τα θύματά του και πάτησε κάτω από τα πόδια ό,τι είχε απομείνει. Ήθελα επίσης να μάθω για τα δέκα κέρατα στο κεφάλι του και για το άλλο κέρατο που ανέβηκε, μπροστά από το οποίο έπεσαν τρία από αυτά — το κέρατο που φαινόταν πιο επιβλητικό από τα άλλα και που είχε μάτια και στόμα που μιλούσε καυχησιολογικά. Καθώς έβλεπα, αυτό το κέρατος πολεμούσε εναντίον των αγίων και τους νικούσε, ώσπου ήρθε ο Αρχαίος των Ημερών και εξήγγειλε την κρίση υπέρ των αγίων του Υψίστου, και ήρθε η ώρα που κατείχαν το βασίλειο. Το τέταρτο θηρίο είναι ένα τέταρτο βασίλειο που θα εμφανιστεί στη γη. Θα είναι διαφορετικό από όλα τα άλλα βασίλεια και θα καταβροχθίσει ολόκληρη τη γη, καταπατώντας την και συντρίβοντάς την. Τα δέκα κέρατα είναι δέκα βασιλιάδες που θα προέλθουν από αυτό το βασίλειο. Μετά από αυτούς θα αναδειχθεί ένας άλλος βασιλιάς, διαφορετικός από τους προηγούμενους. θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες. Θα μιλήσει ενάντια στον Ύψιστο και θα καταπιέσει τους αγίους του και θα προσπαθήσει να αλλάξει τους καθορισμένους χρόνους και τους νόμους. Οι άγιοι θα του παραδοθούν για καιρό, φορές και μισό καιρό». Μετά από αυτούς θα αναδειχθεί ένας άλλος βασιλιάς, διαφορετικός από τους προηγούμενους. θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες. Θα μιλήσει ενάντια στον Ύψιστο και θα καταπιέσει τους αγίους του και θα προσπαθήσει να αλλάξει τους καθορισμένους χρόνους

και τους νόμους. Οι άγιοι θα του παραδοθούν για καιρό, φορές και μισό καιρό». Μετά από αυτούς θα αναδειχθεί ένας άλλος βασιλιάς, διαφορετικός από τους προηγούμενους. θα υποτάξει τρεις βασιλιάδες. Θα μιλήσει ενάντια στον Ύψιστο και θα καταπιέσει τους αγίους του και θα προσπαθήσει να αλλάξει τους καθορισμένους χρόνους και τους νόμους. Οι άγιοι θα του παραδοθούν για καιρό, φορές και μισό καιρό».

«Αλλά το δικαστήριο θα καθίσει, και η εξουσία του θα αφαιρεθεί και θα καταστραφεί εντελώς για πάντα. Τότε η κυριαρχία, η δύναμη και το μεγαλείο των βασιλείων κάτω από ολόκληρο τον ουρανό θα παραδοθούν στους αγίους, τον λαό του Υψίστου. Το βασίλειό του θα είναι ένα αιώνιο βασίλειο, και όλοι οι άρχοντες θα τον λατρεύουν και θα τον υπακούουν». (Δανιήλ 7)

Το Όραμα του Ντάνιελ ενός Κριού

«Σήκωσα το βλέμμα μου, και μπροστά μου ήταν ένα κριάρι με δύο κέρατα, που στεκόταν δίπλα στο κανάλι, και τα κέρατα ήταν μακριά. Το ένα από τα κέρατα ήταν μακρύτερο από το άλλο αλλά μεγάλωσε αργότερα. Παρακολούθησα το κριάρι καθώς έτρεχε προς τα δυτικά και τα βόρεια και τα νότια. Κανένα ζώο δεν μπορούσε να σταθεί απέναντί του, και κανένα δεν μπορούσε να σώσει από τη δύναμή του. Έκανε ό,τι ήθελε και έγινε σπουδαίος. Καθώς το σκεφτόμουν αυτό, ξαφνικά μια κατσίκα με ένα προεξέχον κέρατο ανάμεσα στα μάτια του ήρθε από τη δύση, που διέσχισε ολόκληρη τη γη χωρίς να αγγίξει το έδαφος. Ήρθε προς το κριάρι με τα δύο κέρατα που είχα δει να στέκεται δίπλα στο κανάλι και τον κάρφωσε με μεγάλη οργή. Τον είδα να επιτίθεται με μανία στο κριάρι, χτυπώντας το κριάρι και θρυμματίζοντας τα δύο του κέρατα. Το κριάρι ήταν ανίσχυρο να σταθεί εναντίον του. η κατσίκα τον χτύπησε στο έδαφος και τον πάτησε, και κανείς δεν μπόρεσε να σώσει το κριάρι από τη δύναμή του. Ο τράγος έγινε πολύ μεγάλος, αλλά στο απόγειο της δύναμής του το μεγάλο του κέρατο κόπηκε και στη θέση του αναπτύχθηκαν τέσσερα εξέχοντα κέρατα προς τους τέσσερις ανέμους του ουρανού. Από ένα από αυτά βγήκε ένα άλλο κέρατος, το οποίο ξεκίνησε μικρό αλλά μεγάλωσε με δύναμη προς τα νότια και προς τα ανατολικά και προς την Ωραιά Γη. Μεγάλωσε μέχρι που έφτασε στο πλήθος των ουρανών, και πέταξε λίγο από το έναστρο πλήθος κάτω στη γη και τα πάτησε. Έθεσε τον εαυτό του να είναι τόσο σπουδαίο όσο ο Πρίγκιπας του οικοδεσπότη. αφαίρεσε από αυτόν την καθημερινή θυσία, και ο τόπος του ιερού του χαμηλώθηκε. Εξαιτίας της εξέγερσης, παραδόθηκε σε αυτήν το πλήθος (των

αγίων) και η καθημερινή θυσία. «Πόσο καιρό θα χρειαστεί για να εκπληρωθεί το όραμα — το όραμα σχετικά με την καθημερινή θυσία, την εξέγερση που προκαλεί ερήμωση, και η παράδοση του ιερού και του οικοδεσπότη που θα ποδοπατηθεί;». Μου είπε: «Θα χρειαστούν 2.300 βράδια και πρωινά. τότε το ιερό θα επανακαθαγιαστεί ». Είπε: "Θα σας πω τι θα συμβεί αργότερα στον καιρό της οργής, γιατί το όραμα αφορά τον καθορισμένο χρόνο του τέλους. Το δίκαιο κριάρι που είδατε αντιπροσωπεύει τους βασιλιάδες της Μηδίας και της Περσίας. Η δασύτριχη κατσίκια είναι ο βασιλιάς της Ελλάδας και το μεγάλο κέρασ ανάμεσα στα μάτια του είναι ο πρώτος βασιλιάς. Τα τέσσερα κέρατα που αντικατέστησαν αυτό που κόπηκε αντιπροσωπεύουν τέσσερα βασίλεια που θα προκύψουν από το έθνος του αλλά δεν θα έχουν την ίδια δύναμη. Ένα αυστηρό πρόσωπο Ο βασιλιάς, ένας κύριος της ίντριγκας, θα αναδυθεί. Θα γίνει πολύ δυνατός, αλλά όχι με τη δική του δύναμη. Θα προκαλέσει εκπληκτική καταστροφή και θα πετύχει σε ό,τι κάνει. Θα καταστρέψει τους ισχυρούς και τους αγίους ανθρώπους. Θα κάνει τον δόλο να ευημερήσει και θα θεωρεί τον εαυτό του ανώτερο. Όταν νιώσουν ασφάλεια, θα καταστρέψει πολλούς και θα πάρει θέση ενάντια στον Πρίγκιπα των πριγκίπων. Ωστόσο, θα καταστραφεί, αλλά όχι από την ανθρώπινη δύναμη. «Το όραμα για τα βράδια και τα πρωινά που σου έχει δοθεί είναι αληθινό, αλλά σφράγισε το όραμα, γιατί αφορά το μακρινό μέλλον» (Δανιήλ 8).

Προσευχή του Δανιήλ

«Ο Δανιήλ, κατάλαβε από τις Γραφές, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου που δόθηκε στον προφήτη Ιερεμία, ότι η ερήμωση της Ιερουσαλήμ θα διαρκούσε εβδομήντα χρόνια. Έτσι, στράφηκα στον Κύριο Θεό και τον παρακάλεσα με προσευχή και παράκληση, με νηστεία και με σάκο και στάχτη. Ο Κύριος δεν δίστασε να μας φέρει την καταστροφή, γιατί ο Κύριος ο Θεός μας είναι δίκαιος σε ό,τι κάνει. όμως δεν τον υπακούσαμε. Τώρα, Θεέ μας, άκουσε τις προσευχές και τις ικεσίες του δούλου σου. Για χάρη σου, Κύριε, κοίταξε με εύνοια το έρημο ιερό σου. Άκουσε, Θεέ, και άκουσε. άνοιξε τα μάτια σου και δεξ την ερημιά της πόλης που φέρει το όνομά σου. Δεν σας ζητάμε επειδή είμαστε δίκαιοι, αλλά λόγω του μεγάλου σας ελέους. Κύριε, άκουσε! Ω Κύριε, συγχώρεσέ! Κύριε, άκουσε και πράξε! Για χάρη σου, Θεέ μου, μην καθυστερείς,

«Ενώ μιλούσα και προσευχόμουν, ομολογούσα την αμαρτία μου και την αμαρτία του λαού μου Ισραήλ και

έκανα την παράκλησή μου στον Κύριο τον Θεό μου για τον άγιο λόφο του—ενώ ήμουν ακόμη σε προσευχή, Γαβριήλ, ο άνθρωπος που είχα δει στο προηγούμενο όραμα, ήρθε κοντά μου με γρήγορη πτήση περίπου την ώρα της απογευματινής θυσίας. Μου έδωσε οδηγίες και μου είπε: «Δανιήλ, ήρθα τώρα να σου δώσω διορατικότητα και κατανόηση. Εβδομήντα «επτά» έχουν οριστεί για τον λαό σου και την αγία σου πόλη για να τελειώσουν την παράβαση, να βάλουν τέλος στην αμαρτία, να εξιλεώσουν την κακία, να φέρουν αιώνια δικαιοσύνη».

«Από την έκδοση του διατάγματος για την αποκατάσταση και την ανοικοδόμηση της Ιερουσαλήμ μέχρι να έρθει ο Χρισμένος, ο άρχοντας, θα είναι επτά «επτά» και εξήντα δύο «επτά». Θα ξαναχτιστεί με δρόμους και χαράκωμα, αλλά σε καιρούς δεινών. Μετά τα εξήντα δύο «επτά», ο Χρισμένος θα αποκοπεί και δεν θα έχει τίποτα. Οι άνθρωποι του άρχοντα που θα έρθουν θα καταστρέψουν την πόλη και το ιερό. Το τέλος θα έρθει σαν πλημμύρα: Ο πόλεμος θα συνεχιστεί μέχρι το τέλος και οι ερημώσεις έχουν διαταχθεί. Θα επιβεβαιώσει μια διαθήκη με πολλούς για ένα «επτά». Στη μέση των 'επτά' θα βάλει τέλος στη θυσία και την προσφορά. Και σε μια πτέρυγα (του ναού) θα στήσει ένα βδέλυγμα που προκαλεί ερήμωση, μέχρι να χυθεί επάνω του το τέλος που έχει αποφασιστεί». (Δανιήλ 9)

Vision of Man in Line

«Όταν ο Κύριος ήταν βασιλιάς, στεκόμουν στην όχθη του μεγάλου ποταμού, του Τίγρη, σήκωσα το βλέμμα μου και μπροστά μου ήταν ένας άντρας ντυμένος στα λινά, με μια ζώνη από τον καλύτερο χρυσό στη μέση του. Το σώμα του ήταν σαν χρυσόλιθος, το πρόσωπό του σαν αστραπή, τα μάτια του σαν φλεγόμενοι πυρσοί, τα χέρια και τα πόδια του σαν τη λάμψη του γυαλισμένου μπρούτζου και η φωνή του σαν τον ήχο ενός πλήθους. Το μήνυμά του ήταν αληθινό και αφορούσε έναν μεγάλο πόλεμο. «Μη φοβάσαι, Ντάνιελ. Από την πρώτη μέρα που έβαλες το μυαλό σου να αποκτήσεις κατανόηση και να ταπεινωθείς ενώπιον του Θεού σου, ακούστηκαν τα λόγια σου και ήρθα ως απάντηση σε αυτά. Ήρθα για να σας εξηγήσω τι θα συμβεί με τους δικούς σας ανθρώπους στο μέλλον, γιατί το όραμα αφορά μια στιγμή που θα έρθει ακόμα». Οι δυνάμεις μου έχουν φύγει και δεν μπορώ να αναπνεύσω. Μη φοβάσαι, άνθρωπε με μεγάλη εκτίμηση, Θα επιστρέψω να πολεμήσω εναντίον του πρίγκιπα της Περσίας, και όταν πάω, θα έρθει ο πρίγκιπας της Ελλάδας, αλλά πρώτα θα σας πω τι είναι γραμμένο στο

Βιβλίο της Αλήθειας. Τρεις ακόμη βασιλιάδες θα εμφανιστούν στην Περσία και μετά ένας τέταρτος, ο οποίος θα είναι πολύ πλουσιότερος από όλους τους άλλους. Όταν αποκτήσει την εξουσία με τα πλούτη του, θα ξεσηκώσει τους πάντες ενάντια στο βασίλειο της Ελλάδας. Τότε θα εμφανιστεί ένας ισχυρός βασιλιάς, ο οποίος θα κυβερνήσει με μεγάλη δύναμη και θα κάνει ό,τι θέλει. Αφού εμφανιστεί, η αυτοκρατορία του θα διαλυθεί και θα κατανεμηθεί προς τους τέσσερις ανέμους του ουρανού. Δεν θα πάει στους απογόνους του, ούτε θα έχει την εξουσία που άσκησε, γιατί η αυτοκρατορία του θα ξεριζωθεί και θα δοθεί σε άλλους». (Δανιήλ 10 & 11) Τρεις ακόμη βασιλιάδες θα εμφανιστούν στην Περσία και μετά ένας τέταρτος, ο οποίος θα είναι πολύ πλουσιότερος από όλους τους άλλους. Όταν αποκτήσει την εξουσία με τα πλούτη του, θα ξεσηκώσει τους πάντες ενάντια στο βασίλειο της Ελλάδας. Τότε θα εμφανιστεί ένας ισχυρός βασιλιάς, ο οποίος θα κυβερνήσει με μεγάλη δύναμη και θα κάνει ό,τι θέλει. Αφού εμφανιστεί, η αυτοκρατορία του θα διαλυθεί και θα κατανεμηθεί προς τους τέσσερις ανέμους του ουρανού. Δεν θα πάει στους απογόνους του, ούτε θα έχει την εξουσία που άσκησε, γιατί η αυτοκρατορία του θα ξεριζωθεί και θα δοθεί σε άλλους». (Δανιήλ 10 & 11) Τρεις ακόμη βασιλιάδες θα εμφανιστούν στην Περσία και μετά ένας τέταρτος, ο οποίος θα είναι πολύ πλουσιότερος από όλους τους άλλους. Όταν αποκτήσει την εξουσία με τα πλούτη του, θα ξεσηκώσει τους πάντες ενάντια στο βασίλειο της Ελλάδας. Τότε θα εμφανιστεί ένας ισχυρός βασιλιάς, ο οποίος θα κυβερνήσει με μεγάλη δύναμη και θα κάνει ό,τι θέλει. Αφού εμφανιστεί, η αυτοκρατορία του θα διαλυθεί και θα κατανεμηθεί προς τους τέσσερις ανέμους του ουρανού. Δεν θα πάει στους απογόνους του, ούτε θα έχει την εξουσία που άσκησε, γιατί η αυτοκρατορία του θα ξεριζωθεί και θα δοθεί σε άλλους». (Δανιήλ 10 & 11) η αυτοκρατορία του θα διαλυθεί και θα τεμαχιστεί προς τους τέσσερις ανέμους του ουρανού. Δεν θα πάει στους απογόνους του, ούτε θα έχει την εξουσία που άσκησε, γιατί η αυτοκρατορία του θα ξεριζωθεί και θα δοθεί σε άλλους». (Δανιήλ 10 & 11) η αυτοκρατορία του θα διαλυθεί και θα τεμαχιστεί προς τους τέσσερις ανέμους του ουρανού. Δεν θα πάει στους απογόνους του, ούτε θα έχει την εξουσία που άσκησε, γιατί η αυτοκρατορία του θα ξεριζωθεί και θα δοθεί σε άλλους». (Δανιήλ 10 & 11)

Σχόλιο: Το όνειρο του Δανιήλ συνέβη «στο τρίτο έτος του Κύρου βασιλιά της Περσίας (10:1). Ή το 534 π.Χ., όταν είχε ακόμη τέσσερα χρόνια να

βασιλέψει, και πρέπει να ήταν ο πρώτος από τους τρεις. Οι δύο που θα ακολουθούσαν θα ήταν ο Καμβύσης Β' (530-522 π.Χ.) και ο Δαρείος Υστάσπης (522-486 π.Χ.). Ο τέταρτος θα ήταν ο Ξέρξης Α' (486-465 π.Χ.), ο πλουσιότερος και ισχυρότερος από τους Πέρσες βασιλιάδες -- πιθανότατα ο Ασσουήρος του Βιβλίου της Εσθήρ. Εισέβαλε στην Ελλάδα, αλλά ηττήθηκε στη Σαλαμίνα (480 π.Χ.). Αυτό δεν ήταν σε καμία περίπτωση το τέλος της Περσικής Αυτοκρατορίας, αλλά την έθεσε σε παρακμή και την Ελλάδα στην άνοδο, μέχρι που τελικά η Περσία έπεσε στον Έλληνα βασιλιά Αλέξανδρο τον Μέγα το 330 π.Χ.»

The Book of Daniel του Cecil Wright

Τέλος καιρών

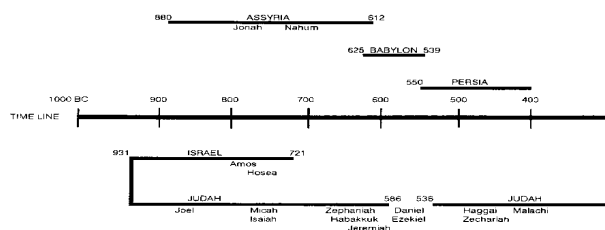
«Εκείνη την ώρα θα σηκωθεί ο Μιχαήλ, ο μεγάλος πρίγκιπας που προστατεύει τον λαό σου. Θα υπάρξει ένας καιρός στενοχώριας όπως δεν έχει συμβεί από την αρχή των εθνών μέχρι τότε. Αλλά εκείνη την ώρα ο λαός σας — καθένας του οποίου το όνομα βρίσκεται γραμμένο στο βιβλίο — θα παραδοθεί. Πλήθη που κοιμούνται στο χώμα της γης θα ξυπνήσουν: άλλοι στην αιώνια ζωή, άλλοι στην ντροπή και την αιώνια περιφρόνηση. Αλλά εσύ, Δανιήλ, κλείσε και σφράγισε τα λόγια του κυλίνδρου μέχρι τον καιρό του τέλους. εκεί μπροστά μου στέκονταν άλλοι δύο, ένας σε αυτήν την όχθη του ποταμού και ένας στην απέναντι όχθη. Ένας από αυτούς είπε στον άνδρα ντυμένο με λινό, ο οποίος βρισκόταν πάνω από τα νερά του ποταμού, "Πόσο καιρό θα περάσει μέχρι να εκπληρωθούν αυτά τα εκπληκτικά πράγματα;" «Θα είναι για λίγο, φορές και μισό χρόνο. Όταν τελικά η δύναμη των αγίων ανθρώπων έχει σπάσει, όλα αυτά τα πράγματα θα ολοκληρωθούν ». Άκουσα, αλλά δεν κατάλαβα. Έτσι, ρώτησα, "Κύριέ μου, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα όλων αυτών;" Εκείνος απάντησε: «Πήγαινε, Δανιήλ, γιατί τα λόγια είναι κλειστά και σφραγισμένα μέχρι τον καιρό του τέλους.» (Δανιήλ 12).

Βασικά σημεία από τον Daniel

- Ο Ντάνιελ αποφάσισε να μη μολυνθεί.
- Ο Θεός του Ουρανού αποκάλυψε στον βασιλιά ότι θα υπήρχαν τέσσερα επίγεια βασίλεια, ξεκινώντας από τη Βαβυλώνα. Κατά τη διάρκεια του τέταρτου βασιλείου, ο Θεός του Ουρανού θα στήσει το βασίλειό Του που δεν θα καταστραφεί ποτέ - ένα πνευματικό βασίλειο.

- Δεν μπορεί κανείς πάντα να μπορεί να υπερασπιστεί ή να προστατεύσει τον εαυτό του, αλλά ο Θεός μπορεί να το κάνει.
- Ταπεινώστε τον εαυτό σας - Απαρνηθείτε τις αμαρτίες σας κάνοντας αυτό που είναι σωστό.
- Αν δεν ταπεινώσεις τον εαυτό σου ή δεν τιμάς τον Θεό, θα βρεθείς ανυπόφορος και θα υποστείς τις συνέπειες των πράξεών σου.
- Δεν πρέπει να υποκύψετε στους νόμους του ανθρώπου που παραβιάζουν τον Θεό ή τις εντολές Του.
- Στον Υιό του Ανθρώπου έχει δοθεί εξουσία, δόξα και κυρίαρχη δύναμη και η βασιλεία Του θα διαρκέσει για πάντα.
- Ο Κύριός μας είναι δίκαιος σε ό,τι κάνει.
- Όταν ένα από τα παιδιά του Θεού βάλει το μυαλό του να αποκτήσει κατανόηση και ταπεινωθεί ενώπιον του Θεού, θα ακουστεί.
- Όποιος το όνομά του βρίσκεται γραμμένο στο βιβλίο (βιβλίο της ζωής) θα παραδοθεί, συμπεριλαμβανομένων των νεκρών.
- Όσοι δεν είναι γραμμένοι στο βιβλίο θα παραδοθούν σε αιώνια ντροπή και περιφρόνηση.
- Και πάλι, όταν κάποιος βάλει το μυαλό του να αποκτήσει κατανόηση και να ταπεινωθεί ενώπιον του Θεού σας, τα λόγια σας ακούστηκαν.

CHRONOLOGICAL CHART OF THE PROPHETS

ΩΣΕΑ

Ο Ωσηέ προφήτευσε στο Ισραήλ (Βόρειο Βασίλειο) την ίδια ή περίπου την ίδια εποχή που ο Ησαΐας προφήτευσε στον Ιούδα (Νότιο Βασίλειο). Και οι δύο κήρυξαν την καταστροφή, αν οι άνθρωποι δεν έπαυαν να λατρεύουν τα είδωλα και δεν επέστρεφαν στον Θεό.

Ο Ωσηέ χρησιμοποιεί την πόρνη, την πόρνη και τη μοιχεία πολλές φορές για να περιγράψει την κατάσταση μεταξύ του Ισραήλ και του Θεού. Η πορνεία, η πορνεία, στη σωματική ζωή είναι η περιφρόνηση της ηθικής ιδιαίτερα όσον αφορά τη σεξουαλική συμπεριφορά κάποιου. Ενώ στην πνευματική ζωή είναι η

περιφρόνηση της σχέσης διαθήκης που έχει κάποιος με τον Θεό με το να μην ζει δίκαια. Η μοιχεία με τη φυσική έννοια, είναι η παραβίαση της διαθήκης του γάμου. να έχει σεξουαλικές σχέσεις με οποιονδήποτε άλλο εκτός από τον σύζυγο ή να μην εκπληρώνει τη γαμήλια διαθήκη. Ενώ με την Πνευματική έννοια, είναι να έχεις οποιαδήποτε σχέση λατρείας με οτιδήποτε άλλο εκτός από τον Θεό, εκ των οποίων το ένα είναι η ειδωλολατρία.

«Ο Κύριος είπε στον Ωσηέ: Πήγαινε, πάρε μια γυναίκα πορνείας και απόκτησε παιδιά πορνείας, γιατί η γη διαπράττει μεγάλη πορνεία εγκαταλείποντας τον Κύριο. Πήγε, λοιπόν, και πήρε τη Γόμερ, την κόρη του Ντιμπλάιμ, και αυτή συνέλαβε και του γέννησε ένα γιο. Και ο Κύριος του είπε: «Φώναξε το όνομά του Ιεζραήλ, γιατί σε λίγο θα τιμωρήσω τον οίκο του Ιεού για το αίμα του Ιεζραήλ, και θα βάλω τέλος στο βασίλειο του οίκου του Ισραήλ». ... Έγινε πάλι έγκυος και γέννησε έναν γιο. Και ο Κύριος είπε: «Καλέστε το όνομά του Lo-Ammi, (δηλαδή όχι ο λαός μου) γιατί δεν είστε λαός μου, και δεν είμαι ο Θεός σας.» (Ως 1:2-4, 8-9).

«Πες στους αδελφούς και τις αδερφές σου: «Λάβατε έλεος. Παρακαλέστε τη μητέρα σας (αναφέρεται στο Ισραήλ), παρακαλέστε—γιατί δεν είναι η γυναίκα μου και δεν είμαι ο σύζυγός της—να απομακρύνει την πόρνη της από το πρόσωπό της και τη μοιχεία της ανάμεσα στα στήθη της. μήπως τη γυμνώσω». ... Θα την τιμωρήσω για τις γιορτές των Βάαλ, όταν τους έκαιγε προσφορές και στολιζόταν με το δαχτυλίδι και τα κοσμήματά της, και κυνηγούσε τους εραστές της και με ξέχασε, λέει ο Κύριος.» (Ος 2:1-3· 13)

«Δεν υπάρχει πίστη ή ακλόνητη αγάπη, ούτε γνώση του Θεού στη γη. Υπάρχει ορκωμοσία, ψέματα, δολοφονίες, κλοπές και μοιχεία. σπάνε όλα τα όρια και η αιματοχυσία ακολουθεί την αιματοχυσία.» (Ος 4:1-2)

«Ο λαός μου καταστρέφεται λόγω έλλειψης γνώσης. επειδή απέρριψες τη γνώση, σε απορρίπτω από το να είσαι ιερέας για μένα. Και αφού ξέχασες το νόμο του Θεού σου, θα ξεχάσω και τα παιδιά σου.» (Ος 4:6)

«Οι δικοί μου ρωτούν για ένα κομμάτι ξύλο και το προσωπικό τους για τα πόδια τους δίνει χρησμούς. Διότι ένα πνεύμα πορνείας τους παρέσυρε, και άφησαν τον Θεό τους να παίζει την πόρνη. Θυσιάζουν στις κορυφές των βουνών και καίνε προσφορές στους λόφους, κάτω από τη βελανιδιά, τη λεύκα και τον τερεμπίνθο, γιατί η σκιά τους είναι καλή.» (Ος 4:12-13)

«Ακούστε αυτό, ιερείς! Προσέξτε, οίκο του Ισραήλ! Άκου, οίκο του βασιλιά! Γιατί η κρίση είναι για εσάς. ... Έχουν φερθεί άπιστα με τον Κύριο. γιατί έχουν γεννήσει εξωγήινα παιδιά». (Οσ 5:1, 7)

«Θα φύγω και κανείς δεν θα σώσει. Θα επιστρέψω ξανά στον τόπο μου, μέχρι να αναγνωρίσουν την ενοχή τους και να αναζητήσουν το πρόσωπό μου και στη στενοχώρια τους να με αναζητήσουν ένθερμα». (Ουσ 5:14-15)

«Ελάτε, ας επιστρέψουμε στον Κύριο. γιατί μας έσκισε, για να μας θεραπεύσει. ... Η αγάπη σας είναι σαν ένα πρωινό σύννεφο, σαν τη δροσιά που φεύγει νωρίς. ... Διότι επιθυμώ ακλόνητη αγάπη και όχι θυσία, τη γνώση του Θεού παρά τα ολοκαυτώματα». (Οσ 6:1· 4, 6)

«Το Ισραήλ έχει απορρίψει το καλό. ο εχθρός θα τον καταδιώξει. Έκαναν βασιλιάδες, αλλά όχι μέσω εμένα. Έστησαν πρίγκιπες, αλλά δεν το ήξερα. ... Με το ασήμι και το χρυσάφι τους, έφτιαζαν είδωλα για τη δική τους καταστροφή. Απέρριψα το μοσχάρι σου, ω Σαμάρεια. Ο θυμός μου καίει εναντίον τους. Ως τότε θα είναι ανίκανοι για αθωότητα; Γιατί σπέρνουν τον άνεμο και θα θερίσουν τον ανεμοστρόβιλο». (Οσ 8:3-5, 7)

«Η καρδιά τους είναι ψεύτικη. τώρα πρέπει να φέρουν τις ενοχές τους». (Οσ 10:2)

«Εκφράζουν απλά λόγια. με άδειους όρκους κάνουν διαθήκες». (Οσ 10:4)

«Οργώσατε την ανομία. έχετε θερίσει την αδικία. έχετε φάει τον καρπό του ψέματος. Γιατί έχεις εμπιστευτεί με τον δικό σου τρόπο και στο πλήθος των πολεμιστών σου». (Οσ 10:13)

«Κάποτε ο Θεός άφησε κατά του Εφραΐμ μια τρομακτική ποινή εναντίον του Ισραήλ: Πιάστηκαν και καταδικάστηκαν στην άσεμνη σεξολατρεία του Βάαλ — πέθαναν! Και τώρα επιστρέφουν ξανά στην αμαρτία, κατασκευάζοντας θεϊκές εικόνες που μπορούν να χρησιμοποιήσουν, Θρησκεία προσαρμοσμένη στη γεύση. Οι επαγγελματίες φροντίζουν: Ό,τι θες σε έναν θεό μπορείς να το αποκτήσεις. Μπορείς να το πιστέψεις; Θυσιάζουν ζωντανά μωρά σε αυτούς τους νεκρούς θεούς - σκοτώνουν ζωντανά μωρά και φιλούν χρυσά μοσχάρια! Και τώρα δεν μένει τίποτα σε αυτούς τους ανθρώπους: κούφιοι άντρες, αποξηραμένες γυναίκες». (Ουσ 13:1-3)

«Όταν μίλησε ο Εφραΐμ, οι άνθρωποι έτρεμαν. υψώθηκε στο Ισραήλ. Αλλά έγινε ένοχος για τη λατρεία του Βάαλ και πέθανε. Τώρα αμαρτάνουν όλο και περισσότερο. φτιάχνουν είδωλα για τον εαυτό τους από τις ασημένιες, έξυπνα διαμορφωμένες εικόνες τους, όλα έργα τεχνιτών. Λέγεται για αυτούς τους ανθρώπους: «Προσφέρουν ανθρωποθυσίες και φιλούν τα είδωλα των μόσχων»» (Ως 13:1-2).

«Ποιος είναι σοφός; Θα τα συνειδητοποιήσει αυτά. Ποιος είναι διακριτικός; Θα τους καταλάβει. Οι δρόμοι του Κυρίου είναι ορθοί. οι δίκαιοι περπατούν μέσα τους, αλλά οι επαναστάτες σκοντάφτουν μέσα τους». (Ουσ 14:9)

Βασικά σημεία από τον Hosea

- Οι Ισραηλίτες ήταν κάποτε ο εκλεκτός λαός του Θεού. Τον εγκατέλειψαν και τον εγκατέλειψαν, πρώτα παύοντας να λατρεύουν στην Ιερουσαλήμ, μετά λατρεύοντας τα είδωλα των γειτόνων τους. Ως εκ τούτου, παραβίασαν τη διαθήκη που είχε συναφθεί μεταξύ αυτών και του Θεού, και έγιναν μοιχοί.
- Ο Θεός είναι πιστός, στοργικός, ελεήμων και συγχωρητικός σε οποιονδήποτε από τους ανθρώπους της διαθήκης Του που μετανοούν, επιστρέφουν αρχίζουν να ζουν δίκαια.
- Η εγκάρδια αγάπη ήταν και είναι μεγαλύτερη από οποιαδήποτε τελετουργική λατρεία.

JOEL

Δεν γνωρίζουμε πολλά για τον Joel. Η εποχή που προφήτεψε φαίνεται ότι ήταν πριν από την εισβολή της Βαβυλώνας, καθώς αναφέρει «τον στρατό του βορρά». Ο Οσηέ φαίνεται ότι παρέθεσε ή αναφέρθηκε σε δηλώσεις του Τζόελ. Έτσι, ο Ιωήλ πιθανότατα προφήτεψε στον Ιούδα και την Ιερουσαλήμ πριν από τον Ωσηέ και τον Ησαΐα.

«Ξυπνήστε, μέθυσοι, και κλάψτε! Κλαψτε, όλοι εσείς οινοπότες. κλάψτε για το νέο κρασί, γιατί το άρπαξαν από τα χείλη σας. Ένα έθνος έχει εισβάλει στη γη μου, ισχυρό και αμέτρητο. έχει δόντια λιονταριού, κυνόδοντες λέαινας». (Ιωήλ 1:5-6)

«Φορέστε σάκο, ιερείς, και θρηνήστε. κλάψτε, εσείς που διακονείτε ενώπιον του θυσιαστηρίου. Ελάτε να

περάσετε τη νύχτα με σάκο, εσείς που διακονείτε ενώπιον του Θεού μου. γιατί οι προσφορές σιτηρών και οι προσφορές ποτών απορρίπτονται από τον οίκο του Θεού σας. Κήρυξε ιερή νηστεία. συγκαλέσει ιερή σύναξη. Κάλεσε τους πρεσβυτέρους και όλους όσοι κατοικούν στη γη στον οίκο του Κυρίου του Θεού σου, και φώναξε στον Κύριο. Αλίμονο για εκείνη τη μέρα! Διότι η ημέρα του Κυρίου είναι κοντά. θα έρθει σαν καταστροφή από τον Παντοδύναμο». (Ιωήλ 1:13-15)

«Σάλπισμα στη Σιών. κρούει τον κώδωνα του κινδύνου στον ιερό μου λόφο. Ας τρέμουν όλοι όσοι κατοικούν στη γη, γιατί έρχεται η ημέρα του Κυρίου».

«Είναι κοντά ένας μεγάλος και πανίσχυρος στρατός, όπως δεν ήταν ποτέ παλιά ούτε θα υπάρξει στους επόμενους αιώνες». (Ιωήλ 2:1-2)

«Λύστε την καρδιά σας και όχι τα ρούχα σας. Επιστρέψτε στον Κύριο τον Θεό σας, γιατί είναι ελεήμων και σπλαχνικός, αργός στο θυμό και άφθονος στην αγάπη, και υποχωρεί από την αποστολή συμφοράς. Ποιός ξέρει? Μπορεί να γυρίσει και να λυπηθεί. Τότε ο Κύριος θα ζηλέψει για τη γη του και θα λυπηθεί τον λαό του». (Ιωήλ 2:13-14· 18)

Ο Ερχόμενος Μεσσίας

«Θα εκχύσω το Πνεύμα μου σε όλους τους ανθρώπους. Οι γιοι και οι κόρες σας θα προφητεύουν, οι γέροι σας θα ονειρεύονται όνειρα, οι νέοι σας θα βλέπουν οράματα. Ακόμη και στους δούλους μου, άνδρες και γυναίκες, θα εκχύσω το Πνεύμα μου εκείνες τις ημέρες. Θα δείξω θαύματα στους ουρανούς και στη γη, αίμα και φωτιά και καπνούς. Ο ήλιος θα μετατραπεί σε σκοτάδι και η σελήνη σε αίμα πριν από τον ερχομό της μεγάλης και τρομερής ημέρας του Κυρίου. Και καθένας που επικαλείται το όνομα του Κυρίου θα σωθεί. γιατί στο όρος Σιών και στην Ιερουσαλήμ θα υπάρξει απελευθέρωση, όπως είπε ο Κύριος, μεταξύ των επιζώντων που ο Κύριος καλεί». (Ιωήλ 2:28-32)

Βασικά σημεία από τον Joel

- Τα παιδιά της Παλαιάς Διαθήκης, ο Ισραήλ και ο Ιούδας, έπαψαν να λατρεύουν και να υπηρετούν τον Θεό. Πολλά από τα παιδιά του Θεού της Καινής Διαθήκης επίσης, από τον πρώτο αιώνα μέχρι τώρα, έπαψαν να Τον λατρεύουν.
- Υπάρχει ελπίδα για σωτηρία αφού ο Θεός έχυσε το Πνεύμα Του σε όλους τους ανθρώπους όταν με την υπακοή τους, έθεσαν την εμπιστοσύνη τους στον Χριστό.

AMOS

Ο Αμώς δεν ήταν της σχολής των προφητών. Ήταν βοσκός και κομιστής συκιών από την ύπαιθρο του Ιούδα. Προφήτευσε στο βόρειο Βασίλειο του Ισραήλ, όπου ο Ιεροβοάμ ήταν βασιλιάς.

Ο Αμώς καταγράφει ότι ο Κύριος είπε για τις αμαρτίες της Δαμασκού, της Γάζας, της Τύρου, του Εδώμ, του Αμμών, του Μωάβ, του Ιούδα, του Ισραήλ, δεν θα ανατρέψω την οργή μου. Στη συνέχεια ονομάζει τις χώρες ή τις πόλεις δηλώνοντας ότι θα τις καταστρέψω και τους βασιλιάδες τους. «Γι' αυτό, αυτό θα κάνω σε σένα, Ισραήλ, και επειδή θα σου το κάνω αυτό, ετοιμάσου να συναντήσεις τον Θεό σου, Ισραήλ». (Amos 1)

Ο Κύριος δείχνει το έλεός του παρακαλώντας τον Ισραήλ να «Αναζήτησε με και ζήσε. μην αναζητάτε το Μπέθελ, μην πηγαίνετε στα Γύγαλα, μην ταξιδεύετε στη Βηρ-σαβεέ. Γιατί το Gilgal σίγουρα θα πάει στην εξορία, και το Bethel θα μειώνεται στο τίποτα. Ζητήστε τον Κύριο και ζήστε, αλλιώς θα σαρώσει τον οίκο του Ιωσήφ σαν φωτιά. θα καταβροχθίσει και το Μπέθελ δεν θα έχει κανέναν να το σβήσει». (Amos 5:4-6)

«Αναζητήστε το καλό, όχι το κακό, για να ζήσετε. Τότε ο Κύριος ο Παντοδύναμος Θεός θα είναι μαζί σας, όπως ακριβώς λέτε ότι είναι. Να μισείτε το κακό, να αγαπάς το καλό. διατήρηση της δικαιοσύνης στα δικαστήρια. Ίσως ο Κύριος ο Παντοδύναμος Θεός ελεήσει το υπόλοιπο του Ιωσήφ». (Amos 5:14-15)

«Μισώ, περιφρονώ τις θρησκευτικές σας γιορτές. Δεν αντέχω τις συνελεύσεις σας. Ακόμα κι αν μου φέρετε ολοκαυτώματα και προσφορές σιτηρών, δεν θα τα δεχτώ. Αν και φέρνετε εκλεκτές προσφορές συντροφιάς, δεν θα τις έχω υπόψη μου». (Amos 5:21-22)

«Γι' αυτό, η γη σου θα μετρηθεί και θα διαιρεθεί, και εσύ ο ίδιος θα πεθάνεις σε μια ειδωολατρική χώρα. Και το Ισραήλ σίγουρα θα πάει στην εξορία, μακριά από την πατρίδα του». (Amos 7:17)

«Ερχονται οι μέρες», δηλώνει ο Υπέρτατος Κύριος, «όπου θα στείλω πείνα σε όλη τη γη — όχι πείνα τροφής ή δίψα για νερό, αλλά πείνα ακρόασης των λόγων του Κυρίου. Οι άνθρωποι θα τρεκλίζουν από θάλασσα σε

θάλασσα και θα περιπλανιούνται από βορρά προς ανατολά, αναζητώντας τον λόγο του Κυρίου, αλλά δεν θα τον βρουν.» (Αμώς 8:11-12).

«Διότι θα δώσω την εντολή, και θα ταράξω τον οίκο του Ισραήλ ανάμεσα σε όλα τα έθνη, όπως τινάζεται το σιτάρι σε κόσκινο, και ούτε ένα βότσαλο δεν θα φτάσει στη γη. Όλοι οι αμαρτωλοί του λαού μου θα πεθάνουν από το ξίφος, όλοι όσοι λένε: Δεν θα μας κυριεύσει ούτε θα μας συναντήσει η καταστροφή». (Αμώς 9:9-10)

Βασικά σημεία από το Αμος

- Για να είσαι ένας από τους υπηρέτες του Θεού δεν χρειάζεται ειδική εκπαίδευση.
- Ζητήστε τον Κύριο και ζήστε.
- Ο Ισραήλ δεν ήταν έτοιμος να συναντήσει τον Θεό του. Είμαστε?
- Ο Θεός δεν δέχεται τη λατρεία όταν η καρδιά και οι πράξεις της καθημερινής ζωής κάποιου δεν Του αρέσουν.

OBADIAH

προφήτης Ο Obadiah, ο οποίος σύμφωνα με την παράδοση, έζησε στοασσυριακόσπερίοδος.ΤουΤο όνομα σημαίνει "υπηρέτης τουΓιαχβέΤο 597 π.Χ.Ναβουχοδονόσορ Β'λεηλάτησαν την Ιερουσαλήμ, διέλυσαν τον Βασιλιά του Ιούδα και εγκατέστησαν έναν μαριονέτα κυβερνήτη. Οι Εδωμίτες βοήθησαν τους Βαβυλώνιους να λεηλατήσουν την πόλη. Ο Οβαδίας, προφήτευσε γύρω στο 580 π.Χ. (ESV Study Bible) Οι Εδωμίτες ήταν απόγονοι του Ησαύ, του δίδυμου αδελφού του Ιακώβ.

Αυτό λέει ο Υπέρτατος Κύριος για τον Εδώμ—

- Θα σε κάνω μικρό ανάμεσα στα έθνη. θα είσαι εντελώς περιφρονημένος. Η υπερηφάνεια της καρδιάς σου σε έχει εξαπατήσει. (Οβ. 1:1-2)
- Εκείνη την ημέρα, Κύριε, δεν θα καταστρέψω τους σοφούς του Εδώμ, τους σοφούς στα βουνά του Ησαύ; (Οβ 1:8)
- Θα σε κόψουν στη σφαγή. Εξαιτίας της βίας εναντίον του αδελφού σου Ιακώβ, θα σκεπαστείς από ντροπή. θα καταστραφείς για πάντα. (Παρ. 110)
- Το σπίτι του Ιακώβ θα είναι φωτιά και το σπίτι του Ιωσήφ φλόγα. το σπίτι του Ησαύ θα είναι καλαμιές. (Οβ 1:18)

- Θα σου βάλει φωτιά και θα το καταναλώσεις. Δεν θα υπάρχουν επιζώντες από το σπίτι του Ησαύ. (Οβ 1:18)

Σημείο κλειδί από τον Obadiah

- Ο λαός του Θεού που δεν μένει πιστός θα υποφέρει επίσης εκτός και αν επιστρέψει σε Αυτόν και ζήσει δίκαια.
- Και στην Παλαιά και στην Καινή Διαθήκη εκείνοι, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών Του, που κάνουν κακό εναντίον του λαού του Θεού θα υποφέρουν είτε σε αυτόν τον φυσικό κόσμο είτε αιώνια στην πνευματική ζωή ή και στα δύο.

ΓΡΟΥΣΟΥΖΗΣ

«Ο λόγος του Κυρίου ήρθε στον Ιωνά: «Πήγαινε στη μεγάλη πόλη της Νινευή και κήρυξε εναντίον της, επειδή η κακία της ανέβηκε μπροστά μου». Αλλά ο Ιωνάς έφυγε τρέχοντας από τον Κύριο και κατευθύνθηκε προς την Ταρσίς όπου βρήκε ένα πλοίο με προορισμό εκείνο το λιμάνι. Τότε ο Κύριος έστειλε έναν δυνατό άνεμο στη θάλασσα και ξέσπασε μια τέτοια σφοδρή καταιγίδα που το πλοίο απείλησε να διαλυθεί. Όλοι οι ναυτικοί φοβήθηκαν και ο καθένας φώναξε τον δικό του θεό. Αλλά ο Jonah είχε πάει κάτω από το κατάστρωμα, όπου ξάπλωσε και έπεσε σε βαθύ ύπνο. Ο καπετάνιος πήγε κοντά του και του είπε: «Πώς μπορείς να κοιμηθείς;» Σήκω και φώναξε τον θεό σου! Ίσως μας προσέξει και δεν θα χαθούμε».

«Οι ναυτικοί είπαν μεταξύ τους: «Ελάτε να ρίξουμε κλήρο για να μάθουμε ποιος ευθύνεται για αυτή τη συμφορά» και ο κλήρος έπεσε στον Ιωνά. Έτσι, τον ρώτησαν, "Πες μας, ποιος είναι υπεύθυνος που μας κάνει όλο αυτό τον κόπο; Τι κάνεις; Από πού έρχεσαι; Ποια είναι η χώρα σου; Από ποιους ανθρώπους είσαι;" Ο Ιωνάς απάντησε: «Είμαι Εβραίος και λατρεύω τον Κύριο, τον Θεό του ουρανού, που έκανε τη θάλασσα και τη γη». Αυτό τους τρόμαξε και ρώτησαν: «Τι κάνατε;». (Ηξεραν ότι έφυγε από τον Κύριο, γιατί τους το είχε ήδη πει.)

«Η θάλασσα γινόταν όλο και πιο αγριεμένη. Τον ρώτησαν, λοιπόν, «τι να σου κάνουμε για να μας ηρεμήσει η θάλασσα;». Έπειτα πήραν τον Ιωνά και τον πέταξαν στη θάλασσα, και η μαινόμενη θάλασσα ηρέμησε. Τότε οι άντρες φοβήθηκαν πολύ τον Κύριο,

και πρόσφεραν θυσία στον Κύριο και του έκαναν όρκους». (Ιωνάς 1:1-11, 15-16)

«Ο Κύριος έδωσε ένα μεγάλο ψάρι για να καταπιεί τον Ιωνά όπου ήταν για τρεις μέρες και τρεις νύχτες. Τότε προσευχήθηκε στον Κύριο τον Θεό του. Είπε: Στη στενοχώρια μου κάλεσα τον Κύριο, και μου απάντησε. Κάλεσα για βοήθεια και άκουσε την κραυγή μου. ... Όταν η ζωή μου υποχωρούσε, σε θυμήθηκα, Κύριε, και η προσευχή μου ανέβηκε σε σένα, στον άγιο ναό σου. Όσοι προσκολλώνται σε άχρηστα είδωλα χάνουν τη χάρη που θα μπορούσε να είναι δική τους. ... Η σωτηρία προέρχεται από τον Κύριο». (Ιωνάς 1:17-2:1-2, 7, 9)

Σχόλιο: Ο Ιησούς ήταν στον τάφο τρεις μέρες και νύχτες. (Ματθαίος 12:40)

«Τώρα που ο Κύριος έχει την προσοχή του, λέει ξανά «Πήγαινε στη μεγάλη πόλη της Νινευή και κήρυξε σε αυτήν το μήνυμα που σου δίνω». Ο Ιωνάς υπάκουσε στον λόγο του Κυρίου και πήγε στη Νινευή. Διακήρυξε: «Σε σαράντα μέρες ακόμη και η Νινευή θα ανατραπεί». Οι Νινευίτες πίστεψαν στον Θεό. Κήρυξαν νηστεία και όλοι, από τον μεγαλύτερο έως τον μικρότερο, φόρεσαν τσουβάλια. Ο βασιλιάς έβγαλε τα βασιλικά του άμφια, σκεπάστηκε με σάκο και κάθισε στο χώμα και εξέδωσε μια προκήρυξη στη Νινευή: Ας καλέσουν όλοι επειγόντως τον Θεό. Ας εγκαταλείψουν τους κακούς τρόπους και τη βία τους. Ποιός ξέρει? Ο Θεός μπορεί ακόμη να μετανιώσει και με συμπόνια να απομακρυνθεί από τον άγριο θυμό του, ώστε να μην χαθούμε». (Ιωνάς 3:2-9)

«Όταν ο Θεός είδε τι έκαναν και πώς απέσυραν από τους κακούς δρόμους τους, συμπονέστηκε και δεν τους έφερε την καταστροφή που τους είχε απειλήσει. Αλλά ο Ιωνάς ήταν πολύ δυσαρεστημένος και θύμωσε. Προσευχήθηκε στον Κύριο, «Κύριε, αυτό δεν είπα όταν ήμουν ακόμα στο σπίτι; Γι' αυτό έφυγα τόσο γρήγορα στη Ταρσίς. Ήξερα ότι είσαι ένας ελεήμων και σπλαχνικός Θεός, αργός στο θυμό και άφθονος σε αγάπη, ένας Θεός που υποχωρεί από την αποστολή συμφοράς. Τώρα, Κύριε, πάρε τη ζωή μου, γιατί είναι καλύτερο για μένα να πεθάνω παρά να ζήσω».

Σχόλιο: Η στάση του Ιωνά δεν ήταν αγάπη αλλά μίσος, πιθανώς επειδή δεν ήταν Εβραίοι.

«Ο Ιωνάς βγήκε έξω και κάθισε σε ένα μέρος ανατολικά της πόλης. Εκεί έφτιαξε τον εαυτό του ένα καταφύγιο, κάθισε στη σκιά του και περίμενε να δει τι θα γίνει με την πόλη. Τότε ο Κύριος ο Θεός έδωσε ένα αμπέλι και

το έκανε να μεγαλώσει πάνω από τον Ιωνά για να δώσει σκιά στο κεφάλι του για να απαλύνει την ταλαιπωρία του, και ο Ιωνάς χάρηκε πολύ για το αμπέλι. Όμως το ξημέρωμα της επόμενης μέρας ο Θεός έδωσε ένα σκουλήκι, το οποίο μάσησε το κλήμα έτσι ώστε να μαραθεί. Όταν ανέτειλε ο ήλιος, ο Θεός παρείχε έναν καυτό ανατολικό άνεμο και ο ήλιος άναψε στο κεφάλι του Ιωνά, έτσι που λιποθύμησε. Ήθελε να πεθάνει και είπε: «Καλύτερα να πεθάνω παρά να ζήσω». Αλλά ο Θεός είπε στον Ιωνά: "Έχεις δικαίωμα να θυμώνεις για το αμπέλι;" «Το κάνω», είπε. «Είμαι αρκετά θυμωμένος για να πεθάνω». Αλλά ο Κύριος είπε: «Ανησυχήσατε για αυτό το αμπέλι, αν και δεν το περιποιήσατε ούτε το κάνατε να μεγαλώσει. Ξεπήδησε μέσα σε μια νύχτα και πέθανε μέσα σε μια νύχτα. Αλλά η Νινευή έχει περισσότερους από εκατόν είκοσι χιλιάδες ανθρώπους που δεν μπορούν να ξεχωρίσουν το δεξί τους χέρι από το αριστερό, και πολλά βοοειδή επίσης. Δεν πρέπει να ανησυχώ για αυτή τη μεγάλη πόλη;» (Ιωνάς 4:5-11)

Βασικά σημεία από τον Jonah

- Ο Θεός είπε στον Ιωνά και σε εμάς κήρυξε ενάντια στην αμαρτία και την κακία.
- Ο Ιωνάς αρνήθηκε να πάει και προσπάθησε να κρυφτεί από τον Θεό.
- Και πάλι, ο Θεός είπε πηγαίνατε, ο Ιώβ πήγε απρόθυμα και κήρυξε το μήνυμα του Θεού.
- Ο κόσμος άκουσε το μήνυμα του Θεού, το πίστεψε και μετανόησε.
- Ο Ιωνάς δεν ανησυχούσε για τη σωματική ή πνευματική ευημερία των Νινευιτών. Δεν ήθελε να τους γλιτώσουν.
- Ο Θεός είναι σπλαχνικός και ελεήμων με όσους ακούν, πιστεύουν και μετανοούν.
- Το μήνυμα του Θεού κάτω από τη διαθήκη που δόθηκε μέσω του Μωυσή ήταν προς τους Ιουδαίους, τώρα κάτω από το μήνυμα του Χριστού, η σωτηρία προσφέρεται σε όλη την ανθρωπότητα.
- Όλοι οι υπηρέτες του Θεού πρέπει να διακηρύξουν το μήνυμά Του για να μετανοήσουν και να Τον υπακούσουν πριν είναι πολύ αργά για αυτούς.

MICAH

Ο Μιχαίας και ο Ησαΐας προφήτευσαν περίπου την ίδια εποχή. Ο Ησαΐας ήταν βασιλιάς και προφήτευε σε

βασιλιάδες και ευγενείς, ενώ ο Μιχαίας ήταν μεταξύ του λαού και προφήτευε στις μάζες.

«Ο λόγος του Κυρίου που ήρθε στον Μιχαία από τον Μορσέθ κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Ιωθάμ, του Αχάζ και του Εζεκία, των βασιλιάδων του Ιούδα — το όραμα που είδε σχετικά με τη Σαμάρεια και την Ιερουσαλήμ. Ακούστε, λαοί, όλοι σας, ακούστε, γη και όλοι όσοι είστε μέσα σε αυτήν, για να μαρτυρήσει ο Κυρίαρχος Κύριος εναντίον σας, ο Κύριος από τον ιερό ναό του. ... Όλα αυτά είναι εξαιτίας της παράβασης του Ιακώβ, εξαιτίας των αμαρτιών του οίκου του Ισραήλ. Ποιο είναι το παράπτωμα του Ιακώβ; Δεν είναι η Σαμάρεια; «Γι' αυτό, θα κάνω τη Σαμάρεια ένα σωρό από ερείπια. Όλα τα είδωλά της θα σπάσουν σε κομμάτια. Όλα τα δώρα του ναού της θα καούν με φωτιά. Θα καταστρέψω όλες τις εικόνες της.» (Μικ 1:1-2, 5-7).

«Ακούστε αυτό, αρχηγοί του οίκου του Ιακώβ, άρχοντες του οίκου του Ισραήλ, που περιφρονείτε τη δικαιοσύνη και διαστρεβλώνετε ό,τι είναι σωστό. που χτίζουν τη Σιών με αίμα, και την Ιερουσαλήμ με κακία. Οι ηγέτες της κρίνουν για μια δωροδοκία, οι ιερείς της διδάσκουν για ένα τίμημα και οι προφήτες της λένε περιουσίες για χρήματα. Ωστόσο, στηρίζονται στον Κύριο και λένε: «Δεν είναι ο Κύριος ανάμεσά μας; Καμία καταστροφή δεν θα μας έρθει». Γι' αυτό, εξαιτίας σου, η Σιών θα οργωθεί σαν χωράφι και η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωρός ερειπίων, ο λόφος του ναού ένας λόφος κατάφυτος από αλσύλλια». (Μικ 3:9-12)

«Εκείνη την ημέρα, λέει ο Κύριος, θα πάτε στη Βαβυλώνα. εκεί θα σωθείς. Εκεί ο Κύριος θα σε λυτρώσει από τα χέρια των εχθρών σου». (Μικ 4:10)

«Διότι ο Κύριος έχει μια υπόθεση εναντίον του λαού του. καταθέτει μήνυση κατά του Ισραήλ. ... Με τι θα έρθω ενώπιον του Κυρίου και θα προσκυνήσω μπροστά στον εξυψωμένο Θεό; Να έρθω μπροστά του με ολοκαυτώματα, με μοσχάρια ενός έτους; Θα ευαρεστηθεί ο Κύριος με χιλιάδες κριάρια, με δέκα χιλιάδες ποταμούς λαδιού; ... Να προσφέρω το πρωτότοκό μου για την παράβασή μου, τον καρπό του σώματός μου για την αμαρτία της ψυχής μου; Σου έδειξε, άνθρωπε, τι είναι καλό. Και τι απαιτεί ο Κύριος από εσάς; Να ενεργείς δίκαια και να αγαπάς το έλεος και να περπατάς ταπεινά με τον Θεό σου». (Μικ 6:2· 6-8)

«Θα σε παραδώσω στην καταστροφή και τον λαό σου σε χλευασμό. θα υποστείτε την περιφρόνηση των εθνών». (Μικ 6:16)

«Οι ευσεβείς έχουν σαρωθεί από τη γη. δεν μένει ούτε ένας όρθιος άνθρωπος. Όλοι οι άνθρωποι περιμένουν να χύσουν αίμα. ο καθένας κυνηγάει τον αδερφό του με ένα δίχτυ. Και τα δύο χέρια είναι επιδέξια στο να κάνουν το κακό. ο ηγεμόνας απαιτεί δώρα, ο δικαστής δέχεται δωροδοκίες, οι ισχυροί υπαγορεύουν ό,τι επιθυμούν — συνωμοτούν όλοι μαζί». (Μικ 7:2-3)

Στις έσχατες ημέρες (καιρός μετά την έλευση του Μεσσία)

«Πολλά έθνη θα έρθουν και θα πουν: Ελάτε, ας ανεβούμε στο βουνό του Κυρίου, στον οίκο του Θεού του Ιακώβ. Θα μας διδάξει τους δρόμους του, για να βαδίσουμε στα μονοπάτια του». Ο νόμος θα βγει από τη Σιών, ο λόγος του Κυρίου από την Ιερουσαλήμ. (Μικ 4:2)

«Εσύ, όμως, Βηθλεέμ Εφραθά, αν και είσαι μικρός ανάμεσα στις φυλές του Ιούδα, από εσένα θα βγει για μένα ένας που θα είναι κυρίαρχος του Ισραήλ, του οποίου η καταγωγή είναι από τα παλιά, από τα αρχαία χρόνια». (Μικ 5:2)

Σχόλιο: Θυμηθείτε ότι ο Ιησούς γεννήθηκε στη Βηθλεέμ.

Σημείο κλειδί από τον Μίχα

- Οι βασιλιάδες και ο λαός του Ισραήλ είχαν απομακρυνθεί από τον Θεό στην καθημερινή τους ζωή και λατρεία.
- Ανεξάρτητα από το πώς προσπαθεί κανείς να προσκυνήσει, είτε σύμφωνα με την παλαιά διαθήκη είτε αυτή που έδωσε ο Χριστός, η λατρεία του δεν θα γίνει αποδεκτή χωρίς καρδιά και μυαλό να ζει δίκαια και να κάνει το θέλημα του Θεού.
- Εφόσον ο Θεός είναι δίκαιος, πάντα ήθελε η δημιουργία Του να ενεργεί δίκαια και να αγαπά το έλεος και να περπατά ταπεινά.

NAXOYM

Ιστορικό της Νινευή

«Ένας χρησμός για τη Νινευή. Εξαιτίας της κακίας τους, ο Θεός έστειλε τον Ιωνά να κηρύξει στη Νινευή λέγοντας: «Σαράντα μέρες ακόμη, και η Νινευή θα ανατραπεί.» Άκουσαν, μετάνιωσαν και γλίτωσαν. Ούτε ο χρόνος του κηρύγματος του Ιωνά ούτε ο χρόνος του μετανοημένου βασιλιά της βασιλείας της Νινευή, δεν είναι γνωστοί. Μερικοί πιστεύουν ότι ήταν λίγο πριν τον Ησαΐα.

Η Νινευή ήταν το σπίτι του Βασιλιά Σενναχερίμ, Βασιλιάς της Ασσυρίας, επί βασιλείας του Βασιλιά Εζεκίας και η ζωή του Ιουδαίου προφήτη Ησαΐας.

Το δέκατο τέταρτο έτος του βασιλιά Εζεκία, ο Σενναχερίμ, ο βασιλιάς της Ασσυρίας, ήρθε εναντίον όλων των οχυρών πόλεων του Ιούδα και τις κατέλαβε. (2 Βασιλέων 18:13)

Ναούμ Μαντείο

«Ο Κύριος είναι ένας ζηλιάρης και εκδικητικός Θεός. ο Κύριος παίρνει εκδίκηση και είναι γεμάτος οργή, αλλά αργός στο θυμό και μέγας σε δύναμη. Δεν θα αφήσει ατιμώρητους τους ένοχους. Ο Κύριος είναι καλός, καταφύγιο σε καιρούς θλίψης. Νοιάζεται για όσους τον εμπιστεύονται». (Ναούμ 1:2-3, 7)

«Εσύ, Νινευή, δεν θα έχεις απογόνους που να φέρουν το όνομά σου. Θα καταστρέψω τις σκαλισμένες εικόνες και τα χυτά είδωλα που βρίσκονται στο ναό των θεών σου. Θα ετοιμάσω τον τάφο σου, γιατί είσαι άθλιος». (Ναούμ 1:14)

«Όλοι όσοι σε βλέπουν θα φύγουν από κοντά σου και θα πουν: "Η Νινευή είναι ερειπωμένη, - ποιος θα τη θρηνήσει;" Πού μπορώ να βρω κάποιον να σε παρηγορήσει;» (Ναούμ 3:7)

«Όλα τα φρούριά σου είναι σαν συκιές με τον πρώτο τους ώριμο καρπό. όταν τινάζονται πέφτουν τα σύκα στο στόμα του τρώγου. Κοιτάξτε τα στρατεύματά σας - είναι όλες γυναίκες! Οι πύλες της γης σου είναι ορθάνοιχτες στους εχθρούς σου». (Ναούμ 3:12-13)

«Οι βοσκοί σας κοιμούνται. οι ευγενείς σου ξαπλώνουν να ξεκουραστούν. Ο λαός σου είναι σκορπισμένος στα βουνά χωρίς κανέναν να τους μαζέψει. Τίποτα δεν μπορεί να γιατρέψει την πληγή σου. Ο τραυματισμός σου είναι θανατηφόρος». (Ναούμ 3:18-19)

«...Όποιος ακούει τα νέα για σένα χτυπάει τα χέρια του για την πτώση σου και χαίρεται...» (Ναούμ 3:19)

Η Νινευή φαίνεται να καταστράφηκε πάνω από 100 χρόνια αργότερα. «Το 612 π.Χ. η πόλη της Νινευή λεηλατήθηκε και κάηκε από τις συμμαχικές δυνάμεις των Περσών, των Μήδων, των Βαβυλωνίων».

Βασικά σημεία από τον Nahum

- Ο Κύριος είναι ένας εκδικητικός Θεός.
- Ο Κύριος είναι αργός στο θυμό αλλά με μεγάλη δύναμη.
- Δεν θα αφήσει ατιμώρητους τους ένοχους.
- Είναι καταφύγιο σε δύσκολες στιγμές, φροντίζοντας όσους τον εμπιστεύονται.

ΧΑΜΠΑΚΚΟΥΚ

Ο Αββακούμ ζήτησε από τον Θεό. Πόσο καιρό θα κλαίω για βοήθεια; Γιατί με κάνεις να βλέπω την ανομία; Γιατί πρέπει να κοιτάξω την αδικία; (Αβ. 1:1)

Ο Κύριος απάντησε, εγείρω τους Βαβυλώνιους, αυτόν τον αδίστακτο και ορμητικό λαό

- είναι ένας φοβισμένος και επίφοβος λαός.
- είναι νόμος για τον εαυτό τους και προάγουν τη δική τους τιμή.
- δεν είναι ποτέ ικανοποιημένοι, συγκεντρώνοντας κοντά τους όλα τα έθνη και αιχμαλωτίζουν όλους τους λαούς.

Αφού η Βαβυλώνα κάνει το έργο του Κυρίου, τα έθνη και οι κοντινοί άνθρωποι θα χλευάσουν τον Ισραήλ λέγοντας: (Αβ. 2:6-19)

- Αλίμονο σε αυτόν που μαζεύει κλεμμένα και πλουτίζει με εκβιασμό.
- Αλίμονο σε αυτόν που χτίζει το βασίλειό του με άδικο κέρδος για να στήσει τη φωλιά του ψηλά, για να γλιτώσει από τα νύχια της καταστροφής!
- Αλίμονο σε αυτόν που χτίζει μια πόλη με αιματοχυσία και ιδρύει μια πόλη με το έγκλημα!
- Αλίμονο σε αυτόν που πίνει στους γείτονές του μέχρι να μεθύσουν για να κοιτάξουν τα γυμνά τους σώματα.
- Αλίμονο σε αυτόν που λέει στο ξύλο «Ζωντάνευσε!». Ή στην άψυχη πέτρα, «Ξύπνα! Μπορεί να δώσει καθοδήγηση; «Τι αξία έχει ένα είδωλο, αφού το έχει σκαλίσει ένας άνθρωπος; Ή μια εικόνα που διδάσκει ψέματα; Γιατί αυτός που το

φτιάχνει εμπιστεύεται τη δική του δημιουργία· φτιάχνει είδωλα που δεν μπορούν να μιλήσουν.

Αλλά ο Κύριος είναι στον άγιο ναό του. ας σιωπήσει όλη η γη μπροστά του.» (Αβ. 2:20).

Ο Αββακούμ προσεύχεται ξανά. «Κύριε, άκουσα για τη φήμη σου. Στέκομαι με δέος για τις πράξεις σου, Κύριε. Ανανεώστε τα στην εποχή μας, στην εποχή μας κάντε τα γνωστά. στην οργή θυμίσου το έλεος». (Αβ. 3:2)

Σημείο κλειδί από τον Αββακούμ

- Οι δίκαιοι αναζητούν δικαιοσύνη.
- Ο Θεός χρησιμοποιεί τα κακά έθνη για να επιτύχει τους σκοπούς Του.
- Άνθρωποι εκτός της βασιλείας του Θεού αναγνωρίζουν τις αμαρτίες του λαού Του και τους γελοιοποιούν.
- Ο Θεός είναι πάντα ελεήμων ακόμα και όταν τιμωρεί το λαό Του για να τους ενθαρρύνει να μετανοήσουν και να πιστρέψουν.

ΖΕΦΑΝΙΑ

Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Μανασσή (695 - 642 π.Χ.) και του Αμών (642 - 640 π.Χ.) το νότιο βασίλειο του Ιούδα βυθίστηκε σε εκπληκτικά ηθικά και πνευματικά βάθη. Αυτοί οι δύο βασιλιάδες παρέμειναν πιστοί υποτελείς στην Ασσυρία και προσπάθησαν να αναιρέσουν όλα τα καλά που είχε επιτύχει ο βασιλιάς Εζεκίας. Ωστόσο, το έτος 640 π.Χ. --- σε ηλικία μόλις 24 ετών --- ο βασιλιάς Άμων δολοφονήθηκε από τους υπηρέτες του (Β' Βασιλέων 21:23· Β' Χρον. 33:24) και ο 8χρονος γιος του, Ιωσίας, έγινε βασιλιάς (Β' Βασιλέων 21:24 - 22:2· Β' Χρον. 33:25 - 34:2). Ο Ιωσίας ήταν ο τελευταίος καλός βασιλιάς που βασίλεψε στον Ιούδα. Όταν πέθανε το 609 π.Χ. --- σε ηλικία μόλις 39 ετών -- - Ο Ιούδας θα είχε μόνο 23 χρόνια πριν την καταστροφή της και τη Βαβυλωνιακή Αιχμαλωσία (586 π.Χ.). (Από το The Outlined Bible του Steve Flatt που είναι διαθέσιμο στον ιστότοπο της BibleWay.)

Ο Ιούδας και τα απομακρυσμένα έθνη γύρω από τον Ιούδα είχαν εξαντληθεί πνευματικά, όπως αποδεικνύεται από τη λατρεία των ειδώλων. Ο Σοφονίας ξεκίνησε την προφητεία του απευθυνόμενος σε όλα αυτά τα έθνη, ξεκινώντας από τον Ιούδα.

Στον Ιούδα

«Θα απλώσω το χέρι μου εναντίον του Ιούδα και εναντίον όλων όσοι κατοικούν στην Ιερουσαλήμ. Θα αποκόψω από αυτόν τον τόπο όλα τα υπολείμματα του Βάαλ, τα ονόματα των ειδωλολατρών και των ειδωλολατρών ιερέων—εκείνους που δεν ακολουθούν τον Κύριο και δεν ζητούν τον Κύριο ούτε τον ρωτούν. ... Θα τιμωρήσω τους πρίγκιπες και τους γιους του βασιλιά και όλους όσους είναι ντυμένοι με ξένα ρούχα. Εκείνη την ημέρα θα τιμωρήσω όλους όσους αποφεύγουν να πατήσουν το κατώφλι, που γεμίζουν το ναό των θεών τους με βία και δόλο». (Σεφ 1:4· 6· 8-9)

"Ακούω! Η κραυγή την ημέρα του Κυρίου θα είναι πικρή, η κραυγή του πολεμιστή εκεί. Εκείνη η μέρα θα είναι ημέρα οργής, ημέρα στενοχώριας και αγωνίας, ημέρα ταραχής και καταστροφής, ημέρα σκοταδιού και σκοταδιού, ημέρα σύννεφων και σκότους, ημέρα σάλπιγγας και κραυγής μάχης εναντίον των οχυρών πόλεων και εναντίον οι γωνιακοί πύργοι. Θα φέρω στενοχώρια στον λαό και θα περπατούν σαν τυφλοί, επειδή αμάρτησαν εναντίον του Κυρίου». (Σεφ 1:14-17)

Στους Φιλισταίους

«Αλίμονο σε εσάς που ζείτε δίπλα στη θάλασσα, Κερεθαίοι. ο λόγος του Κυρίου είναι εναντίον σου, Χαναάν, γη των Φιλισταίων. «Θα σε καταστρέψω και δεν θα μείνει κανένας». ... Θα ανήκει στο υπόλοιπο του οίκου του Ιούδα. εκεί θα βρουν βοσκότοπο». (Σεφ 2:5· 7)

Προς τον Μωάβ

«Έχω ακούσει τις προσβολές του Μωάβ και τους χλευασμούς των Αμμωνιτών, οι οποίοι προσέβαλαν τον λαό μου και έκαναν απειλές κατά της γης τους. ... σίγουρα ο Μωάβ θα γίνει σαν τα Σόδομα, οι Αμμωνίτες σαν τα Γόμορρα». (Σεφ 2:8· 9)

Στους Κουσίτες

«Κι εσείς, ω Κουσίτες, θα σκοτωθείτε από το σπαθί μου». (Σεφ 2:12)

Προς την Ασσυρία

«Θα απλώσει το χέρι του στον βορρά και θα καταστρέψει την Ασσυρία, αφήνοντας τη Νινευή εντελώς έρημη και ξερή σαν την έρημο». (Σεφ 2:13)

Σε όσους βρίσκονται στην Ιερουσαλήμ

«Αλίμονο στην πόλη των καταπιεστών, επαναστατημένη και μολυσμένη! Δεν υπακούει σε κανέναν, δεν δέχεται καμία διόρθωση. Δεν έχει

εμπιστοσύνη στον Κύριο, δεν πλησιάζει τον Θεό της». (Σεφ 3:1-2)

«Είπα στην πόλη: "Σίγουρα θα με φοβηθείτε και θα δεχτείτε διόρθωση!" Τότε δεν θα κοπεί η κατοικία της, ούτε όλες οι τιμωρίες μου θα έρθουν επάνω της. Αλλά εξακολουθούσαν να είναι πρόθυμοι να δράσουν διεφθαρμένα σε ό,τι έκαναν». (Σεφ 3:7)

«Θα απομακρύνω από αυτήν την πόλη όσους χαίρονται με την περηφάνια τους. Ποτέ ξανά δεν θα είσαι υπεροπτικός στον άγιο λόφο μου. Αλλά θα αφήσω μέσα σας τους πράους και ταπεινούς, που εμπιστεύονται στο όνομα του Κυρίου». (Σεφ 3:11-12)

Σημείο κλειδί από τον Σοφονία

➤ Όταν οι άνθρωποι πάντουν να είναι πιστοί στον Θεό και τις εντολές Του, μόνο η αιώνια καταστροφή τους περιμένει, εκτός αν συνειδητοποιήσουν την πνευματική τους κατάσταση και μετανοήσουν, επιστρέψουν, παρακαλέσουν για συγχώρεση και έλεος και αρχίσουν να ζουν δίκαια.

ΧΑΓΚΑΙ

Τα μακρά χρόνια της εξορίας έχουν κάνει τον δρόμο τους. Το διάταγμα του Κύρου είχε απελευθερώσει τους αιχμαλώτους. Ήταν πλέον ελεύθεροι να επιστρέψουν στη γη τους. Τους προέτρεψαν να το κάνουν, να αποκαταστήσουν τους εθνικούς τους θεσμούς και να ξαναχτίσουν τον ναό, το κεντρικό γεγονός στη θρησκευτική τους ζωή. ... Δεκαέξι χρόνια μετά την απελευθέρωσή τους από τον Κύρο, ο Χαγγαίος τους ξεσήκωσε από την αδιαφορία τους και οι εργασίες στο Ναό συνεχίστηκαν. (από Dickson Bible)

«Αυτοί οι άνθρωποι λένε: «Δεν έχει έρθει ακόμη η ώρα να οικοδομηθεί ο οίκος του Κυρίου». Αλλά ο Αγγαίος, σύμφωνα με τις οδηγίες του Κυρίου, είπε: «Είναι καιρός να μένετε οι ίδιοι στα σπίτια σας με επένδυση, ενώ αυτό το σπίτι παραμένει ερείπιο;» ... Σκέψου προσεκτικά τους τρόπους σου. Ανεβείτε στα βουνά και κατεβάστε ξυλεία και φτιάξτε το σπίτι, για να το ευχαριστηθώ και να με τιμήσουν, λέει ο Κύριος.» (Αγ 1:2, 3-4· 7-8).

«Τότε ο Ζοροβάβελ, ο γιος του Σαλιτήλ, ο Ιησούς του Ναυή, ο γιος του Ιωζαδάκ, ο αρχιερέας, και όλο το υπόλοιπο του λαού υπάκουσαν στη φωνή του Κυρίου του Θεού τους και στο μήνυμα του προφήτη Αγγαίο, επειδή τον είχε στείλει ο Κύριος ο Θεός τους. Και ο

λαός φοβήθηκε τον Κύριο. ... Ήρθαν και άρχισαν να εργάζονται στον οίκο του Κυρίου του Παντοδύναμου, του Θεού τους». (Αγ 1:12· 14)

«Γίνε δυνατός, Ζοροβάβελ», λέει ο Κύριος. «Να είσαι δυνατός, Ιησούς, γιε του Ιωζαδάκ, του αρχιερέα. Να είστε δυνατοί, όλοι εσείς οι άνθρωποι της γης, δηλώνει ο Κύριος, «και εργαστείτε. Γιατί εγώ είμαι μαζί σας», δηλώνει ο Κύριος ο Παντοδύναμος. «Αυτό έκανα διαθήκη μαζί σου όταν βγήκες από την Αίγυπτο. Και το Πνεύμα μου παραμένει ανάμεσά σας. Μη φοβάσαι.» (Αγ 2:4-5)

Σημείο κλειδί από τον Ηαγγαί

➤ Ο Κύριος δεν είναι ευχαριστημένος όταν ο λαός Του βάζει τον εαυτό του πρώτα παρά Αυτόν.

ZACHARIAΣ

Ο Ζαχαρίας πιθανότατα γεννήθηκε στη Βαβυλώνα και ήταν ιερέας που επέστρεψε στην Ιερουσαλήμ με τον Ζοροβάβελ. Προφήτευσε σε όσους είχαν επιστρέψει. Ο Ζαχαρίας ξεκινά με μια υπενθύμιση των αμαρτιών των προπατόρων τους: "Ο Κύριος θύμωσε πολύ με τους πατέρες σου. Μην γίνετε σαν τους πατέρες σας, στους οποίους φώναζαν οι προηγούμενοι προφύτες: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, επιστρέψτε από τους κακούς σας δρόμους και από τις κακές σας πράξεις. Αλλά δεν με άκουσαν ούτε με πρόσεχαν, λέει ο Κύριος».

«Οι πατεράδες σου, πού είναι; Και οι προφύτες, ζουν για πάντα; Αλλά τα λόγια μου και τα διατάγματά μου, που πρόσταξα στους δούλους μου τους προφύτες, δεν ξεπέρασαν τους πατέρες σας; Έτσι, μετάνιωσαν και είπαν: Όπως ο Κύριος των δυνάμεων σκόπευε να μας αντιμετωπίσει για τους τρόπους και τις πράξεις μας, έτσι έκανε και μαζί μας». (Ζαχ 1:2-6)

Zachariah Visions

Άνθρωπος ιππασία κόκκινο άλογο

«Ένας άντρας που καβαλάει ένα κόκκινο άλογο! Στεκόταν ανάμεσα στις μυρτιές. Αυτοί είναι αυτοί που έστειλε ο Κύριος για να περιπολούν τη γη. Και απάντησαν στον άγγελο του Κυρίου που στεκόταν ανάμεσα στις μυρτιές, και είπε: «Περιπολώσαμε τη γη, και ιδού, όλη η γη παραμένει σε ηρεμία». ... Επομένως, έτσι λέει ο Κύριος, «Επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ με έλεος. Το σπίτι μου θα χτιστεί μέσα σε αυτό, λέει ο

Κύριος των δυνάμεων, και η γραμμή μέτρησης θα απλωθεί πάνω από την Ιερουσαλήμ». Φωνάζτε ξανά: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Οι πόλεις μου θα ξεχειλίσουν ξανά από ευημερία, και ο Κύριος θα παρηγορήσει ξανά τη Σιών και θα επιλέξει ξανά την Ιερουσαλήμ.» (Ζαχ 1:10-11· 16-17).

Κέρατα και Τεχνίτες

«Αυτά είναι τα κέρατα που σκόρπισαν τον Ιούδα, ώστε κανείς δεν σήκωσε το κεφάλι του. Και αυτοί οι τεχνίτες ήρθαν να τους τρομοκρατήσουν, να ρίξουν τα κέρατα των εθνών που σήκωσαν τα κέρατά τους εναντίον της γης του Ιούδα για να τη σκορπίσουν». (Ζαχ 1:21)

Ένας άντρας με μια γραμμή μέτρησης για τη μέτρηση της Ιερουσαλήμ

«Η Ιερουσαλήμ θα κατοικηθεί σαν χωριά χωρίς τείχη, λόγω του πλήθους των ανθρώπων και των ζώων που βρίσκονται σε αυτήν. Και θα γίνω γι' αυτήν τοίχος φωτιάς ολόγυρα, λέει ο Κύριος, και θα είμαι η δόξα ανάμεσά της». (Ζαχ 2:4-5)

Ο Σατανάς Επίπληξη

«Τώρα ο Τζόσουα ήταν ντυμένος με βρώμικα ρούχα καθώς στεκόταν μπροστά στον άγγελο. Ο άγγελος είπε σε όσους στέκονταν μπροστά του: «Βγάλτε του τα βρώμικα ρούχα». Τότε είπε στον Ιησού του Ναυή: «Κοίτα, αφάιρεσα την αμαρτία σου και θα σου φορέσω πλούσια ενδύματα» (Ζαχ 3:3-4).

Σχόλιο: Τα βρώμικα ενδύματα πιθανώς αντιπροσωπεύουν ανθρώπους που έχουν λερωθεί από την αμαρτία και τα αγνά άμφια είναι ρούχα χωρίς λεκέδες αμαρτιών.

Λυποστάσιο και δύο ελιές

«Αυτός είναι ο λόγος του Κυρίου προς τον Ζοροβάβελ: Όχι με δύναμη, ούτε με δύναμη, αλλά με το Πνεύμα μου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων». (Ζαχ 4:6-7)

«Τα χέρια του Ζοροβάβελ έθεσαν τα θεμέλια αυτού του οίκου. Θα το συμπληρώσουν και τα χέρια του. Τότε θα μάθετε ότι ο Κύριος των δυνάμεων με έστειλε σε εσάς». (Ζαχ 4:9-10)

Flying Scroll

«Αυτή είναι η κατάρα που έρχεται σε ολόκληρη τη γη, γιατί σύμφωνα με όσα λέει από τη μια πλευρά, κάθε κλέφτης θα εξοριστεί, και σύμφωνα με όσα λέει από την άλλη, καθένας που ορκίζεται ψέματα θα εξοριστεί». (Ζαχ 5:3)

Τέσσερα Άρματα

«Τα τέσσερα άρματα είναι τα τέσσερα πνεύματα του ουρανού. ... Αυτοί που πηγαίνουν προς τη βόρεια χώρα έχουν αναπαύσει το Πνεύμα μου στη γη του βορρά». (Ζαχ 6:1, 8)

«Ο Ζαχαρίας έπρεπε να ρωτήσει όλο τον λαό της γης και τους ιερείς: Όταν νηστεύατε και θρηνούσατε τον πέμπτο και τον έβδομο μήνα τα τελευταία εβδομήντα χρόνια, ήταν πραγματικά για μένα που νηστεύατε; Και όταν τρώγατε και πίνατε, δεν γλεντούσατε μόνο για τον εαυτό σας;». ... Αυτό λέει ο Κύριος Παντοδύναμος: «Απονομή αληθινής δικαιοσύνης. δείξτε έλεος και συμπόνια ο ένας στον άλλον. Μην καταπιέζετε τη χήρα ή τον ορφανό, τον ξένο ή τον φτωχό. Στις καρδιές σας μην σκέφτεστε κακό ο ένας για τον άλλον. Αλλά αρνήθηκαν να δώσουν προσοχή. με πείσμα γύρισαν την πλάτη και σταμάτησαν τα αυτιά τους. Έκαναν τις καρδιές τους σκληρές σαν πυριτόλιθο και δεν άκουγαν τον νόμο ή τα λόγια που είχε στείλει ο Κύριος Παντοδύναμος μέσω του Πνεύματός του μέσω των προηγούμενων προφητών. Έτσι, ο Κύριος Παντοδύναμος ήταν πολύ θυμωμένος». (Ζαχ 7:5-6· 9-12)

"Μην φοβάσαι. Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να κάνετε: Μιλήστε την αλήθεια ο ένας στον άλλον και αποδώστε αληθινή και ορθή κρίση στα δικαστήρια σας. μην επιβουλεύεσαι το κακό εναντίον του πλησίον σου και μην αγαπάς να ορκίζεσαι ψέματα. Τα μισώ όλα αυτά», δηλώνει ο Κύριος. ...Γι' αυτό, αγαπήστε την αλήθεια και την ειρήνη». (Ζαχ 8:16-17, 19)

Πόλη της Αλήθειας

«Πολλοί λαοί και κάτοικοι πολλών πόλεων θα έρθουν ακόμη, και οι κάτοικοι μιας πόλης θα πάνε στην άλλη και θα πουν: Ας πάμε αμέσως να παρακαλέσουμε τον Κύριο και να αναζητήσουμε τον Κύριο τον Παντοδύναμο». (Ζαχ 8:20-21)

«Εκείνες τις ημέρες δέκα άντρες από όλες τις γλώσσες και τα έθνη θα πιάσουν σταθερά έναν Ιουδαίο από το στρίφωμα της ρόμπας του και θα πουν: Ας πάμε μαζί σας, επειδή ακούσαμε ότι ο Θεός είναι μαζί σας». (Ζαχ 8:23)

«Να χαίρεσαι πολύ, Κόρη της Σιών! Φώναξε, κόρη της Ιερουσαλήμ! Δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα, δίκαιος και σωτήριος, πράος και καβάλα σε ένα γαϊδουράκι, σε ένα πουλάρι, στο πουλάρι του γαϊδάρου». (Ζαχ 9:9-11)

Σχόλιο: Ο Ιησούς μπήκε στην Ιερουσαλήμ έτσι «Πηγαίνετε στο χωριό μπροστά σας και αμέσως θα βρείτε ένα γαϊδούρι δεμένο και ένα πουλάρι μαζί της. Λύστε τα και φέρτε τα σε μένα. Αν κάποιος σας πει κάτι, θα πείτε: «Ο Κύριος τους χρειάζεται» και θα τους στείλει αμέσως». (Ματθαίος 21:2-3) ... Θα διακηρύξει την ειρήνη στα έθνη. ... Θα ελευθερώσω τους αιχμαλώτους σας από τον άνυδρο λάκκο. Ο άνυδρος λάκκος είναι ο τάφος.

«Ο λαός περιπλανιέται σαν πρόβατα καταπιεσμένα λόγω έλλειψης βοσκού. Ο θυμός μου καίει ενάντια στους βοσκούς, και θα τιμωρήσω τους αρχηγούς, γιατί ο Κύριος ο Παντοδύναμος θα φροντίσει το ποίμνιό του, τον οίκο του Ιούδα, και θα το κάνει σαν περήφανο άλογο στη μάχη. Από τον Ιούδα θα έρθει ο ακρογωνιαίος λίθος». (Ζαχ 10:2-4)

Σχόλιο: Λοιπόν, δεν είστε πλέον ξένοι και ξένοι, αλλά είστε συμπολίτες με τους αγίους και μέλη του σπιτικού του Θεού, χτισμένοι στα θεμέλια των αποστόλων και των προφητών, με τον ίδιο τον Χριστό Ιησού να είναι ο ακρογωνιαίος λίθος. (Εφ 2:19-20)

«Πήρα το ραβδί μου που ονομαζόταν Φεύορ και το έσπασα, ανακαλώντας τη διαθήκη που είχα κάνει με όλα τα έθνη. Ανακλήθηκε εκείνη την ημέρα, και έτσι οι ταλαιπωρημένοι του ποιμνίου που με παρακολουθούσαν κατάλαβαν ότι ήταν ο λόγος του Κυρίου. Τους είπα, αν νομίζετε ότι είναι καλύτερο, δώστε μου την αμοιβή μου. αλλά αν όχι, κράτα το.» Έτσι, με πλήρωσαν τριάντα αργύρια. Και ο Κύριος μου είπε: Πέτα το στον αγγειοπλάστη, την όμορφη τιμή στην οποία με τίμησαν! Πήρα λοιπόν τα τριάντα αργύρια και τα έριξα στον οίκο του Κυρίου στον αγγειοπλάστη. Μετά έσπασα το δεύτερο μου επιτελείο που ονομαζόταν Ένωση, σπάζοντας την αδελφότητα μεταξύ Ιούδα και Ισραήλ. Τότε ο Κύριος μου είπε: «Πάρε πάλι τον εξοπλισμό ενός ανόητου ποιμένα. Διότι θα εγείρω έναν βοσκό στη γη που δεν θα νοιάζεται για τους χαμένους, ούτε θα αναζητά τα μικρά, ούτε θα θεραπεύει τους τραυματίες ούτε θα ταΐζει τους υγιείς, αλλά θα φάει το κρέας των εκλεκτών προβάτων, σκίζοντας τις οπλές τους». Αλίμονο στον άχρηστο βοσκό, που εγκαταλείπει το κοπάδι!». (Ζαχ 11:10-17)

Σχόλιο: «Ίδού, έρχονται μέρες, λέει ο Κύριος, κατά τις οποίες θα συνάσω νέα διαθήκη με τον οίκο του Ισραήλ και με τον οίκο του Ιούδα, όχι σαν τη διαθήκη που έκανα με τους πατέρες τους. Θα βάλω τους νόμους μου στο μυαλό τους, και θα τους γράψω στις καρδιές τους, και θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί

θα είναι λαός μου. Γιατί θα είμαι ελεήμων για τις ανομίες τους και δεν θα θυμάμαι πια τις αμαρτίες τους». (Εβρ 8:8-12)

«Θα εκχύσω στον οίκο του Δαβίδ και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και ικεσίας. Θα κοιτάξουν εμένα, αυτόν που τρύπησαν». (Ζαχ 12:10)

Σχόλιο: «Ένας από τους στρατιώτες τρύπησε την πλευρά του με ένα δόρυ και αμέσως βγήκε αίμα και νερό. Αυτός που το είδε έδωσε μαρτυρία». (Ιωάννης 19:34-35)

Εκείνη την ημέρα θα ανοίξει μια πηγή στον οίκο του Δαβίδ και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, για να τους καθαρίσει από την αμαρτία και την ακαθαρσία» (Ζαχ 13:1).

Βασικά σημεία από τον Ζαχαρία

- Ήρθε η ώρα για μετάνοια, επιστροφή στον Κύριο και για να κάνουμε το έργο Του.
- Ο Σατανάς λερώνει με αμαρτίες. Ο Κύριος καθαρίζει.
- Απονομή αληθινής δικαιοσύνης. δείξτε έλεος και συμπόνια ο ένας στον άλλον.
- Μην καταπιέζετε τη χήρα ή τον ορφανό, τον ξένο ή τον φτωχό.
- Μην σκέφτεστε κακό ο ένας για τον άλλον.
- Πες την αλήθεια. αποδώσει αληθινή και ορθή κρίση.
- Μην επιβουλεύεστε το κακό.
- Μην ορκίζεστε ψέματα.

ΜΑΛΑΧΗ

Ο Μαλαχίας δεν έχει εισαγωγικές πληροφορίες για αυτόν. Ξεκινά με «Ο χρησμός του λόγου του Κυρίου προς τον Ισραήλ» και στη συνέχεια μιλάει ενάντια στις κακές πρακτικές εκείνων που είχαν επιστρέψει από τη Βαβυλώνα. (Μαλ 1:1)

«Εσείς είστε, ιερείς, που δείχνετε περιφρόνηση για το όνομά μου. Αλλά ρωτάς, «Πώς δείξαμε περιφρόνηση για το όνομά σου; Βάζεις μολυσμένο φαγητό στο βωμό μου. Αλλά ρωτάς, πώς σε μολύναμε; Λέγοντας ότι το τραπέζι του Κυρίου είναι ευκαταφρόνητο. Όταν φέρνετε τυφλά ζώα για θυσία, δεν είναι λάθος; Όταν θυσιάσεις ανάπηρα ή άρρωστα ζώα, δεν είναι λάθος; ... Δεν θα δεχτώ καμία προσφορά από τα χέρια σου». (Μαλ 1: 6-8, 10)

«Καταραμένος είναι ο απατεώνας που έχει ένα αποδεκτό αρσενικό στο κοπάδι του και ορκίζεται να το δώσει, αλλά μετά θυσιάζει στον Κύριο ένα ψεγάδι ζώο».

«Αυτή η παραίνεση είναι για εσάς, ιερείς. Εάν δεν ακούσετε, και εάν δεν βάλετε την καρδιά σας να τιμήσετε το όνομά μου, θα στείλω ανάθεμα ανάμεσά σας». (Μαλ 2:1-2)

«Η διαθήκη μου ήταν μαζί του η Φυλή του Λευί, μια διαθήκη ζωής και ειρήνης, και του τα έδωσα. αυτό ζητούσε σεβασμό και με σεβάστηκε και στάθηκε με δέος για το όνομά μου. Αληθινή οδηγία ήταν στο στόμα του και τίποτα ψεύτικο δεν βρέθηκε στα χείλη του. Περπάτησε μαζί μου με ειρήνη και ευθύτητα, και απέσυρε πολλούς από την αμαρτία». (Μαλ 2:5-6)

«Αλλά αποστράφηκατε από την οδό και με τη διδασκαλία σας έχετε κάνει πολλούς να σκοντάψουν. παραβιάσατε τη διαθήκη με τον Λευί... επειδή δεν ακολουθήσατε τους δρόμους μου, αλλά δείξατε μεροληψία σε ζητήματα του νόμου». (Μαλ 2:8-9)

«Ο Ιούδας έχει σπάσει την πίστη. Στον Ισραήλ και στην Ιερουσαλήμ έχει διαπραχθεί κάτι απεχθές: ο Ιούδας βεβήλωσε το ιερό που αγαπά ο Κύριος, με το να παντρευτεί την κόρη ενός ξένου θεού». (Μαλ 2:11-12)

Σχόλιο: Ο Νόμος του Μωυσή απαγόρευε το γάμο με ειδωλολάτρες ειδωλολατρών «Όταν ο Κύριος ο Θεός σου σε φέρει στη χώρα στην οποία εισέρχεσαι για να την κυριέψεις, και καθαρίσει πολλά έθνη μπροστά σου, τους Χετταίους, τους Γιργκασίτες, τους Αμορραίους, τους Χαναναίους, Φερεζαίους, Χεβιαίους και Ιεβουσαίους, επτά έθνη πολυπληθέστερα και ισχυρότερα από εσάς, και όταν ο Κύριος ο Θεός σας τα παραδώσει σε εσάς και τους νικήσετε, τότε πρέπει να τους αφιερώσετε σε πλήρη καταστροφή. Δεν θα κάνετε καμία διαθήκη μαζί τους και δεν θα δείξετε έλεος σε αυτούς. Δεν θα παντρευτείς μαζί τους, δίνοντας τις κόρες σου στους γιους τους ή παίρνοντας τις κόρες τους για γιους σου, γιατί θα απέτρεπαν τους γιους σου από το να με ακολουθήσουν, για να υπηρετήσουν άλλους θεούς». (Δευτ. 7:1-4)

Σχόλιο: Η υπόσχεση ότι όλα τα έθνη θα ευλογούνταν από τον υποσχέμενο Μεσσία, τον Χριστό, δόθηκε στον Αβραάμ και έτσι στις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Επομένως, ο γάμος μέσα στις δώδεκα φυλές

εξασφάλιζε ότι θα ήταν Ισραηλίτης από τη γενεαλογία του Δαβίδ.

«Όσο για τον άνθρωπο που το κάνει αυτό, όποιος κι αν είναι, ας τον αποκόψει ο Κύριος από τις σκηνές του Ιακώβ - παρόλο που προσφέρει προσφορές στον Κύριο του Παντοδύναμου. Άλλο πράγμα που κάνει: Πλημμυρίζεις το θυσιαστήριο του Κυρίου με δάκρυα. Κλαίγεται και κλαίτε γιατί δεν προσέχει πλέον τις προσφορές σας ή τις δέχεται με ευχαρίστηση από τα χέρια σας. Ρωτάς, "Γιατί;" Είναι επειδή ο Κύριος ενεργεί ως μάρτυρας ανάμεσα σε εσάς και τη σύζυγο της νιότης σας, επειδή έχετε σπάσει την πίστη μαζί της, αν και είναι η σύντροφός σας, η σύζυγος της διαθήκης του γάμου σας». (Μαλ 2:12-14)

«Λοιπόν, θα έρθω κοντά σας για κρίση. Θα σπεύσω να καταθέσω εναντίον μάγων, μοιχών και ψευδορκιστών, εναντίον εκείνων που εξαπατούν τους εργάτες για το μισθό τους, που καταπιέζουν τις χήρες και τα ορφανά και στερούν τη δικαιοσύνη από αλλοδαπούς, αλλά μη με φοβάστε», λέει ο Κύριος ο Παντοδύναμος». (Μαλ 3:5)

«Θα ληστέψει ένας άνθρωπος τον Θεό; Κι όμως με κλέβεις. Αλλά ρωτάς, πώς σε ληστεύουμε; Σε δέκατα και προσφορές. Είσαι κάτω από μια κατάρα — όλο το έθνος σου — γιατί με ληστεύεις. Φέρτε ολόκληρο το δέκατο (όχι μέρος ή ατελές προσφορές) στην αποθήκη, για να υπάρχει φαγητό στο σπίτι μου». (Μαλ 3:8-10)

«Σίγουρα έρχεται η μέρα. θα καεί σαν φούρνος. Όλοι οι αλαζόνες και όλοι οι κακοποιοί θα είναι καλαμές, και εκείνη η ημέρα που έρχεται θα τους πυρπολήσει», λέει ο Κύριος ο Παντοκράτωρ». (Μαλ 4:1)

Βασικά σημεία από τη Μαλαχία

- Η περιφρόνηση για τον Θεό αποκαλύπτεται κρατώντας το καλύτερο για τον εαυτό του.
- Το να περπατάς με τον Κύριο με ευθύτητα παράγει μια ζωή ειρήνης.
- Η εγκατάλειψη της σχέσης διαθήκης με τον Θεό, τη σύζυγο ή οποιονδήποτε άλλον είναι απεχθής καθώς είναι μοιχεία, παραβίαση μιας διαθήκης.
- Οι αλαζόνες και οι κακοποιοί θα αναλωθούν από τη φωτιά στο τέλος του χρόνου.

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΔΙΑΘΗΚΩΝ
Προσαρμογή από το The Outlined Bible του Steve
Flatt

Από τη στιγμή που φεύγουμε από τη Μαλαχία, περνούν περίπου 400 χρόνια πριν από την έναρξη των γραμμών της Καινής Διαθήκης. Εκείνη την εποχή συμβαίνουν πολλά σημαντικά ιστορικά γεγονότα και μεταβάσεις. Σε συνδυασμό, αυτές οι συνθήκες αποτελούν την «ακριβώς την κατάλληλη στιγμή» για τον ερχομό του Ιησού Χριστού. (πρβλ. Ρωμαίους 5:6)

I. Η Βαβυλωνιακή Αυτοκρατορία

Κατά τη διάρκεια των εβδομήντα χρόνων της βαβυλωνιακής αιχμαλωσίας, αρκετές μόνιμες, σημαντικές αλλαγές έγιναν στον Ιουδαϊσμό.

1. Η συναγωγή έγινε ο κυρίαρχος τόπος λατρείας και διδασκαλίας. 2. Ο γραμματέας αντικατέστησε τον ιερέα ως άνδρες με τη μεγαλύτερη πνευματική επιρροή. (Οι μελετητές της Βίβλου αντικατέστησαν τους υπηρέτες του Θεού.) 3. Η εξορία στη Βαβυλώνα δημιούργησε επίσης τη Διασπορά, διασκόρπισε τους Εβραίους καθώς πολλοί από τους Εβραίους δεν επέστρεψαν ποτέ στην Παλαιστίνη.

II. Ο βασιλιάς της Μηδο-Περσικής Αυτοκρατορίας
Κύρος Περσίας κατέλαβε τη Βαβυλώνα το 539 π.Χ.

III. Η Ελληνική Αυτοκρατορία

- A. Ενώ η ελληνική αυτοκρατορία είχε προβλεφθεί από τον προφήτη Δανιήλ (πρβλ. Δανιήλ 2), ο χρόνος της κυριαρχίας της δεν αντικατοπτρίστηκε στη γραφή.
- B. Η Ελλάδα ήρθε στην εξουσία καθώς ο Φίλιππος της Μακεδονίας κατάφερε να ενώσει τις ελληνικές πόλεις-κράτη κάτω από έναν κανόνα. Βασίλευσε από το 359 π.Χ. έως το 306 π.Χ.
- C. Ο Μέγας Αλέξανδρος διαδέχθηκε τον πατέρα του το 336 π.Χ. και κυβέρνησε για δεκατρία χρόνια.
1. Ο Αλέξανδρος ήταν μια στρατιωτική ιδιοφυΐα.
 2. Με δάσκαλο τον Αριστοτέλη τον διέτρεξε η ιδέα να κατακτήσει και να ενώσει τον κόσμο κάτω από τον ελληνικό πολιτισμό.
 3. Καθώς έπεφταν έθνος μετά από έθνος, η ελληνική αρχιτεκτονική, ο ελληνικός αθλητισμός, η ελληνική γλώσσα, τα ελληνικά έθιμα κ.λπ. εξαπλώθηκαν στον μεσογειακό κόσμο.
 4. Ο Αλέξανδρος και τα στρατεύματά του κατέκτησαν την Παλαιστίνη το 332 π.Χ.

ένα. Οι Εβραίοι δεν πρόβαλαν καμία στρατιωτική αντίσταση. σι. Όπως οι Πέρσες, οι Έλληνες επέτρεψαν στους Εβραίους τη θρησκευτική ελευθερία.

Δ. Μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου, η παγκόσμια ελληνική επιρροή συνεχίστηκε, αλλά ξέσπασαν μάχες μεταξύ των στρατηγών του και η αυτοκρατορία κατακερματίστηκε σε τέσσερα μέρη:

1. Ο Πτολεμαίος έλεγχε την Αίγυπτο. 2. Ο Αντίπατρος έλεγχε την Ελλάδα και τη Μακεδονία. 3. Ο Σέλευκος κυβέρνησε τη Βαβυλωνία. 4. Ο Λυσίμαχος κυβέρνησε τη Θράκη.

E. Τελικά επικράτησαν δύο δυνάμεις, ο Πτολεμαίος και ο Σέλευκος.

IV. Τα Μεταελληνικά/Προρωμαϊκά Χρόνια

A. Οι Πτολεμαίοι είχαν πολιτικό και στρατιωτικό έλεγχο στην Παλαιστίνη από το 323 π.Χ. έως το 198 π.Χ.

1. Υπό την κυριαρχία τους, η ελληνική επιρροή συνέχισε να δυναμώνει. 2. Οι «Γραφές» μεταφράστηκαν περίπου το 250 π.Χ. στα ελληνικά - The Septuagint (LXX)

B. Ο Αντίοχος Γ' απέκτησε τον έλεγχο της Παλαιστίνης το 198 π.Χ. (πρβλ. Α' Μακκαβαίων 1:15)

1. Τριάντα χρόνια αργότερα, στο θρόνο βρισκόταν ο γιος του Αντίοχος Δ' Επιφάνεια. 2. Ο Αντίοχος Επιφάνιος προσπάθησε να κατακτήσει τους Πτολεμαίους της Αιγύπτου, αλλά αναγκάστηκε να φύγει από την πρωτοεμφανιζόμενη Ρώμη. 3. Υποχώρησε μέσω της Παλαιστίνης και ξέσπασε την οργή του στους Εβραίους. (Α' Μακκαβαίων 1:20-53) 4. Βήλωσε το ναό, απογυμνώνοντάς τον από τους θησαυρούς της. Στις 16 Δεκεμβρίου 167 π.Χ.

5. Ο Αντίοχος Επιφάνεια πρόσφερε ακόμη και ένα γουρούνι στο ιερό θυσιαστήριο. (Α Μακκαβαίων 1:54-64)

Γ. Ένας Εβραίος ιερέας ονόματι Ματθίας και οι πέντε γιοι του ηγήθηκαν μιας εξέγερσης κατά των Σελευκιδών το 166 π.Χ.

1. Από την λοφώδη χώρα οργάνωσαν αντάρτες. (Α Μακκαβαίων 2:1-70) 2. Ο Ματθίας πέθανε τον επόμενο χρόνο και η ηγεσία της εξέγερσης πέρασε στον γιο του Ιούδα.

3. Ο Ιούδας Μακκαβαίος πήρε τον έλεγχο της Ιερουσαλήμ.

ένα. Κατασκεύασε νέο βωμό και ανακαίνισε το ναό.β. Επαναφιέρωσε τον ναό στον Κύριο στις 14 Δεκεμβρίου 164 π.Χ. ντο. Η Χανουκά (Γιορτή των Φώτων) είναι η ετήσια εβραϊκή εορταστική περίοδος που γιορτάζει αυτό το γεγονός.

4. Υπό την ηγεσία των Μακκαβαίων, η Παλαιστίνη απαλλάχθηκε από την επιρροή της Συρίας (δηλαδή των Σελευκιδών), ιδιαίτερα μέσω μιας συνθήκης με τη Ρώμη το 139 π.Χ.

5. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας των Μακκαβαίων, δύο ομάδες αναδείχθηκαν ένα. Οι Χασιδίμ έγιναν οι Φαρισαίοι.β. Οι Ελληνιστές έγιναν Σαδδουκαίοι.

V. Η Ρωμαϊκή ΑυτοκρατορίαΑ. Η Ρώμη πήρε τον έλεγχο της Παλαιστίνης υπό τον Πομπήιο το 63 π.Χ.

Β. Ενώ η ρωμαϊκή εξουσία κυριάρχησε στον πολιτισμένο κόσμο καθ' όλη τη διάρκεια της χρονικής περιόδου που καλύπτεται από τη βιβλιογραφία της Καινής Διαθήκης, η Ρώμη βασικά επέτρεψε σε κατακτημένα εδάφη να αυτοκυβερνηθούν.

Γ. Μετά την κατάκτηση της Παλαιστίνης από τον Πομπήιο, η κυριαρχία της Παλαιστίνης δόθηκε στον Αντίπατρο. Ήταν η αρχή της Ηρωδιανής δυναστείας

Δ. Μετά τον Αντίπατρο, ο Ηρώδης ο Μέγας, ένας σκληρός και αδίστακτος άνθρωπος, βασίλεψε τους Εβραίους από το 37 π.Χ. έως το 4 μ.Χ.

Ε. Μετά το θάνατο του Ηρώδη, η Παλαιστίνη μοιράστηκε μεταξύ των γιων του - Φίλιππου, Αντύπα και Αρχιλέα.

ΣΤ. Κάτω από τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία, πολλά πράγματα ήταν στη θέση τους για την «πλήρη του χρόνου».

1. Κοινή γλώσσα.2. Γενική παγκόσμια ειρήνη.3. Εκτεταμένη φτώχεια μεταξύ των κατακτημένων λαών.4. Η δουλεία επιβλήθηκε.

thebiblewayonline.com/HTML/Outlined Bible/Out-35Between.html

ΜΑΤΘΑΙΟΣ

Περίπου 400 χρόνια πριν ο Ματθαίος γράφει για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, τον Μεσσία, ο Ζαχαρίας έγραψε: «Πήρα το ραβδί μου που ονομαζόταν Εύνοια και το έσπασα, ανακαλώντας τη διαθήκη (διαθήκη που έκανε ο Θεός μέσω του Μωυσή) που είχα κάνει με όλα τα έθνη. Ανακλήθηκε εκείνη την ημέρα, και έτσι οι ταλαιπωρημένοι του ποιμνίου που με παρακολουθούσαν ήξεραν ότι ήταν ο Λόγος του Κυρίου». (Ζαχαρίας 11:10) «Θα εκχύσω στον οίκο του Δαβίδ και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ πνεύμα χάριτος και δέησης (Χριστός, η εξιλεωτική θυσία). Θα κοιτάξουν πάνω μου, αυτόν που τρύπησαν (έναν Ρωμαίο στρατιώτη τρύπησε τον Ιησού ενώ βρισκόταν στο σταυρό).» (Ζαχαρίας 12:10) Εκείνη την ημέρα θα ανοίξει μια πηγή στον οίκο του Δαβίδ και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, για να τους καθαρίσει από την αμαρτία και την ακαθαρσία. (Ζαχαρίας 13:1)

Γενεαλογία του Ιησού

Επομένως, ο Ματθαίος ξεκινά το βιβλίο του για τον επερχόμενο Μεσσία με το «Το βιβλίο της γενεαλογίας του Ιησού Χριστού, του γιου του Δαβίδ, του γιου του Αβραάμ». Λίγο αργότερα στους στίχους 16-17 αναφέρει «Ιωσήφ ο σύζυγος της Μαρίας, από την οποία γεννήθηκε ο Ιησούς, που ονομάζεται Χριστός. Έτσι, όλες οι γενιές από τον Αβραάμ μέχρι τον Δαβίδ ήταν δεκατέσσερις γενιές, και από τον Δαβίδ μέχρι την εκτόπιση στη Βαβυλώνα δεκατέσσερις γενιές, και από την εκτόπιση στη Βαβυλώνα έως τον Χριστό δεκατέσσερις γενιές. Ο Ιησούς γεννήθηκε από τη Μαρία στη Βηθλεέμ, όπως προφητεύτηκε στο Μιχαίας 5:2 - «Μα εσύ, Βηθλεέμ Εφραθά, που είσαι πολύ μικρός για να είσαι ανάμεσα στις φυλές του Ιούδα, από εσένα θα βγει για μένα ένας που θα είναι κυρίαρχος στο Ισραήλ, του οποίου η έλευση είναι από τα παλιά, από τα αρχαία χρόνια». Λόγω του διατάγματος του Ηρώδη, ένας άγγελος έδωσε οδηγίες στον Ιωσήφ και τη Μαρία να φύγουν στην Αίγυπτο. Μετά το θάνατο του Ηρώδη, επέστρεψαν στη Ναζαρέτ όπου έζησε μέχρι που άρχισε τη διακονία Του. Ένας χάρτης της Γενεαλογίας του Ιησού μπορεί να βρεθεί στο

<http://www.thebiblewayonline.com/Genealogy/genealogy.htm>.

Μήνυμα του Ιωάννη του Βαπτιστή

«Εκείνες τις ημέρες ήρθε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής κηρύττοντας στην έρημο της Ιουδαίας, «Μετανοείτε, γιατί πλησιάζει η βασιλεία των ουρανών». Διότι αυτός

είναι για τον οποίο μίλησε ο προφήτης Ησαΐας όταν είπε: Φωνή εκείνου που φωνάζει στην έρημο: Προετοίμασε την οδό του Κυρίου. κάνε τα μονοπάτια του ίσια...»... «Όλη η περιοχή γύρω από τον Ιορδάνη έβγαινε προς αυτόν, και βαπτίστηκαν από αυτόν στον ποταμό Ιορδάνη, εξομολογούμενοι τις αμαρτίες τους. ... Τότε ο Ιησούς ήρθε από τη Γαλιλαία στον Ιορδάνη στον Ιωάννη, για να βαπτιστεί από αυτόν. Ο Ιωάννης θα τον είχε σταματήσει, λέγοντας: «Πρέπει να βαπτιστώ από σένα και έρχεσαι σε μένα;» Ο Ιησούς όμως του απάντησε: «Ας γίνει τώρα, γιατί έτσι μας αρμόζει να εκπληρώσουμε κάθε δικαιοσύνη». (Ματθαίος 3:1-3· 5-6· 13-15)

Σχόλιο: Ο πολυαναμενόμενος Μεσσίας είναι εδώ, ετοιμαστείτε να Τον ακούσετε.

Οι πειρασμοί του διαβόλου του Ιησού

Τότε ο Ιησούς οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για να δελεαστεί από τον διάβολο με τρεις διαφορετικές προσεγγίσεις. Αυτές είναι οι ίδιες προσεγγίσεις που χρησιμοποιεί σήμερα εναντίον εκείνων που βρίσκονται στον Χριστό – την Εκκλησία Του.

- α) Επιθυμία για τροφή - λαγνεία της σάρκας.
- β) Επιθυμία για εξουσία – περηφάνια ζωής
- γ) Επιθυμία για πράγματα – λαγνεία ματιού.

Σε κάθε πειρασμό ο Ιησούς απαντούσε με «Είναι γραμμένο», έτσι ο διάβολος έφευγε για μια πιο κατάλληλη στιγμή.

«Όταν (ο Ιησούς) άκουσε ότι ο Ιωάννης είχε συλληφθεί, αποσύρθηκε στη Γαλιλαία. Φεύγοντας από τη Ναζαρέτ, πήγε και έζησε στην Καπερναούμ δίπλα στη θάλασσα, στην περιοχή του Ζαβουλών και του Νεφθαλί, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον προφήτη Ησαΐα: «Η γη του Ζαβουλών και η γη του Νεφθαλί, η οδός της θάλασσας. , πέρα από τον Ιορδάνη, τη Γαλιλαία των Εθνών». ... Στη συνέχεια, πήγε σε όλη τη Γαλιλαία, διδάσκοντας στις συναγωγές τους και κηρύσσοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας και θεραπεύοντας κάθε ασθένεια και κάθε θλίψη ανάμεσα στον λαό. Η φήμη του εξαπλώθηκε και «πολλά πλήθη τον ακολούθησαν από τη Γαλιλαία και τη Δεκάπολη, και από την Ιερουσαλήμ και την Ιουδαία, και από πέρα από τον Ιορδάνη». (Ματθαίος 4:12-15· 23-25)

Σχόλιο: Ο διάβολος θα χρησιμοποιήσει αυτές τις τρεις ανθρωπίνες ευάλωτες αδυναμίες για να δελεάσει.

Ο Ιησούς Δίδαξε Πώς να Ζεις Ευάρεστη στον Θεό
Μακαριότητες

- Οι φτωχοί στο πνεύμα – αυτοί που αναγνωρίζουν την αμαρτωλότητά τους και τη δικαιοσύνη του Θεού. (Ματθαίος 5:3)
- Αυτοί που πενθούν - αυτοί που είναι δυσαρεστημένοι για την πνευματική τους αδυναμία παρά για τη φυσική τους κατάσταση στη ζωή. (Ματθαίος 5:4)
- Οι Ευγενικοί – όσοι δεν είναι περήφανοι, αλαζονικοί ή αγέρωχοι. (Ματθαίος 5:5)
- Αυτοί που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη, αυτοί που συνεχώς επιδιώκουν να κάνουν αυτό που είναι σωστό και ευάρεστο στον Θεό. (Ματθαίος 5:6)
- Ο Ελεήμων – αυτοί που δεν επικρίνουν ή καταδικάζουν. (Ματθαίος 5:7)
- Ο Καθαρός στην Καρδιά – ειλικρινείς άνθρωποι, απαλλαγμένοι από ό,τι είναι ψεύτικο, απαλλαγμένο από οτιδήποτε λερώνει, νοθεύει, διαφθείρει. (Ματθαίος 5:8)
- Οι Ειρηνοποιοί – αυτοί που ζουν σε ειρήνη με τους συνανθρώπους τους και βοηθούν τους άλλους να κάνουν το ίδιο. (Ματθαίος 5:9)
- Οι Πιστοί/Δίκαιοι – Ζώντας πιστός στον Χριστό ανεξάρτητα από διωγμό, πίεση, πειρασμούς ή επιθυμίες. (Ματθαίος 5:10)

Αλάτι και Φως

«Εσείς είστε το αλάτι της γης, αλλά αν το αλάτι έχει χάσει τη γεύση του, πώς θα αποκατασταθεί η αλμύρα του; Δεν είναι πια καλό για τίποτα παρά μόνο να σε πετάξουν έξω και να τον πατήσουν κάτω από τα πόδια των ανθρώπων. Είστε το φως του κόσμου. Μια πόλη που βρίσκεται σε ένα λόφο δεν μπορεί να κρυφτεί. Ούτε οι άνθρωποι ανάβουν μια λάμπα και τη βάζουν κάτω από ένα καλάθι, αλλά σε μια βάση, και δίνει φως σε όλους στο σπίτι». (Ματθαίος 5:13-15)

Σχόλιο: Όταν κάνετε καλά έργα και δίνετε δόξα στον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς, αυτό παρατηρείται από τους άλλους.

Εκπλήρωσε το Νόμο

«Μη νομίζετε ότι ήρθα να καταργήσω τον Νόμο ή τους Προφήτες. Δεν ήρθα να τα καταργήσω αλλά να τα εκπληρώσω. Γιατί σας λέω, εάν η δικαιοσύνη σας δεν υπερβαίνει τη δικαιοσύνη των Γραμματέων και των Φαρισαίων, δεν θα μπειτε ποτέ στη βασιλεία των ουρανών». (Ματθαίος 5:17-18)

Σχόλιο: Πλησιάζει ο καιρός για μια αλλαγή από τη διαθήκη που έκανε ο Θεός μέσω του Μωυσή σε μια διαθήκη που θα κάνει ο Χριστός.

Σχόλιο: Για τους Φαρισαίους η δικαιοσύνη ως τρόπος ζωής είναι κάτι που πρέπει να δουν οι άνθρωποι. πχ, κοίτα με πόσο καλός είμαι.

Επίλυση και Συμφιλίωση Διαφορών

«Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε στους παλιούς: «Μη φονεύετε. και όποιος σκοτώσει θα είναι υπόλογος στην κρίση». Αλλά σας λέω ότι καθένας που είναι θυμωμένος (επιθυμία να σκοτώσει) με τον αδελφό του θα είναι υπόλογος σε κρίση. Αν έχεις κάτι εναντίον του αδερφού σου να συμφιλιωθείς αμέσως. Συμβιβαστείτε γρήγορα με τον κατηγορό σας». (Ματθαίος 5:21-22· 24-25)

Σχόλιο: «Το έχετε ακούσει να λέγεται» είναι μάλλον μια ραβινική διδασκαλία.

Σχόλιο: Είναι επιβλαβές να κρύβεις κακή θέληση ή μνησικακία.

Ενέργειες επιζήμιες για την αιώνια ζωή

«Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε: «Μη μοιχεύσεις». Αλλά σας λέω ότι καθένας που κοιτάζει μια γυναίκα με λάγνα, έχει ήδη μοιχεύσει μαζί της στην καρδιά του». (Ματθαίος 5:27-28)

Σχόλιο: Αυτός που επιθυμεί τη σύζυγο του άλλου δεν είναι πιστός στη γαμήλια διαθήκη – ένας μοιχός.

Διαζύγιο ή Αποχώρηση

«Είπε επίσης, «Όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, ας της δώσει πιστοποιητικό διαζυγίου». Αλλά σας λέω ότι όποιος χωρίζει τη γυναίκα του, εκτός από σεξουαλική ανηθικότητα, την κάνει να διαπράξει μοιχεία. Και όποιος παντρεύεται διαζευγμένη γυναίκα, μοιχεύει». (Ματθαίος 5:31-32)

Σχόλιο: Η παραβίαση μιας διαθήκης είναι αμαρτία. [thebiblewayonline.com/HTML/Marriage and Divorce.html](http://thebiblewayonline.com/HTML/Marriage%20and%20Divorce.html)

Ψεύτικες βρισιές και όρκοι

«Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε στους παλιούς: «Δεν θα ορκιστείτε ψέματα (να κάνετε ψευδή ορκωμοσία - Συμφωνία του Στρογγκ), αλλά θα κάνετε στον Κύριο αυτό που ορκίσαστε». Αλλά σας λέω, μην ορκίζεστε καθόλου». (Ματθαίος 5:33)

Σχόλιο: «το έχετε ακούσει» προτείνετε έντονα να δίνετε όρκο, το να καλείτε τον Θεό ως μάρτυρά σας, ήταν μια κοινή πρακτική.

Σχόλιο: Αφήστε αυτό που λέτε να είναι απλώς «Ναι» ή «Όχι». οτιδήποτε περισσότερο από αυτό προέρχεται από κακή πρόθεση.

Αποκτήστε ακόμη και κάνοντας καλό

«Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε: «Οφθαλμό αντί οφθαλμού και δόντι αντί δόντι». (Φέρνοντας ζυγό) Αν κάποιος σε αναγκάσει να διανύσεις ένα μίλι, πήγαινε μαζί του δύο μίλια. Δώσε σε αυτόν που σε ζητιανεύει και μην αρνηθείς αυτόν που θα δανειστεί από σένα». (Ματθαίος 5:38)

Σχόλιο: Ο Θεός είναι αγάπη. Ο Χριστός έδωσε τη ζωή Του. Κάνε καλό - όχι κακό.

Αγάπη και μίσος

«Έχετε ακούσει ότι ειπώθηκε: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου και θα μισείς τον εχθρό σου». Εγώ όμως σας λέω, αγαπάτε τους εχθρούς σας και προσεύχεστε για εκείνους που σας διώκουν, για να γίνετε γιοι του Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς. Διότι κάνει τον ήλιο του να ανατέλλει στους κακούς και στους καλούς, και ρίχνει βροχή σε δίκαιους και άδικους. Γιατί αν αγαπάς αυτούς που σε αγαπούν, τι ανταμοιβή έχεις; Το ίδιο δεν κάνουν ούτε οι εφοριακοί; Και αν χαιρετάς μόνο τα αδέρφια σου, τι περισσότερο κάνεις από τους άλλους; Το ίδιο δεν κάνουν ούτε οι εθνικοί;» (Ματθαίος 5:43-47)

Σχόλιο: Ο Θεός αγαπά. Ο διάβολος μισεί. Είναι επιλογή σας ποιο θα ακολουθήσετε.

Αναζητώντας Προσωπική Αναγνώριση και Προσοχή

«Προσέχετε να ασκείτε τη δικαιοσύνη σας ενώπιον άλλων ανθρώπων για να σας δουν, γιατί τότε δεν θα έχετε αμοιβή από τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς. Αλλά όταν δίνετε στους άπορους, μην αναζητάτε αναγνώριση, επιτρέψτε στον Θεό να λάβει τη δόξα». (Ματθαίος 6:1-2) «Όταν προσεύχεσαι, δεν πρέπει να είσαι σαν τους υποκριτές γιατί τους αρέσει να τους βλέπουν οι άλλοι, να προσεύχεσαι ιδιωτικά και όχι για τα πολλά λόγια σου». (Ματθαίος 6:5-6) «Όταν νηστεύετε, μη φαίνεστε μελαγχολικοί σαν τους υποκριτές, για να τους βλέπουν οι άλλοι. Αλλά όταν νηστεύεις, το κάνεις ιδιωτικά χωρίς να τραβάς την προσοχή του εαυτού σου». (Ματθαίος 6:16)

Σχόλιο: Η επιθυμία για προσωπική αναγνώριση αντί για δοξολογία του Θεού δεν είναι δίκαιη ζωή.

Θησαυροί στον Παράδεισο

«Μη μαζεύετε για τον εαυτό σας θησαυρούς στη γη, όπου ο σκόρος και η σκουριά καταστρέφουν και όπου

κλέφτες εισχωρούν και κλέβουν, αλλά μαζέψτε για τον εαυτό σας θησαυρούς στον ουρανό καθώς η καρδιά σας είναι εκεί». (Ματθαίος 6:19-20) «Το μάτι είναι το λυχνάρι του σώματος. Προσέξτε τι καθυστερεί». (Ματθαίος 6:22) «Κανείς δεν μπορεί να υπηρετήσει δύο κυρίου. Δεν μπορείς να υπηρετείς τον Θεό και να βάλεις την καρδιά σου στο να πλουτίσεις». (Ματθαίος 6:24)

Σχόλιο: – Οι πράξεις μας δείχνουν το επίκεντρο της επιθυμίας της καρδιάς μας.

Ανήσυχος

«Γι' αυτό, σας λέω, μην αγχώνεστε για τη ζωή σας. Ζητήστε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του, και όλα όσα ανησυχείτε θα προστεθούν σε εσάς». (Ματθαίος 6:25, 33)

Κρίνοντας

«Μην κρίνετε, για να μην κριθείτε. Διότι με την κρίση, ανακοινώνεις ότι θα κριθείς, και με το μέτρο που χρησιμοποιείς θα μετρηθεί σε σένα». (Ματθαίος 7:1-2)

Ζητήστε να γίνει το θέλημα του Θεού

«Ζητήστε και θα σας δοθεί. Ψάξε και θα βρεις. χτυπήστε και θα σας ανοιχτεί (πράγματα που είναι σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.) ... γιατί ο Πατέρας σας που είναι στους ουρανούς δίνει καλά πράγματα σε όσους του ζητούν!». (Ματθαίος 7:7, 11)

Χρυσός Κανόνας

«Ό,τι επιθυμείς να σου κάνουν οι άλλοι, κάνε και σε αυτούς». (Ματθαίος 7:12)

Δρόμος εισόδου στον Παράδεισο

«Μπειτε από τη στενή πύλη. Διότι η πύλη είναι πλατιά και η οδός εύκολη που οδηγεί στην καταστροφή, και αυτοί που μπαίνουν από αυτήν είναι πολλοί. Γιατί η πύλη είναι στενή και ο δρόμος σκληρός που οδηγεί στη ζωή, και αυτοί που τη βρίσκουν λίγοι». (Ματθαίος 7:13-14)

Αναγνώριση από τους καρπούς / τις πράξεις σας

«Προσέχετε τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε εσάς με ενδύματα προβάτου, αλλά από μέσα είναι αρπακτικοί λύκοι. Θα τους αναγνωρίσετε από τους καρπούς τους (τις πράξεις τους). Η αναγνώριση απαιτεί τη γνώση του λόγου του Θεού που απαιτεί επιμελή μελέτη, όχι απλώς να ακούς τις απόψεις και τις ερμηνείες των άλλων». (Ματθαίος 7:15)

Δεν σε γνώρισα ποτέ

«Δεν θα μπει στη βασιλεία των ουρανών καθένας που μου λέει «Κύριε, Κύριε», αλλά αυτός που κάνει το θέλημα του Πατέρα μου που είναι στους ουραμούς. Εκείνη την ημέρα πολλοί θα μου πουν: «Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου και δεν βγάλαμε δαιμόνια στο όνομά σου και δεν κάναμε πολλά θαυμαστά έργα στο όνομά σου;» Και τότε θα τους δηλώσω: «Δεν σας γνώρισα ποτέ. φύγετε από μένα, εργάτες της ανομίας» (Ματθαίος 7:21-23).

Φτιάξε το σπίτι σου στον βράχο

«Καθένας λοιπόν που ακούει αυτά τα λόγια μου και τα κάνει θα είναι σαν σοφός που έχτισε το σπίτι του πάνω στο βράχο (γερή βάση). Όσοι ακούνε αυτά τα λόγια μου και δεν τα κάνουν θα είναι σαν έναν ανόητο που έχτισε το σπίτι του πάνω στην άμμο (όχι γερά θεμέλια) και μεγάλη ήταν η πτώση του." Τα πλήθη έμειναν έκπληκτα με τη διδασκαλία του. Ενώ συνέχιζε διδασκαλίες Στη συνέχεια άρχισε να επιδεικνύει τη διδασκαλία Του μέσω θαυματουργών θεραπειών». (Ματθαίος 7:24-28)

Διδασκαλίες που επιδεικνύονται με πράξεις

Καθαρίζει ένα λεπρό

«Όταν κατέβηκε (ο Ιησούς) από το βουνό, πολλά πλήθη τον ακολούθησαν. Και ιδού, ένας λεπρός πλησίασε και γονάτισε μπροστά του, λέγοντας: «Κύριε, αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις». Και ο Ιησούς άπλωσε το χέρι του και τον άγγιξε λέγοντας: «Θέλω. να είσαι καθαρός». Και αμέσως η λέπρα του καθαρίστηκε. Και ο Ιησούς του είπε: Πρόσεχε να μην πεις τίποτα σε κανέναν, αλλά πήγαινε, δείξε τον εαυτό σου στον ιερέα και πρόσφερε το δώρο που πρόσταξε ο Μωυσής, για απόδειξη σε αυτούς.» (Ματθαίος 8:1-4).

Ηρεμεί μια καταιγίδα

«Όταν μπήκε στη βάρκα, τον ακολούθησαν οι μαθητές του. Και ιδού, σηκώθηκε μια μεγάλη τρικυμία στη θάλασσα, έτσι ώστε η βάρκα κατακλύζεται από τα κύματα. αλλά κοιμόταν. Και πήγαν και τον ξύπνησαν λέγοντας: Σώσε μας, Κύριε. χάνουμε». Και τους είπε: Γιατί φοβάστε, ολιγόπιστοι; Τότε σηκώθηκε και επέπληξε τους ανέμους και τη θάλασσα, και έγινε μεγάλη ηρεμία. Και οι άντρες θαύμασαν, λέγοντας: Τι είδους άνθρωπος είναι αυτός, που τον υπακούουν και οι άνεμοι και η θάλασσα;» (Ματθαίος 8:23-26).

Δαιμονισμένος Θεραπευμένος

«Όταν έφτασε στην άλλη πλευρά, στη χώρα των Γαδαρηνών, δύο δαιμονισμένοι τον συνάντησαν,

βγαίνοντας από τους τάφους, τόσο άγριοι που κανείς δεν μπορούσε να περάσει από εκεί. Και ιδού, φώναξαν: "Τι σχέση έχεις με εμάς, Υιέ του Θεού; Ήρθες εδώ για να μας βασανίσεις πριν από την ώρα;" Τώρα ένα κοπάδι από πολλά γουρούνια τάζε σε κάποια απόσταση από αυτά. Και οι δαίμονες τον παρακάλεσαν, λέγοντας: «Αν μας διώξεις, στείλε μας στο κοπάδι των γουρουνιών». Και τους είπε: «Πηγαίνετε». Έτσι, βγήκαν και μπήκαν στα γουρούνια, και να, όλο το κοπάδι όρμησε στην απότομη όχθη στη θάλασσα και πνίγηκε στα νερά. Οι βοσκοί τράπηκαν σε φυγή, και πηγαίνοντας στην πόλη διηγήθηκαν τα πάντα, ειδικά τι είχε συμβεί στους δαιμονισμένους. Και ιδού, όλη η πόλη βγήκε να συναντήσει τον Ιησού, και όταν τον είδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει από την περιοχή τους.

Παραλυτικός Θεραπευμένος

«Μπαίνοντας σε μια βάρκα πέρασε και ήρθε στην πόλη του. Και ιδού, κάποιοι του έφεραν έναν παράλυτο, ξαπλωμένο σε ένα κρεβάτι. Και όταν ο Ιησούς είδε την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Κάρπα, γιε μου. οι αμαρτίες σου συγχωρούνται». Και ιδού, μερικοί από τους γραμματείς είπαν στον εαυτό τους: Αυτός ο άνθρωπος βλασφημεί. Αλλά ο Ιησούς, γνωρίζοντας τις σκέψεις τους, είπε: «Γιατί σκέφτεστε κακό στις καρδιές σας; Γιατί τι είναι πιο εύκολο, να πεις, «Σου συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου», ή να πεις, «Σήκω και περπάτα»; Αλλά για να ξέρετε ότι ο Υιός του Ανθρώπου έχει εξουσία στη γη να συγχωρεί αμαρτίες—είπε τότε στον παράλυτο—«Σήκω, σήκωσε το κρεβάτι σου και πήγαινε σπίτι σου». Και σηκώθηκε και πήγε σπίτι. Όταν το είδε τα πλήθη, φοβήθηκαν και δόξασαν τον Θεό, που είχε δώσει τέτοια εξουσία στους ανθρώπους». (Ματθαίος 9:1-8)

Αποκατεστημένη Ζωή

«Ενώ τους έλεγε αυτά τα πράγματα, ιδού, ένας άρχοντας μπήκε μέσα και γονάτισε μπροστά του, λέγοντας: «Η κόρη μου μόλις πέθανε, αλλά έλα και άπλωσε το χέρι σου πάνω της, και θα ζήσει». Και ο Ιησούς σηκώθηκε και τον ακολούθησε μαζί με τους μαθητές του». (Ματθαίος 9:18-19)

Γυναίκα Θεραπέυτηκε

«Ιδού, μια γυναίκα που υπέφερε από αιμορραγία για δώδεκα χρόνια ήρθε πίσω του και άγγιξε το κρόσσι του ενδύματός του, γιατί είπε στον εαυτό της: «Αν αγγίξω μόνο το ρούχο του, θα γίνω καλά». Ο Ιησούς γύρισε, και βλέποντάς την είπε: «Έχεις καρδιά, κόρη. η πίστη σου σε έκανε καλά». Και αμέσως η γυναίκα έγινε καλά. Και

όταν ο Ιησούς ήρθε στο σπίτι του άρχοντα και είδε τους αυλούς και το πλήθος να κάνουν φασαρία, είπε: «Φύγε, γιατί το κορίτσι δεν πέθανε, αλλά κοιμάται». Και γέλασαν μαζί του. Όταν όμως το πλήθος βγήκε έξω, μπήκε μέσα και την έπιασε από το χέρι και η κοπέλα σηκώθηκε. Και η αναφορά αυτού πέρασε από όλη εκείνη την περιοχή». (Ματθαίος 9:20-26)

Blind Men Healed

«Καθώς ο Ιησούς περνούσε από εκεί, δύο τυφλοί τον ακολούθησαν, φωνάζοντας δυνατά: «Ελέησέ μας, Υιέ του Δαβίδ». Όταν μπήκε στο σπίτι, οι τυφλοί ήρθαν κοντά του και ο Ιησούς τους είπε: «Πιστεύετε ότι μπορώ να το κάνω αυτό;». Του είπαν: Ναι, Κύριε. Έπειτα άγγιξε τα μάτια τους, λέγοντας: «Σύμφωνα με την πίστη σας να γίνει σε εσάς». Και τα μάτια τους άνοιξαν. Και ο Ιησούς τους προειδοποίησε αυστηρά: «Προσέξτε να μην το μάθει κανείς». Αλλά έφυγαν και διέδωσαν τη φήμη του σε όλη αυτή την περιοχή». (Ματθαίος 9:27-31)

A Mute Healed

«Του έφεραν έναν δαιμονικά καταπιεσμένο που ήταν βουβός. Και όταν ο δαίμονας εκδιώχθηκε, μίλησε ο βουβός. Και τα πλήθη θαύμασαν, λέγοντας: «Ποτέ δεν έχει ξαναδεί κάτι τέτοιο στον Ισραήλ». Οι Φαρισαίοι όμως είπαν: «Διώχνει τους δαίμονες με τον άρχοντα των δαιμόνων»» (Ματθαίος 9:32-34).

Φαρισαίοι

«Οι Φαρισαίοι είπαν: «Διαμέσου του άρχοντα των δαιμόνων διώχνει τους δαίμονες» (Ματθαίος 9:34).

Σχόλιο: Οι Φαρισαίοι και οι ηγέτες είδαν θαύματα, αλλά αρνήθηκαν να δοξάσουν τον Θεό, παρόλο που ήταν ηγέτες των «Παιδιών του Ισραήλ».

Σχόλιο: Οι θεραπείες του Ιησού ήταν απόδειξη ότι ήταν κάτι περισσότερο από θνητός άνθρωπος. Ήταν ο Θεός στο ανθρώπινο σώμα δοξάζοντας τον «Πατέρα». Κάποιοι αναγνώρισαν τη θεότητά Του, άλλοι αρνήθηκαν. Δείτε τη Θεότητα του Ιησού στο thebiblewayonline.com/html/DeityJesusEmptied.html

Παραβολές

«Ένας αγρότης βγήκε να σπείρει το σπόρο του. Καθώς σκόρπισε το σπόρο, κάποιοι έπεσαν στο μονοπάτι, και τα πουλιά ήρθαν και τον έφαγαν. Κάποιοι έπεσαν σε βραχώδεις θέσεις, όπου δεν είχε πολύ χώμα. Φύτρωσε γρήγορα, γιατί το χώμα ήταν ρηχό. Όταν όμως βγήκε ο ήλιος, τα φυτά κάηκαν και μαράθηκαν γιατί δεν είχαν ρίζα. Άλλος σπόρος έπεσε ανάμεσα σε αγκάθια, που

μεγάλωσαν και έπνιξαν τα φυτά. Άλλος άλλος σπόρος έπεσε σε καλό χώμα, όπου παρήγαγε μια σοδειά - εκατόν, εξήντα ή τριάντα φορές από αυτή που είχε σπαρθεί». (Ματθ. 13:3-8)

Εξήγηση:

«Ακούστε λοιπόν τι σημαίνει η παραβολή του σπορέα: Όταν κάποιος ακούσει το μήνυμα για τη βασιλεία και δεν το καταλάβει, έρχεται ο πονηρός και αρπάζει ό,τι έχει σπαρθεί στην καρδιά του. Αυτός είναι ο σπόρος που έχει σπείρεται κατά μήκος του μονοπατιού. Αυτός που έλαβε τον σπόρο που έπεσε σε βραχώδεις θέσεις είναι αυτός που ακούει τον λόγο και τον δέχεται αμέσως με χαρά. Επειδή όμως δεν έχει ρίζα, αντέχει μόνο λίγο. Όταν έρχεται πρόβλημα ή διωγμός εξαιτίας της λέξης, γρήγορα πέφτει μακριά. Αυτός που έλαβε το σπόρο που έπεσε στα αγκάθια είναι ο άνθρωπος που ακούει τον λόγο, αλλά οι ανησυχίες αυτής της ζωής και η δόλος του πλούτου τον πνίγουν, καθιστώντας τον άκαρπο. Αυτός όμως που έλαβε τον σπόρο που έπεσε σε καλό χώμα είναι αυτός που ακούει τον λόγο και τον καταλαβαίνει. Παράγει μια σοδειά, αποδίδοντας εκατόν, εξήντα ή τριάντα φορές από ό,τι έχει σπαρθεί». (Ματθ. 13:

«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με άνθρωπο που έσπειρε καλό σπόρο στο χωράφι του. Αλλά ενώ όλοι κοιμόντουσαν, ήρθε ο εχθρός του και έσπειρε αγριόχορτα στο σιτάρι και έφυγε. Όταν το σιτάρι φύτρωσε και έκανε κεφάλια, τότε εμφανίστηκαν και τα ζιζάνια. «Οι υπηρέτες του ιδιοκτήτη του ήρθαν και του είπαν: «Κύριε, δεν έσπειρες καλό σπόρο στο χωράφι σου;» «Τότε από πού προήλθαν τα ζιζάνια;» «Ένας εχθρός το έκανε αυτό», απάντησε. Οι υπηρέτες τον ρώτησαν: "Θες να πάμε να τους τραβήξουμε επάνω;" «Όχι», απάντησε, «γιατί ενώ τραβάτε τα ζιζάνια, μπορείτε να ξεριζώσετε το σιτάρι με αυτά. Αφήστε και τα δύο μαζί μέχρι τη συγκομιδή. Τότε θα πω στους τρυγητές: Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα σε δέματα για να τα κάψετε. μετά μάζεψε το σιτάρι και φέρε το στον αχυρώνα μου». (Ματθ. 13:24-30)

Εξήγηση

«Αυτός που έσπειρε τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του Ανθρώπου. Το χωράφι είναι ο κόσμος, και ο καλός σπόρος αντιπροσωπεύει τους γιους του βασιλείου. Τα ζιζάνια είναι γιοι του κακού και ο εχθρός που τα σπέρνει είναι ο διάβολος. Ο θερισμός είναι το τέλος του αιώνα και οι θεριστές είναι άγγελοι. "Όπως τα ζιζάνια μαζεύονται και καίγονται στη φωτιά, έτσι θα

γίνει στο τέλος του αιώνα. Ο Υιός του Ανθρώπου θα στείλει τους αγγέλους του, και θα εξαλείψουν από το βασίλειό του ό,τι προκαλεί αμαρτία και όλους όσους κάνουν θα τους ρίξουν στο πύρινο καμίνι, όπου θα υπάρχει κλάμα και τρίζιμο των δοντιών. Τότε οι δίκαιοι θα λάμπουν σαν τον ήλιο στο βασίλειο του Πατέρα τους· όποιος έχει αυτιά, ας ακούσει». (Ματθαίος 13:37-43)

«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με σιναπόσπορο, που πήρε ένας άνθρωπος και φύτεψε στο χωράφι του. Αν και είναι ο μικρότερος από όλους τους σπόρους σας, αλλά όταν μεγαλώνει, είναι το μεγαλύτερο από τα φυτά του κήπου και γίνεται δέντρο, ώστε τα πουλιά του ουρανού έρχονται και κουρνιάζουν στα κλαδιά του». (Ματθαίος 13:31-32)

«Η βασιλεία των ουρανών είναι σαν μαγιά που πήρε μια γυναίκα και την ανακάτεψε σε μια μεγάλη ποσότητα αλευριού μέχρι να δουλέψει σε όλη τη ζύμη». (Ματθαίος 13:33)

«Η βασιλεία των ουρανών είναι σαν θησαυρός κρυμμένος σε ένα χωράφι. Όταν το βρήκε ένας άντρας, το έκρυψε ξανά, και μετά με τη χαρά του πήγε και πούλησε ό,τι είχε και αγόρασε αυτό το χωράφι». (Ματθαίος 13:44)

«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έμπορο που αναζητά ωραία μαργαριτάρια. Όταν βρήκε ένα πολύτιμο, έφυγε και πούλησε ό,τι είχε και το αγόρασε». (Ματθαίος 13:45-46)

«Για άλλη μια φορά, η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με ένα δίχτυ που το έριξαν στη λίμνη και έπιασαν όλα τα είδη ψαριών. Όταν γέμισε, οι ψαράδες το ανέβασαν στην ακτή. Μετά κάθισαν και μάζευαν τα καλά ψάρια σε καλάθια, αλλά τα κακά τα πέταξαν. Έτσι θα είναι στο τέλος της ηλικίας. Οι άγγελοι θα έρθουν και θα χωρίσουν τους κακούς από τους δίκαιους και θα τους ρίξουν στο πύρινο καμίνι, όπου θα υπάρχει κλάμα και τρίζιμο των δοντιών». (Ματθαίος 13:47-50)

"Τι νομίζετε? Εάν ένας άνθρωπος έχει εκατό πρόβατα, και ένα από αυτά περιπλανηθεί, δεν θα αφήσει τα ενενήντα εννέα στους λόφους και θα πάει να ψάξει για αυτό που περιπλανήθηκε; Και αν το βρει, σας λέω την αλήθεια, είναι πιο χαρούμενος για εκείνο το ένα πρόβατο παρά για τα ενενήντα εννιά που δεν περιπλανήθηκαν. Με τον ίδιο τρόπο ο Πατέρας σας

στους ουρανούς δεν θέλει να χαθεί κανένα από αυτά τα μικρά». (Ματθαίος 18:12-14)

«Γι' αυτό, η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με βασιλιά που ήθελε να ξεκαθαρίσει λογαριασμούς με τους υπηρέτες του. Καθώς άρχισε τον διακανονισμό, του έφεραν έναν άνθρωπο που του χρωστούσε δέκα χιλιάδες τάλαντα. Επειδή δεν ήταν σε θέση να πληρώσει, ο κύριος διέταξε να πουληθούν αυτός και η γυναίκα του και τα παιδιά του και ό,τι είχε για να ξεπληρώσει το χρέος. «Ο υπηρέτης έπεσε στα γόνατα μπροστά του. «Κάνε υπομονή μαζί μου», ικέτευσε, «και θα ανταποδώσω τα πάντα». Ο αφέντης του υπηρέτη τον λυπήθηκε, ακύρωσε το χρέος και τον άφησε να φύγει. "Αλλά όταν αυτός ο υπηρέτης βγήκε έξω, βρήκε έναν από τους συνεργάτες του που του χρωστούσε εκατό δηνάρια. Τον άρπαξε και άρχισε να τον πνίγει. "Ξπλήρωσε όσα μου χρωστάς!" απαίτησε. «Ο συνυπηρέτης του έπεσε στα γόνατα και τον παρακάλεσε: «Κάνε υπομονή μαζί μου και θα σου ανταποδώσω».

«Αλλά αρνήθηκε. Αντίθετα, έφυγε και έβαλε τον άντρα στη φυλακή μέχρι να μπορέσει να πληρώσει το χρέος. Όταν οι άλλοι υπηρέτες είδαν τι είχε συμβεί, στενοχωρήθηκαν πολύ και πήγαν και είπαν στον κύριό τους όλα όσα είχαν συμβεί. «Τότε ο κύριος κάλεσε τον υπηρέτη μέσα. «Κακό υπηρέτη», είπε, «Ακύρωσα όλο αυτό το χρέος σου επειδή με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε να είχες έλεος τον συνδούλο σου όπως κι εγώ σε σένα;». Με θυμό ο κύριός του τον παρέδωσε στους δεσμοφύλακες για να τον βασανίσουν, μέχρι να ξεπληρώσει όλα όσα χρωστούσε». Έτσι θα φερθεί ο ουράνιος Πατέρας μου στον καθένα από εσάς, εκτός αν συγχωρήσετε τον αδελφό σας μέσα από την καρδιά σας». (Ματθαίος 18:21-35)

«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν γαιοκτήμονα που βγήκε νωρίς το πρωί για να μισθώσει άντρες για να εργαστούν στον αμπελώνα του. Συμφώνησε να τους πληρώσει ένα δηνάριο για την ημέρα και τους έστειλε στον αμπελώνα του. Περίπου την τρίτη ώρα βγήκε έξω και είδε άλλους να στέκονται στην αγορά και να μην κάνουν τίποτα. Τους είπε: «Πηγαίνετε κι εσείς να δουλέψετε στον αμπελώνα μου, και θα σας πληρώσω ό,τι είναι σωστό». Έτσι, πήγαν. «Βγήκε πάλι έξω περίπου την έκτη και την ένατη ώρα και έκανε το ίδιο πράγμα. Περίπου την ενδέκατη ώρα βγήκε έξω και βρήκε άλλους να στέκονται γύρω. Τους ρώτησε, "Γιατί στέκεστε εδώ όλη μέρα και δεν κάνετε τίποτα;" «Επειδή

κανείς δεν μας έχει προσλάβει», απάντησαν. «Τους είπε: Πηγαίνετε κι εσείς να δουλέψετε στον αμπελώνα μου». Όταν βράδιασε, ο ιδιοκτήτης του αμπελώνα είπε στον επιστάτη του: Φώναξε τους εργάτες και πλήρωσε τους το μισθό τους. Ξεκινώντας από τους τελευταίους που προσλήφθηκαν και συνεχίζοντας στον πρώτο. Οι εργάτες που προσλήφθηκαν περίπου την ενδέκατη ώρα ήρθαν και έλαβαν ο καθένας από ένα δηνάριο. Έτσι, όταν ήρθαν όσοι προσλήφθηκαν πρώτοι, περίμεναν να λάβουν περισσότερα. Αλλά ο καθένας τους έλαβε και ένα δηνάριο. Όταν το έλαβαν, άρχισαν να γκρινιάζουν εναντίον του γαιοκτήμονα. Αυτοί οι άντρες που προσλήφθηκαν τελευταία δούλεψαν μόνο μία ώρα, είπαν, «και τους κάνατε ίσους με εμάς που σηκώσαμε το βάρος της δουλειάς και τη ζέστη της ημέρας». Αλλά εκείνος απάντησε σε έναν από αυτούς: «Φίλε, δεν είμαι άδικος μαζί σου. Δεν δέχτηκες να δουλέψεις για ένα δηνάριο; Πάρε την αμοιβή σου και φύγε. Θέλω να δώσω στον άνθρωπο που προσλήφθηκε τελευταία τα ίδια που σας έδωσα. Δεν έχω το δικαίωμα να κάνω ό,τι θέλω με δικά μου χρήματα; Ή ζηλεύεις επειδή είμαι γενναϊόδωρος;». Έτσι, οι τελευταίοι θα είναι πρώτοι, και ο πρώτος θα είναι τελευταίος». (Ματθαίος 20:1-16)

«Υπήρχε ένας άντρας που είχε δύο γιους. Πήγε στον πρώτο και είπε: «Γιε μου, πήγαινε να δουλέψεις σήμερα στο αμπέλι». «Δεν θα το κάνω», απάντησε, αλλά αργότερα άλλαξε γνώμη και πήγε. Μετά ο πατέρας πήγε στον άλλο γιο και είπε το ίδιο. Εκείνος απάντησε: «Θα το κάνω, κύριε», αλλά δεν πήγε. Ποιος από τους δύο έκανε αυτό που ήθελε ο πατέρας του;» (Ματθαίος 21:28-31)

«Οι φοροεισπράκτορες και οι πόρνες μπαίνουν στη βασιλεία του Θεού μπροστά σας. Γιατί ο Ιωάννης ήρθε σε σένα για να σου δείξει τον δρόμο της δικαιοσύνης, και εσύ δεν τον πίστεψες, αλλά οι τελώνες και οι πόρνες. Και ακόμα και αφού το είδατε, δεν μετανοήσατε και δεν τον πιστέψατε». (Ματθαίος 21:31-32)

«Υπήρχε ένας γαιοκτήμονας που φύτεψε ένα αμπέλι. Έβαλε έναν τοίχο γύρω του, έσκαψε ένα πατητήρι και έχτισε μια σκοπιά. Μετά νοίκιασε το αμπέλι σε μερικούς γεωργούς και έφυγε για ένα ταξίδι. Όταν πλησίαζε η ώρα του τρύγου, έστειλε τους υπηρέτες του στους ενοικιαστές για να μαζέψουν τους καρπούς του. Οι ένοικοι άρπαξαν τους υπηρέτες του. χτύπησαν έναν, σκότωσαν έναν άλλο και λιθοβολούσαν έναν τρίτο. Μετά τους έστειλε άλλους υπηρέτες, περισσότερους

από την πρώτη φορά, και οι ένοικοι τους συμπεριφέρθηκαν με τον ίδιο τρόπο. Τελευταία τους έστειλε τον γιο του. «Θα σεβαστούν τον γιο μου», είπε. Όταν όμως οι ένοικοι είδαν τον γιο, είπαν μεταξύ τους: «Αυτός είναι ο κληρονόμος. Ελάτε να τον σκοτώσουμε και να του πάρουμε την κληρονομιά». Έτσι, τον πήραν και τον πέταξαν έξω από το αμπέλι και τον σκότωσαν. Όταν λοιπόν έρθει ο ιδιοκτήτης του αμπελώνα, τι θα κάνει σε αυτούς τους ενοικιαστές; Θα φέρει αυτούς τους άθλιους σε ένα άθλιο τέλος, απάντησαν, και θα νοικιάσει το αμπέλι σε άλλους ενοικιαστές, οι οποίοι θα του δώσουν το μερίδιό του από τη σοδειά την ώρα του τρύγου». (Ματθαίος 21:33-41)

«Η πέτρα που απέρριψαν οι οικοδόμοι έγινε η κορυφαία πέτρα. ο Κύριος το έκανε αυτό, και είναι θαυμάσιο στα μάτια μας; Γι' αυτό, σας λέω ότι η βασιλεία του Θεού θα αφαιρεθεί από εσάς και θα δοθεί σε έναν λαό που θα παράγει τον καρπό της. Όποιος πέσει πάνω σε αυτή την πέτρα θα γίνει κομμάτι, αλλά αυτός πάνω στον οποίο πέσει θα συντριβεί." Όταν οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι άκουσαν τις παραβολές του Ιησού, κατάλαβαν ότι μιλούσε για αυτές. Έψαξαν τρόπο να συλλάβουν αυτόν, αλλά φοβήθηκαν το πλήθος, επειδή ο κόσμος θεωρούσε ότι ήταν προφήτης». (Ματθαίος 21:42-46)

«Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει με έναν βασιλιά που ετοίμασε ένα γαμήλιο συμπόσιο για τον γιο του. Έστειλε τους υπηρέτες του σε όσους είχαν προσκληθεί στο συμπόσιο να τους πουν να έρθουν, αλλά εκείνοι αρνήθηκαν να έρθουν. Έπειτα έστειλε άλλους υπηρέτες και είπε: «Πείτε σε όσους έχουν προσκληθεί ότι ετοίμασα το δείπνο μου: τα βόδια και τα παχυνόμενα βοοειδή μου σφαγιάστηκαν και όλα είναι έτοιμα. Ελάτε στο γαμήλιο συμπόσιο ». Αλλά δεν έδωσαν σημασία και έφυγαν — ένας στο χωράφι του, ένας άλλος στην επιχείρησή του. Οι υπόλοιποι έπιασαν τους υπηρέτες του, τους κακομεταχειρίστηκαν και τους σκότωσαν. Ο βασιλιάς εξοργίστηκε. Έστειλε τον στρατό του και κατέστρεψε αυτούς τους δολοφόνους και έκαψε την πόλη τους. «Τότε είπε στους υπηρέτες του, το γαμήλιο συμπόσιο είναι έτοιμο, αλλά αυτοί που προσκάλεσα δεν άξιζαν να έρθουν. Πηγαίνετε στις γωνιές του δρόμου και προσκαλέστε στο συμπόσιο όποιον βρείτε. Έτσι, οι υπηρέτες βγήκαν στους δρόμους και μάζεψαν όλους τους ανθρώπους που βρήκαν, καλούς και κακούς, και η αίθουσα του γάμου γέμισε καλεσμένους. Όταν όμως ο βασιλιάς μπήκε να δει τους καλεσμένους, παρατήρησε έναν άντρα που δεν φορούσε νυφικά. «Φίλε», ρώτησε, «πώς μπήκες εδώ χωρίς νυφικά;» Ο άντρας έμεινε

άφωνος. «Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: «Δέστε του τα χέρια και τα πόδια και πέταξέ τον έξω, στο σκοτάδι, όπου θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών». Γιατί πολλοί είναι προσκεκλημένοι, αλλά λίγοι εκλέγονται». (Ματθαίος 22:2-14) «Πώς μπήκες εδώ χωρίς νυφικά;» Ο άντρας έμεινε άφωνος. «Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: «Δέστε του τα χέρια και τα πόδια και πέταξέ τον έξω, στο σκοτάδι, όπου θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών». Γιατί πολλοί είναι προσκεκλημένοι, αλλά λίγοι εκλέγονται». (Ματθαίος 22:2-14) «Πώς μπήκες εδώ χωρίς νυφικά;» Ο άντρας έμεινε άφωνος. «Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: «Δέστε του τα χέρια και τα πόδια και πέταξέ τον έξω, στο σκοτάδι, όπου θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών». Γιατί πολλοί είναι προσκεκλημένοι, αλλά λίγοι εκλέγονται». (Ματθαίος 22:2-14)

Εγκλωβισμός και υποκρισία

«Ακούγοντας ότι ο Ιησούς είχε σωπάσει τους Σαδδουκαίους, οι Φαρισαίοι μαζεύτηκαν. Ένας από αυτούς, ένας ειδικός στο νόμο, τον δοκίμασε με την εξής ερώτηση: «Δάσκαλε, ποια είναι η μεγαλύτερη εντολή στον Νόμο;» Ο Ιησούς απάντησε: «Αγάπα τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο σου το μυαλό. Αυτή είναι η πρώτη και μεγαλύτερη εντολή. Και το δεύτερο είναι σαν αυτό: Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Όλος ο Νόμος και οι Προφήτες βασίζονται σε αυτές τις δύο εντολές». (Ματθαίος 22:34-40)

Τότε ο Ιησούς είπε: «Οι δάσκαλοι του νόμου και οι Φαρισαίοι κάθονται στο κάθισμα του Μωσέ. Πρέπει λοιπόν να τους υπακούετε και να κάνετε ό,τι σας λένε. Αλλά μην κάνετε αυτό που κάνουν, γιατί δεν κάνουν αυτό που κηρύττουν. ... «Ό,τι κάνουν γίνεται για να το βλέπουν οι άντρες». ... «δεν πρέπει να λέγεστε ραβίνος, γιατί έχετε έναν δάσκαλο και είστε όλοι αδέρφια. Μην αποκαλείτε κανέναν πατέρα σας στη γη, γιατί έχετε έναν Πατέρα, που είναι στους ουρανούς. Ούτε να λέγεστε εκπαιδευτές, γιατί έχετε έναν δάσκαλο, ο Χριστός. Ο μεγαλύτερος ανάμεσά σας θα είναι ο δούλος σας: όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί.» (Ματθαίος 23:1-3· 5· 8-12 ESV)

Δυστυχίες

«Αλίμονό σας, τυφλοί οδηγοί! Λέτε, «Αν κάποιος ορκιστεί στο ναό, δεν σημαίνει τίποτα. αλλά αν κάποιος ορκιστεί στο χρυσάφι του ναού, δεσμεύεται

από τον όρκο του ». Βλάκες τυφλοί! Ποιο είναι μεγαλύτερο: ο χρυσός ή ο ναός που κάνει τον χρυσό ιερό; Λέτε επίσης: «Αν κάποιος ορκιστεί στο θυσιαστήριο, δεν σημαίνει τίποτα. αλλά αν κάποιος ορκιστεί στο δώρο που υπάρχει πάνω του, δεσμεύεται από τον όρκο του». Εσείς τυφλοί! Ποιο είναι μεγαλύτερο: το δώρο ή ο βωμός που κάνει το δώρο ιερό; Επομένως, αυτός που ορκίζεται στο θυσιαστήριο ορκίζεται σε αυτό και σε όλα όσα είναι πάνω του. Και αυτός που ορκίζεται στο ναό, ορκίζεται σε αυτόν και σε αυτόν που κατοικεί σε αυτόν. Και αυτός που ορκίζεται στον ουρανό, ορκίζεται στον θρόνο του Θεού και σε αυτόν που κάθεται σε αυτόν». (Ματθαίος 23:16-22)

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Κλείσατε τη βασιλεία των ουρανών στα πρόσωπα των ανθρώπων. Εσείς οι ίδιοι δεν μπειτε, ούτε θα αφήσετε αυτούς που προσπαθούν να μπουν». (Ματθαίος 23:13)

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Ταξιδεύεις σε στεριά και θάλασσα για να κερδίσεις έναν και μόνο προσήλυτο, και όταν γίνει, τον κάνεις διπλάσιο γιο της κόλασης από εσένα». (Ματθαίος 23:15)

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Δίνεις το ένα δέκατο των μπαχαρικών σου — μέντα, άνηθο και κύμινο. Αλλά έχετε παραμελήσει τα πιο σημαντικά ζητήματα του νόμου - τη δικαιοσύνη, το έλεος και την πίστη. Θα έπρεπε να έχετε εξασκήσει το δεύτερο, χωρίς να παραμελείτε το πρώτο. Τυφλοί οδηγοί! Στραγγίζεις μια σκνίπα αλλά καταπίνεις μια καμήλα». (Ματθαίος 23:23-24)

Σχόλιο: Επικεντρώθηκαν στο σκοτεινό και δεν κατάφεραν να δουν το σημαντικό. Εμείς?

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Καθαρίζετε εξωτερικά το φλιτζάνι και το πιάτο, αλλά μέσα είναι γεμάτα απληστία και αυταπάρνηση. Τυφλός Φαρισαίος! Καθαρίστε πρώτα το εσωτερικό του φλιτζανιού και του πιάτου και μετά θα είναι καθαρό και το εξωτερικό.» (Ματθαίος 23:25-26)

Σχόλιο: Οι άνθρωποι μπορεί να φαίνονται δίκαιοι αλλά συχνά είναι κακοί. Είναι οι πράξεις κάποιου και όχι η εμφάνισή του.

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Είστε σαν ασβεστωμένους τάφους, που φαίνονται όμορφοι εξωτερικά, αλλά εσωτερικά είναι γεμάτοι οστά νεκρών και κάθε τι ακάθαρτο. Με τον ίδιο τρόπο, εξωτερικά φαίνεσαι στους ανθρώπους δίκαιοι, αλλά εσωτερικά είσαι γεμάτος υποκρισία και κακία». (Ματθαίος 23:27-28)

«Αλίμονό σας, δάσκαλοι του νόμου και Φαρισαίοι, υποκριτές! Χτίζεις τάφους για τους προφήτες και στολίζεις τους τάφους των δικαίων. Και λέτε: «Αν ζούσαμε στις ημέρες των προγόνων μας, δεν θα είχαμε συμμετάσχει μαζί τους στο χύσιμο του αίματος των προφητών». Έτσι, μαρτυρείτε εναντίον σας ότι είστε απόγονοι εκείνων που δολοφόνησαν τους προφήτες. Συμπληρώστε, λοιπόν, το μέτρο της αμαρτίας των προπατόρων σας!». (Ματθαίος 23:29-32)

«Εσείς φίδια! Γόνος οχιών! Πώς θα γλιτώσεις από την καταδίκη σου στην κόλαση; Γι' αυτό, σας στέλνω προφήτες και σοφούς και δασκάλους. Μερικούς από αυτούς θα σκοτώσεις και θα σταυρώσεις. άλλους θα μαστιγώσετε στις συναγωγές σας και θα καταδιώξετε από πόλη σε πόλη. Και έτσι, πάνω σου θα έρθει όλο το δίκαιο αίμα που έχει χυθεί στη γη, από το αίμα του δικαίου Αβελ μέχρι το αίμα του Ζαχαρία, γιου του Βερεκία, τον οποίο σκότωσες μεταξύ του ναού και του θυσιαστηρίου. Σας λέω αλήθεια, όλα αυτά θα έρθουν σε αυτή τη γενιά». (Ματθαίος 24:33-36)

Σχόλιο: Οι προφήτες, οι σοφοί και οι δάσκαλοι που έστειλε ο Ιησούς ήταν πιθανώς οι απόστολοι και οι ευαγγελιστές.

Σχόλιο: Ο διωγμός από τους Εβραίους ξεκίνησε με τον λιθοβολισμό του Στέφανου.

Το τέλος της εποχής είναι κοντά

«Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς αυτούς που αποστέλλονται σε σένα... το σπίτι σου σε έχει αφήσει έρημο». (Ματθαίος 23:37-39)

Σχόλιο: Ο ναός θα καταστραφεί και η Διαθήκη που δόθηκε μέσω του Μωυσή θα εκπληρωθεί.

«Σας λέω την αλήθεια, δεν θα μείνει ούτε μια πέτρα εδώ πάνω στην άλλη. όλοι θα πεταχτούν κάτω». (Ματθαίος 24:2)

Σχόλιο: Αυτό συνέβη το 70 μ.Χ. από τη ρωμαϊκή πολιορκία της Ιερουσαλήμ με όλα τα πολύτιμα γενεαλογικά αρχεία τους να καταστραφούν. Έτσι, οι

Εβραίοι δεν θα μπορέσουν ποτέ να έχουν αδιάγνευστη απόδειξη για να παρουσιάσουν έναν άλλο Μεσσία της γενεαλογίας του Δαβίδ ή να προσδιορίσουν έναν αρχιερέα της Παλαιάς Διαθήκης ως Χριστό τώρα τον Αρχιερέα.

«Διότι πολλοί θα έρθουν στο όνομά μου και θα ισχυριστούν: «Εγώ είμαι ο Χριστός» και θα πλανήσουν πολλούς. Θα ακούσετε για πολέμους και φήμες για πολέμους, αλλά φροντίστε να μην ανησυχείτε. Τέτοια πράγματα πρέπει να συμβούν, αλλά το τέλος δεν έχει ακόμη έρθει. Έθνος θα εγερθεί εναντίον έθνους, και βασιλείο εναντίον βασιλείου. Σε διάφορα μέρη θα σημειωθούν λιμοί και σεισμοί. Όλα αυτά είναι η αρχή των πόνων του τοκετού». (Ματθαίος 24:5-8)

Σχόλιο: Η γέννηση μιας νέας διαθήκης που δόθηκε από τον Χριστό, ο Υιός του Θεού ήρθε με πολύ πόνο από διωγμό τόσο από τους Εβραίους όσο και από τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία.

«Θα παραδοθείτε για να σας διώξουν και να θανατωθείτε, και θα σας μισήσουν όλα τα έθνη εξαιτίας μου». (Ματθαίος 24:9)

Σχόλιο: Οι Εβραίοι δεν δέχτηκαν τα θαύματα και άλλες αποδείξεις ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, οπότε όταν εφαρμόστηκε η Νέα Διαθήκη που πρόσφερε σωτηρία και αιώνια ζωή, απορρίφθηκε επίσης και οι οπαδοί του Χριστού και της Νέας Διαθήκης Του διώχθηκαν.

«Εκείνη την ώρα η βασιλεία των ουρανών θα μοιάζει με αυτούς που προσδοκούν την άφιξη του γαμπρού. Κάποιοι ήταν προετοιμασμένοι άλλοι όχι. Στους απροετοίμαστους δεν επιτρέπεται να μπουν στο γαμήλιο συμπόσιο». (Ματθαίος 25:1-13)

Σχόλιο: Οι απροετοίμαστοι, αυτοί που απορρίπτουν τον Χριστό και τη νέα Του διαθήκη, δεν θα επιτραπεί να εισέλθουν στον Παράδεισο.

«Γνωρίζοντας όλα τα πράγματα που ο Ιησούς ήξερε ότι ο καιρός για την εξιλεωτική Του θυσία ήταν κοντά, συγκεντρώθηκε με τους μαθητές Του για να:

- Πάρτε το εβραϊκό Πάσχα, την υπενθύμιση της απελευθέρωσης από τη σκλαβιά σε όσους διέφυγαν από τη σκλαβιά της Αιγύπτου.
- Εφαρμόστε ένα μνημόσυνο της εξιλεωτικής θυσίας Του - μια υπενθύμιση της απελευθέρωσης από τη δουλεία της αμαρτίας για όσους έχουν επιλέξει να φύγουν από την αμαρτία και να αποδεχτούν την προσφορά Του για συγχώρεση και σωτηρία.

- Προσδιορίστε τον προδότη Του Ο Ιησούς, κυριευμένος από λύπη, προσευχήθηκε: «Πατέρα μου, αν είναι δυνατόν, ας αφαιρεθεί από εμένα αυτό το ποτήρι (η σταύρωση Του). Όχι όμως όπως θέλω εγώ, αλλά όπως εσύ θέλεις». (Ματθαίος 26:39)

«Ο Ιούδας με ένα μεγάλο πλήθος οπλισμένο με ξίφη και ρόπαλα, σταλμένα από τους αρχιερείς και τους πρεσβύτερους του λαού συνέλαβαν τον Ιησού». (Ματθαίος 26:47-48)

Σταύρωση του Ιησού - Η Εξιλεωτική Θυσία

«Εκείνοι που συνέλαβαν τον Ιησού τον πήγαν στον Καϊάφα, τον αρχιερέα, όπου είχαν συγκεντρωθεί οι δάσκαλοι του νόμου και οι πρεσβύτεροι». (Ματθαίος 26:57) «Έψαχναν για ψευδείς αποδείξεις εναντίον του Ιησού για να τον θανατώσουν». (Ματθαίος 26:59) «Του έφτυσαν στο πρόσωπο και τον χτύπησαν με τις γροθιές τους. Άλλοι τον χαστούκισαν». (Ματθαίος 26:67) «Νωρίς το πρωί, όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι του λαού πήραν την απόφαση να θανατώσουν τον Ιησού. Τον έδεσαν, τον οδήγησαν και τον παρέδωσαν στον Πιλάτο, τον κυβερνήτη». (Ματθαίος 27:1-2)

«Ο Ιησούς στάθηκε μπροστά στον κυβερνήτη, και ο κυβερνήτης τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» «Ναι, είναι όπως το λες», απάντησε ο Ιησούς. (Ματθαίος 27:11)

«Τι θα κάνω, λοιπόν, με τον Ιησού που ονομάζεται Χριστός;» ρώτησε ο Πιλάτος. Όλοι απάντησαν: «Σταύρωσέ τον!». 'Γιατί? Τι έγκλημα έχει κάνει;». ρώτησε ο Πιλάτος». (Ματθαίος 27:22-23)

«Υποχωρώντας στο ταραχώδες πλήθος ο Πιλάτος τους άφησε ελεύθερο τον Βαραββά. Αλλά έβαλε τον Ιησού να μαστιγωθεί και τον παρέδωσε για να σταυρωθεί». (Ματθαίος 27:26)

«Όταν τον σταύρωσαν, μοίρασαν τα ρούχα του ρίχνοντας κλήρο. Και καθισμένοι, τον πρόσεχαν εκεί. Πάνω από το κεφάλι του έβαλαν τη γραπτή κατηγορία εναντίον του: ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ, Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ». (Ματθαίος 27:35-37)

«Ο Ιησούς είχε ξαναφωνάξει με δυνατή φωνή, παρέδωσε το πνεύμα του (πέθανε). Εκείνη τη στιγμή το παραπέτασμα του ναού σκίστηκε στα δύο από πάνω μέχρι κάτω. Η γη σείστηκε και οι βράχοι σκίστηκαν. Οι τάφοι άνοιξαν και τα σώματα πολλών αγίων ανθρώπων που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν. Βγήκαν από τους

τάφους και μετά την ανάσταση του Ιησού πήγαν στην ιερή πόλη και εμφανίστηκαν σε πολλούς ανθρώπους». (Ματθαίος 27:50-53)

Σχόλιο: Η είσοδος στα Άγια των Αγίων άνοιξε για όλους.

«Ο Ιωσήφ (από την Αριμαθαία) πήρε το σώμα, το τύλιξε σε ένα καθαρό λινό ύφασμα και το έβαλε στον δικό του νέο τάφο που είχε κόψει από το βράχο. Κύλησε μια μεγάλη πέτρα μπροστά στην είσοδο του τάφου και έφυγε». (Ματθαίος 27:59-61)

Ανάσταση

«Μετά το Σάββατο, την αυγή της πρώτης ημέρας της εβδομάδας, η Μαρία η Μαγδαληνή και η άλλη Μαρία πήγαν να κοιτάξουν τον τάφο. Έγινε ένας δυνατός σεισμός, γιατί ένας άγγελος Κυρίου κατέβηκε από τον ουρανό και, πηγαίνοντας στον τάφο, κύλησε την πέτρα και κάθισε πάνω της. Η εμφάνισή του ήταν σαν αστραπή και τα ρούχα του ήταν λευκά σαν το χιόνι». (Ματθαίος 28:1-4)

«Ο άγγελος είπε στις γυναίκες: «Μη φοβάστε, γιατί ξέρω ότι ψάχνετε τον Ιησού, που σταυρώθηκε. Δεν είναι εδώ, έχει αναστηθεί». (Ματθαίος 28:5-6)

«Οι έντεκα μαθητές πήγαν στη Γαλιλαία, στο βουνό όπου τους είχε πει ο Ιησούς να πάνε. Όταν τον είδαν, τον προσκύνησαν. αλλά κάποιοι αμφέβαλλαν. Τότε ο Ιησούς ήρθε σε αυτούς και είπε: «Μου δόθηκε όλη η εξουσία στον ουρανό και στη γη. Πηγαίετε λοιπόν και κάντε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τα στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος και διδάσκοντάς τους να υπακούουν σε όλα όσα σας έχω προστάξει» (Ματθαίος 28:16- 20)

Βασικά σημεία από τον Ματθαίο

- Η γενεαλογία του Ιησού ήταν πολύ σημαντική για τους Εβραίους καθώς ο Μεσσίας επρόκειτο να είναι απόγονος του Δαβίδ και αυτά τα αρχεία ήταν απόδειξη.
- Οι διδασκαλίες του Ιησού επικυρώθηκαν με τα θαύματά Του.
- Η υπερηφάνεια, η δύναμη και το κύρος εμπόδισαν πολλούς από το να ακούσουν, να κατανοήσουν και να αποδεχτούν αποδείξεις ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας που από καιρό αναζητούσαν.
- Η διαθήκη με τον Ισραήλ μέσω του Μωυσή εκπληρώθηκε με μια Νέα Διαθήκη που καθιέρωσε ο Χριστός για όλη την ανθρωπότητα, όχι μόνο για τους Εβραίους.

- Ο Χριστός έδωσε πρόθυμα την επίγεια ζωή του ως μοναδική εξιλεωτική θυσία για άφεση αμαρτιών.
- Η ανάσταση του Χριστού από τον θάνατο και τον τάφο είναι η νίκη επί του πνευματικού θανάτου Η εξουσία του Σατανά επί του ανθρώπου.

Ερώτηση: Ήταν ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, όπως ισχυρίζονται οι Φαρισαίοι, ο γιος του Ιωσήφ, άνθρωπος όπως όλοι οι άλλοι; Ή και ο Θεός και ο άνθρωπος όπως είπε η φωνή από τον ουρανό «Αυτός είναι ο Υιός μου, τον οποίο αγαπώ. μαζί του είμαι πολύ ευχαριστημένος»;

ΣΗΜΑΔΙ

«Ο προφήτης Ησαΐας είπε: «Ίδού, στέλνω τον αγγελιοφόρο μου μπροστά στο πρόσωπό σου, ο οποίος θα προετοιμάσει τον δρόμο σου, τη φωνή κάποιου που κραυγάζει στην έρημο: «Ετοιμάστε την οδό του Κυρίου, ευθυγραμμίστε τα μονοπάτια του»» (από Ησία 40). :3) (Μάρκος 1:2-3)

«Ο Ιωάννης, ο Βαπτιστής, κήρυξε ένα βάπτισμα μετανοίας για τη συγχώρηση των αμαρτιών λέγοντας «μετά από εμένα έρχεται αυτός που είναι ισχυρότερος από εμένα, του οποίου το λουρί των σανδαλιών δεν είμαι άξιος να σκύψω και να λύσω». Σας έχω βαφτίσει με νερό, αλλά αυτός θα σας βαφτίσει με Άγιο Πνεύμα ». ... Ο Ιησούς ήρθε για να βαφτιστεί από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη. Και όταν βγήκε από το νερό, αμέσως είδε τους ουρανούς να ανοίγουν και το Πνεύμα να κατεβαίνει πάνω του σαν περιστέρι. Μια φωνή ακούστηκε από τον ουρανό, «Είσαι ο αγαπημένος μου Υιός». (Μάρκος 1:4· 7-11)

Τα θαύματα αποδεικνύουν ότι ο Ιησούς ήταν ο Υιός του Θεού

«Ο Ιησούς μπήκε στη συναγωγή της Καπερναούμ το Σάββατο και άρχισε να διδάσκει. Οι άνθρωποι έμειναν έκπληκτοι με τη διδασκαλία του, γιατί τους δίδασκε ως κάποιος που είχε εξουσία, όχι ως δάσκαλοι του νόμου. Ακριβώς τότε ένας άντρας στη συναγωγή τους, ο οποίος κυριευόταν από ένα κακό πνεύμα, φώναξε: «Τι θέλεις από εμάς, Ιησού από τη Ναζαρέτ; Ήρθες να μας καταστρέψεις; Ξέρω ποιος είσαι — ο Άγιος του Θεού!». 'Κάνε ησυχία!' είπε αυστηρά ο Ιησούς. «Βγες έξω από αυτόν!» Το κακό πνεύμα ταρακούνησε τον άνδρα βίαια και βγήκε από μέσα του με μια κραυγή. Οι άνθρωποι

έμειναν τόσο έκπληκτοι που ρωτούσαν ο ένας τον άλλον: «Τι είναι αυτό; Μια νέα διδασκαλία — και με εξουσία! Δίνει εντολές ακόμη και σε κακά πνεύματα και αυτά τον υπακούουν ». Τα νέα για αυτόν διαδόθηκαν γρήγορα σε ολόκληρη την περιοχή της Γαλιλαίας». (Μάρκος 1:21-28)

Σχόλιο: Τα πνευματικά όντα, αν και κακά, Τον γνώριζαν. Οι άνθρωποι έμειναν έκπληκτοι με τις διδασκαλίες Του, αλλά οι θρησκευτικοί ηγέτες αρνήθηκαν να Τον αναγνωρίσουν.

«Η πεθερά του Σίμωνα (Πέτρου) ήταν στο κρεβάτι με πυρετό και είπαν στον Ιησού γι 'αυτήν. Έτσι, πήγε κοντά της, της έπιασε το χέρι και τη βοήθησε να σηκωθεί. Ο πυρετός την άφησε και άρχισε να τους περιμένει». (Μάρκος 1:30-31)

«Οι άνθρωποι έφεραν στον Ιησού όλους τους αρρώστους και τους δαιμονισμένους. Όλη η πόλη συγκεντρώθηκε στην πόρτα και ο Ιησούς θεράπευσε πολλούς που είχαν διάφορες ασθένειες. Έδιωξε επίσης πολλούς δαίμονες, αλλά δεν άφησε τους δαίμονες να μιλήσουν γιατί ήξεραν ποιος ήταν». (Μάρκος 1:32-34)

«Ένας άνδρας με λέπρα ήρθε σε αυτόν και τον παρακάλεσε γονατιστός: «Αν θέλεις, μπορείς να με καθαρίσεις». Γεμάτος συμπόνια, ο Ιησούς άπλωσε το χέρι του και άγγιξε τον άντρα. «Είμαι πρόθυμος», είπε. 'Να είσαι καθαρός!' Αμέσως η λέπρα τον άφησε και θεραπεύτηκε». (Μάρκος 1:40-42)

«Ο Ιησούς μπήκε ξανά στην Καπερναούμ. Μαζεύτηκαν τόσοι πολλοί που δεν έμεινε χώρος, ούτε έξω από την πόρτα, και τους κήρυξε τον λόγο. Ήρθαν κάποιοι άντρες, φέρνοντάς του έναν παράλυτο, τον οποίο κουβαλούσαν τέσσερις από αυτούς. Επειδή δεν μπορούσαν να τον φέρουν στον Ιησού λόγω του πλήθους, άνοιξαν ένα άνοιγμα στη στέγη πάνω από τον Ιησού και, αφού την έσκαψαν, κατέβασαν το χαλάκι στο οποίο ήταν ξαπλωμένος ο παράλυτος. Όταν ο Ιησούς είδε την πίστη τους, είπε στον παράλυτο: «Γιε μου, οι αμαρτίες σου συγχωρούνται». Τώρα μερικοί νομικοί καθόντουσαν εκεί και σκέφτονταν από μέσα τους: «Γιατί αυτός ο τύπος μιλάει έτσι;» Βλασφημεί! Ποιος μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες παρά μόνο ο Θεός;». Αμέσως ο Ιησούς κατάλαβε στο πνεύμα του ότι αυτό σκέφτονταν στην καρδιά τους, και τους είπε: «Γιατί τα σκέφτεστε αυτά; Τι είναι πιο εύκολο: να πεις στον παράλυτο, Οι αμαρτίες σου έχουν συγχωρηθεί, ή να πεις, «Σήκω, πάρε το χαλάκι σου και περπάτα»; Αλλά

για να μάθετε ότι ο Υιός του Ανθρώπου έχει εξουσία στη γη να συγχωρεί αμαρτίες». ... Είπε στον παράλυτο, «Σου λέω, σήκω, πάρε το χαλάκι σου και πήγαινε σπίτι σου». Σηκώθηκε, πήρε το χαλάκι του και βγήκε έξω μπροστά σε όλους. Αυτό εξέπληξε τους πάντες και δόξασαν τον Θεό, λέγοντας: «Δεν έχουμε ξαναδεί κάτι τέτοιο!» (Μάρκος 2:1-12)

Σχόλιο: Η λέξη που δίδαξε ο Ιησούς ήταν τα Καλά Νέα - Η συγχώρηση της αμαρτίας είναι κοντά. Επομένως, μετανοήστε και προετοιμαστείτε για τον Μεσσία.

«Ένας αρχηγός της συναγωγής, ονόματι Ιάιρος, παρακάλεσε θερμά τον Ιησού να θεραπεύσει την κόρη του που πέθαινε. Όταν έφτασαν στο σπίτι του άρχοντα της συναγωγής, ο Ιησούς είδε μια ταραχή, με ανθρώπους να κλαίνει και να κλαίνει δυνατά. Μπήκε μέσα και τους είπε: Γιατί όλη αυτή η ταραχή και ο θρήνος; Το παιδί δεν είναι νεκρό αλλά κοιμάται ». Εκείνοι όμως γέλασαν μαζί του. Πήρε το κοριτσάκι από το χέρι και της είπε "Κοριτσάκι, σου λέω, σήκω!" Αμέσως το κορίτσι σηκώθηκε και περπάτησε. (ήταν δώδεκα χρονών). Με αυτό έμειναν εντελώς έκπληκτοι» (Μάρκος 5:22-23· 38-43).

«Ένα μεγάλο πλήθος Τον ακολουθούσε όπου κι αν πήγαινε, κι έτσι άρχισε να τους διδάσκει πολλά πράγματα. Ο καιρός περνούσε και άργησε σε ένα απομακρυσμένο μέρος χωρίς φαγητό. Γι' αυτό, ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του «Τους δίνετε να φάνε». Οι μαθητές δεν είχαν χρόνο, λίγα χρήματα και δεν είδαν ότι ο Ιησούς μπορούσε να πάρει πέντε ψωμιά και δύο ψάρια και να ταΐσει πέντε χιλιάδες – αλλά το έκανε». (Μάρκος 6:34-38)

«Και πάλι μαζεύτηκε άλλο μεγάλο πλήθος. Επειδή δεν είχαν τίποτα να φάνε, ο Ιησούς κάλεσε τους μαθητές του κοντά του και είπε: «Έχω συμπόνια για αυτούς τους ανθρώπους. Είναι ήδη τρεις μέρες μαζί μου και δεν έχουν τίποτα να φάνε. Αν τους στείλω στο σπίτι πεινασμένοι, θα καταρρεύσουν στο δρόμο, γιατί κάποιος από αυτούς έχουν διανύσει μεγάλη απόσταση ». Οι μαθητές του απάντησαν: «Αλλά πού μπορεί να βρει κανείς αρκετό ψωμί σε αυτό το απομακρυσμένο μέρος για να τους ταΐσει;» Είχαν και λίγα ψαράκια. ευχαρίστησε και γι' αυτούς και είπε στους μαθητές να τα μοιράσουν. Ο κόσμος έφαγε και χόρτασε». (Μάρκος 8:1-8)

«Ήρθαν στη Βηθσαϊδά, και κάποιος έφεραν έναν τυφλό και παρακαλούσαν τον Ιησού να τον αγγίξει. Ο Ιησούς

το έκανε και η όρασή του αποκαταστάθηκε, και τα είδε όλα καθαρά». (Μάρκος 8:22-26)

Σημείο των Θαυμάτων

Ο Ιησούς θεράπευσε πολλούς αλλά όχι όλους. Η θεραπεία Του συνέβη με πολλούς μάρτυρες που έμειναν έκπληκτοι με τη δύναμη και την εξουσία Του. Το να ταΐζει το πλήθος αφορούσε χιλιάδες όχι μόνο τους λίγους που θεραπεύτηκαν. Απέδιδαν αυτά τα θαύματα στον Θεό, αλλά οι ηγέτες τους, οι Φαρισαίοι, οι γραμματείς και οι δάσκαλοι τους όχι. Αυτοί οι ηγέτες επιθυμούσαν να διατηρήσουν την εξουσία και τον έλεγχο ακόμη και στο σημείο να αποδίδουν τη δύναμη του Θεού στον Σατανά. Στους πολυπληθείς γινόταν σαφές ότι ο Ιησούς ήταν ο πολυαναμενόμενος Μεσσίας. Οι ηγέτες αισθάνονταν άνετα με τις παραδόσεις τους και για αυτούς τους επίλεκτους ραβίνους, ο Μεσσίας δεν θα μπορούσε να προέρχεται από μια τόσο ταπεινή θέση στη ζωή, αν επρόκειτο να γίνει ο βασιλιάς τους.

Βασίλειο των ουρανών

«Δίδασκε με παραβολές λέγοντας «Ένας γεωργός βγήκε να σπείρει το σπόρο του. Καθώς σκόρπισε το σπόρο, κάποιοι έπεσαν στο μονοπάτι, και τα πουλιά ήρθαν και τον έφαγαν. Κάποιοι έπεσαν σε βραχώδεις θέσεις, όπου δεν είχε πολύ χώμα. Φύτρωσε γρήγορα, γιατί το χώμα ήταν ρηχό. Όταν όμως βγήκε ο ήλιος, τα φυτά κάηκαν και μαράθηκαν γιατί δεν είχαν ρίζα. Άλλος σπόρος έπεσε ανάμεσα σε αγκάθια, που μεγάλωσαν και έπνιξαν τα φυτά, για να μην φέρουν σιτηρά. Ακόμα άλλος σπόρος έπεσε σε καλό χώμα. Ανέβηκε, μεγάλωσε και έδωσε μια σοδειά, πολλαπλασιάζοντας τριάντα, εξήντα ή και εκατό φορές» (Μάρκος 4:2-8).

Εξήγηση -Ο αγρότης σπέρνει τον λόγο. Μερικοί άνθρωποι το ακούνε, αλλά ο Σατανάς έρχεται και το παίρνει γρήγορα. Άλλοι πάλι, ακούστε τον λόγο, αλλά οι ανησυχίες αυτής της ζωής, η απάτη του πλούτου και οι επιθυμίες για άλλα πράγματα μπαίνουν και πνίγουν τον λόγο, καθιστώντας τον άκαρπο. Ενώ άλλοι ακούν τη λέξη, την αποδέχονται και παράγουν—τριάντα, εξήντα ή ακόμα και εκατό φορές περισσότερο. (από Μάρκος 4:14-20)

«Ένας άντρας σκορπάζει σπόρους στο έδαφος. Νύχτα και μέρα, είτε κοιμάται είτε σηκώνεται, ο σπόρος βλασταίνει και μεγαλώνει, αν και δεν ξέρει πώς. Από μόνο του το χώμα παράγει σιτάρι — πρώτα το κοτσάνι, μετά το κεφάλι και μετά τον πλήρη πυρήνα στο κεφάλι. Μόλις ωριμάσει το σιτάρι, του βάζει το δρεπάνι, γιατί ήρθε ο τρύγος. Μοιάζει επίσης με σιναπόσπορο, που είναι ο μικρότερος σπόρος που φυτεύετε στο έδαφος.

Ωστόσο, όταν φυτεύεται, μεγαλώνει και γίνεται το μεγαλύτερο από όλα τα φυτά κήπου, με τόσο μεγάλα κλαδιά που τα πουλιά του ουρανού μπορούν να κουρνιάζουν στη σκιά του». (Μάρκος 4:26-32)

Σχόλιο: Ο σπόρος είναι τα καλά νέα που θα προσφέρει η εξιλεωτική θυσία και η ανάσταση του Ιησού - τη συγχώρεση των αμαρτιών σε όσους είναι πρόθυμοι να ακούσουν το μήνυμά Του και να εμπιστευτούν σ' Αυτόν υπακούοντας στις διδασκαλίες Του ότι θα ταφούν στο θάνατο του Χριστού (αίμα).

«Ένας άνθρωπος με κακό πνεύμα ήρθε από τους τάφους για να τον συναντήσει. Συχνά τον είχαν αλυσοδέσει χέρι και πόδι, αλλά έσκιζε τις αλυσίδες και έσπασε τα σίδηρα στα πόδια του. Όταν είδε τον Ιησού, φώναξε με όλη του τη φωνή, «Τι θέλεις με μένα, Ιησού, Υιέ του Υψίστου Θεού; Ορκίσου στον Θεό ότι δεν θα με βασανίσεις!». Γιατί ο Ιησούς του είχε πει: «Βγείτε από αυτόν τον άνθρωπο, πονηρό πνεύμα!». 'Πως σε λένε;' Λεγεώνα απάντησε. παρακάλεσαν τον Ιησού να τους στείλει ανάμεσα στο κοπάδι των γουρουινών. Ως αποτέλεσμα, τα γουρούνια όρμησαν κάτω από την απότομη όχθη στη λίμνη και πνίγηκαν. Ο κόσμος βγήκε να δει τι είχε συμβεί. Όταν είδαν τον δαιμονισμένο άνθρωπο να κάθεται, ντυμένος και με το μυαλό του. φοβόντουσαν. Όσοι το είχαν δει είπαν στους ανθρώπους τι είχε συμβεί στον δαιμονισμένο — και είπαν και για τα γουρούνια. Καθώς ο Ιησούς έμπαινε στη βάρκα, ο δαιμονισμένος παρακάλεσε να πάει μαζί του. Ο Ιησούς δεν τον άφησε, αλλά είπε: «Πήγαινε σπίτι στην οικογένειά σου και πες τους πόσα έχει κάνει ο Κύριος για σένα και πώς σε ελέησε». Έτσι, ο άντρας έφυγε και άρχισε να λέει στη Δεκάπολη πόσα είχε κάνει ο Ιησούς για αυτόν. Και όλος ο κόσμος έμεινε κατάπληκτος». (Μάρκος 5:2-20)

Σημείο των Παραβολών για το Βασίλειο

Ο Θεός δίδαξε τον λαό Του μέσω της Διαθήκης του Μωσιακού, ότι θα έφερνε πλήρη συγχώρεση μέσω μιας Νέας Διαθήκης. Αυτή η Νέα Διαθήκη θα ερχόταν μέσω του Υιού Του, του Ιησού από τη Ναζαρέτ. Θα περιελάμβανε την υπόσχεση της Αιώνιας Ζωής σε όλους, συμπεριλαμβανομένων των Εθνών, σε οποιοδήποτε έθνος που θα τον εμπιστευτεί μέσω της υπακοής.

Πείθει και Προετοιμάζει τους Μαθητές Του

«Κάλεσε τους Δώδεκα κοντά του, τους έστειλε δύο δύο και τους έδωσε εξουσία πάνω στα πονηρά πνεύματα. Βγήκαν και κήρυξαν ότι οι άνθρωποι πρέπει να μετανοήσουν. Έδωξαν πολλούς δαίμονες και αλείψαν

πολλούς άρρωστους με λάδι και τους θεράπευσαν». (Μάρκος 6:7· 12-13)

Σχόλιο: Ο Ιησούς όχι μόνο είχε τη δύναμη να θεραπεύει, αλλά είχε τη δύναμη να δώσει σε άλλους τη δύναμη να θεραπεύσουν όταν δεν ήταν κοντά.

«Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του: «Ο Υιός του Ανθρώπου πρέπει να υποφέρει πολλά και να απορριφθεί από τους πρεσβυτέρους, τους αρχιερείς και τους δασκάλους του νόμου, και ότι πρέπει να θανατωθεί και μετά από τρεις ημέρες να αναστηθεί» (Μάρκος 8:31).

«Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, πρέπει να απαρνηθεί τον εαυτό του και να σηκώσει τον σταυρό του και να με ακολουθήσει. Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει, αλλά όποιος χάσει τη ζωή του για μένα και για το ευαγγέλιο θα τη σώσει. Τι ωφελεί για έναν άνθρωπο να κερδίσει όλο τον κόσμο, αλλά να χάσει την ψυχή του; Ή τι μπορεί να δώσει ένας άνθρωπος σε αντάλλαγμα για την ψυχή του; Αν κάποιος ντρέπεται για μένα και τα λόγια μου σε αυτή τη μοιχική και αμαρτωλή γενιά, ο Υιός του Ανθρώπου θα ντραπεί γι' αυτόν όταν έρθει στη δόξα του Πατέρα του μαζί με τους αγίους αγγέλους». (Μάρκος 8:34-38)

Σχόλιο: Πρέπει κανείς να σταματήσει να εστιάζεται στις απολαύσεις της ζωής και να συγκεντρωθεί στα πνευματικά.

«Σας λέω αλήθεια, κάποιοι που στέκονται εδώ δεν θα γευτούν τον θάνατο πριν δουν τη βασιλεία του Θεού να έρχεται με δύναμη». (Μάρκος 9:1)

«Μετά από έξι ημέρες ο Ιησούς πήρε μαζί του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη και τους οδήγησε σε ένα ψηλό βουνό, όπου ήταν όλοι μόνοι. Εκεί μεταμορφώθηκε μπροστά τους. Τα ρούχα του έγιναν εκθαμβωτικά λευκά, πιο λευκά από ό,τι μπορούσε κανείς στον κόσμο να τα λευκάνει. Και εμφανίστηκαν μπροστά τους ο Ηλίας και ο Μωυσής, που μιλούσαν με τον Ιησού. Ένα σύννεφο εμφανίστηκε και τους τύλιξε, και μια φωνή ακούστηκε από το σύννεφο: "Αυτός είναι ο Γιος μου, που αγαπά. Ακούστε τον!" Ξαφνικά, όταν κοίταξαν γύρω τους, δεν είδαν πια κανέναν μαζί τους εκτός από τον Ιησού». (Μάρκος 9:2-8)

Για να διευθετήσει μια διαμάχη μεταξύ των μαθητών Του σχετικά με το βαθμό και τη θέση, ο Ιησούς είπε: «Αν κάποιος θέλει να είναι πρώτος, πρέπει να είναι ο τελευταίος και ο υπηρέτης όλων». (Μάρκος 9:35)

Σχόλιο: Όλοι όσοι είναι στον Χριστό, στην Εκκλησία Του, είναι υπηρέτες.

«Μερικοί Φαρισαίοι ήρθαν και τον δοκίμασαν ρωτώντας: «Είναι νόμιμο για έναν άντρα να χωρίσει τη γυναίκα του;» «Τι σου πρόσταξε ο Μωυσής;» απάντησε. Είπαν: «Ο Μωυσής επέτρεψε σε έναν άντρα να γράψει πιστοποιητικό διαζυγίου και να τη διώξει μακριά». «Επειδή ήταν σκληρή η καρδιά σας που ο Μωυσής σας έγραψε αυτόν τον νόμο», απάντησε ο Ιησούς. «Αλλά στην αρχή της δημιουργίας ο Θεός «τους έκανε αρσενικά και θηλυκά. Γι' αυτό ο άντρας θα αφήσει τον πατέρα του και τη μητέρα του και θα ενωθεί με τη γυναίκα του, και οι δύο θα γίνουν μια σάρκα. Άρα, δεν είναι πια δύο, αλλά ένα. Επομένως, ό,τι ένωσε ο Θεός, ας μη χωρίζει ο άνθρωπος». Όταν βρέθηκαν πάλι στο σπίτι, οι μαθητές ρώτησαν τον Ιησού γι' αυτό. Εκείνος απάντησε: «Όποιος χωρίζει (την ελληνική λέξη απόλου) τη γυναίκα του και παντρεύεται άλλη γυναίκα, μοιχεύει εναντίον της. Και αν χωρίσει τον άντρα της και παντρευτεί άλλον άντρα, διαπράττει μοιχεία». (Μάρκος 10:2-12)

Σχόλιο: Μια σύζυγος είναι ακόμα παντρεμένη όταν την στέλνουν ή την αφήνουν μακριά χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου – αυτή είναι η έννοια της ελληνικής λέξης απόλου. Αν παντρευτεί χωρίς πιστοποιητικό, παραβιάζει τη γαμήλια διαθήκη της με τον σύζυγο που την έδιωξε, καθώς την έστειλαν εκτός διαζυγίου. Επομένως, είναι μοιχίδα. Με ένα πιστοποιητικό, η σύζυγος δεν είναι πλέον παντρεμένη, επομένως είναι ελεύθερη να ξαναπαντρευτεί, επομένως δεν είναι μοιχίδα, καθώς δεν υπάρχει γαμήλιο σύμφωνο για αθέτηση. Οι Φαρισαίοι ήταν πολύ εξοικειωμένοι με αυτό, όπως καταγράφεται στο Δευτερονόμιο 24. thebiblewayonline.com/html/MarriageDivorce.html

«Ένας άντρας έτρεξε κοντά του και έπεσε στα γόνατα μπροστά του. «Καλό δάσκαλο», ρώτησε, «τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;» Τηρούσα τον Νόμο από τότε που ήμουν αγόρι». Ένα πράγμα σου λείπει», είπε. «Πήγαινε, πούλησε ό,τι έχεις και δώσε στους φτωχούς, και θα έχεις θησαυρό στον παράδεισο. Τότε έλα, ακολούθησέ με». Σε αυτό, το πρόσωπο του άντρα έπεσε. Έφυγε λυπημένος, γιατί είχε πολλά πλούτη». (Μάρκος 10:17-22)

Σχόλιο: Βασίστηκε στον ίδιο του τον πλούτο και έτσι δεν ήταν πρόθυμος να παραιτηθεί από τις απολαύσεις της ζωής παρά τον πλούτο του Θεού.

«Ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι του Ζεβεδαίου, νομίζοντας ότι ο Ιησούς θα εγκαθίδρυε ένα επίγειο βασίλειο ρώτησαν: «Αφήστε τον έναν να καθίσει στα δεξιά σας και τον άλλο στα αριστερά σας στη δόξα

σας». Ο Ιησούς απάντησε ότι δεν ήταν στο χέρι Του, αλλά αν ήθελαν να γίνουν σπουδαίοι στο βασίλειο είπε: «Ξέρετε ότι αυτοί που θεωρούνται άρχοντες των Εθνών κυριεύουν πάνω τους και οι ανώτεροί τους αξιωματούχοι ασκούν εξουσία πάνω τους. Όχι έτσι με σένα. Αντίθετα, όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας πρέπει να είναι υπηρέτης σας, και όποιος θέλει να είναι πρώτος πρέπει να είναι δούλος όλων. Διότι και ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να δώσει τη ζωή του ως λύτρο για πολλούς» (Μάρκος 10:37-45).

«Καθώς πλησίασαν τα Ιεροσόλυμα και έφτασαν στη Βηθφαγή και στη Βηθανία στο Όρος των Ελαιών, ο Ιησούς έστειλε δύο από τους μαθητές του, λέγοντάς τους: Πηγαίνετε στο χωριό μπροστά σας, και μόλις μπειτε σε αυτό, θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο. Εκεί, που κανείς δεν έχει καβαλήσει ποτέ. Λύστε το και φέρτε το εδώ. Τότε ο Ιησούς και πέταξε τα μανδύα τους πάνω του, κάθισε πάνω του. Πολλοί άπλωσαν τα μανδύα τους στο δρόμο, ενώ άλλοι άπλωσαν κλαδιά που είχαν κόψει στα χωράφια. Όσοι προχωρούσαν και αυτοί που ακολουθούσαν φώναζαν Ωσανά!». «Ευλογημένος είναι αυτός που έρχεται στο όνομα του Κυρίου!» «Ευλογημένη η επερχόμενη βασιλεία του πατέρα μας Δαβίδ! «Ωσανά στα ύψιστα!» (Μάρκος 11:1-10)

«Καθώς έβγαινε από το ναό, ένας από τους μαθητές του είπε: «Κοίτα Δάσκαλε! Τι τεράστιες πέτρες! Τι υπέροχα κτίρια!». «Βλέπεις όλα αυτά τα υπέροχα κτίρια;» απάντησε ο Ιησούς. «Δεν θα μείνει ούτε μια πέτρα εδώ πάνω στην άλλη. Όλοι θα πεταχτούν κάτω». Καθώς ο Ιησούς καθόταν στο Όρος των Ελαιών απέναντι από το ναό, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος, ο Ιωάννης και ο Ανδρέας τον ρώτησαν ιδιαιτέρως: «Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά τα πράγματα; Και ποιο θα είναι το σημάδι ότι όλα πρόκειται να εκπληρωθούν;». «Πρόσεχε μην σε εξαπατήσει κανείς. Πολλοί θα έρθουν στο όνομά μου, ισχυριζόμενοι ότι είμαι αυτός, και θα εξαπατήσουν πολλούς. Όταν ακούτε για πολέμους και φήμες για πολέμους, μην ανησυχείτε. Τέτοια πράγματα πρέπει να συμβούν, αλλά το τέλος δεν έχει ακόμη έρθει. Πρέπει να είσαι σε επιφυλακή. Θα παραδοθείτε στα τοπικά συμβούλια και θα σας μαστιγώσουν στις συναγωγές. Για χάρη μου θα σταθείτε ενώπιον κυβερνητών και βασιλιάδων ως μάρτυρες αυτών». (Μάρκος 13:1-9) «Αλλά πότε θα συμβούν; «Όταν δείτε «το βδέλυγμα που προκαλεί ερήμωση» να στέκεται εκεί που δεν ανήκει — ας το καταλάβει ο αναγνώστης — τότε όσοι είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά.» (Μάρκος 13:14-15).

Σχόλιο: Υπάρχουν πολλές εικασίες σχετικά με το τι ήταν το βδέλυγμα. Αλλά ό,τι κι αν ήταν οι Εβραίοι ήξεραν ότι δεν έπρεπε να είναι εκεί, ήταν προσβλητικό για αυτούς και ενάντια στη λατρεία τους. Τότε οι μαθητές θα ήξεραν ότι ήταν καιρός να φύγουν από την Ιερουσαλήμ καθώς ο Ναός επρόκειτο να καταστραφεί. (Βλέπε Δανιήλ 9:27)

«Αλλά εκείνες τις ημέρες, μετά από εκείνη τη στενοχώρια, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι δεν θα δώσει το φως του. τα αστέρια θα πέσουν από τον ουρανό, και τα ουράνια σώματα θα ταρακουνηθούν. Εκείνη την ώρα οι άνθρωποι θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται στα σύννεφα με μεγάλη δύναμη και δόξα. Και θα στείλει τους αγγέλους του και θα συγκεντρώσει τους εκλεκτούς του από τους τέσσερις ανέμους, από τα πέρατα της γης ως τα πέρατα των ουρανών. Μάθε τώρα αυτό το μάθημα από τη συκιά: Μόλις τα κλαδιά της μαλακώσουν και βγουν τα φύλλα της, ξέρεις ότι το καλοκαίρι είναι κοντά. Ακόμα κι έτσι, όταν βλέπετε αυτά τα πράγματα να συμβαίνουν, ξέρετε ότι είναι κοντά, ακριβώς στην πόρτα. Σας λέω την αλήθεια, αυτή η γενιά σίγουρα δεν θα χαθεί μέχρι να γίνουν όλα αυτά τα πράγματα. Ο ουρανός και η γη θα περάσουν, αλλά τα λόγια μου δεν θα περάσουν ποτέ. Κανείς δεν ξέρει για εκείνη την ημέρα ή την ώρα, ούτε καν οι άγγελοι στον ουρανό, ούτε ο Υιός, αλλά μόνο ο Πατήρ. Να είστε σε επιφυλακή! Να είσαι σε ετοιμότητα! Δεν ξέρεις πότε θα έρθει εκείνη η ώρα. Είναι σαν ένας άντρας που φεύγει: Φεύγει από το σπίτι του και βάζει τους υπηρέτες του επικεφαλής, τον καθένα με την αποστολή του, και λέει σε αυτόν που βρίσκεται στην πόρτα να παρακολουθεί. «Γι' αυτό, να αγρυπνείτε γιατί δεν ξέρετε πότε θα γυρίσει ο ιδιοκτήτης του σπιτιού — είτε το βράδυ, είτε τα μεσάνυχτα, είτε όταν λαλήσει ο κόκορας, είτε την αυγή. Αν έρθει ξαφνικά, μην τον αφήσετε να σας βρει. Ό,τι σας λέω, το λέω σε όλους: «Να προσέχετε!» (Μάρκος 13:24-37) να αγρυπνείτε γιατί δεν ξέρετε πότε θα γυρίσει ο ιδιοκτήτης του σπιτιού — είτε το βράδυ, είτε τα μεσάνυχτα, είτε όταν λαλήσει ο κόκορας, είτε την αυγή. Αν έρθει ξαφνικά, μην τον αφήσετε να σας βρει να κοιμάστε. Ό,τι σας λέω, το λέω σε όλους: «Να προσέχετε!»» (Μάρκος 13:24-37). να αγρυπνείτε γιατί δεν ξέρετε πότε θα γυρίσει ο ιδιοκτήτης του σπιτιού — είτε το βράδυ, είτε τα μεσάνυχτα, είτε όταν λαλήσει ο κόκορας, είτε την αυγή. Αν έρθει ξαφνικά, μην τον αφήσετε να σας βρει να κοιμάστε. Ό,τι σας λέω, το λέω σε όλους: «Να προσέχετε!»» (Μάρκος 13:24-37).

Σχόλιο: Στους παρευρισκόμενους είπαν ότι μερικοί θα έβλεπαν την καταστροφή του σεβαστού Ναού τους, αλλά τα νέα που έφερε ο Ιησούς ήταν τα υποσχέματα Καλά Νέα, η συγχώρεση της αμαρτίας και η σωτηρία με την εξιλεωτική Του θυσία. Θα έμενε για πάντα. Αλλά έρχεται η ώρα που ο Υιός του Ανθρώπου θα επιστρέψει και θα συγκεντρώσει εκείνους που επέλεξαν τη σωτηρία με την εμπιστοσύνη και την υπακοή στον Λόγο Του.

Σχόλιο: Ο Ιησούς είχε επιλέξει άντρες για να διακηρύξουν τα Καλά Νέα ότι η σωτηρία και η συγχώρεση της αμαρτίας δεν ήταν διαθέσιμα σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, αλλά θα γίνονταν διαθέσιμα στη Νέα Διαθήκη μετά την εξιλεωτική Του θυσία. Πίστευαν ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας που επρόκειτο να ιδρύσει ένα επίγειο βασίλειο όπως είχε κάνει ο αγαπημένος τους Βασιλιάς Δαβίδ. Μετά την ανάσταση του Χριστού, τις εμφανίσεις και την ανάληψή Του πίσω στον Ουρανό, την οποία παρακολούθησαν προσωπικά, ήταν τελικά πρόθυμοι να δώσουν τη ζωή τους για Εκείνον όταν και αν γινόταν απαραίτητο. Η μαρτυρία και η δίκαιη ζωή τους καθιστούν δυνατό για όλους όσους δεν ήταν μάρτυρες να πιστέψουν, να εμπιστευτούν και να υπακούσουν.

Οι Φαρισαίοι που συνωμοτούσαν

«Ο Ιησούς μπήκε στη συναγωγή και ήταν εκεί ένας άντρας με ζαρωμένο χέρι. Οι Φαρισαίοι ρώτησαν τον εαυτό τους θα θεραπεύσει το Σάββατο; Έτσι, ο Ιησούς είτε στον άντρα με το ζαρωμένο χέρι: «Σήκω μπροστά σε όλους». Τότε ο Ιησούς τους ρώτησε: «Τι επιτρέπεται το Σάββατο: να κάνεις καλό ή κακό, να σώξεις ζωή ή να σκοτώνεις;» Όμως έμειναν σιωπηλοί. Τους κοίταξε γύρω του με θυμό και, βαθιά στενοχωρημένος για την πεισματάρια τους καρδιά, είτε στον άντρα: «Άπλωσε το χέρι σου». Το άπλωσε και το χέρι του αποκαταστάθηκε πλήρως. Τότε οι Φαρισαίοι βγήκαν έξω και άρχισαν να επιβουλεύονται με τους Ηρωδιανούς πώς θα μπορούσαν να σκοτώσουν τον Ιησού». (Μάρκος 3:1-6)

«Ο Ιησούς μπήκε σε ένα σπίτι και πάλι μαζεύτηκε πλήθος για να τον ακούσει να διδάσκει ή να κάνει ένα θαύμα. Οι δάσκαλοι του νόμου που κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ είπαν: «Κατέχεται από τον Βελζεβούλ! Με τον πρίγκιπα των δαιμόνων, διώχνει τους δαίμονες». Ο Ιησούς ρώτησε «Πώς μπορεί ο Σατανάς να διώξει τον Σατανά; Εάν ένα βασίλειο διαιρεθεί εναντίον του εαυτού του, αυτό το βασίλειο δεν μπορεί να σταθεί. Εάν ένα σπίτι χωρίζεται εναντίον του εαυτού του, αυτό το σπίτι δεν μπορεί να σταθεί. Και αν ο Σατανάς

εναντιωθεί στον εαυτό του και είναι διχασμένος, δεν μπορεί να σταθεί. ήρθε το τέλος του. Στην πραγματικότητα, κανείς δεν μπορεί να μπει στο σπίτι ενός ισχυρού άνδρα και να του αφαιρέσει τα υπάρχοντά του, αν πρώτα δεν δέσει τον ισχυρό άνδρα. Τότε μπορεί να ληστέψει το σπίτι του. Σας λέω την αλήθεια, όλες οι αμαρτίες και οι βλασφημίες των ανθρώπων θα τους συγχωρεθούν. Αλλά όποιος βλασφημεί ενάντια στο Άγιο Πνεύμα δεν θα συγχωρηθεί ποτέ. είναι ένοχος αιώνιας αμαρτίας» (Μάρκος 3:20-29).

Σχόλιο: Η βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος φαίνεται να αποδίδει το έργο και τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος στον Σατανά.

«Οι Φαρισαίοι και μερικοί από τους δασκάλους του νόμου που είχαν έρθει από την Ιερουσαλήμ συγκεντρώθηκαν γύρω από τον Ιησού και είδαν μερικούς από τους μαθητές του να τρώνε φαγητό με χέρια που ήταν «ακάθαρτα», δηλαδή άπλυτα. (Οι Φαρισαίοι και όλοι οι Εβραίοι δεν τρώνε αν δεν πλύνουν τελετουργικά τα χέρια τους, τηρώντας την παράδοση των πρεσβυτέρων. Ρώτησαν «Γιατί οι μαθητές σου δεν ζουν σύμφωνα με την παράδοση των πρεσβυτέρων αντί να τρώνε το φαγητό τους με «Ακάθαρτα» χέρια;» Εκείνος απάντησε: «Ο Ησαΐας είχε δίκιο όταν προφήτευσε για εσάς τους υποκριτές· όπως είναι γραμμένο: «Αυτοί οι άνθρωποι με τιμούν με τα χείλη τους, αλλά η καρδιά τους είναι μακριά από εμένα. Μάταια με λατρεύουν· οι διδασκαλίες τους δεν είναι παρά κανόνες που διδάσκονται από τους ανθρώπους. Έχετε αφήσει τις εντολές του Θεού και κρατάτε τις παραδόσεις των ανθρώπων.» Και τους είπε: «Έχετε έναν καλό τρόπο να παραμερίζετε τις εντολές του Θεού για να τηρείτε τις δικές σας παραδόσεις!» Ο Ιησούς εξηγγεί «Ακούστε με, όλοι, και καταλάβετε αυτό. Τίποτα έξω από έναν άνθρωπο δεν μπορεί να τον κάνει «ακάθαρτο» πηγαίνοντας μέσα του. Αντίθετα, αυτό που βγαίνει από έναν άνθρωπο τον κάνει ακάθαρτο» (Μάρκος 7:1-14).

«Ήρθαν οι Φαρισαίοι και άρχισαν να ρωτούν τον Ιησού. Για να τον δοκιμάσουν, του ζήτησαν ένα σημάδι από τον ουρανό. Αναστέναξε βαθιά και είπε: «Γιατί αυτή η γενιά ζητά ένα θαυματουργό σημάδι; Αλήθεια σας λέω, κανένα σημάδι δεν θα του δοθεί» (Μάρκος 8:11-12).

Σχόλιο: Οι Φαρισαίοι ήρθαν γιατί γνώριζαν τα πολλά θαύματα Του. Η ανάσταση νεκρών, η τροφή χιλιάδων με τόσο λίγο φαγητό και η θεραπεία εκατοντάδων σε πολλές περιοχές της Ιουδαίας δεν ήταν αρκετό. Ήθελαν ένα θαύμα

από τον Θεό στον Παράδεισο και όχι από κάποιον στη γη αφού δεν αναγνώρισαν τον Ιησού ως Θεό.

«Φτάνοντας στην Ιερουσαλήμ, ο Ιησούς μπήκε στην περιοχή του ναού και άρχισε να διώχνει όσους αγόραζαν και πουλούσαν εκεί. Αναποδογύρισε τα τραπέζια των ανταλλακτηρίων και τα παγκάκια εκείνων που πουλούσαν περιστέρια και δεν επέτρεπε σε κανέναν να μεταφέρει εμπορεύματα μέσα από τις αυλές του ναού. Και καθώς τους δίδασκε, είπε: Δεν είναι γραμμένο: Ο οίκος μου θα ονομαστεί οίκος προσευχής για όλα τα έθνη; Αλλά το έχετε κάνει «λάκκο ληστών». Οι αρχιερείς και οι δάσκαλοι του νόμου το άκουσαν και άρχισαν να ψάχνουν τρόπο να τον σκοτώσουν, γιατί τον φοβόντουσαν, γιατί όλο το πλήθος ήταν έκπληκτο με τη διδασκαλία του» (Μάρκος 11:15-18)

«Έφτασαν πάλι στην Ιερουσαλήμ, και ενώ ο Ιησούς περπατούσε στις αυλές του ναού, οι αρχιερείς, οι διδασκαλοι του νόμου και οι πρεσβύτεροι ήρθαν σε αυτόν. «Με ποια εξουσία τα κάνετε αυτά τα πράγματα;» Αυτοί ρώτησαν. «Και ποιος σου έδωσε την εξουσία να το κάνεις αυτό;» Ο Ιησούς απάντησε: «Θα σου κάνω μια ερώτηση. Απάντησε μου, και θα σου πω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά τα πράγματα. Το βάπτισμα του Ιωάννη — ήταν από τον ουρανό ή από ανθρώπους; Πες μου! Το συζήτησαν μεταξύ τους και είπαν: «Αν πούμε «από τον παράδεισο», θα ρωτήσει: «Τότε γιατί δεν τον πίστεψες;». Αλλά αν πούμε: «Από ανθρώπους»... «(Φοβήθηκαν τον λαό, γιατί όλοι θεωρούσαν ότι ο Ιωάννης ήταν πραγματικά προφήτης.) Έτσι, απάντησαν στον Ιησού: «Δεν ξέρουμε». Ο Ιησούς είπε: «Ούτε θα σας πω με ποια εξουσία τα κάνω αυτά τα πράγματα»» (Μάρκος 11:27-33).

«Ένας άντρας φύτεψε ένα αμπέλι. Έβαλε έναν τοίχο γύρω του, έσκαψε ένα λάκκο για το πατητήρι και έχτισε μια σκοπιά. Μετά νοίκιασε το αμπέλι σε μερικούς γεωργούς και έφυγε για ένα ταξίδι. Την ώρα του τρύγου έστειλε έναν υπηρέτη στους ενοικιαστές για να μαζέψει από αυτούς λίγο από τον καρπό του αμπελώνα. Τον έπιασαν όμως, τον χτύπησαν και τον έστειλαν με άδεια χέρια. Τότε τους έστειλε έναν άλλο υπηρέτη. χτύπησαν αυτόν τον άντρα στο κεφάλι και του φέρθηκαν με ντροπή. Έστειλε άλλον, και αυτόν τον σκότωσαν. Έστειλε πολλούς άλλους. άλλους τους χτύπησαν, άλλους τους σκότωσαν. «Του είχε μείνει ένα να στείλει, έναν γιο, τον οποίο αγαπούσε. Τον έστειλε τελευταίος λέγοντας «Θα σεβαστούν τον γιο μου». Αλλά οι ένοικοι

είπαν μεταξύ τους: Αυτός είναι ο κληρονόμος. Ελάτε να τον σκοτώσουμε και η κληρονομιά θα είναι δική μας». Έτσι, τον πήραν και τον σκότωσαν, και τον πέταξε έξω από το αμπέλι». «Τι θα κάνει λοιπόν ο ιδιοκτήτης του αμπελώνα; Θα έρθει και θα σκοτώσει αυτούς τους ενοικιαστές και θα δώσει το αμπέλι σε άλλους. Δεν έχετε διαβάσει αυτό το εδάφιο: Η πέτρα που απέρριψαν οι οικοδόμοι έγινε η κορυφαία πέτρα. Ο Κύριος το έκανε αυτό, και είναι θαυμάσιο στα μάτια μας;». Τότε αναζήτησαν τρόπο να τον συλλάβουν γιατί ήξεραν ότι είχε πει την παραβολή εναντίον τους». (Μάρκος 12:1-12)

«Αργότερα έστειλαν μερικούς από τους Φαρισαίους και τους Ηρωδιανούς στον Ιησού για να τον πιάσουν στα λόγια του. Ήρθαν κοντά του και του είπαν: «Δάσκαλε, ξέρουμε ότι είσαι άνθρωπος με ακεραιότητα. Δεν σε επηρεάζουν οι άντρες, γιατί δεν δίνεις σημασία στο ποιοι είναι. αλλά εσύ διδάσκεις την οδό του Θεού σύμφωνα με την αλήθεια. Είναι σωστό να πληρώνεις φόρους στον Καίσαρα ή όχι; Να πληρώσουμε ή όχι;». Όμως ο Ιησούς γνώριζε την υποκρισία τους. «Γιατί προσπαθείς να με παγιδέψεις;» ρώτησε. «Φέρε μου ένα δηνάριο και άσε με να το κοιτάξω». Έφεραν το νόμισμα και τους ρώτησε: «Τίνος είναι αυτό το πορτρέτο; Και ποιανού επιγραφής;». «Του Καίσαρα», απάντησαν. Τότε ο Ιησούς τους είπε: «Δώστε στον Καίσαρα τα του Καίσαρα και στον Θεό τα του Θεού»» (Μάρκος 12:13-17).

«Τότε οι Σαδδουκαίοι, που λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση, ήρθαν σε αυτόν με μια ερώτηση. «Δάσκαλε», είπαν, «ο Μωυσής έγραψε για μας ότι αν ο αδερφός ενός ανθρώπου πεθάνει και αφήσει γυναίκα αλλά όχι παιδιά, ο άντρας πρέπει να παντρευτεί τη χήρα και να κάνει παιδιά για τον αδελφό του. Τώρα ήταν επτά αδέρφια. Ο πρώτος παντρεύτηκε και πέθανε χωρίς να αφήσει παιδιά. Ο δεύτερος παντρεύτηκε τη χήρα, αλλά πέθανε κι αυτός χωρίς να μένει παιδί. Το ίδιο έγινε και με το τρίτο. Στην πραγματικότητα, κανένα από τα επτά δεν άφησε παιδιά. Τελευταία πέθανε και η γυναίκα. Στην ανάσταση ποιανού γυναίκα θα είναι, αφού την είχαν παντρευτεί οι επτά;». Ο Ιησούς απάντησε: «Δεν είσαι σε πλάνη επειδή δεν γνωρίζεις τις Γραφές ή τη δύναμη του Θεού; Όταν οι νεκροί αναστηθούν, ούτε θα παντρευτούν ούτε θα παντρευτούν. θα είναι σαν τους αγγέλους στον ουρανό. Τώρα για τους νεκρούς που ανασταίνουν — δεν έχετε διαβάσει στο βιβλίο του Μωυσή, στην αφήγηση της βάτου, πώς του είπε ο Θεός: «Εγώ είμαι ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και

ο Θεός του Ιακώβ»; Δεν είναι ο Θεός των νεκρών, αλλά των ζωντανών. Κάνετε μεγάλο λάθος!» (Μάρκος 12:18-27)

Σχόλιο: Ο γάμος είναι μια επίγεια ένωση, διαθήκη, μεταξύ άνδρα και γυναίκας που καταλήγει στο θάνατο.

«Ένας από τους δασκάλους του νόμου ήρθε και τους άκουσε να συζητούν. Παρατηρώντας ότι ο Ιησούς τους είχε δώσει μια καλή απάντηση, τον ρώτησε: «Από όλες τις εντολές, ποια είναι η πιο σημαντική;» «Το πιο σημαντικό», απάντησε ο Ιησούς, «είναι αυτό: «Άκου, Ισραήλ, Κύριος ο Θεός μας, ο Κύριος είναι ένας. Αγάπα τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλο σου το μυαλό και με όλη σου τη δύναμη». Το δεύτερο είναι το εξής: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Δεν υπάρχει μεγαλύτερη εντολή από αυτές». «Καλά τα λες, δάσκαλε», απάντησε ο άντρας. «Έχεις δίκιο που λες ότι ο Θεός είναι ένας και δεν υπάρχει άλλος εκτός από αυτόν. Να τον αγαπάς με όλη σου την καρδιά, με όλη σου την κατανόηση και με όλη σου τη δύναμη και να αγαπάς Ο πλησίον σου ως εαυτός σου είναι σημαντικότερος από όλα τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες. Όταν ο Ιησούς είδε ότι απάντησε σοφά, του είπε: Δεν είσαι μακριά από τη βασιλεία του Θεού. Και από τότε κανείς δεν τόλμησε να του κάνει άλλες ερωτήσεις». (Μάρκος 12:28-34)

Σχόλιο: Η επιθυμία για υπεροχή και δύναμη δημιουργεί μια στάση αυτοπεποίθησης και αλαζονείας. Αυτή η στάση δεν παράγει αλήθεια, μάλλον, εμποδίζει κάποιον από το να ταπεινωθεί για να γίνει υπάκουος υπηρέτης. Κάθε στοιχείο που παρουσιάζεται και απορρίπτεται σκληραίνει την καρδιά του ατόμου όπως ακριβώς συνέβη με τον Φαραώ όταν αντιμετώπισε τις πληγές.

Η Εξιλεωτική Θυσία

«Την πρώτη ημέρα των αζύμων, όταν θυσίασαν το αρνί του Πάσχα, καθώς έτρωγαν, ο Ιησούς πήρε ψωμί, και αφού το ευλόγησε, το έσπασε και τους το έδωσε και είπε: Πάρτε. αυτό είναι το σώμα μου». Και πήρε ένα ποτήρι, και αφού ευχαρίστησε, τους το έδωσε και ήπιαν όλοι από αυτό. Και τους είπε: Αυτό είναι το αίμα μου της διαθήκης, που χύνεται για πολλούς. Αλήθεια, σας λέω, δεν θα ξαναπιώ από τον καρπό της αμπελού μεχρι εκείνη την ημέρα που θα τον πω καινούργιο στη βασιλεία του Θεού». (Μάρκος 14:12-31)

Σχόλιο: Η «ευλογία» προέρχεται από την ελληνική λέξη *eulogeésas* που σημαίνει επαινώ, γιορτάζω με επαινούς. «Το σώμα μου» είναι ο Θεός με ανθρώπινη σάρκα για να είναι η εξιλεωτική θυσία.

«Βγήκαν στο όρος των Ελαιών, όπου ο Ιησούς είπε: «Όλοι θα πέσετε, γιατί είναι γραμμένο: «Θα χτυπήσω τον βοσκό και τα πρόβατα θα σκορπιστούν». Αλλά αφού αναστηθώ, θα πάω πριν από εσάς στη Γαλιλαία». Ο Πέτρος του είπε: «Ακόμα κι αν πέφτουν όλοι, δεν θα το κάνω». Και ο Ιησούς του είπε: Αλήθεια, σου λέω, αυτή τη νύχτα, πριν λαλήσει ο πετεινός δύο φορές, θα με αρνηθείς τρεις φορές. Αλλά είπε κατηγορηματικά «ακόμα κι αν χρειαστεί να πεθάνω μαζί σου, δεν θα σε αποκηρύξω ποτέ». (Μάρκος 14:27-31) Λίγο αργότερα ήρθε μια από τις υπηρέτριες του αρχιερέα, και βλέποντας τον Πέτρο να ζεσταίνεται, τον κοίταξε και είπε: «Ήσουν κι εσύ με τον Ναζωραίο, Ιησού». Αλλά εκείνος το αρνήθηκε, λέγοντας: «Δεν ξέρω ούτε καταλαβαίνω τι εννοείς». Και πάλι, ο Πέτρος αρνήθηκε ότι γνώριζε τον Ιησού. Την τρίτη φορά φώναξε ακόμη και κατάρες στον εαυτό του και τους ορκίστηκε, "Δεν ξέρω αυτόν τον άνθρωπο για τον οποίο μιλάτε". Αμέσως ο πετεινός λάλησε τη δεύτερη φορά. Τότε ο Πέτρος θυμήθηκε τη λέξη που του είχε πει ο Ιησούς: «Πριν λαλήσει ο πετεινός δύο φορές, θα με αποκηρύξεις τρεις φορές». Και έσπασε και έκλαψε». (Μάρκος 14:66-72)

«Τότε πήγαν σε ένα μέρος που λέγεται Γεθσημανή. Και είπε στους μαθητές του: «Καθίστε εδώ ενώ προσεύχομαι». Πήρε μαζί του τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, και άρχισε να στενοχωριέται πολύ και να στενοχωριέται λέγοντας «Η ψυχή μου είναι πολύ λυπημένη, ακόμα και μέχρι θανάτου. Μείνετε εδώ και παρακολουθήστε». Προχωρώντας λίγο πιο πέρα, έπεσε στο έδαφος και προσευχήθηκε, αν ήταν δυνατόν, να του φύγει η ώρα. Και είπε: «Αββά, Πατέρα, όλα είναι δυνατά για σένα. Αφαιρέστε αυτό το κύπελλο από μένα. Ωστόσο, όχι αυτό που θέλω εγώ, αλλά αυτό που θέλετε εσείς». Τώρα ήρθε η ώρα. Ο Υιός του Ανθρώπου παραδίδεται στα χέρια των αμαρτωλών. Σηκωθείτε, ας πάμε. Βλέπετε, ο προδότης μου είναι κοντά». (Μάρκος 14:32-42)

Σχόλιο: Το ποτήρι που ήθελε να αφαιρεθεί ο Ιησούς δεν ήταν ένα σκεύος ή το περιεχόμενό του, αλλά η εκκρεμούσα σταύρωση Του, το ποτήρι των παθών, η εξιλεωτική θυσία Του για να φέρει άφεση αμαρτιών, σωτηρία και αιώνια ζωή σε όσους εμπιστεύονται Αυτόν μέσω της υπακοής.

«Τώρα ο προδότης τους είχε δώσει ένα σημάδι, λέγοντας: «Αυτός που θα φιλήσω είναι ο άντρας. Αρπάξτε τον και οδηγήστε τον μακριά φρουρούμενος».

Έτσι, ο Ιούδας πήγε αμέσως κοντά του και του είπε: «Ραβί!» Και τον φίλησε. Οι φρουροί έβαλαν τα χέρια πάνω του, τον έπιασαν και οδήγησαν τον Ιησού στον αρχιερέα. Όλοι οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς είχαν συγκεντρωθεί για να ζητήσουν μαρτυρία εναντίον του Ιησού για να τον θανατώσουν, αλλά δεν βρήκαν καμία. Διότι πολλοί έδωσαν ψευδείς μαρτυρίες εναντίον του, αλλά η μαρτυρία τους δεν συμφωνούσε. Γι' αυτό, ο αρχιερέας τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Ευλογημένου;». Ο Ιησούς είπε: «Εγώ είμαι, και θα δείτε τον Υιό του Ανθρώπου να κάθεται στα δεξιά της Δύναμης και να έρχεται με τα σύννεφα του ουρανού». «Τι επιπλέον μάρτυρες χρειάζομαστε; Έχετε ακούσει τη βλασφημία του. Ποια είναι η απόφασή σου? Όλοι τον καταδίκασαν ως άξιο θανάτου». (Μάρκος 14:44-64)

«Μόλις ξημέρωσε, οι αρχιερείς έκαναν συνεννόηση με τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς και ολόκληρο το Συμβούλιο. Και έδεσαν τον Ιησού και τον οδήγησαν και τον παρέδωσαν στον Πιλάτο. Ο Πιλάτος τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» Ο Ιησούς απάντησε ότι είναι όπως το λες. Ο Πιλάτος δεν βρήκε τον Ιησού ένοχο θανάτου και κατάλαβε ότι από φθόνο που τον είχαν παραδώσει οι αρχιερείς τον ζήτησε. Τι να κάνω με τον Βασιλιά των Εβραίων; Φώναξαν ξανά: «Σταύρωσέ τον». Και ο Πιλάτος τους είπε: Γιατί, τι κακό έκανε; Εκείνοι όμως φώναζαν ακόμη περισσότερο: «Σταύρωσέ τον». Έτσι, ο Πιλάτος, θέλοντας να ικανοποιήσει το πλήθος, τους άφησε ελεύθερο τον Βαραββά, και αφού μαστίγωσε τον Ιησού, τον παρέδωσε για να σταυρωθεί». (Μάρκος 15:1-15)

«Οι στρατιώτες τον οδήγησαν μέσα στο παλάτι (δηλαδή στο αρχηγείο του κυβερνήτη) και συγκάλεσαν όλο το τάγμα. Τον έντυσαν πορφυρό μανδύα, και στριφογυρίζοντας ένα αγκάθινο στεφάνι, του το φόρεσαν. Και άρχισαν να τον χαιρετούν: «Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων!». Του χτυπούσαν το κεφάλι με ένα καλάμι και τον έφτυναν και γονάτιζαν για να τον προσκυνήσουν. Και αφού τον κοροΐδευαν, του έγδυσαν τον πορφυρό μανδύα και του φόρεσαν τα δικά του ρούχα. Τον οδήγησαν στον Γολγοθά (που σημαίνει Τόπος Κρανίου) για να τον σταυρώσουν και έβαλαν στον σταυρό την κατηγορία εναντίον Του «Ο Βασιλιάς των Ιουδαίων»» (Μάρκος 15:16-26).

«Όσοι περνούσαν από εκεί τον χλεύαζαν, κουνώντας το κεφάλι τους και λέγοντας: «Αχ! Εσύ που θα κατέστρεφες τον ναό και θα τον ξαναχτίσεις σε τρεις

μέρες, σώσε τον εαυτό σου και κατέβα από τον σταυρό!». Επίσης, οι αρχιερείς με τους γραμματείς τον κορόιδευαν μεταξύ τους λέγοντας: «Έσωσε άλλους. δεν μπορεί να σωθεί. Ας κατέβει τώρα ο Χριστός, ο Βασιλιάς του Ισραήλ, από τον σταυρό για να δούμε και να πιστέψουμε» (Μάρκος 15:29-32).

«Ήρθε ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία, ένα εξέχον μέλος του Συμβουλίου, που ο ίδιος περίμενε τη βασιλεία του Θεού. και μάζεψε θάρρος και μπήκε μπροστά στον Πιλάτο και ζήτησε το σώμα του Ιησού. Ο Πιλάτος αναρωτήθηκε αν είχε πεθάνει εκείνη τη στιγμή, και κάλεσε τον εκατόνταρχο, τον ρώτησε αν ήταν ήδη νεκρός. Διαπιστώνοντας αυτό από τον εκατόνταρχο, παρέδωσε το σώμα στον Ιωσήφ. Ο Ιωσήφ αγόρασε ένα λινό ύφασμα, τον κατέβασε, τον τύλιξε με το λινό ύφασμα και τον έβαλε σε έναν τάφο που ήταν λαξευμένος στον βράχο. και κύλησε μια πέτρα στην είσοδο του τάφου». (Μάρκος 15:43-47)

Σχόλιο: Πριν αρχίσει το Σάββατο ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία ζήτησε το νεκρό σώμα του Ιησού για ταφή. Οι Ρωμαίοι Στρατιώτες επιβεβαίωσαν στον Πιλάτο ότι ο Ιησούς ήταν νεκρός. Ο Ιωσήφ έθαψε το σώμα του Ιησού και κύλησε μια πέτρα πάνω από την είσοδο του τάφου. Την επόμενη μέρα τοποθετήθηκαν φρουροί.

«Όταν τελείωσε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία η μητέρα του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν μπαχαρικά για να πάνε να αλείψουν το σώμα του Ιησού. Πολύ νωρίς την πρώτη μέρα της εβδομάδας, λίγο μετά την ανατολή του ηλίου, πήγαιναν στον τάφο και ρωτούσαν ο ένας τον άλλον, "Ποιος θα κυλήσει την πέτρα μακριά από την είσοδο του τάφου;" Όταν όμως σήκωσαν το βλέμμα τους, είδαν ότι η πέτρα, που ήταν πολύ μεγάλη, είχε κυλήσει. Καθώς μπήκαν στον τάφο, είδαν έναν νεαρό άνδρα ντυμένο με λευκό χιτώνα να κάθεται στη δεξιά πλευρά και τρώμαξαν. «Μην ανησυχείτε», είπε. «Ψάχνετε τον Ιησού τον Ναζωραίο, που σταυρώθηκε. Έχει αναστηθεί! Δεν είναι εδώ. Δείτε το μέρος που τον έβαλαν. Αλλά πηγαίνετε, πείτε στους μαθητές του και στον Πέτρο: «Πηγαίνει μπροστά σας στη Γαλιλαία». Εκεί θα τον δείτε, όπως σας είπε.» (Μάρκος 16:1-7).

Σημείο της Εξιλεωτικής Θυσίας

Η Παλαιά Διαθήκη που έδωσε ο Θεός μέσω του Μωυσή ήταν να προετοιμάσει τους ανθρώπους για συγχώρεση. Κάθε χρόνο οι Εβραίοι έφερναν στον ιερέα ένα ζώο χωρίς ψεγάδι ως θυσία για τις αμαρτίες τους. Στη Νέα

Διαθήκη ο Ιησούς, μια θυσία χωρίς τα ελαττώματα της αμαρτίας, παρείχε μια ευκαιρία για τη συγχώρεση της αμαρτίας και την αιώνια ζωή σε όλους όσοι άκουσαν τις διδασκαλίες του Χριστού, έθεσαν την εμπιστοσύνη τους σε Αυτόν υπακούοντας στις διδασκαλίες Του και ζούσαν δίκαια. Ανατρέξτε σε μια Ρωμαϊκή Σταύρωση, thebiblewayonline.com.

Βασικά σημεία από τον Mark

- Τα θαύματα του Ιησού απέδειξαν ότι ήταν Θεότητα, ο Υιός του Θεού όπως ισχυριζόταν ότι ήταν.
- Το μήνυμα της σωτηρίας του Θεού είναι ο Χριστός - ο θάνατός Του, η ταφή, η ανάσταση και η ανάληψή Του - η εξιλεωτική θυσία.
- Οι άνθρωποι που είναι τόσο βουτηγμένοι στην παράδοσή τους δυσκολεύονται αν όχι αδύνατο να δεχτούν τον Χριστό.

➤

Ερώτηση: Ποιος είναι ο σκοπός της εξιλεωτικής θυσίας;

ΛΟΥΚΑ

Ο Παύλος επιλέχθηκε από τον Χριστό για να γίνει δικός Του ως απόστολος των Εθνών. Ο Λουκάς δεν ήταν Εβραίος αλλά εθνικός και γιατρός που συνόδευε τον Παύλο στα περισσότερα από τα ευαγγελιστικά του ταξίδια. Στο εδάφιο Κολοσσαείς 4:14, ο Παύλος αποκαλύπτει πόσο εκτιμούσε τον Λουκά με αυτά τα λόγια: Ο αγαπητός μας φίλος Λουκάς, ο γιατρός και ο Δημάς στέλνουν χαιρετισμούς. Ο Λουκάς δήλωσε στην αρχή «ακριβώς όπως μας τα παρέδωσαν εκείνοι που από την αρχή ήταν αυτόπτες μάρτυρες και διάκονοι του λόγου, μου φάνηκε επίσης καλό, έχοντας παρακολουθήσει τα πάντα στενά εδώ και αρκετό καιρό, να γράψω μια τακτική αφήγηση. (Λουκάς 1:2-3) Ο Λουκάς συνεχίζει την αφήγησή του για «τα πράγματα που συνέβησαν ανάμεσά μας» (1:1) με το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, γνωστό και ως Πράξεις των Αποστόλων.

Γέννηση Ιωάννου - Προδρόμου του Χριστού

«Ζαχαρίας, του τμήματος του Αβιά. Και η σύζυγός του Ελισάβετ, από τις κόρες του Ααράων, ήταν και οι δύο δίκαιες ενώπιον του Θεού, περπατώντας άμεμπτα σε όλες τις εντολές και τα διατάγματα του Κυρίου. Όμως δεν είχαν παιδί. ... ο άγγελος του είπε: «Μη φοβάσαι, Ζαχαρία, γιατί η προσευχή σου εισακούστηκε, και η γυναίκα σου η Ελισάβετ θα σου γεννήσει ένα γιο, και

θα του ονομάσεις Ιωάννη. ... Θα γεμίσει με Άγιο Πνεύμα, ακόμη και από την κοιλιά της μητέρας του. Θα πάει μπροστά του με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία, για να στρέψει τις καρδιές των πατέρων στα παιδιά, και τους ανυπάκουους στη σοφία των δικαίων, για να ετοιμάσει για τον Κύριο έναν προετοιμασμένο λαό». Επειδή δεν πίστευες «θα είσαι σιωπηλός και δεν θα μπορείς να μιλήσεις μέχρι την ημέρα που θα γίνουν αυτά τα πράγματα. Όσοι ήταν παρόντες στην περιτομή του προσπάθησαν να τον ονομάσουν Ζαχαρία αλλά Ελισάβετ, οπότε ΟΧΙ το όνομά του είναι Ιωάννης. Ως εκ τούτου, έκαναν σημάδια στον πατέρα του, ρωτώντας πώς ήθελε να τον αποκαλούν. Και ζήτησε μια πλάκα γραφής και έγραψε: «Το όνομά του είναι Ιωάννης». Και αμέσως άνοιξε το στόμα του και λύθηκε η γλώσσα του, και μίλησε ευλογώντας τον Θεό. Και ο φόβος έπεσε σε όλους τους γείτονές τους».

(από Λουκάς 1:5-7· 13· 15-17· 20· 62-65)

Γέννηση του Ιησού

«Ο Γαβριήλ στάλθηκε από τον Θεό σε μια πόλη της Γαλιλαίας που ονομαζόταν Ναζαρέτ, σε μια παρθένα αρραβωνιασμένη με έναν άνδρα που ονομαζόταν Ιωσήφ, από τον οίκο του Δαβίδ. Και το όνομα της παρθένου ήταν Μαρία. Και ήρθε κοντά της και της είπε: «Χαίρε, ω ευνοημένη, ο Κύριος είναι μαζί σου!». Αλλά ήταν πολύ ταραγμένη με το ρητό, και προσπάθησε να διακρίνει τι είδους χαιρετισμός θα μπορούσε να είναι αυτός. Και ο άγγελος της είπε: «Μη φοβάσαι, Μαρία, γιατί βρήκες χάρη στον Θεό. Και ιδού, θα συλλάβεις στην κοιλιά σου και θα γεννήσεις γιο, και θα του ονομάσεις Ιησού. Θα είναι μέγας και θα ονομαστεί Υιός του Υψίστου. Και ο Κύριος ο Θεός θα του δώσει τον θρόνο του πατέρα του Δαβίδ, και θα βασιλεύει στον οίκο του Ιακώβ για πάντα, και η βασιλεία του δεν θα έχει τέλος». Και η Μαρία είπε στον άγγελο: «Πώς θα γίνει αυτό; αφού είμαι παρθένα;». Και ο άγγελος της απάντησε: «Το Άγιο Πνεύμα θα έρθει επάνω σου και η δύναμη του Υψίστου θα σε επισκιάσει. Επομένως, το παιδί που θα γεννηθεί θα ονομαστεί άγιο—ο Υιός του Θεού. ... Η Μαρία είπε, «Ιδού, είμαι ο υπηρέτης του Κυρίου. ας γίνει σε μένα σύμφωνα με τον λόγο σου.»

(Λουκάς 1:26-33;36; 38)

«Βγήκε ένα διάταγμα από τον Καίσαρα Αύγουστο ότι όλος ο κόσμος έπρεπε να καταγραφεί. Έτσι, ανέβηκε και ο Ιωσήφ από τη Γαλιλαία, από την πόλη Ναζαρέτ, στην Ιουδαία, στην πόλη του Δαβίδ, που ονομάζεται Βηθλεέμ, επειδή ήταν από το σπίτι και τη γενεαλογία

του Δαβίδ, για να καταγραφεί με τη Μαρία, την αρραβωνιασμένη του, η οποία ήταν με παιδί. Και ενώ ήταν εκεί, ήρθε η ώρα να γεννήσει. Και γέννησε τον πρωτότοκο γιο της και τον τύλιξε με σπάργανα και τον έβαλε σε μια φάτνη, γιατί δεν είχαν θέση για αυτούς στο χάνι». (Λουκάς 2:1· 4-7)

«Τώρα ένας άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στους βοσκούς εκεί κοντά, και η δόξα του Κυρίου έλαμψε γύρω τους, και τους γέμισαν φόβο. Ο άγγελος τους είπε: «Μη φοβάστε, γιατί ιδού, σας φέρνω καλά νέα για μια μεγάλη χαρά που θα είναι για όλους (σημειώστε ότι όλα περιλαμβάνουν εθνικούς) τον λαό. Διότι σε εσάς γεννήθηκε σήμερα στην πόλη του Δαβίδ ένας Σωτήρας, που είναι ο Χριστός ο Κύριος» (Λουκάς 2:8-12).

«Οι βοσκοί είπαν: Ας πάμε στη Βηθλεέμ και ας δούμε αυτό που συνέβη, το οποίο μας έκανε γνωστό ο Κύριος. Και πήγαν με βιασύνη και βρήκαν τη Μαρία και τον Ιωσήφ και το μωρό ξαπλωμένο σε μια φάτνη. Και όταν το είδαν, έκαναν γνωστό το ρητό που τους είχε πει για αυτό το παιδί. Και όλοι όσοι το άκουσαν αναρωτήθηκαν τι τους είπαν οι βοσκοί». (Λουκάς 2:15-19)

«Όταν έφτασε ο καιρός για τον εξαγνισμό τους σύμφωνα με το Νόμο του Μωσέ, τον ανέβασαν στην Ιερουσαλήμ για να τον παρουσιάσουν στον Κύριο ... για να προσφέρουν μια θυσία σύμφωνα με όσα λέγονται στον Νόμο του Κυρίου. Τότε ήταν ένας άνθρωπος στην Ιερουσαλήμ, που ονομαζόταν Συμεών, και αυτός ο άνθρωπος ήταν δίκαιος και ευσεβής, και περίμενε την παρηγοριά (παρηγοριά του Ισραήλ - του Μεσσία) του Ισραήλ, και το Άγιο Πνεύμα ήταν επάνω του. Και του είχε αποκαλυφθεί από το Άγιο Πνεύμα ότι δεν θα δει θάνατο πριν δει τον Χριστό του Κυρίου. Και ήρθε με το Πνεύμα στον ναό, και όταν οι γονείς έφεραν το παιδί τον Ιησού, για να του κάνουν σύμφωνα με το έθιμο του νόμου, το πήρε στην αγκαλιά του και ευλόγησε τον Θεό και είπε: «Κύριε, τώρα Αφήνεις τον υπηρέτη σου να φύγει ειρηνικά, σύμφωνα με τον λόγο σου.

«Όταν έκαναν τα πάντα σύμφωνα με τον Νόμο του Κυρίου, επέστρεψαν στη Γαλιλαία, στη δική τους πόλη Ναζαρέτ. Το παιδί μεγάλωσε και έγινε δυνατό, γεμάτο σοφία. Και η εύνοια του Θεού ήταν πάνω του». (Λουκάς 2:39-40)

«Τώρα οι γονείς του πήγαιναν στην Ιερουσαλήμ κάθε χρόνο στη γιορτή του Πάσχα. Και όταν ήταν δώδεκα χρονών. Μετά από τρεις μέρες τον βρήκαν στο ναό, να κάθεται ανάμεσα στους δασκάλους, να τους ακούει και

να τους κάνει ερωτήσεις. Και όλοι όσοι τον άκουσαν έμειναν έκπληκτοι με την κατανόησή του και τις απαντήσεις του. Η μητέρα του του είπε: «Γιε μου, γιατί μας φέρθηκες έτσι; Ιδού, ο πατέρας σου και εγώ σε αναζητούσαμε σε μεγάλη στενοχώρια». Και τους είπε: Γιατί με ψάχνετε; Δεν ήξερες ότι πρέπει να είμαι στο σπίτι του Πατέρα μου;» (Λουκάς 2:41-42· 46-49)

«Ο λόγος του Θεού ήρθε στον Ιωάννη (τον Βαπτιστή) τον γιο του Ζαχαρία στην έρημο. Πήγε σε όλη την περιοχή γύρω από τον Ιορδάνη, κηρύσσοντας ένα βάπτισμα μετανοίας για άφεση αμαρτιών. Όπως είναι γραμμένο στο βιβλίο των λόγων του προφήτη Ησαΐα: «Η φωνή εκείνου που φωνάζει στην έρημο: Προετοιμάστε την οδό του Κυρίου, ευθυγραμμίστε τα μονοπάτια του. Κάθε κοιλάδα θα γεμίσει, και κάθε βουνό και λόφος θα χαμηλωθούν, και τα στραβά θα γίνουν ίσια, και τα τραχιά μέρη θα γίνουν οριζόντια, και κάθε σάρκα θα δει τη σωτηρία του Θεού». (Ησαΐας 40:3) Είπε, λοιπόν, στα πλήθη που βγήκαν για να βαφτιστούν από αυτόν, "Γόνος οχιάς! Ποιος σας προειδοποίησε να φύγετε από την οργή που θα έρθει; Να φέρετε καρπούς σύμφωνα με τη μετάνοια. Και μην αρχίσετε να πείτε στον εαυτό σας: «Έχουμε πατέρα μας τον Αβραάμ». Γιατί σας λέω, ο Θεός μπορεί από αυτές τις πέτρες να αναστήσει παιδιά για τον Αβραάμ. Ακόμα και τώρα το τσεκούρι είναι στρωμένο στη ρίζα των δέντρων». (Λουκάς 3:2-6)

Σχόλιο: Πρέπει κανείς να αλλάξει, να μετανοήσει, από μια αμαρτωλή ζωή σε μια δίκαιη ζωή για να παράγει καλό καρπό ευάρεστο στον Θεό.

«Καθώς κήρυξαν τα καλά νέα, οι άνθρωποι αναρωτιόντουσαν στις καρδιές τους σχετικά με τον Ιωάννη, αν μπορεί να είναι ο Χριστός. Ο Ιωάννης απάντησε σε όλους, λέγοντας: «Εγώ σας βαπτίζω με νερό, αλλά έρχεται εκείνος που είναι ισχυρότερος από εμένα, του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω το λουρί των σανδαλιών. Θα σας βαπτίσει με Άγιο Πνεύμα και με φωτιά» (Λουκάς 3:15-19).

«Ο Ιησούς είχε επίσης βαπτιστεί και προσευχόταν, οι ουρανοί άνοιξαν και το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε πάνω του με σωματική μορφή, σαν περιστέρι. Και ακούστηκε μια φωνή από τον ουρανό, «Είσαι ο αγαπημένος μου Υιός. μαζί σου είμαι πολύ ευχαριστημένος». Ο Ιησούς, όταν άρχισε τη διακονία του, ήταν περίπου τριάντα ετών». (Λουκάς 3:21-23)

Ο Ιησούς Αρχίζει τη Διακονία Του

«Γεμάτος Άγιο Πνεύμα ο Ιησούς επέστρεψε από τον Ιορδάνη και οδηγήθηκε από το Πνεύμα στην έρημο για σαράντα ημέρες, πειραζόμενος από τον διάβολο. Και όταν ο διάβολος τελείωσε κάθε πειρασμό, έφυγε από κοντά του μέχρι την κατάλληλη στιγμή. Ο Ιησούς επέστρεψε με τη δύναμη του Πνεύματος στη Γαλιλαία, και μια αναφορά γι' αυτόν κυκλοφόρησε σε όλη τη γύρω χώρα. Και δίδασκε στις συναγωγές τους, δοξασμένος από όλους». (Λουκάς 4:1-2· 13)

«Ο Ιησούς επιστρέφει στο σπίτι του στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας και σύμφωνα με το έθιμο του, πήγε στη συναγωγή την ημέρα του Σαββάτου και σηκώθηκε για να διαβάσει. Του δόθηκε ο ρόλος του προφήτη Ησαΐα. Ξετύλιξε τον ειλητάριο και βρήκε το μέρος όπου ήταν γραμμένο: «Το Πνεύμα του Κυρίου είναι επάνω μου, γιατί με έχρισε για να διακηρύξω καλά νέα στους φτωχούς. Με έστειλε να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους και ανάκτηση της όρασης στους τυφλούς, να απελευθερώσω αυτούς που είναι καταπιεσμένοι, να κηρύξω το έτος της εύνοιας του Κυρίου». Τύλιξε τον κύλινδρο και τον έδωσε πίσω στον υπάλληλο και κάθισε και είπε «Σήμερα αυτή η Γραφή εκπληρώθηκε εν όψει σας». Όλοι μίλησαν καλά γι' αυτόν και θαύμασαν τα ευγενικά λόγια. Επειδή τον ήξεραν από τα νιάτα Του είπαν: «Δεν είναι αυτός ο γιος του Ιωσήφ;» Ο Ιησούς απάντησε: «Αλήθεια, σας λέω, κανένας προφήτης δεν είναι αποδεκτός στην πατρίδα του ». ... σηκώθηκαν και τον έδιωξαν έξω από την πόλη για να τον ρίξουν στον γκρεμό. Αλλά περνώντας από ανάμεσά τους, έφυγε». (Λουκάς 4:16-30)

Ο Ιησούς ήρθε στην Καπερναούμ κάνοντας πολλά θαύματα θεραπείας: α) πεθερά του Πέτρου. β) λεπρός. γ) ένας παράλυτος δ) διώχνει ένα κακό πνεύμα. και ε) όλα φέρθηκαν σε Αυτόν. «Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι άρχισαν να αναρωτιούνται, λέγοντας: Ποιος είναι αυτός που λέει βλασφημίες; Ποιος μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες παρά μόνο ο Θεός;». Ο Ιησούς απάντησε: «Τι είναι πιο εύκολο, να πεις, «Σου συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες σου», ή να πεις, «Σήκω και περπάτα»; Γι' αυτό, είτε σήκω, σήκωσε το κρεβάτι σου και πήγαινε σπίτι. Τώρα ξέρετε ότι ο Υιός του Ανθρώπου έχει εξουσία στη γη να συγχωρεί αμαρτίες» (Λουκάς 4:31-5:26).

«Μια μέρα ο Ιησούς βγήκε σε μια βουνοπλαγιά για να προσευχηθεί και πέρασε τη νύχτα προσευχόμενος στον Θεό. Όταν ήρθε το πρωί, κατέβηκε μαζί τους και στάθηκε σε ένα επίπεδο μέρος. Ένα μεγάλο πλήθος από

τους μαθητές του ήταν εκεί και ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων από την Ιουδαία, την Ιερουσαλήμ, την Τύρο και τη Σιδώνα, που είχαν έρθει για να τον ακούσουν και να γιαιτρευτούν από τις ασθένειές τους, τους ταλαιπωρημένους από τα πονηρά πνεύματα.

Κοιτάζοντας τους μαθητές του είπε:

- a) Μακάριοι οι φτωχοί, γιατί δική σας είναι η βασιλεία του Θεού.
- b) Μακάριοι είστε εσείς που πεινάτε τώρα, γιατί θα χορτάσετε.
- c) Μακάριοι είστε εσείς που κλαίτε τώρα, γιατί θα γελάσετε.
- d) Μακάριοι είστε όταν οι άνθρωποι σας μισούν, σας αποκλείουν, σας προσβάλλουν και απορρίπτουν το όνομά σας ως κακό, εξαιτίας του Υιού του Ανθρώπου.
- e) Να χαίρεστε γιατί μεγάλη είναι η ανταμοιβή σας στον ουρανό».

thebiblewayonline.com/html/LifeChrist.html

«Αλλά, αλίμονο σε σένα που:

- a) Είστε πλούσιοι, γιατί έχετε ήδη λάβει την άνεσή σας.
- b) Ταΐσσετε καλά τώρα, γιατί θα πεινάσετε.
- c) Γέλα τώρα, γιατί θα θρηνήσεις και θα κλάψεις.
- d) Οι άντρες μιλούν καλά για σένα, γιατί έτσι αντιμετώπισαν τους πατεράδες τους ψευδοπροφήτες».

«Αλλά εγώ σας λέω που με ακούτε: Αγαπήστε τους εχθρούς σας, κάντε καλό σε αυτούς που σας μισούν, ευλογήστε αυτούς που σας βρίζουν, προσευχηθείτε για εκείνους που σας κακομεταχειρίζονται». (Λουκάς 6:1-13· 17-29)

«Ο Ιησούς συνέχισε πώς πρέπει κανείς να αγαπά, να δίνει, να κρίνει και να συγχωρεί – την ίδια τη φύση του Θεού. Συνέχισε δηλώνοντας ότι οι άνθρωποι μπορούν να καταλάβουν εάν κάποιος ζει σύμφωνα με τη φύση του Θεού από τη δράση σας «ο καλός άνθρωπος από τον καλό θησαυρό της καρδιάς του παράγει καλό, και ο κακός από τον κακό θησαυρό του παράγει κακό, γιατί από το αφθονία της καρδιάς το στόμα του μιλάει» (Λουκάς 6:45).

«Αυτό εξαρτάται από τα θεμέλια πάνω στα οποία έχει χτιστεί η ζωή τους. Τα θεμέλια του εκατόνταρχου ήταν πολύ στέρεα γιατί είπε «Δεν υπέθεσα να έρθω σε σένα. Πες όμως τον λόγο και ας θεραπευθεί ο δούλος μου» (Λουκάς 7:7).

«Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής έστειλε έναν από τους μαθητές του να ρωτήσει τον Ιησού «Εσύ είσαι αυτός που πρόκειται να έρθει ή να αναζητήσουμε άλλον;» Αντί να απαντήσετε με ΝΑΙ, ο Ιησούς είπε, δείτε τι κάνω και τι διδάσκω. Αφού έφυγαν, είπε στο πλήθος: «Σας λέω, μεταξύ των γεννημένων από γυναίκες δεν υπάρχει κανένας μεγαλύτερος από τον Ιωάννη. όμως ο μικρότερος στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερος από αυτόν». Όλος ο λαός, ακόμη και οι τελώνες, όταν άκουσαν τα λόγια του Ιησού, αναγνώρισαν ότι ο δρόμος του Θεού ήταν σωστός, επειδή είχαν βαφτιστεί από τον Ιωάννη. Αλλά οι Φαρισαίοι και οι ειδικοί του νόμου απέρριψαν τον σκοπό του Θεού για τους εαυτούς τους, επειδή δεν είχαν βαφτιστεί από τον Ιωάννη». (Λουκάς 7:28-30)

«Ο Ιησούς άρχισε να ταξιδεύει από πόλη σε πόλη κηρύττοντας τα καλά νέα για τη βασιλεία των ουρανών. Μαζεύτηκε ένα μεγάλο πλήθος και οι άνθρωποι ερχόντουσαν στον Ιησού από πόλη σε πόλη, είπε αυτή την παραβολή: Ένας γεωργός έσπειρε το σπόρο του λίγο έπεσε σε α) μονοπάτι, β) βράχους, γ) αγκάθια και δ) γόνιμο χώμα που έδωσε μια σοδειά, εκατό φορές περισσότερο από ό,τι σπάρθηκε. Οι μαθητές του δεν κατάλαβαν, γι' αυτό εξήγησε: α) μερικοί άνθρωποι ακούνε μόνο λόγια, β) κάποιος ακούν και πιστεύουν για λίγο, γ) κάποιος δέχονται αυτά που άκουσαν αλλά διάλεξαν πλούτη και ευχαρίστηση και δ) κάποιος «με ευγενή και καλή καρδιά, που ακούει τον λόγο, τον κρατά και με την υπομονή παράγει σοδειά». (Λουκάς 8:1-15)

«Συνέχισε να ταξιδεύει από πόλη σε πόλη κάνοντας θαύματα για να ηρεμήσει την καταιγίδα, να θεραπεύσει έναν δαιμονισμένο άνθρωπο, να αναστήσει νεκρούς και να ταΐσει χιλιάδες. Οι μαθητές του είδαν όλα αυτά τα θαύματα αλλά χρειάζονταν περισσότερη εκπαίδευση για να αυξήσουν την πίστη τους. Γι' αυτό, ο Ιησούς τους έστειλε δύο-δύο δίνοντας τη δύναμή Του να θεραπεύσει». (Λουκάς 8:16-9:17)

«Μια φορά, όταν ο Ιησούς προσευχόταν κατ' ιδίαν και οι μαθητές του ήταν μαζί του, τους ρώτησε: "Ποιος λένε τα πλήθη ότι είμαι;" Εκείνοι απάντησαν: «Κάποιοι λένε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. άλλοι λένε Ηλία? και άλλοι ακόμη, ότι ένας από τους προφήτες του παρελθόντος επέστρεψε στη ζωή ». «Μα τι γίνεται με σένα;» ρώτησε. "Ποιος λες ότι είμαι;" Ο Πέτρος απάντησε: «Ο Χριστός του Θεού». Ο Ιησούς τους προειδοποίησε αυστηρά να μην το πουν αυτό σε κανέναν. Και είπε: «Ο Υιός του

Ανθρώπου πρέπει να υποφέρει πολλά και να απορριφθεί από τους πρεσβυτέρους, τους αρχιερείς και τους δασκάλους του νόμου, και πρέπει να θανατωθεί και την τρίτη ημέρα να αναστηθεί στη ζωή». Τότε είπε σε όλους: «Αν κάποιος θέλει να με ακολουθήσει, πρέπει να απαρνηθεί τον εαυτό του και να σηκώνει τον σταυρό του καθημερινά και να με ακολουθεί. Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει, αλλά όποιος χάνει τη ζωή του για μένα θα τη σώσει. Τι ωφελεί για έναν άνθρωπο να κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο, και όμως να χάσει ή να χάνει τον εαυτό του; Αν κάποιος ντρέπεται για μένα και για τα λόγια μου, ο Υιός του Ανθρώπου θα ντραπεί γι' αυτόν όταν έρθει στη δόξα του και στη δόξα του Πατέρα και των αγίων αγγέλων. Σας λέω αλήθεια, μερικοί που στέκονται εδώ δεν θα γευτούν τον θάνατο πριν δουν τη βασιλεία του Θεού.» (Λουκάς 9:18-27).

«Οκτώ περίπου ημέρες αφότου είπε αυτά ο Ιησούς, πήρε μαζί του τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο και ανέβηκε σε ένα βουνό για να προσευχηθεί. Καθώς προσευχόταν, η όψη του προσώπου του άλλαξε και τα ρούχα του έγιναν φωτεινά σαν αστραπή. Δύο άνδρες, ο Μωυσής και ο Ηλίας, εμφανίστηκαν με ένδοξη λαμπρότητα, μιλώντας με τον Ιησού. Μίλησαν για την αναχώρησή του, την οποία επρόκειτο να εκπληρώσει στην Ιερουσαλήμ. Ο Πέτρος και οι σύντροφοί του νυστάζονταν πολύ, αλλά όταν ξύπνησαν τελείως, είδαν τη δόξα του και τους δύο άντρες να στέκονται μαζί του. Καθώς οι άντρες έφευγαν από τον Ιησού, ο Πέτρος του είπε: «Δάσκαλε, είναι καλό για εμάς να είμαστε εδώ. Ας στήσουμε τρία καταφύγια — ένα για σένα, ένα για τον Μωυσή και ένα για τον Ηλία». (Δεν ήξερε τι έλεγε.) Ενώ μιλούσε, εμφανίστηκε ένα σύννεφο και τους τύλιξε, και φοβήθηκαν καθώς μπήκαν στο σύννεφο. Μια φωνή ακούστηκε από το σύννεφο, λέγοντας: «Αυτός είναι ο Γιος μου, τον οποίο διάλεξα. Άκουσέ τον.' Όταν μίλησε η φωνή, διαπίστωσαν ότι ο Ιησούς ήταν μόνος. Οι μαθητές το κράτησαν για τον εαυτό τους και δεν είπαν σε κανέναν εκείνη την ώρα αυτό που είχαν δει». (Λουκάς 9:28-36)

«Καθώς πλησίαζε η ώρα για την ανάληψη του στον ουρανό, ο Ιησούς ξεκίνησε αποφασιστικά για την Ιερουσαλήμ. Και έστειλε αγγελιοφόρους μπροστά, οι οποίοι πήγαν σε ένα χωριό της Σαμαρείτισσας για να του ετοιμάσουν τα πράγματα. αλλά ο κόσμος εκεί δεν τον υποδέχτηκε, γιατί κατευθυνόταν προς την Ιερουσαλήμ. Όταν οι μαθητές Ιάκωβος και Ιωάννης το είδαν αυτό, ρώτησαν: «Κύριε, θέλεις να φωνάξουμε φωτιά από τον ουρανό για να τους καταστρέψουμε;» Ο

Ιησούς όμως γύρισε και τους επέπληξε και πήγαν σε άλλο χωριό». (Λουκάς 9:51-56)

«Μετά από αυτό ο Κύριος διόρισε άλλους εβδομήντα δύο και τους έστειλε δύο δύο μπροστά του σε κάθε πόλη και μέρος όπου επρόκειτο να πάει. Τους είπε: «Η σοδειά είναι άφθονη, αλλά οι εργάτες λίγοι. Ζητήστε, λοιπόν, από τον Κύριο του θερισμού να στείλει εργάτες στο χωράφι του θερισμού. Πηγαίνα! Σας στέλνω σαν αρνιά ανάμεσα σε λύκους. Μην πάρετε πορτοφόλι ή τσάντα ή σανδάλια. και μη χαιρετάς κανέναν στο δρόμο. Όταν μπαίνετε σε ένα σπίτι, πείτε πρώτα «Ειρήνη σε αυτό το σπίτι». Εάν υπάρχει ένας άνθρωπος της ειρήνης, η ειρήνη σας θα αναπαυθεί πάνω του. αν όχι, θα επιστρέψει σε εσάς. Μείνε σε εκείνο το σπίτι, τρώγοντας και πίνοντας ό,τι σου δώσουν, γιατί ο εργάτης αξίζει τον μισθό του. Μην κυκλοφορείτε από σπίτι σε σπίτι. Όταν μπαίνεις σε μια πόλη και σε καλωσορίζουν, τρώς ό,τι έχει μπροστά σου. Θεράπευσε τους αρρώστους που είναι εκεί και πες τους: «Η βασιλεία του Θεού είναι κοντά σας». Αλλά όταν μπαίνεις σε μια πόλη και δεν σε καλωσορίζουν, βγες στους δρόμους της και πες: «Ακόμη και τη σκόνη της πόλης σου που κολλάει στα πόδια μας, σκουπίζουμε εναντίον σου. Ωστόσο, να είστε σίγουροι για αυτό: η βασιλεία του Θεού είναι κοντά». Σας λέω ότι θα είναι πιο υποφερτό εκείνη την ημέρα για τα Σόδομα παρά για εκείνη την πόλη. Αυτός που σε ακούει με ακούει. Αυτός που σε απορρίπτει, με απορρίπτει. αλλά αυτός που με απορρίπτει απορρίπτει αυτόν που με έστειλε». Οι εβδομήντα δύο επέστρεψαν με χαρά και είπαν: «Κύριε, ακόμη και οι δαίμονες υποτάσσονται σε εμάς στο όνομά σου». ... Εκείνος απάντησε: «Είδα τον Σατανά να πέφτει σαν αστραπή από τον ουρανό». (Λουκάς 10:1-12, 18) Σας λέω ότι θα είναι πιο υποφερτό εκείνη την ημέρα για τα Σόδομα παρά για εκείνη την πόλη. Αυτός που σε ακούει με ακούει. Αυτός που σε απορρίπτει, με απορρίπτει. αλλά αυτός που με απορρίπτει απορρίπτει αυτόν που με έστειλε». Οι εβδομήντα δύο επέστρεψαν με χαρά και είπαν: «Κύριε, ακόμη και οι δαίμονες υποτάσσονται σε

εμάς στο όνομά σου». ... Εκείνος απάντησε: «Είδα τον Σατανά να πέφτει σαν αστραπή από τον ουρανό». (Λουκάς 10:1-12, 18)

Απόρριψη από Φαρισαίους και Ειδικούς στο Νόμο
«Μια φορά ένας ειδικός στον νόμο σηκώθηκε για να δοκιμάσει τον Ιησού. «Δάσκαλε», ρώτησε, «τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;» «Τι γράφει ο Νόμος;» απάντησε. «Πώς το διαβάζεις;» Εκείνος απάντησε: «Αγάπα τον Κύριο τον Θεό σου με όλη σου την καρδιά και με όλη σου την ψυχή και με όλη τη δύναμή σου και με όλο το μυαλό σου». και, «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». «Απάντησες σωστά», απάντησε ο Ιησούς. «Κάνε αυτό και θα ζήσεις». Αλλά ήθελε να δικαιολογηθεί, γι' αυτό ρώτησε τον Ιησού, «Και ποιος είναι ο γείτονάς μου;» Απαντώντας ο Ιησούς είπε: «Ένας άνθρωπος κατέβαινε από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ, όταν έπεσε στα χέρια ληστών. Του έγδυσαν τα ρούχα, τον χτύπησαν και έφυγαν αφήνοντάς τον μισοπεθαμένο. Ένας παπάς έτυχε να κατέβει από τον ίδιο δρόμο και όταν είδε τον άντρα, πέρασε από την άλλη πλευρά. Έτσι και ένας Λευίτης, όταν ήρθε στο μέρος και τον είδε, πέρασε από την άλλη πλευρά. Αλλά ένας Σαμαρείτης, καθώς ταξίδευε, ήρθε εκεί που ήταν ο άνθρωπος. και όταν τον είδε τον λυπήθηκε. Πήγε κοντά του και έδεσε τις πληγές του, ρίχνοντας λάδι και κρασί. Έπειτα έβαλε τον άνθρωπο στο δικό του γαίδαρο, τον πήγε σε ένα πανδοχείο και τον φρόντισε. Την επόμενη μέρα έβγαλε δύο ασημένια νομίσματα και τα έδωσε στον ξενοδόχο. «Προσέξτε τον», είπε, «και όταν επιστρέψω, θα σας αποζημιώσω για κάθε επιπλέον έξοδο που μπορεί να έχετε». «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;». Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον ελέησε». Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε και κάνε το ίδιο»» (Λουκάς 10:25-37). τον λυπήθηκε. Πήγε κοντά του και έδεσε τις πληγές του, ρίχνοντας λάδι και κρασί. Έπειτα έβαλε τον άνθρωπο στο δικό του γαίδαρο, τον πήγε σε ένα πανδοχείο και τον φρόντισε. Την επόμενη μέρα έβγαλε δύο ασημένια νομίσματα και τα έδωσε στον ξενοδόχο. «Προσέξτε τον», είπε, «και όταν επιστρέψω, θα σας αποζημιώσω για κάθε επιπλέον έξοδο που μπορεί να έχετε». «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;». Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον ελέησε». Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε και κάνε το ίδιο»» (Λουκάς 10:25-37). τον λυπήθηκε. Πήγε κοντά του και έδεσε τις πληγές του, ρίχνοντας λάδι και

κρασί. Έπειτα έβαλε τον άνθρωπο στο δικό του γαίδαρο, τον πήγε σε ένα πανδοχείο και τον φρόντισε. Την επόμενη μέρα έβγαλε δύο ασημένια νομίσματα και τα έδωσε στον ξενοδόχο. «Προσέξτε τον», είπε, «και όταν επιστρέψω, θα σας αποζημιώσω για κάθε επιπλέον έξοδο που μπορεί να έχετε». «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;». Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον ελέησε». Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε και κάνε το ίδιο»» (Λουκάς 10:25-37). και όταν επιστρέψω, θα σας αποζημιώσω για τυχόν επιπλέον έξοδα που μπορεί να έχετε». «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;». Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον ελέησε». Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε και κάνε το ίδιο»» (Λουκάς 10:25-37). και όταν επιστρέψω, θα σας αποζημιώσω για τυχόν επιπλέον έξοδα που μπορεί να έχετε». «Ποιος από αυτούς τους τρεις πιστεύεις ότι ήταν γείτονας με αυτόν που έπεσε στα χέρια ληστών;». Ο ειδικός του νόμου απάντησε: «Αυτός που τον ελέησε». Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε και κάνε το ίδιο»» (Λουκάς 10:25-37).

«Ο Ιησούς έδιωχνε έναν δαίμονα που ήταν βουβός. Όταν έφυγε ο δαίμονας, μίλησε ο άνθρωπος που ήταν βουβός και το πλήθος έμεινε έκπληκτο. Μερικοί όμως από αυτούς είπαν: «Με τον Βελζεβούλ, τον άρχοντα των δαιμόνων, διώχνει τους δαίμονες». Άλλοι τον δοκίμασαν ζητώντας ένα σημάδι από τον ουρανό. ... Καθώς τα πλήθη αυξάνονταν, ο Ιησούς είπε: «Αυτή είναι μια πονηρή γενιά. Ζητάει ένα θαυματουργό σημάδι, αλλά δεν θα του δοθεί σε κανένα εκτός από το σημάδι του Ιωνά. Διότι όπως ο Ιωνάς ήταν σημείο για τους Νινευίτες, έτσι και ο Υιός του Ανθρώπου θα είναι σε αυτή τη γενιά» (Λουκάς 11:14-16· 29-30).

Σχόλιο: Ένα θαύμα του Ιησού δεν ήταν αρκετό. Κάποιοι ήθελαν ένα θαύμα απευθείας από τον Παράδεισο. Αρνήθηκαν να δεχτούν τα θαύματα του Ιησού ως προερχόμενα από τον Θεό.

«Όταν ο Ιησούς τελείωσε την ομιλία του, ένας Φαρισαίος τον κάλεσε να φάει μαζί του. έτσι, μπήκε μέσα και ξάπλωσε στο τραπέζι. Αλλά ο Φαρισαίος, παρατηρώντας ότι ο Ιησούς δεν πλύθηκε πρώτα πριν από το γεύμα, έμεινε έκπληκτος. Τότε ο Κύριος του είπε. «Τώρα λοιπόν, Φαρισαίοι

- καθαρίστε το εξωτερικό του φλιτζανιού και του πιάτου, αλλά μέσα σας είστε γεμάτοι απληστία και κακία. Ανόητοι άνθρωποι! Αυτός που έφτιαξε το εξωτερικό δεν έφτιαξε και το εσωτερικό; Δώσε

όμως ό,τι έχει μέσα (το πιάτο) στους φτωχούς και όλα θα είναι καθαρά για σένα.

- Δίνεις στον Θεό το ένα δέκατο από τη μέντα σου, τη ράχη και όλα τα άλλα είδη βοτάνων κήπου, αλλά παραμελείς τη δικαιοσύνη και την αγάπη του Θεού. Θα έπρεπε να έχετε εξασκήσει το δεύτερο χωρίς να αφήσετε το πρώτο να αναιρεθεί.
- αγαπάτε τις πιο σημαντικές θέσεις στις συναγωγές και τους χαιρετισμούς στις αγορές.
- είστε σαν ασήμαντους τάφους που οι άνθρωποι περπατούν χωρίς να το ξέρουν.

Εσείς οι ειδικοί στο νόμο

- αλίμονο σε σας, γιατί φορτώνετε τους ανθρώπους με βάρη που δύσκολα μπορούν να σηκώσουν και εσείς οι ίδιοι δεν θα σηκώσετε ούτε ένα δάχτυλο για να τους βοηθήσετε.
- χτίζετε τάφους για τους προφήτες, και οι προπάτορές σας ήταν αυτοί που τους σκότωσαν.
- οι προπάτορές σου σκότωσαν τους προφήτες, εσύ μαρτυρείς ότι εγκρίνεις και χτίζεις τους τάφους τους.
- αυτή η γενιά θα θεωρηθεί υπεύθυνη για το αίμα όλων των προφητών που έχει χυθεί από την αρχή του κόσμου.
- Αλίμονο σε εσάς τους ειδικούς του νόμου, γιατί αφαιρέσατε το κλειδί της γνώσης. Εσείς οι ίδιοι δεν μπήκατε και εμποδίσατε αυτούς που έμπαιναν».

«Όταν ο Ιησούς έφυγε από εκεί, οι Φαρισαίοι και οι δάσκαλοι του νόμου άρχισαν να τον εναντιώνονται άγρια και να τον πολιορκούν με ερωτήσεις, περιμένοντας να τον πιάσουν σε κάτι που θα μπορούσε να πει». (Λουκάς 11:37-54)

«Να προσέχετε από τη μαγιά των Φαρισαίων, που είναι υποκρισία. Δεν υπάρχει τίποτα κρυφό που δεν θα αποκαλυφθεί, ούτε κρυφό που δεν θα γίνει γνωστό. ... Όποιος με αναγνωρίζει ενώπιον των ανθρώπων, ο Υιός του Ανθρώπου θα τον αναγνωρίσει επίσης ενώπιον των αγγέλων του Θεού. Αλλά αυτός που με αποκηρύσσει ενώπιον των ανθρώπων θα αποκηρυχτεί ενώπιον των αγγέλων του Θεού. Και όποιος πει λόγο εναντίον του Υιού του Ανθρώπου θα συγχωρεθεί, αλλά όποιος βλασφημεί κατά του Αγίου Πνεύματος δεν θα συγχωρηθεί». (Λουκάς 12:1-2· 8-10)

"Πρόσεχε! Να είστε σε επιφυλακή από κάθε είδους απληστία. η ζωή ενός ανθρώπου δεν συνίσταται στην

αφθονία των υπάρχόντων του». Και τους είπε αυτή την παραβολή: «Το έδαφος κάποιου πλούσιου έκανε καλή σοδειά. Σκέφτηκε μέσα του: «Τι να κάνω; Δεν έχω πού να αποθηκεύσω τις καλλιέργειές μου ». "Τότε είπε: "Αυτό θα κάνω. Θα γκρεμίσω τα αμπάρια μου και θα χτίσω μεγαλύτερα, και εκεί θα αποθηκεύσω όλα μου τα σιτηρά και τα αγαθά μου. Και θα πω στον εαυτό μου: Έχεις πολλά καλά Τα πράγματα είναι στρωμένα για πολλά χρόνια. Πάρτε τη ζωή χαλαρή, φάτε, πείτε και χαιρέστε». "Αλλά ο Θεός του είπε: "Ανόητε! Αυτή ακριβώς τη νύχτα θα ζητηθεί η ζωή σου από σένα. Τότε ποιος θα πάρει αυτό που έχεις ετοιμάσει για τον εαυτό σου;" Έτσι θα είναι με όποιον μαζεύει πράγματα για τον εαυτό του, αλλά δεν είναι πλούσιος προς τον Θεό». Τότε ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Γι' αυτό σας λέω, μην ανησυχείτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε. ή για το σώμα σου, τι θα φορέσεις. Η ζωή είναι κάτι περισσότερο από φαγητό και το σώμα περισσότερο από ρούχα. Σκεφτείτε τα κοράκια: Δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν, δεν έχουν αποθήκη ή αχυρώνα. όμως ο Θεός τους ταΐζει. Και πόσο πιο πολύτιμος είσαι από τα πουλιά! Ποιος από εσάς ανησυχώντας μπορεί να προσθέσει μια ώρα στη ζωή του; Αφού δεν μπορείτε να κάνετε αυτό το πολύ μικρό πράγμα, γιατί ανησυχείτε για τα υπόλοιπα;» (Λουκάς 12:15-26) Ποιος από εσάς ανησυχώντας μπορεί να προσθέσει μια ώρα στη ζωή του; Αφού δεν μπορείτε να κάνετε αυτό το πολύ μικρό πράγμα, γιατί ανησυχείτε για τα υπόλοιπα;» (Λουκάς 12:15-26) Ποιος από εσάς ανησυχώντας μπορεί να προσθέσει μια ώρα στη ζωή του; Αφού δεν μπορείτε να κάνετε αυτό το πολύ μικρό πράγμα, γιατί ανησυχείτε για τα υπόλοιπα;» (Λουκάς 12:15-26)

«Ο Ιησούς περνούσε από τις πόλεις και τα χωριά, διδάσκοντας καθώς πήγαινε στην Ιερουσαλήμ. Κάποιος τον ρώτησε: «Κύριε, μόνο λίγοι άνθρωποι θα σωθούν;» Εκείνος τους είπε: «Κάντε κάθε προσπάθεια να μπειτε από τη στενή πόρτα, γιατί πολλοί, σας λέω, θα προσπαθήσουν να μπουν και δεν θα μπορέσουν προς την. Μόλις σηκωθεί ο ιδιοκτήτης του σπιτιού και κλείσει την πόρτα, θα σταθείτε έξω χτυπώντας και παρακαλώντας, κύριε, ανοίξτε μας την πόρτα». «Αλλά θα απαντήσει: «Δεν σε ξέρω ούτε από πού έρχεσαι». «Τότε θα πείτε, φάγαμε και ήπιαμε μαζί σας, και δίδαξατε στους δρόμους μας». «Αλλά εκείνος θα απαντήσει, δεν σας ξέρω ούτε από πού προέρχεστε· μακριά από εμένα, όλοι οι κακοποιοί!» (Λουκάς 13:22-27).

«Μεγάλα πλήθη ταξίδευαν μαζί με τον Ιησού, και γυρνώντας τους είπε: «Αν κάποιος έρθει σε μένα και δεν μισεί τον πατέρα του και τη μητέρα του, τη γυναίκα και τα παιδιά του, τους αδελφούς και τις αδελφές του — ναι, ακόμη και τη ζωή του — δεν μπορεί να είναι μαθητής μου. Και όποιος δεν σηκώνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου... Όποιος από εσάς δεν εγκαταλείπει όλα όσα έχει, δεν μπορεί να είναι μαθητής μου». (Λουκάς 14:25-27· 33)

Σχόλιο: Τίποτα δεν μπορεί να τεθεί μπροστά από τον Χριστό, ούτε τα υλικά πράγματα της ζωής ή ακόμα και η οικογένεια.

«Ο Ιησούς είπε: «Υπήρχε ένας άντρας που είχε δύο γιους. Ο νεότερος είπε στον πατέρα του: «Πατέρα, δώσε μου το μερίδιό μου από την περιουσία». Έτσι, μοίρασε την περιουσία του μεταξύ τους. «Λίγο καιρό μετά, ο μικρότερος γιος συγκέντρωσε ό,τι είχε, ξεκίνησε για μια μακρινή χώρα και εκεί σπατάλησε τον πλούτο του για να ζήσει άγρια. Αφού ξόδεψε τα πάντα, επικράτησε σοβαρός λιμός σε ολόκληρη τη χώρα και άρχισε να Πήγε λοιπόν και προσέλαβε τον εαυτό του σε έναν πολίτη αυτής της χώρας, ο οποίος τον έστειλε στα χωράφια του για να ταΐσει γουρούνια. Ήθελε να γεμίσει το στομάχι του με τα λοβά που έτρωγαν τα γουρούνια, αλλά κανείς δεν του έδωσε τίποτα. Όταν συνήλθε, είπε: "Πόσοι από τους μισθωτούς του πατέρα μου έχουν φαγητό να περισσέψουν, και εδώ πεθαίνω από την πείνα! Θα ξεκινήσω και θα επιστρέψω στον πατέρα μου και θα του πω: Πατέρα, Αμάρτησα εναντίον του ουρανού και εναντίον σου. Δεν είμαι πια άξιος να λέγομαι γιος σου. Κάνε με σαν έναν από τους μισθωτούς σου». Σηκώθηκε, λοιπόν, και πήγε στον πατέρα του.» Αλλά ενώ ήταν ακόμη πολύ μακριά, ο πατέρας του τον είδε και τον συμπονούσε· έτρεξε στον γιο του, τον αγκάλιασε και τον φίλησε». Ο γιος του είπε: «Πατέρα, αμάρτησα εναντίον του ουρανού και εναντίον σου. Δεν είμαι πλέον άξιος να λέγομαι γιος σου». Αλλά ο πατέρας είπε στους υπηρέτες του: "Γρήγορα, φέρτε το καλύτερο ρούχο και φορέστε το. Βάλτε ένα δαχτυλίδι στο δάχτυλό του και σανδάλια στα πόδια του. Φέρτε το παχυνόμενο μοσχάρι και σκοτώστε το. Ας κάνουμε ένα γλέντι και ας το γιορτάσουμε. Ο γιος μου ήταν νεκρός και ξαναζούσε· χάθηκε και βρέθηκε». Έτσι, άρχισαν να γιορτάζουν. Εν τω μεταξύ, ο μεγαλύτερος γιος ήταν στο χωράφι. Όταν έφτασε κοντά στο σπίτι, άκουγε μουσική και χορό. Έτσι, κάλεσε έναν από τους υπηρέτες και τον ρώτησε τι συνέβαινε. «Ήρθε ο αδερφός σου», απάντησε, «και ο πατέρας σου σκότωσε το παχυνόμενο

μοσχάρι γιατί το έφερε πίσω σώο και αβλαβές». Ο μεγαλύτερος αδερφός θύμωσε και αρνήθηκε να μπει. Έτσι, ο πατέρας του βγήκε έξω και τον παρακάλεσε. Εκείνος όμως απάντησε στον πατέρα του: «Κοίτα! Όλα αυτά τα χρόνια ήμουν σκλάβος για σένα και ποτέ δεν παράκουσα τις εντολές σου. Ωστόσο, ποτέ δεν μου έδωσες ούτε ένα κατσίκι για να μπορώ να το γιορτάσω με τους φίλους μου. Αλλά όταν αυτός ο γιος σου που έχει σπατάλησε την περιουσία σου με ιεροδούλες έρχεται σπίτι, σκοτώνεις το παχυνόμενο μοσχάρι για αυτόν!». «Γιε μου», είπε ο πατέρας, «είσαι πάντα μαζί μου και ό,τι έχω είναι δικό σου. Έπρεπε όμως να γιορτάσουμε και να χαρούμε, γιατί αυτός ο αδερφός σου ήταν νεκρός και ξαναζούσε. χάθηκε και βρέθηκε» (Λουκάς 15:

Σχόλιο: Υπάρχουν διάφορες στάσεις που παρουσιάζονται εδώ:

- a) Ο μικρότερος γιος σκεφτόταν μόνο τον εαυτό του και να περνούσε καλά. Για ένα χρονικό διάστημα η υπερηφάνειά του εμπόδιζε τη μετάνοια και έτσι λυπήθηκε για τον εαυτό του κάνοντας απεχθή δουλειές. Ωραία, αναγνωρίζοντας την κατάστασή του, έκανε μια αλλαγή (μετανόηση), ταπεινά επέστρεψε ζητώντας βοήθεια χωρίς όρους. Αυτή πρέπει να είναι η στάση κάποιου που ζητά άφεση αμαρτιών.
- b) Ο μεγαλύτερος γιος ήταν ζηλιάρης, γεμάτος αυτολύπηση, απρόθυμος να χαρεί με τον πατέρα του για την αλλαγή στάσης των αδελφών του και την επιστροφή πρόθυμος να γίνει υπηρέτης.
- c) Όσο δύσκολο κι αν ήταν, ο πατέρας δεν ανάγκασε τον μικρότερο γιο του να μείνει, αλλά του επέτρεψε να μάθει να παίρνει τις δικές του αποφάσεις γνωρίζοντας ότι θα μπορούσε να φέρει θλίψη.
- d) Η συνεχής επιθυμία του πατέρα για τη μετάνοια και την επιστροφή του γιου αποδεικνύεται με το να κοιτάζει και να βλέπει τον γιο του μακριά.
- e) Η στάση του πατέρα για συγχώρεση και αγαλλίαση για τη μετάνοια και την επιστροφή του γιου είναι η στάση που έδειξε ο Θεός δίνοντας στον Ιησού να είναι η θυσία για τις αμαρτίες του ανθρώπου σε όλους όσους είναι πρόθυμοι να αποκατασταθούν στη σχέση αγάπης Του με τη μετάνοιά τους και να επιστρέψουν σε Αυτόν .

«Κανένας υπηρέτης δεν μπορεί να υπηρετήσει δύο κυρίους. Ή θα μισήσει το ένα και θα αγαπήσει το άλλο, ή θα αφοσιωθεί στον έναν και θα περιφρονήσει τον άλλο. Δεν μπορείτε να υπηρετήσετε και τον Θεό και το χρήμα». Οι Φαρισαίοι, που αγαπούσαν τα χρήματα, τα άκουσαν όλα αυτά και χλεύαζαν τον Ιησού. Τους είπε: «Εσείς είστε αυτοί που δικαιώνετε τον εαυτό σας στα μάτια των ανθρώπων, αλλά ο Θεός γνωρίζει τις καρδιές σας. Αυτό που εκτιμάται πολύ μεταξύ των ανθρώπων είναι απεχθή στα μάτια του Θεού.» (Λουκάς 16:13-15).

«Όποιος χωρίζει (από την ελληνική λέξη απόλουο, η ASV και η YLT έχουν στείλει μακριά) τη γυναίκα του και παντρεύεται μια άλλη γυναίκα, διαπράττει μοιχεία και ο άνδρας που παντρεύεται μια διαζευγμένη γυναίκα διαπράττει μοιχεία». (Λουκάς 16:18)

Σχόλιο: Η ελληνική λέξη απόλουο σημαίνει να στέλνεις (βάσεις) χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου, είναι ακόμα παντρεμένοι. Ενώ η ελληνική λέξη αποστασία είναι διαζύγιο με πιστοποιητικό διαζυγίου. Δεν είναι πλέον παντρεμένοι. Η διάπραξη μοιχείας συμβαίνει όταν μια απομακρυσμένη σύζυγος χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου παντρεύεται διαπράττοντας έτσι μοιχεία, αφού είναι ακόμη παντρεμένη με τον σύζυγο που την απέστειλε χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου.

«Υπήρχε ένας πλούσιος που ήταν ντυμένος με μωβ και εκλεκτά λινά και ζούσε με πολυτέλεια κάθε μέρα. Στην πύλη του ήταν ξαπλωμένος ένας ζητιάνος ονόματι Λάζαρος, καλυμμένος με πληγές και λαχταρούσε να φάει ό,τι έπεφτε από το τραπέζι του πλούσιου. Ακόμα και τα σκυλιά ήρθαν και έγλειψαν τις πληγές του. «Ηρθε η ώρα που ο ζητιάνος πέθανε και οι άγγελοι τον μετέφεραν στο πλευρό του Αβραάμ. Πέθανε και ο πλούσιος και τον έθαψαν. Στην κόλαση, όπου βρισκόταν σε βασανιστήρια, σήκωσε το βλέμμα και είδε τον Αβραάμ μακριά, με τον Λάζαρο δίπλα του. Έτσι, του φώναξε: «Πάτερ Αβραάμ, λυπήσου με και στείλε τον Λάζαρο να βουτήξει την άκρη του δακτύλου του στο νερό και να δροσίσει τη γλώσσα μου, γιατί είμαι σε αγωνία σε αυτή τη φωτιά». Αλλά ο Αβραάμ απάντησε: «Γιε μου, να θυμάσαι ότι κατά τη διάρκεια της ζωής σου έλαβες τα καλά σου, ενώ ο Λάζαρος τα κακά, αλλά τώρα παρηγορείται εδώ και είσαι σε αγωνία. Και εκτός από όλα αυτά, ανάμεσα σε εμάς και σε εσάς έχει διαμορφωθεί ένα μεγάλο χάσμα, ώστε όσοι θέλουν να πάνε από εδώ σε εσάς δεν μπορούν, ούτε μπορεί κανείς να περάσει από εκεί σε εμάς». Εκείνος απάντησε: «Τότε σε παρακαλώ, πατέρα, στείλε τον Λάζαρο στο σπίτι του πατέρα μου, γιατί έχω πέντε

αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». «Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31). σπίτι, γιατί έχω πέντε αδέρφια. Ας τους προειδοποιήσει, για να μην έρθουν κι αυτοί σε αυτόν τον τόπο του βασάνου». Ο Αβραάμ απάντησε: «Έχουν τον Μωσή και τους Προφήτες. ας τους ακούσουν». «Όχι, πάτερ Αβραάμ», είπε, «αλλά αν κάποιος από τους νεκρούς πάει σε αυτούς, θα μετανοήσουν». «Του είπε: «Αν δεν ακούσουν τον Μωσή και τους Προφήτες, δεν θα πειστούν ακόμη κι αν κάποιος αναστηθεί από τους νεκρούς» (Λουκάς 16:19-31).

Σχόλιο: Φαίνεται ότι ο άνθρωπος της αφθονίας γνώριζε τον άπορο άνδρα στην είσοδο της ιδιοκτησίας του, όχι κάποιος άγνωστος για τον οποίο δεν ήξερε τίποτα για τον ισχυρισμό ότι είχε ανάγκη. Ενώ επικεντρωνόταν στην εύκολη ζωή του, δεν ήταν σε θέση να αναγνωρίσει και να συμπονέσει τη δεινή κατάσταση της ατυχίας ενός στο κατώφλι του.

«Τα πράγματα που κάνουν τους ανθρώπους να αμαρτήσουν είναι βέβαιο ότι θα έρθουν, αλλά αλίμονο σε εκείνο το άτομο μέσω του οποίου έρχονται. Καλύτερα να τον ρίξουν στη θάλασσα με μια μολόπετρα δεμένη στο λαιμό παρά να κάνει ένα από αυτά τα μικρά να αμαρτήσει. Λοιπόν, προσέξτε τον εαυτό σας.» (Λουκάς 17:1-3)

«Αν ο αδελφός σου αμαρτήσει, επίπλησέ τον και αν μετανοήσει, συγχώρεσέ τον. Εάν αμαρτήσει εναντίον σου επτά φορές τη μέρα, και επτά φορές επιστρέψει σε σένα και σου πει: «Μετανοώ», συγχώρεσέ τον». (Λουκάς 17:3-4)

«Έχοντας ρωτήσει τους Φαρισαίους πότε θα ερχόταν η βασιλεία του Θεού, ο Ιησούς απάντησε: «Η βασιλεία

του Θεού δεν έρχεται με την προσεκτική σας παρατήρηση, ούτε οι άνθρωποι θα πουν: «Εδώ είναι» ή «Εκεί», γιατί η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας» (Λουκάς 17:20-21).

Σχόλιο: Οι ηγέτες και όλος ο λαός αναζητούσαν ένα επίγειο βασίλειο σαν του Δαβίδ. Η μελλοντική βασιλεία δεν είναι μια κυβέρνηση και ηγεμόνες, αλλά στάσεις και τρόποι ζωής στη φύση του Θεού – αγάπη, ειρήνη, έλεος, αλήθεια, πίστη – πράγματα μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, όχι αυτοδικαιότητα. Τι σοκ για τους Εβραίους που αναζητούν μια γήινη δύναμη.

Σχόλιο: Η Βασιλεία του Θεού δεν είναι κτίριο εκκλησίας (ιερό) ή κάποια θρησκευτική οργάνωση αλλά ένας οργανισμός, ένα λειτουργικό σώμα ανθρώπων.

«Σε μερικούς που είχαν πεποίθηση για τη δική τους δικαιοσύνη και περιφρονούσαν όλους τους άλλους, ο Ιησούς είπε αυτή την παραβολή: «Δύο άνδρες ανέβηκαν στο ναό για να προσευχηθούν, ο ένας Φαρισαίος και ο άλλος φοροεισπράκτορας. Ο Φαρισαίος σηκώθηκε όρθιος και προσευχήθηκε για τον εαυτό του: «Θεέ μου, σε ευχαριστώ που δεν είμαι σαν τους άλλους ανθρώπους — ληστές, κακοποιούς, μοιχούς — ούτε σαν αυτόν τον φοροεισπράκτορα. Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα και δίνω το ένα δέκατο από ό,τι παίρνω ». «Αλλά ο φοροεισπράκτορας στάθηκε σε απόσταση. Δεν κοίταξε καν στον ουρανό, αλλά χτυπούσε το στήθος του και είπε: «Θεέ, ελέησέ με, τον αμαρτωλό». «Σας λέω ότι αυτός ο άνθρωπος, παρά ο άλλος, πήγε σπίτι δικαιωμένος ενώπιον του Θεού. Διότι καθένας που υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και αυτός που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί» (Λουκάς 18:9-14).

Κάποιος ρώτησε τον Ιησού τι πρέπει να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή, τηρώ το νόμο από τη νεότητά μου; Ο Ιησούς απάντησε τηρώντας το νόμο, δεν μπορείτε να κερδίσετε την αιώνια ζωή, πρέπει να εμπιστευτείτε τον Θεό να γίνει όμοιός Του, χωρίς να βασίζεστε στον πλούτο σας. (Από Λουκάς 18:18-22)

«Ο Ιησούς πήρε τους Δώδεκα στην άκρη και τους είπε: Ανεβαίνουμε στην Ιερουσαλήμ, και όλα όσα είναι γραμμένα από τους προφήτες για τον Υιό του Ανθρώπου θα εκπληρωθούν. Θα παραδοθεί στους Εθνικούς. Θα τον κοροϊδεύουν, θα τον προσβάλλουν, θα τον φτύνουν, θα τον μαστιγώνουν και θα τον σκοτώνουν. Την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί» (Λουκάς 18:31-33).

«Στο δρόμο τους για την Ιερουσαλήμ. ... έστειλε δύο από τους μαθητές του να «Πηγαίνετε στο χωριό που έχετε μπροστά σας, και καθώς μπειτε σε αυτό, θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο εκεί, που κανείς δεν έχει καβαλήσει ποτέ». Λύστε το και φέρτε το εδώ. Αν σε ρωτήσει κάποιος, "Γιατί το λύνεις;" πες του, «Ο Κύριος το χρειάζεται». Όσοι στάλθηκαν μπροστά πήγαν και το βρήκαν όπως τους είχε πει. Καθώς λύνανε το πουλάρι, οι ιδιοκτήτες του τους ρώτησαν: "Γιατί λύνετε το πουλάρι;" Εκείνοι απάντησαν: «Ο Κύριος το χρειάζεται». Το έφεραν στον Ιησού, πέταξαν τα μανδύα τους στο πουλάρι και φόρεσαν τον Ιησού πάνω του. Καθώς προχωρούσε, οι άνθρωποι άπλωσαν τους μανδύες τους στο δρόμο. Όταν έφτασε κοντά στο μέρος όπου ο δρόμος κατεβαίνει το Όρος των Ελαιών, όλο το πλήθος των μαθητών άρχισε με χαρά να δοξάζει τον Θεό με δυνατές φωνές για όλα τα θαύματα που είχαν δει: «Ευλογημένος ο βασιλιάς που έρχεται στο όνομα του Κυρίου!» «Ειρήνη στον ουρανό και δόξα στα υψηλότερα!» Μερικοί από τους Φαρισαίους από το πλήθος είπαν στον Ιησού: «Δάσκαλε, επίπληξε τους μαθητές σου!». «Σας λέω», απάντησε, «αν σιωπήσουν, οι πέτρες θα φωνάζουν» (Λουκάς 19:34-40).

«Καθώς πλησίασε την Ιερουσαλήμ και είδε την πόλη, έκλαψε για αυτήν και είπε: «Αν εσύ, ακόμη κι εσύ, γνώριζες μόνο αυτή την ημέρα τι θα σου έφερνε ειρήνη, τώρα όμως είναι κρυμμένο από τα μάτια σου. Θα έρθουν οι μέρες, όταν οι εχθροί σου θα χτίσουν ένα ανάχωμα εναντίον σου και θα σε περικυκλώσουν και θα σε στύψουν από κάθε πλευρά. Θα σε γκρεμίσουν στο έδαφος, εσύ και τα παιδιά μέσα στα τείχη σου. Δεν θα αφήσουν τη μια πέτρα στην άλλη, γιατί δεν αναγνωρίστε την ώρα της έλευσης του Θεού σε εσάς.» (Λουκάς 19:41-44)

«Τότε μπήκε στην περιοχή του ναού και άρχισε να διώχνει όσους πουλούσαν. «Είναι γραμμένο», τους είπε, «Το σπίτι μου θα είναι σπίτι προσευχής». αλλά το έχετε κάνει «λάκκο ληστών». Καθημερινά δίδασκε στο ναό. Αλλά οι αρχιερείς, οι νομοδιδάσκαλοι και οι αρχηγοί του λαού προσπαθούσαν να τον σκοτώσουν. Ωστόσο, δεν μπορούσαν να βρουν κανέναν τρόπο να το κάνουν, γιατί όλος ο κόσμος βασίστηκε στα λόγια του». (Λουκάς 19:28-45)

«Μερικοί από τους μαθητές του παρατήρησαν πώς ο ναός ήταν στολισμένος με όμορφες πέτρες και με δώρα αφιερωμένα στον Θεό. Αλλά ο Ιησούς είπε: «Όσο για αυτό που βλέπετε εδώ, θα έρθει η ώρα που δεν θα μείνει

ούτε μία πέτρα πάνω στην άλλη. καθένας από αυτούς θα πεταχτεί κάτω». «Δάσκαλε», ρώτησαν, «πότε θα γίνουν αυτά τα πράγματα; Και ποιο θα είναι το σημάδι ότι πρόκειται να πραγματοποιηθούν;». ... Όταν δείτε την Ιερουσαλήμ να περικυκλώνεται από στρατεύματα, θα ξέρετε ότι η ερήμωσή της είναι κοντά. Τότε όσοι είναι στην Ιουδαία ας φύγουν στα βουνά, όσοι είναι στην πόλη ας βγουν έξω, και όσοι είναι στην ύπαιθρο ας μην μπουκ στην πόλη. Διότι αυτή είναι η ώρα της τιμωρίας προς εκπλήρωση όλων όσων έχουν γραφτεί». ... «αυτή η γενιά σίγουρα δεν θα περάσει μέχρι να γίνουν όλα αυτά τα πράγματα. Ο ουρανός και η γη θα περάσουν, αλλά τα λόγια μου δεν θα περάσουν ποτέ.

«Το Πάσχα πλησίαζε, οι αρχιερείς και οι νομοδιδάσκαλοι έψαχναν να βρουν τρόπο να απαλλαγούν από τον Ιησού, γιατί φοβούνταν τον κόσμο. Τότε ο Σατανάς μπήκε στον Ιούδα. Πήγε στους αρχιερείς και στους αξιωματικούς της φρουράς του ναού και συζήτησε μαζί τους πώς θα μπορούσε να προδώσει τον Ιησού». (Λουκάς 22:1-4)

Ωρα για την Εξιλεωτική Θυσία

«Τότε ήρθε η ημέρα των αζύμων κατά την οποία έπρεπε να θυσιαστεί το αρνί του Πάσχα. Ο Ιησούς έστειλε τον Πέτρο και τον Ιωάννη, λέγοντας: «Πηγαίνετε και ετοιμάστε να φάμε το Πάσχα». "Πού θέλετε να προετοιμαστούμε για αυτό;" Αυτοί ρώτησαν. Εκείνος απάντησε: «Καθώς μπαίνεις στην πόλη, θα σε συναντήσει ένας άντρας που κουβαλάει ένα βάζο με νερό. Ακολούθησέ τον στο σπίτι στο οποίο μπαίνει και πες στον ιδιοκτήτη του σπιτιού: «Ο Δάσκαλος ρωτά: Πού είναι ο ξενώνας, όπου μπορώ να φάω το Πάσχα με τους μαθητές μου;» Θα σας δείξει ένα μεγάλο επάνω δωμάτιο, όλο επιπλωμένο. Κάντε τις προετοιμασίες εκεί». Έφυγαν και βρήκαν τα πράγματα όπως τους είχε πει ο Ιησούς. Έτσι, ετοίμασαν το Πάσχα. Όταν έφτασε η ώρα, ο Ιησούς και οι απόστολοί του ξάπλωσαν στο τραπέζι. Και τους είπε: «Ήθελα διακαώς να φάω αυτό το Πάσχα μαζί σας πριν υποφέρω. Γιατί σου λέω, Δεν θα το ξαναφάω μέχρι να εκπληρωθεί στη βασιλεία του Θεού." Αφού πήρε το ποτήρι, ευχαρίστησε και είπε: Πάρτε αυτό και μοιράστε το ανάμεσά σας. Γιατί σας λέω ότι δεν θα πω ξανά από τον καρπό του αμπέλι μέχρι να έρθει η βασιλεία του Θεού. Και πήρε ψωμί, ευχαρίστησε, το έσπασε και τους το έδωσε λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου που δόθηκε για εσάς· κάντε αυτό σε ανάμνησή μου. Με τον ίδιο τρόπο, μετά το δείπνο πήρε το ποτήρι, λέγοντας: «Αυτό το ποτήρι είναι

η νέα διαθήκη στο αίμα μου, που χύνεται για εσάς. Αλλά το χέρι αυτού που πρόκειται να με προδώσει είναι με το δικό μου στο τραπέζι. Ο Υιός του Ανθρώπου θα πάει όπως έχει οριστεί, αλλά αλίμονο σε εκείνον που τον προδίδει» (Λουκάς 22:7-23). Γιατί σας λέω ότι δεν θα πω ξανά από τον καρπό της αμπέλου μέχρι να έρθει η βασιλεία του Θεού. Και πήρε ψωμί, ευχαρίστησε, το έσπασε και τους το έδωσε λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου που δόθηκε για εσάς. Κάνε αυτό στη μνήμη μου. Με τον ίδιο τρόπο, μετά το δείπνο, πήρε το ποτήρι λέγοντας: «Αυτό το ποτήρι είναι η νέα διαθήκη στο αίμα μου, που χύνεται για σένα. Ο Υιός του Ανθρώπου θα πάει όπως έχει οριστεί, αλλά αλίμονο σε εκείνον που τον προδίδει» (Λουκάς 22:7-23). Γιατί σας λέω ότι δεν θα πω ξανά από τον καρπό της αμπέλου μέχρι να έρθει η βασιλεία του Θεού. Και πήρε ψωμί, ευχαρίστησε, το έσπασε και τους το έδωσε λέγοντας: Αυτό είναι το σώμα μου που δόθηκε για εσάς. Κάνε αυτό στη μνήμη μου. Με τον ίδιο τρόπο, μετά το δείπνο, πήρε το ποτήρι λέγοντας: «Αυτό το ποτήρι είναι η νέα διαθήκη στο αίμα μου, που χύνεται για σένα. Ο Υιός του Ανθρώπου θα πάει όπως έχει οριστεί, αλλά αλίμονο σε εκείνον που τον προδίδει» (Λουκάς 22:7-23). που ξεχύνεται για σένα. Αλλά το χέρι αυτού που πρόκειται να με προδώσει είναι με το δικό μου στο τραπέζι. Ο Υιός του Ανθρώπου θα πάει όπως έχει οριστεί, αλλά αλίμονο σε εκείνον που τον προδίδει» (Λουκάς 22:7-23). που ξεχύνεται για σένα. Αλλά το χέρι αυτού που πρόκειται να με προδώσει είναι με το δικό μου στο τραπέζι. Ο Υιός του Ανθρώπου θα πάει όπως έχει οριστεί, αλλά αλίμονο σε εκείνον που τον προδίδει» (Λουκάς 22:7-23).

«Ο Ιησούς βγήκε ως συνήθως στο Όρος των Ελαιών και οι μαθητές του τον ακολούθησαν. Όταν έφτασε στο μέρος, τους είπε: Προσευχηθείτε να μην πέσετε σε πειρασμό. Αποσύρθηκε σε απόσταση αναπνοής από αυτούς, γονάτισε και προσευχήθηκε: «Πατέρα, αν θέλεις, πάρε αυτό το ποτήρι από μένα. όμως όχι το θέλημά μου, αλλά το δικό σου να γίνει». Ένας άγγελος από τον ουρανό του εμφανίστηκε και τον ενίσχυσε. Και όντας σε αγωνία, προσευχόταν πιο θερμά, και ο ιδρώτας του ήταν σαν σταγόνες αίματος που έπεφταν στο έδαφος». (Λουκάς 22:39-44)

«Ενώ ο Ιησούς μιλούσε ακόμη στους μαθητές Του, ανέβηκε ένα πλήθος, και ο άνθρωπος που λεγόταν Ιούδας, ένας από τους Δώδεκα, τους οδηγούσε. Πλησίασε τον Ιησού για να τον φιλήσει, ο Ιησούς τον ρώτησε: 'Ιούδα, προδίδεις τον Υιό του Ανθρώπου με ένα φιλή;' ... αφού τον έπιασαν, τον οδήγησαν και τον

πήγαν στο σπίτι του αρχιερέα. ... Οι άνδρες που φρουρούσαν τον Ιησού άρχισαν να τον κοροϊδεύουν και να τον χτυπούν. Του έδεσαν τα μάτια και του ζήτησαν: «Προφήτευσε! Ποιος σε χτύπησε;». Και του είπαν και άλλα πολλά προσβλητικά. Το ξημέρωμα συνήλθε το συμβούλιο των πρεσβυτέρων του λαού, και οι αρχιερείς και οι διδάσκαλοι του νόμου, και ο Ιησούς οδηγήθηκε μπροστά τους. «Αν είσαι ο Χριστός», είπαν, «πες μας». Ο Ιησούς απάντησε: «Αν σου το πω, δεν θα με πιστέψεις, και αν σε ρωτούσα, δεν θα απαντούσες. Αλλά από εδώ και πέρα, ο Υιός του Ανθρώπου θα καθίσει στα δεξιά του ισχυρού Θεού». Όλοι ρώτησαν: «Είσαι τότε ο Υιός του Θεού;» Εκείνος απάντησε, «Έχεις δίκιο που λες ότι είμαι». Τότε είπαν: «Γιατί χρειαζόμαστε άλλη μαρτυρία; Το έχουμε ακούσει από τα ίδια του τα χείλη ». Τότε όλη η σύναξη σηκώθηκε και τον οδήγησε στον Πιλάτο. Και άρχισαν να τον κατηγορούν λέγοντας: «Βρήκαμε αυτόν τον άνθρωπο να υπονομεύει το έθνος μας. Αντιτίθεται στην καταβολή φόρων στον Καίσαρα και ισχυρίζεται ότι είναι ο Χριστός, ένας βασιλιάς ». Έτσι, ο Πιλάτος ρώτησε τον Ιησού, «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» «Ναι, είναι όπως το λες», απάντησε ο Ιησούς. Τότε ο Πιλάτος ανακοίνωσε στους αρχιερείς και στο πλήθος: «Δεν βρίσκω βάση για κατηγορία εναντίον αυτού του ανθρώπου» (Λουκάς 22:47-48· 54, 63· 23:1-4). «Γιατί χρειαζόμαστε άλλη μαρτυρία; Το έχουμε ακούσει από τα ίδια του τα χείλη ». Τότε όλη η σύναξη σηκώθηκε και τον οδήγησε στον Πιλάτο. Και άρχισαν να τον κατηγορούν λέγοντας: «Βρήκαμε αυτόν τον άνθρωπο να υπονομεύει το έθνος μας. Αντιτίθεται στην καταβολή φόρων στον Καίσαρα και ισχυρίζεται ότι είναι ο Χριστός, ένας βασιλιάς ». Έτσι, ο Πιλάτος ρώτησε τον Ιησού, «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» «Ναι, είναι όπως το λες», απάντησε ο Ιησούς. Τότε ο Πιλάτος ανακοίνωσε στους αρχιερείς και στο πλήθος: «Δεν βρίσκω βάση για κατηγορία εναντίον αυτού του

ανθρώπου» (Λουκάς 22:47-48· 54, 63· 23:1-4). » απάντησε ο Ιησούς. Τότε ο Πιλάτος ανακοίνωσε στους αρχιερείς και στο πλήθος: «Δεν βρίσκω βάση για κατηγορία εναντίον αυτού του ανθρώπου» (Λουκάς 22:47-48· 54, 63· 23:1-4). » απάντησε ο Ιησούς. Τότε ο Πιλάτος ανακοίνωσε στους αρχιερείς και στο πλήθος: «Δεν βρίσκω βάση για κατηγορία εναντίον αυτού του ανθρώπου» (Λουκάς 22:47-48· 54, 63· 23:1-4).

«Αφού ο Πιλάτος έστειλε τον Ιησού στον Ηρώδη, ο οποίος τον επέστρεψε στον Πιλάτο χωρίς κρίση. Ο Πιλάτος μάζεψε τους αρχιερείς, τους άρχοντες και τον λαό, και τους είπε: «Μου φέρατε αυτόν τον άνθρωπο ως κάποιον που υποκινούσε τον λαό σε εξέγερση. Τον εξέτασα παρουσία σας και δεν βρήκα καμία βάση για τις κατηγορίες σας εναντίον του. Ούτε ο Ηρώδης, γιατί μας τον έστειλε πίσω. Όπως μπορείτε να δείτε, δεν έχει κάνει τίποτα για να του αξίζει το θάνατο. Επομένως, θα τον τιμωρήσω και μετά θα τον ελευθερώσω ». Με μια φωνή φώναξαν: «Φύγε αυτός ο άνθρωπος! Θέλοντας να ελευθερώσει τον Ιησού, ο Πιλάτος τους έκανε ξανά έκκληση. Όμως εκείνοι συνέχιζαν να φωνάζουν: «Σταύρωσέ τον! Σταύρωσέ τον!». Για τρίτη φορά τους μίλησε: "Γιατί; Τι έγκλημα έχει διαπράξει αυτός ο άνθρωπος; Δεν βρήκα σε αυτόν λόγους για τη θανατική ποινή. Επομένως, θα τον τιμωρήσω και μετά θα τον αφήσω ελεύθερο". Αλλά με δυνατές κραυγές απαιτούσαν επίμονα να σταυρωθεί και οι κραυγές τους επικράτησαν. Ο Πιλάτος αποφάσισε να ικανοποιήσει το αίτημά τους». (Λουκάς 23:13-25)

«Όταν έφτασαν στο μέρος που λέγεται Κρανίο, εκεί τον σταύρωσαν μαζί με τους εγκληματίες — τον έναν στα δεξιά του και τον άλλον στα αριστερά του. Ο Ιησούς είπε: «Πατέρα, συγχώρεσέ τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν». Ο κόσμος στεκόταν και παρακολουθούσε, και οι κυβερνώντες τον κοροϊδεύαν. Είπαν: «Έσωσε άλλους. ας σώσει τον εαυτό του αν είναι ο Χριστός του Θεού, ο Εκλεκτός ». Ανέβηκαν και οι στρατιώτες και τον κοροϊδεύαν. Του πρόσφεραν ζύδι από κρασί και είπαν: «Αν είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων, σώσε τον εαυτό σου». Υπήρχε μια γραπτή ειδοποίηση από πάνω του, η οποία έγραφε: ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ». (Λουκάς 23:33-38)

«Ήταν τώρα περίπου η έκτη ώρα, και το σκοτάδι κατέβηκε σε ολόκληρη τη γη μέχρι την ένατη ώρα, γιατί ο ήλιος έπαυε να λάμπει. Και το παραπέτασμα του ναού σκίστηκε στα δύο. Ο Ιησούς φώναξε με δυνατή φωνή: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου».

Όταν το είπε αυτό, άφησε την τελευταία του πνοή. Ο εκατόνταρχος, βλέποντας τι είχε συμβεί, δόξασε τον Θεό και είπε: «Ασφαλώς αυτός ήταν ένας δίκαιος άνθρωπος». (Λουκάς 23:44-47)

«Ο Ιωσήφ, ένα μέλος του Συμβουλίου, ένας καλός και ευθύς άνθρωπος, που δεν είχε συναινέσει στην απόφαση και τη δράση τους. Καταγόταν από την Αριμαθαία της Ιουδαϊκής πόλης και περίμενε τη βασιλεία του Θεού. Πηγαίνοντας στον Πιλάτο, ζήτησε το σώμα του Ιησού. Μετά το κατέβασε, το τύλιξε με λινό ύφασμα και το τοποθέτησε σε έναν τάφο κομμένο στο βράχο, στον οποίο δεν είχε ξαπλώσει ακόμη κανείς. Ήταν Ημέρα Προετοιμασίας και το Σάββατο επρόκειτο να ξεκινήσει». (Λουκάς 23:50-54)

«Την πρώτη μέρα της εβδομάδας, πολύ νωρίς το πρωί, οι γυναίκες πήραν τα μπαχαρικά που είχαν ετοιμάσει και πήγαν στον τάφο.

- a) Η πέτρα είχε κυληθεί μακριά από τον τάφο.
- b) Το σώμα του Ιησού δεν βρέθηκε.
- c) Δυο άντρες με ρούχα που έλαμπαν σαν κεραυνός στέκονταν δίπλα τους και είπαν «Γιατί ψάχνετε τον ζωντανό ανάμεσα στους νεκρούς;» Δεν είναι εδώ; έχει αναστηθεί! Θυμηθείτε πώς σας είπε ότι ο Υιός του Ανθρώπου πρέπει να παραδοθεί στα χέρια αμαρτωλών ανθρώπων, να σταυρωθεί και την τρίτη μέρα να αναστηθεί». Τότε θυμήθηκαν τα λόγια του.» (Λουκάς 24:1-8).

«Τώρα την ίδια μέρα δύο από αυτούς πήγαιναν σε ένα χωριό που λεγόταν Εμμαούς, περίπου επτά μίλια από την Ιερουσαλήμ. Μιλούσαν μεταξύ τους για όλα όσα είχαν συμβεί. Καθώς μιλούσαν και συζητούσαν αυτά τα πράγματα μεταξύ τους, ήρθε ο ίδιος ο Ιησούς και περπάτησε μαζί τους, αλλά κρατήθηκαν να μην τον αναγνωρίσουν. ... Ο Ιησούς ξεκινώντας με τον Μωυσή και όλους τους Προφήτες τους εξήγησε τι ειπώθηκε σε όλες τις Γραφές σχετικά με τον εαυτό του. Καθώς πλησίασαν το χωριό στο οποίο πήγαιναν, ο Ιησούς συμπεριφέρθηκε σαν να πήγαινε πιο μακριά. Εκείνοι όμως τον παρακίνησαν έντονα: «Μείνε μαζί μας, γιατί είναι σχεδόν βράδυ. η μέρα έχει σχεδόν τελειώσει ». Έτσι, μπήκε για να μείνει μαζί τους. Όταν ήταν μαζί τους στο τραπέζι, πήρε ψωμί, ευχαρίστησε, το έσπασε και άρχισε να τους το δίνει. Τότε άνοιξαν τα μάτια τους και τον αναγνώρισαν, και εξαφανίστηκε από τα μάτια τους. ... σηκώθηκαν και επέστρεψαν αμέσως στην Ιερουσαλήμ. Εκεί βρήκαν τους Έντεκα και αυτούς που

ήταν μαζί τους, συγκεντρωμένους. ... Ενώ μιλούσαν ακόμη γι' αυτό, ο ίδιος ο Ιησούς στάθηκε ανάμεσά τους και τους είπε: «Ειρήνη σε εσάς». Τρόμαξαν και τρόμαξαν, νομίζοντας ότι είδαν ένα φάντασμα. Τους είπε: "Γιατί είστε ταραγμένοι, και γιατί υπάρχουν αμφιβολίες στο μυαλό σας; Κοιτάζετε τα χέρια μου και τα πόδια μου. Είμαι ο ίδιος! Αγγίξτε με και δείτε, ένα φάντασμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε Εχω." Όταν το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια του. Και ενώ δεν το πίστευαν ακόμα από χαρά και έκπληξη, τους ρώτησε: «Έχετε τίποτα εδώ να φάτε;». Του έδωσαν ένα κομμάτι ψητό ψάρι, κι εκείνος το πήρε και το έφαγε παρουσία τους. Τους είπε, «Αυτό σας είπα όσο ήμουν ακόμη μαζί σας: Πρέπει να εκπληρωθούν όλα όσα είναι γραμμένα για μένα στον Νόμο του Μωυσή, στους Προφήτες και στους Ψαλμούς». Τότε τους άνοιξε το μυαλό για να καταλάβουν τις Γραφές. Τους είπε: «Αυτό είναι γραμμένο: Ο Χριστός θα υποφέρει και θα αναστηθεί από τους νεκρούς την τρίτη ημέρα, και μετάνοια και άφεση αμαρτιών θα κηρυχτεί στο όνομά του σε όλα τα έθνη, ξεκινώντας από την Ιερουσαλήμ. Είστε μάρτυρες αυτών των πραγμάτων. Θα σας στείλω αυτό που έχει υποσχεθεί ο Πατέρας μου. αλλά μείνε στην πόλη μέχρι να ντυθείς με δύναμη από ψηλά». Όταν τους οδήγησε έξω στην περιοχή της Βηθανίας, σήκωσε τα χέρια του και τους ευλόγησε. Ενώ τους ευλογούσε, τους άφησε και αναλήφθηκε στον ουρανό. Τότε τον προσκύνησαν και γύρισαν στην Ιερουσαλήμ με μεγάλη χαρά. Και έμεναν συνεχώς στο ναό, δοξολογώντας τον Θεό». (Λουκάς 24:13-16· 27-31· 33-34· 36-53)

Βασικά σημεία από τον Λουκά

- Ο Θεός ήρθε στη γη με δράση του Αγίου Πνεύματος ως το πρόσωπο του Ιησού από τη Ναζαρέτ.
- Ο Ιησούς έζησε μια αναμάρτητη ζωή ακόμα και όταν πειράστηκε από τον Σατανά.
- Έκανε πράξεις που μόνο ο Θεός μπορούσε να κάνει. π.χ., αναστήστε κάποιον από τους νεκρούς.
- Προσέφερε το αναμάρτητο ανθρώπινο σώμα του από σάρκα στον Θεό, τον Πατέρα, ως τη μόνη θυσία για να εξιλεωθεί για την αμαρτία.
- Μετά τον θάνατό Του και την ταφή Του αναστήθηκε και τον είδαν σε μια περίοδο 40 ημερών από πολλούς.
- Η ανάληψη του Ιησού πίσω στον Ουρανό έγινε μάρτυρας από πολλούς.

Ερώτηση - Ποια είναι η σημασία της Ανάστασης του Χριστού;

ΓΙΑΝΝΗΣ

Η Αρχή όλων των πραγμάτων ήταν ο Λόγος

- Ο Λόγος ήταν με τον Θεό.
- Ο Λόγος ήταν Θεός.
- Ο Λόγος έφτιαξε τα πάντα.
- Ο Λόγος ήταν η Ζωή που ήταν το φως των ανθρώπων.
- Ο Λόγος ήταν στον κόσμο αλλά δεν αναγνωρίστηκε από τον άνθρωπο.
- Ο Λόγος δίνει το δικαίωμα να είμαστε πνευματικά τέκνα του Θεού.
- Ο Λόγος έγινε σάρκα ζώντας ανάμεσα στους ανθρώπους.

Μαρτυρία του Ιωάννη του Βαπτιστή

- Αυτός, ο Ιησούς, που με ακολουθεί είναι πολύ μεγαλύτερος από εμένα.
- Αυτός ο Ιησούς είναι ο Αμνός του Θεού που αφαιρεί τις αμαρτίες του κόσμου.
- Είδα το Πνεύμα να κατεβαίνει στον Ιησού.

Ο Ιησούς Αρχίζει τη Διακονία Του

Μερικοί από τους μαθητές του Ιωάννη τον άφησαν για να ακολουθήσει τον Ιησού πιστεύοντας ότι ήταν ο Μεσσίας.

«Ο Νικόδημος, ένα μέλος του κυβερνώντος συμβουλίου, ήρθε στον Ιησού τη νύχτα (μάλλον δεν ήθελε να τον δουν) και είπε Ραβίνε, ξέρουμε ότι είσαι ένας δάσκαλος που ήρθε από τον Θεό. «Διότι κανείς δεν θα μπορούσε να κάνει τα θαυμαστά σημεία που κάνετε, αν ο Θεός δεν ήταν μαζί του». Σε απάντηση ο Ιησούς είπε: «Σας λέω την αλήθεια, κανείς δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού αν δεν αναγεννηθεί». «Πώς μπορεί να γεννηθεί ένας άνθρωπος όταν είναι μεγάλος;» ρώτησε ο Νικόδημος. Ο Ιησούς απάντησε: "Σας λέω αλήθεια, κανείς δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού αν δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα. Η σάρκα γεννά σάρκα, αλλά το Πνεύμα γεννά πνεύμα. Πώς μπορεί να γίνει αυτό;" Ο Νικόδημος ρώτησε: Ο Ιησούς είπε ότι σας μίλησα για τα γήινα πράγματα και δεν πιστεύετε· τότε πώς θα πιστέψετε αν μιλήσω για τα ουράνια;

«Κανείς δεν πήγε ποτέ στον ουρανό εκτός από αυτόν που ήρθε από τον ουρανό, ο Υιός του Ανθρώπου. Όπως

ο Μωυσής σήκωσε το φίδι στην έρημο, έτσι και ο Υιός του Ανθρώπου πρέπει να υψωθεί, για να έχει ο καθένας που πιστεύει σε αυτόν αιώνια ζωή. Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός έδωσε τον ένα και μοναδικό Υιό του, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σε αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή». (Ιωάννης 3:2-15)

Σχόλιο: «Γιατί κανείς δεν θα μπορούσε να κάνει τα θαυματουργά σημεία που κάνετε αν ο Θεός δεν ήταν μαζί του». Τι βαθιά δήλωση που οι συνάδελφοι μέλη του συμβουλίου του Νικόδημου είτε δεν μπορούσαν να δουν είτε αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν.

Σχόλιο: Η βασιλεία του Θεού δεν μπορεί να εισέλθει με κανένα επίγειο μέσο, καταγωγή, δύναμη, θέση ή χρήμα, καθώς είναι πνευματική και απαιτεί πνευματική γέννηση μέσω της αποδοχής του Ιησού ως Θεού και μέσω της υπακοής στο μήνυμά Του για συγχώρεση και συμφιλίωση.

«Ο Ιησούς άφησε την Ιουδαία και αναχώρησε πάλι για τη Γαλιλαία περνώντας από μια πόλη της Σαμάρειας που ονομαζόταν Συχάρ, εκεί ήταν το πηγάδι του Ιακώβ. Έτσι, ο Ιησούς, κουρασμένος καθώς ήταν από το ταξίδι του, καθόταν δίπλα στο πηγάδι. Ήταν περίπου η έκτη ώρα. ... Ήρθε μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να βγάλει νερό. Ο Ιησούς της είπε: «Δώσε μου να πιω». Η Σαμαρείτισσα του είπε: «Πώς γίνεται εσύ, Εβραία, να ζητάς ένα ποτό από εμένα, γυναίκα από τη Σαμάρεια;». (Οι Εβραίοι δεν ασχολούνταν με Σαμαρείτες.) Ο Ιησούς της απάντησε: «Αν ήξερες το δώρο του Θεού και ποιος είναι αυτός που σου λέει: «Δώσε μου να πιω», θα του ζητούσες και θα έδινε εσύ ζωντανό νερό». Η γυναίκα του είπε: «Κύριε, δεν έχεις με τίποτα να βγάλεις νερό, και το πηγάδι είναι βαθύ. Από πού βρίσκεις αυτό το ζωντανό νερό; Είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας τον Ιακώβ; Μας έδωσε το πηγάδι και ήπια από αυτό ο ίδιος, όπως και οι γιοι του και τα ζώα του». Ο Ιησούς της είπε: «Όποιος πει από αυτό το νερό θα ξαναδιψάσει, αλλά όποιος πει από το νερό που θα του δώσω δεν θα διψάσει ποτέ για πάντα. Το νερό που θα του δώσω θα γίνει μέσα του πηγή νερού που αναβλύζει στην αιώνια ζωή ». Η γυναίκα του είπε: «Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό, για να μη διψάσω ή να έρθω εδώ για να βγάλω νερό». Ο Ιησούς της είπε: «Πήγαινε, φώναξε τον άντρα σου και έλα εδώ». Η γυναίκα του απάντησε: «Δεν έχω σύζυγο». Ο Ιησούς της είπε: «Έχεις δίκιο που λες: «Δεν έχω σύζυγο». γιατί είχες πέντε άντρες, και αυτός που έχεις τώρα δεν είναι άντρας σου. Αυτό που είπες είναι αλήθεια ». Η γυναίκα του είπε: «Κύριε, αντιλαμβάνομαι ότι είσαι προφήτης. Οι πατέρες μας

λάτρευαν σε αυτό το βουνό, αλλά εσείς λέτε ότι στην Ιερουσαλήμ είναι ο τόπος όπου οι άνθρωποι πρέπει να λατρεύουν». Ο Ιησούς της είπε: «Γυναίκα, πίστεψέ με, έρχεται η ώρα που ούτε σε αυτό το βουνό ούτε στην Ιερουσαλήμ θα προσκυνήσεις τον Πατέρα· εσύ λατρεύεις αυτό που δεν ξέρεις· εμείς λατρεύουμε αυτό που γνωρίζουμε, γιατί η σωτηρία είναι από τους Ιουδαίους. Αλλά οι αληθινοί λάτρεις θα λατρεύουν τον Πατέρα με πνεύμα και αλήθεια· ο Θεός είναι πνεύμα, και όσοι τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με πνεύμα και αλήθεια». Η γυναίκα του είπε: «Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας (αυτός που ονομάζεται Χριστός). Όταν έρθει, θα μας τα πει όλα. Ο Ιησούς της είπε: «Εγώ που σου μιλάω είμαι αυτός (ο Μεσσίας). (Ιωάννης 4:3-26) λατρεύουμε αυτό που γνωρίζουμε, γιατί η σωτηρία είναι από τους Εβραίους. Αλλά οι αληθινοί λάτρεις θα λατρεύουν τον Πατέρα με πνεύμα και αλήθεια. Ο Θεός είναι πνεύμα, και όσοι τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με πνεύμα και αλήθεια». Η γυναίκα του είπε: «Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας (αυτός που ονομάζεται Χριστός). Όταν έρθει, θα μας τα πει όλα». Ο Ιησούς της είπε: «Εγώ που σου μιλάω είμαι αυτός (ο Μεσσίας). (Ιωάννης 4:3-26) λατρεύουμε αυτό που γνωρίζουμε, γιατί η σωτηρία είναι από τους Εβραίους. Αλλά οι αληθινοί λάτρεις θα λατρεύουν τον Πατέρα με πνεύμα και αλήθεια. Ο Θεός είναι πνεύμα, και όσοι τον λατρεύουν πρέπει να τον λατρεύουν με πνεύμα και αλήθεια». Η γυναίκα του είπε: «Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας (αυτός που ονομάζεται Χριστός). Όταν έρθει, θα μας τα πει όλα». Ο Ιησούς της είπε: «Εγώ που σου μιλάω είμαι αυτός (ο Μεσσίας). (Ιωάννης 4:3-26)

«Η γυναίκα άφησε το δοχείο με το νερό της και πήγε στην πόλη και είπε στον κόσμο: Ελάτε να δείτε έναν άντρα που μου είπε όλα όσα έκανα ποτέ. Μπορεί αυτός να είναι ο Χριστός;». Βγήκαν έξω από την πόλη και έρχονταν κοντά του. Πολλοί Σαμαρείτες από εκείνη την πόλη πίστεψαν σε αυτόν λόγω της μαρτυρίας της γυναίκας: «Μου είπε όλα όσα έκανα ποτέ». Όταν λοιπόν ήρθαν κοντά του οι Σαμαρείτες, του ζήτησαν να μείνει μαζί τους και έμεινε εκεί δύο μέρες. Και πολλοί άλλοι πίστεψαν εξαιτίας του λόγου Του. Είπαν στη γυναίκα: «Δεν πιστεύουμε πια εξαιτίας αυτού που είπες, γιατί ακούσαμε μόνοι μας, και ξέρουμε ότι αυτός είναι πράγματι ο Σωτήρας του κόσμου.» (Ιωάννης 4:28-30, 39-42)

«Ο Ιησούς άφησε τη Σαμάρεια και πήγε ξανά στη Γαλιλαία όπου θεράπευσε τον γιο ενός βασιλικού αξιωματούχου με το να μην ήταν στην παρουσία του

γιου του αξιωματούχου αλλά μόνο λέγοντας τη θεραπεία του. Ο αξιωματούχος πίστευε ότι ο γιος του είχε θεραπευτεί και έφυγε». (Ιωάννης 4:52)

«Ο Ιησούς πήγε στην Ιερουσαλήμ όπου θεράπευσε έναν ανάπηρο που καθόταν στην πισίνα της πύλης των προβάτων. Οι Ιουδαίοι καταδίκωκαν τον Ιησού, επειδή έκανε αυτά τα πράγματα το Σάββατο. Αλλά ο Ιησούς τους απάντησε: «Ο Πατέρας μου εργάζεται μέχρι τώρα, και εγώ εργάζομαι». Αυτό τους εξόργισε ακόμη περισσότερο γιατί αποκαλούσε ακόμη και τον Θεό δικό του Πατέρα, καθιστώντας τον εαυτό του ίσο με τον Θεό (ο Ιησούς είχε μόλις κάνει το ανθρώπινο αδύνατο). Ο Ιησούς απάντησε: «Ό,τι κάνει ο Πατέρας, το ίδιο κάνει και ο Υιός. Διότι ο Πατέρας αγαπά τον Υιό και του δείχνει όλα όσα κάνει ο ίδιος. Και μεγαλύτερα έργα από αυτά θα του δείξει, για να θαυμάσετε. Γιατί όπως ο Πατέρας ανασταίνει τους νεκρούς και τους δίνει ζωή, έτσι και ο Υιός δίνει ζωή σε όποιον θέλει. Ο Πατέρας δεν κρίνει κανέναν, αλλά έχει δώσει όλη την κρίση στον Υιό, για να τιμούν όλοι τον Υιό, όπως τιμούν τον Πατέρα. Όποιος δεν τιμά τον Υιό δεν τιμά τον Πατέρα που τον έστειλε. Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, όποιος ακούει τον λόγο μου και πιστεύει αυτόν που με έστειλε, έχει αιώνια ζωή. Δεν έρχεται σε κρίση, αλλά πέρασε από τον θάνατο στη ζωή»». (Ιωάννης 5:1-24)

«Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, έρχεται ώρα, και είναι τώρα εδώ, που οι νεκροί θα ακούσουν τη φωνή του Υιού του Θεού, και όσοι ακούσουν θα ζήσουν. Διότι όπως ο Πατέρας έχει ζωή μέσα του, έτσι έδωσε και στον Υιό να έχει ζωή μέσα του. Και του έδωσε εξουσία να εκτελεί κρίση, επειδή είναι ο Υιός του Ανθρώπου. Μην θαυμάζετε γι' αυτό, γιατί έρχεται ώρα που όλοι όσοι είναι μέσα στους τάφους θα ακούσουν τη φωνή του και θα βγουν έξω, όσοι έκαναν το καλό στην ανάσταση της ζωής και όσοι έκαναν το κακό στην ανάσταση της κρίσης»». (Ιωάννης 5:25-29)

Σχόλιο: Οι πνευματικά νεκροί δεν μπορούν να ακούσουν το μήνυμα του Χριστού. Δεν ήθελαν να ακούσουν τίποτα διαφορετικό από τις παραδόσεις τους που εφαρμόζονται επί πολλά χρόνια από τους ηγέτες τους.

«Αλλά ξέρω ότι δεν έχετε την αγάπη του Θεού μέσα σας. Ήρθα στο όνομα του Πατέρα μου, και δεν με δέχεστε. Αν έρθει άλλος στο όνομά του, θα τον παραλάβετε. Πώς μπορείτε να πιστέψετε, όταν λαμβάνετε δόξα ο ένας από τον άλλο και δεν αναζητάτε τη δόξα που προέρχεται από τον μόνο Θεό; Μη νομίζετε

ότι θα σας κατηγορήσω στον Πατέρα. Υπάρχει ένας που σε κατηγορεί: ο Μωσής, στον οποίο έχεις βάλει τις ελπίδες σου. Αν πιστεύατε στον Μωσή, θα με πιστεύατε. γιατί έγραψε για μένα. Αλλά αν δεν πιστεύετε τα γραπτά του, πώς θα πιστέψετε τα λόγια μου;» (Ιωάννης 5:42-47)

Σχόλιο: «Ο Κύριος ο Θεός σου θα σου αναδείξει έναν προφήτη σαν εμένα από τους αδελφούς σου. Πρέπει να τον ακούσεις». (Δευτ. 18:15-16)

«Ο Ιησούς είχε πάει στην άλλη πλευρά της λίμνης. Τα πλήθη πήγαν εκεί αναζητώντας Τον. Ο Ιησούς είπε: «Με αναζητάτε, όχι επειδή είδατε σημεία, αλλά επειδή φάγατε χορτάτι από τα ψωμιά. Μην κοπιάζετε για την τροφή που φθίρεται, αλλά για την τροφή που διαρκεί στην αιώνια ζωή (λόγια του Χριστού), την οποία θα σας δώσει ο Υιός του Ανθρώπου. Διότι πάνω του έβαλε τη σφραγίδα του ο Θεός Πατέρας.» Τότε του είπαν: «Τι πρέπει να κάνουμε για να κάνουμε τα έργα του Θεού;» Ο Ιησούς τους απάντησε: «Αυτό είναι το έργο του Θεού, να πιστεύετε σε αυτόν τον οποίο έχει στείλει». Του είπαν λοιπόν: «Τότε τι σημάδι κάνεις για να σε δούμε και να σε πιστέψουμε; Τι δουλειά κάνεις; Οι πατέρες μας έφαγαν το μάννα στην έρημο· όπως είναι γραμμένο, τους έδωσε ψωμί από τον ουρανό για να τρώω.» Τότε ο Ιησούς τους είπε: Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω Δεν ήταν ο Μωσής που σας έδωσε το ψωμί από τον ουρανό, αλλά ο Πατέρας μου σας δίνει το αληθινό ψωμί από τον ουρανό. Διότι ο άρτος του Θεού είναι αυτός που κατεβαίνει από τον ουρανό και δίνει ζωή στον κόσμο ». Του είπαν: «Κύριε, να μας δίνεις πάντα αυτό το ψωμί». Ο Ιησούς τους είπε: «Εγώ είμαι ο άρτος της ζωής (Αυτός είναι η τροφή για την αιώνια ζωή). Όποιος έρχεται σε μένα δεν θα πεινάσει, και όποιος πιστεύει σε μένα δεν θα διψήσει ποτέ. Αλλά σας είπα ότι με έχετε δει και όμως δεν πιστεύετε. Όλα όσα μου δίνει ο Πατέρας θα έρθουν σε μένα, και όποιον έρθει σε μένα δεν θα τον διώξω ποτέ. Διότι κατέβηκα από τον ουρανό, όχι για να κάνω το δικό μου θέλημα, αλλά εκείνου που με έστειλε. Και αυτό είναι το θέλημα εκείνου που με έστειλε, να μην χάσω τίποτα από όλα όσα μου έδωσε, αλλά να τα σηκώσω την τελευταία ημέρα. Γιατί αυτό είναι το θέλημα του Πατέρα μου, Σχόλιο: Η πίστη απαιτεί περισσότερα από τη συνειδητοποίηση απαιτεί δράση. Διότι εάν πιστεύετε πραγματικά ότι πρόκειται να πεθάνετε σωματικά, θα λάβετε κάποια μέτρα για να αποτρέψετε το θάνατό σας. Το ίδιο ισχύει πνευματικά, γιατί αν πιστεύετε αληθινά

ότι ο Ιησούς είναι Θεός και δίνει αιώνια ζωή, θα κάνετε ό,τι χρειάζεται για να λάβετε αιώνια ζωή μαζί Του.

«Οι Ιουδαίοι γκρίνιαζαν γι' αυτόν, επειδή είπε: «Εγώ είμαι το ψωμί που κατέβηκε από τον ουρανό». Είπαν: Δεν είναι αυτός ο Ιησούς, ο γιος του Ιωσήφ, του οποίου τον πατέρα και τη μητέρα γνωρίζουμε; Πώς λέει τώρα «κατέβηκα από τον παράδεισο»;». Ο Ιησούς τους απάντησε: «Μην γκρινιάζετε μεταξύ σας. Κανείς δεν μπορεί να έρθει σε μένα αν δεν τον ελκύσει ο Πατέρας που με έστειλε (με το μήνυμα του Ιησού). Θα τον μεγαλώσω την τελευταία μέρα. Είναι γραμμένο στους Προφήτες: «Και όλοι θα διδαχθούν από τον Θεό». Όποιος έχει ακούσει και μάθει από τον Πατέρα έρχεται σε μένα—όχι ότι κανείς έχει δει τον Πατέρα εκτός από εκείνον που είναι από τον Θεό. έχει δει τον Πατέρα. Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, όποιος πιστεύει έχει αιώνια ζωή. Είμαι το ψωμί της ζωής. Οι πατέρες σας έφαγαν το μάννα στην έρημο και πέθαναν. Αυτό είναι το ψωμί που κατεβαίνει από τον ουρανό, για να φάει κανείς από αυτό και να μην πεθάνει. Είμαι ο ζωντανός άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό. Αν κάποιος φάει από αυτό το ψωμί, θα ζήσει για πάντα. Και το ψωμί που θα δώσω για τη ζωή του κόσμου είναι η σάρκα μου» (Ιωάννης 6:41-51).

Σχόλιο: Ο ζωντανός άρτος είναι ο Υιός του Θεού, ο Ιησούς ο Χριστός, αφού είναι η αιώνια ζωή. Το μήνυμά του, όταν υπακούει από καρδιάς, όχι από καθήκον ή κάποια τελετουργία, δίνει άφεση αμαρτιών και αιώνια ζωή.

«Τότε οι Εβραίοι άρχισαν να μαλώνουν έντονα μεταξύ τους. Πώς μπορεί αυτός ο άνθρωπος να μας δώσει τη σάρκα του να φάμε; Ο Ιησούς τους είπε: «Σας λέω αλήθεια, αν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του ανθρώπου και δεν πείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου (καταναλώνει την ύπαρξή Του ως αιώνιο Θεό που έχει ανθρώπινη μορφή και θα γίνει η θυσία που εξιλεώνει την αμαρτία) έχει αιώνια ζωή, και εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα. Γιατί η σάρκα μου είναι αληθινή τροφή και το αίμα μου αληθινό ποτό. Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, παραμένει μέσα μου και εγώ μέσα σε αυτόν. Όπως με έστειλε ο ζωντανός Πατέρας και ζω εξαιτίας του Πατέρα, έτσι και αυτός που τρέφεται με εμένα θα ζήσει εξαιτίας μου. Αυτό είναι το ψωμί που κατέβηκε από τον ουρανό. Οι πρόγονοί σας έφαγαν μάννα και πέθαναν, αλλά αυτός που τρέφεται με αυτό το ψωμί θα ζήσει για πάντα. Αυτό το είπε ενώ δίδασκε στη συναγωγή της Καπερναούμ.

Όταν το άκουσαν, πολλοί από τους μαθητές του είπαν: «Αυτή είναι μια σκληρή διδασκαλία. Ποιος μπορεί να το δεχτεί;» (Ιωάννης 6:52-60)

Σχόλιο: Ο Θεός τους βάζει στο Σώμα του Χριστού, στην Εκκλησία Του, μετά τη μετάνοιά τους, την αλλαγή τρόπου ζωής και την ταφή τους με κατάδυση – βάπτισμα.

«Γνωρίζοντας ότι οι μαθητές του γκρίνιαζαν για αυτό, ο Ιησούς τους είπε: «Σας προσβάλλει αυτό; Τι γίνεται αν δείτε τον Υιό του Ανθρώπου να ανεβαίνει εκεί που ήταν πριν (επιστροφή στον Πατέρα)! Το Πνεύμα δίνει ζωή. η σάρκα δεν μετράει τίποτα. Τα λόγια που σας είπα είναι πνεύμα και είναι ζωή. Ωστόσο, υπάρχουν μερικοί από εσάς που δεν πιστεύουν». Γιατί ο Ιησούς ήξερε από την αρχή ποιος από αυτούς δεν πίστευε και ποιος θα τον πρόδιδε. Συνέχισε λέγοντας: «Γι' αυτό σας είπα ότι κανείς δεν μπορεί να έρθει σε μένα αν δεν τον έχει επιτρέψει ο Πατέρας.» Από τότε πολλοί από τους μαθητές του γύρισαν πίσω και δεν τον ακολούθησαν πια. (Ιωάννης 6:61-66)

Σχόλιο: Η δήλωση του Ιησού «Τα λόγια που σας είπα» δίνουν συγχώρεση και σωτηρία – Αιώνια Ζωή – μέσω της εξιλεωτικής θυσίας του Χριστού.

«Η εβραϊκή γιορτή των Σκηνών ήταν κοντά. Ο Ιησούς πήγε κρυφά. Τα πλήθη τον αναζητούσαν ψιθυρίζοντας «Είναι καλός άνθρωπος». Άλλοι απάντησαν: «Όχι, εξαπατά τον κόσμο». Κανείς όμως δεν θα έλεγε τίποτα δημόσια για αυτόν από φόβο για τους Εβραίους». (Ιωάννης 7:12-13)

Στα μισά της Εορτής ο Ιησούς ανέβηκε στις αυλές του ναού και άρχισε να διδάσκει. Οι Εβραίοι έμειναν έκπληκτοι και ρώτησαν: "Πώς αυτός ο άνθρωπος πήρε τέτοια μάθηση χωρίς να έχει σπουδάσει;" Ο Ιησούς απάντησε «Η διδασκαλία μου δεν είναι δική μου. Προέρχεται από αυτόν που με έστειλε. Αν κάποιος επιλέξει να κάνει το θέλημα του Θεού, θα μάθει αν η διδασκαλία μου προέρχεται από τον Θεό ή αν μιλάω μόνος μου». (Ιωάννης 7:14-17)

«Δεν σου έδωσε ο Μωσής το νόμο; Ωστόσο, κανείς από εσάς δεν τηρεί το νόμο. Γιατί προσπαθείς να με σκοτώσεις;». «Είσαι δαιμονισμένος», απάντησε το πλήθος. Μερικοί από τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ άρχισαν να ρωτούν: «Δεν είναι αυτός ο άνθρωπος που προσπαθούν να σκοτώσουν; Εδώ είναι, μιλάει δημόσια και δεν του λένε λέξη. Να καταλήξουν πραγματικά οι αρχές ότι είναι ο Χριστός.» (Ιωάννης 7:19-26)

«Ο Ιησούς είπε: «Είμαι μαζί σας για λίγο μόνο και μετά πηγαίνω σε αυτόν που με έστειλε. Θα με ψάξεις, αλλά δεν θα με βρεις. και όπου είμαι εγώ, δεν μπορείς να έρθεις». Πού σκοπεύει να πάει αυτός ο άνθρωπος που δεν μπορούμε να τον βρούμε; (Ιωάννης 7:33-35)

Σχόλιο: Πόσο συχνά τους είχε πει ο Ιησούς ότι ήταν από τον Πατέρα, όπως αποδεικνύεται από τα θαύματά του; Οι παραδόσεις τους ότι ο Χριστός θα ήταν επίγειος εμπόδιζε την προθυμία τους να πιστέψουν.

Έλα σε μένα I Am The Way

«Την τελευταία και μεγαλύτερη ημέρα της γιορτής, ο Ιησούς στάθηκε και είπε με δυνατή φωνή: «Αν κάποιος διψάει, ας έρθει σε μένα και ας πει. Όποιος πιστεύει σε εμένα, όπως είπε η Γραφή, θα ρέουν από μέσα του ρέματα ζωντανού νερού». Με αυτό εννοούσε το Πνεύμα, το οποίο θα λάβουν αργότερα όσοι πίστευαν σε αυτόν. Μέχρι τότε το Πνεύμα δεν είχε δοθεί, αφού ο Ιησούς δεν είχε ακόμη δοξαστεί». (Ιωάννης 7:37-39)

«Είμαι το φως του κόσμου (το μήνυμα σωτηρίας του Θεού). Όποιος με ακολουθεί δεν θα μπει ποτέ στο σκοτάδι, αλλά θα έχει το φως της ζωής». (Ιωάννης 8:12)

«Ο Ιησούς τους είπε: Φεύγω, και θα με αναζητήσετε και θα πεθάνετε στην αμαρτία σας. Όπου πηγαίνω εγώ, δεν μπορείτε να έρθετε» (Ιωάννης 8:21).

«Είσαι από κάτω. Είμαι από ψηλά. Είστε από αυτόν τον κόσμο. Δεν είμαι από αυτόν τον κόσμο. Σου είπα ότι θα πεθάνεις στις αμαρτίες σου. αν δεν πιστεύεις ότι είμαι (αυτός που ισχυρίζομαι ότι είμαι), θα πεθάνεις πράγματι στις αμαρτίες σου». (Ιωάννης 8:23-24)

Σχόλιο: Εάν κάποιος δεν ενεργήσει σύμφωνα με την πίστη του ότι ο Ιησούς είναι Θεός, δεν μπορεί να συγχωρεθεί για τις αμαρτίες του.

«Δεν καταλάβαιναν ότι τους έλεγε για τον Πατέρα του. Έτσι, ο Ιησούς είπε: «Όταν σηκώσετε τον Υιό του Ανθρώπου (όταν σταυρωθεί στον σταυρό), τότε θα ξέρετε ότι είμαι (αυτός που ισχυρίζομαι ότι είμαι) και ότι δεν κάνω τίποτα μόνος μου, αλλά λέω ακριβώς αυτό. ο Πατέρας με δίδαξε· αυτός που με έστειλε είναι μαζί μου· δεν με άφησε μόνο, γιατί πάντα κάνω ό,τι τον ευχαριστεί». (Ιωάννης 8:27-30)

«Αν εμμένετε στη διδασκαλία μου, είστε πραγματικά μαθητές μου. Τότε θα γνωρίσετε την αλήθεια και η αλήθεια θα σε ελευθερώσει». (Ιωάννης 8:31-32)

Σχόλιο: Εάν δεν εμμένετε στις διδασκαλίες Του, παύετε να είστε μαθητής Του, καθώς δεν είστε πιστός ακόλουθος.

«Όποιος αμαρτάνει είναι σκλάβος της αμαρτίας. Τώρα ένας σκλάβος δεν έχει μόνιμη θέση στην οικογένεια, αλλά ένας γιος ανήκει σε αυτήν για πάντα. Έτσι, εάν ο Υιός σας ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι. Ξέρω ότι είστε απόγονοι του Αβραάμ. Ωστόσο, είσαι έτοιμος να με σκοτώσεις, γιατί δεν έχεις χώρο για τον λόγο μου. Σου λέω αυτά που είδα μπροστά στον Πατέρα, και εσύ κάνεις ό,τι άκουσες από τον πατέρα σου». (Ιωάννης 8:34-38)

«Αν ο Θεός ήταν Πατέρας σας, θα με αγαπούσατε, γιατί προήλθα από τον Θεό και τώρα είμαι εδώ. Δεν έχω έρθει μόνος μου. αλλά με έστειλε. Γιατί δεν σας είναι ξεκάθαρη η γλώσσα μου; Γιατί δεν μπορείς να ακούσεις τι λέω. Ανήκεις στον πατέρα σου, τον διάβολο, και θέλεις να πραγματοποιήσεις την επιθυμία του πατέρα σου. Ήταν ένας δολοφόνος από την αρχή, δεν κρατούσε την αλήθεια, γιατί δεν υπάρχει αλήθεια μέσα του. Όταν λέει ψέματα, μιλάει τη μητρική του γλώσσα, γιατί είναι ψεύτης και πατέρας του ψέματος. Ωστόσο, επειδή λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε! Μπορεί κάποιος από εσάς να μου αποδείξει ότι είμαι ένοχος για αμαρτία; Αν λέω αλήθεια γιατί δεν με πιστεύεις; Αυτός που ανήκει στον Θεό ακούει τι λέει ο Θεός. Ο λόγος που δεν ακούς είναι ότι δεν ανήκεις στον Θεό». (Ιωάννης 8:42-47)

«Καθώς περνούσε ο Ιησούς, είδε έναν εκ γενετής τυφλό, έφτυσε στο έδαφος και έκανε λάσπη με το σάλιο, άλειψε τα μάτια του ανθρώπου με τη λάσπη και του είπε: «Πήγαινε, πλύσου στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ». Πήγε και πλύθηκε και γύρισε βλέποντας. Οι γείτονες και όσοι τον είχαν ξαναδεί ως ζητιάνο έλεγαν: «Δεν είναι αυτός που καθόταν και ζητιανεύει;». Κάποιοι ισχυρίστηκαν ότι ήταν. Άλλοι είπαν, «Όχι, μόνο του μοιάζει». Αλλά ο ίδιος επέμεινε, «Είμαι ο άντρας». ... Έτσι, έφεραν τον άνθρωπο που ήταν τυφλός στους Φαρισαίους. Ήταν Σάββατο όταν ο Ιησούς θεράπευσε τον τυφλό. Γι' αυτό και οι Φαρισαίοι τον ρώτησαν πώς είχε την όρασή του. Ο άντρας απάντησε ο Ιησούς έβαλε λάσπη στα μάτια μου, και πλύθηκα, και τώρα βλέπω. Μερικοί είπαν ότι αυτός ο άνθρωπος δεν είναι από τον Θεό, γιατί δεν τηρεί το Σάββατο. Άλλοι όμως είπαν, «Πώς μπορεί ένας άνθρωπος που είναι αμαρτωλός να κάνει τέτοια σημάδια;» Αλλά άλλοι ρώτησαν: «Πώς μπορεί ένας αμαρτωλός να κάνει τέτοια θαυματουργά σημεία;»

Τελικά, γύρισαν πάλι στον τυφλό, «Τι έχεις να πεις γι' αυτόν; Ήταν τα μάτια σου που άνοιξε ». Ο άντρας απάντησε: «Είναι προφήτης». Οι Εβραίοι δεν πίστευαν ακόμη ότι ήταν τυφλός και είχε αποκτήσει όραση μέχρι που έστειλαν να βρουν τους γονείς του. «Αυτός είναι ο γιος σου;» Αυτοί ρώτησαν. «Είναι αυτός που λες ότι γεννήθηκε τυφλός; Πώς είναι τώρα που μπορεί να δει;». «Ξέρουμε ότι είναι ο γιος μας», απάντησαν οι γονείς, «και ξέρουμε ότι γεννήθηκε τυφλός». ... Για δεύτερη φορά κάλεσαν τον άντρα λέγοντας «Δώσε δόξα στον Θεό. Ξέρουμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι αμαρτωλός ». Εκείνος απάντησε: «Αν είναι αμαρτωλός δεν ξέρω. Ένα πράγμα ξέρω, ότι αν και ήμουν τυφλός, τώρα βλέπω». ... Ο άντρας απάντησε, «Γιατί, αυτό είναι καταπληκτικό πράγμα! Δεν ξέρεις από πού προέρχεται, κι όμως μου άνοιξε τα μάτια. Γνωρίζουμε ότι ο Θεός δεν ακούει τους αμαρτωλούς, αλλά αν κάποιος είναι λάτρης του Θεού και κάνει το θέλημά του, ο Θεός τον ακούει ». ... Εκείνοι του απάντησαν: «Εσύ γεννήθηκες σε απόλυτη αμαρτία, και θέλεις να μας διδάξεις;» Και τον έδιωξαν.» (Ιωάννης 9:1-34).

Σχόλιο: Ήξεραν ότι ο άνδρας ήταν τυφλός - "Δεν είναι αυτός ο άνθρωπος που καθόταν και ζητιανεύει;" Ωστόσο, αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν το αδύνατο. Ω, η δύναμη της παράδοσης.

«Ο Ιησούς είπε ότι αυτός που δεν μπαίνει στη στάνη από την πόρτα αλλά ανεβαίνει από άλλο τρόπο, ότι ο άνθρωπος είναι κλέφτης και ληστής. Αλλά αυτός που μπαίνει από την πόρτα είναι ο βοσκός των προβάτων. Ο βοσκός τους πηγαίνει μπροστά τους, και τα πρόβατα τον ακολουθούν, γιατί γνωρίζουν τη φωνή του». (Ιωάννης 10:1-5)

«Εγώ είμαι η πόρτα και ο Καλός Ποιμένας που θα δώσει τη ζωή του για τα πρόβατα. Αν κάποιος μπει από εμένα, θα σωθεί και θα μπεινοβγαίνει και θα βρει βοσκότοπο. Γνωρίζω τους δικούς μου και οι δικοί μου με γνωρίζουν, όπως με γνωρίζει ο Πατέρας και γνωρίζω τον Πατέρα. και δίνω τη ζωή μου για τα πρόβατα». (Ιωάννης 10:7-17)

«Έχω άλλα πρόβατα που δεν είναι από αυτό το μαντρί (άλλα πρόβατα είναι οπαδοί που δεν είναι Εβραίοι). Πρέπει να τους φέρω και αυτούς και θα ακούσουν τη φωνή μου. Έτσι, θα υπάρχει ένα κοπάδι, ένας βοσκός. Γι' αυτό με αγαπά ο Πατέρας, γιατί παραθέτω τη ζωή μου για να την ξαναπάρω. Κανείς δεν μου το παίρνει, αλλά το καταθέτω μόνος μου. Έχω την εξουσία να το καταθέσω, και έχω την εξουσία να το αναλάβω ξανά.

Αυτή την επιταγή έλαβα από τον Πατέρα μου». (Ιωάννης 10:16-18)

«Ήταν χειμώνας, ο Ιησούς περπατούσε στο ναό. Οι Εβραίοι μαζεύτηκαν γύρω του και του είπαν: «Ως πότε θα μας κρατάς σε αγωνία; Αν είσαι ο Χριστός, πες μας ξεκάθαρα». Ο Ιησούς τους απάντησε: «Σας το είπα και δεν πιστεύετε. Τα έργα που κάνω (θαύματα προφανή στις μάξες ότι ήταν από τον Θεό, αλλά απαράδεκτα για τους ηγέτες τους) στο όνομα του Πατέρα μου μαρτυρούν για μένα, αλλά δεν πιστεύετε γιατί δεν είστε μέρος του ποιμνίου μου. Τα πρόβατά μου ακούνε τη φωνή μου, και τα γνωρίζω, και με ακολουθούν. Τους δίνω αιώνια ζωή, και δεν θα χαθούν ποτέ, και κανείς δεν θα τους αρπάξει από το χέρι μου. Ο Πατέρας μου, που μου τα έδωσε, είναι μεγαλύτερος από όλους, και κανείς δεν μπορεί να τα αρπάξει από το χέρι του Πατέρα. Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα» (Ιωάννης 10:22-30).

Ανάσταση του Λάζαρου για νεκρούς
Ευώθηκε στον Ιησού ότι ο Λάζαρος από τη Βηθανία ήταν άρρωστος. Ο Ιησούς είπε ότι αυτή η ασθένεια δεν οδηγεί σε θάνατο. Είναι για τη δόξα του Θεού, για να δοξαστεί μέσω αυτού ο Υιός του Θεού. Λίγο αργότερα είπε: «Ο φίλος μας ο Λάζαρος αποκοιμήθηκε, αλλά εγώ πάω να τον ξυπνήσω». Οι μαθητές του είπαν: «Κύριε, αν κοιμήθηκε, θα αναρρώσει». Τώρα ο Ιησούς είχε μιλήσει για το θάνατό του, αλλά νόμιζαν ότι εννοούσε να ξεκουραστεί στον ύπνο. Τότε ο Ιησούς τους είπε ξεκάθαρα: «Ο Λάζαρος πέθανε, και για χάρη σας χαίρομαι που δεν ήμουν εκεί, για να πιστέψετε. Αλλά ας πάμε σε αυτόν». (Ιωάννης 11:11-16)

«Όταν ήρθε ο Ιησούς, διαπίστωσε ότι ο Λάζαρος ήταν ήδη στον τάφο τέσσερις ημέρες. ... Η Μάρθα είπε στον Ιησού, «Κύριε, αν ήσουν εδώ, ο αδελφός μου δεν θα είχε πεθάνει. Αλλά ακόμα και τώρα ξέρω ότι ό,τι ζητήσεις από τον Θεό, ο Θεός θα σου δώσει». Ο Ιησούς της είπε: «Ο αδελφός σου θα αναστηθεί». Η Μάρθα του είπε: «Ξέρω ότι θα αναστηθεί στην ανάσταση την τελευταία ημέρα». Ο Ιησούς της είπε: «Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή. Όποιος πιστεύει σε μένα, αν και πεθάνει, θα ζήσει, και όποιος ζει και πιστεύει σε εμένα δεν θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό;». Του είπε: «Ναι, Κύριε. Πιστεύω ότι είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, που έρχεται στον κόσμο» (Ιωάννης 11:17, 21-27).

«Ο Ιησούς, βαθιά συγκινημένος πάλι, ήρθε στον τάφο. Ήταν μια σπηλιά και μια πέτρα βρισκόταν απέναντί της.

Ο Ιησούς είπε: «Πάρτε την πέτρα». «Κύριε, αυτή τη στιγμή θα έχει μια μυρωδιά, γιατί έχει πεθάνει τέσσερις μέρες». Ο Ιησούς της είπε: "Δεν σου είπα ότι αν πιστεύεις θα έβλεπες τη δόξα του Θεού;" Ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια του και είπε: «Πατέρα, σε ευχαριστώ που με άκουσες. Ήξερα ότι πάντα με ακούς, αλλά το είπα λόγω του κόσμου που στέκονταν γύρω, για να πιστέψουν ότι με έστειλες». Όταν είπε αυτά τα πράγματα, φώναξε με δυνατή φωνή: «Λάζαρε, βγες έξω». Ο άνθρωπος που είχε πεθάνει βγήκε έξω, με τα χέρια και τα πόδια του δεμένα με λινές λωρίδες και το πρόσωπό του τυλιγμένο με ένα πανί. Ο Ιησούς τους είπε: «Λύστε τον και αφήστε τον να φύγει»» (Ιωάννης 11:38-44).

«Πολλοί λοιπόν από τους Ιουδαίους, που είχαν έρθει με τη Μαρία και είδαν τι έκανε, πίστεψαν σε αυτόν, αλλά μερικοί από αυτούς πήγαν στους Φαρισαίους και τους είπαν τι είχε κάνει ο Ιησούς. Έτσι, οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι συγκέντρωσαν το Συμβούλιο και είπαν: «Τι να κάνουμε; Γιατί αυτός ο άνθρωπος εκτελεί πολλά σημάδια. Αν τον αφήσουμε να συνεχίσει έτσι, όλοι θα πιστέψουν σε αυτόν, και οι Ρωμαίοι θα έρθουν και θα πάρουν και τον τόπο και το έθνος μας». ... Ο Καϊάφας, που ήταν αρχιερέας εκείνο το έτος, τους είπε: «Δεν ξέρετε τίποτα απολύτως. Ούτε καταλαβαίνεις ότι είναι καλύτερο για σένα να πεθάνει ένας άνθρωπος για τον λαό, όχι να χαθεί ολόκληρο το έθνος. Από εκείνη την ημέρα έκαναν σχέδια να τον σκοτώσουν.» (Ιωάννης 11:45-49, 53).

Η ώρα είναι κοντά για την εξιλεωτική θυσία
«Τώρα πλησίαζε το Πάσχα των Ιουδαίων, και πολλοί ανέβηκαν από τη χώρα στην Ιερουσαλήμ πριν από το Πάσχα για να εξαγνιστούν. Έψαχναν τον Ιησού και έλεγαν ο ένας στον άλλον καθώς στέκονταν στο ναό: «Τι νομίζεις; Δεν θα έρθει καθόλου στη γιορτή;» Τώρα οι αρχιερείς και οι Φαρισαίοι είχαν δώσει εντολή, αν κάποιος ήξερε πού βρισκόταν, να τους ενημερώσει, για να τον συλλάβουν». (Ιωάννης 11:55-57)

«Έξι μέρες πριν από το Πάσχα, ο Ιησούς ήρθε στη Βηθανία, όπου ήταν ο Λάζαρος, τον οποίο ο Ιησούς είχε αναστήσει από τους νεκρούς, η Μαρία άλειψε τα πόδια του Ιησού και σκούπισε τα πόδια του με τα μαλλιά της. Ο Ιούδας ο Ισκαριώτης, ένας από τους μαθητές του (αυτός που επρόκειτο να τον προδώσει), είπε: Γιατί δεν πουλήθηκε αυτή η αλοιφή για τριακόσια δηνάρια και δεν δόθηκε στους φτωχούς; Το είπε αυτό, όχι επειδή νοιαζόταν για τους φτωχούς, αλλά επειδή ήταν κλέφτης,

και έχοντας την ευθύνη του κουφώματος, βοηθούσε τον εαυτό του σε ό,τι του έβαζαν. Ο Ιησούς είπε: «Αφήστε την ήσυχη, για να το κρατήσει για την ημέρα της ταφής μου. Τους φτωχούς έχετε πάντα μαζί σας, αλλά δεν έχετε πάντα εμένα.» (Ιωάννης 12:1· 4-8).

«Επομένως, οι αρχιερείς έκαναν σχέδια να θανατώσουν και τον Λάζαρο, επειδή για αυτόν πολλοί από τους Ιουδαίους έφευγαν και πίστευαν στον Ιησού». (Ιωάννης 12:10-11)

Σχόλιο: Η δολοφονία απαγορευόταν από τον Νόμο του Μωυσή, τον οποίο σκόπευαν να αγνοήσουν. Η δύναμη, το κύρος, ο πλούτος και η τιμή τους ήταν πιο σημαντικά γι' αυτούς από τις εντολές του Θεού.

«Ένα μεγάλο πλήθος που είχε έρθει στη γιορτή άκουσε ότι ο Ιησούς ερχόταν στην Ιερουσαλήμ. Πήραν, λοιπόν, κλαδιά από φοίνικες και βγήκαν να τον συναντήσουν φωνάζοντας: «Ωσαννά! (σημαίνει Σώσε μας!) Ευλογημένος είναι αυτός που έρχεται στο όνομα του Κυρίου, ο Βασιλιάς του Ισραήλ!». Και ο Ιησούς βρήκε ένα νεαρό γάιδαρο και κάθισε πάνω του, όπως είναι γραμμένο: «Μη φοβάσαι, κόρη της Σιών. Ιδού, έρχεται ο βασιλιάς σου, κάθεται σε πουλάρι γαϊδάρου!» (από Ζαχαρίας 9:9) (Ιωάννης 12:12-15)

«Ήρθε η ώρα για να δοξαστεί ο Υιός του Ανθρώπου. Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, εάν ένας κόκκος σιταριού δεν πέσει στη γη και πεθάνει, μένει μόνος. αλλά αν πεθάνει, φέρει πολύ καρπό. Όποιος αγαπά τη ζωή του τη χάνει, και όποιος μισεί τη ζωή του σε αυτόν τον κόσμο θα την κρατήσει για την αιώνια ζωή. Αν κάποιος με υπηρετεί, πρέπει να με ακολουθήσει. και όπου είμαι εγώ, εκεί θα είναι και ο δούλος μου. Αν κάποιος με υπηρετεί, ο Πατέρας θα τον τιμήσει». (Ιωάννης 12:23-26)

«Τώρα είναι η κρίση αυτού του κόσμου. τώρα θα εκδιωχθεί ο άρχοντας αυτού του κόσμου (ο Σατανάς). Όταν σηκωθώ από τη γη (σταυρώνομαι στον σταυρό), θα τραβήξω όλους τους ανθρώπους κοντά μου». (Ιωάννης 12:31-32)

«Το φως (ο Ιησούς) είναι ανάμεσά σας για λίγο ακόμα. Περπάτα όσο έχεις φως, μήπως σε κυριεύσει το σκοτάδι. Αυτός που περπατά στο σκοτάδι δεν ξέρει πού πηγαίνει. Όσο έχετε το φως, πιστέψτε στο φως, για να γίνετε γιοι του φωτός. Όταν ο Ιησούς είπε αυτά τα πράγματα, έφυγε και κρύφτηκε από αυτούς». (Ιωάννης 12:35-37)

«Πολλοί ακόμη και από τις αρχές πίστεψαν σε αυτόν, αλλά από φόβο για τους Φαρισαίους δεν το ομολόγησαν, για να μην τους βγάλουν από τη συναγωγή. γιατί αγάπησαν τη δόξα που προέρχεται από τον άνθρωπο περισσότερο από τη δόξα που προέρχεται από τον Θεό». (Ιωάννης 12:42-43)

«Ο Ιησούς φώναξε και είπε: Όποιος πιστεύει σε μένα, δεν πιστεύει σε εμένα αλλά σε αυτόν που με έστειλε. Όποιος με βλέπει βλέπει αυτόν που με έστειλε. Ήρθα στον κόσμο ως φως, για να μη μείνει στο σκοτάδι όποιος πιστεύει σε μένα. Αν κάποιος ακούσει τα λόγια μου και δεν τα τηρήσει, δεν τον κρίνω. γιατί δεν ήρθα να κρίνω τον κόσμο αλλά να σώσω τον κόσμο. Αυτός που με απορρίπτει και δεν δέχεται τα λόγια μου έχει κριτή. ο λόγος που είπα θα τον κρίνει την τελευταία μέρα. Διότι δεν μίλησα από μόνος μου, αλλά ο Πατέρας που με έστειλε μου έδωσε ο ίδιος μια εντολή—τι να πω και τι να μιλήσω. Και ξέρω ότι η εντολή του είναι η αιώνια ζωή. Ό,τι λέω, λοιπόν, το λέω όπως μου είπε ο Πατέρας.» (Ιωάννης 12:44-50).

Σχόλιο: Το Μήνυμα του Ιησού, ο Λόγος Του, ήταν και είναι το Ευαγγέλιο, η άφεση των αμαρτιών γίνεται μέσω του Χριστού. Η αποδοχή μέσω της πίστης, της εμπιστοσύνης και της υπακοής δίνει αιώνια ζωή, η απόρριψη δίνει αιώνιο θάνατο. Έτσι οι πράξεις κάποιου είτε δέχονται είτε απορρίπτουν τον Λόγο Του που κρίνει.

«Ο Ιησούς γνώριζε ότι είχε έρθει η ώρα του. Άρχισε να πλένει τα πόδια των μαθητών και να τα σκουπίζει με την πετσέτα που ήταν τυλιγμένη γύρω του. Όταν τους έπλυνε τα πόδια, φόρεσε τα εξωτερικά του ενδύματα και ξαναγύρισε στη θέση του, τους είπε: «Καταλαβαίνετε τι σας έκανα; Με αποκαλείς Δάσκαλο και Κύριο, και έχεις δίκιο, γιατί έτσι είμαι. Αν λοιπόν εγώ, ο Κύριος και ο Δάσκαλός σας, σας έπλυνα τα πόδια, οφείλετε και εσείς να πλένετε ο ένας τα πόδια του άλλου. Ο δούλος δεν είναι μεγαλύτερος από τον κύριό του, ούτε ο αγγελιοφόρος είναι μεγαλύτερος από αυτόν που τον έστειλε. Αν τα ξέρεις αυτά, ευλογημένος είσαι αν τα κάνεις. Δεν μιλώ για όλους εσάς. Ξέρω ποιον έχω επιλέξει. Αλλά η Γραφή θα εκπληρωθεί: «Αυτός που έφαγε το ψωμί μου, σήκωσε τη φτέρνα του εναντίον μου». Αλήθεια, αλήθεια, σας λέω, ένας από εσάς θα με προδώσει.» (Ιωάννης 13:1, 5, 12-21).

«Θα είμαι μαζί σου μόνο για λίγο ακόμα. Θα με ψάξετε, και όπως είπα στους Εβραίους, έτσι σας λέω τώρα: όπου πάω, δεν μπορείτε να έρθετε». (Ιωάννης 13:33)

«Μια νέα εντολή σας δίνω: Να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Όπως εγώ σας αγάπησα, έτσι πρέπει να αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Από αυτό θα γνωρίσουν όλοι ότι είστε μαθητές μου, αν αγαπάτε ο ένας τον άλλον». (Ιωάννης 13:34-35)

Σχόλιο: Ο Θεός είναι αγάπη, άρα για να είναι κανείς σαν Αυτόν πρέπει και να αγαπά.

«Εκεί που πηγαίνω, δεν μπορείτε να ακολουθήσετε τώρα, αλλά θα ακολουθήσετε αργότερα». Ο Θωμάς του είπε: «Κύριε, δεν ξέρουμε πού πηγαίνεις, άρα πώς μπορούμε να γνωρίζουμε τον δρόμο;» Ο Ιησούς απάντησε: «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή. Κανείς δεν έρχεται στον Πατέρα παρά μόνο μέσω εμού. Αν με ήξερες πραγματικά, θα γνωρίζατε και τον Πατέρα μου. Από τώρα και στο εξής, τον γνωρίζετε και τον έχετε δει». Ο Φίλιππος είπε: «Κύριε, δείξε μας τον Πατέρα και αυτό θα μας αρκεί». Ο Ιησούς απάντησε: «Δεν με ξέρεις, Φίλιππε, ακόμα κι αφού είμαι ανάμεσά σου τόσο καιρό;» Όποιος με έχει δει, έχει δει τον Πατέρα. Πώς μπορείτε να πείτε «Δείξε μας τον Πατέρα»; Δεν πιστεύετε ότι είμαι μέσα στον Πατέρα, και ότι ο Πατέρας είναι μέσα μου; Τα λόγια που σου λέω δεν είναι μόνο δικά μου. Αντίθετα, είναι ο Πατέρας που ζει μέσα μου, που κάνει τη δουλειά του. Πιστέψτε με όταν λέω ότι είμαι μέσα στον Πατέρα και ο Πατέρας είναι μέσα μου. ή τουλάχιστον να πιστεύουν στις αποδείξεις των ίδιων των θαυμάτων. Σας λέω την αλήθεια, όποιος πιστεύει σε μένα θα κάνει αυτό που έκανα εγώ. Θα κάνει ακόμη μεγαλύτερα πράγματα από αυτά, γιατί πηγαίνω στον Πατέρα. Και θα κάνω ό,τι ζητήσετε στο όνομά μου, ώστε ο Υιός να φέρει δόξα στον Πατέρα. Μπορείτε να μου ζητήσετε οτιδήποτε στο όνομά μου, και θα το κάνω.» (Ιωάννης 13:36· 14:4-14).
ώστε ο Υιός να φέρει δόξα στον Πατέρα. Μπορείτε να μου ζητήσετε οτιδήποτε στο όνομά μου, και θα το κάνω.» (Ιωάννης 13:36· 14:4-14).
ώστε ο Υιός να φέρει δόξα στον Πατέρα. Μπορείτε να μου ζητήσετε οτιδήποτε στο όνομά μου, και θα το κάνω.» (Ιωάννης 13:36· 14:4-14).

Το Πνεύμα της Αλήθειας

«Αν με αγαπάς, θα υπακούς σε αυτό που διατάζω. Και θα ζητήσω από τον Πατέρα, και θα σας δώσει έναν άλλο Σύμβουλο για να είναι μαζί σας για πάντα – το Πνεύμα της αλήθειας. Ο κόσμος δεν μπορεί να τον δεχτεί, γιατί ούτε τον βλέπει ούτε τον γνωρίζει. Αλλά τον ξέρεις, γιατί ζει μαζί σου και θα είναι μέσα σου. Δεν θα σας αφήσω ορφανούς. Θα έρθω σε εσένα. Σε λίγο, ο κόσμος

δεν θα με δει πια, αλλά θα με δείτε. Επειδή ζω εγώ, θα ζήσεις και εσύ. Εκείνη την ημέρα θα συνειδητοποιήσετε ότι είμαι στον Πατέρα μου, και εσείς είστε μέσα μου, και εγώ είμαι μέσα σας. Όποιος έχει τις εντολές μου και τις υπακούει, αυτός είναι που με αγαπά. Αυτός που με αγαπά θα αγαπηθεί από τον Πατέρα μου, και εγώ θα τον αγαπήσω και θα του δείξω τον εαυτό μου». (Ιωάννης 14:15-21)

«Όλα αυτά τα μίλησα όσο ακόμα μαζί σου. Αλλά ο Σύμβουλος, το Άγιο Πνεύμα, που θα στείλει ο Πατέρας στο όνομά μου, θα σας διδάξει τα πάντα και θα σας υπενθυμίσει όλα όσα σας είπα. ... Δεν θα μιλήσω μαζί σας για πολύ ακόμη, γιατί ο πρίγκιπας αυτού του κόσμου έρχεται. Δεν με κρατάει, αλλά ο κόσμος πρέπει να μάθει ότι αγαπώ τον Πατέρα και ότι κάνω ακριβώς αυτό που με πρόσταξε ο Πατέρας μου». (Ιωάννης 14:25-26, 30-31)

«Ο Πατέρας μου είναι ο κηπουρός. Κόβει κάθε κλαδί μέσα μου που δεν καρποφορεί. Μείνε μέσα μου και θα παραμείνω μέσα σου. Κανένα κλαδί δεν μπορεί να καρποφορήσει μόνο του. πρέπει να μείνει στο αμπέλι. Ούτε μπορείς να καρποφορήσεις αν δεν μείνεις μέσα μου. Αν κάποιος δεν μείνει μέσα μου, είναι σαν κλαδί που πετιέται και μαραίνεται. τέτοια κλαδιά μαζεύονται, ρίχνονται στη φωτιά και καίγονται» (Ιωάννης 15:1-2, 4).

Σχόλιο: Όποιος έχει βάλει ο Θεός στην Εκκλησία του Χριστού μπορεί να επιλέξει να μην παραμείνει σε Αυτόν με αυτόν τον τρόπο, ακυρώνοντας τη διδασκαλία του «μια φορά σώζονται πάντα σώζονται» γιατί αν δεν περπατάς στο φως, τότε το αίμα του Χριστού δεν μπορεί να συνεχίσει να καθαρίζει από τις αμαρτίες - αν περπατάμε στο φως, όπως αυτός είναι στο φως, έχουμε κοινωνία μεταξύ μας, και το αίμα του Ιησού, του Υιού του, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία. (1 Ιωάννη 1:7)

«Όταν έρθει ο Σύμβουλος, τον οποίο θα σας στείλω από τον Πατέρα, το Πνεύμα της αλήθειας που βγαίνει από τον Πατέρα, θα μαρτυρήσει για μένα. Και πρέπει επίσης να δώσεις μαρτυρία, γιατί ήσουν μαζί μου από την αρχή». (Ιωάννης 15:26-27)

«Ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του «έρχεται καιρός που όποιος σας σκοτώσει θα νομίζει ότι προσφέρει υπηρεσία στον Θεό». ... «Τώρα πηγαίνω σε αυτόν που με έστειλε... αλλά, όταν έρθει το Πνεύμα της αλήθειας, θα σας οδηγήσει σε όλη την αλήθεια. Δεν θα μιλήσει

μόνος του· θα μιλήσει μόνο ό,τι ακούει και θα πει εσένα ό,τι πρόκειται να έρθει. Θα φέρει δόξα σε εμένα παίρνοντας από ό,τι είναι δικό μου και θα σου το κάνει γνωστό. Ό,τι ανήκει στον Πατέρα είναι δικό μου. Γι' αυτό είπα ότι το Πνεύμα θα πάρει από ό,τι είναι δικό μου και θα κάνει σε λίγο δεν θα με δεις πια και μετά από λίγο θα με δεις». (Ιωάννης 16:2-3, 5, 13-16)

Προσευχή του Ιησού

«Αφού το είπε ο Ιησούς, κοίταξε προς τον ουρανό και προσευχήθηκε: «Πατέρα, ήρθε η ώρα. Δόξασε τον Υιό σου, για να σε δοξάσει ο Υιός σου. Γιατί του δώσατε εξουσία πάνω σε όλους τους ανθρώπους για να δώσει αιώνια ζωή σε όλους εκείνους που του δώσατε. Τώρα αυτή είναι η αιώνια ζωή: για να σε γνωρίσουν, τον μόνο αληθινό Θεό, και τον Ιησού Χριστό, τον οποίο έστειλες» (Ιωάννης 17:1-3).

«Έρχομαι σε εσάς τώρα, αλλά τα λέω αυτά όσο είμαι ακόμα στον κόσμο, για να έχουν μέσα τους το μέτρο της χαράς μου. Τους έδωσα τον λόγο σου και ο κόσμος τους μισούσε, γιατί δεν είναι από τον κόσμο περισσότερο όσο εγώ από τον κόσμο. Η προσευχή μου δεν είναι να τους βγάλεις από τον κόσμο, αλλά να τους προστατέμεις από τον κακό. Δεν είναι του κόσμου, όπως κι εγώ δεν είμαι του κόσμου. Αγιάστε τους με την αλήθεια. ο λόγος σου είναι αλήθεια. Όπως εσύ με έστειλες στον κόσμο, εγώ τους έστειλα στον κόσμο». (Ιωάννης 17:13-18)

«Η προσευχή μου δεν είναι μόνο για αυτούς. Προσεύχομαι επίσης για εκείνους που θα πιστέψουν σε μένα μέσω του μηνύματός τους (συμπεριλαμβανομένων των Εθνών), ώστε όλοι αυτοί να είναι ένα, Πατέρα, όπως εσύ είσαι σε εμένα και εγώ είμαι μέσα σου. Ας είναι και αυτοί μέσα μας για να πιστέψει ο κόσμος ότι με έστειλες. Τους έδωσα τη δόξα που μου έδωσες, για να είναι ένα όπως εμείς είμαστε ένα: εγώ μέσα τους και εσύ μέσα μου. Είθε να έρθουν σε πλήρη ενότητα για να ενημερώσουν τον κόσμο ότι με έστειλες και τους αγάπησες όπως αγαπήσατε εμένα». (Ιωάννης 17:20-23)

Ήρθε το Time

«Όταν τελείωσε την προσευχή του, ο Ιησούς έφυγε με τους μαθητές του και διέσχισε την κοιλάδα Κιδρών. Ο Ιούδας ήρθε οδηγώντας ένα απόσπασμα στρατιωτών και μερικούς αξιωματούχους από τους αρχιερείς και τους Φαρισαίους. Κουβαλούσαν πυρσούς, φανάρια και όπλα. Τότε το απόσπασμα των στρατιωτών με τον διοικητή του και τους Εβραίους αξιωματούχους

συνέλαβαν τον Ιησού. Τον έδεσαν και τον έφεραν πρώτα στον Άννα, που ήταν πεθερός του Καϊάφα, του αρχιερέα εκείνης της χρονιάς. Ο Καϊάφας ήταν αυτός που είχε συμβουλευσει τους Εβραίους ότι θα ήταν καλό να πέθαινε ένας άνθρωπος για τον λαό. Τότε οι Εβραίοι οδήγησαν τον Ιησού από τον Καϊάφα στο παλάτι του Ρωμαίου κυβερνήτη. Ο Πιλάτος βγήκε κοντά τους και τους ρώτησε: Τι κατηγορίες κατηγορείτε αυτόν τον άνθρωπο; «Πάρτε τον μόνοι σας και κρίνετε τον με τον δικό σας νόμο». «Αλλά δεν έχουμε δικαίωμα να εκτελέσουμε κανέναν.» (Ιωάννης 18:1, 3, 12-14, 28-31)

«Τότε ο Πιλάτος επέστρεψε στο παλάτι, κάλεσε τον Ιησού και τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο βασιλιάς των Ιουδαίων;» «Είναι δική σου ιδέα», ρώτησε ο Ιησούς, «ή άλλοι σου μίλησαν για μένα;» «Είμαι Εβραίος;» απάντησε ο Πιλάτος. «Ο λαός σου και οι αρχιερείς σου ήταν αυτοί που σε παρέδωσαν σε μένα. Τι είναι αυτό που έχεις κάνει;». Ο Ιησούς είπε: «Το βασίλειό μου δεν είναι αυτού του κόσμου. Αν ήταν, οι υπηρέτες μου θα πολεμούσαν για να αποτρέψουν τη σύλληψή μου από τους Εβραίους. Αλλά τώρα το βασίλειό μου είναι από άλλο μέρος ». «Είσαι βασιλιάς, λοιπόν!» είπε ο Πιλάτος. Ο Ιησούς απάντησε: «Έχεις δίκιο που λες ότι είμαι βασιλιάς. Μάλιστα, γι' αυτό γεννήθηκα και γι' αυτό ήρθα στον κόσμο, για να καταθέσω την αλήθεια. Όποιος είναι με το μέρος της αλήθειας με ακούει.» (Ιωάννης 18:33-37)

«Ο Πιλάτος βγήκε πάλι στους Ιουδαίους και είπε: Δεν βρίσκω καμία βάση για κατηγορία εναντίον του. Είναι το έθιμο σου να σου ελευθερώσω έναν αιχμάλωτο την ώρα του Πάσχα. Θέλετε να απελευθερώσω τον «βασιλιά των Εβραίων»;». Εκείνοι φώναξαν, «Όχι, όχι αυτός! Δώσε μας τον Βαραββά!» (Ιωάννης 18:38-40)

«Ο Πιλάτος πήρε τον Ιησού και τον μαστίγωσε. Οι στρατιώτες έστριψαν μαζί ένα αγκάθινο στεφάνι και του το έβαλαν στο κεφάλι. Τον έντυσαν με πορφυρό χιτόνα και τον ανέβαιναν ξανά και ξανά λέγοντας: «Χαίρε, βασιλιά των Ιουδαίων!». Και τον χτύπησαν στο πρόσωπο. Για άλλη μια φορά βγήκε ο Πιλάτος και είπε στους Ιουδαίους: «Κοιτάξτε, σας τον φέρνω έξω για να σας ενημερώσω ότι δεν βρίσκω βάση για να κατηγορήσω εναντίον του». Τον είδαν οι αρχιερείς και οι αξιωματούχοι τους, φώναξαν: «Σταύρωσε! Σταυρώνω!» Πρέπει να πεθάνει, γιατί ισχυρίστηκε ότι ήταν ο Υιός του Θεού. Όταν το άκουσε αυτό ο Πιλάτος, φοβήθηκε ακόμη περισσότερο και επέστρεψε στο παλάτι. 'Απο που έρχεσαι;' ρώτησε τον Ιησού, αλλά ο

Ιησούς δεν του απάντησε. «Αρνιέσαι να μου μιλήσεις;» είπε ο Πιλάτος. «Δεν καταλαβαίνεις ότι έχω τη δύναμη είτε να σε ελευθερώσω είτε να σε σταυρώσω; Ο Ιησούς απάντησε, «Δεν θα είχατε καμία εξουσία πάνω μου αν δεν σας την έδιναν από ψηλά. Γι' αυτό, αυτός που με παρέδωσε σε σένα είναι ένοχος μεγαλύτερης αμαρτίας». Από τότε, ο Πιλάτος προσπάθησε να ελευθερώσει τον Ιησού, αλλά οι Εβραίοι συνέχισαν να φωνάζουν: «Αν αφήσεις αυτόν τον άνθρωπο να φύγει, δεν είσαι φίλος του Καίσαρα. Όποιος ισχυρίζεται ότι είναι βασιλιάς, αντιτίθεται στον Καίσαρα.» (Ιωάννης 19:1-12).

«Τελικά, ο Πιλάτος τον παρέδωσε σε αυτούς για να σταυρωθεί και ετοίμασε ειδοποίηση και δέθηκε στον σταυρό. Έγραφε: ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΑΡΕΘΟΣ, Ο ΒΑΣΙΛΕΑΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ». (Ιωάννης 19:16, 19)

«Αργότερα, ο Ιωσήφ από την Αριμαθαία ζήτησε από τον Πιλάτο το σώμα του Ιησού. Τώρα ο Ιωσήφ ήταν μαθητής του Ιησού, αλλά κρυφά επειδή φοβόταν τους Ιουδαίους. Με την άδεια του Πιλάτου, ήρθε και πήρε το σώμα. Τον συνόδευε ο Νικόδημος, ο άνθρωπος που νωρίτερα είχε επισκεφτεί τον Ιησού τη νύχτα. Ο Νικόδημος έφερε ένα μείγμα από μύρο και αλόη, περίπου εβδομήντα πέντε λίβρες. Παίρνοντας το σώμα του Ιησού, οι δυο τους το τύλιξαν, με τα μπαχαρικά, σε λωρίδες από λινό. Αυτό ήταν σύμφωνα με τα εβραϊκά ταφικά έθιμα». (Ιωάννης 19:38-40)

Η Ανάσταση

«Νωρίς την πρώτη μέρα της εβδομάδας, ενώ ήταν ακόμη σκοτάδι, η Μαρία η Μαγδαληνή πήγε στον τάφο και είδε ότι η πέτρα είχε αφαιρεθεί από την είσοδο. Ήρθε τρέχοντας στον Σίμωνα Πέτρο και στον Ιωάννη και είπε: «Εβγαλαν τον Κύριο από τον τάφο και δεν ξέρουμε πού τον έβαλαν!» (Ιωάννης 20:1-2).

«Ο Πέτρος και ο Ιωάννης ξεκίνησαν για τον τάφο. Και οι δύο έτρεχαν, αλλά ο άλλος μαθητής ξεπέρασε τον Πέτρο και έφτασε πρώτος στον τάφο. Έσκυψε και κοίταξε τις λωρίδες από λινό που ήταν εκεί, αλλά δεν μπήκε μέσα. Τότε ο Σίμων Πέτρος, που ήταν πίσω του, έφτασε και μπήκε στον τάφο. Είδε τις λωρίδες από λινό να κείτονταν εκεί, καθώς και το ταφικό ύφασμα που ήταν γύρω από το κεφάλι του Ιησού. Το ύφασμα διπλώθηκε μόνο του, χωριστά από το λινό. Μπήκαν μέσα στον τάφο είδαν και πίστεψαν». (Ιωάννης 20:3-9)

«Το απόγευμα εκείνης της πρώτης ημέρας της εβδομάδας, όταν οι μαθητές ήταν μαζί, με τις πόρτες κλειδωμένες από τον φόβο των Ιουδαίων, ήρθε ο Ιησούς

και στάθηκε ανάμεσά τους και είπε: Ειρήνη σε σας! Και πάλι, ο Ιησούς είπε: «Ειρήνη μαζί σας! Όπως με έστειλε ο Πατέρας, εγώ σας στέλνω». Και με αυτό τους εμφύσησε και είπε: Λάβετε το Άγιο Πνεύμα. Αν συγχωρήσεις σε κάποιον τις αμαρτίες του, συγχωρούνται. αν δεν τους συγχωρήσετε, δεν συγχωρούνται.» (Ιωάννης 20:19-23).

«Ο Ιησούς έκανε πολλά άλλα θαυμαστά σημεία παρουσία των μαθητών του, τα οποία δεν καταγράφονται σε αυτό το βιβλίο. Αυτά όμως είναι γραμμένα για να πιστέψετε ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, και για να έχετε τη ζωή στο όνομά του, πιστεύοντας». (Ιωάννης 20:30-31)

«Νωρίς το πρωί, ο Ιησούς στάθηκε στην ακτή δίπλα στη Θάλασσα της Τιβεριάδας, αλλά οι μαθητές δεν κατάλαβαν ότι ήταν ο Ιησούς. Τους φώναξε: «Φίλοι, δεν έχετε ψάρι;». «Όχι», απάντησαν. Είπε, «Ρίξε το δίχτυ σου στη δεξιά πλευρά του σκάφους και θα βρεις λίγο». Τότε ο μαθητής που αγαπούσε ο Ιησούς είπε στον Πέτρο: «Είναι ο Κύριος!». ... Ο Ιησούς τους είπε: «Φέρτε μερικά από τα ψάρια που μόλις πιάσατε». «Ελα να πάρεις πρωινό». ... Όταν τελείωσαν το φαγητό, ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα Πέτρο, «Σίμων, γιε του Ιωάννη, με αγαπάς αληθινά περισσότερο από αυτούς;» Ο Ιησούς είπε στον Σίμωνα Πέτρο, "Σίμων, γιε του Ιωάννη, με αγαπάς αληθινά περισσότερο από αυτούς;" «Ναι, Κύριε», είπε, «ξέρεις ότι σε αγαπώ». Ο Ιησούς είπε: «Τάισε τα αρνιά μου». Και πάλι, ο Ιησούς είπε, "Σίμων, γιε του Ιωάννη, με αγαπάς αληθινά;" Εκείνος απάντησε: «Ναι, Κύριε, ξέρεις ότι σε αγαπώ». Ο Ιησούς είπε, «Να προσέχεις τα πρόβατά μου». Την τρίτη φορά του είπε: «Σίμων, γιε του Ιωάννη, με αγαπάς;». Ο Πέτρος πληγώθηκε επειδή ο Ιησούς τον ρώτησε την τρίτη φορά: «Με αγαπάς;» Είπε: «Κύριε, εσύ ξέρεις τα πάντα. ξέρεις ότι σε αγαπώ.» Ο Ιησούς είπε: «Τόισε τα πρόβατά μου. Αλήθεια σου λέω, όταν ήσουν μικρότερος ντυνόσουν μόνος σου και πήγαινες όπου ήθελες. αλλά όταν γεράσεις θα απλώσεις τα χέρια σου, και κάποιος άλλος θα σε ντύσει και θα σε οδηγήσει εκεί που δεν θέλεις να πας». Ο Ιησούς το είπε αυτό για να δείξει το είδος του θανάτου με τον οποίο ο Πέτρος θα δόξαζε τον Θεό. Τότε εκείνος του είπε: «Ακολουθήσέ με!» (Ιωάννης 21:4-15). «Τάισε τα πρόβατά μου. Αλήθεια σου λέω, όταν ήσουν μικρότερος ντυνόσουν μόνος σου και πήγαινες όπου ήθελες. αλλά όταν γεράσεις θα απλώσεις τα χέρια σου, και κάποιος άλλος θα σε ντύσει και θα σε οδηγήσει εκεί που δεν θέλεις να πας». Ο Ιησούς το είπε αυτό για να δείξει το είδος του θανάτου

με τον οποίο ο Πέτρος θα δόξαζε τον Θεό. Τότε εκείνος του είπε: «Ακολούθησέ με!» (Ιωάννης 21:4-15). «Τάισε τα πρόβατά μου. Αλήθεια σου λέω, όταν ήσουν μικρότερος ντυνόσουν μόνος σου και πήγαινες όπου ήθελες, αλλά όταν γεράσεις θα απλώσεις τα χέρια σου, και κάποιος άλλος θα σε ντύσει και θα σε οδηγήσει εκεί που δεν θέλεις να πας». Ο Ιησούς το είπε αυτό για να δείξει το είδος του θανάτου με τον οποίο ο Πέτρος θα δόξαζε τον Θεό. Τότε εκείνος του είπε: «Ακολούθησέ με!» (Ιωάννης 21:4-15).

Βασικά σημεία από τον Γιάννη

- Ο Ιησούς ήταν και είναι Θεός.
- Μέσω του Ιησού δημιουργήθηκαν όλα τα πράγματα.
- Ο Ιησούς είναι ο μόνος δρόμος για την αιώνια ζωή.
- Τα θαύματά του ήταν απόδειξη ότι ο Ιησούς ήταν Θεός στο ανθρώπινο σώμα.
- Ένα κλειστό μυαλό βουτηγμένο στην παράδοση δεν μπορεί να δεχτεί αυτό που βλέπει ή ακούει.
- Η Αιώνια Ζωή είναι διαθέσιμη σε όλους όσους πιστεύουν. π.χ., να εμπιστεύονται τον Χριστό και να ενεργούν βάσει της γνώσης τους για τις εντολές Του.
- Ο Ιωάννης ήταν με τον Ιησού από την αρχή της διακονίας Του. Επομένως, αυτόπτης μάρτυρας των πραγμάτων που έγραψε.
- Όποιος έχει τον Ιησού να υπακούει στις εντολές είναι αυτός που με αγαπά.

Ερώτηση - Τι είναι τόσο σημαντικό για τη δήλωση του Ιωάννη «Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός;»

ΠΡΑΞΕΙΣ

Η Εκκλησία που ιδρύθηκε ο Χριστός

«Στο πρώτο βιβλίο, ω Θεόφιλε, εγώ (Λουκάς) έχω ασχοληθεί με όλα όσα άρχισε να κάνει και να διδάσκει ο Ιησούς, μέχρι την ημέρα που αναλήφθηκε, αφού έδωσε εντολές μέσω του Αγίου Πνεύματος στους αποστόλους που είχε επιλέξει. Σε αυτούς παρουσιάστηκε ζωντανός μετά τα βάσανά του (σταύρωση) με πολλές αποδείξεις, εμφανιζόμενος σε αυτούς επί σαράντα ημέρες και μιλώντας για τη βασιλεία του Θεού. Ενώ έμενε μαζί τους, τους διέταξε να μην φύγουν από την Ιερουσαλήμ, αλλά να

περιμένουν την υπόσχεση του Πατέρα, την οποία, όπως είπε, «ακούσατε από εμένα. γιατί ο Ιωάννης βάπτισε με νερό, αλλά εσείς θα βαφτιστείτε με το Άγιο Πνεύμα σε λίγες μέρες από τώρα».

Η Ανάληψη του Ιησού Πίσω στον Ουρανό

«Κύριε, θα αποκαταστήσεις αυτή τη στιγμή το βασίλειο στον Ισραήλ (Σημείωση: οι -επαναφορά στο Ισραήλ- σκέφτονταν ακόμα το επίγειο βασίλειο);» Τους είπε: «Δεν είναι δικό σας να γνωρίζετε χρόνους ή εποχές που ο Πατέρας έχει καθορίσει με τη δική του εξουσία. Αλλά θα λάβετε δύναμη όταν το Άγιο Πνεύμα έρθει επάνω σας, και θα είστε μάρτυρές μου στην Ιερουσαλήμ και σε όλη την Ιουδαία και τη Σαμάρεια, και μέχρι το τέλος της γης». Και όταν είπε αυτά τα πράγματα, καθώς κοιτούσαν, σηκώθηκε, και ένα σύννεφο τον έβγαλε από τα μάτια τους. Και ενώ εκείνοι κοίταζαν τον ουρανό καθώς πήγαινε, ιδού, δύο άντρες στάθηκαν δίπλα τους με λευκές ρόμπες και είπαν: «Άνδρες Γαλιλαίοι, γιατί στέκεστε και κοιτάζετε τον ουρανό; Αυτός ο Ιησούς, που αναλήφθηκε από εσάς στον ουρανό, θα έρθει με τον ίδιο τρόπο όπως τον είδατε να πηγαίνει στον ουρανό.» (Πράξεις 1:7-11).

Δόθηκε Άγιο Πνεύμα

«Όταν έφτασε η ημέρα της Πεντηκοστής, ήταν όλοι μαζί σε ένα μέρος. Ξαφνικά ακούστηκε από τον ουρανό ένας ήχος σαν δυνατός ορμητικός άνεμος, και γέμισε ολόκληρο το σπίτι όπου κάθονταν. Γλώσσες διχασμένες σαν φωτιά τους εμφανίστηκαν και στηρίζονταν σε καθεμία από αυτές. Γέμισαν όλοι με Άγιο Πνεύμα και άρχισαν να μιλούν σε άλλες γλώσσες καθώς το Πνεύμα τους έδωσε να ομιλούν».

«Τώρα στην Ιερουσαλήμ κατοικούσαν Εβραίοι, ευσεβείς άνθρωποι από κάθε έθνος κάτω από τον ουρανό (ήρθαν στην Ιερουσαλήμ λόγω της Πεντηκοστής). Με αυτόν τον ήχο μαζεύτηκε το πλήθος, και σάστισαν, γιατί ο καθένας τους άκουγε να μιλούν στη γλώσσα του. Έμειναν έκπληκτοι και έκπληκτοι, λέγοντας: Δεν είναι Γαλιλαίοι όλοι αυτοί που μιλούν; Πώς γίνεται να ακούμε, ο καθένας μας στη μητρική του γλώσσα... και Εβραίοι και προσηλυτιστές; Κρήτες και Άραβες — τους ακούμε να δηλώνουν τα θαύματα του Θεού στις δικές μας γλώσσες!». «Τους ακούμε να λένε στις δικές μας γλώσσες τα δυνατά έργα του Θεού». Όλοι έμειναν έκπληκτοι και σαστισμένοι, λέγοντας ο ένας στον άλλον, «Τι σημαίνει αυτό;» Άλλοι όμως κοροϊδεύοντας είπαν: «Χορτάστηκαν με καινούργιο κρασί (είναι μεθυσμένοι)» (Πράξεις 2:1-13).

«Ο Πέτρος, που στεκόταν μαζί με τους έντεκα, ύψωσε τη φωνή του και τους είπε: «Άνδρες της Ιουδαίας και όλοι όσοι κατοικείτε στην Ιερουσαλήμ, ας το γνωρίσετε αυτό και ακούστε τα λόγια μου. Γιατί αυτοί οι άνδρες δεν είναι μεθυσμένοι, όπως υποθέτετε, αφού είναι μόλις η τρίτη ώρα της ημέρας (9 η ώρα). Αυτό ειπώθηκε μέσω του προφήτη Ιωήλ: «Και τις έσχατες ημέρες θα γίνει, δηλώνει ο Θεός, ότι θα εκχύσω το Πνεύμα μου σε κάθε σάρκα, και οι γιοι σας και οι κόρες σας θα προφητεύσουν, και οι νέοι σας θα δουν οράματα Και οι γέροι σας θα ονειρεύονται όνειρα. ακόμη και στους δούλους μου και στις δούλες μου εκείνες τις ημέρες θα εκχύσω το Πνεύμα μου, και θα προφητεύσουν. Και θα δείξω θαύματα στους ουρανοίς επάνω και σημεία στη γη κάτω, αίμα και φωτιά και ατμό καπνού. ο ήλιος θα μετατραπεί σε σκοτάδι και η σελήνη σε αίμα, πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου, η μεγάλη και υπέροχη μέρα. Και θα συμβεί ότι καθένας που επικαλείται το όνομα του Κυρίου θα σωθεί.» (από Ιωήλ 2:28-32) (Πράξεις 2:14-21)

«Άνδρες Ισραήλ, ακούστε αυτά τα λόγια: Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ένας άνθρωπος που σας βεβαίωσε ο Θεός με θαυμαστά έργα και θαύματα και σημεία (θαύματα) που έκανε ο Θεός μέσω αυτού ανάμεσα σας, όπως εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε—αυτός ο Ιησούς, παραδόθηκε από τα χέρια των ανόμων σύμφωνα με το καθορισμένο σχέδιο και την πρόγνωση του Θεού, σταύρωσες και σκότωσες. Ο Θεός τον ανέστησε, λύνοντας τους πόνους του θανάτου, γιατί δεν ήταν δυνατό να κρατηθεί από αυτόν. Γιατί ο Δαβίδ λέει γι' αυτόν: «Είδα τον Κύριο πάντα μπροστά μου, γιατί είναι στα δεξιά μου για να μην ταρακουνηθώ. Γι' αυτό, η καρδιά μου χάρηκε, και η γλώσσα μου χάρηκε. και η σάρκα μου θα κατοικήσει στην ελπίδα. Διότι δεν θα εγκαταλείψεις την ψυχή μου στον Άδη, ούτε θα αφήσεις τον Άγιο σου να δει διαφθορά. Μου έκανες γνωστά τα μονοπάτια της ζωής. θα με γεμίσεις αγαλλίαση με την παρουσία σου.» (Ψλ 16:8-11) (Πράξεις 2:23-28)

«Αδελφοί, μπορώ να σας πω με σιγουριά για τον πατριάρχη Δαβίδ ότι και πέθανε και τάφηκε, και ο τάφος του είναι μαζί μας μέχρι σήμερα. Όντας λοιπόν προφήτης και γνωρίζοντας ότι ο Θεός του είχε ορκιστεί με όρκο ότι θα έθετε έναν από τους απογόνους του στον θρόνο του, προέβλεψε και μίλησε για την ανάσταση του Χριστού, ότι δεν τον εγκατέλειψαν στον Άδη (η κατοικία του ψυχές ανθρώπων), ούτε η σάρκα του είδε διαφθορά. Αυτόν τον Ιησού ο Θεός ανέστησε, και γι' αυτό είμαστε όλοι μάρτυρες. Εξυψωμένος λοιπόν στα

δεξιά του Θεού, και έχοντας λάβει από τον Πατέρα την υπόσχεση του Αγίου Πνεύματος, έχυσε αυτό που εσείς οι ίδιοι βλέπετε και ακούτε (τον ήχο του ορμητικού ανέμου, που μιλάει και ακούει σε διάφορες γλώσσες) . Γιατί ο Δαβίδ δεν ανέβηκε στους ουρανοίς, αλλά ο ίδιος λέει: - Ο Κύριος είπε στον Κύριό μου, κάτσε στα δεξιά μου, μέχρι να κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιο. - Ας μάθει, λοιπόν, όλος ο οίκος του Ισραήλ με βεβαιότητα ότι ο Θεός τον έκανε και Κύριο και Χριστό, αυτόν τον Ιησού που σταύρωσες». Και όταν το άκουσαν αυτό, αποκαρδιώθηκαν και είπαν στον Πέτρο και στους υπόλοιπους αποστόλους: «Αδελφοί, τι να κάνουμε;». Ο Πέτρος τους είπε: Μετανοήστε και βαφτιστείτε ο καθένας σας στο όνομα του Ιησού Χριστού για τη συγχώρεση των αμαρτιών σας, και θα λάβετε το δώρο του Αγίου Πνεύματος (το δώρο - όχι την έκχυση του Αγίου Πνεύματος που είχε μόλις συμβεί). Διότι η υπόσχεση είναι για εσάς και για τα παιδιά σας και για όλους όσους είναι μακριά, όλους όσους ο Κύριος ο Θεός μας καλεί κοντά του». Και με πολλά άλλα λόγια έδωσε μαρτυρία και συνέχισε να τους προτρέπει λέγοντας: «Σώστε τους εαυτούς σας από αυτή τη στραβή γενιά. Έτσι, όσοι έλαβαν τον λόγο του βαφτίστηκαν, και προστέθηκαν εκείνη την ημέρα περίπου τρεις χιλιάδες ψυχές». (Πράξεις 2:14-41)

Κοινωνία των Πιστών

«Αφιερώθηκαν στη διδασκαλία και την κοινωνία των αποστόλων, στο σπάσιμο του άρτου και στις προσευχές. Δέος επικράτησε σε κάθε ψυχή, και πολλά θαύματα και σημεία γίνονταν μέσω των αποστόλων. Όλοι όσοι πίστευαν ήταν μαζί και είχαν όλα τα κοινά. Πουλούσαν τα υπάρχοντά τους και τα υπάρχοντά τους και μοίραζαν τα έσοδα σε όλους, όπως είχε ανάγκη. Μέρα με τη μέρα, πηγαίνοντας μαζί στο ναό και σπάζοντας ψωμί στα σπίτια τους, έπαιρναν το φαγητό τους με χαρούμενη και γενναιόδωρη καρδιά, δοξάζοντας τον Θεό και έχοντας εύνοια σε όλο τον λαό. Ο Κύριος πρόσθεσε στον αριθμό τους (το Σώμα των υπάκουων πιστών ο Θεός πρόσθεσε στην Εκκλησία που ίδρυσε ο Χριστός) μέρα με τη μέρα αυτούς που σώζονταν». (Πράξεις 2:42-47)

Ο κουτσός ζητιάνος θεραπεύτηκε

«Ο Πέτρος και ο Ιωάννης ανέβαιναν στον ναό την ώρα της προσευχής, την ένατη ώρα. Κουβαλούσε έναν άντρα κουτσό εκ γενετής, τον οποίο έβαζαν καθημερινά στην πύλη του ναού που ονομάζεται Ωραία Πύλη για να ζητήσει ελεημοσύνη από όσους έμπαιναν στο ναό. Βλέποντας τον Πέτρο και τον Ιωάννη να πηγαίνουν στο

ναό, ζήτησε να λάβει ελεημοσύνη. Ο Πέτρος έστρεψε το βλέμμα του πάνω του, όπως και ο Ιωάννης, και είπε: «Δεν έχω ασήμι και χρυσάφι, αλλά ό,τι έχω, το δίνω σε σένα. Στο όνομα του Ιησού Χριστού από τη Ναζαρέτ, σηκωθείτε και περπατήστε!». Αμέσως δυνάμωσαν τα πόδια και τους αστραγάλους του, πηδώντας ψηλά μπήκε μαζί τους στο ναό, περπατώντας και πηδώντας και δοξάζοντας τον Θεό. Όλοι οι άνθρωποι τον είδαν να περπατά και να δοξάζει τον Θεό και τον αναγνώρισαν ως αυτόν που καθόταν στην Ωραία Πύλη του ναού και ζητούσε ελεημοσύνη».

«Ενώ ήταν προσκολλημένος στον Πέτρο και τον Ιωάννη, όλος ο κόσμος έτρεξε μαζί τους στη στοά έκπληκτος. Όταν ο Πέτρος είδε όλο τον λαό, τους είπε: «Άνδρες Ισραήλ, γιατί απορείτε γι' αυτό ή γιατί μας κοιτάτε επίμονα, σαν να τον κάναμε με τη δική μας δύναμη ή ευσέβεια να περπατήσει; Ο Θεός του Αβραάμ, ο Θεός του Ισαάκ και ο Θεός του Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας, δόξασε τον δούλο του Ιησού, τον οποίο παρέδωσες και αρνήθηκες ενώπιον του Πιλάτου, όταν αποφάσισε να τον ελευθερώσει· εσύ όμως αρνήθηκες τον Άγιο και Δίκαιο, και ζήτησες να σου δοθεί ένας δολοφόνος, και σκότωσες τον Δημιουργό της ζωής, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς. Γι' αυτό είμαστε μάρτυρες. Με πίστη στο όνομά Του αυτόν τον ισχυρό άνθρωπο που βλέπεις και γνωρίζεις, και με την πίστη ότι μέσω του Ιησού έδωσε στον άνθρωπο αυτή την τέλεια υγεία παρουσία όλων σας».

«Γνωρίζω ότι ενεργήσατε από άγνοια, όπως και οι άρχοντες σας (Γραμείς, Φαρισαίοι και Σαδδουκαίοι). Αυτό όμως που προείπε ο Θεός με το στόμα όλων των προφητών, ότι ο Χριστός του θα υποφέρει, έτσι το εκπλήρωσε. Μετανοήστε, λοιπόν, και επιστρέψτε, για να εξαλειφθούν οι αμαρτίες σας, να προέλθουν καιροί αναζωογόνησης από την παρουσία του Κυρίου και να στείλει τον Χριστό που έχει διοριστεί για εσάς, τον Ιησού, τον οποίο πρέπει να δεχτεί ο ουρανός μέχρι την ώρα της αποκατάστασης όλα τα πράγματα για τα οποία ο Θεός μίλησε με το στόμα των αγίων προφητών του πριν από πολύ καιρό. Ο Μωυσής είπε: «Ο Κύριος ο Θεός θα αναστήσει για σένα έναν προφήτη σαν εμένα από τους αδελφούς σου. Θα τον ακούσεις σε ό,τι σου πει. Θα είναι ότι κάθε ψυχή που δεν ακούει αυτόν τον προφήτη (τον Μεσσία) θα καταστραφεί από τους ανθρώπους». Όλοι οι προφύτες που μίλησαν, από τον Σαμουήλ και εκείνους που ήρθαν μετά από αυτόν, επίσης διακήρυξε αυτές τις ημέρες. Είστε οι γιοι των

προφητών και της διαθήκης που έκανε ο Θεός με τους πατέρες σας, λέγοντας στον Αβραάμ: «Στους απογόνους σου θα ευλογηθούν όλες οι οικογένειες της γης». Ο Θεός, αφού ανέστησε τον δούλο του, τον έστειλε πρώτα σε εσάς, για να σας ευλογήσει, απομακρύνοντας τον καθένα σας από την κακία σας». (Πράξεις 3)

Πέτρος και Ιωάννης Ενώπιον του Συμβουλίου
«Καθώς μιλούσαν στον κόσμο, οι ιερείς και ο αρχηγός του ναού και οι Σαδδουκαίοι ήρθαν πάνω τους, πολύ ενοχλημένοι επειδή δίδασκαν τον λαό και κήρυτταν στον Ιησού την ανάσταση από τους νεκρούς (οι Σαδδουκαίοι δεν πίστευαν σε ανάσταση). Τους συνέλαβαν και τους έθεσαν υπό κράτηση μέχρι την επόμενη μέρα. Πολλοί από εκείνους που είχαν ακούσει τον λόγο πίστεψαν, και ο αριθμός των ανδρών έφτασε στις πέντε χιλιάδες περίπου». (Πράξεις 4:1-4)

«Την επόμενη μέρα συγκεντρώθηκαν οι άρχοντες και οι πρεσβύτεροι και οι γραμματείς τους στην Ιερουσαλήμ, με τον Άννα τον αρχιερέα και τον Καϊάφα και τον Ιωάννη και τον Αλέξανδρο, και όλοι όσοι ήταν από την αρχιερατική οικογένεια. Και αφού τους έβαλαν στο μέσο, ρώτησαν: «Με ποια δύναμη ή με ποιο όνομα το κάνατε αυτό;» Τότε ο Πέτρος, γεμάτος με Άγιο Πνεύμα, τους είπε: «Κύριοι του λαού και πρεσβύτεροι, αν μας εξετάζουν σήμερα για μια καλή πράξη που έγινε σε ανάπηρο, με ποιον τρόπο θεραπεύτηκε αυτός ο άνθρωπος, ας γίνει γνωστό. Σε όλους εσάς και σε όλο τον λαό του Ισραήλ που με το όνομα του Ιησού Χριστού από τη Ναζαρέτ, τον οποίο σταυρώσατε, τον οποίο ο Θεός ανέστησε από τους νεκρούς - από αυτόν αυτός ο άνθρωπος στέκεται καλά μπροστά σας. Αυτός ο Ιησούς είναι η πέτρα που απορρίφθηκε από εσάς, οι οικοδόμοι, που έγινε ο ακρογωνιαίος λίθος. Δεν υπάρχει σωτηρία σε κανέναν άλλον,

«Τώρα, όταν είδαν την τόλμη του Πέτρου και του Ιωάννη, και κατάλαβαν ότι ήταν αμόρφωτοι (που δεν είχαν εκπαιδευτεί από αυτούς στα ραβινικά τους σχολεία), απλοί άνθρωποι, έμειναν έκπληκτοι. Αναγνώρισαν ότι ήταν με τον Ιησού. Αλλά βλέποντας τον άνθρωπο που θεραπεύτηκε να στέκεται δίπλα τους, δεν είχαν τίποτα να πουν σε αντίθεση. Όταν όμως τους πρόσταξαν να φύγουν από το συμβούλιο, συζήτησαν μεταξύ τους, λέγοντας: «Τι να κάνουμε με αυτούς τους ανθρώπους; Διότι ότι ένα αξιοσημείωτο σημείο έγινε μέσω αυτών είναι φανερό σε όλους τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, και δεν μπορούμε να το αρνηθούμε. Αλλά

για να μην εξαπλωθεί άλλο στον λαό, ας τον προειδοποιήσουμε να μην μιλάει άλλο σε κανέναν με αυτό το όνομα». Έτσι, τους κάλεσαν και τους ανέθεσαν να μην μιλήσουν ή να διδάξουν καθόλου στο όνομα του Ιησού. Αλλά ο Πέτρος και ο Ιωάννης τους απάντησαν: «Εάν είναι σωστό στα μάτια του Θεού να ακούει εσάς και όχι τον Θεό, πρέπει να κρίνετε, γιατί δεν μπορούμε παρά να μιλήσουμε για όσα είδαμε και ακούσαμε». Και αφού τους απείλησαν περισσότερο, τους άφησαν να φύγουν, μη βρίσκοντας τρόπο να τους τιμωρήσουν, εξαιτίας του λαού, γιατί όλοι δοξολογούσαν τον Θεό για αυτό που είχε συμβεί. Γιατί ο άντρας στον οποίο έγινε αυτό το σημάδι θεραπείας ήταν πάνω από σαράντα ετών». (Πράξεις 4:13-22)

Τόλμη

«Όταν αφέθηκαν ελεύθεροι, πήγαν στους φίλους τους και ανέφεραν όσα τους είχαν πει οι αρχιερείς και οι πρεσβύτεροι. Όταν το άκουσαν, σήκωσαν τις φωνές τους μαζί προς τον Θεό και είπαν: «Υπέραρχε Κύριε, που έφτιαξε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και ό,τι ήταν μέσα τους, που μέσω του στόματος του πατέρα μας Δαβίδ, του δούλου σου, είπε: Γιατί ο Οι εθνικοί οργίζονται, και οι λαοί επιβουλεύονται μάταια; Οι βασιλιάδες της γης μαζεύτηκαν και οι άρχοντες μαζεύτηκαν εναντίον του Κυρίου και εναντίον του χρισμένου του»—γιατί στ' αλήθεια σ' αυτή την πόλη συγκεντρώθηκαν ενάντια στον άγιο δούλο σου Ιησού, τον οποίο έχρισες, και τον Ηρώδη και τον Πόντιο Πιλάτο, μαζί με τους εθνικούς και τους λαούς του Ισραήλ, για να κάνετε ό,τι το χέρι σας και το σχέδιό σας είχαν προκαθορίσει να πραγματοποιηθεί. Και τώρα, Κύριε, κοιτάξτε τις απειλές τους και δώστε στους υπηρέτες σας να συνεχίσουν να λένε τον λόγο σας με κάθε τόλμη, ενώ εσείς απλώνετε το χέρι σας για να θεραπεύσετε, και σημεία και θαύματα γίνονται μέσω του ονόματος του αγίου δούλου σας Ιησού». Και όταν προσευχήθηκαν, τaráχτηκε ο τόπος στον οποίο ήταν συγκεντρωμένοι, και γέμισαν όλοι με Άγιο Πνεύμα και συνέχισαν να μιλούν τον λόγο του Θεού με τόλμη». (Πράξεις 4:23-31)

Συντροφιά - Όλα κοινά

«Τώρα όλος ο αριθμός εκείνων που πίστεψαν ήταν μιας καρδιάς και ψυχής, και κανείς δεν είπε ότι τίποτα από τα πράγματα που του ανήκαν ήταν δικά του, αλλά είχαν τα πάντα κοινά. Και με μεγάλη δύναμη οι απόστολοι έδιναν τη μαρτυρία τους για την ανάσταση του Κυρίου Ιησού, και μεγάλη χάρη ήταν πάνω σε όλους αυτούς. Δεν υπήρχε κανένας άπορος ανάμεσά τους, γιατί όσοι

ήταν ιδιοκτήτες γης ή σπιτιών τα πούλησαν και έφερναν τα έσοδα από αυτά που πουλήθηκαν και τα έβαζαν στα πόδια των αποστόλων, και τα μοιράζονταν στον καθένα όπως είχε ανάγκη». (Πράξεις 4:32-35)

Πολλά σημάδια και θαύματα έγιναν

«Πολλά σημεία και θαύματα γίνονταν τακτικά στον λαό με τα χέρια των αποστόλων. Ήταν όλοι μαζί στη Στοά του Σολομώντα. Κανένας από τους υπόλοιπους δεν τόλμησε να τους συμετάσχει, αλλά ο κόσμος τους είχε μεγάλη εκτίμηση. Και περισσότεροι από ποτέ προστέθηκαν στον Κύριο πιστοί, πλήθη ανδρών και γυναικών, έτσι που έβγαζαν ακόμη και τους άρρωστους στους δρόμους και τους έβαζαν σε κούνιες και ψάθες, ώστε καθώς περνούσε ο Πέτρος τουλάχιστον η σκιά του να πέσει σε κάποιους, από αυτούς. Μαζεύτηκε και ο λαός από τις πόλεις γύρω από την Ιερουσαλήμ, φέρνοντας τους αρρώστους και τους ταλαιπωρημένους από ακάθαρτα πνεύματα, και όλοι θεραπεύτηκαν». (Πράξεις 5:12-16)

Συνελήφθησαν οι Απόστολοι

«Ο αρχιερέας σηκώθηκε και όλοι όσοι ήταν μαζί του (δηλαδή το κόμμα των Σαδδουκαίων) και γεμάτοι ζήλια συνέλαβαν τους αποστόλους και τους έβαλαν στη δημόσια φυλακή. Αλλά κατά τη διάρκεια της νύχτας ένας άγγελος Κυρίου άνοιξε τις πόρτες της φυλακής και τις έβγαλε έξω και είπε: Πηγαίνετε και σταθείτε στο ναό και πείτε στον λαό όλα τα λόγια αυτής της Ζωής. Όταν το άκουσαν αυτό, μπήκαν στο ναό το ξημέρωμα και άρχισαν να διδάσκουν. Όταν ήρθε ο αρχιερέας και όσοι ήταν μαζί του, συγκάλεσαν το συμβούλιο και όλη τη σύγκλητο του Ισραήλ και έστειλαν στη φυλακή για να τους φέρουν. Όταν όμως ήρθαν οι αστυνομικοί, δεν τους βρήκαν στη φυλακή, έτσι επέστρεψαν και ανέφεραν: «Βρήκαμε τη φυλακή κλειδωμένη με ασφάλεια και τους φρουρούς να στέκονται στις πόρτες, αλλά όταν τις ανοίξαμε, δεν βρήκαμε κανέναν μέσα. Όταν άκουσαν αυτά τα λόγια ο καπετάνιος του ναού και οι αρχιερείς, μπερδεύτηκαν πολύ γι' αυτά, αναρωτιόνταν τι θα γινόταν αυτό. Κάποιος ήρθε και τους είπε: «Κοιτάξτε! Οι άνδρες που βάλατε στη φυλακή στέκονται στο ναό και διδάσκουν τον λαό» (Πράξεις 5:17-25).

«Τότε πήγε ο καπετάνιος με τους αξιωματικούς και τους έφερε, αλλά όχι με το ζόρι, γιατί φοβήθηκαν μην τους λιθοβολήσουν ο κόσμος. Αφού τα έφεραν, τα έβαλαν στο συμβούλιο. Ο αρχιερέας τους ρώτησε, λέγοντας: «Σας ζητήσαμε αυστηρά να μην διδάξετε με αυτό το

όνομα, αλλά εδώ έχετε γεμίσει την Ιερουσαλήμ με τη διδασκαλία σας και σκοπεύετε να φέρετε το αίμα αυτού του ανθρώπου επάνω μας. Αλλά ο Πέτρος και οι απόστολοι απάντησαν: «Πρέπει να υπακούμε στον Θεό παρά στους ανθρώπους. Ο Θεός των πατέρων μας ανέστησε τον Ιησού, τον οποίο σκότωσες κρεμώντας τον σε ένα δέντρο. Ο Θεός τον εξύψωσε στα δεξιά του ως Αρχηγό και Σωτήρα, για να δώσει μετάνοια στον Ισραήλ και άφεση αμαρτιών».

«Όταν το άκουσαν αυτό, εξαγριώθηκαν και ήθελαν να τους σκοτώσουν. Αλλά ένας Φαρισαίος στο συμβούλιο, ονόματι Γαμαλιήλ, είπε στο συμβούλιο: Άνδρες Ισραήλ, προσέξτε τι θα κάνετε με αυτούς τους ανθρώπους. Μείνετε μακριά από αυτούς τους ανθρώπους και αφήστε τους μόνους, γιατί αν αυτό το σχέδιο ή αυτό το εγχείρημα είναι ανθρώπινο, θα αποτύχει. αλλά αν είναι του Θεού, δεν θα μπορέσεις να τους ανατρέψεις. Μπορεί ακόμη και να βρεθείτε να εναντιώνεστε στον Θεό!». Πήραν τη συμβουλή του και μετά τους χτύπησαν και τους πρόσταξαν να μην μιλήσουν στο όνομα του Ιησού και τους άφησαν να φύγουν. Έπειτα έφυγαν από την παρουσία του συμβουλίου, χαϊρόμενοι που θεωρήθηκαν άξιοι να υποστούν ατίμωση για το όνομα. Και κάθε μέρα, στο ναό και από σπίτι σε σπίτι, δεν σταματούσαν να διδάσκουν και να κηρύττουν τον Ιησού ως Χριστό». (Πράξεις 5:26-42)

Ο Στέφανος συλλαμβάνεται και λιθοβολείται
«Ο Στέφανος, γεμάτος χάρη και δύναμη, έκανε μεγάλα θαύματα και σημεία ανάμεσα στους ανθρώπους. Τότε σηκώθηκαν μερικοί από εκείνους που ανήκαν στη συναγωγή των Ελευθέρων και μάλωσαν με τον Στέφανο. Αλλά δεν μπορούσαν να αντέξουν τη σοφία και το Πνεύμα με το οποίο μιλούσε. Τότε υποκίνησαν κρυφά άντρες που είπαν: «Τον έχουμε ακούσει να λέει βλάσφημα λόγια εναντίον του Μωυσή και του Θεού». Ξεσήκωσαν τον λαό και τους πρεσβυτέρους και τους γραμματείς, τον ήρθαν και τον έπιασαν και τον έφεραν μπροστά στο συμβούλιο, και έστησαν ψευδομάρτυρες που έλεγαν: «Αυτός ο άνθρωπος δεν παύει να λέει λόγια εναντίον αυτού του ιερού τόπου και του νόμου, γιατί τον ακούσαμε να λέει ότι αυτός ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ θα καταστρέψει αυτό το μέρος και θα αλλάξει τα έθιμα που μας παρέδωσε ο Μωυσής». Και κοιτάζοντάς τον, όλοι όσοι κάθονταν στο συμβούλιο είδαν ότι το πρόσωπό του ήταν σαν πρόσωπο αγγέλου.

«Ο Στέφανος ολοκλήρωσε την ομιλία του με «Συγκεφάλους, με απερίτμητες καρδιές και αυτιά! Είστε ακριβώς όπως οι πατέρες σας: Αντιστέκεστε πάντα στο Άγιο Πνεύμα! Υπήρξε ποτέ προφήτης που να μην καταδίωξαν οι πατέρες σας; Σκότωσαν ακόμη και εκείνους που προέβλεψαν τον ερχομό του Δικαίου. Και τώρα τον πρόδωσες και τον δολοφόνησες· εσύ που έλαβες τον νόμο που τέθηκε σε εφαρμογή μέσω αγγέλων, αλλά δεν τον υπάκουσες» (Πράξεις 7:51-53).

«Όταν τα άκουσαν αυτά εξαγριώθηκαν και έτριξαν τα δόντια τους πάνω του. Εκείνος όμως, γεμάτος από Άγιο Πνεύμα, κοίταξε τον ουρανό και είδε τη δόξα του Θεού και τον Ιησού να στέκεται στα δεξιά του Θεού. Και είπε: «Ίδού, βλέπω τους ουρανούς ανοιχτούς, και τον Υιό του ανθρώπου να στέκεται στα δεξιά του Θεού». Εκείνοι όμως φώναξαν με δυνατή φωνή και σταμάτησαν τα αυτιά τους και όρμησαν μαζί του. Τότε τον έδιωξαν έξω από την πόλη και τον λιθοβολούσαν. Και οι μάρτυρες άφησαν τα ρούχα τους στα πόδια ενός νεαρού που λεγόταν Σαούλ. Και καθώς λιθοβολούσαν τον Στέφανο, φώναξε: «Κύριε Ιησού, δέξου το πνεύμα μου». Και πέφτοντας στα γόνατά του φώναξε με δυνατή φωνή: «Κύριε, μην τους κρατάς αυτή την αμαρτία». Και όταν το είπε αυτό, αποκοιμήθηκε». (Πράξεις 7:54-60)

«Την ημέρα εκείνη έγινε μεγάλος διωγμός εναντίον της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ, και διασκορπίστηκαν όλοι στις περιοχές της Ιουδαίας και της Σαμάρειας, εκτός από τους αποστόλους. Οι ευσεβείς άνθρωποι έθαψαν τον Στέφανο και τον θρήνησαν πολύ. Αλλά ο Σαούλ λυμαίνονταν την εκκλησία και μπαίνοντας σπίτι μετά σπίτι, έσυρε άντρες και γυναίκες και τους έβαλε στη φυλακή».
(Πράξεις 8:1-3)
thebiblewayonline.com/html/ChurchChristBuilt.html

Ο Χριστός κήρυξε στη Σαμάρεια

«Τώρα όσοι ήταν διασκορπισμένοι κήρυτταν τον λόγο. Ο Φίλιππος κατέβηκε στην πόλη της Σαμάρειας και τους κήρυξε τον Χριστό. Τα πλήθη με μια ομοφωνία πρόσεχαν όσα έλεγε ο Φίλιππος όταν τον άκουσαν και είδαν τα σημάδια που έκανε. Διότι από πολλούς δαιμονισμένους βγήκαν ακάθαρτα πνεύματα, κραυγάζοντας με δυνατή φωνή, και πολλοί παράλυτοι ή χωλοί θεραπεύτηκαν. Έτσι, υπήρχε μεγάλη χαρά σε εκείνη την πόλη. Υπήρχε ένας άντρας ονόματι Σίμων, ο οποίος στο παρελθόν είχε ασκήσει μαγεία στην πόλη και κατέπληξε τους κατοίκους της Σαμάρειας, λέγοντας ότι ο ίδιος ήταν κάποιος σπουδαίος. Όλοι του έδωσαν προσοχή, από τον μικρό έως τον μεγαλύτερο, λέγοντας:

«Αυτός ο άνθρωπος είναι η δύναμη του Θεού που ονομάζεται Μεγάλη». Όταν όμως πίστεψαν τον Φίλιππο καθώς κήρυττε τα καλά νέα για τη βασιλεία του Θεού και το όνομα του Ιησού Χριστού, βαπτίστηκαν, και άνδρες και γυναίκες. Ακόμη και ο ίδιος ο Σίμων πίστεψε, και αφού βαπτίστηκε συνέχισε με τον Φίλιππο. Βλέποντας σημεία και μεγάλα θαύματα έμεινε κατάπληκτος. Όταν οι απόστολοι στην Ιερουσαλήμ άκουσαν ότι η Σαμάρεια είχε λάβει τον λόγο του Θεού, τους έστειλαν τον Πέτρο και τον Ιωάννη, που κατέβηκαν και προσευχήθηκαν γι' αυτούς για να λάβουν το Άγιο Πνεύμα, επειδή δεν είχε πέσει ακόμη πάνω σε κανέναν από αυτούς, αλλά είχαν βαπτιστεί μόνο στο όνομα του Κυρίου Ιησού. Έπειτα έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους και έλαβαν το Άγιο Πνεύμα. Όταν ο Σίμων είδε ότι το Πνεύμα δόθηκε μέσω της τοποθέτησης των χεριών των αποστόλων, τους πρόσφερε χρήματα, λέγοντας: «Δώστε μου και αυτή τη δύναμη, για να λάβει το Άγιο Πνεύμα όποιος θα βάλω τα χέρια μου». Ο Πέτρος του είπε: Ας χαθεί το ασήμι σου μαζί σου. γιατί νόμιζες ότι μπορούσες να αποκτήσεις το δώρο του Θεού με χρήματα! Δεν έχετε ούτε μέρος ούτε κλήρο σε αυτό το θέμα, γιατί η καρδιά σας δεν είναι σωστή ενώπιον του Θεού. Μετανοήστε, λοιπόν, για αυτήν την κακία σας και προσευχηθείτε στον Κύριο, ώστε, αν είναι δυνατόν, να σας συγχωρεθεί η πρόθεση της καρδιάς σας. Διότι βλέπω ότι βρίσκεσαι στη χολή της πικρίας και στο δεσμό της ανομίας». Ο Σίμων απάντησε: «Προσευχήσου για μένα στον Κύριο, για να μη με πέσει τίποτα από όσα είπες»» (Πράξεις 8:4-24).

Αιθίοπας ευνούχος

«Ένας άγγελος Κυρίου είπε στον Φίλιππο: Σήκω και πήγαινε προς τα νότια στο δρόμο που κατεβαίνει από την Ιερουσαλήμ στη Γάζα. Αυτό είναι ένα έρημο μέρος. Σηκώθηκε και πήγε. Υπήρχε ένας Αιθίοπας, ένας ευνούχος, ένας αξιωματούχος της αυλής της Κανδάκης, βασίλισσας των Αιθίοπων, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για όλο τον θησαυρό της. Είχε έρθει στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσει και επέστρεφε καθισμένος στο άρμα του και διάβαζε τον προφήτη Ησαΐα. Το Πνεύμα είπε στον Φίλιππο: «Πήγαινε και μπες σε αυτό το άρμα». Ο Φίλιππος έτρεξε κοντά του και τον άκουσε να διαβάζει τον προφήτη Ησαΐα και τον ρώτησε: "Καταλαβαίνεις τι διαβάζεις;" Είπε, "Πώς μπορώ, εκτός αν κάποιος με καθοδηγήσει;" Κάλεσε τον Φίλιππο να έρθει και να καθίσει μαζί του. Τώρα το εδάφιο της Γραφής που διάβαζε ήταν το εξής: «Σαν πρόβατο τον οδήγησαν στη

σφαγή και σαν αρνί μπροστά στον κουρευτή του σιωπά, έτσι δεν ανοίγει το στόμα του. Στην ταπεινώσή του αρνήθηκε τη δικαιοσύνη. Ποιος μπορεί να περιγράψει τη γενιά του; Διότι η ζωή του αφαιρέθηκε από τη γη». Ο ευνούχος είπε στον Φίλιππο: «Για ποιον, σε ρωτώ, το λέει αυτό ο προφήτης, για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλο;». Τότε ο Φίλιππος άνοιξε το στόμα του και ξεκινώντας με αυτή τη Γραφή του είπε τα καλά νέα για τον Ιησού. Καθώς πήγαιναν στο δρόμο, έφτασαν σε λίγο νερό, και ο ευνούχος είπε: «Κοίτα, εδώ είναι νερό! Τι με εμποδίζει να βαπτιστώ;». Έτσι, πρόσταξε το άρμα να σταματήσει, και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και τον βάπτισε. Και όταν βγήκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου παρέσυρε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πια, και συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος». (Πράξεις 8:26-40) Ποιος μπορεί να περιγράψει τη γενιά του; Διότι η ζωή του αφαιρέθηκε από τη γη». Ο ευνούχος είπε στον Φίλιππο: «Για ποιον, σε ρωτώ, το λέει αυτό ο προφήτης, για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλο;». Τότε ο Φίλιππος άνοιξε το στόμα του και ξεκινώντας με αυτή τη Γραφή του είπε τα καλά νέα για τον Ιησού. Καθώς πήγαιναν στο δρόμο, έφτασαν σε λίγο νερό, και ο ευνούχος είπε: «Κοίτα, εδώ είναι νερό! Τι με εμποδίζει να βαπτιστώ;». Έτσι, πρόσταξε το άρμα να σταματήσει, και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και τον βάπτισε. Και όταν βγήκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου παρέσυρε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πια, και συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος». (Πράξεις 8:26-40) Ποιος μπορεί να περιγράψει τη γενιά του; Διότι η ζωή του αφαιρέθηκε από τη γη». Ο ευνούχος είπε στον Φίλιππο: «Για ποιον, σε ρωτώ, το λέει αυτό ο προφήτης, για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλο;». Τότε ο Φίλιππος άνοιξε το στόμα του και ξεκινώντας με αυτή τη Γραφή του είπε τα καλά νέα για τον Ιησού. Καθώς πήγαιναν στο δρόμο, έφτασαν σε λίγο νερό, και ο ευνούχος είπε: «Κοίτα, εδώ είναι νερό! Τι με εμποδίζει να βαπτιστώ;». Έτσι, πρόσταξε το άρμα να σταματήσει,

και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και τον βάπτισε. Και όταν βγήκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου παρέσυρε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πια, και συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος». (Πράξεις 8:26-40) για τον εαυτό του ή για κάποιον άλλο;». Τότε ο Φίλιππος άνοιξε το στόμα του και ξεκινώντας με αυτή τη Γραφή του είπε τα καλά νέα για τον Ιησού. Καθώς πήγαιναν στο δρόμο, έφτασαν σε λίγο νερό, και ο ευνούχος είπε: «Κοίτα, εδώ είναι νερό! Τι με εμποδίζει να βαφτιστώ;». Έτσι, πρόσταξε το άρμα να σταματήσει, και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και τον βάπτισε. Και όταν βγήκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου παρέσυρε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πια, και συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος». (Πράξεις 8:26-40) και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος, και τον βάπτισε. Και όταν βγήκαν από το νερό, το Πνεύμα του Κυρίου παρέσυρε τον Φίλιππο, και ο ευνούχος δεν τον είδε πια, και συνέχισε το δρόμο του χαρούμενος». (Πράξεις 8:26-40)

thebiblewayonline.com/html/BaptismIntoChrist.html

Η Μεταστροφή του Σαούλ

«Ο Σαούλ, εξακολουθώντας να αναπνέει απειλές και φόνο εναντίον των μαθητών του Κυρίου, πήγε στον αρχιερέα και του ζήτησε γράμματα στις συναγωγές της Δαμασκού, ώστε αν έβρισκε κάποιον που ανήκει στην Οδό, άνδρες ή γυναίκες, να τους φέρει. δεσμευμένους στην Ιερουσαλήμ. Τώρα καθώς προχωρούσε, πλησίασε τη Δαμασκό, και ξαφνικά ένα φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω του. Και πέφτοντας στο έδαφος άκουσε μια φωνή να του λέει: "Σαούλ, Σαούλ, γιατί με διώκεις;" Και είπε: «Ποιος είσαι, Κύριε;». Είπε: «Εγώ είμαι ο Ιησούς, τον οποίο καταδιώκετε. Σηκωθείτε και μπειτε στην πόλη, και θα σας πουν τι πρέπει να κάνετε ». Οι άνδρες που ταξίδευαν μαζί του έμειναν αμίλητοι, άκουγαν τη φωνή αλλά δεν έβλεπαν κανέναν. Ο Σαούλ σηκώθηκε από το έδαφος και, παρόλο που τα μάτια του ήταν ανοιχτά, δεν είδε τίποτα. Έτσι, τον πήραν από το χέρι και τον έφεραν στη Δαμασκό. Και για τρεις μέρες έμεινε χωρίς όραση και ούτε έτρωγε ούτε ήπια». (Πράξεις 9:1-9)

«Υπήρχε ένας μαθητής στη Δαμασκό, ονόματι Ανανίας. Ο Κύριος του είπε σε όραμα: «Ανανίας» «Σήκω και πήγαινε στην οδό που λέγεται Ευθεία, και στο σπίτι του Ιούδα ψάξε να βρεις έναν άνθρωπο από την Ταρσό που ονομαζόταν Σαούλ, γιατί ιδού, προσεύχεται, και είδε σε όραμα μπήκε ένας άντρας ονόματι Ανανίας και έβαλε τα χέρια του πάνω του για να ξαναβρεί την όρασή του». Αλλά ο Ανανίας απάντησε: «Κύριε, άκουσα από πολλούς για αυτόν τον άνθρωπο, πόσο κακό έκανε στους αγίους σου στην Ιερουσαλήμ. Έχει εξουσία από τους αρχιερείς να δεσμεύει όλους όσους επικαλούνται το όνομά σου». Αλλά ο Κύριος του είπε: Πήγαινε, γιατί είναι το εκλεκτό μου όργανο για να φέρω το όνομά μου ενώπιον των εθνών και των βασιλιάδων και των γιων Ισραήλ. Γιατί θα του δείξω πόσα πρέπει να υποφέρει για χάρη του ονόματός μου». Έτσι, ο Ανανίας έφυγε και μπήκε στο σπίτι. Βάζοντας τα χέρια του πάνω του είπε: «Αδελφέ Σαούλ, ο Κύριος Ιησούς που σου φάνηκε στον δρόμο από τον οποίο ήρθες με έστειλε για να ανακτήσεις την όρασή σου και να γεμίσεις με Άγιο Πνεύμα». Αμέσως κάτι σαν λέπια έπεσε από τα μάτια του και ξαναβρήκε την όρασή του. Τότε αναστήθηκε και βαφτίστηκε. και παίρνοντας τροφή, ενισχύθηκε». (Πράξεις 9:10-19)

«Για μερικές μέρες ήταν με τους μαθητές στη Δαμασκό. Αμέσως κήρυξε τον Ιησού στις συναγωγές λέγοντας: «Είναι ο Υιός του Θεού». Όλοι όσοι τον άκουσαν έμειναν κατάπληκτοι και είπαν: «Δεν είναι αυτός ο άνθρωπος που έκανε όλεθρο στην Ιερουσαλήμ εκείνων που επικαλούνταν αυτό το όνομα; Δεν ήρθε εδώ για αυτό το σκοπό, να τους φέρει δεμένους μπροστά στους αρχιερείς;». Αλλά ο Σαούλ αύξανε ακόμη περισσότερο σε δύναμη και μπέρδεψε τους Εβραίους που ζούσαν στη Δαμασκό αποδεικνύοντας ότι ο Ιησούς ήταν ο Χριστός. Όταν πέρασαν πολλές μέρες, οι Ιουδαίοι συνωμότησαν να τον σκοτώσουν, αλλά η συνωμοσία τους έγινε γνωστή στον Σαούλ. Παρακολουθούσαν τις πύλες μέρα και νύχτα για να τον σκοτώσουν, αλλά οι μαθητές του τον πήραν τη νύχτα και τον κατέβασαν από ένα ανοιγμα στον τοίχο, κατεβάζοντάς τον σε ένα καλάθι». (Πράξεις 9:20-25)

«Όταν ήρθε στην Ιερουσαλήμ, προσπάθησε να ενωθεί με τους μαθητές. Όλοι τον φοβόντουσαν, γιατί δεν πίστευαν ότι ήταν μαθητής. Αλλά ο Βαρνάβας τον πήρε και τον έφερε στους αποστόλους και τους είπε πώς στο δρόμο είχε δει τον Κύριο, που του μίλησε, και πώς στη Δαμασκό είχε κηρύξει με τόλμη στο όνομα του Ιησού. Έτσι, μπαινόβγαινε ανάμεσά τους στην Ιερουσαλήμ,

κηρύττοντας με θάρρος στο όνομα του Κυρίου. Και μίλησε και αμφισβητούσε τους Ελληνιστές. Αλλά έπαγχαν να τον σκοτώσουν. Όταν το έμαθαν οι αδελφοί, τον κατέβασαν στην Καισάρεια και τον έστειλαν στην Ταρσό. Έτσι, η εκκλησία σε όλη την Ιουδαία και τη Γαλιλαία και τη Σαμάρεια είχε ειρήνη και χιζόταν. Περπατώντας με φόβο Κυρίου και με παρηγοριά του Αγίου Πνεύματος, πολλαπλασιάστηκε». (Πράξεις 9:26-31)

Ο Πέτρος θεραπεύει τον Αινεία και την Ταβιθά
«Στη Λύδδα ένας άνθρωπος που ονομαζόταν Αινείας ήταν παράλυτος και κληνήρης για οκτώ χρόνια ο Πέτρος του είπε: Αινεία, ο Ιησούς Χριστός σε θεραπεύει. σήκω και στρώνει το κρεβάτι σου». Αμέσως σηκώθηκε. Όλοι οι κάτοικοι της Λύδδας και του Σαρών τον είδαν και στράφηκαν στον Κύριο».

«Στην Ιόπη ένας μαθητής ονόματι Ταβιθά. Αρρώστησε και πέθανε. Οι μαθητές έστειλαν δύο άνδρες στον Πέτρο παρακινώντας τον: «Σε παρακαλώ έλα σε μας χωρίς καθυστέρηση». Ο Πέτρος σηκώθηκε και πήγε όταν έφτασε, τον πήγαν στο πάνω δωμάτιο. Όλες οι χήρες στάθηκαν δίπλα του κλαίγοντας και έδειχναν χιτώνες και άλλα ενδύματα που έφτιαχνε η Δόρκα ενώ ήταν μαζί τους. Ο Πέτρος τους έβγαλε όλους έξω, γονάτισε και προσευχήθηκε. και γυρνώντας προς το σώμα είπε: «Ταμπίθα, σήκω». Της έδωσε το χέρι του και τη σήκωσε. Τότε καλώντας τους αγίους και τις χήρες, την παρουσίασε ζωντανή. Έγινε γνωστό σε όλη την Ιόπη, και πολλοί πίστεψαν στον Κύριο. Έμεινε στην Ιόπη πολλές μέρες με έναν Σάιμον, βυρσοδέψη». (Πράξεις 9:32-43)

Κορνήλιος

«Υπήρχε ένας άνθρωπος με το όνομα Κορνήλιος, ένας ευσεβής άνθρωπος που φοβόταν τον Θεό με όλο το σπιτικό του, έδινε γενναιόδωρα ελεημοσύνη στον λαό και προσευχόταν συνεχώς στον Θεό. Περίπου την ένατη ώρα της ημέρας, είδε καθαρά σε όραμα έναν άγγελο του Θεού που είπε: «Κορνήλιος». Τον κοίταξε τρομαγμένος και είπε: «Τι είναι, Κύριε;» Και του είπε: «Οι προσευχές σου και οι ελεημοσύνες σου έχουν ανέβει ως μνημείο ενώπιον του Θεού. Στείλε άνδρες στην Ιόπη και φέρε έναν Σίμωνα που λέγεται Πέτρος. Διαμένει σε έναν Σίμωνα, έναν βυρσοδέψη, του οποίου το σπίτι είναι δίπλα στη θάλασσα." Όταν ο άγγελος που του μίλησε, έφυγε, κάλεσε δύο από τους υπηρέτες του και έναν ευσεβή στρατιώτη από αυτούς που τον

παρακολουθούσαν, και αφηγήθηκε τα πάντα τους έστειλε στην Ιόπη» (Πράξεις 10:1-8).

Το Όραμα του Πέτρου

«Την επόμενη μέρα, καθώς ήταν στο ταξίδι τους και πλησίαζαν στην πόλη, ο Πέτρος ανέβηκε στην ταράτσα περίπου την έκτη ώρα για να προσευχηθεί. Πείνασε και ήθελε κάτι να φάει, αλλά ενώ το ετοίμαζαν, έπεσε σε έκσταση και είδε τους ουρανούς να ανοίγουν και κάτι σαν ένα μεγάλο σεντόνι να κατεβαίνει και να πέφτει από τις τέσσερις γωνιές του στη γη. Σε αυτό υπήρχαν κάθε είδους ζώα και ερπετά και πουλιά του ουρανού. Του ακούστηκε μια φωνή: «Σήκω, Πέτρο. σκοτώστε και φάτε». Αλλά ο Πέτρος είπε: «Σε καμία περίπτωση, Κύριε. γιατί δεν έχω φάει ποτέ τίποτα κοινό ή ακάθαρτο». Η φωνή του ήρθε ξανά για δεύτερη φορά, «Ό,τι ο Θεός έχει καθαρίσει, μην το ονομάζεις κοινό». Αυτό συνέβη τρεις φορές, και το πράγμα ανέβηκε αμέσως στον ουρανό». (Πράξεις 10:9-16)

«Ενώ ο Πέτρος μπερδευόταν εσωτερικά για το τι θα μπορούσε να σημαίνει το όραμα που είχε δει, ιδού, οι άνδρες που στάλθηκαν από τον Κορνήλιο, αφού έκαναν έρευνα για το σπίτι του Σίμωνα, στάθηκαν στην πύλη και φώναζαν να ρωτήσουν αν ο Σίμων που ονομαζόταν Πέτρος διέμενε εκεί. Ενώ ο Πέτρος συλλογιζόταν το όραμα, το Πνεύμα του είπε: «Ιδού, τρεις άνδρες σε αναζητούν. Σηκωθείτε και κατεβείτε και συνοδέψτε τους χωρίς δισταγμό, γιατί τους έστειλα». Ο Πέτρος κατέβηκε στους άντρες και είπε: «Είμαι αυτός που ψάχνετε. Ποιος είναι ο λόγος που έρχεσαι;». Είπαν: «Ο Κορνήλιος, ένας εκατόνταρχος, ένας ευθύς και θεοσεβούμενος άνθρωπος, για τον οποίο μιλάει καλά ολόκληρο το ιουδαϊκό έθνος, έλαβε εντολή από έναν άγιο άγγελο να σε στείλει να έρθεις στο σπίτι του και να ακούσει τι πρέπει να λένε.' Ο Πέτρος τους κάλεσε να είναι καλεσμένοι του». (Πράξεις 10:17-23)

«Την άλλη μέρα σηκώθηκε και έφυγε μαζί τους, και μερικοί από τους αδελφούς από την Ιόπη τον συνόδευσαν. Ο Κορνήλιος τους περίμενε και είχε καλέσει τους συγγενείς και τους στενούς του φίλους. Ο Πέτρος άνοιξε το στόμα του και είπε: «Αλήθεια καταλαβαίνω ότι ο Θεός δεν δείχνει μεροληψία, αλλά σε κάθε έθνος όποιος τον φοβάται και κάνει το σωστό είναι αποδεκτός από αυτόν. Όσο για τον λόγο που έστειλε στον Ισραήλ, κηρύττοντας καλά νέα ειρήνης μέσω του Ιησού Χριστού (αυτός είναι Κύριος όλων), εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε τι συνέβη σε όλη την Ιουδαία, ξεκινώντας από τη Γαλιλαία μετά το βάπτισμα που

κήρυξε ο Ιωάννης: πώς έχρισε ο Θεός τον Ιησού Ναζαρέτ με Άγιο Πνεύμα και με δύναμη. Περιφερόταν κάνοντας το καλό και θεραπεύοντας όλους όσους καταπιέζονταν από τον διάβολο, γιατί ο Θεός ήταν μαζί του. Είμαστε μάρτυρες όλων αυτών που έκανε τόσο στη χώρα των Εβραίων όσο και στην Ιερουσαλήμ. Τον σκότωσαν κρεμώντας τον σε ένα δέντρο, αλλά ο Θεός τον ανέστησε την τρίτη μέρα και τον έκανε να εμφανιστεί, όχι σε όλο τον λαό, αλλά σε εμάς που είχε επιλεγεί από τον Θεό ως μάρτυρες, που φάγαμε και ήπιαμε μαζί του μετά. αναστήθηκε από τους νεκρούς. Μας πρόσταξε να κηρύξουμε στον λαό και να καταθέσουμε ότι είναι αυτός που ορίστηκε από τον Θεό να είναι κριτής ζωντανών και νεκρών. Γι' αυτόν όλοι οι προφήτες μαρτυρούν ότι όποιος πιστεύει σε αυτόν λαμβάνει άφεση αμαρτιών μέσω του ονόματός του». (Πράξεις 10:24-43) Γι' αυτόν όλοι οι προφήτες μαρτυρούν ότι όποιος πιστεύει σε αυτόν λαμβάνει άφεση αμαρτιών μέσω του ονόματός του». (Πράξεις 10:24-43) Γι' αυτόν όλοι οι προφήτες μαρτυρούν ότι όποιος πιστεύει σε αυτόν λαμβάνει άφεση αμαρτιών μέσω του ονόματός του». (Πράξεις 10:24-43)

Το Άγιο Πνεύμα πέφτει στους Εθνικούς
«Ενώ ο Πέτρος έλεγε ακόμη αυτά τα πράγματα, το Άγιο Πνεύμα έπεσε πάνω σε όλους όσους άκουγαν τον λόγο. Οι πιστοί από τους περιτιμημένους (Εβραίους από την Ιόππη) που είχαν έρθει με τον Πέτρο έμειναν κατάπληκτοι, γιατί το δώρο του Αγίου Πνεύματος ξεχύθηκε ακόμη και στους εθνικούς. Γιατί τους άκουγαν να μιλούν σε γλώσσες και να επαινούν τον Θεό. Τότε ο Πέτρος είπε: «Μπορεί κανείς να κρατήσει νερό για να βαπτίσει αυτούς τους ανθρώπους, που έχουν λάβει το Άγιο Πνεύμα όπως κι εμείς;» Τους πρόσταξε να βαπτιστούν στο όνομα του Ιησού Χριστού. Μετά του ζήτησαν να παραμείνει για μερικές μέρες». (Πράξεις 10:44-48)

Ο Πέτρος αναφέρει στην Εκκλησία
«Οι απόστολοι και οι αδελφοί άκουσαν ότι και οι εθνικοί είχαν λάβει τον λόγο του Θεού. Έτσι, όταν ο Πέτρος ανέβηκε στην Ιερουσαλήμ, οι Χριστιανοί Εβραίοι τον επέκριναν λέγοντας: «Πήγες σε απερίτμητους και έφαγες μαζί τους» (αυτό ήταν ενάντια στις παραδόσεις τους). να πάει μαζί τους, χωρίς να κάνει διάκριση. Και αυτοί οι έξι αδερφοί με συνόδευσαν. Καθώς άρχισα να μιλάω, (στον Κορνήλιο) το Άγιο Πνεύμα έπεσε πάνω τους όπως και σε εμάς στην αρχή. Και θυμήθηκα τον λόγο του Κυρίου, πώς είπε: «Ο Ιωάννης βάπτισε με νερό, αλλά εσείς θα βαφτιστείτε με

το Άγιο Πνεύμα». Αν τότε ο Θεός τους έδωσε το ίδιο δώρο που έδωσε σε εμάς όταν πιστέψαμε στον Κύριο Ιησού Χριστό, ποιος ήμουν εγώ που μπορούσα να σταθώ εμπόδιο στο δρόμο του Θεού;». Όταν άκουσαν αυτά τα πράγματα, σώπασαν. Και δόξασαν τον Θεό, λέγοντας: «Τότε και στους εθνικούς ο Θεός έδωσε μετάνοια που οδηγεί στη ζωή». (Πράξεις 11:1-18)

Εκκλησία στην Αντιόχεια

«Τώρα εκείνοι που διασκορπίστηκαν εξαιτίας του διωγμού που σηκώθηκε για τον Στέφανο ταξίδεψαν μέχρι τη Φοινίκη και την Κύπρο και την Αντιόχεια, λέγοντας τον λόγο σε κανέναν εκτός από τους Ιουδαίους. Υπήρχαν όμως μερικοί από αυτούς, άνδρες της Κύπρου και της Κυρήνης, που όταν ήρθαν στην Αντιόχεια μίλησαν και στους Ελληνιστές κηρύττοντας τον Κύριο Ιησού. Το χέρι του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολλοί πιστοί στράφηκαν στον Κύριο. Η αναφορά γι' αυτό έφτασε στα αυτιά της εκκλησίας της Ιερουσαλήμ και έστειλαν τον Βαρνάβα στην Αντιόχεια. Όταν ήρθε και είδε τη χάρη του Θεού, χάρηκε και τους παρότρυνε όλους να μείνουν πιστοί στον Κύριο με ακλόνητο σκοπό, γιατί ήταν καλός άνθρωπος, γεμάτος Άγιο Πνεύμα και πίστη. Και πολύς κόσμος προστέθηκε στον Κύριο. Έτσι, ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό για να αναζητήσει τον Σαύλο, (που αργότερα ονομάστηκε Παύλος) όταν τον βρήκε, τον έφερε στην Αντιόχεια. Για έναν ολόκληρο χρόνο συναντήθηκαν με την εκκλησία και δίδαξαν πάρα πολύ κόσμο. Και στην Αντιόχεια οι μαθητές ονομάστηκαν πρώτα Χριστιανοί».

«Προφήτες κατέβηκαν από την Ιερουσαλήμ στην Αντιόχεια. Ένας από αυτούς, ονόματι Άγαβος, σηκώθηκε και προείπε από το Πνεύμα ότι θα γινόταν μεγάλος λιμός σε όλο τον κόσμο (αυτό έγινε στις ημέρες του Κλαύδιου). Έτσι, οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλει ανακούφιση στους αδελφούς που ζούσαν στην Ιουδαία». (Πράξεις 11:18-29)

Αρχίζει η δίωξη

«Την εποχή εκείνη ο Ηρώδης ο βασιλιάς έβαλε βίαια χέρια σε μερικούς που ανήκαν στην εκκλησία. Σκότωσε με το ξίφος τον Ιάκωβο, τον αδελφό του Ιωάννη, και όταν είδε ότι ήταν ευχάριστο στους Ιουδαίους, συνέλαβε και τον Πέτρο. Αυτό έγινε κατά τις ημέρες των Αζύμων. Όταν τον έπιασε, τον έβαλε στη φυλακή, παραδίδοντάς τον σε τέσσερις ομάδες στρατιωτών για να τον φυλάνε, με σκοπό μετά το Πάσχα να τον βγάλουν έξω στον λαό. Έτσι, ο Πέτρος κρατήθηκε στη φυλακή,

αλλά η εκκλησία έκανε ένθερμη προσευχή για αυτόν στον Θεό».

«Όταν ο Ηρώδης επρόκειτο να τον βγάλει έξω, εκείνη ακριβώς τη νύχτα, ο Πέτρος κοιμόταν ανάμεσα σε δύο στρατιώτες, δεμένος με δύο αλυσίδες, και φρουροί μπροστά στην πόρτα φρουρούσαν τη φυλακή. Ένας άγγελος Κυρίου στάθηκε δίπλα του, και ένα φως έλαμψε στο κελί. Χτύπησε τον Πέτρο στο πλάι και τον ξύπνησε λέγοντας: «Σήκω γρήγορα». Και οι αλυσίδες του έπεσαν από τα χέρια. Ο άγγελος του είπε: «Ντύσου και φόρεσε τα σανδάλια σου». «Τύλιξε τον μανδύα σου γύρω σου και ακολούθησέ με». Βγήκε έξω και τον ακολούθησε. Δεν ήξερε ότι αυτό που γινόταν από τον άγγελο ήταν πραγματικό, αλλά νόμιζε ότι έβλεπε ένα όραμα. Όταν πέρασαν την πρώτη και τη δεύτερη φρουρά, ήρθαν στη σιδερένια πύλη που οδηγούσε στην πόλη. Τους άνοιξε από μόνος του, και βγήκαν έξω και πέρασαν από έναν δρόμο, και αμέσως ο άγγελος τον άφησε. Όταν ο Πέτρος ήρθε στον εαυτό του, είπε:

«Ο Πέτρος πήγε στο σπίτι της Μαρίας, της μητέρας του Ιωάννη της οποίας το άλλο όνομα ήταν Μάρκος, όπου πολλοί ήταν συγκεντρωμένοι και προσεύχονταν. Όταν χτύπησε την πόρτα της πύλης, μια υπηρέτρια ονόματι Ρόδα ήρθε να απαντήσει. Αναγνωρίζοντας τη φωνή του Πέτρου, μέσα στη χαρά της δεν άνοιξε την πύλη, αλλά έτρεξε μέσα και ανέφερε ότι ο Πέτρος στεκόταν στην πύλη. Όταν άνοιξαν την πύλη, είδαν τον Πέτρο και έμειναν κατάπληκτοι. Κάνοντας τους νόημα με το χέρι του να σωπάσουν, τους περιέγραψε πώς ο Κύριος τον έβγαλε από τη φυλακή. Είπε: «Πες αυτά στον Ιάκωβο και στους αδελφούς». Μετά έφυγε και πήγε σε άλλο μέρος». (Πράξεις 12:1-19)

Ξεχωρίστε για να κηρύξετε τον Χριστό
«Τώρα ήταν στην εκκλησία της Αντιόχειας προφήτες και δάσκαλοι, ο Βαρνάβας, ο Συμεών που ονομαζόταν Νίγηρας, ο Λούκιος ο Κυρηναίος, ο Μανανή μέλος της αυλής του Ηρώδη του τετραάρχου και ο Σαούλ. Ενώ λάτρευαν τον Κύριο και νήστευαν, το Άγιο Πνεύμα είπε: Ξεχωρίστε για μένα τον Βαρνάβα και τον Σαύλο για το έργο στο οποίο τους κάλεσα. Έπειτα, αφού νήστευαν και προσευχήθηκαν, έβαλαν τα χέρια τους πάνω τους και τους απέστειλαν». (Πράξεις 13:1-3)

Το έργο του Σώματος του Χριστού

Πάφος

«Λοιπόν, αποσταλμένοι από το Άγιο Πνεύμα, κατέβηκαν στη Σαλαμίνα και κήρυξαν τον λόγο του

Θεού στις συναγωγές των Ιουδαίων. Όταν πέρασαν όλο το νησί μέχρι την Πάφο, έπεσαν πάνω σε κάποιον μάγο, έναν Εβραίο ψευδοπροφήτη που ονομαζόταν Μπαρ-Ιησούς. Ήταν μαζί με τον ανθύπατο Σέργιο Παύλο, έναν ευφυή άνθρωπο, ο οποίος κάλεσε τον Βαρνάβα και τον Σαύλο και ζήτησε να ακούσει τον λόγο του Θεού. Αλλά ο Ελύμας τους εναντιώθηκε, επιδιώκοντας να απομακρύνει τον ανθύπατο από την πίστη. Ο Σαούλ τώρα που κάλεσε τον Παύλο, γεμάτος με Άγιο Πνεύμα, τον κοίταξε προσεκτικά και είπε: «Υιέ του διαβόλου, εχθρός κάθε δικαιοσύνης, γεμάτος κάθε απάτη και κακία, δεν θα σταματήσεις να στραβώνεις τα ίσια μονοπάτια του Κυρίου? Ιδού, το χέρι του Κυρίου είναι επάνω σου, και θα είσαι τυφλός και δεν θα μπορείς να δεις τον ήλιο για λίγο». Αμέσως έπεσε πάνω του ομίχλη και σκοτάδι, και τριγυρνούσε αναζητώντας ανθρώπους να τον οδηγήσουν από το χέρι. Ο ανθύπατος πίστεψε, όταν είδε τι είχε συμβεί, γιατί έμεινε έκπληκτος με τη διδασκαλία του Κυρίου». (Πράξεις 13:4-12)

Αντιόχεια στην Πισιδία

«Ο Παύλος και οι σύντροφοί του απέπλευσαν στην Αντιόχεια της Πισιδίας. Το Σάββατο πήγαν στη συναγωγή και κάθισαν. Μετά την ανάγνωση του Νόμου και των Προφητών, οι άρχοντες της συναγωγής τους έστειλαν μήνυμα, λέγοντας: «Αδελφοί, αν έχετε κάποια προτροπή για τον λαό, πείτε την». Ο Παύλος σηκώθηκε και κάνοντας νόημα με το χέρι του είπε: Άνδρες Ισραήλ και εσείς που φοβάστε τον Θεό, ακούστε. Ο Θεός αυτού του λαού Ισραήλ διάλεξε τους πατέρες μας και έκανε τον λαό μεγάλο κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στη γη της Αιγύπτου, και με υψωμένο το χέρι τους οδήγησε έξω από αυτήν. Και για σαράντα περίπου χρόνια τα άντεξε στην έρημο. Αφού κατέστρεψε επτά έθνη στη γη Χαναάν, τους έδωσε τη γη τους ως κληρονομιά. Όλα αυτά κράτησαν περίπου 450 χρόνια. Στη συνέχεια τους έδωσε δικαστές μέχρι τον προφήτη Σαμουήλ. Τότε ζήτησαν βασιλιά, και ο Θεός τους έδωσε τον Σαούλ. Όταν τον απομάκρυνε, ανέδειξε τον Δαβίδ για βασιλιά τους, για τον οποίο μαρτύρησε και είπε: «Βρήκα στον Δαβίδ, τον γιο του Ιεσσαί, έναν άνθρωπο σύμφωνα με την καρδιά μου, που θα κάνει όλο το θέλημά μου». Από τους απογόνους αυτού του ανθρώπου ο Θεός έφερε στον Ισραήλ έναν Σωτήρα, τον Ιησού, όπως υποσχέθηκε. Πριν από τον ερχομό του, ο Ιωάννης (ο Βαπτιστής)

είχε κηρύξει ένα βάπτισμα μετανοίας (όχι συγχώρεσης ή σωτηρίας) σε όλο το λαό του Ισραήλ. Όταν ο Ιωάννης τελείωνε την πορεία του είπε, ιδού, μετά από μένα έρχεται ένας (ο Ιησούς ο Μεσσίας), του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω τα σανδάλια των ποδιών του». (Πράξεις 13:13-25) Ο Ιωάννης (ο Βαπτιστής) είχε κηρύξει ένα βάπτισμα μετανοίας (όχι συγχώρεσης ή σωτηρίας) σε όλο τον λαό του Ισραήλ. Όταν ο Ιωάννης τελείωνε την πορεία του είπε, ιδού, μετά από μένα έρχεται ένας (ο Ιησούς ο Μεσσίας), του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω τα σανδάλια των ποδιών του». (Πράξεις 13:13-25) Ο Ιωάννης (ο Βαπτιστής) είχε κηρύξει ένα βάπτισμα μετανοίας (όχι συγχώρεσης ή σωτηρίας) σε όλο τον λαό του Ισραήλ. Όταν ο Ιωάννης τελείωνε την πορεία του είπε, ιδού, μετά από μένα έρχεται ένας (ο Ιησούς ο Μεσσίας), του οποίου δεν είμαι άξιος να λύσω τα σανδάλια των ποδιών του». (Πράξεις 13:13-25)

«Όσοι κατοικούν στην Ιερουσαλήμ και οι άρχοντες τους, επειδή δεν τον αναγνώρισαν ούτε κατάλαβαν τα λόγια των προφητών, που διαβάζονται κάθε Σάββατο, τα εκπλήρωσαν καταδικάζοντάς τον. Αυτοί ούτε ο Πιλάτος δεν βρήκαν σε αυτόν καμία ενοχή άξια θανάτου ζήτησαν από τον Πιλάτο να τον εκτελέσει. Αφού εκτέλεσαν όλα όσα ήταν γραμμένα για αυτόν, τον κατέβασαν από το δέντρο και τον έβαλαν σε έναν τάφο. Ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς και για πολλές μέρες εμφανιζόταν σε όσους είχαν ανέβει μαζί του από τη Γαλιλαία στην Ιερουσαλήμ, οι οποίοι είναι τώρα μάρτυρές του στον λαό. Σας μεταφέρουμε τα καλά νέα ότι αυτό που υποσχέθηκε ο Θεός στους πατέρες, έχει εκπληρωθεί όπως είναι γραμμένο στον δεύτερο Ψαλμό, «Εσύ είσαι ο Υιός μου, σήμερα σε γέννησα». Σε άλλον ψαλμό ο Δαβίδ είπε «Δεν θα αφήσεις τον Άγιο σου να δει διαφθορά». Όπως ξέρετε, ο Δαβίδ πέθανε και τέθηκε μαζί με τους πατέρες του και είδε διαφθορά, αλλά αυτός που ανέστησε ο Θεός δεν είδε διαφθορά. Ας γίνει γνωστό μέσω αυτού του ανθρώπου (του Ιησού από τη Ναζαρέτ, του Χριστού) η άφεση των αμαρτιών σας κηρύσσεται, και από αυτόν καθένας που πιστεύει ελευθερώνεται από όλα όσα δεν θα μπορούσατε να ελευθερωθείτε με τον νόμο του Μωυσή». (Πράξεις 13:26-39)

«Προσέχετε, λοιπόν, μήπως συμβεί αυτό που λέγεται στους Προφήτες: «Κοιτάξτε, κοροϊδευτές, εκπλαγείτε και χαθείτε. γιατί κάνω ένα έργο στις

μέρες σου, ένα έργο που δεν θα το πιστέψεις, ακόμα κι αν σου το πει». Καθώς έβγαιναν έξω, οι άνθρωποι παρακαλούσαν να τους πουν αυτά τα πράγματα το επόμενο Σάββατο. Αφού διαλύθηκε η συνάντηση της συναγωγής, πολλοί Εβραίοι και ευσεβείς προσήλυτοι στον Ιουδαϊσμό ακολούθησαν τον Παύλο και ο Βαρνάβας τους παρότρυνε να συνεχίσουν στη χάρη του Θεού. Το επόμενο Σάββατο συγκεντρώθηκε σχεδόν όλη η πόλη για να ακούσει τον λόγο του Κυρίου. Όταν όμως οι Ιουδαίοι είδαν τα πλήθη, γέμισαν ζήλια και άρχισαν να αντικρούουν τα λεγόμενα του Παύλου, υβρίζοντας τον. Ο Παύλος και ο Βαρνάβας μίλησαν με τόλμη, λέγοντας: «Ήταν απαραίτητο να ειπωθεί πρώτα σε εσάς ο λόγος του Θεού. Εφόσον το παραμερίζετε και κρίνετε τον εαυτό σας ανάξιο της αιώνιας ζωής, ιδού, στρεφόμεστε στους Εθνικούς. Γιατί έτσι μας πρόσταξε ο Κύριος, λέγοντας: Σε έκανα φως για τα έθνη, για να φέρεις τη σωτηρία στα έπερατα της γης». Όταν το άκουσαν αυτό οι Εθνικοί, άρχισαν να χαίρονται και να δοξάζουν τον λόγο του Κυρίου, πολλοί πίστεψαν και ο λόγος του Κυρίου διαδόθηκε σε όλη την περιοχή. Αλλά οι Εβραίοι υποκίνησαν τις ευσεβείς γυναίκες και τους αρχηγούς της πόλης, προκάλεσαν διωγμό και τους έδιωξαν από την περιοχή τους. Οι μαθητές ήταν γεμάτοι με χαρά και με Άγιο Πνεύμα». (Πράξεις 13:40-52) πολλοί πίστεψαν και ο λόγος του Κυρίου διαδόθηκε σε όλη την περιοχή. Αλλά οι Εβραίοι υποκίνησαν τις ευσεβείς γυναίκες και τους αρχηγούς της πόλης, προκάλεσαν διωγμό και τους έδιωξαν από την περιοχή τους. Οι μαθητές ήταν γεμάτοι με χαρά και με Άγιο Πνεύμα». (Πράξεις 13:40-52)

Ικόνιο

«Στο Ικόνιο μιλούσαν (διήγγειλαν τον Λόγο του Θεού) στη συναγωγή με τέτοιο τρόπο που πίστευαν μεγάλος αριθμός Εβραίων και Ελλήνων. Αλλά οι άπιστοι Ιουδαίοι ξεσήκωσαν τους εθνικούς και δηλητηρίασαν το μυαλό τους εναντίον των αδελφών. Έμειναν για πολύ καιρό, μιλώντας με θάρρος για τον Κύριο, ο οποίος μαρτύρησε τον λόγο της χάρις του, δίνοντας σημεία και θαύματα να γίνουν με τα χέρια

τους. Οι άνθρωποι της πόλης ήταν διχασμένοι. Άλλοι τάχθηκαν στο πλευρό των Εβραίων και άλλοι με τους αποστόλους. Όταν έγινε προσπάθεια τόσο από Εθνικούς όσο και από Εβραίους, με τους ηγεμόνες τους, να τους κακομεταχειριστούν και να τους λιθοβολήσουν, το έμαθαν και κατέφυγαν στα Λύστρα και τη Δέρβη για να κηρύξουν το ευαγγέλιο». (Πράξεις 14:1-7)

Λύστρα

«Στα Λύστρα ήταν ένας άντρας ανάπηρος εκ γενετής και δεν είχε περπατήσει ποτέ. Άκουσε τον Παύλο να μιλάει. Ο Παύλος, κοιτώντας τον προσεκτικά και βλέποντας ότι είχε πίστη να γίνει καλά, είπε με δυνατή φωνή: «Στάσου όρθιος στα πόδια σου». Σηκώθηκε και άρχισε να περπατάει. Τα πλήθη είδαν τι είχε κάνει ο Παύλος, ύψωσαν τις φωνές τους, λέγοντας στα Λυκαονικά: «Οι θεοί κατέβηκαν σε εμάς με ομοίωση ανθρώπων!». Ο Βαρνάβας, ονόμασαν Δία, και ο Παύλος, ο Ερμής, ο ιερέας του Δία, του οποίου ο ναός ήταν στην είσοδο της πόλης, έφερε βόδια και γιρλάντες στις πύλες και ήθελε να προσφέρει θυσία μαζί με τα πλήθη. Αλλά ο Βαρνάβας και ο Παύλος έσκισαν τα ρούχα τους και όρμησαν μέσα στο πλήθος, φωνάζοντας: «Άνδρες, γιατί κάνετε αυτά τα πράγματα; Και εμείς είμαστε άνθρωποι, όμοιοι με εσάς, και σας φέρνουμε καλά νέα (σωτηρία), ότι πρέπει να στραφείτε από αυτά τα μάταια πράγματα σε έναν ζωντανό Θεό, που έφτιαξε τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα και όλα όσα είναι μέσα τους. Στις προηγούμενες γενιές επέτρεψε σε όλα τα έθνη να βαδίσουν με τους δικούς τους δρόμους. Ωστόσο, δεν άφησε τον εαυτό του χωρίς μαρτυρία, γιατί έκανε καλό δίνοντάς σας βροχές από τον ουρανό και καρποφόρες εποχές, χορτάζοντας τις καρδιές σας με τροφή και αγαλλίαση». Ακόμη και με αυτά τα λόγια, μετά βίας εμπόδισαν τους ανθρώπους να τους προσφέρουν θυσίες. Εβραίοι ήρθαν από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, και αφού έπεισαν τα πλήθη, λιθοβόλησαν τον Παύλο και τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι ήταν νεκρός. Όταν οι μαθητές συγκεντρώθηκαν γύρω του, σηκώθηκε και μπήκε στην πόλη». (Πράξεις 14:8-20) γιατί έκανε καλό δίνοντάς σας βροχές από τον ουρανό και καρποφόρες εποχές, χορτάζοντας τις καρδιές σας με τροφή και χαρά». Ακόμη και με αυτά τα λόγια, μετά βίας εμπόδισαν τους ανθρώπους να τους προσφέρουν θυσίες. Εβραίοι ήρθαν από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, και αφού έπεισαν τα πλήθη,

λιθοβόλησαν τον Παύλο και τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι ήταν νεκρός. Όταν οι μαθητές συγκεντρώθηκαν γύρω του, σηκώθηκε και μπήκε στην πόλη». (Πράξεις 14:8-20) γιατί έκανε καλό δίνοντάς σας βροχές από τον ουρανό και καρποφόρες εποχές, χορτάζοντας τις καρδιές σας με τροφή και χαρά». Ακόμη και με αυτά τα λόγια, μετά βίας εμπόδισαν τους ανθρώπους να τους προσφέρουν θυσίες. Εβραίοι ήρθαν από την Αντιόχεια και το Ικόνιο, και αφού έπεισαν τα πλήθη, λιθοβόλησαν τον Παύλο και τον έσυραν έξω από την πόλη, νομίζοντας ότι ήταν νεκρός. Όταν οι μαθητές συγκεντρώθηκαν γύρω του, σηκώθηκε και μπήκε στην πόλη». (Πράξεις 14:8-20)

Δέρβη, και πίσω στα Λύστρα, το Ικόνιο και την Αντιόχεια

«Την επόμενη μέρα πήγαν στο Derbe. Όταν κήρυξαν το ευαγγέλιο σε εκείνη την πόλη και έκαναν πολλούς μαθητές, επέστρεψαν στα Λύστρα και στο Ικόνιο και στην Αντιόχεια, ενισχύοντας τις ψυχές των μαθητών, ενθαρρύνοντάς τους να συνεχίσουν στην πίστη και λέγοντας ότι μέσα από πολλές θλίψεις πρέπει να εισέλθουμε η βασιλεία του Θεού. Όταν τους όρισαν πρεσβυτέρους σε κάθε εκκλησία, με προσευχή και νηστεία τους παρέδωσαν στον Κύριο στον οποίο είχαν πιστέψει. Στη συνέχεια πέρασαν από την Πισιδία και ήρθαν στην Παμφυλία, την Πέργα και την Ατταλία κηρύσσοντας τον Χριστό. Από εκεί έπλευσαν στην Αντιόχεια, όπου είχαν παραπεμφθεί στη χάρη του Θεού για το έργο που είχαν εκπληρώσει».

Διαμάχη για την περιτομή

«Κάποιοι άντρες κατέβηκαν από την Ιουδαία και δίδασκαν: «Αν δεν περιτμηθείτε σύμφωνα με το έθιμο του Μωυσή, δεν μπορείτε να σωθείτε». Αφού ο Παύλος και ο Βαρνάβας είχαν μια μικρή διχόνοια και συζήτηση μαζί τους, έστειλαν μια αντιπροσωπεία στην Ιερουσαλήμ στους αποστόλους και τους πρεσβυτέρους για αυτό το ζήτημα. Τους υποδέχτηκε η εκκλησία, οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι δήλωσαν στη συνέχεια όλα όσα είχε κάνει ο Θεός μαζί τους. Ορισμένοι πιστοί που ανήκαν στο κόμμα των Φαρισαίων σηκώθηκαν και είπαν: «Είναι απαραίτητο να τους περιτμήσουμε και να τους διατάξουμε να τηρούν το νόμο του Μωυσή»» (Πράξεις 15:1-6).

«Οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι εξετάζουν αυτό το θέμα και μετά από πολλή συζήτηση, ο Πέτρος είπε:

«Αδελφοί, ξέρετε ότι στις πρώτες μέρες ο Θεός έκανε μια επιλογή ανάμεσά σας, να ακούσουν από το στόμα μου οι Εθνικοί τον λόγο του ευαγγελίου και να πιστέψουν. Ο Θεός, που γνωρίζει την καρδιά, τους μαρτύρησε, δίνοντάς τους το Άγιο Πνεύμα όπως έκανε και σε εμάς, και δεν έκανε διάκριση ανάμεσα σε εμάς και σε αυτούς, αφού καθάρισε τις καρδιές τους με πίστη. Επομένως, γιατί δοκιμάζετε τον Θεό βάζοντας έναν ζυγό στο λαιμό των μαθητών που ούτε οι πατέρες μας ούτε εμείς μπορέσαμε να αντέξουμε; Αλλά πιστεύουμε ότι θα σωθούμε μέσω της χάρης του Κυρίου Ιησού, όπως και αυτοί». (Πράξεις 15:7-11)

«Ο Βαρνάβας και ο Παύλος διηγήθηκαν ποια σημεία και θαύματα είχε κάνει ο Θεός μέσω αυτών μεταξύ των εθνών. Αφού τελείωσαν την ομιλία τους, φάνηκε καλό να τους στείλουμε τον Ιούδα, και ο Σίλας πήγε στην Αντιόχεια με τον Παύλο και τον Βαρνάβα με την εξής επιστολή: «Οι αδελφοί, και οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, στους αδελφούς που είναι από τα εθνικά Αντιόχεια και Συρία και Κιλικία, χαιρετισμούς. Εφόσον ακούσαμε ότι κάποιοι βγήκαν από κοντά μας και σας ταλαιπώρησαν με λόγια, ταράζοντας το μυαλό σας, αν και δεν τους δώσαμε οδηγίες, μας φάνηκε καλό, αφού συμφωνήσαμε, να διαλέξουμε ανθρώπους και να σας τους στείλουμε μαζί με τους αγαπημένους μας Βαρνάβα και Παύλο, άντρες που διακινδύνευσαν τη ζωή τους για χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Έχουμε στείλει λοιπόν τον Ιούδα και τον Σίλα, οι οποίοι θα σας πουν τα ίδια από στόμα σε στόμα. Διότι φάνηκε καλό στο Άγιο Πνεύμα και σε εμάς να μην σας βάλουμε μεγαλύτερο βάρος από αυτές τις απαιτήσεις: να απέχετε από ό,τι θυσιάστηκε στα είδωλα, και από αίμα, και από ό,τι στραγγαλίστηκε, και από σεξουαλική ανηθικότητα. Αν κρατηθείτε από αυτά, θα κάνετε καλά. Αποχαιρετισμός.» (Πράξεις 15:12-29)

«Στην Αντιόχεια, και αφού συγκέντρωσαν την εκκλησία, παρέδωσαν την επιστολή. Όταν το διάβασαν, χάρηκαν για την ενθάρρυνση του. Ο Ιούδας και ο Σίλας, που ήταν και οι ίδιοι προφήτες, ενθάρρυναν και ενίσχυσαν τους αδελφούς με πολλά λόγια και μετά επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ. Αλλά ο Παύλος και ο Βαρνάβας παρέμειναν στην Αντιόχεια, διδάσκοντας και κηρύττοντας τον λόγο του Κυρίου, μαζί με πολλούς άλλους επίσης». (Πράξεις 15:30-35)

Paul Revisits

«Μετά από μερικές μέρες ο Παύλος είπε στον Βαρνάβα: Ας επιστρέψουμε και ας επισκεφτούμε τους αδελφούς

σε κάθε πόλη όπου κηρύξαμε τον λόγο του Κυρίου, και ας δούμε πώς είναι. Ο Βαρνάβας ήθελε να πάρει μαζί τους τον Ιωάννη που τον έλεγαν Μάρκο. Ο Παύλος σκέφτηκε καλύτερα να μην πάρει μαζί τους κάποιον που είχε αποσυρθεί από αυτούς στην Παμφυλία και δεν είχε πάει μαζί τους στη δουλειά. Έτσι, που χώρισαν ο ένας από τον άλλον. Ο Βαρνάβας πήρε μαζί του τον Μάρκο και έπλευσε στην Κύπρο, ο Παύλος διάλεξε τον Σίλα και πέρασε από τη Συρία και την Κιλικία, ενισχύοντας τις εκκλησίες». (Πράξεις 15:36-41)

«Ο Παύλος ήρθε επίσης στη Δέρβη και στα Λύστρα. Ήταν εκεί ένας μαθητής, ονόματι Τιμόθεος για τον οποίο μιλούσαν καλά οι αδελφοί στα Λύστρα και στο Ικόνιο. Ο Τιμόθεος συνόδευσε τον Παύλο καθώς περνούσαν μέσα από τις πόλεις, τους παρέδωσαν για να τηρηθούν οι αποφάσεις που είχαν λάβει οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι που βρίσκονταν στην Ιερουσαλήμ». (Πράξεις 16:1-5)

Μακεδόνας

«Πέρασαν από την περιοχή της Φρυγίας και της Γαλατίας. Όταν ανέβηκαν στη Μυσία, προσπάθησαν να πάνε στη Βιθυνία, αλλά το Πνεύμα του Ιησού δεν τους επέτρεψε. Περνώντας λοιπόν από τη Μυσία, κατέβηκαν στην Τρωάδα. Ένα όραμα εμφανίστηκε στον Παύλο τη νύχτα: ένας Μακεδόνας στεκόταν εκεί, τον παρακινούσε και του έλεγε: «Πήγαινε στη Μακεδονία και βοήθησέ μας». Όταν ο Παύλος είδε το όραμα, αναζητήσαμε αμέσως να πάμε στη Μακεδονία, καταλήγοντας ότι ο Θεός μας είχε καλέσει να κηρύξουμε το ευαγγέλιο σε αυτούς». (Πράξεις 16:6-10)

Λίδια

Έτσι, ξεκινώντας από την Τρωάδα, έφτασαν στους Φιλίππους. Την ημέρα του Σαββάτου βγήκαμε έξω από την πύλη στην όχθη του ποταμού, όπου υποθέταμε ότι υπήρχε χώρος προσευχής, και καθίσαμε και μιλήσαμε στις γυναίκες που είχαν συγκεντρωθεί. Μια που μας άκουσε ήταν μια γυναίκα που λεγόταν Λυδία, από την πόλη των Θυατείρων, πωλήτρια πορφυρών ειδών, που ήταν λάτρης του Θεού. Ο Κύριος άνοιξε την καρδιά της για να δώσει προσοχή σε όσα είπε ο Παύλος. Αφού βαφτίστηκε, αλλά και το σπιτικό της, μας παρότρυνε λέγοντας: «Αν με κρίνεις πιστό στον Κύριο, έλα στο σπίτι μου και μείνε». (Πράξεις 16:11-15)

Ο δεσμοφύλακας

«Μια σκλάβια που είχε πνεύμα μαντικής και έφερε στους ιδιοκτήτες της πολλά κέρδη μέσω της περιουσίας τους ακολούθησε, φωνάζοντας: «Αυτοί οι άνδρες είναι δούλοι του Υψίστου Θεού, που σας διακηρύσσουν την οδό της σωτηρίας». Συνέχισε να το κάνει αυτό για πολλές μέρες. Ο Παύλος γύρισε και είπε στο πνεύμα: «Σε διατάζω στο όνομα του Ιησού Χριστού να βγεις από αυτήν». Βγήκε την ίδια ώρα. Οι ιδιοκτήτες της είδαν ότι η ελπίδα τους για κέρδος είχε χαθεί, έπιασαν τον Παύλο και τον Σίλα και τους έσυραν στην αγορά ενώπιον των αρχόντων και είπαν: «Αυτοί οι άνδρες είναι Ιουδαίοι και ταραάζουν την πόλη μας. Υποστηρίζουν έθιμα που δεν είναι νόμιμο για εμάς ως Ρωμαίους να δεχόμαστε ή να εφαρμόζουμε ». Οι δικαστές τους έσκισαν τα ενδύματα, τα χτύπησαν με ράβδους και τα έριξαν στη φυλακή, διατάζοντας τον δεσμοφύλακα να τα κρατήσει με ασφάλεια. Έχοντας λάβει αυτή την παραγγελία, τους έβαλε στην εσωτερική φυλακή και έσφιξε τα πόδια τους στα κοντάκια. Περί τα μεσάνυχτα ο Παύλος και ο Σίλας προσεύχονταν και έψαλλαν ύμνους στον Θεό, και οι κρατούμενοι τους άκουγαν, ξαφνικά έγινε μεγάλος σεισμός, ώστε τα θεμέλια της φυλακής κλονίστηκαν. Αμέσως άνοιξαν όλες οι πόρτες και λύθηκαν τα δεσμά όλων. Όταν ο δεσμοφύλακας ξύπνησε και είδε ότι οι πόρτες της φυλακής ήταν ανοιχτές, τράβηξε το σπαθί του και ήταν έτοιμος να αυτοκτονήσει, υποθέτοντας ότι οι κρατούμενοι είχαν δραπετεύσει. Αλλά ο Παύλος φώναξε με δυνατή φωνή, «Μην κάνεις κακό στον εαυτό σου, γιατί είμαστε όλοι εδώ». Ο δεσμοφύλακας φώναξε για φώτα και όρμησε μέσα, και τρέμοντας από φόβο έπεσε κάτω μπροστά στον Παύλο και στον Σίλα. Τότε τους έβγαλε έξω και είπε: «Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;». Είπαν: «Πίστεψε στον Κύριο Ιησού, και θα σωθείς, εσύ και το σπιτικό σου». Τότε είπαν τον λόγο του Κυρίου σε αυτόν και σε όλους όσοι ήταν στο σπίτι του. Τους πήρε την ίδια ώρα της νύχτας και τους έπλυνε τις πληγές, και βαπτίστηκε αμέσως, αυτός και όλη η οικογένειά του. Χαιρόταν μαζί με ολόκληρο το σπιτικό του που πίστεψε στον Θεό.» (Πράξεις 16:16-34).

«Την επόμενη μέρα, οι δικαστές έστειλαν την αστυνομία, λέγοντας, «Αφήστε αυτούς τους άνδρες να φύγουν». Ο δεσμοφύλακας είπε αυτά τα λόγια στον Παύλο, λέγοντας: «Οι δικαστές έστειλαν να σε αφήσουν να φύγεις με ειρήνη». Αλλά ο Παύλος είπε:

«Μας χτύπησαν δημόσια, ακαταδίκητοι, Ρωμαίοι πολίτες, μας έριξαν στη φυλακή, και τώρα μας πετάξει έξω κρυφά; Οχι! Ας έρθουν οι ίδιοι και ας μας βγάλουν έξω ». Η αστυνομία ανέφερε αυτά τα λόγια στους δικαστές, και φοβήθηκαν όταν άκουσαν ότι ήταν Ρωμαίοι πολίτες. Ήρθαν και ζήτησαν συγγνώμη, τους έβγαλαν και τους ζήτησαν να φύγουν από την πόλη. Βγήκαν από τη φυλακή, επισκέφτηκαν τη Λυδία, ενθάρρυναν τους αδελφούς και έφυγαν». (Πράξεις 16:35-40)

Θεσσαλονίκη

«Ο Παύλος μπήκε στη συναγωγή και τρεις ημέρες Σαββάτου συζητούσε μαζί τους από τις Γραφές, εξηγώντας και αποδεικνύοντας ότι ήταν απαραίτητο να υποφέρει ο Χριστός και να αναστηθεί από τους νεκρούς, και λέγοντας: Αυτός ο Ιησούς, που διακηρύττω είναι ο Χριστός». Μερικοί από αυτούς πείστηκαν και ενώθηκαν με τον Παύλο και τον Σίλα, όπως και πολλοί από τους ευσεβείς Έλληνες και όχι λίγες από τις κορυφαίες γυναίκες. Οι Ιουδαίοι όμως ζήλησαν, και παίρνοντας μερικούς πονηρούς άντρες από την φασαρία, σχημάτισαν όχλο, ξεσήκωσαν την πόλη και επιτέθηκαν στο σπίτι του Ιάσονα, ζητώντας να τους βγάλουν έξω στο πλήθος. Όταν δεν τα βρήκαν, έσυραν τον Ιάσονα και μερικούς από τους αδελφούς μπροστά στις αρχές της πόλης, φωνάζοντας: «Αυτοί οι άντρες που ανέτρεψαν τον κόσμο ήρθαν και εδώ, ο Ιάσοντας τους παρέλαβε και όλοι ενεργούν ενάντια στα διατάγματα του Καίσαρα, λέγοντας ότι υπάρχει άλλος βασιλιάς, ο Ιησούς ». Ο κόσμος και οι αρχές της πόλης αναστατώθηκαν όταν άκουσαν αυτά τα πράγματα. Όταν πήραν χρήματα ως ασφάλεια από τον Τζέισον και τους υπόλοιπους, τους άφησαν να φύγουν». (Πράξεις 17:1-9)

Βέροια

«Οι αδελφοί έστειλαν αμέσως τον Παύλο και τον Σίλα τη νύχτα στη Βέροια, όταν έφτασαν, πήγαν στην εβραϊκή συναγωγή. Αυτοί οι Εβραίοι ήταν πιο ευγενείς από εκείνους στη Θεσσαλονίκη. έλαβαν τον λόγο με όλη την προθυμία, εξετάζοντας τις Γραφές καθημερινά για να δουν αν ήταν έτσι αυτά τα πράγματα. Πολλοί από αυτούς λοιπόν πίστεψαν, με όχι λίγες Ελληνίδες υψηλού κύρους όσο και άνδρες. Όταν όμως οι Εβραίοι από τη Θεσσαλονίκη έμαθαν ότι ο λόγος του Θεού κηρύχθηκε από τον Παύλο και στη Βέροια, ήρθαν εκεί ταραάζοντας και

ξεσηκώνοντας τα πλήθη. Τότε οι αδελφοί έστειλαν αμέσως τον Παύλο στην Αθήνα». (Πράξεις 17:10-15)

Αθήνα

«Τώρα, ενώ ο Παύλος τους περίμενε στην Αθήνα, είδε ότι η πόλη ήταν γεμάτη είδωλα. Συζητούσε στη συναγωγή με τους Ιουδαίους και τους ευσεβείς ανθρώπους, και στην αγορά κάθε μέρα με όσους έτυχε να βρεθούν εκεί. Μερικοί από τους Επικούρειους και τους Στωικούς φιλοσόφους είπαν: «Φαίνεται να είναι κήρυκας ξένων θεοτήτων» επειδή κήρυττε τον Ιησού και την ανάσταση. Τον πήγαν στον Άρειο Πάγο, λέγοντας: «Μπορούμε να ξέρουμε ποια είναι αυτή η νέα διδασκαλία που παρουσιάζεις;» Ο Παύλος είπε: «Άνδρες των Αθηνών, αντιλαμβάνομαι ότι από κάθε άποψη είστε πολύ θρησκευόμενοι. Διότι καθώς περνούσα και παρατηρούσα τα αντικείμενα της λατρείας σου, βρήκα επίσης ένα βωμό με αυτή την επιγραφή, «Στον άγνωστο θεό». Ό,τι λοιπόν λατρεύετε ως άγνωστο, αυτό σας το διακηρύττω (ο Παύλος κήρυξε τον Χριστό). Ο Θεός που έφτιαξε τον κόσμο και τα πάντα σε αυτόν, Όντας Κύριος του ουρανού και της γης, δεν ζει σε ναούς φτιαγμένους από τον άνθρωπο, ούτε υπηρετείται από ανθρώπινα χέρια, σαν να χρειάζεται κάτι, αφού ο ίδιος δίνει σε όλη την ανθρωπότητα ζωή και πνοή και τα πάντα. Έκανε από έναν άνθρωπο κάθε έθνος της ανθρωπότητας να ζει σε όλη την επιφάνεια της γης, έχοντας καθορίσει καθορισμένες περιόδους και τα όρια του τόπου κατοικίας τους, ώστε να αναζητούν τον Θεό, με την ελπίδα ότι θα μπορούσαν να νιώσουν τον δρόμο τους προς αυτόν και να βρουν αυτόν. Ωστόσο, στην πραγματικότητα δεν είναι μακριά από τον καθένα μας, γιατί μέσα του ζούμε, κινούμαστε και έχουμε την ύπαρξή μας. Όπως έχουν πει ακόμη και μερικοί από τους δικούς σας ποιητές, «Γιατί είμαστε πράγματι απόγονοί του». Όντας απόγονοι του Θεού, δεν πρέπει να πιστεύουμε ότι το θείο ον μοιάζει με χρυσό ή ασήμι ή πέτρα, μια εικόνα που σχηματίζεται από την τέχνη και τη φαντασία του ανθρώπου. Τους χρόνους της άγνοιας ο Θεός παρέβλεψε, Αλλά τώρα διατάζει όλους τους ανθρώπους παντού να μετανοήσουν, γιατί έχει καθορίσει μια μέρα κατά την οποία θα κρίνει τον κόσμο με δικαιοσύνη από έναν άνθρωπο που έχει ορίσει. και για αυτό έδωσε τη βεβαιότητα σε όλους αναστώντας τον από τους νεκρούς». Τώρα, όταν άκουσαν για την ανάσταση

των νεκρών, κάποιοι χλεύασαν. Αλλά άλλοι είπαν, «Θα σας ακούσουμε ξανά για αυτό». Έτσι, ο Παύλος βγήκε από τη μέση τους. Μερικοί άνδρες ενώθηκαν μαζί του και πίστεψαν, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα ονόματι Ντάμαρις και άλλου». (Πράξεις 17:16-34) Ο Παύλος βγήκε από τη μέση τους. Μερικοί άνδρες ενώθηκαν μαζί του και πίστεψαν, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα ονόματι Ντάμαρις και άλλου». (Πράξεις 17:16-34) Ο Παύλος βγήκε από τη μέση τους. Μερικοί άνδρες ενώθηκαν μαζί του και πίστεψαν, μεταξύ των οποίων ήταν και ο Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης και μια γυναίκα ονόματι Ντάμαρις και άλλου». (Πράξεις 17:16-34)

Κόρινθος

«Ο Παύλος έφυγε από την Αθήνα και πήγε στην Κόρινθο και βρήκε έναν Εβραίο ονόματι Ακύλα, καταγόμενο από τον Πόντο, που ήρθε πρόσφατα από την Ιταλία με τη σύζυγό του Πρίσκιλλα, γιατί ο Κλαύδιος είχε δώσει εντολή σε όλους τους Εβραίους να φύγουν από τη Ρώμη. Έμεινε μαζί τους γιατί ήταν σκηνοθέτες στο εμπόριο. Συλλογιζόταν στη συναγωγή κάθε Σάββατο και προσπαθούσε να πείσει Εβραίους και Έλληνες που μαρτυρούσαν στους Ιουδαίους ότι ο Χριστός ήταν ο Ιησούς. Όταν εκείνοι εναντιώθηκαν και τον έβριζαν, τίναξε τα ρούχα του και τους είπε: «Το αίμα σας να είναι στα κεφάλια σας! Είμαι αθώος. Από εδώ και πέρα θα πάω στους εθνικούς». Πήγε στο σπίτι ενός άντρα που ονομαζόταν Τίτιος Ιούστος, δίπλα στη συναγωγή. Ο Κρίσπος, ο άρχοντας της συναγωγής, πίστεψε στον Κύριο μαζί με όλο το σπιτικό του. Πολλοί από τους Κορίνθιους που άκουσαν τον Παύλο πίστεψαν και βαφτίστηκαν. Ο Κύριος είπε στον Παύλο: «Μη φοβάσαι, αλλά συνεχίστε να μιλάτε και μη σιωπάτε, γιατί είμαι μαζί σας, και κανείς δεν θα σας επιτεθεί για να σας βλάψει, γιατί έχω πολλούς ανθρώπους σε αυτή την πόλη που είναι ο λαός μου». Έμεινε ενάμιση χρόνο διδάσκοντας τον Λόγο του Θεού». (Πράξεις 18:1-18)

Έφεσος

«Ένας Εβραίος ονόματι Απόλλων, καταγόμενος από την Αλεξάνδρεια, ήρθε στην Έφεσο. Ήταν ένας εύγλωττος άνθρωπος, ικανός στις Γραφές. Είχε διδαχτεί την οδό του Κυρίου. Όντας ένηθρος στο πνεύμα, μιλούσε και δίδασκε με ακρίβεια τα πράγματα που αφορούσαν τον Ιησού, αν και γνώριζε μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη. Αρχισε να μιλά με

θάρρος στη συναγωγή, αλλά όταν τον άκουσαν η Πρισκύλλα και ο Ακύλας, τον πήραν και του εξήγησαν με μεγαλύτερη ακρίβεια τον δρόμο του Θεού. Από την Έφεσο πήγε στην Αχαΐα και βοήθησε πολύ αυτούς που είχαν πιστέψει μέσω της χάρης, γιατί διέψευσε σθεναρά τους Ιουδαίους δημόσια, δείχνοντας με τις Γραφές ότι ο Χριστός ήταν ο Ιησούς». (Πράξεις 18:19-24)

«Ο Παύλος ήρθε στην Έφεσο και βρήκε μερικούς μαθητές. Τους είπε: «Λάβατε το Άγιο Πνεύμα όταν πιστέψατε;» Είπαν: «Όχι, ούτε καν ακούσαμε ότι υπάρχει Άγιο Πνεύμα». Έτσι, ο Παύλος ρώτησε: «Σε τι βαφτιστήκατε;» Είπαν: «Στο βάπτισμα του Ιωάννη». Ο Παύλος απάντησε: «Ο Ιωάννης βάπτισε με το βάπτισμα της μετανοίας, λέγοντας στους ανθρώπους να πιστέψουν σε αυτόν που θα ερχόταν μετά από αυτόν, δηλαδή στον Ιησού». Στο άκουσμα αυτό, βαφτίστηκαν στο όνομα του Κυρίου Ιησού. Τότε ο Παύλος έβαλε τα χέρια του πάνω τους, το Άγιο Πνεύμα ήρθε πάνω τους και άρχισαν να μιλούν σε γλώσσες και να προφητεύουν. Ήταν περίπου δώδεκα άνδρες στο σύνολο. Τότε ο Παύλος μπήκε στη συναγωγή και για τρεις μήνες μίλησε με θάρρος, συλλογίζοντας και πείθοντάς τους για τη βασιλεία του Θεού. Αλλά όταν κάποιοι πείσμωναν και συνέχισαν με απιστία, μιλώντας άσχημα για την Οδό ενώπιον της εκκλησίας, αποσύρθηκε από αυτούς και πήρε μαζί του τους μαθητές, λογίζοντας καθημερινά στην αίθουσα του Τύραννου. Αυτό συνεχίστηκε για δύο χρόνια, ώστε όλοι οι κάτοικοι της Ασίας άκουσαν τον λόγο του Κυρίου, και Ιουδαίοι και Έλληνες. Ο Θεός έκανε εξαιρετικά θαύματα με τα χέρια του Παύλου, έτσι ο λόγος του Κυρίου συνέχισε να αυξάνεται και να επικρατεί δυνατά». (Πράξεις 19:1-20)

«Δεν προέκυψε μικρή αναστάτωση σχετικά με την Οδό. Ένας άντρας ονόματι Δημήτριος, ένας αργυροχόος, που κατασκεύαζε ασημένια ιερά της Άρτεμις, δεν έφερε λίγη δουλειά στους τεχνίτες. Αυτά τα μάζεψε, με τους εργάτες σε παρόμοια επαγγέλματα, και είπε: «Άνδρες, ξέρετε ότι από αυτήν την επιχείρηση έχουμε τα πλούτη μας (η απληστία είναι πάντα πρόβλημα). Βλέπετε και ακούτε ότι όχι μόνο στην Έφεσο, αλλά σε όλη σχεδόν την Ασία, αυτός ο Παύλος έπεισε και απέσυρε πολύ κόσμο, λέγοντας ότι οι θεοί φτιαγμένοι με τα χέρια δεν είναι θεοί. Υπάρχει κίνδυνος όχι μόνο αυτό το εμπόριο μας να

δυσφημιστεί, αλλά και ο ναός της μεγάλης θεάς Άρτεμις να λογαριαστεί ως τίποτα και να καθαιρεθεί ακόμη και από το μεγαλείο της, αυτή που λατρεύει όλη η Ασία και ο κόσμος. 'Όταν το άκουσαν αυτό, εξαγριώθηκαν και φώναξαν: «Μεγάλη είναι η Άρτεμις των Εφεσίων! Συνέχισαν για περίπου δύο ώρες φωνάζοντας με μια φωνή, «Μεγάλη είναι η Άρτεμις των Εφεσίων!». Όταν ο υπάλληλος της πόλης κατέκλυσε το πλήθος, είπε: «Άνδρες Εφέσου, αν ο Δημήτριος και οι τεχνίτες μαζί του έχουν παράπονο εναντίον κάποιου, τα δικαστήρια είναι ανοιχτά και υπάρχουν ανθύπατος. Ας ασκήσουν κατηγορίες ο ένας εναντίον του άλλου. Αν όμως επιδιώξετε κάτι παραπάνω, θα διευθετηθεί στην τακτική συνέλευση. Διότι κινδυνεύουμε πραγματικά να κατηγορηθούμε για ταραχές σήμερα, αφού δεν υπάρχει κανένας λόγος που μπορούμε να δικαιολογήσουμε αυτή την αναταραχή». Στη συνέχεια απέλυσε τη συνέλευση. Αφού έπαψε ο σάλος, ο Παύλος έστειλε να φωνάξουν τους μαθητές και αφού τους ενθάρρυνε, τους αποχαιρέτησε και έφυγε για τη Μακεδονία και ήρθε στην Τρωάδα». (Πράξεις 19:21-41) Όταν ο υπάλληλος της πόλης κατέκλυσε το πλήθος, είπε: «Άνδρες Εφέσου, αν ο Δημήτριος και οι τεχνίτες μαζί του έχουν παράπονο εναντίον κάποιου, τα δικαστήρια είναι ανοιχτά και υπάρχουν ανθύπατος. Ας ασκήσουν κατηγορίες ο ένας εναντίον του άλλου. Αν όμως επιδιώξετε κάτι παραπάνω, θα διευθετηθεί στην τακτική συνέλευση. Διότι κινδυνεύουμε πραγματικά να κατηγορηθούμε για ταραχές σήμερα, αφού δεν υπάρχει κανένας λόγος που μπορούμε να δικαιολογήσουμε αυτή την αναταραχή». Στη συνέχεια απέλυσε τη συνέλευση. Αφού έπαψε ο σάλος, ο Παύλος έστειλε να φωνάξουν τους μαθητές

και αφού τους ενθάρρυνε, τους αποχαιρέτησε και έφυγε για τη Μακεδονία και ήρθε στην Τρωάδα». (Πράξεις 19:21-41) Αν όμως επιδιώξετε κάτι παραπάνω, θα διευθετηθεί στην τακτική συνέλευση. Διότι κινδυνεύουμε πραγματικά να κατηγορηθούμε για ταραχές σήμερα, αφού δεν υπάρχει κανένας λόγος που μπορούμε να δικαιολογήσουμε αυτή την αναταραχή». Στη συνέχεια απέλυσε τη συνέλευση. Αφού έπαψε ο σάλος, ο Παύλος έστειλε να φωνάξουν τους μαθητές και αφού τους ενθάρρυνε, τους αποχαιρέτησε και έφυγε για τη Μακεδονία και ήρθε στην Τρωάδα». (Πράξεις 19:21-41) Αν όμως επιδιώξετε κάτι παραπάνω, θα διευθετηθεί στην τακτική συνέλευση. Διότι κινδυνεύουμε πραγματικά να κατηγορηθούμε για ταραχές σήμερα, αφού δεν υπάρχει κανένας λόγος που μπορούμε να δικαιολογήσουμε αυτή την αναταραχή». Στη συνέχεια απέλυσε τη συνέλευση. Αφού έπαψε ο σάλος, ο Παύλος έστειλε να φωνάξουν τους μαθητές και αφού τους ενθάρρυνε, τους αποχαιρέτησε και έφυγε για τη Μακεδονία και ήρθε στην Τρωάδα». (Πράξεις 19:21-41)

Τρωάς

«Την πρώτη μέρα της εβδομάδας, όταν μαζευτήκαμε για να σπάσουμε το ψωμί, ο Παύλος μίλησε μαζί τους, με σκοπό να φύγει την επόμενη μέρα, και παρέτεινε την ομιλία του μέχρι τα μεσάνυχτα. Υπήρχαν πολλές λάμπες στο πάνω δωμάτιο όπου ήμασταν μαζεμένοι. Ένας νεαρός άνδρας ονόματι Εύτυχος, καθισμένος στο παράθυρο, βυθίστηκε σε βαθύ ύπνο καθώς ο Παύλος μιλούσε ακόμη περισσότερο. Τον κυριέυσε ο ύπνος, έπεσε κάτω από τον τρίτο όροφο και τον σήκωσαν νεκρό. Ο Παύλος όμως κατέβηκε, έσκυψε πάνω του, και τον πήρε στην αγκαλιά του και είπε: «Μην ανησυχείς, γιατί η ζωή του είναι μέσα του». Όταν ο Παύλος ανέβηκε και έσπασε το ψωμί και έφαγε, μίλησε μαζί τους αρκετή ώρα, μέχρι να ξημερώσει, και έτσι έφυγε. Ο Παύλος είχε αποφασίσει να διασχίσει την Έφεσο, για να μην χρειαστεί να περάσει χρόνο στην Ασία, γιατί βιαζόταν να βρεθεί στην Ιερουσαλήμ, αν ήταν δυνατόν, την ημέρα της Πεντηκοστής». (Πράξεις 20:1-16)

Επιστροφή στην Ιερουσαλήμ

«Τώρα από τη Μίλητο έστειλε στην Έφεσο και κάλεσε τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας να έρθουν κοντά του. Τους προειδοποίησε να προσέχουν προσεκτικά τον

εαυτό σας και σε όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Άγιο Πνεύμα σας έχει κάνει επιστάτες, να φροντίζετε για την εκκλησία του Θεού, την οποία απέκτησε με το αίμα του. Ξέρω ότι μετά την αναχώρησή μου θα μπουν άγριοι λύκοι ανάμεσά σας, που δεν θα γλυτώσουν το κοπάδι. και από τους εαυτούς σας θα προκύψουν άνθρωποι που θα μιλούν μπερδεμένα, για να τραβήξουν πίσω τους τους μαθητές. Γι' αυτό, να είστε σε εγρήγορση, να θυμάστε ότι για τρία χρόνια δεν σταμάτησα νύχτα ή μέρα να νουθετώ τους πάντες με δάκρυα. Τώρα σας παραδίδω στον Θεό και στον λόγο της χάρις του, που είναι ικανός να σας οικοδομήσει και να σας δώσει την κληρονομιά μεταξύ όλων εκείνων που αγιάζονται. Δεν επιθυμούσα το ασήμι ή το χρυσό ή τα ρούχα κανενός. Εσείς οι ίδιοι γνωρίζετε ότι αυτά τα χέρια υπηρέτησαν στις ανάγκες μου και σε όσους ήταν μαζί μου. Σε όλα σας έχω δείξει ότι εργαζόμενοι σκληρά με αυτόν τον τρόπο πρέπει να βοηθάμε τους αδύναμους και να θυμόμαστε τα λόγια του Κυρίου Ιησού, πώς ο ίδιος είπε: «Είναι πιο ευλογημένο να δίνεις παρά να παίρνεις». (Πράξεις 20:1-38)

«Αφού απομακρυνθήκαμε από αυτούς, βγήκαμε στη θάλασσα και προσγειωθήκαμε στην Τύρο. Βρίσκοντας τους μαθητές εκεί, μείναμε μαζί τους επτά ημέρες. Προέτρεψαν τον Παύλο να μην πάει στην Ιερουσαλήμ. Συνεχίσαμε το ταξίδι μας στην Καισάρεια και μείναμε στο σπίτι του Ευαγγελιστή Φιλίππου, ενός από τους Επτά. Αφού ήμασταν εκεί αρκετές μέρες, ένας προφήτης ονόματι Άγαβος κατέβηκε από την Ιουδαία. Πλησιάζοντας κοντά μας, πήρε τη ζώνη του Παύλου, έδεσε τα χέρια και τα πόδια του με αυτήν και είπε: «Το Άγιο Πνεύμα λέει: «Με αυτόν τον τρόπο οι Ιουδαίοι της Ιερουσαλήμ θα δέσουν τον ιδιοκτήτη αυτής της ζώνης και θα τον παραδώσουν στους εθνικούς. ' Όταν το ακούσαμε αυτό, εμείς και οι άνθρωποι εκεί παρακαλέσαμε τον Παύλο να μην ανέβει στην Ιερουσαλήμ. Τότε ο Παύλος απάντησε: Γιατί κλαις και ραγίζεις την καρδιά μου; Είμαι έτοιμος όχι μόνο να δεσμευτώ, αλλά και να πεθάνω στην Ιερουσαλήμ για το όνομα του Κυρίου Ιησού. Όταν δεν αποθαρρυνόταν, τα παρατήσαμε και είπαμε: «Γίνεται το θέλημα του Κυρίου». Μετά από αυτό, ετοιμαστήκαμε και ανεβήκαμε στην Ιερουσαλήμ. Μερικοί από τους μαθητές από την Καισάρεια μας συνόδευσαν και μας έφεραν στο σπίτι του Μνάσωνα, όπου επρόκειτο να μείνουμε. Ήταν ένας άντρας από την Κύπρο και ένας από τους πρώτους μαθητές». (Πράξεις 21:1-16)

«Όταν φτάσαμε στην Ιερουσαλήμ, οι αδελφοί μας υποδέχτηκαν θερμά. Την επόμενη μέρα ο Παύλος και οι υπόλοιποι από εμάς πήγαμε να δούμε τον Ιάκωβο, και όλοι οι πρεσβύτεροι ήταν παρόντες. Ο Παύλος τους χαιρέτησε και ανέφερε λεπτομερώς τι είχε κάνει ο Θεός μεταξύ των εθνών μέσω της διακονίας του. Όταν το άκουσαν αυτό, δόξασαν τον Θεό. Τότε είπαν στον Παύλο: «Βλέπεις, αδερφέ, πόσες χιλιάδες Εβραίοι πίστεψαν, και όλοι είναι ζηλωτές για το νόμο (οι Χριστιανοί Εβραίοι εξακολουθούν να κρατούν τις παραδόσεις τους και τον Νόμο του Μωυσή). Πληροφορήθηκαν ότι διδάσκετε όλους τους Εβραίους που ζουν ανάμεσα στους Εθνικούς να απομακρύνονται από τον Μωυσή, λέγοντάς τους να μην κάνουν περιτομή στα παιδιά τους και να μην ζουν σύμφωνα με τα έθιμα μας. Τι θα κάνουμε? Σίγουρα θα ακούσουν ότι ήρθες, οπότε κάνε αυτό που σου λέμε. Μαζί μας είναι τέσσερις άνδρες που έχουν κάνει τάμα. Πάρτε αυτούς τους άντρες, συμμετέχουν στις εξαγνιστικές τους τελετές (παραδόσεις) και πληρώνουν τα έξοδά τους, για να ξυρίσουν το κεφάλι τους. Τότε όλοι θα ξέρουν ότι δεν υπάρχει αλήθεια σε αυτές τις αναφορές για εσάς, αλλά ότι εσείς οι ίδιοι ζείτε με υπακοή στο νόμο. Όσο για τους Εθνικούς πιστούς, τους έχουμε γράψει την απόφασή μας να απέχουν από τροφές που θυσιάζονται στα είδωλα, από αίμα, από κρέας στραγγαλισμένων ζώων και από σεξουαλική ανηθικότητα». (Πράξεις 21:17-25) από το κρέας των στραγγαλισμένων ζώων και από τη σεξουαλική ανηθικότητα». (Πράξεις 21:17-25) από το κρέας των στραγγαλισμένων ζώων και από τη σεξουαλική ανηθικότητα». (Πράξεις 21:17-25)

Έναρξη της δίωξης του Παύλου

«Την επόμενη μέρα ο Παύλος πήρε τους άνδρες και εξαγνίστηκε μαζί τους. Κατόπιν πήγε στο ναό για να ειδοποιήσει την ημερομηνία που θα τελείωναν οι ημέρες του εξαγνισμού και θα γινόταν η προσφορά για καθεμία από αυτές. Όταν σχεδόν τελείωσαν οι επτά ημέρες, μερικοί Ιουδαίοι από την επαρχία της Ασίας είδαν τον Παύλο στο ναό. Ξεσήκωσαν όλο το πλήθος και τον έπιασαν φωνάζοντας: «Άνδρες Ισραήλ, βοηθήστε μας! Αυτός είναι ο άνθρωπος που διδάσκει όλους τους ανθρώπους παντού ενάντια στο λαό μας και τον νόμο μας και αυτόν τον τόπο. Και εκτός αυτού, έχει φέρει Έλληνες στην περιοχή του ναού και έχει μολύνει αυτόν τον ιερό τόπο ». (Είχαν προηγουμένως δει τον Τρόφιμο τον Εφέσιο στην πόλη με τον Παύλο και υπέθεσαν ότι ο Παύλος τον είχε φέρει στην περιοχή του ναού.) Ολόκληρη η πόλη ξεσηκώθηκε και ο κόσμος

ήρθε τρέχοντας από όλες τις κατευθύνσεις. Έπιασαν τον Παύλο και τον έσυραν από το ναό, και αμέσως οι πύλες έκλεισαν. Ενώ προσπαθούσαν να τον σκοτώσουν, έφτασε η είδηση στον διοικητή των ρωμαϊκών στρατευμάτων ότι ολόκληρη η πόλη της Ιερουσαλήμ βρισκόταν σε αναστάτωση. Αμέσως πήρε μερικούς αξιωματικούς και στρατιώτες και έτρεξε προς το πλήθος. Όταν οι ταραξίες είδαν τον διοικητή και τους στρατιώτες του, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο. Ο διοικητής ήρθε και τον συνέλαβε και διέταξε να τον δέσουν με δύο αλυσίδες. Μετά ρώτησε ποιος ήταν και τι είχε κάνει. Μερικοί από το πλήθος φώναζαν άλλο και άλλο, και επειδή ο διοικητής δεν μπορούσε να καταλάβει την αλήθεια λόγω του σάλου, διέταξε να μεταφερθεί ο Παύλος στον στρατώνα. Όταν ο Παύλος έφτασε στα σκαλιά, η βία του όχλου ήταν τόσο μεγάλη που έπρεπε να μεταφερθεί από τους στρατιώτες. Το πλήθος που ακολουθούσε συνέχισε να φωνάζει: «Φύγε!»» (Πράξεις 21:26-36). έφτασε η είδηση στον διοικητή των ρωμαϊκών στρατευμάτων ότι ολόκληρη η πόλη της Ιερουσαλήμ βρισκόταν σε αναστάτωση. Αμέσως πήρε μερικούς αξιωματικούς και στρατιώτες και έτρεξε προς το πλήθος. Όταν οι ταραξίες είδαν τον διοικητή και τους στρατιώτες του, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο. Ο διοικητής ήρθε και τον συνέλαβε και διέταξε να τον δέσουν με δύο αλυσίδες. Μετά ρώτησε ποιος ήταν και τι είχε κάνει. Μερικοί από το πλήθος φώναζαν άλλο και άλλο, και επειδή ο διοικητής δεν μπορούσε να καταλάβει την αλήθεια λόγω του σάλου, διέταξε να μεταφερθεί ο Παύλος στον στρατώνα. Όταν ο Παύλος έφτασε στα σκαλιά, η βία του όχλου ήταν τόσο μεγάλη που έπρεπε να μεταφερθεί από τους στρατιώτες. Το πλήθος που ακολουθούσε συνέχισε να φωνάζει:

«Φύγε!»» (Πράξεις 21:26-36). Αμέσως πήρε μερικούς αξιωματικούς και στρατιώτες και έτρεξε προς το πλήθος. Όταν οι ταραξίες είδαν τον διοικητή και τους στρατιώτες του, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο. Ο διοικητής ήρθε και τον συνέλαβε και διέταξε να τον δέσουν με δύο αλυσίδες. Μετά ρώτησε ποιος ήταν και τι είχε κάνει. Μερικοί από το πλήθος φώναζαν άλλο και άλλοι άλλο, και επειδή ο διοικητής δεν μπορούσε να καταλάβει την αλήθεια λόγω του σάλου, διέταξε να μεταφερθεί ο Παύλος στον στρατώνα. Όταν ο Παύλος έφτασε στα σκαλιά, η βία του όχλου ήταν τόσο μεγάλη που έπρεπε να μεταφερθεί από τους στρατιώτες. Το πλήθος που ακολουθούσε συνέχισε να φωνάζει: «Φύγε!»» (Πράξεις 21:26-36). Αμέσως πήρε μερικούς αξιωματικούς και στρατιώτες και έτρεξε προς το πλήθος. Όταν οι ταραξίες είδαν τον διοικητή και τους στρατιώτες του, σταμάτησαν να χτυπούν τον Παύλο. Ο διοικητής ήρθε και τον συνέλαβε και διέταξε να τον δέσουν με δύο αλυσίδες. Μετά ρώτησε ποιος ήταν και τι είχε κάνει. Μερικοί από το πλήθος φώναζαν άλλο και άλλοι άλλο, και επειδή ο διοικητής δεν μπορούσε να καταλάβει την αλήθεια λόγω του σάλου, διέταξε να μεταφερθεί ο Παύλος στον στρατώνα. Όταν ο Παύλος έφτασε στα σκαλιά, η βία του όχλου ήταν τόσο μεγάλη που έπρεπε να μεταφερθεί από τους στρατιώτες. Το πλήθος που ακολουθούσε συνέχισε να φωνάζει: «Φύγε!»» (Πράξεις 21:26-36). Μετά ρώτησε ποιος ήταν και τι είχε κάνει. Μερικοί από το πλήθος φώναζαν άλλο και άλλοι άλλο, και επειδή ο διοικητής δεν μπορούσε να καταλάβει την αλήθεια λόγω του σάλου, διέταξε να μεταφερθεί ο Παύλος στον στρατώνα. Όταν ο Παύλος έφτασε στα σκαλιά, η βία του όχλου ήταν τόσο μεγάλη που έπρεπε να μεταφερθεί από τους στρατιώτες. Το πλήθος που ακολουθούσε συνέχισε να φωνάζει: «Φύγε!»» (Πράξεις 21:26-36).

«Καθώς οι στρατιώτες ήταν έτοιμοι να πάρουν τον Παύλο στον στρατώνα, ρώτησε τον διοικητή, «Μπορώ να σου πω κάτι;» 'Ξερεις να μιλάς ελληνικά;' απάντησε. «Δεν είσαι ο Αιγύπτιος που ξεκίνησε μια εξέγερση και οδήγησε τέσσερις χιλιάδες τρομοκράτες στην έρημο

πριν από λίγο καιρό;» Ο Παύλος απάντησε: «Είμαι Εβραίος, από την Ταρσό της Κιλικίας, πολίτης μιας μη συνηθισμένης πόλης. Παρακαλώ επιτρέψτε μου να μιλήσω στον κόσμο ». Έχοντας λάβει την άδεια του διοικητή, ο Παύλος στάθηκε στα σκαλιά και έκανε νόημα στο πλήθος. Όταν όλοι σιώπησαν, τους είπε στα αραμαϊκά: «Αδέρφια και πατέρες, ακούστε τώρα την υπεράσπισή μου». Όταν τον άκουσαν να τους μιλά στα αραμαϊκά, σιώπησαν πολύ». (Πράξεις 21:37-22:2)

«Τότε ο Παύλος είπε: «Είμαι Εβραίος, γεννημένος στην Ταρσό της Κιλικίας, αλλά μεγαλωμένος σε αυτήν την πόλη. Υπό τον Γαμαλιήλ εκπαιδεύτηκα διεξοδικά στο νόμο των πατέρων μας και ήμουν εξίσου ζηλωτής για τον Θεό όπως και οποιοσδήποτε από εσάς σήμερα. Καταδίωξα τους οπαδούς αυτής της Οδού μέχρι θανάτου, συλλαμβάνοντας άνδρες και γυναίκες και ρίχνοντάς τους στη φυλακή, όπως επίσης μπορεί να μαρτυρήσει ο αρχιερέας και όλο το Συμβούλιο. Έλαβα ακόμη και γράμματα από αυτούς προς τα αδέρφια τους στη Δαμασκό και πήγα εκεί για να φέρω αυτούς τους ανθρώπους αιχμαλώτους στην Ιερουσαλήμ για να τιμωρηθούν. Περίπου το μεσημέρι καθώς έφτασα κοντά στη Δαμασκό, ξαφνικά ένα λαμπρό φως από τον ουρανό έλαμψε γύρω μου. Έπεσα στο έδαφος και άκουσα μια φωνή να μου λέει: «Σαούλ! Σαούλ! Γιατί με διώκεις;». «Ποιος είσαι, Κύριε;» Ρώτησα.' «Εγώ είμαι ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, τον οποίο καταδιώκετε», απάντησε. Οι σύντροφοί μου είδαν το φως, αλλά δεν καταλάβαιναν τη φωνή αυτού που μου μιλούσε. «Τι να κάνω, Κύριε;» Ρώτησα. «Σήκω», είπε ο Κύριος, «και πήγαινε στη Δαμασκό. Εκεί θα σας πουν όλα όσα σας έχουν ανατεθεί να κάνετε ». Οι σύντροφοί μου με οδήγησαν από το χέρι στη Δαμασκό, γιατί η λάμψη του φωτός με είχε τυφλώσει. Ένας άντρας ονόματι Ανανίας ήρθε να με δει. Ήταν πιστός τηρητής του νόμου και πολύ σεβαστός από όλους τους Εβραίους που ζούσαν εκεί. Στάθηκε δίπλα μου και είπε: «Αδερφέ Σαούλ, έλα την όρασή σου!» Και εκείνη ακριβώς τη στιγμή μπόρεσα να τον δω. Τότε είπε: «Ο Θεός των πατέρων μας σε διάλεξε για να γνωρίσεις το θέλημά του και να δεις τον Δίκαιο και να ακούσεις λόγια από το στόμα του. Θα είσαι μάρτυρας του σε όλους τους ανθρώπους για όσα έχεις δει και ακούσει. Τώρα τι περιμένεις; Σηκωθείτε, βαφτιστείτε και ξεπλύνετε τις αμαρτίες σας, επικαλώντας το όνομά του. Όταν επέστρεψα στην Ιερουσαλήμ και προσευχόμουν στο ναό, έπεσα σε έκσταση και είδα τον Κύριο να μιλάει. Γρήγορα!' μου είπε. «Φύγε αμέσως από την Ιερουσαλήμ, γιατί δεν θα

δεχτούν τη μαρτυρία σου για μένα». «Κύριε», απάντησα, «αυτοί οι άνδρες ξέρουν ότι πήγαινα από τη μια συναγωγή στην άλλη για να φυλακίσω και να χτυπήσω όσους πιστεύουν σε εσένα. Όταν χύθηκε το αίμα του μάρτυρά σου Στεφάνου, στάθηκα εκεί δίνοντας την έγκρισή μου και φρουρώντας τα ρούχα εκείνων που τον σκότωναν ». «Τότε ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε. Θα σε στείλω μακριά στα έθνη» (Πράξεις 22:3-21). «Αυτοί οι άνδρες ξέρουν ότι πήγα από τη μια συναγωγή στην άλλη για να φυλακίσω και να χτυπήσω όσους πιστεύουν σε εσένα. Όταν χύθηκε το αίμα του μάρτυρά σου Στεφάνου, στάθηκα εκεί δίνοντας την έγκρισή μου και φρουρώντας τα ρούχα εκείνων που τον σκότωναν ». «Τότε ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε. Θα σε στείλω μακριά στα έθνη» (Πράξεις 22:3-21). «Αυτοί οι άνδρες ξέρουν ότι πήγα από τη μια συναγωγή στην άλλη για να φυλακίσω και να χτυπήσω όσους πιστεύουν σε εσένα. Όταν χύθηκε το αίμα του μάρτυρά σου Στεφάνου, στάθηκα εκεί δίνοντας την έγκρισή μου και φρουρώντας τα ρούχα εκείνων που τον σκότωναν ». «Τότε ο Κύριος μου είπε: «Πήγαινε. Θα σε στείλω μακριά στα έθνη» (Πράξεις 22:3-21).

Το Σανχεντρίν απαιτεί τον θάνατο του Παύλου
«Το πλήθος άκουσε τον Παύλο μέχρι που είπε αυτό. Έπειτα ύψωσαν τις φωνές τους και φώναζαν: «Απαλλαγείτε από τη γη! Δεν είναι ικανός να ζήσει!». (Μια στάση μίσους οδηγεί σε ένα κλειστό μυαλό) Καθώς φώναζαν, πετούσαν τους μανδύες τους και πετούσαν σκόνη στον αέρα, ο διοικητής διέταξε να οδηγήσουν τον Παύλο στον στρατώνα. Έδωσε εντολή να τον μαστιγώσουν και να τον ανακρίνουν για να μάθουν γιατί ο κόσμος τον φώναζε έτσι. Καθώς τον άπλωσαν για να τον μαστιγώσουν, ο Παύλος είπε στον εκατόνταρχο που στεκόταν εκεί, «Είναι νόμιμο να μαστιγώσεις έναν Ρωμαίο πολίτη που δεν έχει κριθεί καν ένοχος;» Ο διοικητής τρόμαξε όταν συνειδητοποίησε ότι είχε βάλει αλυσίδες τον Παύλο, έναν Ρωμαίο πολίτη. Σε μια προσπάθεια να μάθει ακριβώς γιατί ο Παύλος κατηγορούνταν από τους Ιουδαίους, έφερε τον Παύλο να σταθεί ενώπιον των αρχιερέων και του Σανχεντρίν. Ο Παύλος κοίταξε κατευθείαν στο Σανχεντρίν και είπε: «Αδελφοί μου, έχω εκπληρώσει το καθήκον μου προς τον Θεό με όλη μου τη συνείδηση μέχρι σήμερα». Γνωρίζοντας ότι κάποιοι από αυτούς ήταν Σαδδουκαίοι και οι άλλοι Φαρισαίοι, φώναξε στο Σανχεντρίν: «Αδελφοί μου, είμαι Φαρισαίος, γιος Φαρισαίου. Δικάζομαι λόγω της ελπίδας μου στην ανάσταση των νεκρών ». Όταν τα είπε

αυτά, ξέσπασε διαμάχη μεταξύ των Φαρισαίων και των Σαδδουκαίων και η σύναξη διχάστηκε. (Οι Σαδδουκαίοι λένε ότι δεν υπάρχει ανάσταση και ότι δεν υπάρχουν ούτε άγγελοι ούτε πνεύματα, αλλά οι Φαρισαίοι τα αναγνωρίζουν όλα.) (Η αλήθεια δεν είχε σημασία αλλά η ομαδική παράδοση είχε σημασία.) Υπήρξε μεγάλη αναταραχή και μερικοί από τους δασκάλους του ο νόμος που ήταν Φαρισαίοι σηκώθηκε και μάλωνε έντονα. «Δεν βρίσκουμε τίποτα κακό με αυτόν τον άνθρωπο», είπαν. "Κι αν του μίλησε ένα πνεύμα ή ένας άγγελος;» Η διαμάχη έγινε τόσο βίαιη που ο διοικητής φοβήθηκε ότι ο Παύλος θα γίνει κομμάτια από αυτούς. Διέταξε τα στρατεύματα να κατέβουν και να τον πάρουν από κοντά τους με τη βία και να τον φέρουν στους στρατώνες». (Πράξεις 22:22· 23:10)

«Την επόμενη νύχτα ο Κύριος στάθηκε κοντά στον Παύλο και είπε: «Κάρτα κουράγιο! Όπως έχετε καταθέσει για μένα στην Ιερουσαλήμ, έτσι πρέπει να καταθέσετε και στη Ρώμη». Το επόμενο πρωί οι Εβραίοι έφτιαξαν μια συνωμοσία και δεσμεύτηκαν με όρκο να μην φάνε ή να πιουν μέχρι να σκοτώσουν τον Παύλο. Περισσότεροι από σαράντα άνδρες συμμετείχαν σε αυτή την πλοκή. Πήγαν στους αρχιερείς και στους πρεσβυτέρους και είπαν: «Δώσαμε πανηγυρικό όρκο να μην φάμε τίποτα μέχρι να σκοτώσουμε τον Παύλο. Τώρα λοιπόν, εσείς και το Sanhedrin ζητάτε από τον διοικητή να τον φέρει ενώπιόν σας με το πρόσχημα ότι θέλετε πιο ακριβείς πληροφορίες για την υπόθεσή του. Είμαστε έτοιμοι να τον σκοτώσουμε πριν φτάσει εδώ ». Όταν όμως ο γιος της αδερφής του Παύλου άκουσε αυτό το σχέδιο, πήγε στον στρατώνα και το είπε στον Παύλο. Τότε ο Παύλος κάλεσε έναν από τους εκατόνταρχους και είπε: «Πάρε αυτόν τον νεαρό στον διοικητή. έχει κάτι να του πει». Έτσι, τον πήγε στον διοικητή. Ο εκατόνταρχος είπε: «Ο Παύλος, ο αιχμάλωτος, με έστειλε και μου ζήτησε να σου φέρω αυτόν τον νεαρό γιατί έχει κάτι να σου πει». Ο διοικητής πήρε τον νεαρό από το χέρι, τον τράβηξε στην άκρη και τον ρώτησε: «Τι θέλεις να μου πεις;». Είπε: «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες

αυτό»» (Πράξεις 23:11-22). Ο εκατόνταρχος είπε: «Ο Παύλος, ο αιχμάλωτος, με έστειλε και μου ζήτησε να σου φέρω αυτόν τον νεαρό γιατί έχει κάτι να σου πει». Ο διοικητής πήρε τον νεαρό από το χέρι, τον τράβηξε στην άκρη και τον ρώτησε: «Τι θέλεις να μου πεις;». Είπε: «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες αυτό»» (Πράξεις 23:11-22). Ο εκατόνταρχος είπε: «Ο Παύλος, ο αιχμάλωτος, με έστειλε και μου ζήτησε να σου φέρω αυτόν τον νεαρό γιατί έχει κάτι να σου πει». Ο διοικητής πήρε τον νεαρό από το χέρι, τον τράβηξε στην άκρη και τον ρώτησε: «Τι θέλεις να μου πεις;». Είπε: «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες αυτό»» (Πράξεις 23:11-22). Ο εκατόνταρχος είπε: «Ο Παύλος, ο αιχμάλωτος, με έστειλε και μου ζήτησε να σου φέρω αυτόν τον νεαρό γιατί έχει κάτι να σου πει». Ο διοικητής πήρε τον νεαρό από το χέρι, τον τράβηξε στην άκρη και τον ρώτησε: «Τι θέλεις να μου πεις;». Είπε: «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες αυτό»» (Πράξεις 23:11-22). Ο εκατόνταρχος είπε: «Ο Παύλος, ο αιχμάλωτος, με έστειλε και μου ζήτησε να σου φέρω αυτόν τον νεαρό γιατί έχει κάτι να σου πει». Ο διοικητής πήρε τον νεαρό από το χέρι, τον τράβηξε στην άκρη και τον ρώτησε: «Τι θέλεις να μου πεις;». Είπε: «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι

θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες αυτό»» (Πράξεις 23:11-22). «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες αυτό»» (Πράξεις 23:11-22). «Οι Εβραίοι συμφώνησαν να σας ζητήσουν να φέρετε τον Παύλο ενώπιον του Σανχεντρίν αύριο με το πρόσχημα ότι θέλουν πιο ακριβείς πληροφορίες για αυτόν. Μην τους υποχωρήσετε, γιατί πάνω από σαράντα από αυτούς τον περιμένουν σε ενέδρα. Έχουν δώσει όρκο να μην φάνε και να μην πιουν μέχρι να τον σκοτώσουν. Είναι έτοιμοι τώρα, περιμένοντας τη συγκατάθεσή σας στο αίτημά τους ». Ο διοικητής απέλυσε τον νεαρό και τον προειδοποίησε: «Μην πεις σε κανέναν ότι μου το είπες αυτό»» (Πράξεις 23:11-22).

«Τότε ο διοικητής κάλεσε δύο από τους εκατόνταρχους του και τους διέταξε: Ετοιμάστε ένα απόσπασμα από διακόσιους στρατιώτες, εβδομήντα ιπείς και διακόσιους ακοντιστές να πάμε στην Καισάρεια στις εννέα απόψε. Δώστε βάσεις για τον Παύλο, ώστε να μεταφερθεί με ασφάλεια στον Κυβερνήτη Φήλιξ. Έγραψε μια επιστολή προς τον Σεβασμιώτατο Κυβερνήτη Φήλιξ από τον Κλαύδιο Λυσία. Έτσι και οι στρατιώτες ο Παύλος στην Καισάρεια, παρέδωσαν την επιστολή στον κυβερνήτη και του παρέδωσαν τον Παύλο. Ο κυβερνήτης διάβασε την επιστολή και ρώτησε από ποια επαρχία ήταν. Μαθαίνοντας ότι ήταν από την Κιλικία, είπε: «Θα ακούσω την υπόθεσή σας όταν φτάσουν εδώ οι κατηγοροί σας». Τότε διέταξε να κρατηθεί ο Παύλος φρουρός στο παλάτι του Ηρώδη. Πέντε μέρες αργότερα ο αρχιερέας Ανανίας κατέβηκε στην Καισάρεια με μερικούς από τους πρεσβυτέρους και έναν δικηγόρο που ονομαζόταν Τέρτυλλος, και κατήγγειλαν τον Παύλο ενώπιον του κυβερνήτη. Όταν κλήθηκε ο Παύλος, ο Τέρτυλλος παρουσίασε την

υπόθεσή του ενώπιον του Φήλιξ: «Απολαύσαμε μια μακρά περίοδο ειρήνης υπό εσάς, και η προορατικότητα σας έχει επιφέρει μεταρρυθμίσεις σε αυτό το έθνος. Παντού και με κάθε τρόπο, εξείρετο Felix, το αναγνωρίζουμε με βαθιά ευγνωμοσύνη. Αλλά για να μην σας κουράσω περισσότερο, θα σας παρακαλούσα να έχετε την καλοσύνη να μας ακούσετε εν συντομία. Βρήκαμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι ταραχοποιός, που προκαλεί ταραχές μεταξύ των Εβραίων σε όλο τον κόσμο. Είναι αρχηγός της αίρεσης των Ναζωραίων και μάλιστα προσπάθησε να βεβηλώσει το ναό. τον πιάσαμε. Εξετάζοντάς τον μόνοι σας θα μπορέσετε να μάθετε την αλήθεια για όλες αυτές τις κατηγορίες που του ασκούμε ». Οι Εβραίοι συμμετείχαν στην κατηγορία, ισχυριζόμενοι ότι αυτά τα πράγματα ήταν αλήθεια. Όταν ο κυβερνήτης του έκανε νόημα να μιλήσει, ο Παύλος απάντησε: «Γνωρίζω ότι για πολλά χρόνια είσαι δικαστής αυτού του έθνους, οπότε, με χαρά κάνω την υπεράσπισή μου. Μπορείτε εύκολα να επαληθεύσετε ότι το πολύ πριν από δώδεκα ημέρες ανέβηκα στην Ιερουσαλήμ για να προσκυνήσω. Οι κατήγοροί μου δεν με βρήκαν να μαλώνω με κανέναν στο ναό, ούτε να ξεσηκώνω πλήθος στις συναγωγές ή οπουδήποτε αλλού στην πόλη. Δεν μπορούν να σας αποδείξουν τις κατηγορίες που μου κάνουν τώρα. Ωστόσο, παραδέχομαι ότι λατρεύω τον Θεό των πατέρων μας ως οπαδό της Οδοῦ, την οποία αποκαλούν αίρεση. Πιστεύω όλα όσα συμφωνούν με τον Νόμο και όσα είναι γραμμένα στους Προφήτες, και έχω την ίδια ελπίδα στον Θεό με αυτούς τους ανθρώπους, ότι θα υπάρξει ανάσταση και των δικαίων και των κακών. Προσπαθώ πάντα να έχω τη συνείδησή μου καθαρή ενώπιον Θεού και ανθρώπων. Μετά από απουσία πολλών ετών, ήρθα στην Ιερουσαλήμ για να φέρω στο λαό μου δώρα για τους φτωχούς και να προσφέρω προσφορές. Ήμουν τελετουργικά καθαρός όταν με βρήκαν στα δικαστήρια του ναού να το κάνω αυτό. Δεν υπήρχε κόσμος μαζί μου, ούτε είχα εμπλακεί σε κάποια αναστάτωση. Αλλά υπάρχουν μερικοί Εβραίοι από την επαρχία της Ασίας, που θα έπρεπε να είναι εδώ μπροστά σας και να κατηγορήσουν αν έχουν κάτι εναντίον μου. Ή αυτοί που είναι εδώ θα πρέπει να πουν ποιο έγκλημα βρήκαν σε μένα όταν στάθηκα ενώπιον του Σανχεντρίν—εκτός κι αν ήταν αυτό που φώναξα ενώ στάθηκα μπροστά τους: «Σχετικά με την ανάσταση των νεκρών δικάζομαι πριν εσύ σήμερα.» (Πράξεις 24:11-21) Δεν υπήρχε κόσμος μαζί μου, ούτε είχα εμπλακεί σε κάποια αναστάτωση. Αλλά υπάρχουν μερικοί Εβραίοι από την επαρχία της Ασίας, που θα έπρεπε να είναι εδώ

μπροστά σας και να κατηγορήσουν αν έχουν κάτι εναντίον μου. Ή αυτοί που είναι εδώ θα πρέπει να πουν ποιο έγκλημα βρήκαν σε μένα όταν στάθηκα ενώπιον του Σανχεντρίν—εκτός κι αν ήταν αυτό που φώναξα ενώ στάθηκα μπροστά τους: «Σχετικά με την ανάσταση των νεκρών δικάζομαι πριν εσύ σήμερα.» (Πράξεις 24:11-21) Δεν υπήρχε κόσμος μαζί μου, ούτε είχα εμπλακεί σε κάποια αναστάτωση. Αλλά υπάρχουν μερικοί Εβραίοι από την επαρχία της Ασίας, που θα έπρεπε να είναι εδώ μπροστά σας και να κατηγορήσουν αν έχουν κάτι εναντίον μου. Ή αυτοί που είναι εδώ θα πρέπει να πουν ποιο έγκλημα βρήκαν σε μένα όταν στάθηκα ενώπιον του Σανχεντρίν—εκτός κι αν ήταν αυτό που φώναξα ενώ στάθηκα μπροστά τους: «Σχετικά με την ανάσταση των νεκρών δικάζομαι πριν εσύ σήμερα.» (Πράξεις 24:11-21)

«Ο Φέλιξ, ο οποίος γνώριζε καλά τον Δρόμο, διέκοψε τη διαδικασία λέγοντας, «όταν έρθει ο Λυσίας ο διοικητής», είπε, «Θα αποφασίσω την περίπτωση σου». Είχαν περάσει δύο χρόνια, τον Φήλιξ τον διαδέχθηκε ο Πόρκιος Φήστος, αλλά επειδή ο Φήλιξ ήθελε να δώσει χάρη στους Εβραίους, άφησε τον Παύλο στη φυλακή. Ο Φήστος συγκάλεσε το δικαστήριο και διέταξε να φέρουν μπροστά του τον Παύλο. Όταν εμφανίστηκε ο Παύλος, οι Ιουδαίοι που είχαν κατέβει από την Ιερουσαλήμ στάθηκαν γύρω του και του απήγγειλαν πολλές σοβαρές κατηγορίες, τις οποίες δεν μπορούσαν να αποδείξουν. Ο Παύλος έκανε την υπεράσπισή του: «Δεν έχω κάνει τίποτα κακό εναντίον του νόμου των Ιουδαίων ή εναντίον του ναού ή του Καίσαρα». Ο Φήστος, θέλοντας να κάνει τη χάρη στους Ιουδαίους, είπε στον Παύλο: «Είσαι πρόθυμος να ανέβεις στην Ιερουσαλήμ και να δικαστείς μπροστά μου εκεί για αυτές τις κατηγορίες;». Ο Παύλος απάντησε: «Τώρα στέκομαι ενώπιον του δικαστηρίου του Καίσαρα, όπου θα έπρεπε να δοκιμαστώ. Δεν έχω κάνει κανένα κακό στους Εβραίους, όπως γνωρίζετε πολύ καλά και εσείς. Εάν, ωστόσο, είμαι ένοχος για οτιδήποτε αξίζει τον θάνατο, δεν αρνούμαι να πεθάνω. Αλλά αν οι κατηγορίες που άσκησαν εναντίον μου αυτοί οι Εβραίοι δεν είναι αληθινές, κανείς δεν έχει το δικαίωμα να με παραδώσει σε αυτούς. Κάνω έκκληση στον Καίσαρα!». Αφού ο Φήστος συζήτησε με το συμβούλιο του, είπε: «Έχετε προσφύγει στον Καίσαρα. Στον Καίσαρα θα πας!». (Πράξεις 24:22-27· 25:12)

Ο Παύλος πηγαίνει στη Ρώμη

«Ο Αγρίππας είπε «αυτός ο άνθρωπος θα μπορούσε να είχε αφεθεί ελεύθερος αν δεν είχε προσφύγει στον

Καίσαρα». Όταν αποφασίστηκε να αποπλεύσουμε για την Ιταλία, ο Παύλος και κάποιοι άλλοι αιχμάλωτοι παραδόθηκαν σε έναν εκατόνταρχο που ονομαζόταν Ιούλιο, ο οποίος ανήκε στο Αυτοκρατορικό Σύνταγμα. Επιβιβαστήκαμε σε ένα πλοίο από το Αδραμύττιο για να πλεύσουμε για λιμάνια κατά μήκος των ακτών της επαρχίας της Ασίας και βγήκαμε στη θάλασσα. Την επόμενη μέρα προσγειωθήκαμε στη Σιδώνα. Επόμενο στα Μύρα της Λυκίας. Εκεί ο εκατόνταρχος βρήκε ένα αλεξανδρινό πλοίο που έπλεε για Ιταλία και μας ανέβασε. Κάναμε αργή πρόοδο για πολλές μέρες και δυσκολευτήκαμε να φτάσουμε από την Κνίδα. Όταν ο αέρας δεν μας επέτρεψε να κρατήσουμε την πορεία μας, πλεύσαμε προς την υπήνεμο της Κρήτης, απέναντι από το Salmone. Προχωρήσαμε κατά μήκος της ακτής με δυσκολία και φτάσαμε σε ένα μέρος που ονομάζεται Fair Havens, κοντά στην πόλη Lasea. Είχε χαθεί πολύς χρόνος και η ιστιοπλοΐα είχε ήδη γίνει επικίνδυνη. Ο Παύλος τους προειδοποίησε: «Ανδρες, μπορώ να δω ότι το ταξίδι μας θα είναι καταστροφικό και θα φέρει μεγάλη απώλεια στα πλοία και στο φορτίο, καθώς και στις ζωές μας επίσης». Αλλά ο εκατόνταρχος, αντί να ακούσει τι είπε ο Παύλος, ακολούθησε τη συμβουλή του πιλότου και του ιδιοκτήτη του πλοίου. Δεδομένου ότι το λιμάνι ήταν ακατάλληλο για χειμώνα, η πλειοψηφία αποφάσισε ότι θα έπρεπε να πλεύσουμε, ελπίζοντας να φτάσουμε στο Φοίνιξ και να ξεχειμωνιάσουμε εκεί. Όταν άρχισε να φυσάει απαλός νότιος άνεμος, ζύγισαν άγκυρα και έπλευσαν κατά μήκος της ακτής της Κρήτης. Σε πολύ καιρό, ένας άνεμος ισχυρής τυφώνας, που ονομάζεται βορειοανατολικός, παρέσυρε από το νησί. Το πλοίο πιάστηκε από την καταιγίδα και δεν μπορούσε να κατευθυνθεί στον άνεμο. Έτσι, υποχωρήσαμε σε αυτό και οδηγηθήκαμε. Πήραμε τόσο βίαιο χτύπημα από την καταιγίδα που την επόμενη μέρα άρχισαν να πετούν το φορτίο στη θάλασσα. Την τρίτη μέρα, πέταξαν το πλοίο» s αντιμετώπιση στη θάλασσα με τα χέρια τους. Όταν ούτε ήλιος ούτε αστέρια εμφανίστηκαν για πολλές μέρες και η καταιγίδα συνέχιζε να μαίνεται, τελικά εγκαταλείψαμε κάθε ελπίδα να σωθούμε».

«Αφού οι άντρες έμειναν για πολύ καιρό χωρίς φαγητό, ο Παύλος σηκώθηκε μπροστά τους και είπε: «Ανδρες, θα έπρεπε να είχατε λάβει τη συμβουλή μου να μην αποπλεύσετε από την Κρήτη· τότε θα είχατε γλιτώσει από αυτή τη ζημιά και την απώλεια. Τώρα όμως σας προτρέπω να διατηρήσεις το θάρρος σου, γιατί κανείς από εσάς δεν θα χαθεί· μόνο το πλοίο θα καταστραφεί.

Χθες το βράδυ ένας άγγελος του Θεού του οποίου είμαι και τον οποίο υπηρετώ στάθηκε δίπλα μου και είπε: «Μη φοβάσαι, Παύλο. Πρέπει να δικαστείτε ενώπιον του Καίσαρα· και ο Θεός σας έδωσε ευγενικά τη ζωή όλων όσων πλέουν μαζί σας». Συνεχίστε, λοιπόν, το θάρρος σας, άντρες, γιατί έχω πίστη στον Θεό ότι θα γίνει όπως μου είπε. Ωστόσο, πρέπει να προσαράξουμε σε κάποιο νησί». Τη δέκατη τέταρτη νύχτα μας οδηγούσαν ακόμα στην Αδριατική Θάλασσα, όταν περίπου τα μεσάνυχτα οι ναύτες ένιωσαν ότι πλησίαζαν στη στεριά. Πήραν βυθομετρήσεις και βρήκαν ότι το νερό ήταν εκατόν είκοσι πόδια βάθος. Λίγο καιρό αργότερα έκαναν ξανά βυθομετρήσεις και βρήκαν ότι ήταν ενενήντα πόδια βάθος. Φοβούμενοι ότι θα μας πέσει στα βράχια, έριξαν τέσσερις άγκυρες από την πρύμνη και προσευχήθηκαν για το φως της ημέρας. Λίγο πριν ξημερώσει ο Παύλος τους παρότρυνε όλους να φάνε. «Τις τελευταίες δεκατέσσερις μέρες», είπε, «ήσασταν σε συνεχή αγωνία και έχετε μείνει χωρίς φαγητό — δεν έχετε φάει τίποτα. Τώρα σας προτρέπω να πάρετε λίγο φαγητό. Το χρειάζεσαι για να επιβιώσεις. Κανείς από εσάς δεν θα χάσει ούτε μια τρίχα από το κεφάλι του ». Αφού τα είπε αυτά, πήρε λίγο ψωμί και ευχαρίστησε τον Θεό μπροστά σε όλους. Μετά το έσπασε και άρχισε να τρώει. Όλοι ενθάρρυναν και έφαγαν μόνοι τους λίγο φαγητό. Συνολικά ήμασταν 276 άτομα στο πλοίο. Όταν έφαγαν όσο ήθελαν, ελάφρυναν το πλοίο ρίχνοντας τα σιτηρά στη θάλασσα. Όταν ήρθε το φως της ημέρας, δεν αναγνώρισαν τη στεριά, αλλά είδαν έναν κόλπο με μια αμμώδη παραλία, όπου αποφάσισαν να προσαράξουν το πλοίο αν μπορούσαν. Κόβοντας τις άγκυρες τις άφησαν στη θάλασσα και ταυτόχρονα έλυσαν τα σχοινιά που κρατούσαν τα πηδάλια. Έπειτα σήκωσαν το πλοiάριο στον άνεμο και έκαναν για την παραλία. Όμως το πλοίο χτύπησε σε μια άμμο και προσάραξε. Η πλώρη κόλλησε γρήγορα και δεν κουνήθηκε, και η πρύμνη έσπασε σε κομμάτια από το σφυροκόπημα του σερφ. Οι στρατιώτες σχεδίαζαν να σκοτώσουν τους αιχμαλώτους για να εμποδίσουν κανέναν από αυτούς να κολυμπήσει και να δραπετεύσει. Αλλά ο εκατόνταρχος ήθελε να χαρίσει τη ζωή του Παύλου και τους εμπόδισε να πραγματοποιήσουν το σχέδιό τους. Διέταξε όσους μπορούσαν να κολυμπήσουν να πηδήξουν πρώτα στη θάλασσα και να φτάσουν στη στεριά. Οι υπόλοιποι έπρεπε να φτάσουν εκεί πάνω σε σανίδες ή σε κομμάτια του πλοίου. Με αυτόν τον τρόπο όλοι έφτασαν στη γη με ασφάλεια».

«Μόλις βρεθήκαμε με ασφάλεια στην ακτή, ανακαλύψαμε ότι το νησί ονομαζόταν Μάλτα. Οι νησιώτες μας έδειξαν ασυνήθιστη καλοσύνη. Έβαλαν φωτιά και μας καλωσόρισαν όλους γιατί έβρεχε και κρύο. Ο Παύλος μάζεψε ένα σωρό από θαμνόξυλο και, καθώς το έβαζε στη φωτιά, μια οχιά, διωγμένη από τη ζέστη, δέθηκε στο χέρι του. Όταν οι κάτοικοι του νησιού είδαν το φίδι να κρέμεται από το χέρι του, είπαν μεταξύ τους: «Αυτός ο άνθρωπος πρέπει να είναι δολοφόνος, γιατί αν και δραπέτευσε από τη θάλασσα, η Δικαιοσύνη δεν του επέτρεψε να ζήσει». Αλλά ο Παύλος τίναξε το φίδι στη φωτιά και δεν υπέστη κανένα κακό αποτέλεσμα. Οι άνθρωποι περίμεναν ότι θα φουσκώσει ή θα πέσει ξαφνικά νεκρός, αλλά αφού περίμεναν πολλή ώρα και δεν είδαν να του συμβαίνει τίποτα ασυνήθιστο, άλλαξαν γνώμη και είπαν ότι ήταν θεός. Κοντά υπήρχε ένα κτήμα που ανήκε στον Πούπλιο, τον αρχηγό του νησιού. Μας καλωσόρισε στο σπίτι του και για τρεις μέρες μας διασκέδασε φιλόξενα. Ο πατέρας του ήταν άρρωστος στο κρεβάτι, έπασχε από πυρετό και δυσεντερία. Ο Παύλος μπήκε να τον δει και, μετά από προσευχή, έβαλε τα χέρια του πάνω του και τον θεράπευσε. Όταν συνέβη αυτό, ήρθαν και οι υπόλοιποι άρρωστοι στο νησί και θεραπεύτηκαν. Μας τίμησαν με πολλούς τρόπους και όταν ήμασταν έτοιμοι να πλεύσουμε, μας έδωσαν τα εφόδια που χρειαζόμασταν. Μετά από τρεις μήνες βγήκαμε στη θάλασσα με ένα πλοίο που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί. Ήταν ένα αλεξανδρινό πλοίο με την κεφαλή των δίδυμων θεών Κάστορα και Pollux. Αποπλεύσαμε και φτάσαμε δύο μέρες αργότερα φτάσαμε στο Puteoli. Εκεί βρήκαμε μερικούς αδελφούς που μας κάλεσαν να περάσουμε μια εβδομάδα μαζί τους. Έτσι, ήρθαμε στη Ρώμη». Ο Παύλος μπήκε να τον δει και, μετά από προσευχή, έβαλε τα χέρια του πάνω του και τον θεράπευσε. Όταν συνέβη αυτό, ήρθαν και οι υπόλοιποι άρρωστοι στο νησί και θεραπεύτηκαν. Μας τίμησαν με πολλούς τρόπους και όταν ήμασταν έτοιμοι να πλεύσουμε, μας έδωσαν τα εφόδια που χρειαζόμασταν. Μετά από τρεις μήνες βγήκαμε στη θάλασσα με ένα πλοίο που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί. Ήταν ένα αλεξανδρινό πλοίο με την κεφαλή των δίδυμων θεών Κάστορα και Pollux. Αποπλεύσαμε και φτάσαμε δύο μέρες αργότερα φτάσαμε στο Puteoli. Εκεί βρήκαμε μερικούς αδελφούς που μας κάλεσαν να περάσουμε μια εβδομάδα μαζί τους. Έτσι, ήρθαμε στη Ρώμη». Ο Παύλος μπήκε να τον δει και, μετά από προσευχή, έβαλε τα χέρια του πάνω του και τον θεράπευσε. Όταν συνέβη αυτό, ήρθαν και οι υπόλοιποι άρρωστοι στο

νησί και θεραπεύτηκαν. Μας τίμησαν με πολλούς τρόπους και όταν ήμασταν έτοιμοι να πλεύσουμε, μας έδωσαν τα εφόδια που χρειαζόμασταν. Μετά από τρεις μήνες βγήκαμε στη θάλασσα με ένα πλοίο που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί. Ήταν ένα αλεξανδρινό πλοίο με την κεφαλή των δίδυμων θεών Κάστορα και Pollux. Αποπλεύσαμε και φτάσαμε δύο μέρες αργότερα φτάσαμε στο Puteoli. Εκεί βρήκαμε μερικούς αδελφούς που μας κάλεσαν να περάσουμε μια εβδομάδα μαζί τους. Έτσι, ήρθαμε στη Ρώμη». Μετά από τρεις μήνες βγήκαμε στη θάλασσα με ένα πλοίο που είχε ξεχειμωνιάσει στο νησί. Ήταν ένα αλεξανδρινό πλοίο με την κεφαλή των δίδυμων θεών Κάστορα και Pollux. Αποπλεύσαμε και φτάσαμε δύο μέρες αργότερα φτάσαμε στο Puteoli. Εκεί βρήκαμε μερικούς αδελφούς που μας κάλεσαν να περάσουμε μια εβδομάδα μαζί τους. Έτσι, ήρθαμε στη Ρώμη».

«Τα αδέρφια εκεί είχαν ακούσει ότι ερχόμασταν και ταξίδεψαν μέχρι το Φόρουμ του Αππίου και τις Τρεις Ταβέρνες για να μας συναντήσουν. Στη θέα αυτών των ανδρών ο Παύλος ευχαρίστησε τον Θεό και ενθάρρυνε. Όταν φτάσαμε στη Ρώμη, ο Παύλος αφέθηκε να ζήσει μόνος του, με έναν στρατιώτη να τον φυλάει. Τρεις μέρες αργότερα κάλεσε μαζί τους αρχηγούς των Εβραίων. Όταν συγκεντρώθηκαν, ο Παύλος τους είπε: «Αδελφοί μου, αν και δεν έχω κάνει τίποτα εναντίον του λαού μας ή κατά των εθίμων των προγόνων μας, συνελήφθη στην Ιερουσαλήμ και με παρέδωσαν στους Ρωμαίους. Με εξέτασαν και ήθελαν να με αφήσουν ελεύθερο, γιατί δεν ήμουν ένοχος για κανένα έγκλημα που άξιζε τον θάνατο. Αλλά όταν οι Εβραίοι αντιτάχθηκαν, αναγκάστηκα να προσφύγω στον Καίσαρα — όχι ότι είχα να ασκήσω κάποια κατηγορία εναντίον του δικού μου λαού. Για το λόγο αυτό, ζήτησα να σας δω και να μιλήσω μαζί σας. Λόγω της ελπίδας του Ισραήλ είμαι δεμένος με αυτήν την αλυσίδα». Εκείνοι απάντησαν: «Δεν έχουμε λάβει καμία επιστολή από την Ιουδαία σχετικά με εσάς, και κανένας από τους αδελφούς που έχουν έρθει από εκεί δεν ανέφερε ή είπε κάτι κακό για εσάς. Αλλά θέλουμε να ακούσουμε ποιες είναι οι απόψεις σας, γιατί γνωρίζουμε ότι οι άνθρωποι

παντού μιλούν εναντίον αυτής της αίρεσης». Κανόνισαν να συναντήσουν τον Παύλο μια συγκεκριμένη μέρα και ήρθαν ακόμη μεγαλύτεροι στο μέρος όπου έμενε. Από το πρωί μέχρι το βράδυ, τους εξηγούσε και τους διακήρυξε τη βασιλεία του Θεού και προσπαθούσε να τους πείσει για τον Ιησού από τον Νόμο του Μωυσή και από τους Προφήτες. Κάποιοι πείστηκαν από αυτά που είπε, άλλοι όμως δεν πίστευαν. Διαφώνησαν μεταξύ τους και άρχισαν να φεύγουν αφού ο Παύλος έκανε την τελευταία δήλωση: Το Άγιο Πνεύμα μίλησε την αλήθεια στους προπάτορές σας όταν είπε μέσω του Ησαΐα του προφήτη: - Πηγαίνετε σε αυτόν τον λαό και πείτε: Πάντα θα ακούτε αλλά ποτέ δεν θα καταλαβαίνετε. θα βλέπεις ποτέ αλλά ποτέ δεν θα αντιλαμβάνεσαι». Διότι η καρδιά αυτού του λαού έχει γίνει ανάλαφρη. σχεδόν δεν ακούν με τα αυτιά τους και έχουν κλείσει τα μάτια τους. Διαφορετικά, θα μπορούσαν να δουν με τα μάτια τους, να ακούσουν με τα αυτιά τους, να καταλάβουν με την καρδιά τους και να γυρίσουν, και εγώ θα τους θεράπευα ». «Γι' αυτό, θέλω να ξέρετε ότι η σωτηρία του Θεού έχει σταλεί στους Εθνικούς, και θα ακούσουν!» Για δύο ολόκληρα χρόνια ο Παύλος έμεινε εκεί στο δικό του νοικιασμένο σπίτι και καλωσόριζε όλους όσους έρχονταν να τον δουν. Με τόλμη και χωρίς εμπόδια κήρυξε τη βασιλεία του Θεού και δίδαξε για τον Κύριο Ιησού Χριστό». Θα ακούτε ποτέ αλλά ποτέ δεν θα καταλαβαίνετε. θα βλέπεις ποτέ αλλά ποτέ δεν θα αντιλαμβάνεσαι». Διότι η καρδιά αυτού του λαού έχει γίνει ανάλαφρη. σχεδόν δεν ακούν με τα αυτιά τους και έχουν κλείσει τα μάτια τους. Διαφορετικά, θα μπορούσαν να δουν με τα μάτια τους, να ακούσουν με την καρδιά τους και να γυρίσουν, και εγώ θα τους θεράπευα ». «Γι' αυτό, θέλω να ξέρετε ότι η σωτηρία του Θεού έχει σταλεί στους Εθνικούς, και θα ακούσουν!» Για δύο ολόκληρα χρόνια ο Παύλος έμεινε εκεί στο δικό του νοικιασμένο σπίτι και καλωσόριζε όλους όσους έρχονταν να τον δουν. Με τόλμη και χωρίς εμπόδια κήρυξε τη βασιλεία του Θεού και δίδαξε για τον Κύριο Ιησού Χριστό». Θα ακούτε ποτέ αλλά ποτέ δεν θα καταλαβαίνετε. θα βλέπεις ποτέ αλλά ποτέ δεν θα αντιλαμβάνεσαι». Διότι η καρδιά αυτού του λαού έχει γίνει ανάλαφρη. σχεδόν δεν ακούν με τα αυτιά τους και έχουν κλείσει τα μάτια τους. Διαφορετικά, θα μπορούσαν να δουν με τα μάτια τους, να ακούσουν με τα αυτιά τους, να καταλάβουν με την καρδιά τους και να γυρίσουν, και εγώ θα τους θεράπευα ». «Γι' αυτό, θέλω να ξέρετε ότι η σωτηρία του Θεού έχει σταλεί στους Εθνικούς, και θα ακούσουν!» Για δύο ολόκληρα

χρόνια ο Παύλος έμεινε εκεί στο δικό του νοικιασμένο σπίτι και καλωσόριζε όλους όσους έρχονταν να τον δουν. Με τόλμη και χωρίς εμπόδια κήρυξε τη βασιλεία του Θεού και δίδαξε για τον Κύριο Ιησού Χριστό». Διαφορετικά, θα μπορούσαν να δουν με τα μάτια τους, να ακούσουν με τα αυτιά τους, να καταλάβουν με την καρδιά τους και να γυρίσουν, και εγώ θα τους θεράπευα ». «Γι' αυτό, θέλω να ξέρετε ότι η σωτηρία του Θεού έχει σταλεί στους Εθνικούς, και θα ακούσουν!» Για δύο ολόκληρα χρόνια ο Παύλος έμεινε εκεί στο δικό του νοικιασμένο σπίτι και καλωσόριζε όλους όσους έρχονταν να τον δουν. Με τόλμη και χωρίς εμπόδια κήρυξε τη βασιλεία του Θεού και δίδαξε για τον Κύριο Ιησού Χριστό». Διαφορετικά, θα μπορούσαν να δουν με τα μάτια τους, να ακούσουν με τα αυτιά τους, να καταλάβουν με την καρδιά τους και να γυρίσουν, και εγώ θα τους θεράπευα ». «Γι' αυτό, θέλω να ξέρετε ότι η σωτηρία του Θεού έχει σταλεί στους Εθνικούς, και θα ακούσουν!» Για δύο ολόκληρα χρόνια ο Παύλος έμεινε εκεί στο δικό του νοικιασμένο σπίτι και καλωσόριζε όλους όσους έρχονταν να τον δουν. Με τόλμη και χωρίς εμπόδια κήρυξε τη βασιλεία του Θεού και δίδαξε για τον Κύριο Ιησού Χριστό».

Βασικά σημεία του μηνύματος του Θεού από τις Πράξεις

- Οι μαθητές του έγιναν μάρτυρες του θανάτου του Ιησού.
- Για σαράντα ημέρες μετά την ανάστασή Του», ο Χριστός ήταν με τους μαθητές Του πριν επιστρέψει στον Θεό.
- Την Πεντηκοστή, όπως είχε υποσχεθεί ο Ιησούς, έχυσε το Άγιο Πνεύμα όπως αποδεικνύεται από τον ήχο του ορμητικού ανέμου και των αποστόλων που μιλούσαν σε γλώσσα που δεν ήταν εξοικειωμένοι.
- Οι Απόστολοι ήταν μάρτυρες της επιστροφής του Ιησού στον ουρανό και διακήρυξαν με τόλμη τη συγχώρεση της αμαρτίας και τη σωτηρία σε όλους όσους υπάκουσαν στις διδασκαλίες Του.
- Οι άπιστοι Εβραίοι άρχισαν τις διώξεις που είχαν ως αποτέλεσμα το μήνυμα του Χριστού για τη συμφιλίωση να διαδοθεί έξω από την Ιερουσαλήμ.
- Η σωτηρία και η αιώνια ζωή προσφέρεται σε όλη την ανθρωπότητα – όχι μόνο στους Εβραίους.

Ερωτήσεις

Ποιος είναι ο σκοπός του Βιβλίου των Πράξεων;

Ο Χριστός έχτισε; μια δομή (ένα ιερό, τόπος συνάντησης), μια θρησκευτική οργάνωση ή ανασύσταση ενός νέου Εβραϊκού Σανχεντρίν;

ΡΩΜΑΙΟΙ

Παύλος

Σε όλους στη Ρώμη που αγαπιούνται από τον Θεό και καλούνται να γίνουν άγιοι:

«Ευχαριστώ τον Θεό μου μέσω του Ιησού Χριστού για όλους εσάς, επειδή η πίστη σας αναφέρεται σε όλο τον κόσμο. Ο Θεός, τον οποίο υπηρετώ με όλη μου την καρδιά κηρύττοντας το ευαγγέλιο του Υιού του, είναι μάρτυρας μου πόσο συνεχώς σε θαυμάζω στις προσευχές μου ανά πάσα στιγμή, και προσεύχομαι τώρα επιτέλους με το θέλημα του Θεού να ανοίξει ο δρόμος για να έρθω σε εσάς. Λαχταρώ να σε δω για να σου μεταδώσω κάποιο πνευματικό δώρο που θα σε κάνει δυνατό – ώστε εσύ και εγώ να ενθαρρυνόμαστε αμοιβαία από την πίστη του άλλου. Δεν θέλω να αγνοείτε, αδέρφια, ότι σχεδίασα πολλές φορές να έρθω κοντά σας - αλλά με εμπόδισαν να το κάνω. Είμαι υποχρεωμένος και σε Έλληνες και σε μη Έλληνες, και στους σοφούς και στους ανόητους. Γι' αυτό είμαι τόσο πρόθυμος να κηρύξω το ευαγγέλιο και σε εσάς που βρίσκεστε στη Ρώμη. Δεν ντρέπομαι για το ευαγγέλιο, γιατί είναι η δύναμη του Θεού για τη σωτηρία του καθενός που πιστεύει. Διότι στο ευαγγέλιο αποκαλύπτεται μια δικαιοσύνη από τον Θεό, μια δικαιοσύνη που είναι με πίστη από την πρώτη έως την τελευταία, όπως ακριβώς είναι γραμμένο: «Οι δίκαιοι θα ζήσουν από την πίστη». (Ρωμαίους 1:8-17)

Κακία

«Η οργή του Θεού αποκαλύπτεται από τον ουρανό εναντίον όλης της ασέβειας και της κακίας των ανθρώπων που καταστέλλουν την αλήθεια με την κακία τους, αφού ό,τι μπορεί να γίνει γνωστό για τον Θεό είναι σαφές σε αυτούς, επειδή ο Θεός τους το έκανε ξεκάθαρο. Διότι από τη δημιουργία του κόσμου, οι αόρατες ιδιότητες του Θεού - η αιώνια δύναμη και η θεϊκή φύση του - έχουν φανεί ξεκάθαρα, κατανοητά από όσα έγιναν, έτσι ώστε οι άνθρωποι να είναι χωρίς δικαιολογία. Διότι, αν και γνώρισαν τον Θεό, ούτε τον δόξασαν ως Θεό ούτε τον ευχαριστούσαν, αλλά η σκέψη τους έγινε μάταιη και οι ανόητες καρδιές τους σκοτείνιασαν». (Ρωμαίους 1:18-21)

«Αν και ισχυρίστηκαν ότι ήταν σοφοί, έγιναν ανόητοι και αντάλλαξαν τη δόξα του αθάνατου Θεού με εικόνες

που μοιάζουν με θνητό άνθρωπο και πουλιά και ζώα και ερπετά. Επομένως, ο Θεός τους παρέδωσε στις αμαρτωλές επιθυμίες της καρδιάς τους σε σεξουαλική ακαθαρσία για την εξουτελισμό των σωμάτων τους μεταξύ τους. Αντάλλαξαν την αλήθεια του Θεού με ένα ψέμα, και λάτρευαν και υπηρέτησαν τα κτιστά πράγματα παρά τον Δημιουργό. Εξαιτίας αυτού, ο Θεός τους παρέδωσε σε επαίσχυντες επιθυμίες. Ακόμη και οι γυναίκες τους αντάλλαξαν φυσικές σχέσεις με αφύσικες. Με τον ίδιο τρόπο και οι άνδρες εγκατέλειψαν τις φυσικές σχέσεις με τις γυναίκες και φλεγόταν από λαγνεία ο ένας για τον άλλον. Οι άντρες διέπραξαν άσεμνες πράξεις με άλλους άντρες και έλαβαν μόνοι τους την οφειλόμενη ποινή για τη διαστροφή τους. Επιπλέον, αφού δεν θεώρησαν ότι άξιζε τον κόπο να διατηρήσουν τη γνώση του Θεού, τους παρέδωσε σε ένα ξεφτίλισμένο μυαλό, για να κάνει αυτό που δεν έπρεπε. Έχουν γεμίσει με κάθε είδους κακία, κακία, απληστία και εξαχρείωση. Είναι γεμάτοι φθόνο, φόνο, διαμάχες, δόλο και κακία. Είναι κουτσομπόληδες, συκοφάντες, θεοσεβείς, θρασεείς, αλαζόνες και καυχησιάρηδες. εφευρίσκουν τρόπους να κάνουν το κακό. Δεν υπακούουν στους γονείς τους, είναι ανόητοι, άπιστοι, άκαρδοι, αδίστακτοι. Μολονότι γνωρίζουν το δίκαιο διάταγμα του Θεού ότι όσοι κάνουν τέτοια πράγματα αξίζουν θάνατο, όχι μόνο συνεχίζουν να κάνουν ακριβώς αυτά τα πράγματα αλλά και επιδοκιμάζουν εκείνους που τα ασκούν». (Ρωμαίους 1:22-32) αλαζονικός και καυχησιάρης. εφευρίσκουν τρόπους να κάνουν το κακό. Δεν υπακούουν στους γονείς τους, είναι ανόητοι, άπιστοι, άκαρδοι, αδίστακτοι. Μολονότι γνωρίζουν το δίκαιο διάταγμα του Θεού ότι όσοι κάνουν τέτοια πράγματα αξίζουν θάνατο, όχι μόνο συνεχίζουν να κάνουν ακριβώς αυτά τα πράγματα αλλά και επιδοκιμάζουν εκείνους που τα ασκούν». (Ρωμαίους 1:22-32)

Σχόλιο: Ο Θεός δεν αναγκάζει τα δημιουργημένα Του όντα να κάνουν το θέλημά του όπως τα δημιούργησε με την ικανότητα να επιλέγουν. Ως εκ τούτου, τους επέτρεψε να κάνουν αυτό που ήθελαν να κάνουν. Ούτε έκανε δράση για να τους εμποδίσει

να επιλέξουν τις ανόητες και επαναστατικές ενέργειες του Σατανά.

Κρίση

«Εσείς που κρίνετε κάποιον άλλον δεν έχετε καμία δικαιολογία, γιατί σε όποιο σημείο κι αν κρίνετε τον άλλον, καταδικάζετε τον εαυτό σας, γιατί κάνετε τα ίδια πράγματα. Τώρα γνωρίζουμε ότι η κρίση του Θεού εναντίον εκείνων που κάνουν τέτοια πράγματα βασίζεται στην αλήθεια. Έτσι, όταν εσύ, ένας απλός άνθρωπος, τους κρίνεις και όμως κάνεις τα ίδια πράγματα, νομίζεις ότι θα ξεφύγεις από την κρίση του Θεού; Ή μήπως δείχνεις περιφρόνηση για τα πλούτη της καλοσύνης, της ανεκτικότητας και της υπομονής του, μη συνειδητοποιώντας ότι η καλοσύνη του Θεού σε οδηγεί στη μετάνοια; Αλλά λόγω του πείσματος και της αμετανόητης καρδιάς σας, αποθηκεύετε οργή εναντίον σας για την ημέρα της οργής του Θεού, όταν θα αποκαλυφθεί η δίκαιη κρίση του. Ο Θεός «θα δώσει στον καθένα σύμφωνα με όσα έχει κάνει». Σε εκείνους που με επιμονή στο καλό αναζητούν δόξα, τιμή και αθανασία, θα δώσει αιώνια ζωή. Αλλά για εκείνους που αναζητούν τον εαυτό τους και που απορρίπτουν την αλήθεια και ακολουθούν το κακό, θα υπάρχει οργή και οργή. Θα υπάρχει πρόβλημα και στενοχώρια για κάθε άνθρωπο που κάνει το κακό: πρώτα για τον Εβραίο, μετά για τον Εθνικό. αλλά δόξα, τιμή και ειρήνη για καθέναν που κάνει το καλό: πρώτα για τον Ιουδαίο, μετά για τον Εθνικό. Γιατί ο Θεός δεν δείχνει ευνοιοκρατία». (Ρωμαίους 2:1-11)

Σχόλιο: Αυτοί που είχαν πείσμα και αμετανόητη καρδιά ήταν μάλλον αυτοί που είχαν βυθιστεί στην παράδοση.

«Όλοι όσοι αμαρτάνουν χωρίς νόμο θα χαθούν επίσης χωρίς νόμο, και όλοι όσοι αμαρτάνουν υπό τον νόμο θα κριθούν από το νόμο. Διότι δεν είναι δίκαιοι στα μάτια του Θεού όσοι ακούν τον νόμο, αλλά αυτοί που υπακούουν στο νόμο θα κηρυχθούν δίκαιοι. (Πράγματι, όταν οι Εθνικοί, που δεν έχουν το νόμο, κάνουν από τη φύση τους πράγματα που απαιτεί ο νόμος, είναι νόμος για τους εαυτούς τους, παρόλο που δεν έχουν το νόμο, αφού δείχνουν ότι οι απαιτήσεις του νόμου είναι γραμμένες οι καρδιές τους, η συνείδησή τους επίσης δίνει μαρτυρία, και οι σκέψεις τους τώρα που τους κατηγορούν, τώρα μάλιστα τους υπερασπίζονται.) Αυτό θα γίνει την ημέρα που ο Θεός θα κρίνει τα μυστικά των ανθρώπων μέσω του Ιησού Χριστού, όπως δηλώνει το ευαγγέλιό μου». (Ρωμαίους 2:12-16)

«Τώρα εσύ, αν αποκαλείς τον εαυτό σου Εβραίο. αν βασίζεσαι στο νόμο και καυχίεσαι για τη σχέση σου με τον Θεό. αν γνωρίζετε τη θέλησή του και εγκρίνετε ό,τι είναι ανώτερο επειδή έχετε οδηγίες από το νόμο. αν είσαι πεπεισμένος ότι είσαι οδηγός για τους τυφλούς, φως για εκείνους που βρίσκονται στο σκοτάδι, δάσκαλος των ανόητων, δάσκαλος νηπίων, επειδή έχεις στο νόμο την ενσάρκωση της γνώσης και της αλήθειας - εσύ, τότε, που διδάσκετε τους άλλους, δεν διδάσκετε τον εαυτό σας; Εσύ που κηρύττει ενάντια στην κλοπή, κλέβετε; Εσύ που λες ότι οι άνθρωποι δεν πρέπει να μοιχεύουν, μοιχεύεις; Εσείς που απεχθάνεστε τα είδωλα, ληστεύετε ναούς; Εσύ που καυχίεσαι για το νόμο, ατιμάς τον Θεό παραβαίνοντας το νόμο; Όπως είναι γραμμένο: «Το όνομα του Θεού βλασφημείται μεταξύ των εθνών εξαιτίας σας»» (Ρωμαίους 2:17-24).

Νομιμότητα

«Η περιτομή έχει αξία αν τηρείς το νόμο, αλλά αν παραβιάσεις το νόμο, έχεις γίνει σαν να μην είχες περιτομή. Εάν εκείνοι που δεν έχουν περιτμηθεί τηρούν τις απαιτήσεις του νόμου, δεν θα θεωρούνται σαν να έχουν περιτμηθεί; Αυτός που δεν έχει περιτμηθεί σωματικά και όμως υπακούει στο νόμο, θα σε καταδικάσει που, παρόλο που έχεις τον γραπτό κώδικα και την περιτομή, είσαι παραβάτης του νόμου. Ένας άντρας δεν είναι Εβραίος αν είναι μόνο ένας εξωτερικά, ούτε η περιτομή είναι απλώς εξωτερική και σωματική. Όχι, ένας άνθρωπος είναι Εβραίος αν είναι εσωτερικά. και η περιτομή είναι περιτομή της καρδιάς, από το Πνεύμα, όχι με τον γραπτό κώδικα. Ο έπαινος ενός τέτοιου ανθρώπου δεν είναι από τους ανθρώπους, αλλά από τον Θεό. Τι πλεονέκτημα, λοιπόν, έχει το να είσαι Εβραίος ή τι αξία έχει η περιτομή; Πολύ από κάθε άποψη! Πρωτα απο όλα, τους έχουν εμπιστευθεί τα ίδια τα λόγια του Θεού». (Ρωμαίους 2:25-3:2)

«Τώρα ξέρουμε ότι ό,τι λέει ο νόμος, το λέει σε εκείνους που είναι υπό τον νόμο. Επομένως, κανείς δεν θα κηρυχθεί δίκαιος στα μάτια του τηρώντας το νόμο. Μάλλον, μέσω του νόμου συνειδητοποιούμε την αμαρτία. Τώρα όμως έγινε γνωστή μια δικαιοσύνη από τον Θεό, για την οποία μαρτυρούν ο Νόμος και οι Προφήτες. Αυτή η δικαιοσύνη από τον Θεό έρχεται μέσω της πίστης στον Ιησού Χριστό σε όλους όσοι πιστεύουν για όλους έχουν αμαρτήσει και στερούνται τη δόξα του Θεού και δικαιώνονται δωρεάν με τη χάρη Του μέσω της λύτρωσης που ήρθε από τον Χριστό Ιησού. Ο Θεός τον παρουσίασε ως θυσία εξιλέωσης, μέσω της πίστης στο αίμα του. Το έκανε αυτό για να

δείξει τη δικαιοσύνη του, επειδή με την ανεκτικότητα του είχε αφήσει ατιμώρητες τις αμαρτίες που διέπραξε προηγουμένως—το έκανε για να αποδείξει τη δικαιοσύνη του αυτή τη στιγμή, ώστε να είναι δίκαιος και αυτός που δικαιώνει αυτούς που έχουν πίστη στον Ιησού. Πού, λοιπόν, καυχιέται; Αποκλείεται. Με ποια αρχή; Σε αυτό της τήρησης του νόμου; Όχι, αλλά σε αυτό της πίστης. Διότι υποστηρίζουμε ότι ο άνθρωπος δικαιώνεται με την πίστη εκτός από την τήρηση του νόμου. Είναι ο Θεός Θεός μόνο των Εβραίων; Δεν είναι και αυτός ο Θεός των Εθνών; Ναι, και για τους Εθνικούς, αφού υπάρχει μόνο ένας Θεός, που θα δικαιώσει τους περιττημένους με πίστη και τους απερίτμητους μέσω αυτής της ίδιας πίστης. Ακυρώνουμε, λοιπόν, το νόμο με αυτή την πίστη; Καθόλου! Αντίθετα, τηρούμε το νόμο». (Ρωμαίους 3:19-31) και των Εθνών, αφού υπάρχει μόνο ένας Θεός, που θα δικαιώσει τους περιττημένους με την πίστη και τους απερίτμητους μέσω αυτής της ίδιας πίστης. Ακυρώνουμε, λοιπόν, το νόμο με αυτή την πίστη; Καθόλου! Αντίθετα, τηρούμε το νόμο». (Ρωμαίους 3:19-31) και των Εθνών, αφού υπάρχει μόνο ένας Θεός, που θα δικαιώσει τους περιττημένους με την πίστη και τους απερίτμητους μέσω αυτής της ίδιας πίστης. Ακυρώνουμε, λοιπόν, το νόμο με αυτή την πίστη; Καθόλου! Αντίθετα, τηρούμε το νόμο». (Ρωμαίους 3:19-31)

«Ο Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και αυτή (η πίστη του όπως αποδεικνύεται από τις πράξεις του) του πιστώθηκε ως δικαιοσύνη.» Τώρα, όταν ένας άνθρωπος εργάζεται, ο μισθός του δεν του πιστώνεται ως δώρο, αλλά ως υποχρέωση. Δεν λειτουργεί αλλά εμπιστεύεται τον Θεό που δικαιώνει τους κακούς, η πίστη του πιστώνεται ως δικαιοσύνη. Ο Δαβίδ λέει το ίδιο πράγμα όταν μιλά για την ευλογία του ανθρώπου στον οποίο ο Θεός αποδίδει δικαιοσύνη εκτός από έργα: «Μακάριοι είναι εκείνοι των οποίων οι παραβάσεις συγχωρούνται. του οποίου οι αμαρτίες είναι καλυμμένες. Μακάριος είναι ο άνθρωπος που ο Κύριος δεν θα του καταλογίσει ποτέ την αμαρτία» (Ρωμ. 4:3-8).

Σχόλιο: Η πίστη του Αβραάμ του αποδόθηκε ως δικαιοσύνη πριν ο Θεός συνάψει τη διαθήκη με τον Μωυσή. Έλαβε το σημείο της περιτομής, μια σφραγίδα της δικαιοσύνης που είχε με την πίστη, ενώ ήταν ακόμη απερίτμητος. Λοιπόν, είναι ο πατέρας όλων όσων πιστεύουν Εβραίοι και Εθνικοί.

Η υπόσχεση

«Ο Αβραάμ και οι απόγονοί του έλαβαν την υπόσχεση ότι θα ήταν κληρονόμος του κόσμου, αλλά μέσω της δικαιοσύνης που έρχεται από την πίστη. Είναι ο πατέρας όλων μας. Όπως είναι γραμμένο: «Σε έκανα πατέρα πολλών εθνών (λαών).» Είναι ο πατέρας μας ενώπιον του Θεού, στον οποίο πίστεψε — ο Θεός που δίνει ζωή στους νεκρούς και καλεί πράγματα που δεν είναι σαν να ήταν. Ενάντια σε κάθε ελπίδα, ο Αβραάμ με την ελπίδα πίστεψε και έτσι έγινε πατέρας πολλών εθνών, όπως ακριβώς του ειπώθηκε: «Ετσι θα είναι ο απόγονός σου». Χωρίς να εξασθενήσει στην πίστη του, αντιμετώπισε το γεγονός ότι το σώμα του ήταν τόσο καλό όσο νεκρό — από τότε που ήταν περίπου εκατό ετών — και ότι η μήτρα της Σάρα ήταν επίσης νεκρή. Ωστόσο, δεν αμφιταλαντεύτηκε λόγω της απιστίας σχετικά με την υπόσχεση του Θεού, αλλά ενισχύθηκε στην πίστη του και έδωσε δόξα στον Θεό, όντας πλήρως πεπεισμένος ότι ο Θεός είχε τη δύναμη να κάνει αυτό που είχε υποσχεθεί. Γι' αυτό «του αποδόθηκε ως δικαιοσύνη». Οι λέξεις «αποδόθηκε σε αυτόν» γράφτηκαν όχι μόνο για αυτόν, αλλά και για εμάς, στους οποίους ο Θεός θα αποδώσει δικαιοσύνη — για εμάς που πιστεύουμε σε αυτόν που ανέστησε τον Ιησού τον Κύριό μας από τους νεκρούς. Παραδόθηκε στο θάνατο για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε στη ζωή για τη δικαίωσή μας». (Ρωμαίους 4:16-25)

«Επομένως, εφόσον δικαιωθήκαμε μέσω της πίστεως, έχουμε ειρήνη με τον Θεό μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω του οποίου αποκτήσαμε πρόσβαση με πίστη σε αυτή τη χάρη στην οποία βρισκόμαστε τώρα. Χαιρόμαστε με την ελπίδα της δόξας του Θεού. Όχι μόνο έτσι, αλλά χαιρόμαστε και με τα βάσανά μας, γιατί γνωρίζουμε ότι η δυστυχία παράγει επιμονή, επιμονή, χαρακτήρας? και χαρακτήρας, ελπίδα. Η ελπίδα δεν μας απογοητεύει, γιατί ο Θεός έχει ρίξει την αγάπη του στις καρδιές μας με το Άγιο Πνεύμα, το οποίο μας έδωσε. Βλέπετε, την κατάλληλη στιγμή, όταν ήμασταν ακόμη ανίσχυροι, ο Χριστός πέθανε για τους ασεβείς. Πολύ σπάνια θα πεθάνει κάποιος για έναν δίκαιο άνθρωπο, αν και για έναν καλό άνθρωπο κάποιος μπορεί να τολμήσει να πεθάνει. Αλλά ο Θεός δείχνει τη δική του αγάπη για εμάς με αυτό: Ενώ ήμασταν ακόμη αμαρτωλοί, ο Χριστός πέθανε για εμάς. Αφού τώρα δικαιωθήκαμε από το αίμα του, πόσο περισσότερο θα σωθούμε από την οργή του Θεού μέσω αυτού! Διότι εάν, όταν ήμασταν εχθροί του Θεού, συμφιλιωθήκαμε μαζί του μέσω του θανάτου του Υιού του, πόσο μάλλον, αφού συμφιλιωθήκαμε, θα σωθούμε μέσω της ζωής του! Όχι

μόνο είναι έτσι, αλλά και χαιρόμαστε στον Θεό μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, μέσω του οποίου λάβαμε τώρα τη συμφιλίωση». (Ρωμαίους 5:1-11)

Σχόλιο: Δικαιώνεται κανείς μέσω της πίστης. Χωρίς καμία ενέργεια για την επιβεβαίωση της πίστης κάποιου δεν υπάρχει πίστη. Έχουν μόνο επίγνωση.

Σχόλιο: Εάν ο Χριστός έδειχνε τη δική του αγάπη για τον άνθρωπο με την εξιλεωτική θυσία, ο Άνθρωπος θα έδειχνε την αγάπη του για τη συγχώρεση του Θεού με την πίστη του να απομακρύνεται από την αμαρτία και να ταφεί στο αίμα αυτής της θυσίας.

«Επομένως, όπως η αμαρτία μπήκε στον κόσμο μέσω ενός ανθρώπου, και ο θάνατος μέσω της αμαρτίας, και με αυτόν τον τρόπο, ο θάνατος ήρθε σε όλους τους ανθρώπους, επειδή όλοι αμάρτησαν—γιατί πριν δοθεί ο νόμος, η αμαρτία υπήρχε στον κόσμο. Όμως η αμαρτία δεν λαμβάνεται υπόψη όταν δεν υπάρχει νόμος. Ωστόσο, ο θάνατος βασίλευσε από την εποχή του Αδάμ μέχρι την εποχή του Μωσή (ο θάνατος βασίλευε πριν από τον Νόμο), ακόμη και σε εκείνους που δεν αμάρτησαν παραβιάζοντας μια εντολή, όπως και ο Αδάμ, ο οποίος ήταν υπόδειγμα του ερχόμενου. Αλλά το δώρο δεν είναι σαν το παράπτωμα. Διότι αν οι πολλοί πέθαναν από το παράπτωμα του ενός ανθρώπου, πόσο μάλλον η χάρις του Θεού και το δώρο που ήρθε με τη χάρις (το δώρο της σωτηρίας σε όλους όσους υπακούουν) του ενός ανθρώπου, του Ιησού Χριστού, ξεχειλίζει στους πολλούς! Και πάλι, το δώρο του Θεού δεν μοιάζει με το αποτέλεσμα της αμαρτίας ενός ανθρώπου: Η κρίση ακολούθησε μια αμαρτία και έφερε την καταδίκη, αλλά το δώρο ακολούθησε πολλά παραπτώματα και έφερε δικαίωση. Διότι, εάν, με το παράπτωμα του ενός ανθρώπου, ο θάνατος βασίλευσε μέσω αυτού του ενός ανθρώπου, πόσο μάλλον εκείνοι που λαμβάνουν την άφθονη προμήθεια του Θεού της χάριτος και του δώρου της δικαιοσύνης θα βασιλεύουν στη ζωή μέσω του ενός ανθρώπου, του Ιησού Χριστού. Κατά συνέπεια, όπως το αποτέλεσμα ενός παραπτώματος ήταν η καταδίκη για όλους τους ανθρώπους, έτσι και το αποτέλεσμα μιας πράξης δικαιοσύνης ήταν η δικαίωση που φέρνει ζωή (αιώνια ζωή) για όλους τους ανθρώπους. Διότι όπως με την ανυπακοή ενός ανθρώπου οι πολλοί έγιναν αμαρτωλοί, έτσι και με την υπακοή ενός ανθρώπου οι πολλοί θα γίνουν δίκαιοι». (Ρωμαίους 5:12-19) Η άφθονη προμήθεια της χάριτος και του δώρου της δικαιοσύνης βασιλεύει στη ζωή μέσω ενός ανθρώπου, του Ιησού Χριστού. Κατά συνέπεια, όπως το αποτέλεσμα ενός

παραπτώματος ήταν η καταδίκη για όλους τους ανθρώπους, έτσι και το αποτέλεσμα μιας πράξης δικαιοσύνης ήταν η δικαίωση που φέρνει ζωή (αιώνια ζωή) για όλους τους ανθρώπους. Διότι όπως με την ανυπακοή ενός ανθρώπου οι πολλοί έγιναν αμαρτωλοί, έτσι και με την υπακοή ενός ανθρώπου οι πολλοί θα γίνουν δίκαιοι». (Ρωμαίους 5:12-19) Η άφθονη προμήθεια της χάριτος και του δώρου της δικαιοσύνης βασιλεύει στη ζωή μέσω ενός ανθρώπου, του Ιησού Χριστού. Κατά συνέπεια, όπως το αποτέλεσμα ενός παραπτώματος ήταν η καταδίκη για όλους τους ανθρώπους, έτσι και το αποτέλεσμα μιας πράξης δικαιοσύνης ήταν η δικαίωση που φέρνει ζωή (αιώνια ζωή) για όλους τους ανθρώπους. Διότι όπως με την ανυπακοή ενός ανθρώπου οι πολλοί έγιναν αμαρτωλοί, έτσι και με την υπακοή ενός ανθρώπου οι πολλοί θα γίνουν δίκαιοι». (Ρωμαίους 5:12-19) έτσι και μέσω της υπακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί θα γίνουν δίκαιοι». (Ρωμαίους 5:12-19) έτσι και μέσω της υπακοής του ενός ανθρώπου οι πολλοί θα γίνουν δίκαιοι». (Ρωμαίους 5:12-19)

Σχόλιο: Το δώρο της σωτηρίας του Θεού ήρθε με χάρις, ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, από αγάπη (δώρο από τον Θεό). Ο άνθρωπος πρέπει να αποφασίσει αν θα δεχτεί το δώρο Του με υπακοή ή θα το απορρίψει.

Πίστη, Δικαιοσύνη και Διαθήκες

«Ο Θεός έδωσε μια υπόσχεση να είναι πιστός και δίκαιος στον Αβραάμ – «μέσω σου ΟΛΑ τα έθνη θα ευλογηθούν (ο απόγονός σου ο Χριστός). Εκατοντάδες χρόνια αργότερα έκανε μια διαθήκη με τους Ισραηλίτες μέσω του Μωσή, η οποία απέκλειε τους εθνικούς. Η διαθήκη με τους Ισραηλίτες τους έκανε να συνειδητοποιήσουν την αμαρτία αλλά όχι τη συγχώρεση μόνο μια υπόσχεση ενός λυτρωτή που θα το έκανε. Οι ετήσιες θυσίες ζώων τους ήταν μια υπενθύμιση των αμαρτιών του παρελθόντος και η υπόσχεση για μελλοντική συγχώρεση. Η υπόσχεση ενός λυτρωτή εκπληρώθηκε όταν ο Θεός έστειλε τον Ιησού να συνάψει μια καλύτερη διαθήκη με όλη την ανθρωπότητα και όχι μόνο με τους Εβραίους».

«Αυτή η νέα διαρκής διαθήκη τέθηκε σε ισχύ με την εξιλεωτική θυσία του Υιού του Θεού, την ανάστασή Του από τον τάφο - νίκη επί του θανάτου - την εξουσία του Σατανά στον άνθρωπο. Αυτή η νέα και καλύτερη διαθήκη πρόσφερε συγχώρεση, λύτρωση και συμφιλίωση στον Θεό. Όσοι επέλεξαν να δεχτούν το δώρο της σωτηρίας Του θα ταφούν μέσω του βαπτίσματος στον θάνατο του Χριστού, ώστε, όπως ο

Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς μέσω της δόξας του Πατέρα, έτσι και αυτοί θα ενωθούν μαζί Του για να ζήσουν μια νέα ζωή. Αν έχουμε ενωθεί μαζί του έτσι στο θάνατό του, σίγουρα θα είμαστε και μαζί του στην ανάστασή του. Γιατί ξέρουμε ότι ο παλιός μας εαυτός σταυρώθηκε μαζί του για να εξαλειφθεί το σώμα της αμαρτίας, για να μην είμαστε πια σκλάβοι της αμαρτίας—γιατί όποιος έχει πεθάνει έχει ελευθερωθεί από την αμαρτία».

Σχόλιο: Αυτό το δώρο της συγχώρεσης, της λύτρωσης, της συμφιλίωσης – σωτηρίας – μπορεί είτε να γίνει αποδεκτό είτε να απορριφθεί.

Σχόλιο: Το βάπτισμα λοιπόν είναι μια ταφή, μετά το θάνατο της αμαρτωλής ζωής, στο θάνατο και το αίμα του Χριστού – που αναφέρεται επίσης ως κατάδυση.

Σχόλιο: Αν κάποιος δεν ταφεί στο θάνατο του Χριστού, τότε ούτε θα ενωθεί στην ανάστασή Του.

«Για να εξηγήσει τις διαθήκες στους Ρωμαίους Χριστιανούς ο Παύλος έδωσε τη διαθήκη του γάμου ως παράδειγμα. - Δεν ξέρετε, αδέρφια — γιατί μιλώ σε ανθρώπους που γνωρίζουν τον νόμο (του Μωυσή) — ότι ο νόμος έχει εξουσία πάνω σε έναν άνθρωπο μόνο όσο ζει; Για παράδειγμα, σύμφωνα με το νόμο μια παντρεμένη γυναίκα είναι δεσμευμένη με τον σύζυγό της όσο αυτός είναι εν ζωή, αλλά αν ο άντρας της πεθάνει, απαλλάσσεται από το νόμο του γάμου. Τότε λοιπόν, αν παντρευτεί άλλον άντρα ενώ ο σύζυγός της είναι ακόμα ζωντανός, λέγεται μοιχίδα. Αλλά αν ο άντρας της πεθάνει, απαλλάσσεται από αυτόν τον νόμο και δεν είναι μοιχίδα, παρόλο που παντρεύεται άλλον άντρα».

Σχόλιο: Εφόσον η μοιχεία είναι η παραβίαση μιας διαθήκης και δεδομένου ότι ο θάνατος διαλύει τις διαθήκες, μια σύζυγος της οποίας ο άντρας πέθανε δεν είναι πλέον παντρεμένη και δεν μπορεί να είναι μοιχίδα όταν παντρευτεί ξανά, καθώς δεν υπάρχει γαμήλια διαθήκη για παραβίαση.

Σχόλιο: Ο άνθρωπος συνάπτει διαθήκη με τον Χριστό μετά το θάνατό του για μια αμαρτωλή ζωή. Όταν όμως λατρεύει οτιδήποτε άλλο εκτός από τον Θεό, γίνεται μοιχός γιατί αθέτησε τη διαθήκη του με τον Χριστό.

«Αδελφοί μου, και εσείς πεθάνατε για τον νόμο μέσω του σώματος του Χριστού, για να ανήκετε σε άλλον, σε αυτόν που αναστήθηκε από τους νεκρούς, για να καρποφορήσουμε στον Θεό. Διότι, όταν ήμασταν υπό τον έλεγχο της αμαρτωλής φύσης, τα αμαρτωλά πάθη

που ξυπνούσε ο νόμος λειτουργούσαν στο σώμα μας, ώστε να καρποφορούσαμε για θάνατο. Αλλά τώρα, πεθαίνοντας σε αυτό που κάποτε μας έδενε, ελευθερωθήκαμε από το νόμο, ώστε να υπηρετούμε με τον νέο τρόπο του Πνεύματος, και όχι με τον παλιό τρόπο του γραπτού κώδικα». (Ρωμαίους 7:5-6)

Σχόλιο: Η εξιλεωτική θυσία, ο θάνατος του Χριστού, εκπλήρωσε την παλιά διαθήκη και καθιέρωσε μια νέα και καλύτερη μέσω του Χριστού.

Σχόλιο: Οι Εβραίοι δεν μπορούσαν να γίνουν μοιχοί όταν δέχτηκαν το δώρο της σωτηρίας του Χριστού στη νέα διαθήκη, αφού η παλιά διαθήκη καταργήθηκε με την εκπλήρωση.

«Βρίσκω ότι λειτουργεί αυτός ο νόμος: Όταν θέλω να κάνω το καλό, το κακό είναι δίπλα μου. Διότι μέσα μου απολαμβάνω το νόμο του Θεού, αλλά βλέπω έναν άλλο νόμο να λειτουργεί στα μέλη του σώματός μου, να πολεμά ενάντια στον νόμο του νου μου και να με κάνει δέσμιος του νόμου της αμαρτίας να λειτουργεί μέσα στα μέλη μου. Τι άθλιος άνθρωπος είμαι! Ποιος θα με σώσει από αυτό το σώμα του θανάτου; Ευχαριστώ τον Θεό — μέσω Ιησού Χριστού του Κυρίου μας!». (Ρωμαίους 7:21-25)

«Λοιπόν, εγώ ο ίδιος στο μυαλό μου είμαι σκλάβος του νόμου του Θεού, αλλά στην αμαρτωλή φύση σκλάβος του νόμου της αμαρτίας. Επομένως, δεν υπάρχει τώρα καταδίκη για όσους είναι εν Χριστώ Ιησού, γιατί μέσω του Χριστού Ιησού ο νόμος του Πνεύματος της ζωής με απελευθέρωσε από το νόμο της αμαρτίας και του θανάτου. Διότι ό,τι ήταν ανίσχυρος να κάνει ο νόμος, δεδομένου ότι ήταν εξασθενημένος από την αμαρτωλή φύση, το έκανε ο Θεός στέλνοντας τον δικό του Υιό που μοιάζει με αμαρτωλό άνθρωπο ως προσφορά για αμαρτία. Καταδίκασε την αμαρτία στον αμαρτωλό άνθρωπο, για να ικανοποιηθούν πλήρως οι δίκαιες απαιτήσεις του νόμου σε εμάς, που δεν ζούμε σύμφωνα με την αμαρτωλή φύση, αλλά σύμφωνα με το Πνεύμα». (Ρωμαίους 8:1-4)

«Εκείνοι που ζουν σύμφωνα με την αμαρτωλή φύση έχουν το μυαλό τους στο τι επιθυμεί αυτή η φύση, αλλά εκείνοι που ζουν σύμφωνα με το Πνεύμα έχουν το μυαλό τους στο τι επιθυμεί το Πνεύμα. Ο νους του αμαρτωλού ανθρώπου είναι ο θάνατος, αλλά ο νους που ελέγχεται από το Πνεύμα είναι ζωή και ειρήνη, ο αμαρτωλός νους είναι εχθρικός προς τον Θεό. Δεν υποτάσσεται στο νόμο του Θεού, ούτε μπορεί να το κάνει. Όσοι ελέγχονται από την αμαρτωλή φύση δεν

μπορούν να ευχαριστήσουν τον Θεό. Εσείς, ωστόσο, δεν ελέγχεστε από την αμαρτωλή φύση αλλά από το Πνεύμα, εάν το Πνεύμα του Θεού ζει μέσα σας. Αν κάποιος δεν έχει το Πνεύμα του Χριστού, δεν ανήκει στον Χριστό. Αλλά εάν ο Χριστός είναι μέσα σας, το σώμα σας είναι νεκρό λόγω της αμαρτίας, αλλά το πνεύμα σας είναι ζωντανό λόγω της δικαιοσύνης. Αν το πνεύμα εκείνου που ανέστησε τον Ιησού από τους νεκρούς ζει μέσα σας, αυτός που ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς θα δώσει ζωή και στα θνητά σας σώματα μέσω του Πνεύματός του, που ζει μέσα σας». (Ρωμαίους 8:5-11)

Σχόλιο: Ελέγχεσαι από το Πνεύμα όταν μέσα από την εσωτερική σου ύπαρξη, την καρδιά, συνεχώς αναζητάς και κάνεις το θέλημα του Θεού.

Πνεύμα

«Δεν ξέρουμε για τι πρέπει να προσευχόμαστε, αλλά το ίδιο το Πνεύμα μεσολαβεί για εμάς με στεναγμούς (τα βαθιά συναισθήματα θλίψης, χαράς, ελπίδας ή απόγνωσης του εσωτερικού ανθρώπου) που οι λέξεις δεν μπορούν να εκφράσουν. Αυτός που ερευνά τις καρδιές μας γνωρίζει τον νου του Πνεύματος, γιατί το Πνεύμα μεσολαβεί για τους αγίους σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Γνωρίζουμε ότι σε όλα τα πράγματα ο Θεός εργάζεται για το καλό εκείνων που τον αγαπούν, που έχουν κληθεί σύμφωνα με το σκοπό του. Για εκείνους που ο Θεός ήξερε από πριν, επίσης προόρισε να μορφωθούν με την ομοίωση του Υιού του, για να είναι ο πρωτότοκος ανάμεσα σε πολλούς αδελφούς. Αυτούς που προόρισε, τους κάλεσε επίσης· αυτούς που κάλεσε, τους δικαίωσε και αυτός? όσους δικαίωσε, δόξασε και αυτός. Ποιος θα μας χωρίσει από την αγάπη του Χριστού; Θλίψη ή κακουχία ή διωγμός ή πείνα ή γυμνότητα ή κίνδυνος ή σπαθί; Όχι, σε όλα αυτά είμαστε κάτι παραπάνω από νικητές μέσω αυτού που μας αγάπησε. Γιατί είμαι πεπεισμένος ότι ούτε ο θάνατος ούτε η ζωή, ούτε άγγελοι ούτε δαίμονες, ούτε το παρόν ούτε το μέλλον, ούτε καμία δύναμη, ούτε ύψος ούτε βάθος, ούτε οτιδήποτε άλλο σε όλη τη δημιουργία, δεν θα μπορέσουν να μας χωρίσουν από την αγάπη του Θεού που είναι στον Κύριό μας Χριστό Ιησού». (Ρωμαίους 8:26-30, 36-39)

Σχόλιο: Όλη η ανθρωπότητα δημιουργήθηκε με την ικανότητα να επιλέγει.

Σχόλιο: Ο Θεός γνωρίζει εκ των προτέρων την καρδιά της δημιουργίας του. Δηλαδή, πώς θα μπορούσαν να αντιδράσουν σε καταστάσεις που αντιμετωπίζουν στη

ζωή τους. π.χ., γρήγορος ή χαλαρός και εύκολος, με τον τρόπο μου ή καθόλου, ευγενικός ή εγωκεντρικός.

Σχόλιο: Ο Θεός επιθυμεί όλη η ανθρωπότητα να σωθεί. Σχόλιο: Ο Θεός προόρισε τη σωτηρία και κάλεσε όλους τους ανθρώπους κοντά Του με το δώρο του Ιησού (χάρη), αλλά μόνο λίγοι έχουν ή θα δεχτούν την κλήση Του.

«Τώρα τα παιδιά της Ρεβέκκας είχαν τον ίδιο πατέρα, τον Ισαάκ. Ωστόσο, προτού γεννηθούν τα δίδυμα, προκειμένου να επικρατήσει ο σκοπός του Θεού στην εκλογή: όχι με έργα αλλά από αυτόν που καλεί — της είπαν, «Ο μεγαλύτερος θα υπηρετήσει τον νεότερο». «Ιακώβ, αγάπησα, αλλά τον Ησαύ, μίσησα» (αγαπώ λιγότερο, περιφρονώ, απεχθάνομαι (πιθανόν λόγω στάσης). Τι να πούμε λοιπόν; Είναι άδικος ο Θεός; Καθόλου! Γιατί λέει στον Μωυσή, "Θα έχω έλεος σε όποιον σπλαχνίσω, και θα έχω συμπόνια σε όποιον έχω συμπόνια» (με βάση τη γνώση Του για την καρδιά τους). Επίσης, η Γραφή λέει στον Φαραώ: «Σε ανέθρεψα για αυτόν ακριβώς τον σκοπό, για να δείξω Η δύναμή μου σε σένα και το όνομά μου να διακηρυχθεί σε όλη τη γη.» Ο Θεός ελεεί όποιον θέλει να ελεήσει, και σκληραίνει όποιον θέλει. Ένας από εσάς θα μου πει: «Τότε γιατί ο Θεός εξακολουθεί να μας κατηγορεί; Γιατί ποιος αντιστέκεται στη θέλησή του; Αλλά ποιος είσαι, άνθρωπε, για να μιλήσεις πίσω στον Θεό; Θα πει αυτό που σχηματίστηκε σε αυτόν που το έφτιαξε: Γιατί με έκανες έτσι; Δεν έχει ο αγγειοπλάστης (ο Θεός) το δικαίωμα να φτιάξει από το ίδιο κομμάτι πηλού (η ανθρωπότητα) μερικά αγγεία για ευγενείς σκοπούς και μερικά για κοινή χρήση (ένα ελάττωμα στον πηλό μπορεί να αλλάξει το προϊόν που προοριζόταν να είχε κατασκευαστεί); ... Τι να πούμε λοιπόν; Ότι οι Εθνικοί, που δεν επιδίωξαν τη δικαιοσύνη, την απέκτησαν, μια δικαιοσύνη που οφείλεται στην πίστη. αλλά ο Ισραήλ, που επιδίωξε έναν νόμο δικαιοσύνης, δεν τον πέτυχε. Γιατί όχι? Γιατί το επιδίωξαν όχι με πίστη αλλά σαν να ήταν με έργα. Σκόνταψαν πάνω από την πέτρα που σκοντάφτει. Βλέπετε, βάζω στη Σιών μια πέτρα (τον Χριστό) που σκοντάφτει τους ανθρώπους και μια πέτρα που τους κάνει να πέφτουν, και αυτός που εμπιστεύεται σε αυτόν δεν θα ντροπιαστεί ποτέ». (Ρωμαίους 9:9-21-30-33)

Σχόλιο: Μια καρδιά σκληραίνει από τη συνεχή απόρριψη των ευκαιριών που προσφέρει ο Θεός για να κάνει το θέλημά του. Αυτή η σκλήρυνση της καρδιάς φάνηκε μέσω του Φαραώ από τις δέκα επιλογές που του παρουσίασε ο Θεός τις οποίες απέρριψε.

«Μπορώ να καταθέσω γι' αυτούς ότι είναι ζηλωτές για τον Θεό, αλλά ο ζήλος τους δεν βασίζεται στη γνώση. Εφόσον δεν γνώριζαν τη δικαιοσύνη που προέρχεται από τον Θεό και προσπάθησαν να εδραιώσουν τη δική τους, δεν υποτάχθηκαν στη δικαιοσύνη του Θεού. Ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου για να υπάρχει δικαιοσύνη για όποιον πιστεύει». (Ρωμαίους 10:2-4)

«Η λέξη είναι κοντά σου. είναι στο στόμα σου και στην καρδιά σου, δηλαδή ο λόγος της πίστης που διακηρύττουμε: αν ομολογήσεις με το στόμα σου ότι -ο Ιησούς είναι Κύριος- και πιστέψεις στην καρδιά σου ότι ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, θα γίνεις σώθηκε. Γιατί με την καρδιά σου πιστεύεις και δικαιώνεσαι, και με το στόμα σου ομολογείς και σώζεσαι. Όπως λέει η Γραφή, «Όποιος εμπιστεύεται σε αυτόν δεν θα ντροπιαστεί ποτέ» (καθώς έχουν ενεργήσει σύμφωνα με την εμπιστοσύνη, την ομολογία και την πίστη τους) Πώς, λοιπόν, μπορούν να καλέσουν αυτόν στον οποίο δεν πίστεψαν, ή πώς μπορούν πιστεύουν σε αυτόν για τον οποίο δεν έχουν ακούσει. Και πώς μπορούν να ακούσουν χωρίς κάποιος να τους κηρύξει; Πώς μπορούν να κηρύξουν αν δεν σταλούν;». (Ρωμαίους 10:8-15)

Σχόλιο: Η κλήση του Θεού είναι ο Λόγος Του, το Ευαγγέλιο - Χριστός.

Σχόλιο: Μπορεί κανείς να δεχτεί διανοητικά κάτι, δηλαδή να έχουν γνώση αλλά να μην δεσμεύονται σε αυτό – όχι μέσα από την καρδιά τους.

Το έλεος του Θεού

«Ακριβώς όπως εσείς που κάποτε ήσασταν ανυπάκουοι στον Θεό, τώρα λάβατε τα δώρα Του, την κλήση Του και το έλεός Του (την προσφορά σωτηρίας Του). Ω, το βάθος του πλούτου της σοφίας και της γνώσης του Θεού! Πόσο ανεξιχνίαστες οι κρίσεις του και τα μονοπάτια του που δεν μπορούν να εντοπιστούν! Ποιος γνώρισε το νου του Κυρίου; Ή ποιος ήταν ο σύμβουλός του; Ποιος έδωσε ποτέ στον Θεό, να του το ανταποδώσει ο Θεός; Γιατί από αυτόν και μέσω αυτού και σε αυτόν είναι όλα τα πράγματα. Του είναι η δόξα για πάντα! Επομένως, σας προτρέπω, αδελφοί, εν όψει του ελέους του Θεού, να προσφέρετε τα σώματά σας (πώς ζείτε τη ζωή σας) ως ζωντανές θυσίες, άγιες και ευάρεστες στον Θεό — αυτή είναι η πνευματική σας λατρεία. Μην συμμορφώνεστε πια με το πρότυπο αυτού του κόσμου, αλλά μεταμορφωθείτε με την ανανέωση του νου σας (ο νους πρέπει να είναι μέρος της

πνευματικής πράξης λατρείας). Τότε θα είστε σε θέση να δοκιμάσετε και να εγκρίνετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού – το καλό, ευχάριστο και τέλειο θέλημά του». (Ρωμαίους 11:28-36· 12:1-2)

υπηρέτες

«Μην σκέφτεστε τον εαυτό σας περισσότερο από όσο θα έπρεπε, αλλά μάλλον σκέφτεστε τον εαυτό σας με νηφάλια κρίση, σύμφωνα με το μέτρο της πίστης που σας έχει δώσει ο Θεός. Ακριβώς όπως ο καθένας από εμάς έχει ένα σώμα με πολλά μέλη, και αυτά τα μέλη δεν έχουν όλα την ίδια λειτουργία. Εν Χριστώ λοιπόν εμείς που είμαστε πολλοί, σχηματίζουμε ένα σώμα και κάθε μέλος ανήκει σε όλα τα άλλα. Έχουμε διαφορετικές λειτουργίες, έργα, ανάλογα με τη χάρη που μας δίνεται. Αν:

- προφητεύοντας, ας το χρησιμοποιήσει ανάλογα με την πίστη του.
- υπηρετώντας, αφήστε τον να υπηρετήσει.
- διδασκαλία, αφήστε τον να διδάξει.
- ενθαρρυντικό, αφήστε τον να ενθαρρύνει.
- συνεισφέροντας στις ανάγκες των άλλων, αφήστε τον να δώσει γενναϊόδωρα.
- ηγεσία, αφήστε τον να κυβερνήσει επιμελώς.
- δείχνοντας έλεος, αφήστε τον να το κάνει χαρούμενα». (Ρωμαίους 12:3-8)

«Η αγάπη πρέπει να είναι ειλικρινής. Μισείτε ό,τι είναι κακό. προσκολληθείτε σε αυτό που είναι καλό. Να είστε αφοσιωμένοι ο ένας στον άλλο με αδελφική αγάπη. Να τιμάτε ο ένας τον άλλον πάνω από τον εαυτό σας. Ποτέ μην σας λείπει ο ζήλος, αλλά διατηρήστε την πνευματική σας ζέση, υπηρετώντας τον Κύριο. Να είστε χαρούμενοι στην ελπίδα, υπομονετικοί στη θλίψη, πιστοί στην προσευχή. Μοιραστείτε το με τους ανθρώπους του Θεού που έχουν ανάγκη. Ευλογείτε αυτούς που σας διώκουν. ευλογείτε και μην καταριέστε. Να χαίρεσαι με αυτούς που χαίρονται. θρηνώ με αυτούς που πενθούν. Ζήστε σε αρμονία μεταξύ σας. Μην είστε περήφανοι, αλλά να είστε πρόθυμοι να συναναστραφείτε με άτομα χαμηλής θέσης. Μην είσαι αλαζονικός. Μην ανταποδίδετε σε κανέναν κακό αντί κακό. Να είστε προσεκτικοί να κάνετε αυτό που είναι σωστό στα μάτια όλων. Αν είναι δυνατόν, όσο εξαρτάται από εσάς, ζήστε ειρηνικά με όλους. Μην εκδικηθείτε, φίλοι μου, αλλά αφήστε χώρο για την οργή του Θεού, γιατί είναι γραμμένο: «Δικό μου είναι να εκδικηθώ. Θα ανταποδώσω», λέει ο Κύριος. Αντίθετα: «Αν ο εχθρός σου πεινά, τάισε τον. αν διψάει, δώστε του

κάτι να πει. Κάνοντας αυτό, θα σωρεύσετε αναμμένα κάρβουνα στο κεφάλι του ». Μην σε νικήσει το κακό, αλλά νίκησε το κακό με το καλό». (Ρωμαίους 12:9-21)

«Ο καθένας πρέπει να υποτάσσεται στις κυβερνητικές αρχές, γιατί δεν υπάρχει εξουσία εκτός από αυτή που έχει θεσπίσει ο Θεός. Οι αρχές που υπάρχουν έχουν θεσπιστεί από τον Θεό. Κατά συνέπεια, αυτός που επαναστατεί ενάντια στην εξουσία επαναστατεί ενάντια σε αυτό που έχει θεσπίσει ο Θεός, και εκείνοι που το κάνουν θα κρίνουν τον εαυτό τους. Γιατί οι κυβερνώντες δεν έχουν τρόπο για εκείνους που κάνουν το σωστό, αλλά για εκείνους που κάνουν λάθος. Θέλετε να απαλλαγείτε από το φόβο αυτού που έχει εξουσία; Τότε κάνε αυτό που είναι σωστό και θα σε επαινέσει. Γιατί είναι δούλος του Θεού για να σου κάνει καλό. Αλλά αν κάνεις λάθος, να φοβάσαι, γιατί δεν σηκώνει το σπαθί για τίποτα. Είναι υπηρέτης του Θεού, παράγοντας οργής για να τιμωρήσει τον αδίκo. Επομένως, είναι απαραίτητο να υποταχθείς στις αρχές, όχι μόνο λόγω πιθανής τιμωρίας αλλά και λόγω συνειδήσης. Αυτός είναι και ο λόγος που πληρώνετε φόρους, γιατί οι αρχές είναι υπηρέτες του Θεού, που δίνουν τον πλήρη χρόνο τους στη διακυβέρνηση. Δώσε στον καθένα αυτό που του χρωστάς: Αν χρωστάς φόρους, πλήρωσε φόρους. αν τα έσοδα, τότε τα έσοδα. αν σεβασμός, τότε σεβασμός. αν τιμή, τότε τιμή. Κανένα χρέος ας μην παραμείνει εκκρεμές, εκτός από το συνεχές χρέος να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, γιατί αυτός που αγαπά τον συνάνθρωπό του έχει εκπληρώσει το νόμο. Οι εντολές «Μη μοιχεύεις», «Μη φονεύσεις», «Μην κλέβεις», «Μην επιθυμείς» και όποια άλλη εντολή μπορεί να υπάρχει, συνοψίζονται σε αυτόν τον κανόνα: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. ." Η αγάπη δεν βλάπτει τον πλησίον της. Επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». (Ρωμαίους 13:1-10) Δώσε στον καθένα αυτό που του χρωστάς: Αν χρωστάς φόρους, πλήρωσε φόρους. αν τα έσοδα, τότε τα έσοδα. αν σεβασμός, τότε σεβασμός. αν τιμή, τότε τιμή. Κανένα χρέος ας μην παραμείνει εκκρεμές, εκτός από το συνεχές χρέος να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, γιατί αυτός που αγαπά τον συνάνθρωπό του έχει εκπληρώσει το νόμο. Οι εντολές «Μη μοιχεύεις», «Μη φονεύσεις», «Μην κλέβεις», «Μην επιθυμείς» και όποια άλλη εντολή μπορεί να υπάρχει, συνοψίζονται σε αυτόν τον κανόνα: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. ." Η αγάπη δεν βλάπτει τον πλησίον της. Επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». (Ρωμαίους 13:1-10) Δώσε στον καθένα αυτό που του

χρωστάς: Αν χρωστάς φόρους, πλήρωσε φόρους. αν τα έσοδα, τότε τα έσοδα. αν σεβασμός, τότε σεβασμός. αν τιμή, τότε τιμή. Κανένα χρέος ας μην παραμείνει εκκρεμές, εκτός από το συνεχές χρέος να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, γιατί αυτός που αγαπά τον συνάνθρωπό του έχει εκπληρώσει το νόμο. Οι εντολές «Μη μοιχεύεις», «Μη φονεύσεις», «Μην κλέβεις», «Μην επιθυμείς» και όποια άλλη εντολή μπορεί να υπάρχει, συνοψίζονται σε αυτόν τον κανόνα: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. ." Η αγάπη δεν βλάπτει τον πλησίον της. Επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». (Ρωμαίους 13:1-10) γιατί αυτός που αγαπά τον συνάνθρωπό του έχει εκπληρώσει το νόμο. Οι εντολές «Μη μοιχεύεις», «Μη φονεύσεις», «Μην κλέβεις», «Μην επιθυμείς» και όποια άλλη εντολή μπορεί να υπάρχει, συνοψίζονται σε αυτόν τον κανόνα: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. ." Η αγάπη δεν βλάπτει τον πλησίον της. Επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». (Ρωμαίους 13:1-10) γιατί αυτός που αγαπά τον συνάνθρωπό του έχει εκπληρώσει το νόμο. Οι εντολές «Μη μοιχεύεις», «Μη φονεύσεις», «Μην κλέβεις», «Μην επιθυμείς» και όποια άλλη εντολή μπορεί να υπάρχει, συνοψίζονται σε αυτόν τον κανόνα: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. ." Η αγάπη δεν βλάπτει τον πλησίον της. Επομένως, η αγάπη είναι η εκπλήρωση του νόμου». (Ρωμαίους 13:1-10)

«Ήρθε η ώρα να ξυπνήσετε από τον λήθαργο σας, γιατί η σωτηρία μας είναι πιο κοντά τώρα από ό,τι όταν πρωτοπιστέψαμε. Η νύχτα έχει σχεδόν τελειώσει. η μέρα είναι σχεδόν εδώ. Ας αφήσουμε λοιπόν στην άκρη τις πράξεις του σκότους και ας φορέσουμε την πανοπλία του φωτός. Ας συμπεριφερόμαστε αξιοπρεπώς, όπως τη μέρα, όχι σε όργια και μεθύσια, όχι σε σεξουαλική ανηθικότητα και ασέβεια, όχι σε διχόνοια και ζήλια. Αντίθετα, ντυθείτε με τον Κύριο Ιησού Χριστό και μην σκέφτεστε πώς να ικανοποιήσετε τις επιθυμίες της αμαρτωλής φύσης. Αποδεχτείτε αυτόν του οποίου η πίστη είναι αδύναμη, χωρίς να κρίνετε αμφισβητούμενα ζητήματα. Η πίστη ενός ανθρώπου του επιτρέπει να τρώει τα πάντα, αλλά ένας άλλος, του οποίου η πίστη είναι αδύναμη, τρώει μόνο λαχανικά. Ο άνθρωπος που τρώει τα πάντα δεν πρέπει να περιφρονεί αυτόν που δεν τρώει και αυτός που δεν τρώει τα πάντα δεν πρέπει να καταδικάζει αυτόν που τα τρώει, γιατί ο Θεός τον δέχτηκε. Ποιος είσαι εσύ για να κρίνεις τον υπηρέτη κάποιου άλλου; Στον δικό του αφέντη στέκεται ή πέφτει. Και θα σταθεί, γιατί ο Κύριος μπορεί να τον

κάνει να σταθεί. Ένας άνθρωπος θεωρεί μια μέρα πιο ιερή από μια άλλη. Ένας άλλος άντρας θεωρεί κάθε μέρα ίδια. Ο καθένας πρέπει να είναι απόλυτα πεπεισμένος στο μυαλό του. Αυτός που θεωρεί μια μέρα ξεχωριστή, το κάνει στον Κύριο. Αυτός που τρώει κρέας, τρώει στον Κύριο, γιατί ευχαριστεί τον Θεό. και όποιος απέχει, το κάνει στον Κύριο και ευχαριστεί τον Θεό». (Ρωμαίους 13:11-14· 14:6) Αυτός που θεωρεί μια μέρα ξεχωριστή, το κάνει στον Κύριο. Αυτός που τρώει κρέας, τρώει στον Κύριο, γιατί ευχαριστεί τον Θεό. και όποιος απέχει, το κάνει στον Κύριο και ευχαριστεί τον Θεό». (Ρωμαίους 13:11-14· 14:6) Αυτός που θεωρεί μια μέρα ξεχωριστή, το κάνει στον Κύριο. Αυτός που τρώει κρέας, τρώει στον Κύριο, γιατί ευχαριστεί τον Θεό. και όποιος απέχει, το κάνει στον Κύριο και ευχαριστεί τον Θεό». (Ρωμαίους 13:11-14· 14:6)

Σχόλιο: Οι δούλοι του Θεού πρέπει να εργάζονται, να είναι πιστοί, υποτακτικοί, να τιμούν τους άλλους και να μην κρίνουν τους άλλους.

«Κανείς από εμάς δεν ζει μόνο για τον εαυτό του και κανείς μας δεν πεθαίνει μόνο για τον εαυτό του. Αν ζούμε, ζούμε για τον Κύριο. και αν πεθάνουμε, πεθαίνουμε για τον Κύριο. Έτσι, είτε ζούμε είτε πεθαίνουμε, ανήκουμε στον Κύριο. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, ο Χριστός πέθανε και επέστρεψε στη ζωή για να είναι ο Κύριος και των νεκρών και των ζωντανών. Εσύ, λοιπόν, γιατί κρίνεις τον αδερφό σου; Ή γιατί υποτιμάς τον αδερφό σου; Διότι όλοι θα σταθούμε ενώπιον της δικαστικής έδρας του Θεού». (Ρωμαίους 14:7-10)

Κρίση

«Όσο σίγουρα ζω», λέει ο Κύριος, «κάθε γόνατο θα υποκύψει μπροστά μου. κάθε γλώσσα θα εξομολογηθεί στον Θεό». Έτσι, ο καθένας μας θα δώσει λογαριασμό για τον εαυτό του στον Θεό. Επομένως, ας σταματήσουμε να κρίνουμε ο ένας τον άλλον. Αντίθετα, αποφασίστε να μην βάλετε κανένα εμπόδιο ή εμπόδιο στο δρόμο του αδελφού σας. Ως κάποιος που είναι στον Κύριο Ιησού, είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι καμία τροφή δεν είναι ακάθαρτη από μόνη της. Αν όμως κάποιος θεωρεί κάτι ακάθαρτο, τότε για αυτόν είναι ακάθαρτο. Αν ο αδερφός σου στενοχωριέται εξαιτίας αυτού που τρως, δεν είσαι πια ερωτευμένος. Μην καταστρέφετε τρώγοντας τον αδελφό σας για τον οποίο πέθανε ο Χριστός. Μην επιτρέπετε σε ότι θεωρείτε καλό να λέγεται κακό. Διότι η βασιλεία του Θεού δεν είναι θέμα φαγητού και ποτού, αλλά δικαιοσύνης, ειρήνης

και χαράς εν Αγίω Πνεύματος, γιατί όποιος υπηρετεί τον Χριστό με αυτόν τον τρόπο είναι ευάρεστος στον Θεό και επιδοκιμασμένος από τους ανθρώπους. Ας καταβάλουμε λοιπόν κάθε προσπάθεια για να κάνουμε αυτό που οδηγεί στην ειρήνη και στην αμοιβαία οικοδόμηση. Μην καταστρέφετε το έργο του Θεού για χάρη της τροφής. Όλα τα φαγητά είναι καθαρά, αλλά είναι λάθος για έναν άνθρωπο να τρώει οτιδήποτε προκαλεί παραπάτημα κάποιου άλλου. Είναι καλύτερα να μην τρώτε κρέας, να μην πίνετε κρασί ή να κάνετε οτιδήποτε άλλο που θα κάνει τον αδερφό σας να πέσει». (Ρωμαίους 14:11-21)

Σχόλιο: Η υπηρεσία κάποιου προς τον Θεό είναι να είναι οι πράξεις και ο λόγος του που έχει ως αποτέλεσμα να δοξάζεται ο Θεός.

«Ό,τι πιστεύετε για αυτά τα πράγματα κρατήστε το μεταξύ σας και του Θεού. Ευλογημένος είναι ο άνθρωπος που δεν καταδικάζει τον εαυτό του με αυτά που εγκρίνει. Αλλά ο άνθρωπος που έχει αμφιβολίες καταδικάζεται αν τρώει, γιατί το φαγητό του δεν είναι από πίστη. και ό,τι δεν προέρχεται από πίστη είναι αμαρτία. Εμείς που είμαστε δυνατοί πρέπει να αντέχουμε τις αδυναμίες των αδύναμων και όχι να ευχαριστούμε τον εαυτό μας. Ο καθένας μας πρέπει να ευχαριστεί τον πλησίον του για το καλό του, να τον οικοδομεί. Διότι ούτε ο Χριστός ευαρέστησε τον εαυτό του αλλά, όπως είναι γραμμένο: «Οι προσβολές εκείνων που σε προσβάλλουν έπεσαν πάνω μου». Γιατί όλα όσα γράφτηκαν στο παρελθόν γράφτηκαν για να μας διδάξουν, ώστε με την υπομονή και την ενθάρρυνση των Γραφών να έχουμε ελπίδα. Είθε ο Θεός που δίνει υπομονή και ενθάρρυνση να σας δώσει πνεύμα ενότητας μεταξύ σας καθώς ακολουθείτε τον Χριστό Ιησού, ώστε με μία καρδιά και στόμα να δοξάζετε τον Θεό και Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αποδεχτείτε ο ένας τον άλλον όπως σας δέχτηκε ο Χριστός, για να δοξάσετε τον Θεό. Γιατί σας λέω ότι ο Χριστός έγινε υπηρέτης των Ιουδαίων για λογαριασμό της αλήθειας του Θεού, για να επιβεβαιώσει τις υποσχέσεις που δόθηκαν στους πατριάρχες, ώστε οι Εθνικοί να δοξάσουν τον Θεό για το έλεός του». (Ρωμαίους 14:22-15:9)

Σχόλιο: Οι προσωπικές απόψεις και ερμηνείες δεν πρέπει να επιβάλλονται στους άλλους ως δοκιμασία συναναστροφής.

Βασικά σημεία από τους Ρωμαίους

- Οι αόρατες ιδιότητες του Θεού είναι η αγάπη, η ειρήνη, το έλεος, η αλήθεια, το καλό, το δίκαιο, το άγιο και η αιώνια δύναμή Του φαίνονται καθαρά.
- Την ημέρα της οργής Του θα αποκαλυφθεί η δίκαιη κρίση του Θεού, οπότε «θα δώσει στον καθένα σύμφωνα με όσα έχει κάνει».
- Η δικαιοσύνη προέρχεται από τον Θεό μέσω της πίστης στον Ιησού Χριστό σε όλους όσοι πιστεύουν για όλους έχουν αμαρτήσει και στερούνται τη δόξα του Θεού. Αυτό αναφέρεται συχνά ως «καταλογιζόμενη» δικαιοσύνη.
- Δικαιώνονται ελεύθερα με τη χάρη Του μέσω της λύτρωσης που ήρθε με την εξιλεωτική θυσία του Χριστού Ιησού, μέσω της ταφής στο αίμα Του και της συνεχούς υπακοής.
- Εκείνοι που ζουν σύμφωνα με την αμαρτωλή φύση έχουν το μυαλό τους στο τι επιθυμεί αυτή η φύση. αλλά εκείνοι που ζουν σύμφωνα με το Πνεύμα έχουν το μυαλό τους στο τι επιθυμεί το Πνεύμα.

Ερώτηση – Πώς γίνεται ο άνθρωπος δίκαιος;

1 ΚΟΡΙΝΘΙΑ

Παύλος και Σωσθένης,

Στην εκκλησία του Θεού στην Κόρινθο,

«Ευχαριστώ πάντα τον Θεό για σένα λόγω της χάρης του που σου δόθηκε εν Χριστώ Ιησού. Διότι σε αυτόν έχετε πλουτίσει με κάθε τρόπο - σε όλη σας την ομιλία και σε όλη σας τη γνώση - επειδή η μαρτυρία μας για τον Χριστό επιβεβαιώθηκε μέσα σας. Επομένως, δεν σας λείπει κανένα πνευματικό χάρισμα καθώς περιμένεις με ανυπομονησία να αποκαλυφθεί ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Θα σε κρατήσει δυνατό μέχρι το τέλος, ώστε να είσαι άμεμπτος την ημέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Ο Θεός, που σας κάλεσε σε κοινωνία με τον Υιό του Ιησού Χριστό, τον Κύριό μας, είναι πιστός». (1 Κορ 1:10)

Καυγάδες και Διχασμός

«Σας παρακαλώ, αδέρφια, να συμφωνείτε όλοι μεταξύ σας, ώστε να μην υπάρχουν διαιρέσεις μεταξύ σας και να είστε τέλεια ενωμένοι στο μυαλό και τη σκέψη. Αδέρφια μου, κάποιοι από το σπίτι της Χλόης με ενημέρωσαν ότι υπάρχουν καυγάδες μεταξύ σας. Αυτό που εννοώ είναι το εξής: Ένας από εσάς λέει, «ακολουθώ τον Παύλο». άλλος, «ακολουθώ τον

Απόλλωνα». άλλος, «ακολουθώ τον Κέφα». άλλο, «ακολουθώ τον Χριστό»» (Α΄ Κορ. 1:10-12).

Σχόλιο: Ο διχασμός των Κορινθιακών Εκκλησιών δεν αφορούσε την προσωπική ερμηνεία της γραφής, αλλά το να δώσει σημασία στο ποιος έκανε το βάπτισμα. Γι' αυτούς το να ενωθούν στον Χριστό μέσω της θυσίας του αίματος Του δεν ήταν τόσο σημαντικό όσο το να βαφτιστούν από κάποιον που θεωρείται σημαντικός.

«Ο Χριστός δεν με έστειλε (τον Παύλο) για να βαφτίσω, αλλά για να κηρύξω το ευαγγέλιο, τον σταυρό του Χριστού. Γιατί το μήνυμα του σταυρού είναι ανοησία για εκείνους που χάνονται, αλλά για εμάς που σωζόμαστε είναι η δύναμη του Θεού. Διότι είναι γραμμένο: «Θα καταστρέψω τη σοφία των σοφών. την ευφυΐα των ευφύων θα απογοητεύσω». Οι Εβραίοι απαιτούν θαυματουργά σημεία και οι Έλληνες αναζητούν σοφία, αλλά εμείς κηρύττουμε τον Χριστό σταυρωμένο: εμπόδιο για τους Ιουδαίους και ανοησία για τους Εθνικούς, αλλά σε αυτούς που κάλεσε ο Θεός, Εβραίους και Έλληνες, τον Χριστό τη δύναμη του Θεού και τη σοφία του Θεού. Διότι η ανοησία του Θεού είναι σοφότερη από τη σοφία του ανθρώπου, και η αδυναμία του Θεού είναι ισχυρότερη από τη δύναμη του ανθρώπου». (1 Κορ 1:13-25)

Σχόλιο: Ο Θεός καλεί όλους τους ανθρώπους, αλλά όσοι αναζητούν αιώνια ζωή μαζί Του μέσω του ευαγγελίου του Χριστού ακούνε τη φωνή Του.

«Αδέρφια, σκεφτείτε τι ήσασταν όταν σας κάλεσαν. Πολλοί από εσάς δεν ήσασταν σοφοί με τα ανθρώπινα πρότυπα (όχι η ελίτ, πλούσιοι ή/και αυτοδύναμοι). Δεν ήταν πολλοί που είχαν επιρροή. δεν ήταν πολλοί ευγενής. Αλλά ο Θεός διάλεξε τα ανόητα πράγματα του κόσμου για να ντροπιάσει τους σοφούς. Ο Θεός διάλεξε τα αδύναμα πράγματα του κόσμου για να ντροπιάσει τους δυνατούς. Επέλεξε τα ταπεινά πράγματα αυτού του κόσμου και τα καταφρονημένα πράγματα - και αυτά που δεν είναι - για να ακυρώσει τα πράγματα, για να μην καυχηθεί κανείς μπροστά του. Εξαιτίας αυτού είστε εν Χριστώ Ιησού, ο οποίος έγινε για μας σοφία από τον Θεό, δηλαδή η δικαιοσύνη, η αγιότητα και η λύτρωσή μας». (1 Κορ 1:26-30)

«Δεν ήρθα με ευγλωττία ή ανώτερη σοφία καθώς σας διακήρυξα τη μαρτυρία για τον Θεό. Το μήνυμά μου και το κήρυγμά μου δεν ήταν με σοφά και πειστικά λόγια, αλλά με επίδειξη της δύναμης του Πνεύματος, ώστε η

πίστη σας να μην στηρίζεται στη σοφία των ανθρώπων, αλλά στη δύναμη του Θεού. Μιλάμε ένα μήνυμα σοφίας μεταξύ των ώριμων, αλλά όχι για τη σοφία αυτής της εποχής ή των αρχόντων αυτής της εποχής. Όχι, μιλάμε για τη μυστική σοφία του Θεού, μια σοφία που έχει κρυφτεί και που ο Θεός προόρισε για τη δόξα μας πριν αρχίσει ο χρόνος. Κανείς από τους άρχοντες αυτής της εποχής δεν το κατάλαβε, γιατί αν το είχαν καταλάβει, δεν θα είχαν σταυρώσει τον Κύριο της δόξης. Ωστόσο, όπως είναι γραμμένο: «Κανένα μάτι δεν είδε, κανένα αυτί δεν άκουσε, κανένας νους δεν έχει συλλάβει αυτό που ετοίμασε ο Θεός για εκείνους που τον αγαπούν», αλλά ο Θεός μας το αποκάλυψε με το Πνεύμα του». (1 Κορ 2:1-10)

«Το Πνεύμα ερευνά τα πάντα, ακόμη και τα βαθιά πράγματα του Θεού. Γιατί ποιος από τους ανθρώπους γνωρίζει τις σκέψεις ενός ανθρώπου εκτός από το πνεύμα του ανθρώπου μέσα του; Με τον ίδιο τρόπο κανείς δεν γνωρίζει τις σκέψεις του Θεού εκτός από το Πνεύμα του Θεού. Δεν λάβαμε το πνεύμα του κόσμου αλλά το Πνεύμα που είναι από τον Θεό, για να καταλάβουμε τι μας έδωσε δωρεάν ο Θεός. Αυτό μιλάμε, όχι με λόγια που μας διδάσκει η ανθρώπινη σοφία, αλλά με λόγια που διδάσκονται από το Πνεύμα, εκφράζοντας πνευματικές αλήθειες με πνευματικά λόγια. Ο άνθρωπος χωρίς το Πνεύμα δεν δέχεται τα πράγματα που προέρχονται από το Πνεύμα του Θεού, γιατί είναι ανόητα γι' αυτόν, και δεν μπορεί να τα καταλάβει, γιατί διακρίνονται πνευματικά. Ο πνευματικός άνθρωπος κρίνει για όλα τα πράγματα, αλλά ο ίδιος δεν υπόκειται στην κρίση κανενός ανθρώπου: Διότι ποιος γνώρισε το νου του Κυρίου για να τον διδάξει; Αλλά έχουμε το νου του Χριστού». (1 Κορ 2:10-16)

«Αδέρφια είστε απλώς νήπια εν Χριστώ. Είστε ακόμα κοσμικοί. Ανάμεσά σας υπάρχει ζήλια και καβγάδες. Λειτουργείτε σαν απλοί άντρες όταν κάποιος λέει «ακολουθώ τον Παύλο» και ένας άλλος «ακολουθώ τον Απόλλωνα», δεν είστε απλοί άνδρες; Τι είναι ο Παύλος και ο Απόλλωνας; Μόνο υπηρέτες, μέσω των οποίων πιστέψατε ο καθένας το καθήκον του. Εγώ φύτεψα τον σπόρο, ο Απόλλωνας τον πότισε, αλλά ο Θεός τον έκανε να μεγαλώσει. Άρα, ούτε αυτός που φυτεύει ούτε αυτός που ποτίζει είναι τίποτα, αλλά μόνο ο Θεός, που μεγαλώνει τα πράγματα. Ο άνθρωπος που φυτεύει και ο άνθρωπος που ποτίζει έχουν έναν σκοπό και ο καθένας θα ανταμειφθεί ανάλογα με τον κόπο του. Γιατί, είμαστε

συνεργάτες του Θεού. είσαι το χωράφι του Θεού, το κτίριο του Θεού». (1 Κορ 3:1-9)

Σχόλιο: Είναι το μήνυμα της συγχώρεσης, της συμφιλίωσης, της λύτρωσης και της αποκατάστασης που είναι σημαντικό. όχι αυτοί που μεταδίδουν το Μήνυμα του Θεού.

«Έβαλα τα θεμέλια ως ειδικός οικοδόμος και κάποιος άλλος χτίζει πάνω σε αυτό. Αλλά κάθε υπηρέτης πρέπει να προσέχει πώς χτίζει, γιατί κανείς δεν μπορεί να θέσει άλλα θεμέλια εκτός από αυτό που έχει ήδη τεθεί, που είναι ο Ιησούς Χριστός. Αν κάποιος χτίζει πάνω σε αυτό το θεμέλιο χρησιμοποιώντας χρυσό, ασήμι, ακριβές πέτρες, ξύλο, σανό ή άχυρο, το έργο του θα φανεί όπως είναι, γιατί η Ημέρα θα το φέρει στο φως. Θα αποκαλυφθεί με τη φωτιά και η φωτιά θα δοκιμάσει την ποιότητα της δουλειάς του κάθε ανθρώπου. Αν επιζήσει αυτό που έχτισε, θα λάβει την ανταμοιβή του. Αν καεί, θα υποστεί απώλεια. ο ίδιος θα σωθεί, αλλά μόνο ως κάποιος που θα δραπετεύσει μέσα από τις φλόγες». (1 Κορ 3:10-1)

Σχόλιο: Η ερώτηση που πρέπει να απαντήσει κάθε Χριστιανός - Εάν κάποιος επιλέξει να μην χτίσει. θα υπάρξει ανταμοιβή;

Υπηρέτες στο Ναό του Θεού

«Δεν ξέρετε ότι είστε ο ναός του Θεού και ότι το Πνεύμα του Θεού ζει μέσα σας; Αν κάποιος καταστρέψει το ναό του Θεού, ο Θεός θα τον καταστρέψει. γιατί ο ναός του Θεού είναι ιερός και εσύ είσαι αυτός ο ναός. Μην εξαπατάτε τον εαυτό σας. Αν κάποιος από εσάς πιστεύει ότι είναι σοφός σύμφωνα με τα πρότυπα αυτής της εποχής, θα πρέπει να γίνει «ανόητος» «Ο Κύριος γνωρίζει ότι οι σκέψεις των σοφών είναι μάταιες». Λοιπόν, όχι άλλο καυχισιολόγιο για τους άντρες! Είμαστε υπηρέτες του Χριστού στους οποίους εμπιστεύτηκαν τα μυστικά πράγματα του Θεού και όσοι τους έχει δοθεί εμπιστοσύνη πρέπει να αποδειχθούν πιστοί. Ο Θεός θα φέρει στο φως ό,τι είναι κρυμμένο στο σκοτάδι και θα αποκαλύψει τα κίνητρα των καρδιών των ανθρώπων. «Μην υπερβείτε αυτά που γράφονται». Τότε δεν θα υπερηφανεύεστε για έναν άνθρωπο έναντι ενός άλλου. Γιατί ποιος σε κάνει να διαφέρεις από οποιονδήποτε άλλο; Τι έχεις που δεν έλαβες; Αν το έλαβες, γιατί καυχίσαι σαν να μην το έκανες;» (1 Κορ 3:16 -4:7)

Αντιμετώπιση της αμαρτίας και της σύγκρουσης στην Εκκλησία

«Πραγματικά αναφέρεται ότι υπάρχει σεξουαλική ανηθικότητα (πορνεία) ανάμεσά σας, και τέτοιου είδους που δεν συμβαίνει ούτε στους ειδωλολάτρες: Ένας άντρας έχει τη γυναίκα του πατέρα του (ζει με τη γυναίκα του πατέρα του- RSV) και είστε περήφανοι! Δεν θα έπρεπε να είχες γεμίσει θλίψη και να είχες βγάλει από τη συναναστροφή σου τον άνθρωπο που το έκανε αυτό; Παρόλο που δεν είμαι σωματικά παρών, είμαι μαζί σας στο πνεύμα. Έχω ήδη κρίνει αυτόν που το έκανε αυτό, σαν να ήμουν παρών. Όταν συγκεντρωθείτε στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού και είμαι μαζί σας στο πνεύμα, και η δύναμη του Κυρίου μας Ιησού είναι παρούσα, παραδώστε αυτόν τον άνθρωπο στον Σατανά, για να καταστραφεί η αμαρτωλή φύση και να σωθεί το πνεύμα του στο ημέρα του Κυρίου. Το καύχημα σου (για αυτό το σεξουαλικό αμάρτημα) δεν είναι καλό. Κύριος! Δεν ξέρετε ότι λίγη μαγιά δουλεύει σε όλη την παρτίδα της ζύμης; Ξεφορτωθείτε την παλιά μαγιά (αμαρτία) για να είστε μια νέα παρτίδα χωρίς μαγιά — όπως πραγματικά είστε». (1 Κορ 5:1-8)

Σχόλιο: Σεξουαλική ανήθικη και μοιχεία δεν είναι ισοδύναμοι όροι

σεξουαλικό ανήθικο, ελληνικά πορνό - ανηθικότητα; πορνεία, ειδωλολατρία. αγένεια? πορνεία; οποιαδήποτε παράνομη σεξουαλική επαφή).

μοιχεία, μοιχεία, Greek μοίχος - παραβίαση μιας διαθήκης με συνουσία με κάποιον άλλο εκτός από τη σύζυγό τους ή με άλλα μέσα. π.χ., μη εκπλήρωση των ευθυνών της γαμήλιας διαθήκης.

Σχόλιο: Η αμαρτία μέσα στο σώμα του Χριστού δεν πρέπει να αγνοηθεί. Πρέπει να αντιμετωπιστεί από μια στοργική καρδιά που επιθυμεί να φέρει κάποιον πίσω στον Χριστό.

«Σας έγραψα στην επιστολή μου να μην συναναστρέφεστε με σεξουαλικά ανήθικους ανθρώπους – σε καμία περίπτωση τους ανθρώπους αυτού του κόσμου που είναι ανήθικοι, άπληστοι, απατεώνες, μέθυστοι ή ειδωλολάτρες. Σε αυτή την περίπτωση θα έπρεπε να φύγεις από αυτόν τον κόσμο. Επομένως, μην συναναστρέφεστε και μην τρώτε με έναν τέτοιο λεγόμενο αδελφό. Εσύ θα κρίνεις αυτούς που είναι μέσα; Ο Θεός θα κρίνει τους έξω. Διώξτε τον πονηρό από ανάμεσά σας». (1 Κορ 5:9-13)

Σχόλιο: Μη συναναστρέφεται με αδελφό, δεν σημαίνει καμία επαφή με τον αμετανόητο αμαρτωλό αδελφό. Για να δείξει κανείς αγάπη για τον αμαρτωλό αδελφό και ενδιαφέρον για την αμαρτία στη ζωή του, πρέπει να είναι σε θέση να επικοινωνήσει την αγάπη και το

ενδιαφέρον του ενώ εξηγεί τη φύση της αμαρτωλής ζωής του και πώς να μετανοήσει και να επιστρέψει στον Χριστό. Οποιαδήποτε επαφή αφήνει την εντύπωση έγκρισης της διδασκαλίας πρέπει να αποφεύγεται.

«Αν κάποιος από εσάς έχει μια διαφωνία με κάποιον άλλον, θα τολμήσει να την πάρει ενώπιον των ασεβών για κρίση αντί ενώπιον των αγίων; Δεν ξέρετε ότι οι άγιοι θα κρίνουν τον κόσμο; Αν πρόκειται να κρίνεις τον κόσμο, δεν είσαι ικανός να κρίνεις ασήμαντες υποθέσεις; Δεν ξέρεις ότι θα κρίνουμε αγγέλους; Πόσο μάλλον τα πράγματα αυτής της ζωής! Επομένως, εάν έχετε διαφωνίες για τέτοια ζητήματα, ορίστε ως δικαστές ακόμη και ανθρώπους με μικρή αξία στην εκκλησία! Το λέω για να σας ντροπιάσω. Είναι δυνατόν να μην υπάρχει κανείς ανάμεσά σας αρκετά σοφός για να κρίνει μια διαμάχη μεταξύ πιστών; Αλλά αντ' αυτού, ένας αδελφός καταδικάζει έναν άλλον — και αυτό μπροστά σε απίστευτους! Το ίδιο το γεγονός ότι έχετε μηνύσεις μεταξύ σας σημαίνει ότι έχετε ήδη ηττηθεί εντελώς. Γιατί μάλλον να μην αδικηθεί; Γιατί να μην σας απατήσουν; Αντίθετα, εσείς οι ίδιοι εξαπατάτε και κάνετε λάθος, και το κάνετε αυτό στα αδέρφια σου». (1 Κορ 6:1-8)

«Δεν ξέρετε ότι οι ασεβείς δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού; Μην εξαπατηθείτε: Ούτε οι σεξουαλικά ανήθικοι (πορνεία) ούτε οι ειδωλολάτρες ούτε οι μοιχοί ούτε οι πόρνες ούτε οι ομοφυλόφιλοι ούτε οι κλέφτες ούτε οι άπληστοι ούτε οι μέθυστοι ούτε οι συκοφάντες ούτε οι απατεώνες θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού. Και αυτό ήσασταν κάποιιοι από εσάς. Αλλά πλύθηκες, αγιάστηκες, δικαιώθηκες στο όνομα του Κυρίου Ιησού Χριστού και με το Πνεύμα του Θεού μας». (1 Κορ 6:9-11)

Σχόλιο: Όσοι ασκούνται, τη συνεχιζόμενη ζωή μιας αμαρτωλής ζωής, δεν θα κληρονομήσουν αιώνια ζωή. Αυτοί που συγχωρούνται και ζουν τώρα δίκαια ενώπιον του Θεού είναι αυτοί που θα λάβουν αιώνια ζωή.

«Όλα μου επιτρέπονται - αλλά δεν είναι όλα ωφέλιμα, δεν θα με κυριεύσει τίποτα. Τροφή για το στομάχι και το στομάχι για τροφή" - αλλά ο Θεός θα τους καταστρέψει και τους δύο. Το σώμα δεν προορίζεται για σεξουαλική ανηθικότητα, αλλά για τον Κύριο, και ο Κύριος για το σώμα. Με τη δύναμή του ο Θεός ανέστησε τον Κύριο από τους νεκρούς, και θα μας αναστήσει κι εμάς. Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του ίδιου του Χριστού; Να πάρω τότε τα μέλη του

Χριστού και να τα ενώσω με μια πόρνη; Ποτέ! Δεν ξέρετε ότι αυτός που ενώνεται με μια πόρνη είναι ένα με αυτήν στο σώμα; Διότι λέγεται: «Οι δύο θα γίνουν μία σάρκα.» Αλλά εκείνος που ενώνεται με τον Κύριο είναι ένα με αυτόν στο πνεύμα». (1 Κορ 6:12-17)

«Φύγε από τη σεξουαλική ανηθικότητα. Όλες οι άλλες αμαρτίες που διαπράττει ένας άνθρωπος είναι έξω από το σώμα του, αλλά εκείνος που αμαρτάνει σεξουαλικά αμαρτάνει κατά του ίδιου του σώματός του. Δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που είναι μέσα σας, το οποίο έχετε λάβει από τον Θεό; Δεν είσαι δικός σου. αγοράσατε σε μια τιμή. Γι' αυτό, τίμα τον Θεό με το σώμα σου». (1 Κορ 6:18-20)

Γάμος

«Ο Θεός κατά τη διαδικασία της δημιουργίας δήλωσε ότι δεν ήταν καλό για τον άνθρωπο να είναι μόνος και ότι χρειαζόταν έναν κατάλληλο σύντροφο, τον ομόλογό του, τον βοηθό του, μια σύζυγο. Ένωσε το αρσενικό και το θηλυκό μαζί με τη σχέση διαθήκης που ονομάζουμε γάμο για να ικανοποιήσει τις σαρκικές επιθυμίες τους για συντροφικότητα και σεξουαλικό πάθος. Επομένως, ο γάμος είναι έντιμος και όχι αμαρτία. «Ο γάμος ας τιμάται μεταξύ όλων, και το γαμήλιο κρεβάτι ας είναι αμόλυντο, γιατί ο Θεός θα κρίνει τους ανήθικους και μοιχούς.» (Εβραίους 13:4-5).

«Είναι καλό για έναν άντρα να μην παντρεύεται (κάτω από την αγχωτική κατάσταση δίωξης). Αλλά επειδή υπάρχει τόση ανηθικότητα (οι άνθρωποι δεν μπορούν να ελέγξουν τις σεξουαλικές τους επιθυμίες), κάθε άντρας πρέπει να έχει τη δική του γυναίκα και κάθε γυναίκα τον άντρα της. Ο σύζυγος πρέπει να εκπληρώνει το συζυγικό του καθήκον προς τη γυναίκα του, και το ίδιο και η σύζυγος προς τον άντρα της. Η σορός της συζύγου δεν ανήκει μόνο σε αυτήν αλλά και στον άντρα της. Κατά τον ίδιο τρόπο η σορός του συζύγου δεν ανήκει μόνο σε αυτόν αλλά και στη γυναίκα του. Μην στερείτε ο ένας τον άλλον (σεξουαλικά ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο) παρά μόνο με κοινή συναίνεση και για λίγο, ώστε να αφιερωθείτε στην προσευχή. Έπειτα συγκεντρωθείτε ξανά για να μην σας βάλει σε πειρασμό ο Σατανάς λόγω της έλλειψης αυτοελέγχου σας. Το λέω ως παραχώρηση, όχι ως εντολή». (1 Κορ 7:1-6)

Σχόλιο: Η ανηθικότητα προέρχεται από την ελληνική λέξη *Háptesthai* που σημαίνει συνουσία (πορνεία) και συμβίωση - συμβίωση σαν παντρεμένη.

Σχόλιο: Ο γάμος είναι η ένωση άνδρα και γυναίκας σε ένα σώμα σαν να είναι κολλημένοι μαζί με κάθε εγωισμό και εγωκεντρισμό που έχει φύγει και με την επιθυμία να κάνει ό,τι είναι καλύτερο σωματικά και πνευματικά για τον σύζυγο.

Αγαμος

«Τώρα στους ανύπαντρους και στις χήρες λέω: Καλό είναι να μείνουν ανύπαντρες, όπως είμαι κι εγώ. Αλλά αν δεν μπορούν να ελέγξουν τον εαυτό τους, θα πρέπει να παντρευτούν, γιατί είναι καλύτερο να παντρευτούν παρά να καούν από πάθος». (1 Κορ 7:1-9)

Σχόλιο: Οι άγαμοι είναι εκείνοι που δεν έχουν παντρευτεί ποτέ, διαζευγμένοι ή χήροι - κάθε ενήλικας χωρίς σύζυγο.

Παντρεμένος

«Στους παντρεμένους δίνω αυτή την εντολή (όχι εγώ, αλλά ο Κύριος): Η γυναίκα δεν πρέπει να χωρίζει από τον άντρα της. Αλλά αν το κάνει, πρέπει να μείνει ανύπαντρη ή αλλιώς να συμφιλιωθεί με τον άντρα της. Ο σύζυγος δεν πρέπει να χωρίσει τη γυναίκα του». (1 Κορ 7:10-17)

Σχόλιο: Όποιος χωρίζει, φεύγει ή αφήνει (την ελληνική λέξη *chorizo*) τον σύζυγό της ή τη γυναίκα του μόνιμα χωρίς διαζύγιο εξακολουθεί να είναι παντρεμένος.

Σχόλιο: Η ελληνική λέξη *afiépai* που μεταφράζεται εδώ ως διαζύγιο είναι η αποχώρηση μιας συζύγου χωρίς πιστοποιητικό διαζυγίου, επομένως είναι ακόμα παντρεμένοι.

Ο σύζυγος όχι χριστιανός

«Στους υπόλοιπους λέω αυτό (εγώ, όχι ο Κύριος): Εάν κάποιος αδελφός έχει γυναίκα που δεν είναι πιστή και είναι πρόθυμη να ζήσει μαζί του, δεν πρέπει να τη χωρίσει. Αν μια γυναίκα έχει σύζυγο που δεν είναι πιστός και είναι πρόθυμος να ζήσει μαζί της, δεν πρέπει να τον χωρίσει. Διότι ο άπιστος σύζυγος αγιάστηκε μέσω της γυναίκας του, και η άπιστη σύζυγος αγιάστηκε μέσω του πιστού συζύγου της. Διαφορετικά, τα παιδιά σας θα ήταν ακάθαρτα, αλλά ως έχει, είναι άγια. Αν όμως φύγει ο άπιστος, ας το κάνει. Ένας πιστός άνδρας ή γυναίκα δεν δεσμεύεται σε τέτοιες περιπτώσεις. Ο Θεός μας κάλεσε να ζήσουμε ειρηνικά. Πώς ξέρεις, γυναίκα, αν θα σώσεις τον άντρα σου; Ή, πώς ξέρεις, σύζυγε, αν θα σώσεις τη γυναίκα σου;» (1 Κορ 7:12-16)

Σχόλιο: Το δεμένο προέρχεται από την ελληνική λέξη *deoo* - δένω, δένω μαζί. π.χ. με συμβόλαιο γάμου. Δεν είναι πια δύο αλλά ένας. Έτσι, κάποιος που δεν είναι

δεσμευμένος έχει απελευθερωθεί ή ελευθερωθεί από τη διαθήκη του γάμου.

«Ωστόσο, ο καθένας πρέπει να διατηρήσει τη θέση στη ζωή που του ανέθεσε ο Κύριος και στην οποία τον κάλεσε ο Θεός. Αυτός είναι ο κανόνας που βάζω σε όλες τις εκκλησίες. Ήταν ήδη ένας άνδρας περιτομή όταν τον κάλεσαν; Δεν πρέπει να γίνει απερίτμητος. Ήταν ένας άντρας χωρίς περιτομή όταν τον κάλεσαν; Δεν πρέπει να κάνει περιτομή. Η περιτομή δεν είναι τίποτα και η απερίτμητη δεν είναι τίποτα. Η τήρηση των εντολών του Θεού είναι αυτό που μετράει. Ο καθένας πρέπει να παραμείνει στην κατάσταση στην οποία βρισκόταν όταν τον κάλεσε ο Θεός. Ήσουν σκλάβος όταν σε κάλεσαν; Μην το αφήσετε να σας προβληματίσει – αν και αν μπορείτε να κερδίσετε την ελευθερία σας, κάντε το. Διότι αυτός που ήταν δούλος όταν κλήθηκε από τον Κύριο είναι ο απελευθερωμένος του Κυρίου. ομοίως, αυτός που ήταν ελεύθερος όταν κλήθηκε είναι δούλος του Χριστού. Αγοράσατε σε μια τιμή. μη γίνεστε σκλάβοι των ανθρώπων. Αδέρφια, ο καθένας, ως υπεύθυνος απέναντι στον Θεό, θα πρέπει να παραμείνει στην κατάσταση στην οποία τον κάλεσε ο Θεός». (1 Κορ 7:17-24)

Οικογενειακή κατάσταση

«Τώρα για τις παρθένες: Δεν έχω εντολή από τον Κύριο, αλλά κρίνω ως αξιόπιστος με το έλεος του Κυρίου. Λόγω της παρούσας κρίσης, νομίζω ότι είναι καλό για εσάς να παραμείνετε όπως είστε. Είσαι παντρεμένος; Μην ζητήσετε διαζύγιο. Είσαι ανύπαντρος; Μην ψάχνεις για γυναίκα. (Είσαι δεμένος με σύζυγο; Μην ζητάς να απελευθερωθείς. Απελευθερώθηκες από γυναίκα; Μην αναζητήσεις σύζυγο. NASU) Αλλά, αν παντρευτείς, δεν έχεις αμαρτήσει. και αν μια παρθένος παντρευτεί, δεν αμαρτήσε. Αλλά όσοι παντρευτούν θα αντιμετωπίσουν πολλά προβλήματα σε αυτή τη ζωή και θέλω να σας το γλιτώσω». (1 Κορ 7:25-28)

Σχόλιο: Οι παρθένες θεωρούνται γενικά γυναίκες που δεν παντρεύτηκαν ποτέ, αλλά θα μπορούσαν επίσης να μην παντρευτούν ποτέ.

Σχόλιο: Δωρεάν ή χαλαρά (η ελληνική λέξη *lúsin* - διαζευγμένος Thayer's); δεν είναι πλέον σε σύμφωνο γάμου.

«Θα ήθελα να είσαι απαλλαγμένος από ανησυχίες. Ένας άγαμος άνδρας ενδιαφέρεται για τις υποθέσεις του Κυρίου — πώς μπορεί να ευχαριστήσει τον Κύριο. Αλλά ένας παντρεμένος άνδρας ενδιαφέρεται για τις

υποθέσεις αυτού του κόσμου - πώς μπορεί να ευχαριστήσει τη γυναίκα του - και τα ενδιαφέροντά του διχάζονται. Μια ανύπαντρη γυναίκα ή παρθένα ενδιαφέρεται για τις υποθέσεις του Κυρίου: Στόχος της είναι να είναι αφοσιωμένη στον Κύριο και στο σώμα και στο πνεύμα. Αλλά μια παντρεμένη γυναίκα ενδιαφέρεται για τις υποθέσεις αυτού του κόσμου - πώς μπορεί να ευχαριστήσει τον άντρα της. Το λέω αυτό για το καλό σου, όχι για να σε περιορίσω, αλλά για να ζήσεις με τον σωστό τρόπο με αμέριστη αφοσίωση στον Κύριο». (1 Κορ 7:29-35)

«Αν κάποιος πιστεύει ότι συμπεριφέρεται ανάρμοστα προς την παρθένα με την οποία είναι αρραβωνιασμένη, και αν τα πάει καλά με τα χρόνια και πιστεύει ότι πρέπει να παντρευτεί, θα πρέπει να κάνει όπως θέλει. Δεν αμαρτάνει. Θα έπρεπε να παντρευτούν. Αλλά ο άντρας που έχει διευθετήσει το θέμα με το δικό του μυαλό, που δεν είναι υπό εξαναγκασμό, αλλά έχει τον έλεγχο της δικής του θέλησης, και που αποφάσισε να μην παντρευτεί την παρθένα — και αυτός ο άντρας κάνει το σωστό. Επομένως, αυτός που παντρεύεται την παρθένα κάνει σωστά, αλλά αυτός που δεν την παντρεύεται κάνει ακόμα καλύτερα». (1 Κορ 7:36-38)

Ο θάνατος διαλύει τις διαθήκες

«Μια γυναίκα είναι δεμένη με τον άντρα της όσο αυτός ζει. Αν όμως πεθάνει ο άντρας της, είναι ελεύθερη να παντρευτεί όποιον θέλει, αλλά πρέπει να ανήκει στον Κύριο. Κατά την κρίση μου, είναι πιο ευτυχισμένη αν παραμείνει όπως είναι — και νομίζω ότι κι εγώ έχω το Πνεύμα του Θεού. (1 Κορ 7:39-40)

Θυσίες ειδώλων

Τώρα για την τροφή που θυσιάζεται στα είδωλα: Γνωρίζουμε ότι όλοι κατέχουμε γνώση. Η γνώση φουσκώνει, αλλά η αγάπη οικοδομείται. Ο άνθρωπος που πιστεύει ότι ξέρει κάτι δεν ξέρει ακόμα όπως θα έπρεπε να ξέρει. Αλλά ο άνθρωπος που αγαπά τον Θεό είναι γνωστός από τον Θεό. Λοιπόν, σχετικά με την κατανάλωση τροφής που θυσιάζεται στα είδωλα: Γνωρίζουμε ότι ένα είδωλο δεν είναι τίποτα στον κόσμο και ότι δεν υπάρχει Θεός παρά μόνο ένας. Διότι ακόμη κι αν υπάρχουν οι λεγόμενοι θεοί, είτε στον ουρανό είτε στη γη (όπως πράγματι υπάρχουν πολλοί «θεοί» και πολλοί «κύριοι»), ωστόσο για εμάς δεν υπάρχει παρά ένας Θεός, ο Πατέρας, από τον οποίο προήλθαν όλα και για ποιον ζούμε? και δεν υπάρχει παρά ένας Κύριος, ο Ιησούς Χριστός, μέσω του οποίου ήρθαν τα πάντα και μέσω του οποίου ζούμε. Αλλά δεν το γνωρίζουν όλοι

αυτό. Μερικοί άνθρωποι εξακολουθούν να είναι τόσο εξοικειωμένοι με τα είδωλα που όταν τρώνε τέτοια τροφή, νομίζουν ότι έχουν θυσιαστεί σε ένα είδωλο, και αφού η συνείδησή τους είναι αδύναμη, αυτή (η συνείδησή τους) είναι μολυσμένη. Αλλά το φαγητό δεν μας φέρνει κοντά στον Θεό. Δεν είμαστε χειρότεροι αν δεν τρώμε, ούτε καλύτεροι αν τρώμε». (1 Κορ 8:1-8)

«Προσέξτε, ωστόσο, η άσκηση της ελευθερίας σας να μην γίνει εμπόδιο στους αδύναμους. Διότι αν κάποιος με αδύναμη συνείδηση δει εσάς που έχετε αυτή τη γνώση να τρώτε σε ναό ειδώλου, δεν θα παροτρύνεται να φάει ό,τι έχει θυσιαστεί στα είδωλα; Αυτός λοιπόν ο αδύναμος αδελφός, για τον οποίο πέθανε ο Χριστός, καταστρέφεται από τη γνώση σου. Όταν αμαρτάνεις εναντίον των αδελφών σου με αυτόν τον τρόπο και πληγώνεις την αδύναμη συνείδησή τους, αμαρτάνεις εναντίον του Χριστού. Επομένως, αν αυτό που τρώω κάνει τον αδελφό μου να πέσει σε αμαρτία, δεν θα ξαναφάω κρέας, για να μην τον κάνω να πέσει». (1 Κορ 8:9-13)

«Δεν είμαι ελεύθερος; Δεν είμαι απόστολος; Δεν είδα τον Ιησού τον Κύριό μας; Δεν είστε το αποτέλεσμα του έργου μου στον Κύριο; Παρόλο που μπορεί να μην είμαι απόστολος για τους άλλους, σίγουρα, είμαι για εσάς! Γιατί είσαι η σφραγίδα της αποστολής μου στον Κύριο. Αυτή είναι η υπεράσπισή μου σε όσους με κρίνουν. Δεν έχουμε δικαίωμα στο φαγητό και το ποτό; Δεν έχουμε το δικαίωμα να πάρουμε μαζί μας μια πιστή γυναίκα, όπως οι άλλοι απόστολοι και οι αδελφοί του Κυρίου και ο Κηφάς; Ή μήπως μόνο εγώ και ο Βαρνάβας πρέπει να δουλεύουμε για τα προς το ζην; Ποιος υπηρετεί ως στρατιώτης με δικά του έξοδα; Ποιος φυτεύει ένα αμπέλι και δεν τρώει από τα σταφύλια του; Ποιος φροντίζει ένα κοπάδι και δεν πίνει από το γάλα; Το λέω μόνο από ανθρώπινη σκοπιά; Το ίδιο δεν λέει ο Νόμος; Διότι είναι γραμμένο στο Νόμο του Μωσής: Μη φιμώνετε ένα βόδι ενώ πατάει τα σιτηρά." Είναι για τα βόδια που ενδιαφέρει ο Θεός; Σίγουρα, το λέει αυτό για εμάς, έτσι δεν είναι; Ναι, αυτό γράφτηκε για εμάς, γιατί όταν ο οργός οργώνει και ο αλωνιστής αλωνίζει, οφείλουν να το κάνουν με την ελπίδα να συμμετάσχουν στη σοδειά. Εάν έχουμε σπείρει πνευματικό σπόρο ανάμεσά σας, είναι υπερβολικό να θερίσουμε μια υλική σοδειά από εσάς; Εάν άλλοι έχουν αυτό το δικαίωμα υποστήριξης από εσάς, δεν θα έπρεπε να το έχουμε ακόμα περισσότερο;» (1 Κορ 9:1-12) είναι πολύ αν θερίσουμε μια υλική σοδειά από εσάς; Αν άλλοι έχουν αυτό το δικαίωμα υποστήριξης από εσάς, δεν θα έπρεπε

να το έχουμε ακόμη περισσότερο;» (1 Κορ 9:1-12) είναι πολύ αν θερίσουμε μια υλική σοδειά από εσάς; Αν άλλοι έχουν αυτό το δικαίωμα υποστήριξης από εσάς, δεν θα έπρεπε να το έχουμε ακόμη περισσότερο;» (1 Κορ 9:1-12)

«Αλλά δεν χρησιμοποιήσαμε αυτό το δικαίωμα. Αντίθετα, αντέχουμε οτιδήποτε παρά εμποδίζουμε το ευαγγέλιο του Χριστού. Δεν ξέρετε ότι όσοι εργάζονται στο ναό παίρνουν την τροφή τους από το ναό, και όσοι υπηρετούν στο θυσιαστήριο μοιράζονται ό,τι προσφέρεται στο θυσιαστήριο; Με τον ίδιο τρόπο, ο Κύριος έχει διατάξει ότι όσοι κηρύττουν το ευαγγέλιο πρέπει να λαμβάνουν τα προς το ζην από το ευαγγέλιο». (1 Κορ 9:13-14)

«Αλλά δεν έχω χρησιμοποιήσει κανένα από αυτά τα δικαιώματα. Και δεν το γράφω με την ελπίδα ότι θα κάνεις τέτοια πράγματα για μένα. Προτιμώ να πεθάνω παρά να μου στερήσει κανένας αυτό το καύχημα. Ωστόσο, όταν κηρύττω το ευαγγέλιο, δεν μπορώ να καυχηθώ, γιατί είμαι αναγκασμένος να κηρύξω. Αλίμονο αν δεν κηρύξω το ευαγγέλιο! Αν κηρύξω οικειοθελώς, έχω ανταμοιβή. αν όχι οικειοθελώς, απλώς εκπληρώνω την εμπιστοσύνη που μου έχει δεσμευτεί. Ποια είναι τότε η ανταμοιβή μου; Ακριβώς αυτό: να μπορώ στο κήρυγμα του Ευαγγελίου να το προσφέρω δωρεάν και έτσι να μην κάνω χρήση των δικαιωμάτων μου στο κήρυγμα του». (1 Κορ 9:15-18)

Ελεύθερος εν Χριστώ

«Αν και είμαι ελεύθερος και δεν ανήκω σε κανέναν, κάνω τον εαυτό μου σκλάβο όλων, για να κερδίσω όσο το δυνατόν περισσότερους. Στους Εβραίους έγινα σαν Εβραίος, για να κερδίσω τους Εβραίους. Σε αυτούς που ήταν κάτω από το νόμο έγινα σαν ένας κάτω από το νόμο (αν και εγώ ο ίδιος δεν είμαι κάτω από το νόμο), για να κερδίσω αυτούς που είναι υπό τον νόμο. Σε όσους δεν έχουν το νόμο έγινα σαν κάποιον που δεν έχει νόμο (αν και δεν είμαι απαλλαγμένος από το νόμο του Θεού, αλλά είμαι κάτω από το νόμο του Χριστού), για να κερδίσω αυτούς που δεν έχουν τον νόμο. Στους αδύναμους έγινα αδύναμος, να κερδίσω τους αδύναμους. Έχω γίνει τα πάντα για όλους, ώστε με όλα τα δυνατά μέσα να σώσω μερικούς. Όλα αυτά τα κάνω για χάρη του ευαγγελίου, για να συμμετάσχω στις ευλογίες του». (1 Κορ 9:19-23)

«Δεν ξέρετε ότι σε έναν αγώνα τρέχουν όλοι οι δρομείς, αλλά μόνο ένας παίρνει το έπαθλο; Τρέξε με τέτοιο

τρόπο ώστε να πάρεις το έπαθλο. Όλοι όσοι αγωνίζονται στους αγώνες πηγαίνουν σε αυστηρές προπονήσεις. Το κάνουν για να πάρουν ένα στέμμα που δεν θα κρατήσει. αλλά το κάνουμε για να πάρουμε ένα στέμμα που θα κρατήσει για πάντα. Επομένως, δεν τρέχω σαν άνθρωπος που τρέχει άσκοπα. Δεν παλεύω σαν άνθρωπος που χτυπάει τον αέρα. Όχι, χτυπάω το σώμα μου και το κάνω σκλάβο μου, ώστε αφού έχω κηρύξει σε άλλους, ο ίδιος δεν θα αποκλειστώ για το έπαθλο». (1 Κορ 9:24-27)

«Διότι δεν θέλω να είστε αδαείς αδέρφια, ότι οι πρόγονοί μας ήταν όλοι κάτω από το σύννεφο και ότι όλοι πέρασαν από τη θάλασσα. Όλοι βαφτίστηκαν στον Μωυσή στη νεφέλη και στη θάλασσα. Όλοι έφαγαν την ίδια πνευματική τροφή και ήπιαν το ίδιο πνευματικό ποτό. γιατί έπιναν από τον πνευματικό βράχο που τους συνόδευε και αυτός ο βράχος ήταν ο Χριστός. Ωστόσο, ο Θεός δεν ήταν ευχαριστημένος με τους περισσότερους από αυτούς. τα σώματά τους ήταν σκορπισμένα στην έρημο. Τώρα αυτά τα πράγματα συνέβησαν ως παραδείγματα για να μας εμποδίσουν να βάλουμε την καρδιά μας σε κακά πράγματα όπως έκαναν. Μην είστε ειδωλολάτρες, όπως ήταν μερικοί από αυτούς. όπως είναι γραμμένο: «Ο λαός κάθισε να φάει και να πει και σηκώθηκε για να επιδοθεί σε παγανιστικά γλέντια». Δεν πρέπει να διαπράττουμε σεξουαλική ανηθικότητα, όπως έκαναν μερικοί από αυτούς — και σε μια μέρα πέθαναν είκοσι τρεις χιλιάδες από αυτούς. Δεν πρέπει να δοκιμάζουμε τον Κύριο, όπως έκαναν κάποιοι από αυτούς — και σκοτώθηκαν από φίδια. Μην γκρινιάζετε, όπως έκαναν κάποιοι από αυτούς — και σκοτώθηκαν από τον καταστροφικό άγγελο. Αυτά συνέβησαν σε αυτούς ως παραδείγματα και καταγράφηκαν ως προειδοποιήσεις για εμάς, στους οποίους έχει έρθει η εκπλήρωση των αιώνων. Οπότε, αν νομίζεις ότι στέκεσαι σταθερός, πρόσεχε να μην πέσεις! Κανένας πειρασμός δεν σε έχει πιάσει παρά μόνο αυτό που είναι κοινό στον άνθρωπο. Ο Θεός είναι πιστός; δεν θα σε αφήσει να δελεαστείς πέρα από αυτό που μπορείς να αντέξεις. Αλλά όταν μεις στον πειρασμό, θα δώσει επίσης μια διέξοδο για να μπορέσεις να σταθείς κάτω από αυτό». (1 Κορ 10:1-13) αν νομίζεις ότι στέκεσαι σταθερός, πρόσεχε να μην πέσεις! Κανένας πειρασμός δεν σε έχει πιάσει παρά μόνο αυτό που είναι κοινό στον άνθρωπο. Ο Θεός είναι πιστός; δεν θα σε αφήσει να δελεαστείς πέρα από αυτό που μπορείς να αντέξεις. Αλλά όταν μεις στον πειρασμό, θα δώσει επίσης μια διέξοδο για να μπορέσεις να σταθείς κάτω από αυτό».

(1 Κορ 10:1-13) αν νομίζεις ότι στέκεσαι σταθερός, πρόσεχε να μην πέσεις! Κανένας πειρασμός δεν σε έχει πιάσει παρά μόνο αυτό που είναι κοινό στον άνθρωπο. Ο Θεός είναι πιστός; δεν θα σε αφήσει να δελεαστείς πέρα από αυτό που μπορείς να αντέξεις. Αλλά όταν μεις στον πειρασμό, θα δώσει επίσης μια διέξοδο για να μπορέσεις να σταθείς κάτω από αυτό». (1 Κορ 10:1-13)

Σχόλιο: Τα παιδιά του Θεού της Παλαιάς Διαθήκης που δόθηκε μέσω του Μωυσή που δυσαρέστησαν τον Θεό δεν επιτρεπόταν να εισέλθουν στην επίγεια Γη της Επαγγελίας, τη Χαναάν. Ομοίως, τα παιδιά του Θεού της διαθήκης του Χριστού που δυσαρεστούν τον Θεό δεν θα εισέλθουν στην πνευματική Γη της Επαγγελίας, τον Ουρανό.

Τιμή και Σεβασμός

«Τώρα θέλω να συνειδητοποιήσετε ότι η κεφαλή κάθε άνδρα είναι ο Χριστός, και η κεφαλή της γυναίκας είναι ο άνδρας, και η κεφαλή του Χριστού είναι ο Θεός. Κάθε άνθρωπος που προσεύχεται ή προφητεύει με καλυμμένο το κεφάλι, ατιμάζει το κεφάλι του. Κάθε γυναίκα που προσεύχεται ή προφητεύει με ακάλυπτο το κεφάλι της ατιμάζει το κεφάλι της — είναι ακριβώς σαν να ξυρίστηκε το κεφάλι της. Εάν μια γυναίκα δεν καλύπτει το κεφάλι της, πρέπει να της κόψουν τα μαλλιά. και αν είναι ντροπή για μια γυναίκα να κουρευτεί ή να ξυριστεί, να καλύψει το κεφάλι της. Ο άνθρωπος δεν πρέπει να καλύπτει το κεφάλι του, αφού είναι η εικόνα και η δόξα του Θεού. αλλά η γυναίκα είναι η δόξα του άντρα. Διότι ο άνδρας δεν προήλθε από γυναίκα, αλλά η γυναίκα από άνδρα. Ούτε ο άντρας δημιουργήθηκε για τη γυναίκα, αλλά η γυναίκα για τον άντρα. Για το λόγο αυτό, και λόγω των αγγέλων, η γυναίκα πρέπει να έχει ένα σημάδι εξουσίας στο κεφάλι της. Εν Κυρίω όμως, η γυναίκα δεν είναι ανεξάρτητη από τον άντρα, ούτε ο άντρας είναι ανεξάρτητος από τη γυναίκα. Γιατί όπως η γυναίκα προήλθε από τον άντρα, έτσι και ο άντρας γεννιέται από τη γυναίκα. Όλα όμως προέρχονται από τον Θεό. Κρίνετε μόνοι σας: Είναι σωστό για μια γυναίκα να προσεύχεται στον Θεό με ακάλυπτο το κεφάλι; Δεν σας διδάσκει η ίδια η φύση των πραγμάτων ότι αν ένας άντρας έχει μακριά μαλλιά, είναι ντροπή γι' αυτόν, αλλά ότι αν μια γυναίκα έχει μακριά μαλλιά, είναι η δόξα της; Για μακριά μαλλιά της δίνεται ως κάλυμμα. Αν κάποιος θέλει να διαφωνήσει σχετικά με αυτό, δεν έχουμε άλλη πρακτική — ούτε οι εκκλησίες του Θεού». (1 Κορ 11:3-16) είναι ντροπή για αυτόν, αλλά ότι αν μια γυναίκα έχει μακριά μαλλιά, είναι η

δόξα της; Για μακριά μαλλιά της δίνεται ως κάλυμμα. Αν κάποιος θέλει να διαφωνήσει σχετικά με αυτό, δεν έχουμε άλλη πρακτική — ούτε οι εκκλησίες του Θεού». (1 Κορ 11:3-16) είναι ντροπή για αυτόν, αλλά ότι αν μια γυναίκα έχει μακριά μαλλιά, είναι η δόξα της; Για μακριά μαλλιά της δίνεται ως κάλυμμα. Αν κάποιος θέλει να διαφωνήσει σχετικά με αυτό, δεν έχουμε άλλη πρακτική — ούτε οι εκκλησίες του Θεού». (1 Κορ 11:3-16)

Σχόλιο: Και οι άνδρες και οι γυναίκες προσευχήθηκαν και προφήτευσαν. Το κάλυμμα του κεφαλιού τους έδειχνε την επιθυμία τους να τιμήσουν αυτόν που είναι υπεύθυνος για την ευημερία τους - που αναφέρεται ως το κεφάλι τους. Σχόλιο: Μια γυναίκα με ξυρισμένο κεφάλι έδειξε ότι ήταν πόρνη.

Χριστιανοί που συγκεντρώνονται μαζί

«Ακούω ότι όταν συγκεντρώνεστε ως εκκλησία, υπάρχουν διαιρέσεις μεταξύ σας, και σε κάποιο βαθμό το πιστεύω. Χωρίς αμφιβολία, πρέπει να υπάρχουν διαφορές μεταξύ σας για να δείξετε ποιος από εσάς έχει την επιδοκιμασία του Θεού. Όταν συνέρχεστε, δεν είναι το Δείπνο του Κυρίου για το οποίο τρώτε καθώς τρώτε, ο καθένας σας προχωρά χωρίς να περιμένει κανέναν άλλον. Ένας μένει πεινασμένος, άλλος μεθάει. Δεν έχετε σπίτια να φάτε και να πιείτε; Ή μήπως περιφρονείς την εκκλησία του Θεού και ταπεινώνεις αυτούς που δεν έχουν τίποτα; Τι να σου πω; Να σε επαινέσω γι' αυτό; Σίγουρα όχι!" (1 Κορ 11:18-22)

Σχόλιο: Φαίνεται ότι οι Χριστιανοί στην Κόρινθο συμφώνησαν να συγκεντρωθούν για κοινωνία τρώγοντας μαζί. Αντίθετα, οι πλούσιοι προς ντροπή τους, ταπείνωσαν και αγνόησαν τους φτωχούς αδελφούς (πιθανότατα πολλούς σκλάβους) και έτρωγαν μέχρι να χορτάσουν, αφήνοντας λίγα για τους φτωχούς που επέστρεφαν πεινασμένοι σπίτι τους – ούτε αγάπη ούτε συναναστροφή. Το μνημόσυνο του Χριστού ίσως είχε γίνει μια τελετουργία χωρίς νόημα καθώς οι πράξεις τους δεν δόξαζαν τη ζωή του Χριστού ή τη θυσία Του.

«Ο Κύριος Ιησούς, τη νύχτα που τον πρόδωσαν, πήρε ψωμί, και αφού ευχαρίστησε, το έσπασε και είπε: Αυτό είναι το σώμα μου, που είναι για σένα. Κάνε αυτό στη μνήμη μου». Μετά το δείπνο πήρε το ποτήρι, λέγοντας: «Αυτό το ποτήρι είναι η νέα διαθήκη στο αίμα μου. Κάνε αυτό, όποτε το πιεις, σε ανάμνησή μου». Διότι όποτε

τρώτε αυτό το ψωμί και πίνετε αυτό το ποτήρι, διακηρύττετε τον θάνατο του Κυρίου μέχρι να έρθει. Επομένως, όποιος τρώει το ψωμί ή πίνει το ποτήρι του Κυρίου με ανάξιο τρόπο, θα είναι ένοχος αμαρτίας κατά του σώματος και του αίματος του Κυρίου. Ένας άνθρωπος πρέπει να εξετάσει (να εξετάσει τις προηγούμενες ενέργειες, τη στάση και τις τρέχουσες σκέψεις του για τον Χριστό) τον εαυτό του πριν φάει από το ψωμί και πει από το κύπελλο. Γιατί όποιος τρώει και πίνει χωρίς να αναγνωρίζει το σώμα του Κυρίου, τρώει και πίνει κρίση για τον εαυτό του. Γι' αυτό πολλοί από εσάς είναι αδύναμοι και άρρωστοι, και πολλοί από εσάς κοιμηθήκατε. Αλλά αν κρίναμε τους εαυτούς μας, δεν θα ερχόμασταν υπό κρίση. Όταν κρινόμαστε από τον Κύριο, είμαστε πειθαρχημένοι, ώστε να μην καταδικαστούμε μαζί με τον κόσμο». (1 Κορ 11:23-32)

«Λοιπόν, αδέρφια μου, όταν μαζευτείτε για φαγητό, περιμένετε ο ένας τον άλλον. Αν κάποιος πεινάει, πρέπει να φάει στο σπίτι, ώστε όταν συναντηθείτε να μην καταλήξετε σε κρίση». (1 Κορ 11:33-34)

πνευματικά δώρα,

«Υπάρχουν διαφορετικά είδη (ποικιλιών) χαρισμάτων, υπηρεσιών και έργων που δίνει το Πνεύμα στον καθένα, όπως ακριβώς καθορίζει. Στον καθένα δίνεται η εκδήλωση του Πνεύματος για το κοινό καλό.

- σοφία,
- η γνώση
- πίστη
- φαρμακευτικός
- θαυματουργές δυνάμεις,
- προφητεία,
- διάκριση μεταξύ πνευμάτων,
- μιλώντας σε διάφορα είδη γλωσσών (γλώσσες) και
- ερμηνεία των γλωσσών». (1 Κορ 12:1-11)

Στο Σώμα του Χριστού

«Το φυσικό σώμα είναι μια μονάδα, αν και αποτελείται από πολλά μέρη, και παρόλο που όλα τα μέρη του είναι πολλά, σχηματίζουν ένα σώμα. Έτσι, είναι με τον Χριστό. Διότι όλοι βαφτιστήκαμε (βυθιστήκαμε) από ένα Πνεύμα σε ένα πνευματικό σώμα —είτε Εβραίοι είτε Έλληνες, δούλοι ή ελεύθεροι— και μας δόθηκε το ένα Πνεύμα να πιούμε. Τώρα το σώμα δεν αποτελείται από ένα μέρος αλλά από πολλά και ο Θεός έχει τακτοποιήσει τα μέρη όπως ακριβώς ήθελε να είναι. Αυτά τα μέρη του σώματος που φαίνονται πιο αδύναμα

είναι απαραίτητα, τα μέρη που πιστεύουμε ότι είναι λιγότερο αξιόλογα τα αντιμετωπίζουμε με ιδιαίτερη τιμή και τα μέρη που δεν παρουσιάζονται αντιμετωπίζονται με ιδιαίτερη σεμνότητα, ενώ τα ευπαρουσίαστα μέρη μας δεν χρειάζονται ιδιαίτερη μεταχείριση. Αλλά ο Θεός συνδύασε τα μέλη του σώματος και έδωσε μεγαλύτερη τιμή στα μέρη που το στερούνταν, ώστε να μην υπάρχει διαίρεση στο σώμα, αλλά ότι τα μέρη του πρέπει να ενδιαφέρονται το ένα για το άλλο. Αν ένα μέρος υποφέρει, κάθε μέρος υποφέρει μαζί του. αν ένα μέρος τιμάται, κάθε μέρος χαίρεται μαζί του». (1 Κορ 12:12-26)

Τώρα είστε το σώμα του Χριστού, και ο καθένας σας είναι μέρος του. Στην εκκλησία (σώμα των χριστιανών) ο Θεός όρισε:

- αποστόλους
- προφήτες
- τρίτοι δάσκαλοι (ευαγγελιστές, δάσκαλοι ποιμένες, άλλοι δάσκαλοι)
- θαυματουργοί
- έχοντας χαρίσματα θεραπείας
- ικανός να βοηθήσει τους άλλους
- δώρα διοίκησης
- μιλώντας σε διάφορα είδη γλωσσών (γλώσσες).

«Είναι όλοι απόστολοι; Είναι όλοι προφήτες; Είναι όλοι δάσκαλοι; Κάνουν όλοι θαύματα; Έχουν όλοι χαρίσματα θεραπείας; Μιλούν όλοι σε γλώσσες; Ερμηνεύουν όλοι; Αλλά επιθυμείτε διακαώς τα μεγαλύτερα δώρα».

«Τώρα θα σας δείξω τον πιο εξαιρετικό τρόπο. (1 Κορ 12:27-31)

- Αν μιλάω σε γλώσσες (όλες τις γλώσσες) είτε για ανθρώπους είτε για αγγέλους, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν είμαι παρά ένα γκονγκ που ηχεί ή ένα κύμβαλο που κουδουνίζει.
- Αν έχω το χάρισμα της προφητείας και μπορώ να κατανοήσω όλα τα μυστήρια και κάθε γνώση.
- αν έχω πίστη που μπορώ να μετακινήσω βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν είμαι τίποτα.
- Αν δώσω ό,τι έχω στους φτωχούς και παραδώσω το σώμα μου στις φλόγες, αλλά δεν έχω αγάπη, δεν κερδίζω τίποτα γιατί η Αγάπη είναι:
 - υπομονετικός
 - είδος
 - όχι ζηλιάρης
 - όχι καυχήσιάρης
 - όχι περήφανος

- όχι αγενής
- όχι εγωιστικός
- δεν θυμώνει εύκολα
- δεν τηρεί αρχείο με τα λάθη
- δεν απολαμβάνει το κακό

«Χαίρεται με την αλήθεια. Πάντα προστατεύει, πάντα εμπιστεύεται, πάντα ελπίζει, πάντα επιμένει. Η αγάπη δεν αποτυγχάνει ποτέ. Αλλά όπου υπάρχουν προφητείες, θα σταματήσουν. Όπου υπάρχουν γλώσσες, θα ησυχάσουν. όπου υπάρχει γνώση, θα περάσει. Γιατί εν μέρει γνωρίζουμε και εν μέρει προφητεύουμε, αλλά όταν έρθει η τελειότητα, το ατελές εξαφανίζεται. Όταν ήμουν παιδί, μιλούσα σαν παιδί, σκεφτόμουν σαν παιδί, σκεφτόμουν σαν παιδί. Όταν έγινα άντρας, άφησα πίσω μου παιδικούς τρόπους. Τώρα βλέπουμε μόνο μια κακή αντανάκλαση σαν σε καθρέφτη. τότε θα δούμε πρόσωπο με πρόσωπο. Τώρα ξέρω εν μέρει. τότε θα μάθω πλήρως, όπως είμαι πλήρως γνωστός. Τώρα μένουν αυτά τα τρία: πίστη, ελπίδα και αγάπη. Αλλά το μεγαλύτερο από αυτά είναι η αγάπη. (Στην αιωνιότητα η πίστη και η ελπίδα είναι μια παρούσα πραγματικότητα, όχι κάτι στο μέλλον.) Επομένως, ακολουθήστε τον δρόμο της αγάπης και επιθυμείτε διακαώς πνευματικά χαρίσματα, ιδιαίτερα το δώρο της προφητείας. Γιατί όποιος μιλάει σε μια γλώσσα δεν μιλάει σε ανθρώπους αλλά στον Θεό. Πράγματι, κανείς δεν τον καταλαβαίνει. προφέρει μυστήρια με το πνεύμα του. Αλλά όλοι όσοι προφητεύουν μιλάνε στους ανθρώπους για την ενδυνάμωση, την ενθάρρυνση και την παρηγοριά τους. Αυτός που μιλάει σε μια γλώσσα οικοδομεί τον εαυτό του, αλλά αυτός που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία. Θα ήθελα ο καθένας σας να μιλάει σε γλώσσες, αλλά θα προτιμούσα να προφητεύετε. Αυτός που προφητεύει είναι μεγαλύτερος από εκείνον που μιλάει σε γλώσσες, εκτός αν ερμηνεύει, για να οικοδομηθεί η εκκλησία». (1 Κορ 13:1-14:5) Αλλά όλοι όσοι προφητεύουν μιλάνε στους ανθρώπους για την ενδυνάμωση, την ενθάρρυνση και την παρηγοριά τους. Αυτός που μιλάει σε μια γλώσσα οικοδομεί τον εαυτό του, αλλά αυτός που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία. Θα ήθελα ο καθένας σας να μιλάει σε γλώσσες, αλλά θα προτιμούσα να προφητεύετε. Αυτός που προφητεύει είναι μεγαλύτερος από εκείνον που μιλάει σε γλώσσες, εκτός αν ερμηνεύει, για να οικοδομηθεί η εκκλησία». (1 Κορ 13:1-14:5) Αλλά όλοι όσοι προφητεύουν μιλάνε στους ανθρώπους για την ενδυνάμωση, την ενθάρρυνση και την παρηγοριά τους. Αυτός που μιλάει σε μια γλώσσα

οικοδομεί τον εαυτό του, αλλά αυτός που προφητεύει οικοδομεί την εκκλησία. Θα ήθελα ο καθένας σας να μιλάει σε γλώσσες, αλλά θα προτιμούσα να προφητεύετε. Αυτός που προφητεύει είναι μεγαλύτερος από εκείνον που μιλάει σε γλώσσες, εκτός αν ερμηνεύει, για να οικοδομηθεί η εκκλησία». (1 Κορ 13:1-14:5)

«Τώρα, αδελφοί, αν έρθω σε εσάς και μιλήσω σε μια γλώσσα που δεν καταλαβαίνετε, τι θα σας ωφελήσω, αν δεν μιλήσω τη γλώσσα σας, ακόμα κι αν σας φέρω κάποια αποκάλυψη ή γνώση ή προφητεία ή λόγο διδασκαλίας; Ακόμα και στην περίπτωση των άψυχων πραγμάτων που κάνουν ήχους, όπως το φλάουτο ή η άρπα, πώς θα ξέρει κανείς τι μελωδία παίζεται εκτός αν υπάρχει διάκριση στις νότες; Αν η τρομπέτα δεν ηχήσει καθαρά, ποιος θα ετοιμαστεί για μάχη; Έτσι, είναι μαζί σας. Αν δεν μιλάς κατανοητές λέξεις με τη γλώσσα σου, πώς θα ξέρει κανείς τι λες; Απλώς θα μιλάτε στον αέρα. Αναμφίβολα υπάρχουν όλων των ειδών οι γλώσσες στον κόσμο, ωστόσο καμία από αυτές δεν είναι χωρίς νόημα. Αν τότε δεν καταλάβω το νόημα αυτού που λέει κάποιος, είμαι ξένος για τον ομιλητή, και αυτός είναι ξένος για μένα. Έτσι, είναι μαζί σας. Εφόσον είστε πρόθυμοι να έχετε πνευματικά χαρίσματα, προσπαθήστε να διαπρέψετε σε δώρα που οικοδομούν την εκκλησία». (1 Κορ 14:6-12)

«Όποιος μιλάει σε γλώσσα που δεν καταλαβαίνουν οι άλλοι, θα πρέπει να προσεύχεται να ερμηνεύσει αυτό που λέει, διαφορετικά ο λόγος σας είναι άκαρπος και κανείς δεν εποικοδομείται. Έτσι, στη συγκεντρωμένη εκκλησία, πέντε κατανοητές λέξεις για να διδάξουν τους άλλους είναι καλύτερες από δέκα χιλιάδες λέξεις σε μια γλώσσα που δεν είναι γνωστή στους ακροατές». (1 Κορ 14:13-19)

«Οι γλώσσες, λοιπόν, είναι σημάδι, όχι για πιστούς αλλά για απίστους (που γνωρίζουν τη γλώσσα). η προφητεία, ωστόσο, είναι για πιστούς, όχι για απίστους. Λοιπόν, αν όλη η εκκλησία έρχεται μιλάει σε γλώσσες που δεν καταλαβαίνουν και έρχονται άπιστοι, δεν θα πουν ότι δεν έχεις μυαλό; Αν όμως μπει ένας άπιστος ή κάποιος που δεν καταλαβαίνει ενώ όλοι προφητεύουν, θα πειστεί από όλους ότι είναι αμαρτωλός και θα κριθεί από όλους, και τα μυστικά της καρδιάς του θα αποκαλυφθούν. Έτσι, θα πέσει κάτω και θα προσκυνήσει τον Θεό, φωνάζοντας: «Ο Θεός είναι πραγματικά ανάμεσά σας!»» (Α Κορ. 14:20-25).

«Έτσι, όταν συνέρχεστε, όλοι έχουν έναν ύμνο, ή μια λέξη διδασκαλίας, μια αποκάλυψη, μια γλώσσα ή μια ερμηνεία. Όλα αυτά πρέπει να γίνουν για την ενίσχυση (οικοδόμηση) του συναρμολογημένου Σώματος. Αν κάποιος μιλάει σε μια γλώσσα, δύο - ή το πολύ τρεις - πρέπει να μιλήσουν, ένας κάθε φορά, και κάποιος πρέπει να διερμηνεύσει. Εάν δεν υπάρχει διερμηνέας, ο ομιλητής θα πρέπει να μείνει ήσυχος στην εκκλησία και να μιλήσει στον εαυτό του και στον Θεό. Δύο ή τρεις προφήτες πρέπει να μιλήσουν και οι άλλοι να ζυγίσουν προσεκτικά αυτό που λέγεται. Εάν έρθει μια αποκάλυψη σε κάποιον που κάθεται, ο πρώτος ομιλητής θα πρέπει να σταματήσει. Γιατί όλοι μπορείτε να προφητεύετε με τη σειρά σας, ώστε όλοι να διδαχθούν και να ενθαρρυνθούν. Τα πνεύματα των προφητών υπόκεινται στον έλεγχο των προφητών. Διότι ο Θεός δεν είναι Θεός αταξίας αλλά ειρήνης». (1 Κορ 14:25-33)

Σχόλιο: Οι συνελεύσεις του Σώματος πρέπει να είναι τακτοποιημένες και όχι χάος και σύγχυση - όχι οι ομιλητές να προσπαθούν να μιλήσουν πιο δυνατά, ή πάνω από κάποιον άλλο, σαν να αναζητούν αναγνώριση της σημασίας ή της δύναμής τους.

«Όπως σε όλες τις εκκλησίες των αγίων, οι γυναίκες πρέπει να παραμένουν σιωπηλές στις εκκλησίες. Δεν επιτρέπεται να μιλήσουν, αλλά πρέπει να είναι υποταγμένοι, όπως λέει ο Νόμος. Αν θέλουν να ρωτήσουν για κάτι, θα πρέπει να ρωτήσουν τους συζύγους τους στο σπίτι. γιατί είναι ντροπή για μια γυναίκα να μιλάει στην εκκλησία». (1 Κορ 14:33-39)

Σχόλιο: «Δεν επιτρέπονται» δεν υπάρχει στο ελληνικό κείμενο. Οι γυναίκες που έπρεπε να είναι σιωπηλές και υποταγμένες είναι οι γυναίκες ενός χριστιανού συζύγου που μπορεί να μιλούσε. Με το να σιωπά, δείχνει σεβασμό για τον άντρα της και μπορεί να συζητήσει πλήρως το θέμα στο σπίτι χωρίς να τον ντροπιάζει. Αν δεν συνέβαινε αυτό, τότε μια γυναίκα χωρίς Χριστιανό σύζυγο δεν θα ήταν σε θέση να καταλάβει το μήνυμα αφού θα ήταν άχρηστο να ρωτήσει τον άπιστο ή ειδωλόατρη σύζυγό της.

Κήρυξε τον Χριστό

«Τώρα, αδέρφια, θέλω να σας υπενθυμίσω το ευαγγέλιο (προσφορά για την αμαρτία του Χριστού, εξιλεωτική θυσία του· ανάσταση, νίκη του επί του θανάτου· και ανάληψη, επιστροφή του στον Θεό στους Ουρανοί.) Με αυτό το ευαγγέλιο σώζεστε, αν κρατάτε σταθερά στον λόγο, σας κήρυξα. Διαφορετικά, μάταια πίστευες

(έτσι, αν δεν μείνεις πιστός δεν θα σωθείς.) Γιατί αυτό που έλαβα, σου μετέδωσα ως πρώτης σημασίας: ότι ο Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας σύμφωνα με τις Γραφές, ότι τάφηκε, ότι αναστήθηκε την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Γραφές, και ότι εμφανίστηκε στον Πέτρο και μετά στους Δώδεκα. Μετά από αυτό, εμφανίστηκε ταυτόχρονα σε περισσότερους από πεντακόσιους αδελφούς, οι περισσότεροι από τους οποίους ζουν ακόμη, αν και μερικοί έχουν αποκοιμηθεί. Έπειτα εμφανίστηκε στον Ιάκωβο, μετά σε όλους τους αποστόλους, και τελευταίο από όλα εμφανίστηκε και σε μένα, ως προς ένα αφύσικα γεννημένο. Είμαι ο μικρότερος από τους αποστόλους και δεν αξίζω καν να ονομάζομαι απόστολος, γιατί καταδίωξα την εκκλησία του Θεού. Αλλά με τη χάρη του Θεού είμαι αυτό που είμαι, και η χάρη του σε μένα δεν ήταν χωρίς αποτέλεσμα. Όχι, δούλεψα πιο σκληρά από όλους – όμως όχι εγώ, αλλά η χάρη του Θεού που ήταν μαζί μου. Είτε, λοιπόν, ήμουν εγώ είτε αυτοί, αυτό κηρύττουμε, και αυτό πίστεψες». (1 Κορ 15:1-11)

«Αλλά αν κηρύσσεται ότι ο Χριστός αναστήθηκε από τους νεκρούς, πώς μπορείτε μερικοί από εσάς να πείτε ότι δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών; Αν δεν υπάρχει ανάσταση νεκρών, τότε ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί. Αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, το κήρυγμα μας είναι άχρηστο και η πίστη σας. Περισσότερο από αυτό, βρισκόμαστε τότε ψευδομάρτυρες για τον Θεό, γιατί έχουμε καταθέσει για τον Θεό ότι ανέστησε τον Χριστό από τους νεκρούς. Δεν τον ανέστησε όμως αν στην πραγματικότητα δεν αναστηθούν οι νεκροί. Διότι αν δεν αναστηθούν οι νεκροί, τότε ούτε ο Χριστός έχει αναστηθεί. Εάν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί, η πίστη σας είναι μάταιη, είσαι ακόμα στις αμαρτίες σου. Τότε χάνονται και αυτοί που κοιμήθηκαν εν Χριστώ. Αν μόνο γι' αυτή τη ζωή έχουμε ελπίδα στον Χριστό, πρέπει να λυπόμαστε περισσότερο από όλους τους ανθρώπους». (1 Κορ 15:12-19)

«Αλλά ο Χριστός πράγματι αναστήθηκε από τους νεκρούς, οι πρώτοι καρποί εκείνων που κοιμήθηκαν. Επειδή, εφόσον ο θάνατος ήρθε μέσω ανθρώπου, η ανάσταση των νεκρών έρχεται επίσης μέσω ενός ανθρώπου. Γιατί όπως στον Αδάμ όλοι πεθαίνουν, έτσι και στον Χριστό όλοι θα ζωντανέψουν. Αλλά ο καθένας με τη σειρά του: Χριστός, οι πρώτοι καρποί. μετά, όταν έρθει, αυτοί που του ανήκουν. Τότε θα έρθει το τέλος, όταν παραδώσει τη βασιλεία στον Θεό Πατέρα αφού καταστρέψει κάθε κυριαρχία, εξουσία και δύναμη.

Διότι πρέπει να βασιλέψει μέχρι να βάλει όλους τους εχθρούς του κάτω από τα πόδια του. Ο τελευταίος εχθρός που θα καταστραφεί είναι ο θάνατος. Γιατί «τα έχει βάλει όλα κάτω από τα πόδια του». Τώρα όταν λέει ότι «τα πάντα» έχουν υποβληθεί κάτω από αυτόν, είναι σαφές ότι αυτό δεν περιλαμβάνει τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος τα έβαλε όλα κάτω από τον Χριστό. Όταν το έχει κάνει αυτό, τότε ο ίδιος ο Υιός θα υποταχθεί σε αυτόν που του υπέβαλε τα πάντα, για να είναι ο Θεός τα πάντα μέσα σε όλους». (1 Κορ 15:20-28)

«Τώρα αν δεν υπάρχει ανάσταση, τι θα κάνουν αυτοί που βαπτίζονται για τους νεκρούς; Αν οι νεκροί δεν αναστηθούν καθόλου, γιατί βαπτίζονται οι άνθρωποι γι' αυτούς; Όσο για εμάς, γιατί θέτουμε τον εαυτό μας σε κίνδυνο κάθε ώρα; Πεθαίνω κάθε μέρα — το εννοώ, αδέρφια — το ίδιο ασφαλώς όσο δοξάζω για εσάς στον Κύριό μας Χριστό Ιησού. Αν πολέμησα με άγρια θηρία στην Έφεσο για απλώς ανθρώπινους λόγους, τι κέρδισα; Αν οι νεκροί δεν αναστηθούν». (1 Κορ 15:29-32)

Σχόλιο: Ίσως οι άνθρωποι πίστευαν ότι θα μπορούσαν να αλλάξουν τη ζωή ενός νεκρού (μετανοήσουν), να ομολογήσουν ότι ο Χριστός ήταν ο Υιός του Θεού, ο Μεσσίας, και να βαπτιστούν γι' αυτούς. Διαψεύδοντας την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει ανάσταση, έθεσε μια ρητορική ερώτηση ότι αν οι άνθρωποι πίστευαν ότι δεν υπήρχε ανάσταση γιατί να βαπτίσουν τους ήδη νεκρούς; Εάν αυτή η πεποίθηση ήταν αληθινή, τότε κατά την κρίση ένας συγγενής θα είχε αναλάβει την ευθύνη για τις πράξεις κάποιου άλλου και όχι αυτός που δεν είχε υπακούσει προσωπικά στον Χριστό.

Αναστημένο σώμα των νεκρών

"Αλλά κάποιος μπορεί να ρωτήσει, "Πώς ανασταίνουν οι νεκροί; Με τι σώμα θα έρθουν;" Πόσο ανόητο! Αυτό που σπέρνεις δεν ζωντανεύει αν δεν πεθάνει. Όταν σπέρνεις, δεν φυτεύεις το σώμα που θα είναι, αλλά απλώς έναν σπόρο, ίσως από σιτάρι ή από κάτι άλλο. Αλλά ο Θεός του δίνει ένα σώμα όπως έχει καθορίσει, και σε κάθε είδος σπόρων δίνει το δικό του σώμα. Όλες οι σάρκες δεν είναι το ίδιο: οι άνθρωποι έχουν άλλο είδος σάρκας, τα ζώα έχουν άλλο, τα πουλιά άλλο και τα ψάρια άλλο. Υπάρχουν επίσης ουράνια σώματα και υπάρχουν γήινα σώματα. αλλά άλλο είδος είναι η λαμπρότητα των ουράνιων σωμάτων και άλλο η λαμπρότητα των γήινων σωμάτων. Ο ήλιος έχει ένα είδος λαμπρότητας, το φεγγάρι άλλο και τα αστέρια άλλο. και το αστέρι διαφέρει από το αστέρι σε μεγαλοπρέπεια. Έτσι, θα γίνει με την ανάσταση των

νεκρών. Το (επίγειο) σώμα που είναι σπαρμένο είναι φθαρτό, Ανυψώνεται, άφθαρτο. Σπέρνεται σε ατιμία, ανασταίνεται σε δόξα. Σπέρνεται σε αδυναμία, εγείρεται με δύναμη. σπέρνεται σώμα φυσικό, ανασταίνεται σώμα πνευματικό». (1 Κορ 15:33-44)

«Αν υπάρχει φυσικό σώμα, υπάρχει και πνευματικό σώμα. Έτσι, είναι γραμμένο: "Ο πρώτος άνθρωπος Αδάμ έγινε ζωντανό ον"? ο τελευταίος Αδάμ, ένα ζωογόνο πνεύμα. Δεν ήρθε πρώτα το πνευματικό, αλλά το φυσικό και μετά το πνευματικό. Ο πρώτος άνθρωπος ήταν από το χώμα της γης, ο δεύτερος άνθρωπος από τον ουρανό. ... Σας δηλώνω, αδελφοί, ότι η σάρκα και το αίμα δεν μπορούν να κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού, ούτε το φθαρτό κληρονομεί το άφθαρτο. Ακούστε, σας λέω ένα μυστήριο: Δεν θα κοιμηθούμε όλοι, αλλά όλοι θα αλλάξουμε — αστραπιαία, εν ριπή οφθαλμού, με την τελευταία τρομπέτα. Διότι η σάλπιγγα θα ηχήσει, οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι και εμείς θα αλλάξουμε. Γιατί το φθαρτό πρέπει να ντύνεται με το άφθαρτο και το θνητό με την αθανασία. Όταν το φθαρτό έχει ντυθεί με το άφθαρτο, και ο θνητός με την αθανασία, τότε θα γίνει πραγματικότητα το ρητό που είναι γραμμένο: «Ο θάνατος καταβροχθίστηκε στη νίκη». "Πού είναι, θάνατο, η νίκη σου; Πού, ω θάνατο, είναι το κεντρί σου;" Το τσίμπημα του θανάτου είναι η αμαρτία και η δύναμη της αμαρτίας είναι ο νόμος. Αλλά ευχαριστώ τον Θεό! Μας δίνει τη νίκη μέσω του Κυρίου μας Ιησού Χριστού». (1 Κορ 15:45-57)

Αναφέρομαι σε:

thebiblewayonline.com/html/BodySoulSpirit.html

Βασικά σημεία από την 1 Corinthians

- Πράξεις ή εμφανίσεις ανωτερότητας μεταξύ των χριστιανών για οποιονδήποτε λόγο οδηγούν σε διαμάχες και διχασμούς.
- Όσοι έχουν επίγνωση της αμαρτίας μέσα στο σώμα πρέπει να πάνε στον αμαρτωλό αδελφό να εκφράσουν την αγάπη τους, να αντιμετωπίσουν την αμαρτία και να επιφέρουν μετάνοια.
- Ο γάμος δεν απαιτείται, αλλά συνιστάται για την πρόληψη της σεξουαλικής ανηθικότητας λόγω των σεξουαλικών παθών κάποιου.
- Ο γάμος είναι μια σχέση διαθήκης που βασίζεται στην εμπιστοσύνη.
- Οι άπιστοι σεξουαλικά ή με άλλο τρόπο παραβιάζουν τη διαθήκη του γάμου.
- Η γνώση φουσκώνει ενώ η αγάπη οικοδομείται. Κάποιος με μεγαλύτερη γνώση ή ικανότητα δεν

πρέπει να περιφρονεί κάποιον με μικρότερη γνώση ή ικανότητα. Κάτι τέτοιο μπορεί να προκαλέσει και στους δύο να χάσουν την πίστη τους και να γίνουν άπιστοι.

- Η πίστη και η ελπίδα για μια αιώνια ζωή υπάρχουν μόνο σε αυτή τη ζωή. Ενώ η αγάπη είναι παρούσα τόσο στη φυσική όσο και στην πνευματική ζωή - γιατί ο Θεός είναι Αγάπη.
- Το φυσικό σώμα των ζωντανών και τα σώματα των δικαίων νεκρών θα μετατραπούν σε σώμα ανηθικότητας. Το φυσικό σώμα των επαναστατημένων θα μετατραπεί σε ένα άφθαρτο σώμα.

Ερώτηση – Ήταν και είναι η εκκλησία στην Κορινθία ένα παράδειγμα που θα έπρεπε να ακολουθήσουν άλλες εκκλησίες;

2 ΚΟΡΙΝΘΟΙ

Παύλος και Τιμόθεος

Στην εκκλησία του Θεού στην Κόρινθο

Ο Παύλος είχε γράψει προηγουμένως μια οδυνηρή επιστολή (Α' Κορινθίους) προς τους Κορινθίους Χριστιανούς σχετικά με την ανησυχία του για ορισμένα σοβαρά προβλήματα διχασμού και την υπερηφάνεια και την έλλειψη αγάπης τους για ένα μέλος του οποίου η αμαρτία δεν ήταν καν αποδεκτή από την ειδωλολατρική κοινότητα.

Ανησυχία για την οδυνηρή επιστολή

«Δεν θέλουμε να είστε απληροφόρητοι, αδέρφια, για τις κακουχίες που υποστήκαμε στην επαρχία της Ασίας. Ήμασταν υπό μεγάλη πίεση, πολύ πέρα από τις δυνατότητές μας να αντέξουμε, έτσι που απελιζόμασταν ακόμη και για τη ζωή. Πράγματι, μέσα στην καρδιά μας νιώσαμε την καταδίκη του θανάτου. Αλλά αυτό συνέβη για να μην βασιστούμε στον εαυτό μας αλλά στον Θεό, που ανασταίνει τους νεκρούς. Μας έχει ελευθερώσει από έναν τέτοιο θανάσιμο κίνδυνο, και θα μας ελευθερώσει. Σε Αυτόν έχουμε εναποθέσει την ελπίδα μας ότι θα συνεχίσει να μας ελευθερώνει, καθώς μας βοηθάτε με τις προσευχές σας. Τότε πολλοί θα ευχαριστήσουν εκ μέρους μας για τη χάρη που μας δόθηκε ως απάντηση στις προσευχές πολλών». (2 Κορ 1:8-11)

«Λοιπόν, (λόγω της οδυνηρής επιστολής μου) αποφάσισα ότι δεν θα έκανα άλλη μια οδυνηρή επίσκεψη σε εσάς. Διότι, αν σε στεναχωρήσω, ποιος μένει να με ευχαριστήσει παρά εσύ που λύπησα; Έγραψα για να μην στενοχωριέμαι όταν έρθω από αυτούς που πρέπει να με κάνουν να χαίρομαι. Είχα εμπιστοσύνη σε όλους σας, ότι όλοι θα μοιραστείτε τη χαρά μου. Διότι σας έγραψα από μεγάλη στενοχώρια και αγωνία καρδιάς και με πολλά δάκρυα, όχι για να σας στεναχωρήσω, αλλά για να σας γνωστοποιήσω το βάθος της αγάπης μου για εσάς». (2 Κορ 2:1-4)

«Αν κάποιος έχει προκαλέσει θλίψη, δεν έχει στεναχωρήσει τόσο εμένα όσο έχει στεναχωρήσει όλους εσάς, σε κάποιο βαθμό — για να μην το θέσω πολύ σοβαρά. Η τιμωρία (μη συναναστροφή με) που του επέβαλε η πλειοψηφία του είναι αρκετή. Τώρα αντ' αυτού, πρέπει να τον συγχωρήσετε και να τον παρηγορήσετε, για να μην τον κυριεύσει η υπερβολική θλίψη. Σας προτρέπω, λοιπόν, να επιβεβαιώσετε την αγάπη σας για αυτόν. Ο λόγος που σου έγραψα ήταν για να δω αν θα άντεχες στη δοκιμασία και θα είσαι υπάκουος σε όλα. Αν συγχωρείς κάποιον, τον συγχωρώ κι εγώ. Ότι συγχώρεσα - αν υπήρχε κάτι να συγχωρήσω - το συγχώρεσα στα μάτια του Χριστού για χάρη σας, για να μην μας ξεγελάσει ο Σατανάς. Γιατί δεν αγνοούμε τα σχέδιά του». (2 Κορ 2:5-11)

Κήρυξε το Ευαγγέλιο του Χριστού

«Όταν πήγα στην Τρωάδα για να κηρύξω το ευαγγέλιο του Χριστού και διαπίστωσα ότι ο Κύριος μου άνοιξε μια πόρτα, δεν είχα ακόμα ηρεμία, γιατί δεν βρήκα εκεί τον αδελφό μου τον Τίτο. Έτσι, τους αποχαιρέτησα και πήγα στη Μακεδονία». (2 Κορ 2:12-13)

«Ο Θεός μας έκανε ικανούς ως λειτουργούς μιας νέας διαθήκης — όχι του γράμματος αλλά του Πνεύματος. γιατί το γράμμα σκοτώνει, αλλά το Πνεύμα δίνει ζωή. Εάν η διακονία που έφερε τον θάνατο, η οποία ήταν χαραγμένη με γράμματα πάνω στην πέτρα, ήρθε με δόξα, ώστε οι Ισραηλίτες να μην μπορούσαν να κοιτάζουν σταθερά το πρόσωπο του Μωυσή λόγω της δόξας του, αν και εξασθενούσε, δεν θα είναι η διακονία του Πνεύματος ακόμα πιο ένδοξη; Αν η διακονία που καταδικάζει τους ανθρώπους είναι ένδοξη, πόσο πιο ένδοξη είναι η διακονία που φέρνει δικαιοσύνη! Γιατί ό,τι ήταν ένδοξο δεν έχει δόξα τώρα σε σύγκριση με την υπερέχουσα δόξα. Αν αυτό που έσβηνε ήρθε με δόξα, πόσο μεγαλύτερη είναι η δόξα αυτού που διαρκεί!». (2 Κορ 3:6-11)

Σχόλιο: Η δόξα του προσώπου του Μωυσή έσβησε το ίδιο και η Διαθήκη που έδωσε ο Θεός μέσω αυτού. Όμως, η δόξα της Νέας Διαθήκης που θεσπίστηκε από τον Θεό, τον Υιό, δεν θα σβήσει ποτέ.

«Ως εκ τούτου, αφού έχουμε μια τέτοια ελπίδα, είμαστε πολύ τολμηροί. Δεν είμαστε σαν τον Μωυσή, που θα έβαζε ένα πέπλο στο πρόσωπό του για να εμποδίσει τους Ισραηλίτες να το κοιτάζουν ενώ η λάμψη εξαφανιζόταν. Αλλά το μυαλό τους ήταν θαμπό. Ακόμη και σήμερα, όταν διαβάζεται ο Μωυσής, ένα πέπλο καλύπτει τις καρδιές τους. Αλλά όποτε κάποιος στρέφεται στον Κύριο, αφαιρείται το πέπλο. Τώρα ο Κύριος είναι το Πνεύμα, και όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, υπάρχει ελευθερία. Εμείς, που όλοι με ακάλυπτα πρόσωπα αντανακλούμε τη δόξα του Κυρίου, μεταμορφωνόμαστε σε όμοιο του με δόξα ολοένα αυξανόμενη, που προέρχεται από τον Κύριο, που είναι το Πνεύμα». (2 Κορ 3:12-18)

«Ακόμα κι αν το ευαγγέλιό μας είναι καλυμμένο, είναι καλυμμένο σε αυτούς που χάνονται. Ο θεός αυτής της εποχής έχει τυφλώσει τα μυαλά των απίστων, ώστε να μην μπορούν να δουν το φως του ευαγγελίου της δόξας του Χριστού, που είναι η εικόνα του Θεού. Γιατί δεν κηρύττουμε τον εαυτό μας, αλλά τον Ιησού Χριστό ως Κύριο, και τους εαυτούς μας ως δούλους σας για χάρη του Ιησού. Διότι ο Θεός, που είπε: «Ας λάμψει το φως από το σκοτάδι», έκανε το φως του να λάμψει στις καρδιές μας για να μας δώσει το φως της γνώσης της δόξας του Θεού στο πρόσωπο του Χριστού». (2 Κορ 4:3-6)

«Αλλά έχουμε αυτόν τον θησαυρό σε πήλινα πιθάρια (σώματα από σάρκα και αίμα) για να δείξουμε ότι αυτή η υπερέχουσα δύναμη είναι από τον Θεό και όχι από εμάς. Μας πιέζουν δυνατά από κάθε πλευρά, αλλά δεν συνθλίβονται. σαστισμένοι, αλλά όχι σε απόγνωση. διωκόμενοι, αλλά όχι εγκαταλελειμμένοι. χτυπήθηκε, αλλά δεν καταστράφηκε. Πάντα κουβαλάμε στο σώμα μας τον θάνατο του Ιησού, για να αποκαλυφθεί και η ζωή του Ιησού στο σώμα μας. Γιατί εμείς που είμαστε ζωντανόι παραδιδόμαστε πάντα στο θάνατο για χάρη του Ιησού, για να αποκαλυφθεί η ζωή του στο θνητό σώμα μας». (2 Κορ 4:7-11)

«Είναι γραμμένο: «Πίστεψα. ως εκ τούτου, έχω μιλήσει». Με το ίδιο πνεύμα πίστης, πιστεύουμε κι εμείς και γι' αυτό μιλάμε, γιατί γνωρίζουμε ότι αυτός που ανέστησε τον Κύριο Ιησού από τους νεκρούς θα μας

αναστήσει μαζί με τον Ιησού και θα μας παρουσιάσει μαζί σας ενώπιον του. Όλα αυτά είναι προς όφελός σας, ώστε η χάρη που φτάνει σε όλο και περισσότερους ανθρώπους να κάνει να ξεχειλίσει η ευχαριστία προς δόξα του Θεού. Επομένως, δεν χάνουμε την καρδιά μας. Αν και εξωτερικά χάνουμε (γερνάμε μέρα με τη μέρα), εντούτοις εσωτερικά ανανεωνόμαστε μέρα με τη μέρα (μεγαλώνοντας σε γνώση και πίστη). Γιατί τα ελαφρά και στιγμιαία προβλήματα μας πετυχαίνουν μια αιώνια δόξα που τα υπερβαίνει κατά πολύ όλα. Έτσι, προσηλώνουμε τα μάτια μας όχι σε αυτό που φαίνεται, αλλά σε αυτό που δεν φαίνεται. Γιατί αυτό που φαίνεται είναι προσωρινό, αλλά αυτό που δεν φαίνεται είναι αιώνιο». (2 Κορ 4:13-18)

«Τώρα ξέρουμε ότι αν καταστραφεί η επίγεια σκηνή στην οποία ζούμε, έχουμε ένα κτίριο από τον Θεό, ένα αιώνιο σπίτι στον ουρανό, που δεν χτίστηκε από ανθρώπινα χέρια. Εν τω μεταξύ στενάζουμε, λαχταρώντας να ντυθούμε με την ουράνια κατοικία μας, γιατί όταν ντυθούμε, δεν θα βρεθούμε γυμνοί. Διότι, ενώ βρισκόμαστε σε αυτή τη σκηνή, στενάζουμε και είμαστε φορτωμένοι, γιατί δεν θέλουμε να μας ξεντύσουν, αλλά να ντυθούμε με την ουράνια κατοικία μας, ώστε ό,τι είναι θνητό να καταπιεί η ζωή. Τώρα είναι ο Θεός που μας έφτιαξε για αυτόν ακριβώς τον σκοπό και μας έδωσε το Πνεύμα ως κατάθεση, εγγυώντας αυτό που θα ακολουθήσει. Είμαστε πάντα σίγουροι και γνωρίζουμε ότι όσο βρισκόμαστε στο σπίτι στο σώμα, είμαστε μακριά από τον Κύριο. Ζούμε με την πίστη, όχι με την όραση. Θα προτιμούσα να είμαι μακριά από το σώμα και στο σπίτι με τον Κύριο. Έτσι, θέτουμε ως στόχο μας να τον ευχαριστήσουμε, είτε είμαστε στο σπίτι στο σώμα είτε μακριά από αυτό. Διότι πρέπει όλοι να παρουσιαστούμε ενώπιον της δικαστικής έδρας του Χριστού, για να λάβει ο καθένας ό,τι του αναλογεί για τα πράγματα που έχει κάνει όσο είναι στο σώμα, είτε είναι καλό είτε κακό». (2 Κορ 5:1-10)

Σχόλιο: Αφού ο Θεός που μας έφτιαξε για την αιώνια ζωή, προσπαθούμε να βρούμε και να εκπληρώσουμε τον σκοπό Του στη ζωή μας;

«Επειδή, λοιπόν, ξέρουμε τι είναι να φοβόμαστε τον Κύριο, προσπαθούμε να πείσουμε τους ανθρώπους. Αυτό που είμαστε είναι ξεκάθαρο στον Θεό, και ελπίζω να είναι επίσης ξεκάθαρο στη συνείδησή σας. ... Διότι η αγάπη του Χριστού μας αναγκάζει, γιατί είμαστε πεπεισμένοι ότι ένας πέθανε για όλους, και επομένως όλοι πέθαναν. Πέθανε για όλους, ώστε όσοι ζουν να μην

ζουν πια για τον εαυτό τους αλλά για αυτόν που πέθανε για αυτούς και αναστήθηκε ξανά. Από τώρα και στο εξής δεν αντιμετωπίζουμε κανέναν από κοσμική άποψη. Αν και κάποτε θεωρούσαμε τον Χριστό με αυτόν τον τρόπο, δεν το κάνουμε πια. Επομένως, αν κάποιος είναι εν Χριστώ, είναι νέο δημιούργημα. έφυγε ο παλιός (αμαρτωλός), ήρθε ο νέος! Όλα αυτά είναι από τον Θεό, που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό του μέσω του Χριστού και μας έδωσε τη διακονία της συμφιλίωσης: ότι ο Θεός συμφιλίωσε τον κόσμο με τον εαυτό του εν Χριστώ, χωρίς να υπολογίζει τις αμαρτίες των ανθρώπων εναντίον τους. Και μας έχει δεσμεύσει το μήνυμα της συμφιλίωσης. Είμαστε λοιπόν πρεσβευτές του Χριστού, σαν να έκανε ο Θεός την έκκλησή του μέσω μας. Σας ικετεύουμε για λογαριασμό του Χριστού: Συμφιλιωθείτε με τον Θεό. Ο Θεός έκανε για εμάς αμαρτία αυτόν που δεν είχε αμαρτία, για να γίνουμε μέσα του η δικαιοσύνη του Θεού». (2 Κορ 5:11-21)

Σχόλιο: Η διακονία της συμφιλίωσης είναι η διακονία της διδασκαλίας του Χριστού που σταυρώθηκε, χωρίς να ακούτε» Ναι, οι πρεσβευτές του Χριστού πρέπει να διακηρύξουν το μήνυμά Του.

«Σας λέω, τώρα είναι η ώρα της εύνοιας του Θεού, τώρα είναι η ημέρα της σωτηρίας. Δεν βάζουμε εμπόδιο σε κανέναν, για να μην απαξιωθεί το υπουργείο μας. Αντίθετα, ως δούλοι του Θεού επαινούμε τον εαυτό μας με κάθε τρόπο: με μεγάλη υπομονή. σε προβλήματα, κακουχίες και στενοχώριες. σε ξυλοδαρμούς, φυλακίσεις και ταραχές. στη σκληρή δουλειά, τις άγρυπνες νύχτες και την πείνα. στην αγνότητα, την κατανόηση, την υπομονή και την καλοσύνη. στο Άγιο Πνεύμα και στην ειλικρινή αγάπη. στον αληθινό λόγο και στη δύναμη του Θεού. με όπλα δικαιοσύνης στο δεξί χέρι και στο αριστερό. μέσω δόξας και ατιμίας, κακής αναφοράς και καλής αναφοράς. γνήσιοι, αλλά θεωρούνται απατεώνες. γνωστό, αλλά θεωρείται άγνωστο. πεθαίνουμε, και όμως ζούμε. ξυλοκοπημένος και όμως δεν σκοτώθηκε. Λυπημένος, αλλά πάντα χαρούμενος. Φτωχοί, αλλά πολλοί κάνουν πλούσιους. έχοντας τίποτα, και όμως κατέχοντας τα πάντα. Σας μιλήσαμε ελεύθερα, Κορίνθιοι, και σας ανοίξαμε διάπλατα τις καρδιές μας. Δεν σας κρατάμε τη στοργή μας, αλλά εσείς μας κρατάτε τη δική σας. Ως μια δίκαιη ανταλλαγή —μιλώ ως στα παιδιά μου— ανοίξτε διάπλατα και τις καρδιές σας». (2 Κορ 6:2-13)

Σχόλιο: Αν σήμερα είναι η μέρα της σωτηρίας, τότε αύριο μπορεί να είναι πολύ αργά για μια δεκτική καρδιά - ΜΗ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ.

«Μην είστε σε ζυγό με απίστους. Γιατί τι κοινό έχουν η δικαιοσύνη και η κακία; Ή τι συναναστροφή μπορεί να έχει το φως με το σκοτάδι; Τι αρμονία υπάρχει ανάμεσα στον Χριστό και τον Belial; Τι κοινό έχει ένας πιστός με έναν άπιστο; Ποια συμφωνία υπάρχει μεταξύ του ναού του Θεού και των ειδώλων; Γιατί εμείς είμαστε ο ναός του ζωντανού Θεού. Όπως είπε ο Θεός: «Θα ζήσω μαζί τους και θα περπατήσω ανάμεσά τους, και θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί θα είναι λαός μου. Γι' αυτό, βγείτε από αυτούς και χωριστείτε, θα γίνω Πατέρας για εσάς, και θα είστε γιοι και κόρες μου, λέει ο Κύριος ο Παντοκράτωρ». Αφού έχουμε αυτές τις υποσχέσεις, αγαπητοί φίλοι, ας εξαγνιστούμε από οτιδήποτε μολύνει σώμα και πνεύμα, τελειοποιώντας την αγιότητα από σεβασμό προς τον Θεό». (2 Κορ 6:14-18· 7:1)

Σχόλιο: Το να είσαι σε ζυγό σημαίνει να δένεσαι μαζί. Έτσι, το να είσαι ζυγός με κάποιον είτε θα βοηθήσει είτε θα αποτρέψει τη δίκαιη ζωή.

Δίνοντας

«Αδέρφια, θέλουμε να ξέρετε για τη χάρη που έχει δώσει ο Θεός στις Μακεδονικές εκκλησίες. Από την πιο σκληρή δοκιμασία, η χαρά τους που ξεχειλίζει και η ακραία φτώχεια τους ξεχειλίζουν από πλούσια γενναιοδωρία. Διότι μαρτυρώ ότι έδωσαν όσο μπορούσαν, και μάλιστα πέρα από τις δυνατότητές τους. Από μόνοι τους, μας παρακάλεσαν επειγόντως για το προνόμιο να συμμετάσχουμε σε αυτήν την υπηρεσία προς τους αγίους. Και δεν έκαναν όπως περιμέναμε, αλλά έδωσαν τον εαυτό τους πρώτα στον Κύριο και μετά σε εμάς σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Παρακαλέσαμε, λοιπόν, τον Τίτο, αφού είχε κάνει νωρίτερα μια αρχή, να ολοκληρώσει και αυτή την πράξη χάριτος από μέρους σας. Αλλά όπως διαπρέπει σε όλα —στην πίστη, στον λόγο, στη γνώση, στην πλήρη σοβαρότητα και στην αγάπη σου για εμάς, δεξ ό,τι υπερέρχεις και σε αυτή τη χάρη της προσφοράς». (2 Κορ 8:1-7)

Σχόλιο: Η προσφορά μας είναι για το σκοπό της κοινοποίησης του ευαγγελίου ή για την κάλυψη των αναγκών που ορίζονται σε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος μπορεί να μην αντικατοπτρίζει την κατανόησή μας για το θέλημα του Θεού;

«Πέρυσι ήσασαν οι πρώτοι που όχι μόνο δώσατε αλλά και είχατε την επιθυμία να το κάνετε. Τώρα ολοκληρώστε τη δουλειά, έτσι ώστε η πρόθυμη προθυμία σας να την κάνετε μπορεί να συνδυαστεί με την ολοκλήρωσή της, σύμφωνα με τις δυνατότητές σας. Διότι αν υπάρχει η προθυμία, το δώρο είναι αποδεκτό σύμφωνα με αυτά που έχει κανείς, όχι σύμφωνα με αυτά που δεν έχει. Επιθυμία μας δεν είναι να ανακουφιστούν οι άλλοι ενώ εσείς πιέξεστε σκληρά, αλλά να υπάρχει ισότητα. Προς το παρόν, η αφθονία σας θα παρέχει ό,τι χρειάζονται, έτσι ώστε με τη σειρά της η αφθονία τους να παρέχει ό,τι χρειάζεστε. Τότε θα υπάρχει ισότητα, όπως είναι γραμμένο: «Εκείνος που συγκέντρωσε πολλά δεν είχε πολλά, και αυτός που συγκέντρωσε λίγα δεν είχε πολύ λίγα»» (Β Κορ. 8:10-15).

«Να θυμάστε αυτό: όποιος σπέρνει με φειδώ θα θερίσει επίσης με φειδώ, και όποιος σπέρνει γενναιοδωρα θα θερίσει επίσης γενναιοδωρα. Κάθε άνθρωπος πρέπει να δώσει αυτό που έχει αποφασίσει στην καρδιά του να δώσει, όχι απρόθυμα ή καταναγκαστικά, γιατί ο Θεός αγαπά έναν χαρούμενο δωρητή. Και ο Θεός είναι ικανός να σας αφθονεί κάθε χάρη, ώστε σε όλα τα πράγματα ανά πάσα στιγμή, έχοντας όλα όσα χρειάζεστε, να αφθονείτε σε κάθε καλό έργο. Όπως είναι γραμμένο: Έχει σκορπίσει τα δώρα του στους φτωχούς. η δικαιοσύνη του παραμένει για πάντα». (2 Κορ 9:6-9)

«Αυτή η υπηρεσία (της προσφοράς) που εκτελείτε δεν καλύπτει μόνο τις ανάγκες του λαού του Θεού, αλλά επίσης ξεχειλίζει από πολλές εκφράσεις ευχαριστίας προς τον Θεό. Λόγω της υπηρεσίας με την οποία αποδείξατε τον εαυτό σας, οι άνθρωποι θα δοξάσουν τον Θεό για την υπακοή που συνοδεύει την ομολογία του ευαγγελίου του Χριστού και για τη γενναιοδωρία σας στο να μοιράζεστε μαζί τους και με όλους τους άλλους. Στις προσευχές τους για σένα, οι καρδιές τους θα πάνε σε σένα, λόγω της υπερέρχουσας χάρης που σου έχει δώσει ο Θεός. Ευχαριστώ τον Θεό για το απερίγραπτο δώρο του!». (2 Κορ 9:12-15)

Διάφορα

«Με την πραότητα και την πραότητα του Χριστού, σας απευθύνω έκκληση — εγώ, ο Παύλος, που είμαι «συνεσταλμένος» όταν είμαι πρόσωπο με πρόσωπο μαζί σας, αλλά «τολμηρός» όταν είμαι μακριά! Σας ικετεύω ότι όταν έρθω, ίσως να μην χρειάζεται να είμαι τόσο τολμηρός όσο περιμένω να είμαι απέναντι σε κάποιους ανθρώπους που πιστεύουν ότι ζούμε σύμφωνα με τα πρότυπα αυτού του κόσμου. Γιατί, αν και ζούμε

στον κόσμο, δεν κάνουμε πόλεμο όπως κάνει ο κόσμος. Τα όπλα με τα οποία πολεμάμε δεν είναι τα όπλα του κόσμου. Αντίθετα, έχουν θεϊκή δύναμη να γκρεμίζουν οχυρά. Καταρρίπτουμε επιχειρήματα και κάθε αξίωση που τίθεται ενάντια στη γνώση του Θεού και αιχμαλωτίζουμε κάθε σκέψη για να την κάνουμε υπάκουη στον Χριστό. Θα είμαστε έτοιμοι να τιμωρήσουμε κάθε πράξη ανυπακοής, μόλις ολοκληρωθεί η υπακοή σας». (2 Κορ 10:1-6)

«Σε ζηλεύω με θεϊκή ζήλια. Σου υποσχέθηκα σε έναν σύζυγο, στον Χριστό, για να σε παρουσιάσω σαν αγνή παρθένα σε αυτόν. 3 Αλλά φοβάμαι ότι ακριβώς όπως η Εύα εξαπατήθηκε από την πονηριά του φιδιού, έτσι και ο νους σας μπορεί με κάποιο τρόπο να παρασυρθεί από την ειλικρινή και αγνή αφοσίωσή σας στον Χριστό. Διότι αν κάποιος έρθει σε εσάς και κηρύξει έναν Ιησού διαφορετικό από τον Ιησού που κηρύξαμε, ή εάν λάβετε διαφορετικό πνεύμα από αυτό που λάβατε ή διαφορετικό ευαγγέλιο από αυτό που δεχτήκατε, το υπομένετε αρκετά εύκολα. Αλλά δεν νομίζω ότι είμαι στο ελάχιστο κατώτερος από αυτούς τους «υπερ-απόστολους». Μπορεί να μην είμαι καταρτισμένος ομιλητής (όπως Έλληνες επαγγελματίες ομιλητές, σοφιστές, που χρεώνουν καλά ποσά για την ομιλία), αλλά έχω γνώσεις. Σας το έχουμε ξεκαθαρίσει με κάθε τρόπο. ... Διότι τέτοιοι άνθρωποι είναι ψεύτικοι απόστολοι, δόλιοι εργάτες, μεταμφιεσμένοι σε αποστόλους του Χριστού. Δεν είναι περιέργο, γιατί ο ίδιος ο Σατανάς μεταμφιέζεται σε άγγελο φωτός. Δεν είναι περιέργο, λοιπόν, αν οι υπηρέτες του μεταμφιέζονται ως υπηρέτες της δικαιοσύνης. Το τέλος τους θα είναι αυτό που αξίζουν οι πράξεις τους». (2 Κορ 11:2-4· 13-15)

Σχόλιο: Το να διδάσκει τον Χριστό είναι να παρέχει γνώση του Χριστού αντί να πιέζεις κάποιον να κάνει κάτι χωρίς γνώση. Η δράση κάποιου πρέπει να είναι από καρδιάς και όχι κάποια πίεση ή συναισθηματική αντίδραση.

«Για να μην γίνω έπαρχος εξαιτίας αυτών των απίστευτα μεγάλων αποκαλύψεων, μου δόθηκε ένα αγκάθι στη σάρκα μου, ένας αγγελιοφόρος του Σατανά, για να με βασανίσει. Τρεις φορές παρακάλεσα τον Κύριο να μου το πάρει. Αλλά μου είπε: «Σε αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμή μου τελειοποιείται στην αδυναμία». Γι' αυτό, θα καυχηθώ ακόμη πιο ευχάριστα για τις αδυναμίες μου, για να στηριχτεί πάνω μου η δύναμη του Χριστού. Γι' αυτό, για χάρη του Χριστού,

χαίρομαι στις αδυναμίες, στις προσβολές, στις κακουχίες, στους διωγμούς, στις δυσκολίες. Γιατί όταν είμαι αδύναμος, τότε είμαι δυνατός. Δεν είμαι καθόλου κατώτερος από τους «υπερ-απόστολους», παρόλο που δεν είμαι τίποτα. Τα πράγματα που σηματοδοτούν έναν απόστολο - σημεία, θαύματα και θαύματα - έγιναν ανάμεσά σας με μεγάλη επιμονή. Πώς ήσουν κατώτερος από τις άλλες εκκλησίες, εκτός από το ότι δεν ήμουν ποτέ βάρος για σένα; Συγχωρέστε με αυτό το λάθος!» (2 Κορ 12:7-13)

«Τώρα είμαι έτοιμος να σε επισκεφτώ για τρίτη φορά και δεν θα σου γίνω βάρος, γιατί αυτό που θέλω δεν είναι τα υπάρχοντά σου αλλά εσύ. Άλλωστε, τα παιδιά δεν πρέπει να αποταμιεύουν για τους γονείς τους, αλλά οι γονείς για τα παιδιά τους. Λοιπόν, θα ξοδέψω πολύ ευχαρίστως για σένα ό,τι έχω και θα ξοδέψω και τον εαυτό μου. Αν σε αγαπώ περισσότερο, θα με αγαπάς λιγότερο; Όπως και να έχει, δεν σου έχω γίνει βάρος. ... Διότι φοβάμαι ότι όταν έρθω, μπορεί να μη σε βρω όπως θέλω να είσαι, και μπορεί να μη με βρεις όπως θέλεις να είμαι. Φοβάμαι ότι μπορεί να υπάρχουν καβγάδες, ζήλια, εκρήξεις θυμού, φατρίες, συκοφαντίες, κουτσομπολιά, αλαζονεία και αταξία. Φοβάμαι ότι όταν επιστρέψω ο Θεός μου θα με ταπεινώσει μπροστά σας και θα λυπηθώ για πολλούς που αμάρτησαν νωρίτερα και δεν έχουν μετανοήσει για την ακαθαρσία, σεξουαλική αμαρτία και ασέβεια στην οποία έχουν επιδοθεί». (2 Κορ 12:14-16, 20-21)

«Κάθε θέμα πρέπει να αποδεικνύεται με τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων.» Σας είχα ήδη προειδοποιήσει όταν ήμουν μαζί σας τη δεύτερη φορά. Το επαναλαμβάνω τώρα ενώ απουσιάζω: Κατά την επιστροφή μου δεν θα λυπήσω αυτούς που αμάρτησαν νωρίτερα ή οποιονδήποτε από τους άλλους, αφού ζητάτε απόδειξη ότι ο Χριστός μιλάει μέσω εμού. Δεν είναι αδύναμος στο να σας αντιμετωπίσει, αλλά είναι ισχυρός ανάμεσά σας. Παρομοίως, είμαστε αδύναμοι σε αυτόν, αλλά με τη δύναμη του Θεού θα ζήσουμε μαζί του για να σας υπηρετούμε». (2 Κορ 13:1-4)

«Εξετάστε τον εαυτό σας για να δείτε αν είστε στην πίστη. δοκιμάστε τον εαυτό σας. Δεν συνειδητοποιείτε ότι ο Χριστός Ιησούς είναι μέσα σας — εκτός αν, φυσικά, αποτύχετε στη δοκιμασία; Πιστεύω ότι θα ανακαλύψετε ότι δεν αποτύχαμε στο τεστ. Τώρα προσευχόμαστε στον Θεό να μην κάνετε τίποτα κακό. Όχι ότι ο κόσμος θα δει ότι αντέξαμε στη δοκιμασία, αλλά ότι θα κάνετε αυτό που είναι σωστό, παρόλο που

μπορεί να φαίνεται ότι έχουμε αποτύχει. Γιατί δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα ενάντια στην αλήθεια, αλλά μόνο για την αλήθεια. Χαιρόμαστε όποτε είμαστε αδύναμοι, αλλά εσείς είστε δυνατοί. και η προσευχή μας είναι για την τελειότητά σας. Γι' αυτό γράφω αυτά τα πράγματα όταν λείπω, ώστε όταν έρχομαι να μην χρειάζεται να είμαι σκληρός στη χρήση της εξουσίας μου — την εξουσία που μου έδωσε ο Κύριος για να σας χτίσω, όχι για να σας γκρεμίσω». (2 Κορ 13:5-9)

Βασικά σημεία από 2 Κορινθίους

- Η αμαρτία στο Σώμα του Χριστού πρέπει να αντιμετωπιστεί ανεξάρτητα από το πόσο επώδυνη
- Η επιστροφή και η μετάνοια ενός αδελφού στην κοινωνία δείχνει την αγάπη του Θεού μέσα σας και τον παρηγορεί.
- Η αποστολή του Σώματος του Χριστού είναι να διδάσκει το ευαγγέλιο, την πίστη, την αγάπη και την εκτέλεση έργων που έχουν ως αποτέλεσμα τη δόξα του Θεού.
- Όταν από την καρδιά κάποιου, το να δίνεις είναι έκφραση αγάπης.
- Για να παραμείνει κάποιος πιστός, πρέπει να εξετάζει και να δοκιμάζει συνεχώς τον εαυτό του ενάντια στις διδασκαλίες του Χριστού και όχι σε σχέση με άλλους.

Ερώτηση – Τι εννοούσε ο Παύλος λέγοντας «Ο Θεός, που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό του μέσω του Χριστού και μας έδωσε τη διακονία της συμφιλίωσης».

ΓΑΛΑΤΕΣ

Παύλος, ένας απόστολος

Προς τις εκκλησίες της Γαλατίας:

«Χάρη και ειρήνη σε εσάς από τον Θεό Πατέρα μας και από τον Κύριο Ιησού Χριστό, που έδωσε τον εαυτό του για τις αμαρτίες μας για να μας σώσει από τον παρόντα κακό αιώνα, σύμφωνα με το θέλημα του Θεού και Πατέρα μας, στον οποίο ας είναι δόξα στους αιώνες των αιώνων. '

Επιστροφή

«Είμαι έκπληκτος που εγκαταλείπετε τόσο γρήγορα αυτόν που σας κάλεσε με τη χάρη του Χριστού και στρέφεστε σε ένα διαφορετικό ευαγγέλιο – που στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου ευαγγέλιο.

Προφανώς κάποιος σας φέρνουν σε σύγχυση και προσπαθούν να διαστρεβλώσουν το ευαγγέλιο του Χριστού. Αλλά ακόμα κι αν εμείς ή ένας άγγελος από τον ουρανό κηρύξει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από αυτό που κηρύξαμε σε εσάς, ας είναι αιώνια καταδικασμένος! Όπως έχουμε ήδη πει, έτσι και τώρα λέω ξανά: Αν κάποιος σας κηρύττει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από αυτό που δεχτήκατε, ας είναι αιώνια καταδικασμένος! Θέλω να ξέρετε, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιο που κήρυξα δεν είναι κάτι που έφτιαξε ο άνθρωπος. Δεν το έλαβα από κανέναν άνθρωπο, ούτε μου το έμαθαν. μάλλον, το έλαβα με αποκάλυψη από τον Ιησού Χριστό». (Γαλάτες 1:6-12)

Σχόλιο: Οποιοσδήποτε στο Σώμα του Χριστού τον έχει εγκαταλείψει και την προσφορά Του για σωτηρία δεν βρίσκεται πλέον σε σωζόμενη κατάσταση, αλλά μπορεί να μετανοήσει και να επιστρέψει σε Αυτόν, καθώς Εκείνος καλωσορίζει πάντα όποιον στρέφεται προς Αυτόν. Αυτό είναι το μήνυμα που έδωσε ο Θεός στους Ισραηλίτες - μετανοήστε και επιστρέψτε.

Ευαγγέλιο προς τους Εθνικούς

«Γιατί έχετε ακούσει για τον προηγούμενο τρόπο ζωής μου στον Ιουδαϊσμό, πόσο έντονα καταδίωξα την εκκλησία του Θεού και προσπάθησα να την καταστρέψω. Όταν όμως ο Θεός, που με ξεχώρισε εκ γενετής και με κάλεσε με τη χάρη του, ευχαρίστησε να αποκαλύψει τον Υιό του μέσα μου για να τον κηρύξω ανάμεσα στους εθνικούς, δεν συμβουλευτήκα κανέναν, ούτε ανέβηκα στην Ιερουσαλήμ για να Δείτε αυτούς που ήταν απόστολοι πριν από μένα, αλλά πήγα αμέσως στην Αραβία και αργότερα επέστρεψα στη Δαμασκό. Μετά από τρία χρόνια, ανέβηκα στην Ιερουσαλήμ για να γνωριστώ με τον Πέτρο και έμεινα μαζί του δεκαπέντε μέρες. Δεν είδα κανέναν από τους άλλους αποστόλους — μόνο τον Ιάκωβο, τον αδελφό του Κυρίου». (Γαλάτες 1:13-19)

Σχόλιο: Μπορεί κανείς να κηρύξει τον Χριστό χωρίς να είναι περιοδύων ευαγγελιστής.

«Δεκατέσσερα χρόνια αργότερα ανέβηκα ξανά στην Ιερουσαλήμ, αυτή τη φορά με τον Βαρνάβα. Πήρα και τον Τίτο μαζί. Πήγα ως απάντηση σε μια αποκάλυψη και τους έθεσα το ευαγγέλιο που κηρύττω μεταξύ των Εθνών. Αλλά το έκανα ιδιωτικά σε αυτούς που φαινόταν ότι ήταν ηγέτες, από φόβο ότι έτρεχα ή είχα τρέξει μάταια τον αγώνα μου. Όμως ούτε ο Τίτος, που ήταν μαζί μου, δεν αναγκάστηκε να περιτμηθεί, παρόλο που ήταν Έλληνας. (Αυτό το θέμα προέκυψε) επειδή

κάποιοι ψεύτικοι αδελφοί είχαν διεισδύσει στις τάξεις μας για να κατασκοπεύσουν την ελευθερία που έχουμε εν Χριστώ Ιησού και να μας κάνουν σκλάβους. Δεν υποχωρήσαμε σε αυτούς ούτε μια στιγμή, για να παραμείνει μαζί σας η αλήθεια του Ευαγγελίου». (Γαλάτες 2:5)

Σχόλιο: Ποιοι μπορούν να είναι «ψεύτικοι αδελφοί» εκτός από έναν που ήταν στο Σώμα του Χριστού, αλλά τώρα διακηρύσσουν μια διδασκαλία αντίθετη με τα καλά νέα του Χριστού για τη σωτηρία αρνούμενοι ακόμη και τον Χριστό ως Θεό.

«Όσο για εκείνους που φαινόταν να είναι σημαντικοί — ό,τι κι αν ήταν δεν έχει καμία διαφορά για μένα. Ο Θεός δεν κρίνει από την εξωτερική εμφάνιση — αυτοί οι άνδρες δεν πρόσθεσαν τίποτα στο μήνυμά μου. Αντίθετα, είδαν ότι μου είχε ανατεθεί το καθήκον να κηρύξω το ευαγγέλιο στους Εθνικούς, όπως ακριβώς είχε κάνει ο Πέτρος στους Ιουδαίους. Διότι ο Θεός, ο οποίος εργαζόταν στη διακονία του Πέτρου ως απόστολος στους Ιουδαίους, εργαζόταν επίσης στη διακονία μου ως απόστολος στους Εθνικούς. Ο Ιάκωβος, ο Πέτρος και ο Ιωάννης, αυτοί που φημίζονται ότι είναι στύλοι, έδωσαν σε εμένα και στον Βαρνάβα το δεξί χέρι της κοινωνίας όταν αναγνώρισαν τη χάρη που μου δόθηκε. Συμφώνησαν να πάμε στους Εθνικούς και αυτοί στους Εβραίους. Το μόνο που ζήτησαν ήταν να συνεχίσουμε να θυμόμαστε τους φτωχούς, αυτό ακριβώς που ήθελα να κάνω». (Γαλάτες 2:6-10)

«Όταν ο Πέτρος ήρθε στην Αντιόχεια, του εναντιώθηκα κατάματα, γιατί προφανώς είχε άδικο. Πριν έρθουν ορισμένοι άνδρες από τον Ιάκωβο, συνήθιζε να τρώει με τους Εθνικούς. Όταν όμως έφτασαν, άρχισε να απομακρύνεται και να αποχωρίζεται από τους Εθνικούς γιατί φοβόταν αυτούς που ανήκαν στην ομάδα της περιτομής. Και οι άλλοι Εβραίοι ενώθηκαν μαζί του στην υποκρισία του, ώστε με την υποκρισία τους παρέσυρε και ο Βαρνάβας. Όταν είδα ότι δεν ενεργούσαν σύμφωνα με την αλήθεια του ευαγγελίου, είπα στον Πέτρο μπροστά σε όλους: «Εσύ είσαι Εβραίος, όμως ζεις σαν Εθνικός και όχι σαν Εβραίος. Πώς είναι, τότε, ότι αναγκάζετε τους Εθνικούς να ακολουθούν τα εβραϊκά έθιμα;» Όπως καταγράφεται στις Πράξεις 15. (Γαλάτες 2:11-14)

Σχόλιο: Η αμαρτία πρέπει να αντιμετωπιστεί ανεξάρτητα από το πόσο σημαντικός φαίνεται να είναι ο αμαρτωλός αν είναι μεγάλος χρηματοδότης, γονέας, σύζυγος, παιδί, ιεροκήρυκας ή πάστορας.

Δικαιολογείται από Πίστη ή Νόμο

«Εμείς που είμαστε Εβραίοι εκ γενετής και όχι «Εθνικοί αμαρτωλοί» γνωρίζουμε ότι ένας άνθρωπος δεν δικαιώνεται με την τήρηση του νόμου (εκτέλεση τελετουργικών πράξεων που θεωρούνται απαιτούμενες), αλλά με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Έτσι, και εμείς, έχουμε πιστέψει στον Χριστό Ιησού για να δικαιωθούμε με την πίστη στον Χριστό και όχι με την τήρηση του νόμου, γιατί με την τήρηση του νόμου κανείς δεν θα δικαιωθεί. "Αν, ενώ επιδιώκουμε να δικαιωθούμε εν Χριστώ, γίνει φανερό ότι εμείς οι ίδιοι είμαστε αμαρτωλοί, αυτό σημαίνει ότι ο Χριστός προωθεί την αμαρτία; Απολύτως όχι! Αν ξαναχτίσω αυτό που κατέστρεψα, αποδείξω ότι είμαι παραβάτης του νόμου. νόμος, πέθανα για το νόμο για να μπορέσω να ζήσω για τον Θεό. Έχω σταυρωθεί με τον Χριστό και δεν ζω πια, αλλά ο Χριστός ζει μέσα μου. Η ζωή που ζω στο σώμα, ζω με πίστη στον Υιό του Θεού, που με αγάπησε και έδωσε τον εαυτό του για μένα. Δεν παραμερίζω τη χάρη του Θεού, γιατί αν η δικαιοσύνη μπορούσε να κερδηθεί μέσω του νόμου, ο Χριστός πέθανε για τίποτα!». (Γαλάτες 2:15-21)

Σχόλιο: Ένας Χριστιανός μπορεί να γίνει αμαρτωλός. Επομένως, πρέπει να αλλάξει (μετανοήσει) και να ζητήσει τη συγχώρεση του Θεού.

Σχόλιο: Όταν κάποιος πεθάνει στην αμαρτία ζητώντας συγχώρεση, θάβεται (βαπτίζεται, δηλαδή βυθίζεται) στο θάνατό Του, ανασταίνεται από τον Θεό και τίθεται στη Βασιλεία του Χριστού, έχει σταυρωθεί μαζί με τον Χριστό.

«Λάβατε το Πνεύμα τηρώντας το νόμο ή πιστεύοντας αυτό που ακούσατε; Αφού ξεκινήσατε με το Πνεύμα, προσπαθείτε τώρα να επιτύχετε τον στόχο σας με ανθρώπινη προσπάθεια (να κερδίσετε τον στόχο σας); Ο Θεός σας δίνει το Πνεύμα του και κάνει θαύματα μεταξύ σας επειδή τηρείτε το νόμο ή επειδή πιστεύετε αυτό που ακούσατε; Σκεφτείτε τον Αβραάμ (ο οποίος έζησε πάνω από 400 χρόνια πριν από τον Νόμο του Μωσέ): Πίστεψε στον Θεό (και ενήργησε σύμφωνα με την πίστη του) και του αποδόθηκε ως δικαιοσύνη. Καταλάβετε, λοιπόν, ότι όσοι πιστεύουν είναι παιδιά του Αβραάμ. Η Γραφή προέβλεψε ότι ο Θεός θα δικαίωνε τους Εθνικούς με την πίστη, και ανακοίνωσε το ευαγγέλιο εκ των προτέρων στον Αβραάμ: «Όλα τα έθνη θα ευλογηθούν μέσω σου. Έτσι όσοι έχουν πίστη ευλογούνται μαζί με τον Αβραάμ, τον άνθρωπο της πίστης». (Γαλάτες 3:2-9)

«Όλοι όσοι βασίζονται στην τήρηση του νόμου είναι κάτω από κατάρα, γιατί είναι γραμμένο: «Καταραμένος είναι όποιος δεν συνεχίζει να κάνει όλα όσα είναι γραμμένα στο Βιβλίο του Νόμου». Προφανώς κανείς δεν δικαιώνεται ενώπιον του Θεού από το νόμο, γιατί, «Ο δίκαιος θα ζήσει με πίστη». Ο νόμος δεν βασίζεται στην πίστη. αντίθετα, «Ο άνθρωπος που κάνει αυτά τα πράγματα θα ζήσει από αυτά». Ο Χριστός μας λύτρωσε από την κατάρα του νόμου και έγινε κατάρα για εμάς, γιατί είναι γραμμένο: «Καταραμένος είναι ο κρεμασμένος σε δέντρο». Μας λύτρωσε για να έρθει η ευλογία που δόθηκε στον Αβραάμ στα έθνη μέσω του Χριστού Ιησού, ώστε με πίστη να λάβουμε την υπόσχεση του Πνεύματος». (Γαλάτες 3:10-14)

Σχόλιο: Οι πράξεις κάποιου μπορεί να είναι από καθήκον να εκπληρώσει μια εντολή ή από καρδιά αγάπης για τον Χριστό και τη συγχώρεση Του.

«Αδέρφια, επιτρέψτε μου να πάρω ένα παράδειγμα από την καθημερινότητα. Όπως κανείς δεν μπορεί να παραμερίσει ή να προσθέσει σε μια ανθρώπινη διαθήκη που έχει θεσπιστεί δεόντως, έτσι συμβαίνει και σε αυτήν την περίπτωση. Οι υποσχέσεις ειπώθηκαν στον Αβραάμ και στο σπέρμα του. Η Γραφή δεν λέει «και στους σπόρους», που σημαίνει πολλούς ανθρώπους, αλλά «και στο σπέρμα σου», δηλαδή ένα άτομο, που είναι ο Χριστός. Αυτό που εννοώ είναι το εξής: Ο νόμος, που εισήχθη 430 χρόνια αργότερα, δεν παραμερίζει τη διαθήκη που είχε συνάψει προηγουμένως ο Θεός και έτσι καταργεί την υπόσχεση. Γιατί αν η κληρονομιά εξαρτάται από το νόμο, τότε δεν εξαρτάται πλέον από μια υπόσχεση. αλλά ο Θεός με τη χάρη του το έδωσε στον Αβραάμ μέσω μιας υπόσχεσης». (Γαλάτες 3:15-18)

«Ποιος ήταν, λοιπόν, ο σκοπός του νόμου; Προστέθηκε λόγω παραβάσεων έως ότου ήρθε ο Σπόρος στον οποίο αναφερόταν η υπόσχεση. Ο νόμος τέθηκε σε εφαρμογή μέσω αγγέλων από έναν μεσολαβητή. Ένας διαμεσολαβητής, ωστόσο, δεν εκπροσωπεί μόνο ένα μέρος, αλλά ο Θεός είναι ένας. Είναι, λοιπόν, ο νόμος αντίθετος στις υποσχέσεις του Θεού; Με τίποτα! Διότι αν είχε δοθεί νόμος που θα μπορούσε να δώσει ζωή, τότε η δικαιοσύνη θα είχε οπωσδήποτε προέλθει από το νόμο. Αλλά η Γραφή διακηρύσσει ότι όλος ο κόσμος είναι αιχμάλωτος της αμαρτίας, ώστε αυτό που υποσχέθηκε, που δόθηκε μέσω της πίστης στον Ιησού Χριστό, να δοθεί σε αυτούς που πιστεύουν. Πριν έρθει αυτή η πίστη, κρατηθήκαμε αιχμάλωτοι από το νόμο,

κλεισμένοι μέχρι να αποκαλυφθεί η πίστη. Έτσι, τέθηκε επικεφαλής ο νόμος για να μας οδηγήσει στον Χριστό για να δικαιωθούμε με την πίστη. Τώρα που ήρθε η πίστη, δεν είμαστε πλέον υπό την εποπτεία του νόμου». (Γαλάτες 3:19-25)

Υιοί του Θεού

«Είστε όλοι γιοι του Θεού μέσω της πίστης στον Χριστό Ιησού (μέσω της πίστης όχι με την τήρηση κάποιας απαίτησης επειδή ήταν εντολή), γιατί όλοι εσείς που βαφτιστήκατε στον Χριστό έχετε ντυθεί τον Χριστό. Δεν υπάρχει ούτε Ιουδαίος ούτε Έλληνας, ούτε δούλος ούτε ελεύθερος, ούτε άνδρας ούτε γυναίκα, γιατί όλοι είστε ένα στον Χριστό Ιησού. Εάν ανήκετε στον Χριστό, τότε είστε σπέρμα του Αβραάμ και κληρονόμοι σύμφωνα με την υπόσχεση. Αυτό που λέω είναι ότι όσο ο κληρονόμος είναι παιδί, δεν διαφέρει από τον σκλάβο, αν και του ανήκει ολόκληρη η περιουσία. Υπόκειται σε κηδεμόνες και εντολοδόχους μέχρι το χρόνο που ορίζει ο πατέρας του. Έτσι επίσης, όταν ήμασταν παιδιά, ήμασταν στη σκλαβιά κάτω από τις βασικές αρχές του κόσμου. Όταν όμως έφτασε ο καιρός, ο Θεός έστειλε τον Υιό του, που γεννήθηκε από γυναίκα, γεννήθηκε υπό νόμο, για να λυτρώσει τους υπό νόμους, για να λάβουμε τα πλήρη δικαιώματα των γιων. Επειδή είστε γιοι, ο Θεός έστειλε το Πνεύμα του Υιού του στις καρδιές μας, το Πνεύμα που φωνάζει: «Αββά, Πατέρα». Άρα, δεν είσαι πια σκλάβος, αλλά γιος. και αφού είσαι γιος, ο Θεός σε έκανε και κληρονόμο». (Γαλάτες 3:26-29· 4-7)

Σχόλιο: Δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ των ανθρώπων στον Χριστό, στη Βασιλεία του Θεού και στον Χριστό. Ο Ιησούς δεν εξετάζει την εθνικότητα, τη φυλή ή τον πλούτο. Ο Ιησούς κοιτάζει την καρδιά.

«Παλαιότερα, όταν δεν γνωρίζατε τον Θεό, ήσασταν σκλάβοι εκείνων που από τη φύση τους δεν είναι θεοί. Αλλά τώρα που γνωρίζετε τον Θεό — ή μάλλον σας γνωρίζει ο Θεός — πώς γίνεται να επιστρέψετε σε αυτές τις αδύναμες και άθλιες αρχές (Έτσι, ένας Χριστιανός μπορεί να γυρίσει πίσω και να χαθεί (υποδουλωθεί)); Θέλεις να σκλαβωθείς ξανά από αυτούς; Παρατηρείτε ειδικές μέρες και μήνες και εποχές και χρόνια! Φοβάμαι ότι με κάποιον τρόπο, έχω σπαταλήσει τις προσπάθειές μου σε σένα. ... Πες μου, εσείς που θέλετε να είστε κάτω από το νόμο, δεν γνωρίζετε τι λέει ο νόμος; Διότι είναι γραμμένο ότι ο Αβραάμ είχε δύο γιους, έναν από τη δούλη και τον άλλο από την ελεύθερη γυναίκα. Ο γιος του από τη σκλάβο γεννήθηκε με τον συνηθισμένο τρόπο. αλλά ο γιος του από την ελεύθερη γυναίκα

γεννήθηκε ως αποτέλεσμα μιας υπόσχεσης. ... Τώρα, αδέρφια, όπως ο Ισαάκ, είστε παιδιά της υπόσχεσης. Εκείνη την εποχή ο γιος που γεννήθηκε με τον συνηθισμένο τρόπο καταδίωκε τον γιο που γεννήθηκε με τη δύναμη του Πνεύματος. Το ίδιο είναι και τώρα. Τι λέει όμως η Γραφή; «Απαλλαγείτε από τη δούλη και τον γιο της, γιατί ο γιος της δούλης δεν θα μοιραστεί ποτέ την κληρονομιά με τον γιο της ελεύθερης γυναίκας». Επομένως, αδέρφια, δεν είμαστε παιδιά της δούλης, αλλά της ελεύθερης γυναίκας. Είναι για την ελευθερία που ο Χριστός μας ελευθέρωσε. Μείνετε σταθεροί, λοιπόν, και μην αφήσετε τον εαυτό σας να επιβαρυνθεί ξανά από ζυγό σκλαβιάς». (Γαλάτες 4:8-11, 21-23, 21-23, 28-31, 5:1) δεν είμαστε παιδιά της δούλης, αλλά της ελεύθερης γυναίκας. Είναι για την ελευθερία που ο Χριστός μας ελευθέρωσε. Μείνετε σταθεροί, λοιπόν, και μην αφήσετε τον εαυτό σας να επιβαρυνθεί ξανά από ζυγό σκλαβιάς». (Γαλάτες 4:8-11, 21-23, 21-23, 28-31, 5:1) δεν είμαστε παιδιά της δούλης, αλλά της ελεύθερης γυναίκας. Είναι για την ελευθερία που ο Χριστός μας ελευθέρωσε. Μείνετε σταθεροί, λοιπόν, και μην αφήσετε τον εαυτό σας να επιβαρυνθεί ξανά από ζυγό σκλαβιάς». (Γαλάτες 4:8-11, 21-23, 21-23, 28-31, 5:1)

Σχόλιο: «Γυρίζεις πίσω» – όχι πια εν Χριστώ. Σημείωσε τα λόγια μου! Εγώ, ο Παύλος, σας λέω, όσοι προσπαθούν να δικαιωθούν με νόμο, έχουν αποξενωθεί από τον Χριστό. έχεις ξεφύγει από τη χάρη. Αλλά με πίστη περιμένουμε με ανυπομονησία μέσω του Πνεύματος τη δικαιοσύνη για την οποία ελπίζουμε. Γιατί εν Χριστώ Ιησού το μόνο που μετράει είναι η πίστη που εκφράζεται μέσω της αγάπης. (Γαλάτες 5:2-6)

Σχόλιο: «Έχετε απομακρυνθεί από τη χάρη - απομακρυνθήκατε από τον Χριστό». Είναι αλήθεια ή ψευδής αυτή η δήλωση; Αν είναι ψευδές, τι μπορεί να εμπιστευτεί;

«Εσείς, αδέρφια μου, κληθήκατε να είστε ελεύθεροι. Αλλά μην χρησιμοποιείτε την ελευθερία σας για να επιδοθείτε στην αμαρτωλή φύση. μάλλον, υπηρετήστε ο ένας τον άλλον με αγάπη. Ολόκληρος ο νόμος συνοψίζεται σε μια μόνο εντολή: «Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου». Αν συνεχίσετε να δαγκώνετε και να καταβροχθίζετε ο ένας τον άλλον, προσέξτε αλλιώς θα καταστραφείτε ο ένας από τον άλλον». (Γαλάτες 5:13-15)

«Λοιπόν, λέω, ζήστε με το Πνεύμα, και δεν θα ικανοποιήσετε τις επιθυμίες της αμαρτωλής φύσης. Διότι η αμαρτωλή φύση επιθυμεί αυτό που είναι αντίθετο με το Πνεύμα, και το Πνεύμα αυτό που είναι αντίθετο με την αμαρτωλή φύση. Είναι σε σύγκρουση μεταξύ τους, για να μην κάνεις αυτό που θέλεις. Αλλά αν σε οδηγεί το Πνεύμα, δεν είσαι υπό νόμο». (Γαλάτες 5:16-18)

«Οι πράξεις της αμαρτωλής φύσης είναι προφανείς: σεξουαλική ανηθικότητα, ακαθαρσία και ασέβεια. ειδωλολατρία και μαγεία. μίσος, διχόνοια, ζήλια, κρίσεις οργής, εγωιστικές φιλοδοξίες, διχόνοιες, φατρίες και φθόνος. μέθη, όργια και άλλα παρόμοια. Σας προειδοποιώ (τους Γαλάτες Χριστιανούς), όπως έκανα πριν, ότι όσοι ζουν έτσι δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού». (Γαλάτες 5:19-21)

Σχόλιο: Αυτές οι πράξεις αμαρτωλής φύσης υπήρχαν μεταξύ των Χριστιανών την εποχή του Παύλου και από τότε μέχρι και σήμερα. Άρα, η προειδοποίησή του ισχύει για όλους τους Χριστιανούς όλων των γενεών.

«Αλλά ο καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, υπομονή, καλοσύνη, καλοσύνη, πίστη, πραότητα και εγκράτεια. Ενάντια σε τέτοια πράγματα δεν υπάρχει νόμος. Όσοι ανήκουν στον Χριστό Ιησού έχουν σταυρώσει την αμαρτωλή φύση με τα πάθη και τις επιθυμίες της. Εφόσον ζούμε με το Πνεύμα, ας συμβαδίζουμε με το Πνεύμα. Ας μην γινόμαστε αλαζονικοί, προκαλώντας και ζηλεύοντας ο ένας τον άλλον». (Γαλάτες 5:22-26)

Αποκατάσταση

«Αδέρφια, αν κάποιος πιαστεί σε αμαρτία, εσείς που είστε πνευματικοί να τον αποκαταστήσετε απαλά. Αλλά προσέξτε τον εαυτό σας, διαφορετικά μπορεί επίσης να μπειτε στον πειρασμό. Μεταφέρετε ο ένας τα βάρη του άλλου και με αυτόν τον τρόπο θα εκπληρώσετε το νόμο του Χριστού. Αν κάποιος νομίζει ότι είναι κάτι ενώ δεν είναι τίποτα, εξαπατά τον εαυτό του. Ο καθένας πρέπει να δοκιμάσει τις πράξεις του. Τότε μπορεί να υπερηφανεύεται για τον εαυτό του, χωρίς να συγκρίνει τον εαυτό του με κάποιον άλλον, γιατί ο καθένας πρέπει να κουβαλάει το δικό του φορτίο. Όποιος λαμβάνει διδασκαλία στον λόγο πρέπει να μοιράζεται όλα τα καλά πράγματα με τον δάσκαλό του». (Γαλάτες 6:1-6)

Σχόλιο: Στο δόγμα του «άπαξ σωζόμενοι πάντα σώζονται» η νοθεσία του Παύλου προς εκείνους «που είναι πνευματικοί να τον αποκαταστήσουν απαλά» είναι μια ψευδής δήλωση, αφού η αποκατάσταση είναι

περιττή καθώς είναι πάντα σε σωζόμενη κατάσταση και δεν χρειάζεται να αποκατασταθούν.

«Μην ξεγελιέστε: ο Θεός δεν μπορεί να κοροϊδευτεί. Ένας άνθρωπος (ένας Γαλάτης Χριστιανός που σπέρνει τον σπόρο της αμαρτίας θα θερίσει την καταστροφή) θερίζει ό,τι σπείρει. Αυτός που σπέρνει για να ευχαριστήσει την αμαρτωλή φύση του, από αυτή τη φύση θα θερίσει την καταστροφή. αυτός που σπέρνει για να ευχαριστήσει το Πνεύμα, από το Πνεύμα θα θερίσει αιώνια ζωή. Ας μην κουραζόμαστε να κάνουμε το καλό, γιατί την κατάλληλη στιγμή θα θερίσουμε μια σοδειά αν δεν τα παρατήσουμε. Επομένως, όσο έχουμε την ευκαιρία, ας κάνουμε το καλό σε όλους τους ανθρώπους, ιδιαίτερα σε αυτούς που ανήκουν στην οικογένεια των πιστών». (Γαλάτες 6:7-10)

Βασικά σημεία από τους Γαλάτες

- Η διαθήκη μέσω του Μωυσή εκπληρώθηκε όταν εδραιώθηκε η διαθήκη του Χριστού.
- Δεν μπορείτε να είστε υποχρεωμένοι σε ανταγωνιστικές διαθήκες, πρέπει να διαλέξετε μεταξύ τελετουργίας ή πίστης.
- Ένας Χριστιανός που επιστρέφει στην προηγούμενη αμαρτωλή ζωή θα λάβει την ανταμοιβή ενός αμαρτωλού εκτός εάν επιστρέψει, μετανοήσει και ζητήσει συγχώρεση.

Ερώτηση

Ποιοι ήταν οι γιοι του Θεού μέσω του Χριστού μέσω της πίστεως που επέστρεφαν σε αδύναμες και άθλιες αρχές και είχαν απομακρυνθεί από τη χάρη;

ΕΦΕΣΙΟΥΣ

Παύλος

Στους αγίους που βρίσκονται στην Έφεσο

«Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος μας ευλόγησε εν Χριστώ με κάθε πνευματική ευλογία στους ουράνιους τόπους, όπως μας διάλεξε σε αυτόν πριν από τη δημιουργία του κόσμου, για να είμαστε άγιοι και άμεμπτοι πριν αυτόν. Με αγάπη μας προόρισε για υιοθεσία μέσω του Ιησού Χριστού, σύμφωνα με το σκοπό του θελήματός του, προς έπαινο

της ένδοξης χάρης του, με την οποία μας ευλόγησε στην Αγαπημένη». (Εφ 1:1-4)

Αυτοί που τίθενται στο Σώμα του Χριστού - Η Εκκλησία Του

«Σε αυτόν έχουμε τη λύτρωση μέσω του αίματός του, τη συγχώρεση των παραπτωμάτων μας, σύμφωνα με τον πλούτο της χάρης του, που μας χάρισε, με κάθε σοφία και διορατικότητα γνωστοποιώντας σε μας το μυστήριο της θέλησής του, σύμφωνα με το σκοπό του, που έθεσε εν Χριστώ ως σχέδιο για την πληρότητα του χρόνου, για να ενώσει τα πάντα μέσα του, τα πράγματα στον ουρανό και τα πράγματα στη γη». (Εφεσίους 1:7-9)

«Σε αυτόν αποκτήσαμε κληρονομιά, αφού προοριστήκαμε σύμφωνα με τον σκοπό εκείνου που εργάζεται τα πάντα σύμφωνα με τη συμβουλή του θελήματός του, για να είμαστε οι πρώτοι που ελπίσαμε στον Χριστό για να είμαστε προς έπαινο της δόξας του.» (Εφ 1:11-12)

«Σε αυτόν κι εσείς, όταν ακούσατε τον λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας, και πίστεψατε σε αυτόν, σφραγιστήκατε με το υποσχέμένο Άγιο Πνεύμα, που είναι η εγγύηση της κληρονομιάς μας μέχρι να την αποκτήσουμε, προς έπαινο της δόξας του. (Εφ 1:13-14)

Ένα εν Χριστώ

«Ήσουν νεκρός στα παραπτώματα και τις αμαρτίες στις οποίες κάποτε περπατούσατε, ακολουθώντας την πορεία αυτού του κόσμου, ακολουθώντας τον άρχοντα της δύναμης του αέρα, το πνεύμα που εργάζεται τώρα στους γιους της ανυπακοής—μεταξύ των οποίων όλοι κάποτε ζούσαμε στα πάθη της σάρκας μας, εκτελώντας τις επιθυμίες του σώματος και του νου, και ήμασταν από τη φύση τους παιδιά οργής, όπως η υπόλοιπη ανθρωπότητα. Αλλά ο Θεός, όντας πλούσιος σε έλεος, λόγω της μεγάλης αγάπης με την οποία μας αγάπησε, ακόμη και όταν ήμασταν νεκροί στα παραπτώματα μας, μας έκανε ζωντανούς μαζί με τον Χριστό—με χάρη (Χριστό, δώρο του Θεού) σώθηκες— και μας ανέστησε (από τον θάνατό μας στην αμαρτία και την ταφή στο αίμα του Χριστού) και μας κάθισε μαζί του στους ουράνιους τόπους εν Χριστώ Ιησού, ώστε στους επόμενους αιώνες να δείξει τον αμέτρητο πλούτο της χάρης του σε καλοσύνη προς εμάς. Χριστός Ιησούς. Γιατί με τη χάρη σώθηκες μέσω της πίστης. Και αυτό δεν είναι δικό σας. είναι δώρο Θεού, όχι αποτέλεσμα

έργων, για να μην καυχείται κανείς. Διότι είμαστε το έργο του, δημιουργημένοι εν Χριστώ Ιησού για καλά έργα, τα οποία προετοίμασε ο Θεός, για να περπατήσουμε μέσα σε αυτά». (Εφ 2:1-10)

Σχόλιο: Τα καλά έργα που ετοίμασε ο Θεός για εμάς είναι να λέμε στους άλλους για τη σωτηρία εν Χριστώ και τη βοήθεια αυτών που έχουν ανάγκη.

«Θυμηθείτε ότι κάποτε εσείς οι Εθνικοί ήσασταν χωρισμένοι από τον Χριστό, αποξενωμένοι από την κοινοπολιτεία του Ισραήλ και ξένοι στις διαθήκες της υπόσχεσης, χωρίς ελπίδα και χωρίς Θεό στον κόσμο. Αλλά τώρα εν Χριστώ Ιησού η σωτηρία είναι κοντά με το αίμα του Χριστού και μας έκανε και τους δύο ένα και γκρέμισε στη σάρκα του το διαχωριστικό τείχος της εχθρότητας καταργώντας το νόμο των εντολών και των διαταγών, για να δημιουργήσει μέσα του έναν νέο άνθρωπο στη θέση του από τα δύο (άρα ούτε Ιουδαίος ούτε Εθνικός δεν δεσμεύονταν πλέον από τον Νόμο που δόθηκε στον Μωυσή), κάνοντας έτσι ειρήνη και συμφιλιώνοντάς μας και τους δύο με τον Θεό σε ένα σώμα μέσω του σταυρού. Επομένως, εσείς οι εθνικοί δεν είστε πλέον ξένοι και ξένοι, αλλά συμπολίτες του σπιτικού του Θεού, χτισμένοι στα θεμέλια των αποστόλων και των προφητών, με τον ίδιο τον Χριστό Ιησού να είναι ο ακρογωνιαίος λίθος, στον οποίο ολόκληρη η δομή (σώμα των χριστιανών), ενωμένη μεταξύ τους, μεγαλώνει σε ιερό ναό εν Κυρίω. Σε αυτόν επίσης οικοδομείτε μαζί σε κατοικία του Θεού μέσω του Πνεύματος». (Εφ 2:11-22)

Το μυστήριο του Ευαγγελίου αποκαλύφθηκε
«Για αυτόν τον λόγο, το μυστήριο του Χριστού αποκαλύφθηκε τώρα στους αγίους αποστόλους και προφήτες του μέσω του Πνεύματος ότι οι Εθνικοί είναι συνκληρονόμοι, μέλη του ίδιου σώματος και συμμετέχοντες της υπόσχεσης εν Χριστώ Ιησού μέσω του ευαγγελίου. Σε αυτό το ευαγγέλιο έγινα διάκονος σύμφωνα με το δώρο της χάριτος του Θεού για να κηρύξω στους εθνικούς τον ανεξιχνίαστο πλούτο του Χριστού και να φέρω στο φως σε όλους ότι μέσω της εκκλησίας η πολλαπλή σοφία του Θεού θα μπορούσε τώρα να γίνει γνωστή στους άρχοντες και εξουσίες στους ουράνιους τόπους. Γι' αυτό, κλίνω τα γόνατά μου μπροστά στον Πατέρα για να σας δώσει να δυναμώσετε με δύναμη μέσω του Πνεύματός του στην εσωτερική σας ύπαρξη, ώστε ο Χριστός να κατοικήσει στις καρδιές σας μέσω της πίστης - ώστε εσείς, ριζωμένοι και στηριγμένοι στην αγάπη, μπορείτε να έχετε δύναμη να κατανοήσετε με

όλους τους αγίους ποιο είναι το πλάτος και το μήκος και το ύψος και το βάθος και να γνωρίσετε την αγάπη του Χριστού που ξεπερνά τη γνώση, ώστε να γεμίσετε με όλη την πληρότητα του Θεού. Τώρα σε εκείνον που μπορεί να κάνει πολύ περισσότερο από όλα όσα ζητάμε ή σκεφτόμαστε, σύμφωνα με τη δύναμη που λειτουργεί μέσα μας, ας είναι δόξα στην εκκλησία και στον Χριστό Ιησού σε όλες τις γενιές, για πάντα και για πάντα». (Εφ 3:1-21)

Σχόλιο: Το μυστήριο του Χριστού είναι ότι η σωτηρία είναι διαθέσιμη σε όλους τους ανθρώπους που εμπιστεύονται τον Χριστό και υπακούουν στο μήνυμα της λύτρωσής Του, το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Σώμα, Ψυχή και Πνεύμα

Εγώ, λοιπόν, αιχμάλωτος του Κυρίου, σας προτρέπω να περπατήσετε με τρόπο αντάξιο της κλήσης στην οποία κληθήκατε, με κάθε ταπεινώση και πραότητα, με υπομονή, ανεχόμενοι ο ένας τον άλλον με αγάπη, πρόθυμοι να διατηρήσετε την ενότητα των Πνεύμα στον δεσμό της ειρήνης. Υπάρχει ένα σώμα και ένα Πνεύμα—όπως κληθήκατε στη μία ελπίδα που ανήκει στην κλήση σας—ένας Κύριος, μία πίστη, ένα βάπτισμα, ένας Θεός και Πατέρας όλων, ο οποίος είναι πάνω από όλους και μέσω όλων και σε όλους. Αλλά η χάρη δόθηκε στον καθένα μας ανάλογα με το μέτρο της δωρεάς του Χριστού. Ως εκ τούτου, λέει, "Όταν ανέβηκε ψηλά, οδήγησε ένα πλήθος αιχμαλώτων, (Οι δίκαιες ψυχές που πέθαναν πριν από τον Χριστό αναρριχώνται πίσω στον Θεό και κρατούνται αιχμάλωτες στην παράδεισο πλευρά του Άδη. Ο Άδης είναι η κατοικία των ψυχών των ανθρώπων είτε καλών είτε κακών.) και έδωσε δώρα στους ανθρώπους».thebiblewayonline.com/HTML/BodySoulSpirit.html

Απόστολοι, Προφήτες, Ευαγγελιστές και Διδάσκοντες Ποιμένες

«Έδωσε στους αποστόλους, τους προφήτες, τους ευαγγελιστές, τους ποιμένες και τους δασκάλους (ορισμένες μεταφράσεις έχουν δώσει σε άλλους για να γίνουν απόστολοι, σε άλλους να γίνουν ευαγγελιστές και σε άλλους να γίνουν πάστορες και δάσκαλοι), για να εξοπλίσει τους αγίους για το έργο της διακονίας, για την οικοδόμηση του σώματος του Χριστού, μέχρι να φτάσουμε όλοι στην ενότητα της πίστης και της γνώσης του Υιού του Θεού, στην ωρίμανση του ανδρισμού, στο μέτρο του αναστήματος της πληρότητας του Χριστού, ώστε να μην μπορούμε πλέον να είστε παιδιά, που τα

σέρνουν πέρα δώθε τα κύματα και τα παρασύρει κάθε άνεμος δόγματος, η ανθρώπινη πονηριά, η πονηρία σε δόλια σχέδια. Μάλλον, μιλώντας την αλήθεια με αγάπη, πρέπει να μεγαλώσουμε με κάθε τρόπο σε αυτόν που είναι το κεφάλι, στον Χριστό, από τον οποίο ολόκληρο το σώμα, ενωμένο και συγκρατημένο από κάθε άρθρωση με την οποία είναι εξοπλισμένο, όταν λειτουργεί κάθε μέρος δεόντως, κάνει το σώμα να μεγαλώνει έτσι ώστε να χτίζεται στην αγάπη». (Εφ 4:1-16)

Σχόλιο: Η λέξη «μερικοί» (ελληνικά τους) προηγείται των αποστόλων, των προφητών, των ευαγγελιστών και των ποιμένων, αλλά όχι πριν οι δάσκαλοι που υποδεικνύουν ποιμένες και δάσκαλοι ήταν μια ομάδα. Ορισμένες μεταφράσεις έχουν δάσκαλους πάστορες. Το κείμενο που τους δίνει τη λειτουργία τους – εξοπλίστε τους αγίους για το έργο τους. Κήρυγμα; π.χ., το κήρυγμα του άμβωνα δεν αναφέρεται στη Βίβλο, αλλά το έργο του κηρύγματος του Ευαγγελίου περιλαμβάνεται στο έργο των ευαγγελιστών. Περισσότερα για τη διδασκαλία των ποιμένων του Θεού μπορείτε να βρείτε στο:

Τι ήσουν και τι πρέπει να είσαι

«Τώρα αυτό λέω και καταθέτω μαρτυρία στον Κύριο, ότι δεν πρέπει πλέον να περπατάτε όπως κάνουν οι Εθνικοί (οι Εθνικοί εδώ αντιπροσωπεύουν εκείνους που είναι εκτός Χριστού), στη ματαιότητα του νου τους. Είναι σκοτεινιασμένοι στην κατανόησή τους, αποξενωμένοι από τη ζωή του Θεού εξαιτίας της άγνοιας που υπάρχει μέσα τους, λόγω της σκληρότητας της καρδιάς τους. Έχουν γίνει σκληροτράχηλοι και έχουν παραδοθεί στον αισθησιασμό, άπληστοι να ασκούν κάθε είδους ακαθαρσία. Αλλά δεν έμαθες έτσι τον Χριστό! — υποθέτοντας ότι έχετε ακούσει γι' αυτόν και διδαχθήκατε σε αυτόν, όπως είναι η αλήθεια στον Ιησού, να αποβάλετε τον παλιό σας εαυτό, που ανήκει στον προηγούμενο τρόπο ζωής σας και είναι διεφθαρμένος μέσω δόλιων επιθυμιών, και να ανανεωθείτε στο πνεύμα του νου σας, και να φορέσετε τον νέο εαυτό, που δημιουργήθηκε σύμφωνα με την ομοίωση του Θεού με αληθινή δικαιοσύνη και αγιότητα. Επομένως, έχοντας καταργήσει το ψέμα, ας λέει ο καθένας την αλήθεια στον πλησίον του, γιατί είμαστε μέλη ο ένας του άλλου. Να θυμώνεις και να μην αμαρτάνεις, μην αφήνεις τον ήλιο να δύει στον θυμό σου και μην δίνεις ευκαιρία στον διάβολο. Ας μην κλέβει πια ο κλέφτης, αλλά μάλλον ας κοπιάσει, κάνοντας τίμια δουλειά με τα χέρια του, για να έχει κάτι

να μοιραστεί με όποιον έχει ανάγκη. Μην βγαίνει κανένας διαφθορικός λόγος από το στόμα σας, αλλά μόνο εκείνος που είναι καλός για οικοδόμηση, ανάλογα με την περίπτωση, για να δώσει χάρη σε εκείνους που ακούν. Και μη λυπάσαι το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγίστηκες για την ημέρα της λύτρωσης. Αφήστε μακριά σας κάθε πικρία και οργή και θυμό, κραυγή και συκοφαντία, μαζί με κάθε κακία. Να είστε καλοί ο ένας με τον άλλον, τρυφεροί, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως σας συγχώρεσε ο Θεός εν Χριστώ». (Εφ 4:17-32) Να θυμώνεις και να μην αμαρτάνεις, μην αφήνεις τον ήλιο να δύει στον θυμό σου και μην δίνεις ευκαιρία στον διάβολο. Ας μην κλέβει πια ο κλέφτης, αλλά μάλλον ας κοπιάσει, κάνοντας τίμια δουλειά με τα χέρια του, για να έχει κάτι να μοιραστεί με όποιον έχει ανάγκη. Μην βγαίνει κανένας διαφθορικός λόγος από το στόμα σας, αλλά μόνο εκείνος που είναι καλός για οικοδόμηση, ανάλογα με την περίπτωση, για να δώσει χάρη σε εκείνους που ακούν. Και μη λυπάσαι το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγίστηκες για την ημέρα της λύτρωσης. Αφήστε μακριά σας κάθε πικρία και οργή και θυμό, κραυγή και συκοφαντία, μαζί με κάθε κακία. Να είστε καλοί ο ένας με τον άλλον, τρυφεροί, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως σας συγχώρεσε ο Θεός εν Χριστώ». (Εφ 4:17-32) Να θυμώνεις και να μην αμαρτάνεις, μην αφήνεις τον ήλιο να δύει στον θυμό σου και μην δίνεις ευκαιρία στον διάβολο. Ας μην κλέβει πια ο κλέφτης, αλλά μάλλον ας κοπιάσει, κάνοντας τίμια δουλειά με τα χέρια του, για να έχει κάτι να μοιραστεί με όποιον έχει ανάγκη. Μην βγαίνει κανένας διαφθορικός λόγος από το στόμα σας, αλλά μόνο εκείνος που είναι καλός για οικοδόμηση, ανάλογα με την περίπτωση, για να δώσει χάρη σε εκείνους που ακούν. Και μη λυπάσαι το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγίστηκες για την ημέρα της λύτρωσης. Αφήστε μακριά σας κάθε πικρία και οργή

και θυμό, κραυγή και συκοφαντία, μαζί με κάθε κακία. Να είστε καλοί ο ένας με τον άλλον, τρυφεροί, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως σας συγχώρεσε ο Θεός εν Χριστώ». (Εφ 4:17-32) αλλά μάλλον αφήστε τον να κοιπάσει, κάνοντας τίμια δουλειά με τα χέρια του, ώστε να έχει κάτι να μοιραστεί με όποιον έχει ανάγκη. Μην βγαίνει κανένας διαφθορικός λόγος από το στόμα σας, αλλά μόνο εκείνος που είναι καλός για οικοδόμηση, ανάλογα με την περίπτωση, για να δώσει χάρη σε εκείνους που ακούν. Και μη λυπάσαι το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγίστηκες για την ημέρα της λύτρωσης. Αφήστε μακριά σας κάθε πικρία και οργή και θυμό, κραυγή και συκοφαντία, μαζί με κάθε κακία. Να είστε καλοί ο ένας με τον άλλον, τρυφεροί, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως σας συγχώρεσε ο Θεός εν Χριστώ». (Εφ 4:17-32) Και μη λυπάσαι το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγίστηκες για την ημέρα της λύτρωσης. Αφήστε μακριά σας κάθε πικρία και οργή και θυμό, κραυγή και συκοφαντία, μαζί με κάθε κακία. Να είστε καλοί ο ένας με τον άλλον, τρυφεροί, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως σας συγχώρεσε ο Θεός εν Χριστώ». (Εφ 4:17-32) Και μη λυπάσαι το Άγιο Πνεύμα του Θεού, με το οποίο σφραγίστηκες για την ημέρα της λύτρωσης. Αφήστε μακριά σας κάθε πικρία και οργή και θυμό, κραυγή και συκοφαντία, μαζί με κάθε κακία. Να είστε καλοί ο ένας με τον άλλον, τρυφεροί, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως σας συγχώρεσε ο Θεός εν Χριστώ». (Εφ 4:17-32)

Walk in Love

Γίνετε μιμητές του Θεού, περπατήστε με αγάπη - αποφύγετε

- σεξουαλική ανηθικότητα (σεξουαλική επαφή με κάποιον που δεν είναι σύζυγος, πορνεία).
- κάθε ακαθαρσία ή πλεονεξία (απληστία -λατρεία χρημάτων ή πραγμάτων).
- βρωμιά ούτε ανόητες κουβέντες ούτε χοντροκομμένα αστεία.
- μην ξεγελιέστε με κενά λόγια.
- μην συναναστρέφεσαι μαζί τους. γιατί αυτοί που ασκούν δεν έχουν κληρονομιά στη βασιλεία του Χριστού και του Θεού.

Αντίθετα, ας υπάρχει ευχαριστία

- περπατήστε ως παιδιά του φωτός (γιατί ο καρπός του φωτός βρίσκεται σε ό,τι είναι καλό, σωστό και αληθινό).
- προσπαθήστε να διακρίνετε τι είναι ευάρεστο στον Κύριο.

- μην παίρνετε μέρος στα άκαρπα έργα του σκότους, αλλά αντ' αυτού εκθέστε τα. Γιατί είναι ντροπή ακόμη και να μιλάμε για πράγματα που κάνουν κρυφά.

Κοιτάξτε λοιπόν προσεκτικά πώς ζείτε,

- μην είστε ανόητοι, αλλά καταλάβετε ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου.
- μη μεθύσεις με κρασί, γιατί αυτό είναι ξεφτίλισμα.
- γεμίστε με Πνεύμα, απευθυνόμενοι ο ένας στον άλλον με ψαλμούς και ύμνους και πνευματικά τραγούδια, τραγουδώντας και μελωδώντας τον Κύριο με όλη σας την καρδιά, ευχαριστώντας πάντα και για όλα τον Θεό Πατέρα στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, υποταγμένοι (υποχωρώντας) ο ένας στον άλλον από ευλάβεια προς τον Χριστό. (Εφ 5:1-21)

Σχέσεις

«Οι γυναίκες υποτάσσονται στους συζύγους σας, όπως στον Κύριο. Οι σύζυγοι είναι υπεύθυνοι για την οικογένεια όπως ο Χριστός είναι της εκκλησίας, του σώματός του. Έτσι, όπως η εκκλησία υποτάσσεται στον Χριστό, έτσι και οι γυναίκες πρέπει να υποτάσσονται σε όλα στους συζύγους τους.

Σχόλιο: «Υποβολή» δεν σημαίνει απουσία φωνής ή συζήτησης, αλλά μην ασέβεστε ή απαιτείτε - μιλήστε μέσα από την καρδιά σας και μετά υποχωρήστε επιτρέποντας στον σύζυγο να αποφασίσει βάσει γεγονότων και απόψεων κάνοντας ό,τι είναι καλύτερο για τη σωματική και ιδιαίτερα την πνευματική οικογένεια.

«Οι σύζυγοι, αγαπάτε τις γυναίκες σας, όπως ο Χριστός αγαπήσε την εκκλησία και έδωσε τον εαυτό του για αυτήν, για να την αγιάσει, αφού την καθάρισε με το πλύσιμο του νερού με το λόγο, για να παρουσιάσει την εκκλησία στον εαυτό του με λαμπρότητα, χωρίς κηλίδα ή ρυτίδα ή κάτι τέτοιο, ώστε να είναι αγία και χωρίς ψεγάδι. «Γι' αυτό, ο άντρας θα αφήσει τον πατέρα και τη μητέρα του και θα κρατηθεί στη γυναίκα του, και οι δύο θα γίνουν μια σάρκα (κολλημένα μαζί για να φτιάξουν μια).

«Παιδιά, υπακούτε (ακούστε, υποχωρήστε, γίνετε υπάκουοι) στους γονείς σας εν Κυρίω. «Τίμα τον πατέρα και τη μητέρα σου (αυτή είναι η πρώτη εντολή με υπόσχεση), για να σου πάει καλά και να ζήσεις πολύ στη γη». Πατέρες, μην εξοργίζετε τα παιδιά σας, αλλά

ανατρέφετε τα με τη διαπαιδαγώγηση και την οδηγία του Κυρίου».

«Οι δούλοι (υπηρέτες και υπάλληλοι) υπακούουν στους επίγειους αφέντες σας με φόβο και τρέμουλο, με ειλικρινή καρδιά, όπως θα κάνατε και εσείς ο Χριστός, όχι με μάτι, ως αρεστοί, αλλά ως υπηρέτες του Χριστού, κάνοντας το θέλημα του Ο Θεός από καρδιάς, που προσφέρει υπηρεσία με καλή θέληση ως προς τον Κύριο και όχι στον άνθρωπο, γνωρίζοντας ότι ό,τι καλό κάνει κάποιος, αυτό θα το λάβει πίσω από τον Κύριο, είτε είναι δούλος είτε ελεύθερος».

«Δάσκαλοι, κάντε το ίδιο σε αυτούς και σταματήστε τις απειλές σας, γνωρίζοντας ότι αυτός που είναι και ο Κύριός τους και ο δικός σας είναι στον παράδεισο, και ότι δεν υπάρχει καμία μεροληψία μαζί του». (Εφ 5:22-6:9)

Οπιστείτε ενάντια στις κακές πνευματικές δυνάμεις
«Φορέστε όλη την πανοπλία του Θεού, για να μπορέσετε να παλέψετε ενάντια στις κοσμικές δυνάμεις πάνω από αυτό το παρόν σκοτάδι, ενάντια στις πνευματικές δυνάμεις του κακού στα ουράνια μέρη».

«Σταθείτε σταθεροί έχοντας δεμένο τη ζώνη της αλήθειας, φορέστε τον θώρακα της δικαιοσύνης. Βασιστείτε στον Θεό αναλαμβάνοντας το

- α) ασπίδα πίστης, με την οποία μπορείτε να σβήσετε όλα τα φλεγόμενα βέλη του κακού.
- β) κράνος της σωτηρίας.
- γ) ρομφαία του Πνεύματος, που είναι ο λόγος του Θεού, με κάθε προσευχή και δέηση».

Βασικά σημεία από Εφεσίους

- Το μυστήριο του Χριστού είναι το Ευαγγέλιο - σωτηρία για όλη την ανθρωπότητα που πιστεύει σε Αυτόν, τον εμπιστεύεται και Τον υπακούει.
- Ο Θεός βάζει όλους όσους υπακούουν στον Χριστό στη Βασιλεία, στο Σώμα του Χριστού, στην Εκκλησία Του.
- Εκείνοι που τοποθετούνται στην Εκκλησία του Χριστού πρέπει να εξελιχθούν στη φύση του Θεού.
- Οι σχέσεις εξαρτώνται από τη στάση του καθενός που έχει την αγάπη του Θεού.
- Περικυκλώστε τον εαυτό σας με την πανοπλία του Θεού για να αμυνθείτε ενάντια στα πνευματικά κακά.

Ερώτηση - Ποια είναι τα οφέλη του να είσαι εν Χριστώ;

ΦΙΛΙΠΠΙΕΣ

Παύλος και Τιμόθεος, υπηρέτες του Χριστού Ιησού
Σε όλους τους εν Χριστώ Ιησού στους Φιλίππους αγίους

«Αυτή είναι η προσευχή μου: η αγάπη σας να αφθονεί όλο και περισσότερο σε γνώση και σε βάθος ενόρασης, ώστε να μπορείτε να διακρίνετε τι είναι καλύτερο και να είστε αγνοί και άμεμπτοι μέχρι την ημέρα του Χριστού, γεμάτη με καρπό δικαιοσύνης που έρχεται μέσω του Ιησού Χριστού — προς δόξα και έπαινο του Θεού».

Σχόλιο: Η απόκτηση γνώσης του θελήματος του Θεού μέσω της μελέτης του λόγου Του βοηθάει κάποιον να διακρίνει τι είναι αγνό και άμεμπτο. Η μελέτη μπορεί να είναι προσωπική ή συζήτηση με συγχριστιανούς.

«Θέλω να ξέρετε ότι αυτό που μου συνέβη έχει πραγματικά εξυπηρετήσει στην προώθηση του ευαγγελίου. Έχει γίνει σαφές σε όλη τη φρουρά του παλατιού και σε όλους τους άλλους ότι είμαι αλυσοδεμένος για τον Χριστό. Λόγω των αλυσίδων μου, οι περισσότεροι από τους αδελφούς στον Κύριο έχουν παροτρυνθεί να μιλούν τον λόγο του Θεού πιο θαρραλέα και άφοβα». (Φιλ 1:12-14)

«Δεν θα ντραπώ σε καμία περίπτωση, ο Χριστός θα υψωθεί στο σώμα μου, είτε με ζωή είτε με θάνατο. Ό,τι κι αν συμβεί, συμπεριφέρεστε με τρόπο αντάξιο του ευαγγελίου του Χριστού να είστε η ίδια αγάπη, να είστε ένα πνεύμα και σκοπός. Μην κάνετε τίποτα από εγωιστική φιλοδοξία ή μάταιη έπαρση, αλλά με ταπεινότητα να θεωρείτε τους άλλους καλύτερους από εσάς. Καθένας από εσάς πρέπει να κοιτάζει όχι μόνο τα δικά του συμφέροντα, αλλά και τα συμφέροντα των άλλων. Η στάση σας πρέπει να είναι η ίδια με αυτή του Χριστού Ιησού. Κάνετε τα πάντα χωρίς να παραπονιέστε ή να μαλώνετε, για να γίνετε άμεμπτοι και αγνοί, παιδιά του Θεού χωρίς λάθη». (Φιλ 1:20-21· 27· 2:3-5· 14-15)

«Χαίρε εν Κυρίω! Προσέξτε εκείνα τα σκυλιά, αυτούς τους ανθρώπους που κάνουν το κακό, αυτούς τους ακρωτηριασμούς της σάρκας (Ιουδαϊσμούς). Γιατί εμείς είμαστε η περιτομή (η αμαρτία που αφαιρείται με την υπακοή), εμείς που λατρεύουμε με το Πνεύμα του Θεού,

που δοξαζόμαστε εν Χριστώ Ιησού και που δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στη σάρκα—αν και εγώ ο ίδιος έχω λόγους για τέτοια εμπιστοσύνη. ... Κι εγώ είμαι Εβραίος της φυλής του Βενιαμίν, Εβραίος των Εβραίων. ένας Φαρισαίος που καταδίωκε την εκκλησία, άσφογος (σε σχέση με το Νόμο του Μωυσή). Αλλά ό,τι κι αν ήταν το κέρδος μου ήταν να είμαι Εβραίος, τώρα θεωρώ απώλεια για χάρη του Χριστού. Τα θεωρώ σκουπίδια, για να κερδίσω τον Χριστό και να βρεθώ μέσα του, χωρίς να έχω δική μου δικαιοσύνη που προέρχεται από το νόμο, αλλά αυτή που είναι μέσω της πίστης στον Χριστό - τη δικαιοσύνη που προέρχεται από τον Θεό και είναι από πίστη». (Φιλ 3:1-9)

Σχόλιο: Οι ακρωτηριασμοί της σάρκας ήταν πιθανώς Εβραίοι που απαιτούσαν από τους Εθνικούς να περιτμηθούν σύμφωνα με το Νόμο του Μωυσή να είναι σε κοινωνία.

«Ένα πράγμα κάνω: Ξεχνώντας ό,τι υπάρχει πίσω και πιέζομαι για αυτό που είναι μπροστά, προχωρώ προς τον στόχο να κερδίσω το βραβείο για το οποίο ο Θεός με κάλεσε στον ουρανό εν Χριστώ Ιησού». (Φιλ 3:13-14)

Σχόλιο: Μη ζείτε σε ύψη ή βάθη του παρελθόντος, αλλά ζήστε δίκαια για τη μελλοντική σας αιώνια ζωή.

«Λάβετε υπόψη αυτούς που ζουν σύμφωνα με το πρότυπο που σας δώσαμε. Γιατί, όπως σας έχω ξαναπεί πολλές φορές και τώρα ξαναλέω με δάκρυα, πολλοί ζουν ως εχθροί του σταυρού του Χριστού. Η μοίρα τους είναι η καταστροφή, ο θεός τους είναι το στομάχι τους και η δόξα τους βρίσκεται στην ντροπή τους. Το μυαλό τους είναι στα γήινα πράγματα. Αλλά η υπηκοότητά μας είναι στον παράδεισο». (Φιλ 3:17-20)

Σχόλιο: Η λέξη που μεταφράζεται «μοτίβο» προέρχεται από την ελληνική λέξη τυπος που σημαίνει τη διδασκαλία που ενσωματώνει το άθροισμα και την ουσία (Ελληνικό Λεξικό του Thayer). Οι «εχθροί του σταυρού» φαίνεται να είναι εκείνοι που έπαψαν να ζουν το άθροισμα και την ουσία των διδασκαλιών του Χριστού αναπτύσσοντας μια απαίτηση ότι πρέπει να ακολουθούνται ορισμένες πράξεις ή πεποιθήσεις για να ανήκουν στην κοινωνία τους.

«Παρακαλώ την Ευωδία και παρακαλώ τη Σύντυχη να συμφωνήσουν μεταξύ τους εν Κυρίω. Ναι, και σε παρακαλώ, πιστέ συνάδελφε, βοήθησε αυτές τις γυναίκες που αγωνίστηκαν στο πλευρό μου στην υπόθεση του Ευαγγελίου, μαζί με τον Κλήμεντα και

τους υπόλοιπους συνεργάτες μου, των οποίων τα ονόματα είναι στο βιβλίο της ζωής». (Φιλ 4:2-3)
Σχόλιο: Οι ιδιαιτερότητες αυτών των κυριών δεν είναι γνωστές. Το θέμα είναι ότι οι Χριστιανοί πρέπει να επιλύσουν τις διαφορές τους και να μην απαιτούν τα πράγματα να είναι όπως αυτά που λέω και κάνω.

«Μην ανησυχείτε για τίποτα, αλλά σε όλα, με προσευχή και παράκληση, με ευχαριστία, να παρουσιάζετε τα αιτήματά σας στον Θεό. Και η ειρήνη του Θεού, που υπερβαίνει κάθε νόηση, θα φυλάξει τις καρδιές σας και το νου σας εν Χριστώ Ιησού. Ό,τι είναι αληθινό, ό,τι είναι ευγενές, ό,τι είναι σωστό, ό,τι είναι αγνό, ό,τι είναι υπέροχο, ό,τι είναι αξιοθαύμαστο - αν κάτι είναι εξαιρετικό ή αξιέπαινο - σκεφτείτε τέτοια πράγματα». (Φιλ 4:5-9)

Βασικά σημεία από τους Φιλίππους

- Όταν επιτρέπουμε στον Θεό να μας χρησιμοποιεί για να κάνουμε το θέλημά Του, τότε ο Θεός έχει τον έλεγχο της ζωής μας και Τον δοξάζουμε.
- Η συντροφικότητα απαιτεί ταπεινότητα αντί να εστιάζει σε προσωπικές απόψεις ή επιθυμίες.
- Ο καθένας από εσάς πρέπει να κοιτάξει όχι μόνο τα δικά του συμφέροντα, αλλά και τα συμφέροντα των άλλων, αυτό είναι αγάπη ο ένας για τον άλλον.
- Η καθιέρωση και η απαίτηση προσωπικής ερμηνείας μιας γραφής έχει ως αποτέλεσμα την εγκατάλειψη ή την απομάκρυνση από τον σταυρό του Χριστού.

Ερώτηση – Γιατί πρέπει κανείς να επιδιώξει να αποκτήσει περισσότερη γνώση και βάθος ενόρασης του θελήματος του Θεού;

ΚΟΛΟΣΙΑΝΟΙ

«Ο Παύλος, απόστολος του Χριστού Ιησού κατά το θέλημα του Θεού, και ο Τιμόθεος ο αδελφός μας, στους αγίους και πιστούς εν Χριστώ αδελφούς στην Κολοσσα. Ακούσαμε για την πίστη σου στον Χριστό Ιησού και για την αγάπη που έχεις για όλους τους αγίους—την πίστη

και την αγάπη που πηγάζουν από την ελπίδα που έχει αποθηκευτεί για σένα στον ουρανό και για την οποία έχεις ήδη ακούσει στον λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο που ήρθε σε σας. Το έμαθες από τον Επαφρά, τον αγαπητό συνεργάτη μας».

Προσευχή

«Ζητάμε από τον Θεό να σας γεμίσει με τη γνώση του θελήματός του μέσω όλης της πνευματικής σοφίας και κατανόησης. Το προσευχόμαστε για να ζήσετε μια ζωή αντάξια του Κυρίου και να τον ευαρεστήσετε με κάθε τρόπο: καρποφορώντας σε κάθε καλό έργο, μεγαλώνοντας στη γνώση του Θεού, δυναμώνοντας με κάθε δύναμη σύμφωνα με την ένδοξη δύναμή του, ώστε να μπορεί να έχει μεγάλη αντοχή και υπομονή». (Κολ 1:9-11)

«Μας έχει σώσει από την κυριαρχία του σκότους και μας έφερε στη βασιλεία του Υιού που αγαπά, στον οποίο έχουμε τη λύτρωση, τη άφεση των αμαρτιών. Διότι από αυτόν δημιουργήθηκαν τα πάντα: τα πράγματα στον ουρανό και στη γη, ορατά και άορατα, είτε θρόνοι είτε εξουσίες είτε άρχοντες είτε εξουσίες, όλα τα πράγματα δημιουργήθηκαν από αυτόν και για αυτόν. Αυτός είναι πριν από όλα τα πράγματα, και όλα τα πράγματα συγκρατούνται σε αυτόν. Είναι το κεφάλι του σώματος, της εκκλησίας, είναι η αρχή και ο πρωτότοκος από τους νεκρούς, ώστε σε όλα να έχει την υπεροχή. Διότι ο Θεός ευχαρίστησε να κατοικεί μέσα του όλη του η πληρότητα, και μέσω αυτού να συμφιλιώσει με τον εαυτό του όλα τα πράγματα, είτε πράγματα στη γη είτε στον ουρανό, κάνοντας ειρήνη μέσω του αίματος του, που χύνεται στον σταυρό». (Κολ 1:13-14· 16-20)

«Κάποτε αποξενωθήκατε από τον Θεό και ήσασταν εχθροί στο μυαλό σας εξαιτίας της κακής συμπεριφοράς σας. Αλλά τώρα σε συμφιλιώσε με το φυσικό σώμα του Χριστού μέσω του θανάτου για να σε παρουσιάσει άγιο στα μάτια του, χωρίς ψεγάδι και χωρίς κατηγορίες—αν συνεχίσεις στην πίστη σου, σταθερός και σταθερός, χωρίς να κινηθείς από την ελπίδα που εκφράζεται στο ευαγγέλιο». (Κολ 1:21-23)

Σχόλιο: Εάν δεν συνεχίσετε στην πίστη, δεν θα υπάρξει συμφιλίωση με τον Θεό.

Σκοπός της Επιστολής

«Ο σκοπός μου είναι αυτοί (όλοι όσοι δεν έχουν γνωρίσει προσωπικά τον Παύλο) να ενθαρρυνθούν στην καρδιά και να ενωθούν στην αγάπη, ώστε να έχουν τον

πλήρη πλούτο της πλήρους κατανόησης, προκειμένου να γνωρίσουν το μυστήριο του Θεού, δηλαδή, Ο Χριστός, μέσα στον οποίο είναι κρυμμένοι όλοι οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσης. Σας το λέω για να μην σας ξεγελάσει κανείς με εύστοχα επιχειρήματα. Φροντίστε να μη σας αιχμαλωτίσει κανείς μέσω της κούφιας και απατηλής φιλοσοφίας, η οποία εξαρτάται από την ανθρώπινη παράδοση και τις βασικές αρχές αυτού του κόσμου παρά από τον Χριστό». (Κολ 2:2-5· 8)

«Σε αυτόν θάφτηκες μαζί του στο βάπτισμα και αναστήθηκες μαζί του μέσω της πίστης σου στη δύναμη του Θεού, ο οποίος τον ανέστησε από τους νεκρούς. Ο Θεός σε έκανε ζωντανό με τον Χριστό. Μας συγχώρεσε όλες τις αμαρτίες μας, αφού ακύρωσε τον γραπτό κώδικα, με τους κανονισμούς του, που ήταν εναντίον μας και που στάθηκε εναντίον μας, το πήρε, καρφώνοντάς το στο σταυρό. Και αφού απόπλισε τις δυνάμεις και τις εξουσίες, τους έκανε δημόσια θέαμα, θριαμβεύοντάς τους με τον σταυρό». (Κολ 2:11-15)

«Μην αφήνετε κανέναν να σας κρίνει με βάση το τι τρώτε ή πίνετε, ή σχετικά με μια θρησκευτική γιορτή, μια γιορτή της Νέας Σελήνης ή μια ημέρα του Σαββάτου. Αυτά είναι μια σκιά (η Διαθήκη με το Ισραήλ) των πραγμάτων που επρόκειτο να έρθουν (η Νέα Διαθήκη με όλη την ανθρωπότητα που θεσπίστηκε από τον Χριστό). η πραγματικότητα όμως βρίσκεται στον Χριστό. Μην αφήσετε κανέναν που απολαμβάνει την ψεύτικη ταπεινοφροσύνη και τη λατρεία των αγγέλων να σας αποκλείσει για το έπαθλο. Ένα τέτοιο άτομο κάνει πολλές λεπτομέρειες για αυτό που έχει δει, και το μη πνευματικό μυαλό του τον φουσκώνει με άσκοπες ιδέες. Έχει χάσει τη σύνδεση με το Κεφάλι, από το οποίο ολόκληρο το σώμα, στηριζόμενο και συγκρατημένο από τους συνδέσμους και τα νεύρα του, μεγαλώνει καθώς ο Θεός το κάνει να μεγαλώσει». (Κολ 2:16-19)

«Αφού πέθανες με τον Χριστό στις βασικές αρχές αυτού του κόσμου, γιατί, σαν να ανήκες ακόμα σε αυτόν, υποτάσσεσαι στους κανόνες του: - "Μη χειρίζεσαι! Μη γεύεσαι! Μην αγγίζεις!"; Όλα αυτά προορίζονται να χαθούν με τη χρήση, επειδή βασίζονται σε ανθρώπινες εντολές και διδασκαλίες. Τέτοιοι κανονισμοί έχουν πράγματι μια εμφάνιση σοφίας, με την αυτοεπιβαλλόμενη λατρεία τους, την ψεύτικη ταπεινοφροσύνη τους και τη σκληρή μεταχείρισή τους

στο σώμα, αλλά δεν έχουν καμία αξία στον περιορισμό της αισθησιακής τέρψης». (Κολ 2:20-23)

«Αφού αναστηθήκατε με τον Χριστό, βάλτε τις καρδιές σας στα παραπάνω, όπου ο Χριστός κάθεται στα δεξιά του Θεού.

- Στρέψτε το μυαλό σας στα παραπάνω, όχι στα γήινα.
- Σκοτώστε, λοιπόν, ό,τι ανήκει στη γήινη φύση σας: τη σεξουαλική ανηθικότητα, την ακαθαρσία, τη λαγνεία, τις κακές επιθυμίες και την απληστία, που είναι ειδωλολατρία. Κάποτε περπατούσες με αυτούς τους τρόπους, στη ζωή που ζούσες κάποτε.
- Πρέπει να απαλλαγείτε από όλα αυτά τα πράγματα όπως
 - Θυμός
 - Οργή
 - Κακία
 - Συκοφαντία
 - Βρώμικη γλώσσα.
 - Ψέματα ο ένας στον άλλο
- Πρέπει να βάλεις
 - Συμπόνια
 - Καλοσύνη
 - Ταπεινότητα
 - Ευγένεια
 - υπομονή.
 - Αντέχετε ο ένας τον άλλον
 - Συγχωρήστε ό,τι παράπονο έχετε ο ένας εναντίον του άλλου.
- Πάνω από όλες αυτές τις αρετές φορέστε
 - Αγάπη, που τους ενώνει όλους σε τέλεια ενότητα.
 - Ειρήνη Χριστού να βασιλεύει στις καρδιές σας
 - Να είσαι ευγνώμων.
 - Αφήστε τον λόγο του Χριστού να κατοικεί μέσα σας πλούσια καθώς διδάσκετε και νουθετείτε ο ένας τον άλλον με όλη τη σοφία καθώς τραγουδάτε ψαλμούς, ύμνους και πνευματικά τραγούδια με ευγνωμοσύνη στις καρδιές σας προς τον Θεό.
 - Ό,τι κι αν κάνετε, είτε με λόγια είτε με έργα, κάντε το όλα στο όνομα του Κυρίου Ιησού, ευχαριστώντας τον Θεό Πατέρα μέσω αυτού. (Κολ 3:1-2· 5-10· 12-17)

- Γυναίκες, υποταχθείτε στους συζύγους σας, όπως αρμόζει στον Κύριο.
- Σύζυγοι, αγαπάτε τις γυναίκες σας και μην είστε σκληροί μαζί τους.
- Παιδιά, υπακούτε στους γονείς σας σε όλα, γιατί αυτό ευαρεστεί τον Κύριο.
- Πατέρες, μην πικραίνετε τα παιδιά σας, αλλιώς θα αποθαρρυνθούν.
- Δούλοι, υπακούτε στους επίγειους αφέντες σας σε όλα. και κάντε το, όχι μόνο όταν το βλέμμα τους είναι πάνω σας και για να κερδίσετε την εύνοιά τους, αλλά με ειλικρίνεια καρδιάς και σεβασμό για τον Κύριο.
- Ό,τι κι αν κάνετε, δουλέψτε το με όλη σας την καρδιά, σαν να εργάζεστε για τον Κύριο.
- Αφέντες, παρέχετε στους δούλους σας ό,τι είναι σωστό και δίκαιο, γιατί ξέρετε ότι έχετε κι εσείς Κύριο. (Κολ 3:18-23· 4:1)

Βασικά σημεία από τους Colossians

- Η συμφιλίωση με τον Θεό αναιρείται με τη μη συνέχιση στην πίστη.
- Η καθημερινή ζωή ευάρεστη στον Θεό είναι διαρκώς στην πίστη.

Ερώτηση - Ποια είναι τα κλειδιά για την ενότητα στις σχέσεις μεταξύ ανθρώπου και ανθρώπου και ανθρώπου προς τον Θεό;

1 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΣ

Στην εκκλησία των Θεσσαλονικέων

«Ευχαριστούμε πάντα τον Θεό για όλους εσάς, που σας αναφέρουμε στις προσευχές μας. Θυμόμαστε συνεχώς ενώπιον του Θεού και Πατέρα μας το έργο σας που παράγεται από την πίστη, τον κόπο σας που υποκινείται από την αγάπη και την υπομονή σας που εμπνέεται από την ελπίδα στον Κύριο μας Ιησού Χριστό». (1 Θεσ.1:1-3)

Εκφρασμένη αγάπη και ενθάρρυνση

«Γίνετε μιμητές μας και του Κυρίου. παρά τα σοβαρά βάσανα, καλωσόρισες το μήνυμα με τη χαρά που έδωσε το Άγιο Πνεύμα. Γίνετε πρότυπο για όλους τους πιστούς στη Μακεδονία και την Αχαΐα». (1 Θεσ.1:6-7)
Σχόλιο: Το να υποφέρεις για την υπόθεση του Χριστού μπορεί είτε να τον φέρει πιο κοντά Του είτε να τον

απομακρύνει για να ανακουφίσει το άγχος και την καταπόνηση που αντιλαμβάνεται - είναι επιλογή.

«Είχαμε προηγουμένως υποφέρει και προσβληθεί στους Φιλίππους, όπως γνωρίζετε, αλλά με τη βοήθεια του Θεού μας είπαμε το ευαγγέλιό του σε εσάς παρά την έντονη εναντίωση. Η έκκληση που κάναμε δεν προήλθε από λάθος ή ακάθαρτα κίνητρα, ούτε από δόλο. Αντίθετα, μιλήσαμε ως άνθρωποι εγκεκριμένοι από τον Θεό για να μας εμπιστευτεί το ευαγγέλιο. Δεν προσπαθήσαμε να ευχαριστήσουμε τους ανθρώπους αλλά τον Θεό, που δοκιμάζει τις καρδιές μας. Δεν χρησιμοποιήσαμε ποτέ κολακείες, ούτε βάλουμε μάσκα για να καλύψουμε την απληστία. Δεν αναζητούσαμε επαίνους από άντρες, ούτε από εσάς ή οποιονδήποτε άλλον». (1 Θεσ.2:2-6)

«Σε αγαπήσαμε τόσο πολύ που ήμασταν στην ευχάριστη θέση να μοιραστούμε μαζί σας όχι μόνο το ευαγγέλιο του Θεού αλλά και τις ζωές μας, επειδή μας είχατε γίνει τόσο αγαπητός. Σίγουρα θυμάστε τον κόπο και τις κακουχίες μας γιατί εργαζόμασταν νυχθημερόν για να μην είμαστε βάρος σε κανέναν όσο κηρύτταμε το ευαγγέλιο του Θεού. Αντιμετωπίσαμε τον καθένα από εσάς όπως ο πατέρας αντιμετωπίζει τα δικά του παιδιά, ενθαρρύνοντάς σας, παρηγορώντας και προτρέποντάς σας να ζήσετε αντάξια του Θεού, που σας καλεί στη βασιλεία και τη δόξα Του». (1 Θεσ.2:8-9)

«Γίνετε μιμητές των εκκλησιών του Θεού στην Ιουδαία, αφού υπέφερες και από τους συμπατριώτες σου». (1 Θεσ. 2:14)

«Όταν μας απομάκρυναν για λίγο (προσωπικά, όχι στη σκέψη), από την έντονη λαχτάρα μας καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια να σε δούμε — αλλά ο Σατανάς μας εμπόδισε». (1 Θεσ.2:17-19)

«Όταν δεν αντέξαμε άλλο, σκεφτήκαμε ότι είναι καλύτερο να μείνουμε μόνοι μας στην Αθήνα. Στείλαμε τον Τιμόθεο, ο οποίος είναι αδελφός μας και συνεργάτης του Θεού στη διάδοση του ευαγγελίου του Χριστού, για να σας ενδυναμώσει και να σας ενθαρρύνει στην πίστη σας, ώστε κανείς να μην ανησυχεί από αυτές τις δοκιμασίες. Μάλιστα σας λέγαμε συνέχεια ότι θα μας διώξουν. Γι' αυτό έστειλα τον Τιμόθεο να μάθει για την πίστη σου. Φοβόμουν ότι με κάποιο τρόπο ο πειραστής μπορεί να σε είχε δελεάσει και οι προσπάθειές μας να ήταν άχρηστες». (1 Θεσ.3:1-5)

«Ο Τιμόθεος μόλις τώρα ήρθε σε εμάς από εσάς και έφερε καλά νέα για την πίστη και την αγάπη σας. Πώς μπορούμε να ευχαριστήσουμε τον Θεό αρκετά για εσάς σε αντάλλαγμα για όλη τη χαρά που έχουμε στην παρουσία του Θεού μας εξαιτίας σας; Νύχτα και μέρα, προσευχόμαστε θερμά για να μπορέσουμε να σας ξαναδούμε και να προσφέρουμε ό,τι λείπει από την πίστη σας». (1 Θεσ.3:6· 9-10)

«Είθε ο Κύριος να κάνει την αγάπη σας να αυξάνει και να ξεχειλίζει ο ένας για τον άλλον και για όλους τους άλλους, όπως κάνει η δική μας για εσάς. Είθε να δυναμώσει τις καρδιές σας, ώστε να είστε άμεμπτοι και άγιοι στην παρουσία του Θεού και Πατέρα μας όταν έρθει ο Κύριός μας Ιησούς με όλους τους αγίους του». (1 Θεσ.3:12-13)

«Είναι θέλημα του Θεού να αγιαστείς (καθαριστείς, να γίνεις Άγιος-ISBE) ώστε να αποφύγεις τη σεξουαλική ανηθικότητα. Να μάθει ο καθένας από εσάς να ελέγχει το σώμα του με τρόπο ιερό και έντιμο, όχι με παθιασμένη λαγνεία όπως οι ειδωλολάτρες, που δεν γνωρίζουν τον Θεό, και ότι σε αυτό το θέμα κανείς δεν πρέπει να αδικήσει τον αδελφό του ούτε να τον εκμεταλλευτεί. Ο Κύριος θα τιμωρήσει τους ανθρώπους για όλες αυτές τις αμαρτίες. Γιατί ο Θεός δεν μας κάλεσε να γίνουμε ακάθαρτοι, αλλά να ζήσουμε άγια ζωή. Επομένως, αυτός που απορρίπτει αυτή την οδηγία δεν απορρίπτει τον άνθρωπο αλλά τον Θεό, που σας δίνει το Άγιο Πνεύμα του». (1 Θεσ.4:3-8)

«Κάντε τη φιλοδοξία σας να κάνετε μια ήσυχη ζωή, να ασχολείστε με τις δουλειές σας και να δουλεύετε με τα χέρια σας, όπως σας είπαμε, έτσι ώστε η καθημερινότητά σας να κερδίσει τον σεβασμό των ξένων και για να μην εξαρτάστε από κανέναν.» (1 Θεσ.4:11-12)

Οι νεκροί εν Χριστώ

«Αδέρφια, δεν θέλουμε να αγνοείτε αυτούς που κοιμούνται (πεθαίνουν), ούτε να λυπηθείτε όπως οι υπόλοιποι άνθρωποι, που δεν έχουν ελπίδα. Πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε και έτσι πιστεύουμε ότι ο Θεός θα φέρει μαζί του εκείνους που έχουν κοιμηθεί μέσα του. Σύμφωνα με τον λόγο του ίδιου του Κυρίου, σας λέμε ότι εμείς που είμαστε ακόμη ζωντανόι, που απομένουμε μέχρι την έλευση του Κυρίου (τη Β' Παρουσία), σίγουρα δεν θα προηγηθούν εκείνων που έχουν κοιμηθεί. Διότι ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό, με δυνατή εντολή, με τη φωνή

του αρχαγγέλου και με τη σάλπιγγα του Θεού, και οι νεκροί εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτοι. Μετά από αυτό, εμείς που είμαστε ακόμα ζωντανοί και έχουμε απομείνει, θα αρπαχτούμε μαζί τους στα σύννεφα για να συναντήσουμε τον Κύριο στον αέρα για να είμαστε μαζί με τον Κύριο για πάντα». (1 Θεσ.4:13-18)

«Ξέρετε πολύ καλά ότι η ημέρα του Κυρίου θα έρθει σαν κλέφτης τη νύχτα. ... Αλλά εσείς, αδέρφια, δεν είστε στο σκοτάδι για να σας ξαφνιάσει αυτή η μέρα σαν κλέφτης. Είστε όλοι γιοι του φωτός και γιοι της ημέρας. Δεν ανήκουμε στη νύχτα ούτε στο σκοτάδι. Επομένως, ας μην είμαστε σαν τους άλλους, αλλά ας είμαστε σε εγρήγορση και αυτοκυριαρχία. ... Γι' αυτό ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον και οικοδομήστε ο ένας τον άλλον, όπως στην πραγματικότητα κάνετε. Ζήστε ειρηνικά μεταξύ σας. Προειδοποιήστε αυτούς που είναι αδρανείς, ενθαρρύνετε τους συνεσταλμένους, βοηθήστε τους αδύναμους, κάντε υπομονή με όλους. Βεβαιωθείτε ότι κανείς δεν ανταποδίδει λάθος για το λάθος, αλλά πάντα να προσπαθείτε να είστε ευγενικοί ο ένας με τον άλλον και με όλους τους άλλους. Να είστε πάντα χαρούμενοι. προσεύχεστε συνεχώς, δώστε ευχαριστίες σε κάθε περίπτωση, γιατί αυτό είναι το θέλημα του Θεού για εσάς εν Χριστώ Ιησού». (1 Θεσ.5:2-21)

Σχόλιο: Προειδοποίηση για εκείνους που είναι σε αδράνεια μπορεί να σημαίνει εκείνους που είναι ικανοί να εργαστούν για να καλύψουν τις ανάγκες τους αλλά δεν το κάνουν. Θα μπορούσε επίσης να σημαίνει ότι δεν κάνουμε αυτό που ο Θεός επιθυμεί να κάνει όλος ο υπηρέτης Του. π.χ. κηρύξτε το ευαγγέλιο.

«Μη σβήνετε τη φωτιά του Πνεύματος. μην αντιμετωπίζετε τις προφητείες με περιφρόνηση. Δοκιμάστε τα πάντα. Κράτα το καλό. Αποφύγετε κάθε είδους κακό».

Για μια μελέτη με θέμα «Πού πηγαίνουν το σώμα, η ψυχή και το πνεύμα όταν πεθαίνεις;thebiblewayonline.com/HTML/BodySoulSpirit.html

Βασικά Σημεία 1 Θεσσαλονικέων

- Η αγάπη για τους συναδέλφους συνεχίζει να αυξάνεται ακόμα και όταν χωρίζονται.

- Το να εκφράζει κανείς την αγάπη του είναι μεγάλη ενθάρρυνση.
- Όταν είναι δυνατόν, ανακουφίστε τις ανησυχίες και το άγχος του άλλου.

Ερώτηση – Τι πρέπει να επιδιώκει ένας Χριστιανός – τη φιλοδοξία της ζωής του;

2 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΣ

«Ο Παύλος λέει στους Θεσσαλονικείς ότι καυχείται για την επιμονή τους σε όλους τους διωγμούς. Όλα αυτά είναι απόδειξη ότι η κρίση του Θεού είναι σωστή, και ως αποτέλεσμα θα λογιστείτε άξιοι της βασιλείας του Θεού. Θα ανταποδώσει τον κόπο σε όσους σας ενοχλούν και θα ανακουφίσει εσάς που είστε ταραγμένοι, καθώς και σε εμάς επίσης». (2 Θεσ.1:4)

Ανησυχία για τη Δευτέρα Παρουσία

«Αυτό θα συμβεί όταν ο Κύριος Ιησούς αποκαλυφθεί από τον ουρανό σε φλεγόμενη φωτιά με τους ισχυρούς αγγέλους του (Τέλος των αιώνων, 2η Παρουσία). Θα τιμωρήσει όσους δεν γνωρίζουν τον Θεό και δεν υπακούουν στο ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησού. Θα τιμωρηθούν με αιώνια καταστροφή και θα αποκλειστούν από την παρουσία του Κυρίου και από το μεγαλείο της δύναμής του την ημέρα που θα έρθει για να δοξαστεί στον άγιο λαό του και να θαυμαστεί ανάμεσα σε όλους εκείνους που πίστεψαν. Αυτό περιλαμβάνει εσάς, γιατί πιστέψατε τη μαρτυρία μας για εσάς». (2 Θεσ.1:5-10)

«Σχετικά με τον ερχομό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και τη συνάθροισή μας κοντά του, μην ταραξέστε ή ανησυχείτε εύκολα από κάποια προφητεία, αναφορά ή επιστολή που υποτίθεται ότι ήρθε από εμάς, λέγοντας ότι η ημέρα του Κυρίου έχει ήδη έρθει. Μην αφήσετε κανέναν να σας εξαπατήσει, γιατί εκείνη η μέρα δεν θα έρθει μέχρι να συμβεί η εξέγερση (απόπτωση, αποστασία, αποστασία (ελληνικό λεξικό του Thayer)) και αποκαλυφθεί ο άνθρωπος της ανομίας (άνθρωπος της απόλυτης καταστροφής - Thayer), ο άνθρωπος καταδικασμένος στην καταστροφή. Θα εναντιωθεί και θα υψώσει τον εαυτό του πάνω σε οτιδήποτε ονομάζεται Θεός ή λατρεύεται, ώστε να εγκατασταθεί στο ναό του Θεού, δηλώνοντας ότι είναι Θεός». (2 Θεσ.2:1-4)

Σχόλιο: Πτώση ή αποστασία μπορεί να συμβεί μόνο από όσους ανήκουν σε κάποια ομάδα. Σε αυτή την περίπτωση πρόκειται για πτώση των εν Χριστώ.

«Δεν θυμάσαι ότι όταν ήμουν μαζί σου, σου έλεγα αυτά τα πράγματα; Και τώρα ξέρετε τι τον κρατάει πίσω, για να αποκαλυφθεί την κατάλληλη στιγμή. Γιατί η μυστική δύναμη της ανομίας λειτουργεί ήδη, αλλά αυτός που τώρα το κρατάει πίσω θα συνεχίσει να το κάνει μέχρι να τον βγάλουν από τη μέση. Και τότε θα φανερωθεί ο άνομος, τον οποίο ο Κύριος Ιησούς θα ανατρέψει με την πνοή του στόματός του και θα τον καταστρέψει με τη λαμπρότητα του ερχομού του. Ο ερχομός του παράνομου θα είναι σύμφωνος με το έργο του Σατανά που εμφανίζεται σε κάθε είδους πλαστά θαύματα, σημεία και θαύματα, και σε κάθε είδους κακό που εξαπατά αυτούς που χάνονται. Χάνονται γιατί αρνήθηκαν να αγαπήσουν την αλήθεια και έτσι να σωθούν. Γι' αυτό το λόγο, Ο Θεός τους στέλνει μια ισχυρή πλάνη για να πιστέψουν το ψέμα και για να καταδικαστούν όλοι όσοι δεν πίστεψαν την αλήθεια αλλά χάρηκαν στην κακία». (2 Θεσ.2:5-12)

Σχόλιο: Όσοι ακούν την αλήθεια έχουν την επιλογή να αποδεχτούν ή να απορρίψουν. Οι παντού χριστιανοί πρέπει να δουν ότι το μήνυμά Του διακηρύσσεται.

«Αλλά πρέπει πάντα να ευχαριστούμε τον Θεό για εσάς, αδελφοί αγαπητοί από τον Κύριο, γιατί από την αρχή ο Θεός σας επέλεξε για να σωθείτε μέσω του αγιαστικού έργου του Πνεύματος και μέσω της πίστης στην αλήθεια. Σας κάλεσε σε αυτό μέσω του ευαγγελίου μας, για να συμμετάσχετε στη δόξα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Τότε λοιπόν, αδελφοί, μείνετε σταθεροί και κρατήστε τις διδασκαλίες που σας μεταδώσαμε, είτε από στόμα σε στόμα είτε με επιστολή». (2 Θεσ.2:13-15)

«Επιτέλους, αδελφοί, προσευχηθείτε για εμάς ώστε το μήνυμα του Κυρίου να διαδοθεί γρήγορα και να τιμηθεί, όπως έγινε και με εσάς. Και προσευχηθείτε να ελευθερωθούμε από πονηρούς και κακούς ανθρώπους, γιατί δεν έχουν όλοι πίστη. Αλλά ο Κύριος είναι πιστός, και θα σε ενισχύσει και θα σε προστατεύσει από τον πονηρό». (2 Θεσ.3:1-3)

«Μείνετε μακριά από κάθε αδελφό που είναι αδρανής και δεν ζει σύμφωνα με τη διδασκαλία που λάβατε από εμάς. Μην γίνετε βάρος σε κανέναν σας. Σας δώσαμε αυτόν τον κανόνα: «Αν ένας άνθρωπος δεν θέλει να εργαστεί, δεν θα φάει». Ακούμε ότι κάποιοι από εσάς είναι αδρανείς. Μερικοί από εσάς είναι αδρανείς, δεν

είναι απασχολημένοι, αλλά πολυάσχολοι. Προτρέψτε τους να ηρεμήσουν και να κερδίσουν αυτό που τρώνε». (2 Θεσ.3:6-13)

Σχόλιο: Οι ικανοί Χριστιανοί πρέπει να φροντίζουν για τον εαυτό τους, την οικογένειά τους και όσους έχουν ανάγκη παρά για εκείνους που μπορούν αλλά δεν το θέλουν.

«Αν κάποιος δεν υπακούει στις οδηγίες μας σε αυτήν την επιστολή, λάβετε ιδιαίτερη προσοχή. Μην συναναστρέφεστε μαζί του, για να ντρέπεται. Ωστόσο, μην τον θεωρείτε εχθρό, αλλά προειδοποιήστε τον ως αδελφό». (2 Θεσ.3:13-14)

Σημείο κλειδί από 2 Θεσσαλονικείς

➤ Μην παραπλανηθείτε από διδασκαλίες ορισμένων αναφερόμενων Χριστιανών που φαίνονται αληθινές αλλά είναι αντίθετες με τις διδασκαλίες του Χριστού ή των αποστόλων Του. Πρέπει να γνωρίζει κανείς τον Χριστό και τις διδασκαλίες Του για να μην παρασυρθεί.

Ερώτηση - Τι συμβαίνει στους Χριστιανούς μετά τον θάνατο;

1 ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Παύλος, απόστολος του Χριστού Ιησού

Στον Τιμόθεο τον αληθινό μου γιο στην πίστη:

«Σας προέτρεψα να μείνετε στην Έφεσο για να διατάξετε ορισμένους ανθρώπους να μην διδάσκουν ψευδείς διδασχές ούτε να αφοσιωθούν σε μύθους και ατελείωτες γενεαλογίες. Στόχος αυτής της εντολής είναι η αγάπη, που πηγάζει από καθαρή καρδιά και καλή συνείδηση και ειλικρινή πίστη. Κάποιοι απομακρύνθηκαν από αυτά και στράφηκαν σε άσκοπες κουβέντες». (1 Τιμόθεο 1:3-7)

Σχόλιο: Οι «περιπλανώμενοι» ήταν Χριστιανοί που προφανώς άφησαν τον Χριστό και επέστρεψαν στον Ιουδαϊσμό.

Σχόλιο: Η γενεαλογία είχε βαθιές ρίζες στον πολιτισμό των Εβραίων. Αναζήτησαν τον Μεσσία της αποδεδειγμένης γενεαλογίας του Δαβίδ που θα αποκαθιστούσε τον Ισραήλ ως ένα ισχυρό επίγειο βασίλειο όπως το βασίλειο του Δαβίδ. Αυτά τα γενεαλογικά αρχεία καταστράφηκαν από την

καταστροφή του ναού τους και της Ιερουσαλήμ από τους Ρωμαίους το 70 μ.Χ.

Νόμος και παραβάτες νόμου

«Ο νόμος δεν γίνεται για τους δίκαιους, αλλά για τους παραβάτες και τους επαναστάτες, τους ασεβείς και αμαρτωλούς, τους ανίερους και άθρησκους, για εκείνους που σκοτώνουν τους πατέρες ή τις μητέρες τους, για δολοφόνους, για μοιχούς και διεστραμμένους, για δουλέμπορους και ψεύτες και ψεύτες και για ό,τι άλλο είναι αντίθετο με το υγιές δόγμα που συμμορφώνεται με το ένδοξο ευαγγέλιο του μακαριστού Θεού».

«Ο Χριστός Ιησούς ήρθε στον κόσμο για να σώσει τους αμαρτωλούς - από τους οποίους είμαι ο χειρότερος. Αλλά γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο μου δείχθηκε έλεος, ώστε μέσα μου, τον χειρότερο από τους αμαρτωλούς, ο Χριστός Ιησούς να δείξει την απεριόριστη υπομονή του ως παράδειγμα για όσους θα πίστευαν σε αυτόν και θα λάβουν την αιώνια ζωή». (1 Τιμόθεο 1:17)

Απορρίπτοντας τον Χριστό

«Τίμοθεε, γιε μου, πάλεψε τον καλό αγώνα, κρατώντας την πίστη και την καλή συνείδηση. Μερικοί τα απέρριψαν και έτσι ναυάγησαν την πίστη τους Ανάμεσά τους είναι ο Υμέναιος και ο Αλέξανδρος, τους οποίους παρέδωσα στον Σατανά για να διδαχθούν να μην βλασφημούν». (1 Τιμόθεο 1:18-20)

Σχόλιο: Αυτοί που ναυάγησαν την πίστη τους είναι εκείνοι που αφού βρίσκονται στη Βασιλεία του Χριστού απορρίπτουν τον Χριστό ως σωτήρα τους, επομένως δεν είναι πλέον πιστοί Χριστιανοί στο Σώμα του Χριστού.

Πράξεις ευάρεστες στον Θεό

«Προτρέπω, λοιπόν, πρώτα απ' όλα να γίνονται αιτήματα, προσευχές, μεσιτείες και ευχαριστίες για όλους για τους βασιλιάδες και όλους όσους έχουν εξουσία, ώστε να ζούμε ειρηνικές και ήσυχες ζωές με κάθε ευσέβεια και αγιότητα». (1 Τιμόθεο 2:1-2)

«Ο Θεός ο Σωτήρας μας, θέλει όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν σε γνώση της αλήθειας. Γιατί ένας είναι ο Θεός και ένας μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων, ο άνθρωπος Χριστός Ιησούς, που έδωσε τον εαυτό του ως λύτρο για όλους τους ανθρώπους — η μαρτυρία που δόθηκε στον κατάλληλο καιρό». (1 Τιμόθεο 2:3-7)

«Θέλω οι άντρες παντού να σηκώνουν ιερά χέρια στην προσευχή, χωρίς θυμό ή διαφωνίες».

Σχόλιο: Τα «άγια χέρια» είναι χέρια αμόλυντα και αμόλυντα από την αμαρτία, απαλλαγμένα από κακία. (Το Ελληνικό Λεξικό του Thayer)

«Θέλω επίσης οι γυναίκες να ντύνονται σεμνά, με ευπρέπεια και ευπρέπεια, όχι με πλεγμένα μαλλιά ή χρυσά ή μαργαριτάρια ή ακριβά ρούχα, αλλά με καλές πράξεις, κατάλληλες για γυναίκες που ομολογούν ότι λατρεύουν τον Θεό». (1 Τιμόθεο 2:8-10)

Σχόλιο: Στην ελληνική/ρωμαϊκή κουλτούρα τα μαλλιά μιας γυναίκας ήταν μια πολύ ερωτική περιοχή του σώματός της. Το ότι ήταν στολισμένη με «πλεγμένα μαλλιά και χρυσάφι ή μαργαριτάρια ή ακριβή ενδυμασία» τράβηξε την προσοχή στον πλούτο και τον αισθησιασμό της και «δεν είναι κατάλληλο για γυναίκες που δηλώνουν ευσέβεια». Το γυναικείο ντύσιμο στη Ρώμη και την Ελλάδα του πρώτου αιώνα συζητείται στο

thebiblewayonline.com/HTML/Women.html#Γυναικείο_φόρεμα_και_κάλυμμα_κεφαλιού

«Μια γυναίκα πρέπει να μαθαίνει με ησυχία και πλήρη υποταγή. Δεν επιτρέπω σε μια γυναίκα να διδάσκει ή να έχει εξουσία πάνω σε έναν άνδρα. Πρέπει να είναι σιωπηλή. Διότι πρώτα σχηματίστηκε ο Αδάμ και μετά η Εύα. Και ο Αδάμ δεν ήταν αυτός που εξαπατήθηκε. Ήταν η γυναίκα που εξαπατήθηκε και έγινε αμαρτωλή. Αλλά οι γυναίκες θα σωθούν μέσω της τεκνοποίησης — αν συνεχίσουν με πίστη, αγάπη και αγιότητα με ευπρέπεια». (1 Τιμόθεο 2:11-15)

Σχόλιο: Η διδασκαλία μιας γυναίκας δεν είναι να είναι μια διάλεξη ως άτομο που έχει εξουσία, αλλά πράος, ήπιος και προτιμά ο ένας τον άλλον, δείχνοντας το σεβασμό της σε όλους, ιδιαίτερα στον σύζυγό της και στους ηγέτες της εκκλησίας. Δεν πρόκειται να προσπαθήσει να κυριαρχήσει στον σύζυγό της λόγω του πρωταγωνιστικού της ρόλου στην υποχώρηση στον Σατανά στον Κήπο.

Εκκλησιαστικοί Αρχηγοί

«Αν κάποιος έχει την καρδιά του να είναι επίσκοπος, (αυτοί που προσέχουν, επίσης φρουροί, φύλακες, βοσκοί, πρεσβύτεροι) επιθυμεί ένα ευγενές έργο. Τώρα ο επίσκοπος πρέπει να είναι ανυπόκριτος, σύζυγος μόνο μιας συζύγου, εγκρατής, εγκρατής, αξιοσέβαστος, φιλόξενος, ικανός να διδάσκει, μη μεθυσμένος, όχι βίαιος αλλά ευγενικός, μη φιλονίκης, όχι λάτρης του

χρήματος. Πρέπει να διαχειρίζεται καλά τη δική του οικογένεια και να βλέπει ότι τα παιδιά του τον υπακούν με τον κατάλληλο σεβασμό. (Αν κάποιος δεν ξέρει πώς να διαχειρίζεται τη δική του οικογένεια, πώς μπορεί να φροντίσει την εκκλησία του Θεού;) Δεν πρέπει να είναι πρόσφατα προσήλυτος, διαφορετικά μπορεί να γίνει αλαζονικός και να υποκύψει στην ίδια κρίση με τον διάβολο. Πρέπει επίσης να έχει καλή φήμη στους ξένους, για να μην πέσει σε ατιμία και στην παγίδα του διαβόλου». (1 Τιμόθεο 3:1-7)

Σχόλιο: Αρκετοί μεταφράζουν το «ευγενές έργο» ως έργο που φαίνεται να είναι πιο ακριβές καθώς η ελληνική λέξη είναι έργου – που σημαίνει πράξη, πράξη ή λειτουργία, όχι αξίωμα ή θέση.

Σχόλιο: Τα χαρακτηριστικά, στον παρακάτω πίνακα, εκείνων που επιθυμούν να είναι φύλακας, επιβλέπων, ομαδοποιούνται με εκείνα του Τίτου με τη γνώμη του μεταγλωττιστή ως προς την πιθανή σημασία τους. Ο Θεός όρισε το είδος των ποιμένων, των φρουρών, των επισκόπων που θέλει χρησιμοποιώντας τους ακόλουθους όρους.

ποιήμεν- παροχή πνευματικής τροφής και προστασίας από κινδύνους.

episkopeés, φύλακας, φρουρός, αυτός που ειδοποιεί τους άλλους για εκκρεμείς κινδύνους ή αυτός που παρακολουθεί - ένας επόπτης.

πρεσβυτέρο- ένα επίθετο για να δηλώσει την αρχαιότητα μεγαλύτερος, προχωρημένος σε χρόνια - πνευματική ωριμότητα.

Χαρακτήρας (προσόντα)	Πιθανό νόημα
κρατήστε σταθερά το μήνυμα	να είσαι πιστός στον Χριστό και να γνωρίζεις Αυτόν και τις διδασκαλίες των αποστόλων Του
υπεράνω μομφής	δεν είναι ανοιχτό σε μομφές
καλή φήμη, άμεμπτος	καλή φήμη με τους ξένους
ο σύζυγος μιας γυναίκας	όχι πολύγαμος
εγκρατής, νηφάλιος	χρησιμοποιεί ορθή κρίση
αυτοελεγχόμενος πειθαρχημένος	πειθαρχημένος, όχι χαλαρό κανόνι
αξιοσέβαστος	τακτοποιημένη, καλή συμπεριφορά
φιλόξενος	φροντίζει για τις ανάγκες των άλλων

ικανός να διδάξει (απτ KJV)	ισχυρή στην επικοινωνία
δεν δίνεται στη μέθη	μην πίνεις υπερβολικά κανέναν καβγατζής
όχι επιθετικός (βίαιος)	δεν είναι μαχητικός ή γρήγορος
ευγενής	ευγενικός και ευγενικός με τους άλλους
όχι καβγάς	μη αμφισβητούμενος, αυτός που διαφωνεί
όχι άπληστοι	δεν βάζει πρώτα τα υλικά πράγματα
να διαχειριστεί τη δική του οικογένεια	Η οικογένεια ζει μέσα στο εισόδημα - δεν είναι σπάταλος
να μην είναι πρόσφατη μετατροπή	χρειάζεται να αντιμετωπίσει δοκιμασίες ως Χριστιανός
τα παιδιά δεν είναι ανοιχτά στην κατηγορία ότι είναι άγρια και ανυπάκουα	παιδιά όχι επαναστάτες είτε είναι χριστιανοί είτε όχι

«Οι πρεσβύτεροι που διευθύνουν καλά τις υποθέσεις της εκκλησίας είναι άξιοι διπλής τιμής, ιδιαίτερα εκείνοι που το έργο τους είναι το κήρυγμα και η διδασκαλία. Διότι η Γραφή λέει: «Μη φίμωθετε το βόδι ενώ πατάει το σιτάρι» και «Ο εργάτης αξίζει τον μισθό του». Μην διαψεύσετε μια κατηγορία εναντίον ενός πρεσβυτέρου, εκτός εάν την ασκήσουν δύο ή τρεις μάρτυρες. Όσοι αμαρτάνουν πρέπει να επιτιμηθούν δημόσια, για να λάβουν προειδοποίηση οι άλλοι». (1 Τιμόθεο 5:17-20)

«Αυτοί οι υπηρέτες πρέπει να είναι άξιοι σεβασμού, ειλικρινείς, να μην επιδίδονται σε πολύ κρασί, να μην επιδιώκουν ανέντιμο κέρδος, να κρατούν τις βαθιές αλήθειες της πίστης με καθαρή συνείδηση, να δοκιμάζονται και τίποτα εναντίον τους».

«Με τον ίδιο τρόπο, οι γυναίκες τους πρέπει να είναι γυναίκες άξιες σεβασμού, όχι κακόβουλοι ομιλητές, αλλά εγκρατείς και έμπιστες σε όλα». 1 Τιμόθεο 3:11
Σχόλιο: «Με τον ίδιο τρόπο οι γυναίκες τους» δεν υπάρχει στο ελληνικό κείμενο. Το YLT έχει «Γυναίκες με τον ίδιο τρόπο σοβαρές, όχι ψεύτικες κατηγορες, άγρυπνες, πιστές σε όλα τα πράγματα». Το RSV λέει «Οι γυναίκες πρέπει επίσης να είναι

σοβαρές, χωρίς συκοφάντες, αλλά εγκρατείς, πιστές σε όλα τα πράγματα».

«Ένας διάκονος πρέπει να είναι σύζυγος μόνο μιας γυναίκας και πρέπει να διαχειρίζεται καλά τα παιδιά του και το σπίτι του. Όσοι έχουν υπηρετήσει καλά αποκτούν εξαιρετική υπόσταση και μεγάλη βεβαιότητα στην πίστη τους στον Χριστό Ιησού».

Σχόλιο: Η ελληνική λέξη διάκονος που μεταφράζεται ως «διάκονος» (υπηρέτης στα αγγλικά και λειτουργός στα λατινικά) είναι ουδέτερη ως προς το φύλο και σημαίνει αυτός που εκτελεί τις εντολές του άλλου, δρομέας θελημάτων, συνοδός, βοηθός - είτε άνδρας είτε γυναίκα. (Thayer Greek Lexicon)

Σχόλιο: Ο Διάκονος ή οι παραλλαγές του χρησιμοποιούνται 28 φορές στην Καινή Διαθήκη, μία εκ των οποίων αναφέρεται στη Φοίβη (μια υπηρέτρια χωρίς ένδειξη ότι πληρούσε τις προϋποθέσεις που αναφέρονται παραπάνω) και δύο φορές ως διάκονος στο προς Φιλιππησίους 1:1.

Σχόλιο Οι Διάκονοι είναι υπηρέτες που κάνουν υπηρέτες δουλειά ή λειτουργία, όχι γραφείο ή θέση. Ο απλούστερος τρόπος για να ορίσετε το έργο ενός διάκονου είναι με την έννοια του υπηρέτη. Επομένως, κάθε χριστιανός είναι διάκονος. Εκείνοι που έχουν αυτά τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά χαρακτήρα (προσόντα) φαίνεται να βοηθούν εκείνους που προσέχουν την εκκλησία.

«Αν και ελπίζω να έρθω σύντομα κοντά σας, σας γράφω αυτές τις οδηγίες, ώστε, αν καθυστερήσω, να μάθετε πώς πρέπει να συμπεριφέρονται οι άνθρωποι στο σπίτι του Θεού, που είναι η εκκλησία του ζωντανού Θεού, ο πυλώνας και το θεμέλιο της αλήθειας. Πέρα από κάθε αμφιβολία, το μυστήριο της ευσέβειας είναι μεγάλο: εμφανίστηκε σε σώμα, δικαιώθηκε από το Πνεύμα, εθεάθη από αγγέλους, κηρύχθηκε μεταξύ των εθνών, πιστεύτηκε στον κόσμο, αναλήφθηκε σε δόξα». (1 Τιμόθεο 3:12-16)

Εγκαταλείποντας τον Χριστό

«Το Πνεύμα λέει ξεκάθαρα ότι σε μεταγενέστερους καιρούς κάποιοι θα εγκαταλείψουν την πίστη και θα ακολουθήσουν παραπλανητικά πνεύματα και πράγματα που διδάσκονται από δαίμονες. Τέτοιες διδασκαλίες προέρχονται από υποκριτικούς ψεύτες, των οποίων οι συνειδήσεις έχουν μαγειρευτεί σαν με καυτό σίδερο. Απαγορεύουν στους ανθρώπους να παντρεύονται και τους διατάσσουν να απέχουν από ορισμένες τροφές, τις

οποίες ο Θεός δημιούργησε για να τις δέχονται με ευχαριστία όσοι πιστεύουν και γνωρίζουν την αλήθεια. Διότι ό,τι δημιούργησε ο Θεός είναι καλό, και τίποτα δεν πρέπει να απορριφθεί αν ληφθεί με ευχαριστία, επειδή είναι αφιερωμένο με τον λόγο του Θεού και την προσευχή». (1 Τιμόθεο 4:1-5)

Υπηρέτες Γενικά

«Μην επιπλήττεις σκληρά έναν ηλικιωμένο άντρα, παρακίνησέ τον σαν να ήταν ο πατέρας σου». (1 Τιμόθεο 5:1)

«Να αντιμετωπίζετε τους νεότερους άνδρες ως αδέρφια, τις μεγαλύτερες γυναίκες ως μητέρες και τις νεότερες γυναίκες ως αδερφές, με απόλυτη αγνότητα». (1 Τιμόθεο 5:2)

«Δεν έχετε καμία σχέση με τους άθεους μύθους και τις ιστορίες των ηλικιωμένων συζύγων. μάλλον, εκπαιδεύστε τον εαυτό σας να είναι ευσεβής». (1 Τιμόθεο 5:7)

«Διότι η σωματική προπόνηση έχει κάποια αξία, αλλά η ευσέβεια έχει αξία για όλα τα πράγματα, υποσχόμενη και για την παρούσα ζωή και για τη μελλοντική ζωή». (1 Τιμόθεο 5:8)

«Βάλτε την ελπίδα σας στον ζωντανό Θεό, ο οποίος είναι ο Σωτήρας όλων των ανθρώπων, και ιδιαίτερα εκείνων που πιστεύουν». (1 Τιμόθεο 5:9)

«Αυστηρά χρεώστε και διδάξτε αυτά τα πράγματα. Μην αφήσεις κανέναν να σε υποτιμήσει επειδή είσαι νέος, αλλά δώσε παράδειγμα στους πιστούς στον λόγο, στη ζωή, στην αγάπη, στην πίστη και στην αγνότητα. Μέχρι να έρθω, αφοσιωθείτε στη δημόσια ανάγνωση της Γραφής, στο κήρυγμα και στη διδασκαλία. Μην παραμελείς το δώρο σου, το οποίο σου δόθηκε μέσω ενός προφητικού μηνύματος όταν το σώμα των πρεσβυτέρων έβαλε τα χέρια του πάνω σου». (1 Τιμόθεο 4:10-15)

«Να είστε επιμελείς σε αυτά τα θέματα. δώστε τον εαυτό σας ολοκληρωτικά σε αυτούς, ώστε όλοι να δουν την πρόοδό σας. Παρακολουθήστε προσεκτικά τη ζωή και το δόγμα σας. Επιμείνετε σε αυτά, γιατί αν το κάνετε, θα σώσετε και τον εαυτό σας και τους ακροατές σας». (1 Τιμόθεο 5:15-16)

«Σας παραγγέλνω, ενώπιον του Θεού και του Χριστού Ιησού και των εκλεκτών αγγέλων, να τηρείτε αυτές τις οδηγίες χωρίς μεροληψία και να μην κάνετε τίποτα από ευνοιοκρατία». (1 Τιμόθεο 5:21)

«Κρατήστε τον εαυτό σας αγνό». (1 Τιμόθεο 5:22)

«Μη βιάζεστε στην τοποθέτηση των χεριών και μη συμμετάσχετε στις αμαρτίες των άλλων». (1 Τιμόθεο 5:24)

«Οι αμαρτίες μερικών ανθρώπων είναι προφανείς, φτάνοντας στον τόπο της κρίσης μπροστά τους. Οι αμαρτίες των άλλων ακολουθούν πίσω τους. Με τον ίδιο τρόπο, οι καλές πράξεις είναι προφανείς και ακόμη και αυτές που δεν είναι δεν μπορούν να κρυφτούν». (1 Τιμόθεο 5:25)

Χήρες

Εάν μια χήρα έχει παιδιά ή εγγόνια, αυτά θα πρέπει πρώτα απ' όλα να μάθουν να εφαρμόζουν τη θρησκεία τους (η θρησκεία θα μπορούσε να είχε μεταφραστεί ως λατρεία ή σεβασμός) στην πράξη φροντίζοντας για τη δική τους οικογένεια και έτσι ανταποδίδοντας τους γονείς και τους παππούδες τους.

Η χήρα που έχει πραγματικά ανάγκη και έμεινε μόνη (με κανέναν που θα φροντίσει τις ανάγκες της) εναποθέτει την ελπίδα της στον Θεό και συνεχίζει νυχθημερόν να προσεύχεται και να ζητά βοήθεια από τον Θεό.

Μια χήρα που ζει για ευχαρίστηση είναι νεκρή ακόμα κι ενώ ζει (αυτές οι χήρες προφανώς δεν εναποθέτουν την ελπίδα τους στον Θεό).

Αν κάποιος δεν φροντίζει για τους συγγενείς του, και ιδιαίτερα για την άμεση οικογένειά του, έχει αρνηθεί την πίστη και είναι χειρότερος από άπιστο.

Καμία χήρα δεν μπορεί να μπει στον κατάλογο των χηρών, εκτός αν είναι άνω των εξήντα, είναι πιστή στον σύζυγό της και είναι γνωστή για τις καλές της πράξεις, όπως η ανατροφή παιδιών, η φιλοξενία, το πλούσιμο των ποδιών των αγίων, η βοήθεια σε μελάνες και αφοσιώνοντας τον εαυτό της σε κάθε είδους καλές πράξεις.

Όσο για τις νεότερες χήρες, μην τις βάζετε σε τέτοια λίστα. Γιατί όταν οι αισθησιακές τους επιθυμίες υπερνικήσουν την αφοσίωσή τους στον Χριστό, θέλουν να παντρευτούν. Έτσι, κρίνουν τον εαυτό τους, επειδή

αθέτησαν την πρώτη τους υπόσχεση. Εξάλλου, συνηθίζουν να είναι αδρανείς και να κυκλοφορούν από σπίτι σε σπίτι. Και όχι μόνο γίνονται τεμπέληδες, αλλά και κουτσομπόληδες και πολυάσχολοι, λέγοντας πράγματα που δεν πρέπει. Συμβουλευώ, λοιπόν, τις νεότερες χήρες να παντρευτούν, να κάνουν παιδιά, να διαχειρίζονται τα σπίτια τους και να μην δίνουν στον εχθρό καμία ευκαιρία για συκοφαντίες. Κάποιοι πράγματι έχουν ήδη απομακρυνθεί για να ακολουθήσουν τον Σατανά. (1 Τιμόθεο 5:1-15)

Αν κάποια γυναίκα που είναι πιστή έχει χήρες στην οικογένειά της, πρέπει να τις βοηθήσει και να μην επιβαρύνει την εκκλησία με αυτές, για να βοηθήσει η εκκλησία εκείνες τις χήρες που έχουν πραγματικά ανάγκη. (1 Τιμόθεο 5:16)

Οι χήρες συζητούνται σε

thebiblewayonline.com/HTML/widows.html.

Εργασία - Δουλεία και Απασχόληση

«Όλοι όσοι βρίσκονται κάτω από τον ζυγό της σκλαβιάς πρέπει να θεωρούν τους κυρίους τους άξιους πλήρους σεβασμού, ώστε να μην συκοφαντούν το όνομα του Θεού και η διδασκαλία μας. Όσοι έχουν πιστούς κυρίους δεν πρέπει να τους δείχνουν λιγότερο σεβασμό επειδή είναι αδέρφια. Αντίθετα, πρέπει να τους υπηρετούν ακόμα καλύτερα, γιατί όσοι ωφελούνται από την υπηρεσία τους είναι πιστοί και αγαπητοί τους. Αυτά είναι τα πράγματα που πρέπει να διδάξετε και να τα παροτρύνετε». (1 Τιμόθεο 6:1-2)

Σχόλιο: Όποια και αν είναι η κατάστασή σας στη ζωή, πρέπει να ζήσετε για να δοξάζετε τον Θεό. Οι εργαζόμενοι πρέπει να κάνουν τη δουλειά για την οποία είχαν απασχοληθεί και μετά περισσότερο - να κάνουν το παραπάνω μίλι.

Υλισμός

«Αν κάποιος διδάσκει ψεύτικα δόγματα και δεν συμφωνεί με την ορθή διδασκαλία του Κυρίου μας Ιησού Χριστού και με τη θεοσεβή διδασκαλία, είναι αλαζονικός και δεν καταλαβαίνει τίποτα. Έχει ανθυγιεινό ενδιαφέρον για διαμάχες και καυγάδες για λόγια που καταλήγουν σε φθόνο, διαμάχες, κακόβουλες συζητήσεις, κακές υποψίες και συνεχείς τριβές μεταξύ ανθρώπων διεφθαρμένου μυαλού, που έχουν κλέψει την αλήθεια και που πιστεύουν ότι η ευσέβεια είναι ένα μέσο για οικονομικό κέρδος.»

Σχόλιο: Υπάρχουν αδίστακτοι άντρες σε κάθε τομέα της ζωής. Επομένως, όλοι οι Χριστιανοί χρειάζεται να αναζητούν την αλήθεια από προσωπικές μελέτες της Αγίας Γραφής και συζητήσεις με πιστούς και έμπιστους συγχριστιανούς για να γνωρίζουν τον λόγο του Θεού προκειμένου να αντικρούσουν τις ψευδείς διδασκαλίες και να εκθέσουν τον δάσκαλο αυτών.

«Αλλά η ευσέβεια με την ικανοποίηση είναι μεγάλο κέρδος. Γιατί δεν φέραμε τίποτα στον κόσμο και δεν μπορούμε να πάρουμε τίποτα από αυτόν. Αλλά αν έχουμε φαγητό και ρούχα, θα αρκεστούμε σε αυτό. Οι άνθρωποι που θέλουν να πλουτίσουν πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα και σε πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες που βυθίζουν τους ανθρώπους στην καταστροφή και την καταστροφή. Γιατί η αγάπη για το χρήμα είναι η ρίζα κάθε είδους κακού. Μερικοί άνθρωποι, πρόθυμοι για χρήματα, έχουν περιπλανηθεί από την πίστη και διαπέρασαν τον εαυτό τους με πολλές θλίψεις. Φύγε από όλα αυτά και επιδίωξε τη δικαιοσύνη, την ευσέβεια, την πίστη, την αγάπη, την υπομονή και την πραότητα». (1 Τιμόθεο 6:3-11)

«Πολεμήστε τον καλό αγώνα της πίστεως. Κρατήστε την αιώνια ζωή στην οποία κληθήκατε όταν κάνατε την καλή σας ομολογία παρουσία πολλών μαρτύρων. Ενώπιον του Θεού, που δίνει ζωή σε όλα, και του Χριστού Ιησού, που ενώ μαρτύρησε ενώπιον του Πόντιου Πιλάτου έκανε την καλή ομολογία, σας παρακαλώ να τηρείτε αυτήν την εντολή χωρίς ίχνη ή μομφή μέχρι την εμφάνιση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που ο Θεός θα φέρει στον καιρό του — τον Θεό, τον ευλογημένο και μοναδικό Κυβερνήτη, τον Βασιλιά των βασιλιάδων και Κύριο των κυρίων, που μόνος του είναι αθάνατος και που ζει σε απρόσιτο φως, τον οποίο κανείς δεν έχει δει ούτε μπορεί να δει. Του είναι τιμή και δύναμη για πάντα». (1 Τιμ 6:10-12)

«Παράγγειλε αυτούς που είναι πλούσιοι σε αυτόν τον κόσμο να μην είναι αλαζονικοί ούτε να ελπίζουν στον πλούτο, που είναι τόσο αβέβαιο, αλλά να εναποθέτουν την ελπίδα τους στον Θεό, ο οποίος μας παρέχει πλούσια τα πάντα για την απόλαυσή μας. Πρόσταξέ τους να κάνουν καλό, να είναι πλούσιοι σε καλές πράξεις και να είναι γενναιόδωροι και πρόθυμοι να μοιράζονται. Με αυτόν τον τρόπο θα συγκεντρώσουν θησαυρούς για τον εαυτό τους ως σταθερό θεμέλιο για την επόμενη εποχή, ώστε να μπορέσουν να πάρουν τη ζωή που είναι αληθινή ζωή». (1 Τιμ 6:11-19)

«Προφυλάξτε ό,τι σας έχει εμπιστευτεί. Απομακρυνθείτε από την άθρη φλυαρία και τις αντιτιθέμενες ιδέες αυτού που λανθασμένα αποκαλείται γνώση, που κάποιοι έχουν ομολογήσει και με αυτόν τον τρόπο έχουν περιπλανηθεί από την πίστη».

Βασικά σημεία από το 1 Timothy

- Μερικοί Χριστιανοί ναυάγησαν και εγκατέλειψαν την πίστη τους – ο Σατανάς νίκησε.
- Η εξωτερική εμφάνιση κάποιου δεν πρέπει να επικαλείται λάγνες επιθυμίες.
- Οι Χριστιανοί πρέπει να γνωρίζουν τον τύπο της πνευματικής ζωής που ζουν οι ποιμένες τους (φύλακες, φρουροί) για να είναι πρόθυμοι να ακολουθήσουν (να αναγνωρίσουν τη φωνή τους).
- Όλοι οι Χριστιανοί είναι υπηρέτες με λειτουργίες που είναι ευάρεστες στον Θεό.
- Οι Ποιμένες πρέπει να εξοπλίσουν όλους τους Χριστιανούς που συναθροίζονται μαζί τους στη γνώση του Χριστού και των διδασκαλιών Του, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν ψεύτικες διδασκαλίες.

Ερώτηση – Εφόσον η ελληνική λέξη διάκονος σημαίνει υπηρέτης, ποιος είναι ο υπηρέτης μέσα στις εκκλησίες και τι πρέπει να κάνουν;

2 ΤΙΜΟΘΕΥ

Παύλος

Στον Τιμόθεο, το αγαπημένο μου παιδί:

«Λαχτάρω να σε δω, για να γεμίσω χαρά. Θυμάμαι την ειλικρινή σας πίστη, μια πίστη που κατοικούσε πρώτα στη γιαγιά σας Λοίς και στη μητέρα σας Ευνίκη και τώρα, είμαι σίγουρος, κατοικεί και σε εσάς. Για το λόγο αυτό, σας υπενθυμίζω να πυροδοτήσετε το δώρο του Θεού, που είναι μέσα σας μέσω της τοποθέτησης των χεριών μου, γιατί ο Θεός μας έδωσε ένα πνεύμα όχι φόβου, αλλά δύναμης και αγάπης και εγκράτειας. Μην ντρέπεστε λοιπόν για τη μαρτυρία για τον Κύριο μας, ούτε για εμένα τον αιχμάλωτό του, αλλά συμμετάσχετε στα βάσανα για το ευαγγέλιο με τη δύναμη του Θεού, που μας έσωσε και μας κάλεσε σε άγια κλήση, όχι για τα έργα μας αλλά για τον δικό του σκοπό και τη χάρη, που μας έδωσε εν Χριστώ Ιησού πριν αρχίσουν οι αιώνες, και που τώρα φανερώθηκε με την εμφάνιση του Σωτήρα μας Χριστού Ιησού, που κατάργησε τον θάνατο και έφερε στο φως τη ζωή και την αθανασία μέσω του ευαγγελίου, για το οποίο διορίστηκα ιεροκήρυκας και

απόστολος και δάσκαλος, γι' αυτό και υποφέρω όπως και εγώ. Αλλά δεν ντρέπομαι, γιατί ξέρω ποιον πίστεψα, και είμαι πεπεισμένος ότι είναι σε θέση να φυλάξει μέχρι εκείνη την ημέρα ό,τι μου έχει εμπιστευτεί. Ακολουθήστε το πρότυπο των υγιών λέξεων που ακούσατε από εμένα, στην πίστη και την αγάπη που είναι στον Χριστό Ιησού. Με το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα μας, φυλάξτε την καλή κατάθεση που σας εμπιστευτήκαν». (2 Τιμόθεο 1:4-14) στην πίστη και την αγάπη που είναι στον Χριστό Ιησού. Με το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα μας, φυλάξτε την καλή κατάθεση που σας εμπιστευτήκαν». (2 Τιμόθεο 1:4-14) στην πίστη και την αγάπη που είναι στον Χριστό Ιησού. Με το Άγιο Πνεύμα που κατοικεί μέσα μας, φυλάξτε την καλή κατάθεση που σας εμπιστευτήκαν». (2 Τιμόθεο 1:4-14)

«Όλοι όσοι είναι στην Ασία απομακρύνθηκαν από εμένα, μεταξύ των οποίων είναι ο Φύγελος και ο Ερμογένης. Είθε ο Κύριος να δώσει έλεος στο σπιτικό του Ονησιφόρου, γιατί συχνά με αναζωογονούσε και δεν ντρέποταν για τις αλυσίδες μου, αλλά όταν έφτασε στη Ρώμη με έψαξε ένθερμα και με βρήκε — ας του δώσει ο Κύριος να βρει έλεος από τον Κύριο εκείνη την ημέρα! — και γνωρίζετε καλά όλες τις υπηρεσίες που πρόσφερε στην Έφεσο». (2 Τιμόθεο 1:15-18)

Ένας καλός στρατιώτης του Χριστού Ιησού
«Ενισχύστε από αυτά που ακούσατε από εμένα παρουσία πολλών μαρτύρων. Αναθέστε αυτά που ακούσατε από εμένα σε πιστούς ανθρώπους που θα μπορούν να διδάξουν και άλλους. Συμμετάσχετε στα βάσανα ως καλός στρατιώτης του Χριστού Ιησού. Κανένας στρατιώτης δεν μπλέκεται σε πολιτικούς σκοπούς, αφού σκοπός του είναι να ευχαριστήσει αυτόν που τον στρατολόγησε».

«Ένας αθλητής δεν στέφεται αν δεν αγωνιστεί σύμφωνα με τους κανόνες».

«Ο σκληρά εργαζόμενος αγρότης πρέπει να έχει το πρώτο μερίδιο των καλλιεργειών».

«Θυμηθείτε τον Ιησού Χριστό, τον αναστημένο από τους νεκρούς, τον απόγονο του Δαβίδ, όπως κηρύχθηκε στο ευαγγέλιό μου, για το οποίο υποφέρω, δεμένος με αλυσίδες ως εγκληματίας. Αλλά ο λόγος του Θεού δεν είναι δεσμευμένος! Υπομένω τα πάντα για χάρη των εκλεκτών, για να αποκτήσουν και αυτοί τη σωτηρία που είναι εν Χριστώ Ιησού με αιώνια δόξα». (2 Τιμόθεο 2:8-10)

Πεπρωμένο Πιστών και Άπιστων

Όσοι έχουν πεθάνει μαζί του, θα ζήσουμε και εμείς μαζί του.

- Αν αντέξουμε, θα βασιλέψουμε και μαζί του.
- Αν τον αρνηθούμε, θα μας αρνηθεί κι αυτός.
- αν είμαστε άπιστοι, παραμένει πιστός—γιατί δεν μπορεί να αρνηθεί τον εαυτό του.

Οδηγίες προς τους υπηρέτες του Θεού

«Υπενθύμισέ τους αυτά τα πράγματα και πρόσταξέ τους ενώπιον του Θεού να μην μαλώνουν για λόγια, που δεν κάνουν καλό, αλλά μόνο καταστρέφουν τους ακροατές».

Σχόλιο: Ο καυγάς για τις λέξεις συμβαίνει σήμερα ίσως λόγω των επιπέδων γνώσης, του περιβάλλοντος, των εργασιακών εμπειριών και της ικανότητας που έχουν ως αποτέλεσμα διαφορετικές ερμηνείες, καμία από τις οποίες μπορεί να μην είναι σωστή. Ο καυγάς φαίνεται να είναι μια απροθυμία να εξετάσουμε και να συζητήσουμε τις διαφορές στη σημασία κάποιας λέξης και με την απαίτηση ότι η κατανόησή μου είναι η μόνη σημασία.

«Κάνε ό,τι καλύτερο μπορείς για να παρουσιάσεις τον εαυτό σου στον Θεό ως έναν εγκεκριμένο, έναν εργάτη που δεν χρειάζεται να ντρέπεται, που χειρίζεται σωστά τον λόγο της αλήθειας».

«Αποφύγετε την ασεβή φλυαρία, γιατί θα οδηγήσει τους ανθρώπους σε ολοένα και περισσότερη ασέβεια και η ομιλία τους θα εξαπλωθεί σαν γάγγραινα. Ανάμεσά τους ο Υμέναιος και ο Φιλήτος, που έχουν παρεκτραπεί από την αλήθεια, λέγοντας ότι η ανάσταση έχει ήδη γίνει. Αναστατώνουν την πίστη ορισμένων».

«Το σταθερό θεμέλιο του Θεού στέκεται και φέρει αυτή τη σφραγίδα: «Ο Κύριος γνωρίζει αυτούς που είναι δικοί του» και «Ας φύγει από την ανομία όποιος ονομάζει το όνομα του Κυρίου».

«Τώρα σε ένα μεγάλο σπίτι δεν υπάρχουν μόνο χρυσά και ασημένια αγγεία, αλλά και ξύλινα και πήλινα, άλλα για τιμητική χρήση, άλλα για άτιμη. Επομένως, αν κάποιος καθαρίσει τον εαυτό του από το άτιμο, θα είναι ένα σκεύος για τιμητική χρήση, ξεχωριστό ως ιερό, χρήσιμο στον κύριο του σπιτιού, έτοιμο για κάθε καλό έργο».

«Φεύγετε από τα νεανικά πάθη και επιδιώκετε τη δικαιοσύνη, την πίστη, την αγάπη και την ειρήνη, μαζί

με εκείνους που επικαλούνται τον Κύριο από καθαρή καρδιά».

«Δεν έχετε καμία σχέση με ανόητες, αδαείς διαμάχες. Ξέρεις ότι γεννούν καυγάδες. Ο δούλος του Κυρίου δεν πρέπει να είναι εριστικός αλλά ευγενικός με όλους, ικανός να διδάσκει, να υπομένει υπομονετικά το κακό, να διορθώνει τους αντιπάλους του με πραότητα. Ο Θεός μπορεί ίσως να τους δώσει μετάνοια που θα οδηγήσει στη γνώση της αλήθειας και μπορεί να ξεφύγουν από την παγίδα του διαβόλου, αφού αιχμαλωτιστούν από αυτόν για να κάνουν το θέλημά του». (2 Τιμόθεο 2:11-26)

Προειδοποίηση για δύσκολες στιγμές

«Αλλά καταλάβετε αυτό, τις τελευταίες μέρες θα έρθουν δύσκολες στιγμές. Διότι οι άνθρωποι θα είναι λάτρες του εαυτού, λάτρες του χρήματος, περήφανοι, αλαζονικοί, υβριστές, ανυπάκουοι στους γονείς τους, αγάριστοι, ανίεροι, άκαρδοι, ακαταπόνητοι, συκοφάντες, χωρίς αυτοέλεγχο, βάνανσοι, δεν αγαπούν το καλό, προδοτικοί, απερίσκεπτοι, πρησμένοι με έπαρση, λάτρες της ηδονής παρά λάτρες του Θεού, που έχουν την εμφάνιση της ευσεβείας, αλλά αρνούνται τη δύναμή της. Αποφύγετε τέτοιους ανθρώπους. Διότι ανάμεσά τους είναι εκείνοι που σέρνονται στα σπίτια και αιχμαλωτίζουν αδύναμες γυναίκες, φορτωμένες με αμαρτίες και παραπλανημένες από διάφορα πάθη, πάντα μαθαίνοντας και ποτέ δεν μπορούν να φτάσουν σε γνώση της αλήθειας. Όπως ο Jannes και ο Jambres αντιτάχθηκαν στον Μωυσή, έτσι και αυτοί οι άνδρες αντιτίθενται στην αλήθεια, άνθρωποι διεφθαρμένοι στο μυαλό και αποκλεισμένοι ως προς την πίστη. Αλλά δεν θα φτάσουν πολύ μακριά, γιατί η ανοησία τους θα είναι ξεκάθαρη σε όλους, όπως ήταν και εκείνη των δύο ανδρών». (2 Τιμόθεο 3:1-9)

Δίωξη να έρθει

«Εσύ, όμως, ακολούθησες τη διδασκαλία μου, τη διαγωγή μου, τον σκοπό μου στη ζωή, την πίστη μου, την υπομονή μου, την αγάπη μου, την σταθερότητά μου, τους διωγμούς και τα βάσανα που μου συνέβησαν στην Αντιόχεια, στο Ικόνιο και στα Λύστρα - διωγμοί Άντεξα? όμως από όλους αυτούς ο Κύριος με έσωσε. Πράγματι, όλοι όσοι επιθυμούν να ζήσουν μια ευσεβή ζωή εν Χριστώ Ιησού θα διωχθούν, ενώ οι κακοί άνθρωποι και οι απατεώνες θα πάνε από το κακό στο χειρότερο, εξαπατώντας και εξαπατούμενοι». (2 Τιμόθεο 3:10-13)

Γνώση Βιβλικών Διδασκαλιών

«Όσο για εσένα, συνέχισε σε αυτά που έμαθες και πιστεύεις ακράδαντα, γνωρίζοντας από ποιον τα έμαθες και πώς από παιδική ηλικία γνώρισες τα ιερά συγγράμματα, τα οποία μπορούν να σε κάνουν σοφό για σωτηρία μέσω της πίστης στον Χριστό Ιησού.»

«Όλη η Γραφή εκπνέεται από τον Θεό και είναι ωφέλιμη για διδασκαλία, επίπληξη, διόρθωση και εκπαίδευση στη δικαιοσύνη, ώστε ο άνθρωπος του Θεού να είναι ικανός, εξοπλισμένος για κάθε καλό έργο». (2 Τιμόθεο 3:14-17)

Σχόλιο: Κατά τη διάρκεια του χρόνου που ο Παύλος έγραψε στον Τιμόθεο, «όλη η γραφή» ήταν οι Εβδομήκοντα, η ελληνική μετάφραση της Εβραϊκής/Αραμαϊκής Παλαιάς Διαθήκης.

Κήρυξε τον Λόγο

«Σας παρακαλώ ενώπιον του Θεού και του Χριστού Ιησού, που θα κρίνει τους ζωντανούς και τους νεκρούς, και με την εμφάνισή του και τη βασιλεία του: κήρυξε τον λόγο (Ευαγγέλιο - εξιλεωτική θυσία, ταφή, ανάσταση και ανάληψη) να είσαι έτοιμος σε σεζόν και εκτός εποχής? επίπληξε, επίπληξε και παρότρυνε, με πλήρη υπομονή και διδασκαλία». (2 Τιμόθεο 4:1-2)

Σχόλιο: Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός. (Ιωάννης 1:1) Επομένως, αυτός που κηρύττει τον Λόγο κηρύττει τον Χριστό - την εξιλεωτική θυσία, την ταφή, την ανάσταση και την ανάληψή Του.

«Διότι έρχεται η ώρα που οι άνθρωποι δεν θα αντέξουν τη σωστή διδασκαλία, αλλά έχοντας αυτιά που φαγούρα θα συγκεντρώσουν για τον εαυτό τους δασκάλους που να ταιριάζουν με τα δικά τους πάθη, και θα απομακρυνθούν από το να ακούν την αλήθεια και θα περιπλανηθούν στους μύθους. Όσο για εσένα, να είσαι πάντα νηφάλιος, να υπομένεις τα βάσανα, να κάνεις το έργο του ευαγγελιστή, να εκτελείς τη διακονία σου». (2 Τιμόθεο 4:3-5)

Τελικές Μέρες του Παύλου

«Διότι ήδη εκχύνομαι ως προσφορά ποτού, και ήρθε η ώρα της αναχώρησής μου. Έχω κάνει τον καλό αγώνα, έχω τελειώσει τον αγώνα, έχω κρατήσει την πίστη. Στο εξής υπάρχει για μένα το στεφάνι της δικαιοσύνης, που ο Κύριος, ο δίκαιος κριτής, θα μου απονεμίσει εκείνη την Ημέρα, και όχι μόνο σε μένα αλλά και σε όλους όσους αγάπησαν την εμφάνισή του.

«Κάνε ό,τι μπορείς για να έρθεις σε μένα σύντομα. Γιατί ο Δημάς, ερωτευμένος με αυτόν τον κόσμο, με εγκατέλειψε και πήγε στη Θεσσαλονίκη. Ο Κρεσένος έχει πάει στη Γαλατία, ο Τίτος στη Δαλματία. Ο Λουκ μόνος είναι μαζί μου. Πάρτε τον Μάρκο και φέρτε τον μαζί σας, γιατί μου είναι πολύ χρήσιμος για διακονία. Τον Τυχικό έστειλα στην Έφεσο. Όταν έρθεις, φέρε τον μανδύα που άφησα με τον Κάρπο στην Τρωάδα, και τα βιβλία και πάνω απ' όλα τις περγαμηνές».

«Ο Αλέξανδρος ο χαλκουργός μου έκανε μεγάλο κακό. ο Κύριος θα του ανταποδώσει σύμφωνα με τις πράξεις του. Προσέχετε τον ίδιο, γιατί αντιτάχθηκε σθεναρά στο μήνυμά μας».

«Στην πρώτη μου άμυνα κανείς δεν ήρθε να με σταθεί δίπλα μου, αλλά όλοι με εγκατέλειψαν. Μακάρι να μην τους χρεωθεί! Αλλά ο Κύριος στάθηκε δίπλα μου και με ενίσχυσε, ώστε μέσω μένα να διακηρυχθεί πλήρως το μήνυμα και να το ακούσουν όλοι οι Εθνικοί. Έτσι, λύθηκα από το στόμα του λιονταριού. Ο Κύριος θα με σώσει από κάθε κακή πράξη και θα με φέρει με ασφάλεια στο ουράνιο βασίλειό του. Σ' αυτόν η δόξα στους αιώνες των αιώνων».

«Κάνε ό,τι μπορείς για να έρθεις πριν τον χειμώνα. Ο Κύριος να είναι με το πνεύμα σου. Η χάρη να είναι μαζί σας.» (2 Τιμόθεο 4:6-22)

Βασικά σημεία από το 2 Timothy

- Αναθέστε αυτά που ακούσατε από εμένα σε πιστούς άνδρες που θα μπορούν να διδάξουν τους άλλους.
- Οι υπηρέτες του Θεού πρέπει να προετοιμαστούν για το Έργο Του και να είναι υπομονετικοί, περιμένοντας τον Λόγο Του να βλαστήσει και να αναπτυχθεί.
- Ο Παράδεισος είναι το πεπρωμένο εκείνων που είναι εν Χριστώ.
- Οι άπιστοι που επιστρέφουν σε μια εγκόσμια ζωή θα στερηθούν τον Παράδεισο.
- Οι υπηρέτες πρέπει να κηρύξουν τον Χριστό - την εξιλεωτική θυσία, την ταφή, την ανάσταση και την ανάληψή Του.
- Ετοιμαστείτε για τις τελευταίες σας μέρες στη γη.

Ερώτηση - Ποιο είναι το αποτέλεσμα των ασεβών φλυαριών και τσακωμών μέσα στην εκκλησία;

Ο Παύλος έστειλε τον Τίτο στην Κρήτη για να ολοκληρώσει τα πράγματα που δεν είχαν τελειώσει όταν έφυγαν.

Πρεσβύτεροι, Επίσκοποι και Ποιμένες

«Ο λόγος που σας άφησα στην Κρήτη ήταν για να διορθώσετε ό,τι έμεινε ημιτελές και να διορίσετε πρεσβυτέρους σε κάθε πόλη, όπως σας διέταξα. Ένας πρεσβύτερος πρέπει να είναι άμεμπτος, ο σύζυγος μόνο μιας συζύγου, ένας άντρας του οποίου τα παιδιά πιστεύουν και δεν είναι ανοιχτοί στην κατηγορία ότι είναι άγριος και ανυπάκουος. Εφόσον σε έναν επίσκοπο έχει ανατεθεί το έργο του Θεού, πρέπει να είναι άμεμπτος — όχι αυταρχικός, όχι βιαστικός, να μην έχει μεθύσι, να μην είναι βίαιος, να μην επιδιώκει ανέντιμο κέρδος. Μάλλον πρέπει να είναι φιλόξενος, αυτός που αγαπά το καλό, που είναι εγκρατής, ευθύς, άγιος και πειθαρχημένος. Πρέπει να τηρεί σταθερά το αξιόπιστο μήνυμα όπως έχει διδαχτεί, ώστε να μπορεί να ενθαρρύνει τους άλλους με ορθό δόγμα και να διανεύδει όσους αντιτίθενται σε αυτό». (Τίτος 1:5-9)
Επίσης καταγράφεται στο 1 Τιμόθεο 3.

Επαναστατικοί άνθρωποι

«Υπάρχουν πολλοί επαναστατικοί άνθρωποι, απλοί ομιλητές και απατεώνες. Πρέπει να φιμωθούν, γιατί καταστρέφουν ολόκληρα νοικοκυριά διδάσκοντας πράγματα για χάρη του ανέντιμου κέρδους. Γι' αυτό, επιπλήξτε τους έντονα, ώστε να είναι υγιείς στην πίστη τους και να μην δίνουν σημασία στους εβραϊκούς μύθους ή στις εντολές εκείνων που απορρίπτουν την αλήθεια. Για τους αγνούς, όλα τα πράγματα είναι αγνά, αλλά για εκείνους που είναι διεφθαρμένοι και δεν πιστεύουν, τίποτα δεν είναι αγνό. Στην πραγματικότητα, τόσο το μυαλό όσο και η συνειδησή τους είναι διεφθαρμένα. Ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν τον Θεό, αλλά με τις πράξεις τους τον αρνούνται. Είναι απεχθή, ανυπάκουοι και ανίκανοι να κάνουν οτιδήποτε καλό». (Τίτος 1:10-16)

Διδάσκω

«Οι ηλικιωμένοι πρέπει να είναι νηφάλιοι, αξιοπρεπείς, εγκρατείς, υγιείς στην πίστη, στην αγάπη και στη σταθερότητα».

«Οι ηλικιωμένες γυναίκες πρέπει να είναι ευλαβείς στη συμπεριφορά τους, όχι συκοφάντες ή σκλάβες του πολύ κρασιού. Πρέπει να διδάξουν και να εκπαιδεύσουν τις νεαρές γυναίκες:

- να αγαπούν τους συζύγους και τα παιδιά τους.
- να είσαι αυτοέλεγχος, αγνός, να δουλεύεις στο σπίτι, ευγενικός.
- υποτακτικοί στους συζύγους τους, για να μην υβριστεί ο λόγος του Θεού.

«Οι νεότεροι άνδρες πρέπει να έχουν αυτοέλεγχο».

«Οι σκλάβοι πρέπει να είναι υποτακτικοί στους κυρίους τους σε όλα. πρέπει να είναι ευάρεστα, να μην ερίζουν, να μην κλέβουν, αλλά να δείχνουν κάθε καλή πίστη, ώστε σε όλα να κοσμούν τη διδασκαλία του Θεού Σωτήρα μας». (Τίτος 2)

«Δείξε τον εαυτό σου από κάθε άποψη ότι είσαι υπόδειγμα καλών έργων και στη διδασκαλία σου δείξε ακεραιότητα, αξιοπρέπεια και ορθό λόγο που δεν μπορεί να καταδικαστεί, ώστε ο αντίπαλος να ντροπιαστεί, χωρίς να πει τίποτα κακό για εμάς».

Θυμίστε τους αδελφούς

«Να είστε υποταγμένοι στους άρχοντες και στις αρχές, να είστε υπάκουοι, να είστε έτοιμοι για κάθε καλό έργο, να μην μιλάτε άσχημα για κανέναν, να αποφεύγετε τις φιλονικίες, να είστε ευγενικοί και να δείχνετε τέλεια ευγένεια προς όλους τους ανθρώπους. Γιατί εμείς οι ίδιοι ήμασταν κάποτε ανόητοι, ανυπάκουοι, παρασυρμένοι, δούλοι σε διάφορα πάθη και απολαύσεις, περνούσαμε τις μέρες μας με κακία και φθόνο, μισούμενοι από τους άλλους και μισώντας ο ένας τον άλλον. Όταν όμως εμφανίστηκε η καλοσύνη και η στοργική καλοσύνη του Θεού του Σωτήρα μας, μας έσωσε, όχι για έργα που έγιναν από εμάς με δικαιοσύνη, αλλά σύμφωνα με το δικό του έλεος, με το πλούσιμο της αναγέννησης και της ανανέωσης του Αγίου Πνεύματος, το οποίο εξέδωσε πάνω μας πλουσιοπάροχα μέσω του Ιησού Χριστού του Σωτήρα μας, για να δικαιωθούμε με τη χάρη του να γίνουμε κληρονόμοι σύμφωνα με την ελπίδα της αιώνιας ζωής».

«Προσέξτε να αφοσιωθούν σε καλά έργα. Αυτά τα πράγματα είναι εξαιρετικά και κερδοφόρα για τους ανθρώπους».

«Αποφύγετε τις ανόητες αντιπαραθέσεις, τις γενεαλογίες, τις διχόνοιες και τις διαμάχες για το νόμο, γιατί είναι ασύμφωρες και άχρηστες. Όσο για ένα άτομο που προκαλεί διχασμό, αφού τον προειδοποιήσει μία και μετά δύο φορές, δεν έχει καμία σχέση μαζί του,

γνωρίζοντας ότι ένα τέτοιο άτομο είναι στρεβλό και αμαρτωλό. αυτοκαταδικάζεται». (Τίτος 3:1-14)

Πρεσβύτεροι, Επίσκοποι και Ποιμένες

Αυτοί οι αγγλικοί όροι προέρχονται από τις ελληνικές λέξεις:

ποιμεν - τροφοδότης και προστάτης από κινδύνους, eepiskopees, φύλακας φύλακας, φρουρός, αυτός που ειδοποιεί για εκκρεμή κίνδυνο, επιβλέπει ή παρακολουθεί.

πρεσβυτέρος- επίθετο που δηλώνει ηλικιωμένους πνευματικούς άνδρες.

Προσόντα χαρακτήρα	Πιθανό νόημα
κρατήστε σταθερά το μήνυμα	να είσαι πιστός στον Χριστό και να γνωρίζεις Αυτόν και τις διδασκαλίες των αποστόλων Του
υπεράνω μομφής	δεν είναι ανοιχτό σε μομφές
καλή φήμη, άμεμπτος	καλή φήμη με τους ξένους
ο σύζυγος μιας γυναίκας	όχι πολύγαμος
εγκρατής, νηφάλιος	χρησιμοποιεί ορθή κρίση
αυτοελεγχόμενος πειθαρχημένος	πειθαρχημένος, όχι χαλαρό κανόνι
αξιοσέβαστος	τακτοποιημένη, καλή συμπεριφορά
φιλόξενος	φροντίζει για τις ανάγκες των άλλων
ικανός να διδάξει (art KJV)	ισχυρή στην επικοινωνία
δεν δίνεται στη μέθη	μην πίνεις υπερβολικά κανέναν καβγατζής
όχι επιθετικός (βίαιος)	δεν είναι μαχητικός ή γρήγορος
ευγενής	ευγενικός και ευγενικός με τους άλλους
όχι καβγάς	δεν αμφισβητείται, δεν διαφωνεί
όχι άπληστοι	δεν βάζει πρώτα τα υλικά πράγματα
να διαχειριστεί τη δική του οικογένεια	Η οικογένεια ζει μέσα στο εισόδημα όχι σπάταλος

να μην είναι πρόσφατη μετατροπή	χρειάζεται να αντιμετωπίσει δοκιμασίες ως Χριστιανός
τα παιδιά δεν είναι ανοιχτά στην κατηγορία ότι είναι άγρια και ανυπάκουα	παιδιά όχι επαναστάτες είτε είναι χριστιανοί είτε όχι

Σχόλιο: Κανένας από τους παραπάνω χαρακτήρες ή προσόντα δεν αφορά τη λήψη αποφάσεων για το εκκλησιαστικό όργανο.

Σχόλιο: Οι αποφάσεις πρέπει να λαμβάνονται από ολόκληρο το εκκλησιαστικό σώμα αντί να ανατίθενται σε άλλους.

«Ίσως η κατανόηση του ποιμένα των προβάτων και των κατσικιών θα βοηθήσει στην κατανόηση της λειτουργίας του ποιμένα πνευματικών προβάτων».

«Ένας καλός βοσκός φροντίζει τα πρόβατά του και θέλει να αναλάβει την ευθύνη της ευημερίας τους. Θα είναι συνεχώς μαζί τους καλώντας τους με το όνομά τους γιατί πρέπει να αναγνωρίσουν τη φωνή του για να ακολουθήσουν. Είναι δική του ευθύνη να εντοπίζει βοσκοτόπια κοντά σε ακίνητα ή αργά κινούμενα νερά και μακριά από κίνδυνο. Πρέπει να γνωρίζει και να απομακρύνει τα τοξικά φυτά στα βοσκοτόπια, ώστε να μην μπορούν να τα φάνε και να αρρωστήσουν και να πεθάνουν. Πρέπει να είναι σωματικά δυνατός για να τα προστατεύει από κλέφτες και αρπακτικά. Δεν είναι δουλειά για όποιον χρειάζεται απλώς δουλειά ή χρήματα. Θυμηθείτε τον 23 Ψαλμό του Δαβίδ "Ο Κύριος είναι ο ποιμένας μου· δεν θα μείνω. Με βάζει να ξαπλώνω σε καταπράσινα βοσκοτόπια. Με οδηγεί δίπλα σε ήρεμα νερά... Ετοιμάζεις τραπέζι μπροστά μου ενώπιον των εχθρών μου." ΤΟΝ εμπιστεύομαι γιατί ΑΥΤΟΣ με φροντίζει!»

«Από την άλλη πλευρά, οι κασίκες είναι ανεξάρτητες, περίεργες και δύσκολες στο κοπάδι, ενώ τα πρόβατα είναι οπαδοί και χρειάζονται συνεχή φροντίδα και προστασία».

Οι πνευματικοί ποιμένες, οι φύλακες, οι φρουροί ή οι φρουροί χρειάζονται:

1. Μια στενή σχέση με τον Θεό και όσους βρίσκονται στο Σώμα του Χριστού.
2. Καλή γνώση και κατανόηση των διδασκαλιών του Χριστού και του δόγματος (διδασκαλία) των αποστόλων Του για να προετοιμάσει τους

Χριστιανούς για διακονία, υπηρεσία, για να τους φέρει σε ωριμότητα στη φύση του Θεού.

3. Ικανότητα αναγνώρισης ψευδών διδασκαλιών και παροχή ευκαιρίας σε όσους βρίσκονται υπό τη φροντίδα τους να μάθουν, να αναγνωρίσουν και να αποκτήσουν ικανότητα να αντικρούουν τέτοιες διδασκαλίες. (Για παράδειγμα, στην εποχή τους μια επικρατούσα διδασκαλία ήταν ότι κάθε σάρκα είναι κακό. Ο Ιησούς δεν θα μπορούσε να είναι σε κακή ανθρώπινη σάρκα· επομένως, ήταν απλώς ένα φάντασμα - ο Γνωστικισμός.
4. Γνώση της διαφοράς μεταξύ μιας γνώμης και μιας ψευδούς διδασκαλίας.
5. Ικανότητα να οδηγείτε χωρίς να επιβάλλετε την προσωπική σας γνώμη στους άλλους.
6. Εξοπλισμένο με πνευματικά εργαλεία που απαιτούνται για την εκτέλεση των ποιμαντικών λειτουργιών και την επάρκεια χρήσης τους. π.χ., υπομονή - να μην πετάξετε από τη λαβή ή να μην κρίνετε γρήγορα. αλλά ευγενικός όταν εκφράζεις ανησυχίες. όχι μαχητικό, ούτε χαλαρό κανόνι, ούτε αμφιλεγόμενο.
7. Η επιθυμία να προστατέψεις τα αδέρφια σου ακόμα κι αν σου κοστίζει τη ζωή.
8. Ικανότητα αποτελεσματικής επικοινωνίας. (Ελληνικός διδακτικός επιδέξιος στη διδασκαλία -Thayer)

Λειτουργίες Έργα Ποιμένων

1. Διδάξτε, τροφοδοτήστε, εξοπλίστε και ωριμάστε.
2. Προτρέπετε, νουθετείτε, εποικοδομείτε και ενισχύετε.
3. Καταδικάστε ψεύτικους δασκάλους και τις ψευδείς διδασκαλίες τους, όπως:
 - a. Αυτός που αρνείται τον Χριστό ως Θεό στο ανθρώπινο σώμα.
 - b. Σώζεται κανείς χωρίς να καθαριστεί από το αίμα του Χριστού.
 - c. Η σωτηρία λαμβάνεται, κερδίζεται, από αυτά που επιτυγχάνει ένας άνθρωπος.
4. Προωθήστε την ενότητα και την αρμονία.
5. Παρηγορήστε τους αδύναμους και άρρωστους (σωματικά αλλά πρωτίστως πνευματικά).
6. Αναζητήστε και αποκαταστήστε αυτούς που έχουν παρασυρθεί ή απομακρύνονται.

7. Προσευχηθείτε για τον εαυτό σας, αυτούς που βρίσκονται υπό τη φροντίδα σας και τους χαμένους.
8. Προειδοποιήστε για κινδύνους που ελλοχεύουν στο μονοπάτι της ζωής.
9. Προετοιμάστε τους αγίους του Θεού για εργασία υπηρεσίας (δείξτε & πείτε).
(1 Τιμόθεο 3:2-7· Τίτο 1:6-11· 1 Πέτρου 5:2-4· Πράξεις: 20:28-30· Εφεσίους 4:11-15· Ιεζεκιήλ 34:2-5· 1 Θεσσαλονικείς 5: 12-14· Ιάκωβος 5:14 και Λουκάς 15:3)

Σχόλιο: Η λέξη «έργο» – από την ελληνική λέξη έργου – σημαίνει πράξη, πράξη, λειτουργία. Δεν είναι γραφείο ή θέση.

Λειτουργίες από τις οποίες πρέπει να απέχουν οι κηδεμόνες

1. Το να είσαι μερικός.
2. Απαιτώντας από άλλους να συμφωνήσουν με την ερμηνεία του σε κάποια διδασκαλία.
3. Αναλαμβάνοντας την εξουσία του Χριστού παίρνοντας αποφάσεις που θα έπρεπε να πάρει το Σώμα Του ως σύνολο.
4. Εκτελώντας έργο, το Σώμα Του πρέπει να κάνει παραμελώντας έτσι το έργο του.
5. Αναλαμβάνοντας τη λειτουργία του διαιτητή, ένας επιλύτης διαφορών για τις οποίες υπάρχει μια προδιαγεγραμμένη μέθοδος που περιλαμβάνει τελικά την εκκλησία στο σύνολό της.
6. Υποχωρώντας στη φωνή των πιο φωνητικών και μεγάλων συντελεστών.

Βασικά σημεία από τον Τίτο

- Υπάρχουν άνδρες μέσα στην εκκλησία που διδάσκουν μηνύματα αντίθετα με το ορθό δόγμα για οικονομικό όφελος. Πρέπει να σταματήσουν.
- Οι γνώστες και δίκαιοι άντρες που επιθυμούν να είναι πνευματικοί ηγέτες και που θεωρούν τη φυσική τους ζωή τίποτα για να προστατεύει την πνευματική ζωή των συναδελφών τους πρέπει να επιλεγούν για το έργο της διατήρησης των διδασκαλιών του Χριστού και των αποστόλων Του. Το έργο τους δεν είναι θέση τιμής, εξουσίας ή κύρους αλλά έργο.

Ερώτηση - Υποδεικνύουν τα προσόντα την ικανότητά του να παίρνει αποφάσεις για τους άλλους ή να

καθοδηγεί και να ενθαρρύνει κάποιον προς μια δίκαιη ζωή;

ΦΙΛΗΜΩΝ

«Στον Φιλήμονα, την Απφία, τον Αρχιππο και στην εκκλησία που συναντιέται στο σπίτι σου. Χάρη σε σας και ειρήνη από τον Θεό Πατέρα μας και τον Κύριο Ιησού Χριστό. Ευχαριστώ πάντα τον Θεό μου καθώς σε θυμάμαι στις προσευχές μου, γιατί ακούω για την πίστη σου στον Κύριο Ιησού και την αγάπη σου για όλους τους αγίους».

Σχόλιο: Ο Παύλος είπε ότι η εκκλησία που συναντά, δηλαδή οι άνθρωποι συναντήθηκαν.

«Προσεύχομαι να είστε ενεργοί στο να μοιράζεστε την πίστη σας, ώστε να έχετε πλήρη κατανόηση κάθε αγαθού που έχουμε στον Χριστό. Η αγάπη σου μου έδωσε μεγάλη χαρά και ενθάρρυνση, γιατί ανανέωσες τις καρδιές των αγίων».

Σχόλιο: Η κοινή χρήση πίστης απαιτεί επικοινωνία που αναζωογονεί και ενθαρρύνει κάποιον να είναι πιστός στη χριστιανική του ζωή.

«Θα μπορούσα να είμαι τολμηρός και να σας διατάξω να κάνετε αυτό που πρέπει να κάνετε. Σας απευθύνω έκκληση με βάση την αγάπη σας για τον Ονήσιμο, που έγινε γιος μου ενώ ήμουν αλυσοδεμένος. Παλαιότερα ήταν άχρηστος για σένα, αλλά τώρα πολύ χρήσιμος τόσο σε σένα όσο και σε μένα».

«Τον στέλνω πίσω σε εσάς, αν και θα ήθελα να τον κρατήσω για να πάρει τη θέση σας βοηθώντας με όσο είμαι δεμένος με αλυσίδες για το ευαγγέλιο. Δεν ήθελα όμως να κάνω τίποτα χωρίς τη συγκατάθεσή σου, ώστε όποια χάρη κάνεις να είναι αυθόρμητη και όχι αναγκαστική. Ίσως ο λόγος που χώρισε από σένα για λίγο ήταν για να τον έχεις πίσω για πάντα — όχι πια ως σκλάβο, αλλά καλύτερο από σκλάβο, ως αγαπητό αδερφό. Είναι πολύ αγαπητός σε μένα, αλλά ακόμα πιο αγαπητός σε εσάς, και ως άνθρωπος και ως αδελφός εν Κυρίω».

«Λοιπόν, αν με θεωρείτε συνεργάτη, καλωσορίστε τον όπως θα καλωσορίζατε εμένα. Αν σου έχει κάνει κάποιο λάθος ή σου χρωστάει κάτι, χρεώστε το σε εμένα. Θα το ξεπληρώσω. Ξέρω ότι θα κάνεις ακόμη περισσότερα από όσα σου ζητάω».

Η αγάπη ο ένας για τον άλλον συζητείται στο thebiblewayonline.com/HTML/OneAnother/OneAnother.html

Βασικά σημεία από τον Φιλήμονα

- Μην κρατάτε κάτι που δικαιωματικά ανήκει σε άλλον, ανεξάρτητα από το πόσο ωφέλιμο είναι ή θα είναι για εσάς.
- Οι φίλοι μπορούν ελεύθερα να ανταλλάξουν επιθυμίες, ανάγκες και οφέλη χωρίς τα αισθήματα των υποχρεώσεων να ζητήσουν ή να λάβουν.
- Η αγάπη είναι αμέτρητη.
- Η συναναστροφή περιλαμβάνει την επικοινωνία του λόγου του Θεού, την αγάπη για τους αδελφούς και την παροχή αναγκών σε όσους δεν έχουν απαραίτητα για τη ζωή τους.

Ερώτηση – Τι σημαίνει «ενεργός στο να μοιράζεσαι την πίστη σου;»

ΕΒΡΑΙΟΙ

«Στο παρελθόν ο Θεός μίλησε στους προπάτορές μας μέσω των προφητών πολλές φορές και με διάφορους τρόπους, αλλά σε αυτές τις έσχατες ημέρες μας μίλησε μέσω του Υιού του, τον οποίο όρισε κληρονόμο όλων των πραγμάτων και μέσω του οποίου έφτιαξε το σύμπαν. Ο Υιός είναι η ακτινοβολία της δόξας του Θεού και η ακριβής αναπαράσταση της ύπαρξής του, που υποστηρίζει τα πάντα με τον ισχυρό λόγο του. Αφού παρείχε εξαγνισμό για τις αμαρτίες, κάθισε στα δεξιά της Μεγαλειότητας στον ουρανό. Έτσι, έγινε τόσο ανώτερος από τους αγγέλους όσο το όνομα που έχει κληρονομήσει είναι ανώτερο από το δικό τους. Ο θρόνος σου, Θεέ, θα διαρκέσει στους αιώνες των αιώνων, και η δικαιοσύνη θα είναι το σκήπτρο της βασιλείας σου. Αγαπήσατε τη δικαιοσύνη και μισήσατε την κακία. γι' αυτό ο Θεός, ο Θεός σου, σε έβαλε πάνω από τους συντρόφους σου, αλείφοντάς σε με το λάδι της χαράς λέγοντας: Κάθισε στα δεξιά μου μέχρι να κάνω τους εχθρούς σου υποπόδιο για τα πόδια σου." Αλλά οι γωνίες είναι πνεύματα διακονίας που στέλνονται για να υπηρετήσουν εκείνους που θα κληρονομήσουν τη σωτηρία." (Εβραίους 1:1-14)

Γιος του Ανθρώπου

«Πρέπει λοιπόν να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή σε αυτά που ακούσαμε, ώστε να μην απομακρυνθούμε.

Διότι εάν το μήνυμα που ειπώθηκε από τους αγγέλους ήταν δεσμευτικό (Διαθήκη που δόθηκε από τον Θεό μέσω του Μωυσή), και κάθε παραβίαση και ανυπακοή έλαβε τη δίκαιη τιμωρία της, πώς θα ξεφύγουμε αν αγνοήσουμε μια τόσο μεγάλη σωτηρία; Αυτή τη σωτηρία, που πρωτοανήγγειλε ο Κύριος (ο Χριστός), μας επιβεβαίωσαν όσοι τον άκουσαν. Ο Θεός το μαρτύρησε επίσης με σημεία, θαύματα και διάφορα θαύματα, και χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος που διανεμήθηκαν σύμφωνα με το θέλημά του». (Εβραίους 2:1-4)

«Τον έκανες (Γιο του Ανθρώπου, Ιησού) λίγο χαμηλότερο από τους αγγέλους, τον στεφάνωσες με δόξα και τιμή και έβαλες τα πάντα κάτω από τα πόδια του.» Βλέπουμε όμως τον Ιησού, που έγινε λίγο χαμηλότερος από τους αγγέλους, τώρα στεφανωμένος με δόξα και τιμή επειδή υπέστη θάνατο, για να μπορέσει με τη χάρη του Θεού. Να γευτούν τον θάνατο για όλους. Φέρνοντας πολλούς γιους στη δόξα, ήταν κατάλληλο ο Θεός, για τον οποίο και μέσω του οποίου υπάρχουν τα πάντα, να κάνει τον δημιουργό της σωτηρίας τους τέλειο μέσω του πόνου. είναι της ίδιας οικογένειας. Άρα, ο Ιησούς δεν ντρέπεται να τους αποκαλεί αδέρφια». (Εβραίους 2:7-11)

Σχόλιο: Αυτοί που ο Ιησούς αποκάλεσε αδελφούς είναι εκείνοι που ο Θεός τους ανέστησε από την ταφή τους με τη βύθιση (βάπτισμα) στον θάνατο του Χριστού μετά τον θάνατό τους στην αμαρτία και τους έβαλε στο Σώμα του Χριστού, την εκκλησία Του.

«Επειδή τα παιδιά έχουν σάρκα και αίμα, συμμετείχε και αυτός στην ανθρωπιά τους, ώστε με το θάνατό του να καταστρέψει αυτόν που κατέχει τη δύναμη του θανάτου —δηλαδή τον διάβολο— και να ελευθερώσει εκείνους που όλη τους τη ζωή κρατούσαν σκλάβοι. φόβος θανάτου. Γιατί σίγουρα δεν βοηθάει αγγέλους, αλλά τους απογόνους του Αβραάμ (αυτούς της πίστης). Γι' αυτό έπρεπε να γίνει σαν τα αδέρφια του από κάθε άποψη, για να γίνει ελεήμων και πιστός αρχιερέας στην υπηρεσία του Θεού και να εξιλεωθεί για τις αμαρτίες του λαού. Επειδή ο ίδιος υπέφερε όταν μπήκε στον πειρασμό, είναι σε θέση να βοηθήσει αυτούς που δοκιμάζονται». (Εβραίους 2:14-18)

«Γι' αυτό, άγιοι αδελφοί, που μετέχετε στην ουράνια κλήση, βάλτε τις σκέψεις σας στον Ιησού, τον απόστολο και αρχιερέα που ομολογούμε. Ήταν πιστός σε αυτόν που τον διόρισε, όπως ο Μωυσής ήταν πιστός σε όλο τον οίκο του Θεού. Ο Ιησούς έχει βρεθεί άξιος

μεγαλύτερης τιμής από τον Μωυσή, όπως ο κατασκευαστής ενός σπιτιού έχει μεγαλύτερη τιμή από το ίδιο το σπίτι. Γιατί κάθε σπίτι χτίζεται από κάποιον, αλλά ο Θεός είναι ο οικοδόμος των πάντων. Ο Μωυσής ήταν πιστός ως υπηρέτης σε όλο τον οίκο του Θεού, μαρτυρώντας τι θα ειπωθεί στο μέλλον. Αλλά ο Χριστός είναι πιστός ως γιος πάνω από το σπίτι του Θεού. Είμαστε το σπίτι του, αν κρατάμε το θάρρος μας και την ελπίδα για την οποία καυχόμαστε». (Εβραίους 3:1-6)

Ακούστε Τον

«Σήμερα, αν ακούσετε τη φωνή του, μη σκληρύνετε τις καρδιές σας όπως κάνατε στην εξέγερση, στον καιρό της δοκιμασίας στην έρημο, όπου οι πατέρες σας με δοκίμασαν και με δοκίμασαν και επί σαράντα χρόνια είδαν τι έκανα. Γι' αυτό θύμωσα με εκείνη τη γενιά, και είπα: «Οι καρδιές τους είναι πάντα παραστρατημένες, και δεν γνώρισαν τους δρόμους μου». Λοιπόν, δήλωσα όρκο μέσα στο θυμό μου: «Οι Ισραηλίτες δεν θα μπουν ποτέ στην ανάπαυσή μου (Γη της Χαναάν)». Προσέξτε, αδελφοί, κανένας από εσάς (Χριστιανοί) να μην έχει αμαρτωλή, άπιστη καρδιά που απομακρύνεται από τον ζωντανό Θεό. Ενθαρρύνετε όμως ο ένας τον άλλον καθημερινά, αρκεί να λέγεται Σήμερα, για να μην σκληρύνει κανείς σας από την απάτη της αμαρτίας. Ήρθαμε να συμμετάσχουμε στον Χριστό αν κρατήσουμε σταθερά μέχρι τέλους την εμπιστοσύνη που είχαμε στην αρχή. Επομένως, Εφόσον η υπόσχεση της εισόδου στην ανάπαυσή του (αιώνια ζωή) εξακολουθεί να υπάρχει, ας προσέξουμε κανένας από εσάς να μην την έχει υποφέρει. Διότι επίσης κηρύχθηκε σε εμάς το ευαγγέλιο (η ζωή, ο θάνατος, η ταφή, η ανάσταση και η ανάληψη του Υιού του Θεού), όπως και εκείνοι. αλλά το μήνυμα που άκουσαν δεν είχε καμία αξία για αυτούς, γιατί όσοι άκουσαν δεν το συνδύασαν με την πίστη. ... Παραμένει ακόμη ότι κάποιος θα μπουν σε αυτήν την ανάπαυση, και όσοι είχαν προηγουμένως κηρύξει το ευαγγέλιο σε αυτούς (αυτοί που υπάκουσαν και μετά γύρισαν πίσω) δεν μπήκαν μέσα, λόγω ανυπακοής. Ας καταβάλουμε, λοιπόν, κάθε προσπάθεια για να εισέλθουμε σε αυτή την ανάπαυση, ώστε κανείς να μην πέσει ακολουθώντας το παράδειγμα της ανυπακοής τους (τους Ισραηλίτες). Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και ενεργός, πιο αιχμηρός από κάθε δίκωπο μαχαίρι, διεισδύει ακόμη και σε διαχωρισμό ψυχής και πνεύματος, αρθρώσεων και μυελού. κρίνει τις σκέψεις και τις στάσεις της καρδιάς. Τίποτα σε όλη τη δημιουργία δεν είναι κρυφό από τα μάτια του Θεού. Όλα αποκαλύπτονται και

αποκαλύπτονται μπροστά στα μάτια εκείνου στον οποίο πρέπει να δώσουμε λογαριασμό». (Εβραίους 3:7-4:10-13)

Σχόλια: Στο δρόμο προς τη Χαναάν, οι Ισραηλίτες δεν κράτησαν σταθερά τον Θεό, έτσι δεν μπήκαν στη γη της επαγγελίας τους. Ομοίως, οι Χριστιανοί στο δρόμο τους προς τον Παράδεισο που δεν μένουν σταθεροί στον Θεό δεν θα εισέλθουν στη γη της πνευματικής τους επαγγελίας.

Σχόλιο: Ο Λόγος (Ευαγγέλιο) θα χωρίσει το πνεύμα του Θεού που έβαλε στον άνθρωπο, το οποίο με το θάνατο επιστρέφει σε αυτόν, από την αιώνια ψυχή του πονηρού και επαναστατικού ανθρώπου που με το θάνατο πηγαίνει στον αιώνιο θάνατο με τον Διάβολο και τις γωνίες του.

Ιησούς Χριστός - Αρχιερέας μας

«Έχουμε έναν μεγάλο αρχιερέα που έχει περάσει από τους ουραμούς, τον Ιησού τον Υιό του Θεού, ας κρατηθούμε σταθερά στην πίστη που ομολογούμε. Διότι δεν έχουμε έναν αρχιερέα που να μην μπορεί να συμπάσχει με τις αδυναμίες μας, αλλά έχουμε έναν που έχει δελεαστεί με κάθε τρόπο, όπως και εμείς — αλλά ήταν χωρίς αμαρτία. Ας πλησιάσουμε λοιπόν τον θρόνο της χάριτος με σιγουριά, για να λάβουμε έλεος και να βρούμε χάρη για να μας βοηθήσει στην ώρα της ανάγκης μας».

«Κάθε αρχιερέας επιλέγεται μεταξύ των ανθρώπων και διορίζεται να τους εκπροσωπεί σε θέματα που σχετίζονται με τον Θεό, να προσφέρει δώρα και θυσίες για αμαρτίες. Είναι σε θέση να αντιμετωπίζει ήπια αυτούς που έχουν άγνοια και παραστρατούν, αφού ο ίδιος υπόκειται σε αδυναμία. Γι' αυτό πρέπει να προσφέρει θυσίες για τις δικές του αμαρτίες, καθώς και για τις αμαρτίες των ανθρώπων. Κανείς δεν παίρνει αυτή την τιμή πάνω του. πρέπει να κληθεί από τον Θεό, όπως ήταν ο Ααρών. Άρα και ο Χριστός δεν πήρε πάνω του τη δόξα να γίνει αρχιερέας. Αλλά ο Θεός του είπε: «Εσύ είσαι ο Υιός μου· σήμερα έγινα Πατέρας σου». (Εβραίους 4:14-16· 5:1-5)

«Κατά τις ημέρες της ζωής του Ιησού στη γη, πρόσφερε προσευχές και ικεσίες με δυνατές κραυγές και δάκρυα σε εκείνον που μπορούσε να τον σώσει από το θάνατο, και εισακούστηκε λόγω της ευλαβικής υποταγής του. Αν και ήταν γιος, έμαθε την υπακοή από όσα υπέφερε και, αφού τελειοποιήθηκε, έγινε η πηγή της αιώνιας σωτηρίας για όλους όσοι τον υπακούουν και ορίστηκε από τον Θεό ως αρχιερέας στο τάγμα του Μελχισεδέκ.

... Επομένως, ας αφήσουμε τις στοιχειώδεις διδασκαλίες για τον Χριστό και ας προχωρήσουμε στην ωριμότητα, μη βάζοντας ξανά το θεμέλιο της μετάνοιας από πράξεις που οδηγούν στο θάνατο, και της πίστης στον Θεό, της διδασκαλίας για τα βαπτίσματα, της τοποθέτησης των χεριών, της ανάστασης οι νεκροί και η αιώνια κρίση. Αν το επιτρέψει ο Θεός, θα το κάνουμε. Είναι αδύνατο για εκείνους που κάποτε φωτίστηκαν, που γεύτηκαν το ουράνιο δώρο, που μετέχονταν στο Άγιο Πνεύμα, που γεύτηκαν την καλοσύνη του λόγου του Θεού και τις δυνάμεις της επόμενης εποχής, αν πέσουν μακριά, για να επιστρέψουν στη μετάνοια, γιατί σε απώλειά τους σταυρώνουν τον Υιό του Θεού όλων ξανά και υποβάλλοντάς τον σε δημόσια ντροπή». (Εβραίους 5:7-10· 6:1-6)

Για συζήτηση σχετικά με τις στοιχειώδεις διδασκαλίες για τον Χριστό πηγαίνετε στο:

thebiblewayonline.com/HTML/FirstPrinciples.html.

«Η γη που πίνει στη βροχή πέφτει συχνά πάνω της και που παράγει μια σοδειά χρήσιμη σε εκείνους για τους οποίους καλλιεργείται λαμβάνει την ευλογία του Θεού. Όμως η γη που βγάζει αγκάθια και γαϊδουράγκαθα είναι άχρηστη και κινδυνεύει να καταραθεί. Στο τέλος θα καεί».

Σχόλια: Η καλλιέργεια της πνευματικής σας γης επιτυγχάνεται με τη συνεχή μελέτη του λόγου του Θεού και τις συζητήσεις με πνευματικούς αδελφούς, καθώς αυτή είναι η επίλυση της σωτηρίας σας με φόβο και τρόπο.

Νέα Συμφωνία

«Ο Κύριος είπε ότι θα κάνω μια νέα διαθήκη στην οποία θα βάλω τους νόμους μου στο μυαλό τους και θα τους γράψω στις καρδιές τους. Θα είμαι ο Θεός τους, και αυτοί θα είναι ο λαός μου. Ονομάζοντας αυτή τη διαθήκη «νέα», έχει κάνει την πρώτη ξεπερασμένη. και ό,τι είναι ξεπερασμένο και η γήρανση σύντομα θα εξαφανιστεί. Τώρα η πρώτη διαθήκη είχε κανονισμούς για τη λατρεία και επίσης ένα επίγειο ιερό. Όταν ο Χριστός ήρθε ως αρχιερέας των καλών πραγμάτων που είναι ήδη εδώ, πέρασε από τη μεγαλύτερη και τελειότερη σκηνή που δεν είναι τεχνητή, δηλαδή δεν είναι μέρος αυτής της δημιουργίας. Μπήκε μια για πάντα στα Άγια με το αίμα του, έχοντας αποκτήσει την αιώνια λύτρωση. Ο Χριστός, που μέσω του αιώνιου Πνεύματος προσέφερε τον εαυτό του άπογο στον Θεό, καθάρισε τις συνειδήσεις μας από πράξεις που οδηγούν στο θάνατο, για να υπηρετήσουμε τον ζωντανό Θεό! Γι

'αυτό το λόγο, Ο Χριστός είναι ο μεσίτης μιας νέας διαθήκης, ώστε όσοι καλούνται να λάβουν την υποσχέση αιώνια κληρονομιά — τώρα που πέθανε ως λύτρω για να τους ελευθερώσει από τις αμαρτίες που διαπράχθηκαν βάσει της πρώτης διαθήκης». (Εβραίους 8:8,10,13· 9:1, 11, 12, 15)

«Όταν ο Μωυσής κήρυξε κάθε εντολή του νόμου σε όλο τον λαό, πήρε το αίμα των μόσχων, μαζί με νερό, κόκκινο μαλλί και κλαδιά ύσσωπου, και ράντισε τον ρόλο και όλο τον λαό. Είπε: «Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης, την οποία ο Θεός σας διέταξε να τηρήσετε». Αλλά ο Χριστός δεν μπήκε σε ένα ανθρωπογενές ιερό που ήταν μόνο αντίγραφο του αληθινού. μπήκε στον ίδιο τον ουρανό, τώρα για να εμφανιστεί για εμάς στην παρουσία του Θεού. Έχει εμφανιστεί μια για πάντα στο τέλος των αιώνων για να εξαλείψει την αμαρτία με τη θυσία του εαυτού του. Όπως ο άνθρωπος είναι προορισμένος να πεθάνει μια φορά και μετά να αντιμετωπίσει την κρίση, έτσι και ο Χριστός θυσιάστηκε μια φορά για να αφαιρέσει τις αμαρτίες πολλών ανθρώπων. και θα εμφανιστεί για δεύτερη φορά, όχι για να φέρει την αμαρτία, αλλά για να φέρει τη σωτηρία σε αυτούς που τον περιμένουν.

Σχόλια: Οι σκιές και τα μυστήρια του Θεού κάτω από την Παλαιά Διαθήκη είναι η πραγματικότητα της Νέας Διαθήκης.

thebiblewayonline.com/HTML/ShadowsTypesProphecies.html

«Πρώτον, είπε: «Θυσίες και προσφορές, ολοκαυτώματα και προσφορές για αμαρτία δεν επιθυμήσατε, ούτε ήσασταν ευχαριστημένοι με αυτά» (αν και ο νόμος απαιτούσε να γίνονται). Τότε είπε: «Εδώ είμαι, ήρθα να κάνω το θέλημά σου». Παραμερίζει την πρώτη διαθήκη για να συνάψει τη δεύτερη και καλύτερη διαθήκη. Με αυτό το θέλημα, έχουμε γίνει άγιοι μέσω της θυσίας του σώματος του Ιησού Χριστού μια για πάντα. Στη συνέχεια προσθέτει: «Τις αμαρτίες και τις παράνομες πράξεις τους δεν θα θυμάμαι πια». Όπου αυτά έχουν συγχωρηθεί, δεν υπάρχει πλέον θυσία για την αμαρτία. Επομένως, ας πλησιάσουμε τον Θεό με ειλικρινή καρδιά με πλήρη βεβαιότητα πίστης, έχοντας τις καρδιές μας ραντισμένες για να μας καθαρίσουν από την ένοχη συνείδηση και έχοντας το σώμα μας πλυμένο με καθαρό νερό. Ας κρατηθούμε ακλόνητα στην ελπίδα που ομολογούμε, γιατί αυτός που υποσχέθηκε είναι πιστός. Ας εξετάσουμε πώς μπορούμε να παρακινούμε ο ένας τον άλλον προς την αγάπη και τις καλές πράξεις.

Ας μην εγκαταλείψουμε τη συνάντησή μαζί, όπως συνηθίζουν να κάνουν ορισμένοι, αλλά ας ενθαρρύνουμε ο ένας τον άλλον — και ακόμη περισσότερο καθώς βλέπετε την Ημέρα να πλησιάζει». (Εβραίους 9:19-20, 24, 26-28· 10:1, 8 -10, 17-18, 22-25)

«Εάν εμείς (οι Χριστιανοί) σκόπιμα (χωρίς επιθυμία να σταματήσουμε) συνεχίσουμε να αμαρτάμε αφού λάβουμε τη γνώση της αλήθειας (Ευαγγέλιο του Χριστού με ταφή, βύθιση, στο αίμα Του), δεν μένει καμία θυσία για τις αμαρτίες, παρά μόνο μια φοβερή προσδοκία κρίσης και μαινόμενης φωτιάς που θα καταβροχθίσει τους εχθρούς του Θεού. Όποιος απέρριπτε τον νόμο του Μωυσή πέθαινε χωρίς έλεος με τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων. Πόσο πιο αυστηρά πιστεύετε ότι αξίζει να τιμωρηθεί ένας άνθρωπος που πάτησε τον Υιό του Θεού κάτω από τα πόδια του, που αντιμετώπισε ως ανίερο το αίμα της διαθήκης που τον αγίασε και που προσέβαλε το Πνεύμα της χάριτος; Διότι γνωρίζουμε αυτόν που είπε: «Δικό μου είναι να εκδικηθώ. Θα ανταποδώσω», και πάλι, «Ο Κύριος θα κρίνει τον λαό του». Είναι φοβερό να πέφτεις στα χέρια του ζωντανού Θεού».

«Θυμηθείτε εκείνες τις προηγούμενες μέρες αφότου λάβατε το φως, όταν σταθήκατε στη θέση σας σε έναν μεγάλο αγώνα μπροστά στα βάσανα. Μερικές φορές εκτίθατε δημόσια σε προσβολή και δίωξη. άλλες φορές στάθηκες δίπλα-δίπλα με αυτούς που τους φέρθηκαν έτσι. Συμπάθησες με αυτούς που ήταν στη φυλακή και δέχτηκες με χαρά τη δήμευση της περιουσίας σου, γιατί ήξερες ότι εσύ ο ίδιος είχες καλύτερα και διαρκή υπάρχοντα. Μην πετάτε λοιπόν την αυτοπεποίθησή σας. θα ανταμειφθεί πλουσιοπάροχα. Χρειάζεται να επιμείνετε, ώστε όταν έχετε κάνει το θέλημα του Θεού, να λάβετε αυτό που έχει υποσχεθεί. Διότι σε πολύ λίγο, "Αυτός που έρχεται θα έρθει και δεν θα καθυστερήσει. Αλλά ο δίκαιος μου θα ζήσει με πίστη. Εάν οπισθοχωρήσει, δεν θα είμαι ευχαριστημένος μαζί του." Αλλά δεν είμαστε από αυτούς που οπισθοχωρούν και καταστρέφονται, αλλά εκείνων που πιστεύουν και σώζονται». (Εβραίους 10:26-39)

Πίστη στην εργασία

Πίστη είναι να είμαστε σίγουροι (βεβαιότητα, όχι ίσως ή νομίζω) για αυτό που ελπίζουμε και σίγουρο για αυτό που δεν βλέπουμε. Καταλαβαίνουμε ότι το σύμπαν σχηματίστηκε με εντολή του Θεού, - όχι από το ορατό. Με πίστη

Ο Άβελ πρόσφερε στον Θεό καλύτερη θυσία από τον Κάιν. Επαινέθηκε ως δίκαιος άνθρωπος,

Ο Ενώχ αφαιρέθηκε από αυτή τη ζωή - δεν βίωσε τον θάνατο επειδή τον είχε πάρει ο Θεός.

Ο Νώε με άγιο φόβο έχτισε μια κιβωτό για να σώσει την οικογένειά του και έγινε κληρονόμος της δικαιοσύνης που προέρχεται από την πίστη.

Ο Αβραάμ υπάκουσε και πήγε όπως τον έδωσε ο Θεός χωρίς να ξέρω πού πήγαινε.

Ο Αβραάμ έκανε το σπίτι του στη γη της επαγγελίας σαν ξένος που ζει σε σκηνές, όπως ο Ισαάκ και ο Ιακώβ,

Ο Αβραάμ είχε τη δυνατότητα να γίνει πατέρας επειδή τον θεωρούσε πιστό που είχε δώσει την υπόσχεση.

Ο Αβραάμ πρόσφερε τον Ισαάκ, τον γιο των υποσχέσεων, ως θυσία συλλογίζοντας ότι ο Θεός θα μπορούσε να τον αναστήσει από τους νεκρούς

Ο Ισαάκ ευλόγησε τον Ιακώβ και τον Ησαύ όσον αφορά το μέλλον τους.

Ο Ιακώβ, όταν πέθαινε, ευλόγησε τον καθένα από τους γιους του Ιωσήφ και προσκύνησε.

Ο Ιωσήφ μίλησε για την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο και έδωσε οδηγίες για τα οστά του.

Οι γονείς του Μωυσή τον έκρυψαν για τρεις μήνες γιατί είδαν ότι δεν ήταν συνηθισμένο παιδί.

Ο Μωυσής αρνήθηκε να γίνει γνωστός ως γιος της κόρης του Φαραώ επιλέγοντας τον λαό του Θεού

Ο Μωυσής τήρησε το Πάσχα και το ράντισμα του αίματος, κρατώντας τον άγγελο του θανάτου από τον πρωτότοκο του Ισραήλ.

Οι άνθρωποι πέρασαν από την Ερυθρά Θάλασσα σαν σε ξηρά

Τα τείχη της Ιεριχούς έπεσαν, αφού ο λαός είχε περιπλανηθεί γύρω τους για επτά ημέρες.

Η πόρνη Ραάβ, επειδή υποδέχτηκε τους κατασκόπους, δεν σκοτώθηκε με αυτούς που ήταν ανυπάκουοι.

«Χωρίς πίστη είναι αδύνατο να ευχαριστήσεις τον Θεό, γιατί όποιος έρχεται σε αυτόν πρέπει να πιστεύει ότι υπάρχει και ότι ανταμειβεί εκείνους που τον αναζητούν

ένθερμα. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι ζούσαν ακόμα με πίστη όταν πέθαναν. Δεν έλαβαν τα πράγματα που υποσχέθηκαν. μόνο από μακριά τους είδαν και τους υποδέχτηκαν. Παραδέχτηκαν ότι ήταν εξωγήινοι και ξένοι στη γη που αναζητούσαν το παραδεισένιο σπίτι τους». (Εβραίους 11:1-13)

Σχόλιο: Κάθε ένα από αυτά τα παραδείγματα είχε ένα κοινό νήμα – ενέργειες βασισμένες στην πίστη και την πίστη (πίστη και πεποίθηση είναι παρόμοιες λέξεις, Nelson's Bible Dictionary).

«Τι άλλο να πω; Δεν έχω χρόνο να μιλήσω για τον Γεδεών, τον Βαράκ, τον Σαμψών, τον Ιεφθάε, τον Δαβίδ, τον Σαμουήλ και τους προφήτες, οι οποίοι με την πίστη κατέκτησαν βασιλεία, απένειμαν δικαιοσύνη και κέρδισαν ό,τι είχε υποσχεθεί. που έκλεισε τα στόματα των λιονταριών, έσβησε τη μανία των φλόγων και γλίτωσε από την κόψη του σπαθιού. του οποίου η αδυναμία μετατράπηκε σε δύναμη. και που έγινε ισχυρός στη μάχη και κατατρόπωσε ξένους στρατούς. Οι γυναίκες παρέλαβαν πίσω τους νεκρούς τους, αναστήθηκαν ξανά. Άλλοι βασανίστηκαν και αρνήθηκαν να αφεθούν ελεύθεροι, για να αποκτήσουν καλύτερη ανάσταση. Κάποιοι αντιμετώπισαν χλευασμούς και μαστίγωμα, ενώ άλλοι αλυσοδέθηκαν και φυλακίστηκαν. Λιθοβολήθηκαν. πριονίστηκαν στα δύο. θανατώθηκαν από το ξίφος. Τριγυρνούσαν με προβιές και δέρματα κατσίκας, άποροι, δικόμονοι και κακομεταχειρισμένοι — ο κόσμος δεν τους άξιζε. Περιπλανήθηκαν σε ερήμους και βουνά, και σε σπηλιές και τρύπες στο έδαφος. Όλοι αυτοί επαιούνταν για την πίστη τους, ωστόσο κανένας από αυτούς δεν έλαβε στη διάρκεια της ζωής του όσα είχαν υποσχεθεί». (Εβραίους 11:32-39)

Πειθαρχία του Θεού

«Στον αγώνα σας ενάντια στην αμαρτία, δεν έχετε ακόμη αντισταθεί στο σημείο να χύσετε το αίμα σας. Έχετε ξεχάσει εκείνο τον ενθαρρυντικό λόγο που σας απευθύνει ως γιους: «Γιε μου, μην αποθαρρύνεις τη διαπαιδαγώγηση του Κυρίου και μην αποθαρρύνεσαι όταν σε επιπλήττει, γιατί ο Κύριος πειθαρχεί αυτούς που αγαπά και τιμωρεί όποιον δέχεται. ως γιος». Υπομείνετε τις κακουχίες ως πειθαρχία. Ο Θεός σας αντιμετωπίζει ως γιους. Γιατί ποιος γιος δεν πειθαρχείται από τον πατέρα του; Καμία πειθαρχία δεν φαίνεται ευχάριστη εκείνη τη στιγμή, αλλά επώδυνη. Αργότερα, όμως, παράγει μια σοδεία δικαιοσύνης και ειρήνης για όσους έχουν εκπαιδευτεί από αυτήν. Κάντε κάθε προσπάθεια

να ζήσετε ειρηνικά με όλους τους ανθρώπους και να είστε άγιοι. χωρίς αγιότητα κανείς δεν θα δει τον Κύριο. Φροντίστε να μη λείψει κανείς τη χάρη του Θεού και να μην μεγαλώσει καμία πικρή ρίζα για να προκαλέσει προβλήματα και να μολύνει πολλούς. Προσέξτε να μην είναι κανείς σεξουαλικά ανήθικος ή να μην είναι άθεος όπως ο Ησαύ, που πούλησε τα κληρονομικά του δικαιώματα ως ο μεγαλύτερος γιος του». (Εβραίους 12:4-11, 14-16)

«Λαμβάνουμε μια βασιλεία που δεν μπορεί να κλονιστεί, ας είμαστε ευγνώμονες, και έτσι να λατρεύουμε τον Θεό αποδεκτά με ευλάβεια και δέος, γιατί «ο Θεός μας είναι φωτιά που καταναλώνει». Συνεχίστε να αγαπάτε ο ένας τον άλλον ως αδέρφια. Μην ξεχνάτε να διασκεδάσετε ξένους (αλλά όχι εκείνους που διδάσκουν ένα διαφορετικό ευαγγέλιο και αρνούνται ότι ο Χριστός ήταν Θεός σε ανθρώπινο σώμα), γιατί με αυτόν τον τρόπο μερικοί άνθρωποι έχουν φιλοξενήσει αγγέλους χωρίς να το γνωρίζουν. Να θυμάστε αυτούς που είναι στη φυλακή (τους Χριστιανούς αδελφούς σας) σαν να είστε συγκρατούμενοί τους και αυτούς που τους κακομεταχειρίζονται σαν να υποφέρετε εσείς οι ίδιοι. Ο γάμος πρέπει να τιμάται από όλους, και το γαμήλιο κρεβάτι να διατηρείται καθαρό, γιατί ο Θεός θα κρίνει τον μοιχό (αβάτες της διαθήκης) και όλους τους σεξουαλικά ανήθικους (σεξουαλική επαφή με κάποιον που δεν είναι ο σύζυγός σας - πορνεία). Κρατήστε τη ζωή σας απαλλαγμένη από την αγάπη για τα χρήματα και να είστε ικανοποιημένοι με αυτά που έχετε. Μην παρασύρεστε από κάθε είδους παράξενες διδασκαλίες». (Εβραίους 12:28-29· 13:2-5, 9)

«Προσφέρετε συνεχώς στον Θεό μια θυσία έπαινο — τον καρπό των χειλιών που ομολογούν το όνομά του. Μην ξεχνάτε να κάνετε το καλό και να μοιράζεστε με άλλους, γιατί με τέτοιες θυσίες ο Θεός είναι ευχαριστημένος. Υπακούστε τους ηγέτες σας και υποταχθείτε (να υποκύψετε στην εξουσία και στην παραίνεση, (του Thayer)) στην εξουσία τους. Σας παρακολουθούν (δεν υπαγορεύουν, αλλά προειδοποιούν για κινδύνους, ώστε να μπορείτε να κάνετε ενέργειες) ως άνδρες (πνευματικοί ηγέτες) που πρέπει να δώσουν λογαριασμό (στον αρχιβοσκό.). Υπακούστε τους, ώστε το έργο τους να είναι χαρά, όχι βάρος, γιατί αυτό δεν θα σας ωφελούσε». (Εβραίους 13:15-17)

Βασικά σημεία από τους Εβραίους

- Η δόλος της αμαρτίας μπορεί να σκληρύνει την καρδιά κάποιου. Δώστε μεγάλη προσοχή σε αυτά που έχετε ακούσει για να μην απομακρυνθείτε.
- Προσέξτε, αδελφοί, κανείς από εσάς τους Χριστιανούς να μην έχει αμαρτωλή, άπιστη καρδιά που απομακρύνεται από τον ζωντανό Θεό.
- Είναι αδύνατο για εκείνους που κάποτε φωτίστηκαν, γεύτηκαν το ουράνιο δώρο, μοιράστηκαν με το Άγιο Πνεύμα και οι δυνάμεις της επόμενης εποχής, αν πέσουν, να επιστρέψουν στη μετάνοια.
- Η Παλαιά Διαθήκη ήταν η γήινη σκιά και τα είδη αυτού που θα περιλάμβανε η Νέα Διαθήκη. Επομένως, ήταν κατώτερο από τη Νέα Διαθήκη.
- Εάν οι Χριστιανοί συνεχίζουν εσκεμμένα να αμαρτάνουν αφού έχουμε λάβει και υπακούσουμε στη γνώση της αλήθειας, του ευαγγελίου, δεν μένει καμία θυσία για αμαρτίες καθώς έχουν απομακρυνθεί από τον Χριστό.
- Το βάθος της πίστης και των πεποιθήσεών του φαίνεται από τις πράξεις του στο να κάνουν το καλό και να ζουν δίκαια.
- Ο Κύριος πειθαρχεί αυτούς που αγαπά καθώς παράγει μια σοδεία δικαιοσύνης και ειρήνης, αν κάποιος εκπαιδεύεται από αυτήν.

Ερώτηση – Τι είναι η πίστη και πώς έδειχναν την πίστη τους οι παλιοί;

Τζέιμς

Στις δώδεκα φυλές που είναι διασκορπισμένες στα έθνη:

«Όποτε αντιμετωπίζετε δοκιμασίες πολλών ειδών, ξέρετε ότι είναι για τη δοκιμή της πίστης σας. Αυτές οι δοκιμασίες αναπτύσσουν επιμονή ώστε να είστε ώριμοι και ολοκληρωμένοι, χωρίς να σας λείπει τίποτα. Αλλά αν σου λείπει η σοφία, ζήτησε από τον Θεό, που δίνει απλόχερα σε όλους χωρίς να βρίσκει λάθος. Αλλά πρέπει να πιστεύετε ότι ακούει. Η απάντησή του είναι ότι καλύτερο για το Βασίλειο. Εάν δεν πιστεύετε ότι θα απαντήσει, γιατί να προσευχηθείτε; Είσαι διπλόμυαλος και ασταθής».

Σχόλιο: Δεν είναι εάν, αλλά όταν αντιμετωπίζετε δοκιμασίες γιατί, αυτές είναι ο σκοπός της δοκιμής της πίστης σας. Το πώς ανταποκρίνεται κάποιος απεικονίζει το επίπεδο της πίστης. Περιμένουν από τον Θεό να παρέχει βοήθεια όταν δεν επιδιώκουν να γνωρίσουν και να κατανοήσουν τον λόγο Του;

Επιθυμίες και Πειρασμοί

«Μακάριος ο άνθρωπος που υπομένει στη δοκιμασία, γιατί όταν αντέξει στη δοκιμασία, θα λάβει το στεφάνι της ζωής που έχει υποσχεθεί ο Θεός σε όσους τον αγαπούν. Όταν μπαίνει στον πειρασμό, κανείς δεν πρέπει να λέει: «Ο Θεός με πειράζει». Διότι ο Θεός δεν πειράζεται από το κακό, ούτε πειράζει κανέναν. Αλλά ο καθένας μπαίνει στον πειρασμό όταν, από τη δική του κακή επιθυμία, παρασύρεται και παρασύρεται. Τότε, η επιθυμία έχει συλλάβει, γεννά την αμαρτία. και η αμαρτία, όταν μεγαλώσει, γεννά θάνατο». (Ιακώβου 1:12)

Σχόλιο: Το τεστ είναι όταν κάποιος επιθυμεί, θέλει ή θα ήθελε, αλλά όχι απαραίτητα το καλύτερο για αυτόν, τίθεται μπροστά του. Υποχωρεί ή αντιστέκεται; Με τη συνεχή αντίσταση στους αμαρτωλούς, η επιθυμία μάλλον θα πάψει να είναι επιθυμία. Είναι οι ανεξέλεγκτες επιθυμίες που επιτρέπουν σε κάποιον να δελεαστεί και να υποκύψει στην αμαρτία.

«Μην ξεγελιάστε, αγαπητοί μου αδελφοί. Κάθε καλό και τέλειο δώρο είναι άνωθεν, κατεβαίνει από τον Πατέρα των ουράνιων φώτων, που δεν αλλάζει σαν μεταβαλλόμενες σκιές. Επέλεξε να μας γεννήσει μέσω του λόγου της αλήθειας». (Ιακώβου 1:16-18)

Ακούω

«Όλοι πρέπει να είναι γρήγοροι στο να ακούσουν, να αργήσουν να μιλήσουν και να αργήσουν να θυμώσουν, γιατί ο θυμός του ανθρώπου δεν επιφέρει τη δίκαιη ζωή που επιθυμεί ο Θεός. Επομένως, απαλλαγείτε από κάθε ηθική βρωμιά και το κακό που είναι τόσο διαδεδομένο και αποδεχτείτε ταπεινά τη λέξη που φυτεύτηκε μέσα σας, που μπορεί να σας σώσει. Μην ακούτε απλώς τον λόγο, και έτσι εξαπατάτε τον εαυτό σας. Κάνε αυτό που λέει. Όποιος ακούει τη λέξη αλλά δεν την κάνει ξεχνάει. Αλλά ο άνθρωπος που κοιτάζει με προσήλωση τον τέλειο νόμο που δίνει ελευθερία, και συνεχίζει να το κάνει αυτό, χωρίς να ξεχνάει αυτά που έχει ακούσει, αλλά να τα κάνει — θα είναι ευλογημένος σε αυτό που κάνει». (Ιακώβου 1:19-25)

Λατρεία

«Αν κάποιος θεωρεί τον εαυτό του θρησκευόμενο και παρόλα αυτά δεν κρατάει σφιχτά τη γλώσσα του, εξαπατά τον εαυτό του και η θρησκεία του είναι άχρηστη. Η θρησκεία (θρησκευτική λατρεία (Thayer Greek Lexicon)) που ο Θεός Πατέρας μας δέχεται ως αγνή και άνογη είναι η εξής: να φροντίζεις (επίσκεψη είναι το KJV) τα ορφανά και τις χήρες που βρίσκονται στη στενοχώρια τους και να μην μολύνονται από τον κόσμο». (Ιακώβου 1:26-27)

Σχόλιο: Το «να φροντίζεις» προέρχεται από την ελληνική λέξη επισκέπτομαι που σημαίνει κοιτάζω για να βοηθήσω ή να ωφελήσω (Thayer's). π.χ. παρέχετε τα απαραίτητα. Την εποχή που μεταφράστηκε το KJV, η λέξη «επίσκεψη» σήμαινε να πάω να δω κάποιον για να φροντίσει τις ανεκπλήρωτες ανάγκες της ζωής του.

Ευνοιοκρατία

«Ως πιστοί στον ένδοξο Κύριό μας Ιησού Χριστό, μην δείχνετε ευνοιοκρατία στους πλούσιους καλοντυμένους και περιφρονείτε τους φτωχούς και ταπεινούς. Δεν διάλεξε ο Θεός εκείνους που είναι φτωχοί στα μάτια του κόσμου για να είναι πλούσιοι στην πίστη και να κληρονομήσουν τη βασιλεία που υποσχέθηκε σε όσους τον αγαπούν; Έχετε προσβάλει τους φτωχούς. Δεν είναι οι πλούσιοι που σας εκμεταλλεύονται; Δεν είναι αυτοί που σε σέρνουν στα δικαστήρια; Δεν είναι αυτοί που συκοφαντούν το ευγενές όνομα αυτού στον οποίο ανήκει; Αγάπα τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Αλλά αν δείχνεις ευνοιοκρατία, αμαρτάνεις». (Ιακώβου 2:1-9)

Εμφάνιση πίστης με πράξεις

«Μιλήστε και ενεργήστε ως εκείνοι που πρόκειται να κριθούν από το νόμο που δίνει ελευθερία, γιατί κρίση χωρίς έλεος θα επιδειχθεί σε όποιον δεν ήταν ελεήμων. Το έλεος θριαμβεύει επί της κρίσης! Τι ωφελεί, αδελφοί μου, αν κάποιος ισχυρίζεται ότι έχει πίστη αλλά δεν έχει πράξεις (οι πράξεις που κάνουν καλό στους άλλους δείχνουν πίστη); Μπορεί μια τέτοια πίστη να τον σώσει; Ας υποθέσουμε ότι ένας αδελφός ή μια αδελφή είναι χωρίς ρούχα και καθημερινό φαγητό. Αν κάποιος από εσάς του πει: «Πήγαινε, σου εύχομαι να είσαι καλά. να ζεσταθεί και να ταΐσει καλά», αλλά δεν κάνει τίποτα για τις σωματικές του ανάγκες, τι ωφελεί; Κατά τον ίδιο τρόπο, η πίστη από μόνη της, αν (η πίστη) δεν συνοδεύεται από δράση, είναι νεκρή. Αλλά κάποιος θα πει: «Έχεις πίστη. Έχω πράξεις». Δείξε μου την πίστη σου χωρίς πράξεις, και θα σου δείξω την πίστη μου με αυτό που κάνω. Πιστεύεις ότι υπάρχει ένας Θεός.

Καλός! Ακόμη και οι δαίμονες το πιστεύουν - και ανατριχιάζουν. ανόητε, θες αποδείξεις ότι η πίστη χωρίς πράξεις είναι άχρηστη; Ο Αβραάμ θεωρήθηκε δίκαιος για αυτό που έκανε όταν πρόσφερε τον γιο του Ισαάκ στο βωμό; Βλέπετε ότι η πίστη του και οι πράξεις του συνεργάζονταν. Ο άνθρωπος δικαιώνεται από αυτό που κάνει και όχι μόνο με την πίστη». (Ιακώβου 2:12-24)

Γλώσσα

«Αυτός που διδάσκει θα κριθεί πιο αυστηρά. Αν κάποιος δεν φταίει ποτέ σε αυτά που λέει, είναι ένας τέλειος άντρας, ικανός να κρατά όλο το σώμα υπό έλεγχο. Βάζουμε κομμάτια στο στόμα των αλόγων για να μας υπακούσουν. Ομοίως, η γλώσσα είναι ένα μικρό μέρος του σώματος, αλλά κάνει μεγάλα καυχήματα. Ένα μεγάλο δάσος πυρπολείται από μια μικρή σπίθα. Η γλώσσα είναι επίσης μια φωτιά, ένας κόσμος του κακού ανάμεσα στα μέρη του σώματος. Διαφθείρει ολόκληρο τον άνθρωπο, βάζει φωτιά σε όλη την πορεία της ζωής του και πυρπολείται από την κόλαση».

«Όλα τα είδη των ζώων, των πτηνών, των ερπετών και των πλασμάτων της θάλασσας εξημερώνονται και έχουν εξημερωθεί από τον άνθρωπο, αλλά κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δαμάσει τη γλώσσα. Είναι ένα ανήσυχο κακό, γεμάτο θανατηφόρο δηλητήριο. Με τη γλώσσα υμνούμε τον Κύριο και Πατέρα μας, και με αυτήν καταριόμαστε τους ανθρώπους, που έχουν δημιουργηθεί καθ' ομοίωσιν του Θεού. Από το ίδιο στόμα βγαίνουν οι έπαινοι και οι κατάρες - αυτό δεν πρέπει να είναι. Μπορεί από την ίδια πηγή να ρέει γλυκό νερό και αλμυρό νερό ή μπορεί μια συκιά να φέρει ελιές ή μια αμπέλια σύκα ή μια αλμυρή πηγή μπορεί να παράγει γλυκό νερό;» (Φυσικά όχι.) (Ιακώβου 3:1-12)

«Δείξε την ταπεινοφροσύνη σου με πράξεις που γίνονται από σοφία. Ο φθόνος και η εγωιστική φιλοδοξία στις καρδιές σας δεν κατεβαίνει από τον ουρανό αλλά είναι γήινη, αντιπνευματική, του διαβόλου. Γιατί όπου έχεις φθόνο και εγωιστική φιλοδοξία, εκεί βρίσκεις αταξία και κάθε κακή πρακτική. Αλλά η σοφία από τον ουρανό είναι καθαρή, ειρηνόφιλος, διακριτικός, υποτακτικός, γεμάτος έλεος και καλούς καρπούς, αμερόληπτος και ειλικρινής. Οι ειρηνοποιοί που σπέρνουν με ειρήνη σηκώνουν σοδειά δικαιοσύνης». (Ιακώβου 3:13-18)

Επιθυμίες

«Οι ανεξέλεγκτες επιθυμίες σου προκαλούν καβγάδες και καυγάδες θέλεις κάτι αλλά δεν το παίρνεις. Δεν

έχεις, γιατί δεν ζητάς από τον Θεό. Όταν ζητάς, δεν λαμβάνεις, γιατί ζητάς με λάθος κίνητρα, για να ξοδέψεις ό,τι παίρνεις στις απολαύσεις σου». (Ιακώβου 4:1-3)

«Δεν ξέρετε ότι η φιλία με τον κόσμο είναι μίσος προς τον Θεό; Όποιος εν Χριστώ επιλέγει να είναι φίλος του κόσμου γίνεται εχθρός του Θεού. Γίνεται μοιχός αφού αθέτησε τη διαθήκη του με τον Χριστό και τον Θεό». (Ιακώβου 4:4)

Υποταχτείτε στον Θεό

«Ο Θεός εναντιώνεται στους υπερήφανους, αλλά δίνει χάρη στους ταπεινούς». (Ιακώβου 4:6)

«Υποταχθείτε, λοιπόν, στον Θεό. Αντισταθείτε στον διάβολο, και θα φύγει από εσάς. Πλησιάστε στον Θεό και θα έρθει κοντά σας. Καθάρισε τις καρδιές σου, διψυχείς. Ταπεινωθείτε ενώπιον του Κυρίου, και αυτός θα σας υψώσει». (Ιακώβου 4:7-10)

Συκοφαντία

«Μην συκοφαντείτε ούτε κρίνετε ο ένας τον άλλον». (Ιακώβου 4:11-12)

Καμαρώστε και καυχηθείτε

«Εσείς που λέτε, «σήμερα ή αύριο θα πάω σε αυτή ή εκείνη την πόλη, θα περάσω ένα χρόνο εκεί, θα συνεχίσω τις δουλειές μου και θα βγάλω χρήματα». Γιατί, ούτε καν ξέρεις τι θα γίνει αύριο. Ποια είναι η ζωή σου; Είσαι μια ομίχλη που εμφανίζεται για λίγο και μετά εξαφανίζεται. Αντίθετα, θα έπρεπε να πείτε, «Εάν είναι θέλημα του Κυρίου, θα ζήσουμε και θα κάνουμε αυτό ή εκείνο». Όπως είναι, καμαρώνεις και καμαρώνεις. Όλη αυτή η καυχησιολογία είναι κακή. Όποιος, λοιπόν, γνωρίζει το καλό που πρέπει να κάνει και δεν το κάνει, αμαρτάνει». (Ιακώβου 4:17)

Απληστία

Εσείς πλούσιοι,

- Ο χρυσός και το ασήμι σου διαβρώνονται και μαρτυρούν εναντίον σου.
- Οι μισθοί που δεν καταφέρατε να πληρώσετε τους εργάτες που φωνάζουν εναντίον σας.
- Έχετε ζήσει στη γη με χλιδή και τέρψη, παχύνετε τον εαυτό σας την ημέρα της σφαγής.
- Έχετε καταδικάσει και δολοφονήσει αθώους ανθρώπους, που δεν σας εναντιώθηκαν. (Ιακώβου 5:1-6)

Υπομονή

«Κάντε υπομονή, λοιπόν, αδέρφια, μέχρι την έλευση του Κυρίου, καθώς ένας γεωργός περιμένει τις βροχές του φθινοπώρου και της άνοιξης».

Γογγυσμός

«Μην γκρινιάζετε ο ένας εναντίον του άλλου, αδέρφια, αλλιώς θα κριθείτε».

Σχόλιο: Οι Ισραηλίτες γκρινιάζαν συνεχώς εναντίον του Θεού και υπέφεραν πολλές στενοχώριες. Δεν έλαβαν τις επιθυμίες τους όταν τις ήθελαν.

Όρκους

«Πάνω απ' όλα, αδελφοί μου, μην ορκίζεστε — ούτε στον ουρανό ούτε στη γη ούτε σε οτιδήποτε άλλο. Αφήστε το «ναι» σας να είναι ναι και το «όχι» σας όχι, διαφορετικά θα καταδικαστείτε. (Ιακώβου 5:12)

Σχόλιο: Εάν η ζωή και οι πράξεις ενός ατόμου κάνουν τον λόγο του να μην είναι αξιόπιστος, η ορκωμοσία δεν πετυχαίνει τίποτα, ακόμα και στον ουρανό ή τη γη.)

Προσευχή και Έπαινος

«Κανείς σε πρόβλημα; Προσεύχομαι.

Κανείς χαρούμενος; Τραγουδήστε επαινετικά τραγούδια.

Κανείς άρρωστος; Θα πρέπει να καλέσει τους πρεσβύτερους της εκκλησίας να προσευχηθούν πάνω του και να τον αλείψουν με λάδι στο όνομα του Κυρίου. Και η προσευχή που προσφέρεται με πίστη θα κάνει καλά τον άρρωστο. ο Κύριος θα τον αναστήσει. Αν έχει αμαρτήσει, θα συγχωρεθεί. Γι' αυτό, εξομολογήστε τις αμαρτίες σας ο ένας στον άλλον και προσευχηθείτε ο ένας για τον άλλον για να θεραπευθείτε. Η προσευχή ενός δίκαιου ανθρώπου είναι ισχυρή και αποτελεσματική».

Να χάσει κανείς την πίστη του

«Αδέρφια μου, αν κάποιος από εσάς περιπλανηθεί από την αλήθεια και κάποιος τον φέρει πίσω, να θυμάστε αυτό: Όποιος απομακρύνει έναν αμαρτωλό από την πλάνη του δρόμου του, θα τον σώσει από το θάνατο και θα καλύψει πλήθος αμαρτιών». (Ιακώβου 5:19-20)

Σχόλιο: Η περιπλάνηση από την αλήθεια σημαίνει ότι κάποιος άφησε τον Θεό όπως είναι Αλήθεια. Η επαναφορά του στην αλήθεια του Χριστού του επιτρέπει να συγχωρεθεί, άρα και πάλι σε κοινωνία με τον Χριστό και εκείνους που είναι εν Χριστώ.

Βασικά σημεία από τον James

- Η στάση κάποιου να ακούει, να μαθαίνει και να προσεύχεται είτε θα δοξάσει τον Θεό είτε όχι.

Ερώτηση - Ποιος πειράζει τον άνθρωπο και γιατί ο Θεός επιτρέπει στον άνθρωπο να πειραστεί;

1 ΠΕΤΡΟΣ

«Σε εκείνους που είναι εκλεγμένοι εξόριστοι της διασποράς (η διασπορά αναφέρεται γενικά στους Εβραίους, αλλά θα μπορούσε να ισχύει εξίσου και για τη διασπορά των Χριστιανών λόγω διωγμού) σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού Πατέρα, στον αγιασμό του Πνεύματος, για υπακοή στον Ιησού Χριστό και για ράντισμα με το αίμα του». (1 Πέτρου 1:1)

Υπακοή στον Χριστό

«Μας έκανε να αναγεννηθούμε για μια ζωντανή ελπίδα μέσω της ανάστασης του Ιησού Χριστού από τους νεκρούς». (1 Πέτρου 1:3)

Σχόλιο: Αυτός που πέθανε για την αμαρτία, θάφτηκε στο αίμα του Χριστού, αναστήθηκε από τον Θεό από τον υδάτινο τάφο της κατάδυσης (βαπτίσματος) και του δόθηκε μια νέα ζωή (γεννήθηκε) τοποθετείται στη Βασιλεία (Σώμα Χριστού) από τον Θεό.

«Αν χρειαστεί, έχετε λυπηθεί από διάφορες δοκιμασίες, για να δοκιμάσετε την γνησιότητα της πίστης σας». (1 Πέτρου 1:6-7)

«Αν και δεν τον βλέπετε τώρα, πιστεύετε σε αυτόν και γεμίζετε με μια ανέκφραστη και ένδοξη χαρά, γιατί λαμβάνετε τον στόχο της πίστης σας, τη σωτηρία των ψυχών σας». (1 Πέτρου 1:8-9)

«Επομένως, προετοιμάστε το μυαλό σας για δράση. Μη συμμορφώνεσαι με τα πάθη της προηγούμενης άγνοιάς σου, αλλά όπως είναι άγιος αυτός που σε κάλεσε, να είσαι άγιος σε όλη σου τη συμπεριφορά». (1 Πέτρου 1:13-16)

«Αφού καλείτε έναν Πατέρα που κρίνει το έργο του καθενός αμερόληπτα, ζήστε τη ζωή σας ως ξένοι εδώ με ευλαβικό φόβο». (1 Πέτρου 1:17)

«Έχετε εξαγιστεί υπακούοντας στην αλήθεια, ώστε να έχετε ειλικρινή αγάπη για τους αδελφούς σας, να αγαπάτε ο ένας τον άλλον βαθιά, από καρδιάς». (1 Πέτρου 1:22-23)

«Έχετε αναγεννηθεί, όχι από φθαρτό σπόρο, αλλά από άφθαρτο, μέσω του ζωντανού και διαρκούς λόγου του Θεού». (1 Πέτρου 1:23-24)

«Απαλλαγείτε από κάθε κακία και κάθε δόλο, υποκρισία, φθόνο και συκοφαντία κάθε είδους». (1 Πέτρου 2:1)

«Σαν νεογέννητα μωρά, λαχταράτε αγνό πνευματικό γάλα, για να μεγαλώσετε με αυτό για τη σωτηρία σας». (1 Πέτρου 2:2)

Υπενθύμιση στους Εκλεκτούς

«Καθώς έρχεστε σε αυτόν, η ζωντανή πέτρα — απορριμμένη από τους ανθρώπους αλλά εκλεγμένη από τον Θεό και πολύτιμη γι' αυτόν— και εσείς, σαν ζωντανές πέτρες, χτίζετε σε πνευματικό σπίτι για να είστε ιερό ιερατείο, προσφέροντας πνευματικές θυσίες αποδεκτές στον Θεό μέσω Ιησούς Χριστός." (1 Πέτρου 2:4-5)

Σχόλιο: Οι πνευματικές θυσίες προσφέρουν στον Θεό αυτό που Εκείνος επιθυμεί. Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη ήταν μια θυσία ζώου που προσφερόταν από ιερέα. Σύμφωνα με τη Νέα Διαθήκη, οι Χριστιανοί είναι ιερείς. Πρέπει να προσφέρουν τη ζωή τους κάνοντας αυτό που Εκείνος επιθυμεί.

«Εσείς όμως είστε ένας εκλεκτός λαός, ένα βασιλικό ιερατείο, ένα ιερό έθνος, ένας λαός που ανήκει στον Θεό». (1 Πέτρου 2:9)

«Είστε ο λαός του Θεού. κάποτε δεν είχες δεχτεί έλεος, αλλά τώρα έχεις ελεηθεί». (1 Πέτρου 2:10)

«Απέχετε από αμαρτωλές επιθυμίες, που πολεμούν την ψυχή σας». (1 Πέτρου 2:11)

«Ζήστε τόσο καλή ζωή ανάμεσα στους ειδωλολάτρες που, αν και σας κατηγορούν ότι κάνετε λάθος, να δουν τις καλές σας πράξεις και να δοξάσουν τον Θεό την ημέρα που θα μας επισκεφτεί». (1 Πέτρου 2:12)

«Υποταχθείτε για χάρη του Κυρίου σε κάθε εξουσία που έχει συσταθεί μεταξύ των ανθρώπων». (1 Πέτρου 2:13)

«Ζήστε ως ελεύθεροι, αλλά μη χρησιμοποιείτε την ελευθερία σας ως κάλυψη του κακού. ζήστε ως υπηρέτες του Θεού». (1 Πέτρου 2:16)

«Να έχετε τον δέοντα σεβασμό προς όλους: Να αγαπάτε την αδελφότητα των πιστών, να φοβάστε τον Θεό, να τιμάτε τον βασιλιά». (1 Πέτρου 2:17)

«Δούλοι, υποταχτείτε στους κυρίους σας με όλο το σεβασμό, όχι μόνο σε εκείνους που είναι καλοί και προσεκτικοί, αλλά και σε εκείνους που είναι σκληροί». (1 Πέτρου 2:18-19)

«Αν υποφέρεις για το καλό και το υπομένεις, αυτό είναι αξιόπαινο ενώπιον του Θεού». (1 Πέτρου 2:20)

«Ο ίδιος σήκωσε τις αμαρτίες μας στο σώμα του πάνω στο δέντρο, για να πεθάνουμε για τις αμαρτίες και να ζήσουμε για δικαιοσύνη». (1 Πέτρου 2:24)

«Με τις πληγές του γιατρευθήκατε. Διότι πλανηθήκατε σαν πρόβατα, αλλά τώρα επιστρέψατε στον Ποιμένα και Επίσκοπο των ψυχών σας (φύλακας των ψυχών - Thayer Greek Lexicon). (1 Πέτρου 2:24-25)

Ζώντας τη Χριστιανική Ζωή

Οι σύζυγοι

«Οι σύζυγοι, με τον ίδιο τρόπο να είστε υποτακτικές (Να είστε καλές σύζυγοι στους συζύγους σας, να ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους (The Message Bible)) ώστε, αν κάποια από αυτές δεν πιστεύει τη λέξη, να την κερδίσει χωρίς λόγια η συμπεριφορά των συζύγων τους, όταν βλέπουν την αγνότητα και την ευλάβεια της ζωής σας. Η ομορφιά σας δεν πρέπει να προέρχεται από τον εξωτερικό στολισμό, όπως τα πλεγμένα μαλλιά και το να φοράτε χρυσά κοσμήματα και ωραία ρούχα. Αντίθετα, θα πρέπει να είναι αυτό του εσωτερικού σας εαυτού, η αδιάκοπη ομορφιά ενός ευγενικού και ήσυχου πνεύματος, που έχει μεγάλη αξία στα μάτια του Θεού». (1 Πέτρου 3:1-5)

«Οι σύζυγοι, με τον ίδιο τρόπο να είστε προσεκτικοί καθώς ζείτε με τις γυναίκες σας και να τις συμπεριφέρεστε με σεβασμό ως τον πιο αδύναμο σύντροφο και ως κληρονόμους μαζί σας του ευγενικού δώρου της ζωής, έτσι ώστε τίποτα να μην εμποδίζει τις προσευχές σας. Όλοι σας, ζήστε σε αρμονία μεταξύ σας, να είστε συμπονετικοί, να αγαπάτε σαν αδέρφια, να είστε συμπονετικοί και ταπεινοί. Μην ανταποδίδετε το κακό με κακό ή την προσβολή με προσβολή, αλλά με ευλογία». (1 Πέτρου 3:7-9)

Σχόλιο: Πιο αδύναμος σύντροφος – πιο αδύναμος μπορεί να σημαίνει έλλειψη δύναμης ή δύναμης ενώ σύντροφος πιθανώς σημαίνει ίσος εν Χριστώ.

«Ποιος θα σε βλάψει αν θέλεις να κάνεις καλό; Αλλά ακόμα κι αν υποφέρεις για το σωστό, είσαι ευλογημένος. «Μη φοβάσαι αυτό που φοβούνται· μη φοβάσαι». Αλλά στις καρδιές σας ξεχωρίστε τον Χριστό ως Κύριο. Να είστε πάντα έτοιμοι να δώσετε μια

απάντηση σε όλους όσους σας ζητούν να δώσετε τον λόγο για την ελπίδα που έχετε. Αλλά να το κάνετε αυτό με πραότητα και σεβασμό, έχοντας ήσυχη τη συνειδησή σας, ώστε όσοι μιλούν κακόβουλα ενάντια στην εν Χριστώ καλή σας συμπεριφορά να ντρέπονται για τη συκοφαντία τους». (1 Πέτρου 3:13-16)

«Ο Χριστός θανατώθηκε με το σώμα, αλλά ζωντάνεψε από το Πνεύμα, μέσω του οποίου επίσης πήγε και κήρυξε στα πνεύματα στη φυλακή που δεν υπάκουσαν πριν από πολύ καιρό όταν ο Θεός περίμενε υπομονετικά στις ημέρες του Νώε, ενώ χτιζόταν η κιβωτός. Σε αυτό μόνο λίγοι άνθρωποι, συνολικά οκτώ, σώθηκαν μέσω του νερού, και αυτό το νερό συμβολίζει το βάπτισμα που τώρα σώζει και εσάς — όχι την αφαίρεση της βρωμιάς από το σώμα, αλλά την υπόσχεση καλής συνείδησης προς τον Θεό. Σε σώζει με την ανάσταση του Ιησού Χριστού». (1 Πέτρου 3:18-21)

«Ο Χριστός υπέφερε στο σώμα του, οπλιστείτε και εσείς με την ίδια στάση, γιατί αυτός που υπέφερε στο σώμα του είναι αμαρτία. Ως αποτέλεσμα, δεν ζει το υπόλοιπο της επίγειας ζωής του για κακές ανθρώπινες επιθυμίες, αλλά μάλλον για το θέλημα του Θεού». (1 Πέτρου 4:1-3)

«Μη ζείτε όπως οι ειδωλολάτρες επιλέγουν να κάνουν – ζώντας σε ασέβεια, λαγνεία, μέθη, όργια, αηδίες και απεχθή ειδωλολατρία. Το θεωρούν παράξενο που δεν βυθίζεσαι μαζί τους στην ίδια πλημμύρα διάχυσης, και σε καταχρώνται. Αλλά θα πρέπει να δώσουν λογαριασμό σε αυτόν που είναι έτοιμος να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς». (1 Πέτρου 4:3-5)

«Να έχετε καθαρό μυαλό και αυτοέλεγχο για να μπορείτε να προσεύχεστε. Πάνω απ' όλα να αγαπάτε ο ένας τον άλλον βαθιά, γιατί η αγάπη καλύπτει πλήθος αμαρτιών. Προσφέρετε φιλοξενία ο ένας στον άλλο χωρίς γκρίνια.» (1 Πέτρου 4:7-9)

«Ο καθένας πρέπει να χρησιμοποιεί ό,τι δώρο έχει λάβει για να υπηρετεί τους άλλους, διαχειριζόμενος πιστά τη χάρη του Θεού στις διάφορες μορφές της». (1 Πέτρου 4:10-11)

«Αν κάποιος μιλάει, θα πρέπει να το κάνει όπως κάποιος που λέει τα ίδια τα λόγια του Θεού». (1 Πέτρου 4:11)

«Αν κάποιος υπηρετεί, θα πρέπει να το κάνει με τη δύναμη που παρέχει ο Θεός». (1 Πέτρου 4:11)

«Αν προσβληθείς για το όνομα του Χριστού, είσαι ευλογημένος, γιατί το Πνεύμα της δόξης και του Θεού αναπαύεται πάνω σου». (1 Πέτρου 4:14)

Εάν υποφέρετε, δεν πρέπει να είστε ως δολοφόνος ή κλέφτης ή οποιοδήποτε άλλο είδος εγκληματία, ή ακόμα και ως μεσολαβητής. (1 Πέτρου 4:15)

«Γίνετε ποιμένες του ποιμνίου του Θεού που είναι υπό τη φροντίδα σας, υπηρετώντας ως επίσκοποι — όχι επειδή πρέπει, αλλά επειδή θέλετε, όπως θέλει ο Θεός να είστε. Δεν είναι άπληστοι για χρήματα, αλλά πρόθυμοι να υπηρετήσουν. όχι να το κυριεύεις πάνω σε αυτούς που σου έχουν εμπιστευτεί, αλλά να είσαι παράδειγμα στο ποίμνιο». (1 Πέτρου 5:2-4)

«Ταπεινωθείτε, λοιπόν, κάτω από το δυνατό χέρι του Θεού, για να σας σηκώσει εν καιρώ. Ρίξε όλο σου το άγχος πάνω του γιατί νοιάζεται για σένα». (1 Πέτρου 5:6-7)

«Να είστε αυτοέλεγκτοι και σε εγρήγορση. Ο εχθρός σου ο διάβολος τριγυρνά σαν λιοντάρι που βρυχάται αναζητώντας κάποιον να καταβροχθίσει». (1 Πέτρου 5:8-9)

Βασικά σημεία από το 1 Peter

- Η πίστη σας θα δοκιμαστεί – όχι ίσως ή αν αλλά θα δοκιμαστεί.
- Ως υπηρέτης του Θεού θα κριθείτε από το έργο Του που κάνετε.

Ερώτηση – Γιατί πρέπει ένας Χριστιανός να προετοιμάσει το μυαλό του για δράση;

2 ΠΕΤΡΟΣ

«Ο Συμεών Πέτρος, δούλος και απόστολος του Ιησού Χριστού, σε εκείνους που έχουν αποκτήσει πίστη ίσης θέσης με τη δική μας με τη δικαιοσύνη του Θεού και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού».

Σχόλιο: Εκείνοι που είναι εν Χριστώ είναι υπηρέτες ίσης θέσης όχι από αυτά που έχουν επιτύχει λόγω διαφορετικών ικανοτήτων αλλά από τη δικαιοσύνη του Χριστού.

«Η θεϊκή του δύναμη μάς χάρισε όλα όσα σχετίζονται με τη ζωή και την ευσέβεια, μέσω της γνώσης εκείνου που μας κάλεσε στη δική του δόξα και υπεροχή, με την οποία μας έδωσε τις πολύτιμες και πολύ μεγάλες

υποσχέσεις του, ώστε μέσω αυτών μπορεί να γίνετε μέτοχοι της θείας φύσης, έχοντας ξεφύγει από τη διαφθορά που υπάρχει στον κόσμο εξαιτίας της αμαρτωλής επιθυμίας». (2 Πέτρου 1:3-4)

Σχόλιο: Η «γνώση» Του απαιτεί την ακρόαση και τη συζήτηση του Ευαγγελίου της εξιλεωτικής θυσίας του Χριστού για να καθαρίσει την αμαρτία.

Σχόλιο: Το «κάλεσμα» είναι μια πρόσκληση για αποδοχή του Χριστού και υπακοή στα λόγια Του που οδηγούν στη σωτηρία.

Να γίνουμε μέτοχοι της Θείας Φύσης

Κάντε κάθε προσπάθεια για να συμπληρώσετε το δικό σας

- πίστη με αρετή,
- αρετή με γνώση,
- γνώση με αυτοέλεγχο,
- αυτοέλεγχος με σταθερότητα,
- σταθερότητα με ευσέβεια,
- ευσέβεια με αδελφική στοργή,
- αδελφική στοργή με αγάπη.

«Διότι αν αυτές οι ιδιότητες είναι δικές σας και αυξάνονται, σας εμποδίζουν να είστε αναποτελεσματικός ή άκαρπος στη γνώση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού». (2 Πέτρου 1:5-8)

«Διότι όποιος στερείται αυτών των ιδιοτήτων είναι τόσο μωπικός που είναι τυφλός, έχοντας ξεχάσει ότι καθάριστηκε από τις προηγούμενες αμαρτίες του». (2 Πέτρου 1:9-10)

«Αν εξασκήσεις αυτές τις ιδιότητες, δεν θα πέσεις ποτέ». (2 Πέτρου 1:10-11)

«Διότι δεν ακολουθήσαμε έξυπνα επινοημένους μύθους όταν σας γνωστοποιήσαμε τη δύναμη και τον ερχομό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, αλλά ήμασταν αυτόπτες μάρτυρες της μεγαλειότητάς του». (2 Πέτρου 1:16-17)

«Θα μουν ψεύτικοι δάσκαλοι ανάμεσά σας, φέρνοντας κρυφά καταστροφικές αιρέσεις, αρνούμενοι ακόμη και τον Δάσκαλο που τις αγόρασε». (2 Πέτρου 2:10-19)

- Είναι τολμηροί και αλαζονικοί άνδρες που δεν φοβούνται να συκοφαντούν τα ουράνια όντα.
- Είναι κηλίδες και ψεγάδια, που απολαμβάνουν τις απολαύσεις τους ενώ γλεντάνε μαζί σου.
- Έχουν μάτια γεμάτα μοιχεία.

- Αποπλανούν τους ασταθείς. είναι ειδικοί στην απληστία
- Άφησαν αμέσως και περιπλανήθηκαν για να ακολουθήσουν τον μισθό της κακίας.
- Εκφέρουν άδεια, καυχησιολογικά λόγια και, επικαλούμενοι τις λάγνες επιθυμίες της αμαρτωλής ανθρώπινης φύσης.
- Δελεάζουν τους ανθρώπους που απλώς ξεφεύγουν από αυτούς που ζουν στο λάθος.
- Τους υπόσχονται ελευθερία.
- Οι ίδιοι είναι σκλάβοι της εξαχρείωσης.

«Επειδή, αν, αφού ξεφύγουν από τις μολύνσεις (διαφθορά) του κόσμου μέσω της γνώσης του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, μπλέξουν και πάλι μέσα τους και νικηθούν, η τελευταία κατάσταση έχει γίνει για αυτούς χειρότερη από την πρώτη». (2 Πέτρου 2:20)

Σχόλιο: Από τη στιγμή που κάποιος έχει τεθεί στο Σώμα του Χριστού μέσω εμπιστοσύνης και υπακοής, μπορεί να επιλέξει να επιστρέψει στην προηγούμενη αμαρτωλή ζωή και έτσι να είναι χειρότερος καθώς έχουν εγκαταλείψει τον Χριστό.

Υπενθυμίσεις

«Τις τελευταίες ημέρες θα έρθουν χλευαστές, που θα χλευάζουν και θα ακολουθούν τις δικές τους κακές επιθυμίες». (2 Πέτρου 3:3)

«Εσκεμμένα ξεχνούν ότι προ πολλού με τον λόγο του Θεού υπήρχαν οι ουρανοί και η γη σχηματίστηκε από νερό και από νερό. Από αυτά τα νερά κατακλύστηκε και καταστράφηκε και ο κόσμος της εποχής εκείνης». (2 Πέτρου 3:5-7)

«Οι ουρανοί και η γη φυλάσσονται για τη φωτιά, φυλάσσονται για την ημέρα της κρίσης και της καταστροφής των ασεβών ανθρώπων». (2 Πέτρου 3:7)

«Μην ξεχνάτε αυτό το ένα πράγμα, αγαπητοί φίλοι: Για τον Κύριο μια μέρα είναι σαν χίλια χρόνια και τα χίλια χρόνια είναι σαν μια μέρα». (2 Πέτρου 3:8)

«Ο Κύριος δεν αργεί να τηρήσει την υπόσχεσή του, όπως κάποιος κατανοούν τη βραδύτητα. Δεν θέλει να χαθεί κανείς, αλλά όλοι να έρθουν σε μετάνοια». (2 Πέτρου 3:9)

«Αλλά η ημέρα του Κυρίου θα έρθει σαν κλέφτης. Οι ουρανοί θα εξαφανιστούν με βρυχηθμό. τα στοιχεία θα

καταστραφούν από τη φωτιά, και η γη και ό,τι βρίσκεται σε αυτήν θα αποκαλυφθεί». (2 Πέτρου 3:9)

«Εκείνη η ημέρα θα επιφέρει την καταστροφή των ουρανών με φωτιά, και τα στοιχεία θα λιώσουν στη ζέστη». (2 Πέτρου 3:12)

«Σύμφωνα με την υπόσχεσή του, προσβλέπουμε σε έναν νέο ουρανό και μια νέα γη, το σπίτι της δικαιοσύνης». (2 Πέτρου 3:13)

«Να είστε σε επιφυλακή για να μην παρασυρθείτε από την πλάνη των παράνομων και πέσετε από την ασφαλή θέση σας». (2 Πέτρου 3:17)

«Αλλά αυξηθείτε στη χάρη και τη γνώση του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού». (2 Πέτρου 3:18)

Βασικά σημεία από το 2 Peter

- Υπάρχει ένα μοτίβο σκαλοπατιών της χριστιανικής ανάπτυξης που ενισχύει την πίστη κάποιου και τον βοηθά να αναγνωρίζει ψευδείς διδασκαλίες.
- Οι δάσκαλοι της ψευδούς διδασκαλίας μπορούν να αναγνωριστούν συγκρίνοντας τις διδασκαλίες, τη στάση και τις πράξεις τους με τις βιβλικές διδασκαλίες
- Οι Χριστιανοί μπορούν να εμπλακούν ξανά στη διαφθορά του κόσμου, έτσι ώστε η κατάστασή τους να είναι χειρότερη από ό,τι όταν τους συγχωρήθηκαν οι αμαρτίες φορώντας τον Χριστό μετά το θάνατό τους στην αμαρτία, την ταφή και την ανάστασή τους, ακολουθούμενη από την προσθήκη στο Σώμα του Χριστού, την εκκλησία Του.

Ερώτηση – Τι σημαίνει η δήλωση του Πέτρου «Αν μερικοί έχουν ξεφύγει από τις μολύνσεις του κόσμου μέσω της γνώσης του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, είναι πάλι μπλεγμένοι σε αυτές και νικημένοι, η τελευταία κατάσταση έχει γίνει για αυτούς χειρότερη από την πρώτη» και είναι αλήθεια;

1 ΙΩΑΝΝΗΣ

Ο Ιωάννης γράφει για τον Λόγο της Ζωής, τον Χριστό (και την αιώνια ζωή), τον οποίο είδε, άγγιξε, μαρτύρησε και διακήρυττε.

Το Μήνυμα που άκουσε

«Ο Θεός είναι φως (δίκαιος). μέσα του δεν υπάρχει καθόλου σκοτάδι. Αν ισχυριζόμαστε ότι έχουμε κοινωνία μαζί του αλλά περπατάμε στο σκοτάδι, λέμε ψέματα και δεν ζούμε με την αλήθεια. Αλλά αν περπατάμε στο φως, όπως αυτός είναι στο φως, έχουμε κοινωνία μεταξύ μας, και το αίμα του Ιησού, του Υιού του, μας καθαρίζει από κάθε αμαρτία». (1 Ιωάννη 1:5-7)

Σχόλιο: Το «Φως» πιθανώς αναφέρεται στη δικαιοσύνη του Θεού και όχι στο φως που επιτρέπει σε κάποιον να δει τα πράγματα στο σκοτάδι.

«Αν ισχυριζόμαστε ότι είμαστε χωρίς αμαρτία, εξαπατάμε τον εαυτό μας και η αλήθεια δεν είναι μέσα μας». (1 Ιωάννη 1:8)

«Αν ομολογήσουμε τις αμαρτίες μας, είναι πιστός και δίκαιος και θα μας συγχωρήσει τις αμαρτίες μας και θα μας εξαγνίσει από κάθε αδικία. Αν ισχυριστούμε ότι δεν έχουμε αμαρτήσει, τον κάνουμε να είναι ψεύτης και ο λόγος του δεν έχει θέση στη ζωή μας». (1 Ιωάννη 1:9-10)

«Αν κάποιος αμαρτάνει, έχουμε έναν που μιλά στον Πατέρα προς άμυνά μας — τον Ιησού Χριστό, τον Δίκαιο. Είναι η εξιλεωτική θυσία για τις αμαρτίες μας». (1 Ιωάννη 2:1-2)

«Ξέρουμε ότι τον γνωρίσαμε αν υπακούσουμε στις εντολές του». (1 Ιωάννη 2:3)

«Όποιος ισχυρίζεται ότι ζει μέσα του πρέπει να περπατήσει όπως έκανε ο Ιησούς». (1 Ιωάννη 2:6)
Σχόλιο: Το να περπατάς όπως ο Ιησούς ζει σύμφωνα με το θέλημά Του.

«Όποιος ισχυρίζεται ότι είναι στο φως αλλά μισεί τον αδερφό του εξακολουθεί να βρίσκεται στο σκοτάδι». (1 Ιωάννη 2:9)

Σχόλιο: Όποιος επιθυμεί κακό σε άλλον μισεί.
«Όποιος μισεί τον αδερφό του είναι στο σκοτάδι και τριγυρνά στο σκοτάδι». (1 Ιωάννη 2:11)

«Μην αγαπάς τον κόσμο ούτε τίποτα στον κόσμο. Οποιοσδήποτε αγαπά τον κόσμο. η αγάπη του Πατέρα δεν είναι μέσα του». (1 Ιωάννη 2:15)

«Έχουν έρθει πολλοί αντίχριστοι. Έτσι ξέρουμε ότι είναι η τελευταία ώρα». (1 Ιωάννη 2:18-19)

Σχόλιο: Αντίχριστος είναι όποιος αρνείται ότι ο Ιησούς ήταν Θεός σε ανθρώπινο σώμα αλλά απλώς ένα φάντασμα ή αρνείται την ύπαρξη του Χριστού.

«Έχετε ένα χρίσμα από τον Άγιο, και όλοι γνωρίζετε την αλήθεια». (1 Ιωάννη 2:20)

«Ο άνθρωπος που αρνείται ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ο αντίχριστος — αρνείται τον Πατέρα και τον Υιό». (1 Ιωάννη 2:22)

«Δείτε ότι ό,τι ακούσατε από την αρχή παραμένει μέσα σας». (1 Ιωάννη 2:24)

«Σου γράφω αυτά τα πράγματα για εκείνους που προσπαθούν να σε παρασύρουν». (1 Ιωάννη 2:26)

Συζήτηση για τον Αντίχριστο –
[blythebiblewayonline.com/HTML/Gnosticism.html](http://thebiblewayonline.com/HTML/Gnosticism.html)

Αγάπη του Πατέρα
«Είμαστε παιδιά του Θεού και αυτό που θα γίνουμε δεν έχει γίνει ακόμη γνωστό. Αλλά ξέρουμε ότι όταν εμφανιστεί, θα είμαστε σαν αυτόν». (1 Ιωάννη 3:2)

«Καθένας που έχει αυτή την ελπίδα σε αυτόν εξαγνίζει τον εαυτό του, όπως είναι αγνός». (1 Ιωάννη 3:3)

«Εμφανίστηκε για να πάρει τις αμαρτίες μας. Και μέσα του δεν υπάρχει αμαρτία. Κανείς που ζει μέσα του δεν συνεχίζει να αμαρτάνει». (1 Ιωάννη 3:5-6)

«Κανείς που συνεχίζει να αμαρτάνει ούτε τον έχει δει ούτε τον έχει γνωρίσει». (1 Ιωάννη 3:6)

«Μην αφήνετε κανέναν να σας παραπλανήσει – έτσι, δεν μπορεί κανείς να σωθεί, πάντα να σωθεί». (1 Ιωάννη 3:7)

«Κανείς που γεννήθηκε από τον Θεό δεν θα συνεχίσει να αμαρτάνει, επειδή ο σπόρος του Θεού παραμένει μέσα του. δεν μπορεί να συνεχίσει (να συνεχίσει και να ζει δίκαια εν Χριστώ) να αμαρτάνει, γιατί έχει γεννηθεί από τον Θεό». (1 Ιωάννη 3:9)

«Όποιος δεν κάνει το σωστό δεν είναι παιδί του Θεού. ούτε κάποιος που δεν αγαπά τον αδερφό του». (1 Ιωάννη 3:10)

Σχόλιο: Υπάρχουν πολλά είδη ή επίπεδα αγάπης. Η αγάπη που αναφέρεται εδώ είναι να επιθυμεί το καλύτερο για τη φυσική και την αιώνια ζωή ενός αδελφού.

«Το μήνυμα που ακούσατε από την αρχή: Πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλον». (1 Ιωάννη 3:11)

- Αγάπη είναι: ο Ιησούς Χριστός έδωσε τη ζωή του για εμάς. (1 Ιωάννη 3:16)
- Αν κάποιος έχει υλικά αγαθά και βλέπει τον αδελφό του σε ανάγκη, αλλά δεν τον λυπάται, πώς μπορεί να είναι μέσα του η αγάπη του Θεού; (1 Ιωάννη 3:17-18)
- Ας μην αγαπάμε με λόγια ή γλώσσα, αλλά με πράξεις και με αλήθεια. (1 Ιωάννη 3:18-19)
- Δική του είναι η εντολή: να πιστεύουμε στο όνομα του Υιού του, Ιησού Χριστού, και να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. (1 Ιωάννη 3:23)
- Μην πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάστε τα πνεύματα για να δείτε αν είναι από τον Θεό, επειδή πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο. (1 Ιωάννη 4:1-2)
- Κάθε πνεύμα που αναγνωρίζει ότι ο Ιησούς Χριστός έχει έρθει στη σάρκα είναι από τον Θεό, αλλά κάθε πνεύμα που δεν αναγνωρίζει τον Ιησού δεν είναι από τον Θεό. (1 Ιωάννη 4:2-3)
- Δικό του είναι το πνεύμα του αντίχριστου. (1 Ιωάννη 4:3)
- Κανείς δεν έχει δει ποτέ τον Θεό. αλλά αν αγαπάμε ο ένας τον άλλον, ο Θεός ζει μέσα μας. (1 Ιωάννη 4:12)
- Αν κάποιος πει «αγαπώ τον Θεό», αλλά μισεί τον αδελφό του, είναι ψεύτης. Διότι όποιος δεν αγαπά τον αδελφό του, τον οποίο έχει δει, δεν μπορεί να αγαπήσει τον Θεό, τον οποίο δεν έχει δει. (1 Ιωάννη 4:20-21)
- Αυτός είναι ο τρόπος που γνωρίζουμε ότι αγαπάμε τα παιδιά του Θεού: αγαπώντας τον Θεό και εκτελώντας τις εντολές του. (1 Ιωάννη 5:2)
- Αυτή είναι η αγάπη για τον Θεό: να υπακούς στις εντολές του. Και οι εντολές του δεν είναι επαχθείς. (1 Ιωάννη 5:3-4)
- Καθένας που γεννήθηκε από τον Θεό νικάει τον κόσμο. Αυτή είναι η νίκη. (1 Ιωάννη 5:4)

Αιώνια ζωή

«Τα γράφω αυτά σε εσάς που πιστεύετε στο όνομα του Υιού του Θεού για να μάθετε ότι έχετε αιώνια ζωή». (1 Ιωάννη 5:13-14)

Σχόλιο: Έχουμε έναν συνήγορο, τον Ιησού, τον Χριστό, ανάμεσα σε εμάς και τον ελεήμονα Θεό μας που δεν επιθυμεί να χαθεί κανείς.

«Αν ζητήσουμε κάτι σύμφωνα με τη θέλησή του, μας ακούει». (1 Ιωάννη 5:14)

«Αν κάποιος δει τον αδελφό του να διαπράττει αμαρτία που δεν οδηγεί στο θάνατο, ας προσευχηθεί και ο Θεός θα του δώσει ζωή. Υπάρχει αμαρτία που οδηγεί στο θάνατο. Δεν λέω ότι πρέπει να προσευχηθεί γι' αυτό». (1 Ιωάννη 5:16)

- Σωματικός θάνατος – Πολύ αργά για να προσευχηθεί κάποιος που δεν έχει πνοή ζωής να υπακούσει στον Χριστό. Η αιώνια ζωή τους βρίσκεται στα χέρια ενός δίκαιου Θεού.
- Πνευματικός θάνατος – Για τους ζωντανούς υπάρχει ελπίδα μετάνοιας και επιστροφής στον Θεό.
- Αιώνιος θάνατος – Πιθανώς εκείνοι που αρνούνται ότι ο Ιησούς ήταν Θεός με ανθρώπινη σάρκα, όπως είτε ότι δεν ήταν παρά ένα φάντασμα όπως ισχυρίζονται οι Γνωστικοί - ο αντίχριστος.
- Κάθε αδικία είναι αμαρτία, και υπάρχει αμαρτία που δεν οδηγεί στο θάνατο. (1 Ιωάννη 5:17)
- Όποιος γεννιέται από τον Θεό δεν συνεχίζει να αμαρτάνει. (1 Ιωάννη 5:18)
- Αυτός που γεννήθηκε από τον Θεό τον κρατά ασφαλή (με τη ζωή που ζει), και ο κακός δεν μπορεί να τον βλάψει. (1 Ιωάννη 5:18-19)
- Να ξέρετε επίσης ότι ο Υιός του Θεού ήρθε και μας έδωσε κατανόηση, για να γνωρίσουμε αυτόν που είναι αληθινός. (1 Ιωάννη 5:20)

Βασικά σημεία από τον 1 Ιωάννη

- Κάποιος μπορεί να παρασυρθεί επιλέγοντας να πάψει να ζει θεοσεβείς.
- Οι πιστοί στην Εκκλησία του Χριστού καθαρίζονται συνεχώς από την αμαρτία με το αίμα Του, αν ζουν σύμφωνα με το θέλημά Του.
- Ένας Χριστιανός δεν μπορεί να μισεί (αντιπαθεί έντονα) έναν αδελφό γιατί ο Θεός είναι Αγάπη.

Ερώτηση – Ποιο ήταν το μήνυμα που είδε και άκουσε ο Γιάννης;

2 ΙΩΑΝΝΗΣ

«Στην εκλεκτή κυρία και τα παιδιά της, που αγαπώ στην αλήθεια —και όχι μόνο εγώ, αλλά και σε όλους όσοι γνωρίζουν την αλήθεια— λόγω της αλήθειας, που ζει μέσα μας και θα είναι μαζί μας για πάντα: Χάρη, έλεος και ειρήνη από τον Θεό Πατέρα και από τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Πατέρα, θα είναι μαζί μας με αλήθεια και αγάπη. Μου έδωσε μεγάλη χαρά να βρίσκω μερικά από τα παιδιά σας να περπατούν στην αλήθεια, όπως μας πρόσταξε ο Πατέρας. Και τώρα, αγαπητή κυρία, δεν σας γράφω μια νέα εντολή, αλλά μια που είχαμε από την αρχή. Ζητώ να αγαπάμε ο ένας τον άλλον. Και αυτή είναι η αγάπη: να περπατάμε υπακούοντας στην εντολή του. Όπως έχετε ακούσει από την αρχή, η εντολή του είναι να περπατάτε ερωτευμένοι».

Σχόλιο: Άγνωστο ποια ήταν η εκλεγμένη κυρία. Θα μπορούσε κανείς να υποθέσει ότι ήταν α) φίλος του Ιωάννη β) η εκκλησία γ) η Μαρία η μητέρα του Ιησού – λόγω της λέξης που επιλέχθηκε και δ) οτιδήποτε για να κρατήσει μυστική την ταυτότητα.

«Πολλοί απατεώνες, που δεν αναγνωρίζουν ότι ο Ιησούς Χριστός έρχεται κατά τη σάρκα, έχουν βγει στον κόσμο. Κάθε τέτοιο άτομο είναι ο απατεώνας και ο αντίχριστος, οι Γνωστικοί. Προσέξτε να μην χάσετε αυτό για το οποίο έχετε εργαστεί, αλλά να ανταμειφθείτε πλήρως. Όποιος τρέχει μπροστά και δεν συνεχίζει στη διδασκαλία του Χριστού δεν έχει Θεό. Όποιος συνεχίζει στη διδασκαλία έχει και τον Πατέρα και τον Υιό».

Σχόλιο: Οι απατεώνες φαίνεται να είναι, Γνωστικοί, αυτοί που αρνούνται ότι ο Χριστός ήρθε εν σάρκα επειδή πιστεύουν ότι κάθε σάρκα ήταν κακή. Άρα, ο Χριστός δεν μπορούσε να είναι και Θεός και κακός, επομένως ήταν μόνο ένα φάντασμα. Εάν αυτή η πεποίθηση και η διδασκαλία είναι αληθινή, τότε δεν υπήρχε εξιλεωτική θυσία, καμία συγχώρεση, καμία εκκλησία και κανένα Σώμα Χριστού.

«Αν κάποιος έρθει σε εσάς και δεν φέρει αυτή τη διδασκαλία, μην τον πάρετε στο σπίτι σας ούτε να τον καλωσορίσετε. Όποιος τον υποδέχεται συμμετέχει στο πονηρό έργο του».

Σχόλιο: Αυτή η διδασκαλία είναι ότι ο Ιησούς είναι και ήταν ο Θεός που ήρθε στη γη για να γίνει η εξιλεωτική θυσία για όλους όσοι τον εμπιστεύονται μέσω της υπακοής στο μήνυμα της συμφιλίωσης Του.

Σχόλιο: Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου η πράξη της φιλοξενίας ήταν η παροχή βοήθειας σε έναν ταξιδιώτη Χριστιανό αδελφό. Αλλά με την παροχή βοήθειας σε έναν αυτοαποκαλούμενο Χριστιανό αδελφό του οποίου η διδασκαλία ήταν η γνώμη του και αντίθετη με τον Χριστό θεωρήθηκε ότι συμφωνούσε με την ψευδή διδασκαλία του. Τους είπαν «μην τον παίρνετε στο σπίτι σας και μην τον καλωσορίσετε».

Βασικά σημεία από το 2 John

- Η διδασκαλία ότι ο Ιησούς δεν ήρθε με σάρκα (ο Θεός σε ανθρώπινο σώμα) είναι η αντίχριστη διδασκαλία που καταστρέφει το θεμέλιο της εξιλεωτικής θυσίας - άφεσης αμαρτιών.
- Η υποδοχή, η φροντίδα των φυσικών αναγκών σε τροφή και στέγη, δείχνει φιλοξενία και υποδηλώνει ότι υποστηρίζετε τη διδασκαλία τους. Επομένως, μην δίνετε βοήθεια, παρηγοριά και υποστήριξη σε όποιον αρνείται την ύπαρξη του Ιησού, του Χριστού, καλωσορίζοντας τον στο σπίτι σας.

Ερώτηση: Τι είναι ο αντίχριστος;

3 ΙΩΑΝΝΗΣ

Στον αγαπημένο μου φίλο Γάιο, τον οποίο αγαπώ στην αλήθεια. Αγαπητέ φίλε, προσεύχομαι να έχεις καλή υγεία και να πάνε όλα καλά μαζί σου, παρόλο που η ψυχή σου τα πάει καλά.

«Μου έδωσε μεγάλη χαρά να έρχονται μερικοί αδελφοί και να πουν για την πίστη σου στην αλήθεια και για το πώς συνεχίζεις να περπατάς στην αλήθεια. Δεν έχω μεγαλύτερη χαρά από το να ακούω ότι τα παιδιά μου περπατούν στην αλήθεια».

«Είσαι πιστός σε αυτό που κάνεις για τα αδέρφια, παρόλο που σου είναι ξένοι. Έχουν πει στην εκκλησία για την αγάπη σου. Καλά θα κάνετε να τους στείλετε στο δρόμο τους με τρόπο αντάξιο του Θεού (αληθινή φιλοξενία). Ήταν για χάρη του ονόματος που βγήκαν έξω».

«Ο Διοτρέφης, που του αρέσει να είναι πρώτος, δεν θα έχει καμία σχέση με εμάς. Οπότε, αν έρθω, θα επιστήσω την προσοχή σε αυτό που κάνει, κουτσομπολεύοντας μας κακόβουλα. Μη ικανοποιημένος με αυτό, αρνείται να υποδεχθεί τους αδελφούς. Σταματάει επίσης όσους

θέλουν να το κάνουν και τους βγάζει από την εκκλησία.
"

«Για τον Δημήτριο μιλούν καλά όλοι — ακόμα και η ίδια η αλήθεια. Μιλάμε επίσης καλά γι' αυτόν, και ξέρετε ότι η μαρτυρία μας είναι αληθινή. »

Βασικά σημεία από τον 3 John

➤ Η δύναμη και το αίσθημα της σημασίας του εαυτού ελέγχοντας αυτούς που βρίσκονται στο Σώμα, είναι το αντίθετο του να είσαι υπηρέτης, καταδικάζεται.

JUDE

Αυτό το σύντομο βιβλίο γράφτηκε σε όσους καλούσε ο Θεός, στους Χριστιανούς. Ένωσα ότι έπρεπε να γράψω και να σας παροτρύνω να διεκδικήσετε (υπερασπιστείτε ως πολεμιστής τον Λόγο, τον Χριστό το θεμέλιο της πίστης σας) για την πίστη που ανατέθηκε κάποτε στους αγίους. Διότι ορισμένοι άντρες (που ισχυρίζονται ότι είναι συγχριστιανοί) των οποίων η καταδίκη γράφτηκε εδώ και πολύ καιρό έχουν γλιστρήσει κρυφά ανάμεσά σας. Είναι άθεοι άνθρωποι, που αλλάζουν τη χάρη του Θεού μας σε άδεια ανηθικότητα και αρνούνται τον Ιησού Χριστό τον μοναδικό μας Κυρίαρχο και Κύριο. (3-4)

«Μολονότι τα γνωρίζετε ήδη όλα αυτά, θέλω να σας υπενθυμίσω ότι ο Κύριος ελευθέρωσε τον λαό του από την Αίγυπτο, αλλά αργότερα κατέστρεψε όσους δεν πίστεψαν. Και τους αγγέλους που δεν κράτησαν τις θέσεις εξουσίας τους αλλά εγκατέλειψαν το δικό τους σπίτι — αυτούς τους κράτησε στο σκοτάδι, δεμένους με αιώνιες αλυσίδες για κρίση τη μεγάλη Ημέρα». (5-7)

«Αυτοί οι προσποητές, ψεύτικοι χριστιανοί, είναι:

- όπως τα Σόδομα και τα Γόμορρα και οι γύρω πόλεις παραδόθηκαν στη σεξουαλική ανηθικότητα και τη διαστροφή. Λειτουργούν ως παράδειγμα όσων υφίστανται την τιμωρία της αιώνιας φωτιάς. (7)
- οι ονειροπόλοι μολύνουν το σώμα τους, απορρίπτουν την εξουσία και συκοφαντούν ουράνια όντα, αλλά ακόμη και ο αρχάγγελος Μιχαήλ, όταν διαφωνούσε με τον διάβολο για το σώμα του Μωυσή, δεν τόλμησε να του κατηγορήσει συκοφαντικά, αλλά είπε: «Ο Κύριος σε επιπλήττει !" (8-10)
- ομιλητές που μιλούν καταχρηστικά ενάντια σε ό,τι δεν καταλαβαίνουν. (10)

- ψεγάδια στα ερωτικά σου γλέντια, τρώγοντας μαζί σου χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό. (12)
- βοσκοί που τρέφονται μόνο τον εαυτό τους. (12)
- σύννεφα χωρίς βροχή. (12)
- άγρια κύματα της θάλασσας, που αφρίζουν την ντροπή τους. περιπλανώμενα αστέρια, για τα οποία το πιο μαύρο σκοτάδι έχει κρατηθεί για πάντα. (13)
- γκρινιάρηδες και ανιχνευτές σφαλμάτων. ακολουθούν τις δικές τους κακές επιθυμίες. (13)
- καυχούνται για τον εαυτό τους και κολακεύουν τους άλλους για δικό τους όφελος. (16)

«Θυμηθείτε τι είπαν οι απόστολοι: Στους τελευταίους καιρούς θα υπάρξουν χλευαστές που θα ακολουθήσουν τις δικές τους ασεβείς επιθυμίες. Αυτοί είναι οι άντρες που σας χωρίζουν, ακολουθούν απλά φυσικά ένστικτα και δεν έχουν το Πνεύμα». (18-19)

Αλλά πρέπει να:

- οικοδομήστε τον εαυτό σας στην πιο αγία πίστη σας και προσευχηθείτε με το Άγιο Πνεύμα. (20)
- κρατήστε τον εαυτό σας στην αγάπη του Θεού καθώς περιμένετε το έλεος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού για να σας φέρει στην αιώνια ζωή. (21)
- Να είσαι ελεήμων με αυτούς που αμφιβάλουν. άρπαξε άλλους από τη φωτιά και σώσε τους, στους άλλους δείξτε έλεος, αναμειγμένο με το μίσος του φόβου, ακόμη και τα ρούχα που έχουν λερωθεί από διεφθαρμένη σάρκα. (22-23)

Βασικά σημεία από τον Jude

- Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που είναι προσποητές, άπιστοι, ελαττωματούχοι και καυχησιάρηδες που αναζητούν αναγνώριση και έγκριση.
- Ενθαρρύνετε ο ένας τον άλλον να μην αποδεχτεί τη στάση ή τον τρόπο ζωής του υποκριτή
- Να είστε ελεήμων και βοηθήστε αυτούς και τους άλλους να αλλάξουν (μετανοούν) και να επιστρέψουν στη δικαιοσύνη.

Ερώτηση - Τι ήταν η προειδοποίηση του Jude;

Εισαγωγή

Μέχρι το τέλος του πρώτου αιώνα μ.Χ. όλες οι πόλεις της Ασίας είχαν ναούς για τη λατρεία της Ρώμης και των αυτοκρατόρων της. Ο Johns συνοψίζει την επιρροή της λατρείας του αυτοκράτορα στη Μικρά Ασία, καταλήγοντας: «Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η επαρχία της Ασίας ήταν ο παγκόσμιος ηγέτης στην αυτοκρατορική λατρεία» (1998:154-57). Ο Pilgrim συνοψίζει την υπόθεση σε ακόμη πιο δυνατή γλώσσα: «Η Μικρά Ασία ήταν μια πραγματική εστία για την αυτοκρατορική λατρεία» (1999:148, βλ.επε Barclay 1960:1.22-24 και Worth).

Οι Χριστιανοί αναγκάστηκαν να λατρεύουν τον αυτοκράτορα αρκετές δεκαετίες μετά τη συγγραφή της Αποκάλυψης τεκμηριώνεται σε μια επιστολή του Πλίνιου του νεότερου προς τον Καίσαρα Τραϊανό, ο οποίος προφανώς εκτελούσε Χριστιανούς και ανάγκασε όσους αρνούσαν ότι ήταν Χριστιανοί να επικαλούνται τους ειδωλολατρικούς θεούς και να προσφέρουν λατρεία, κρασί και λιβάνι πριν από ένα άγαλμα του Καίσαρα (Επιστολή 10.96· βλ. και Μάρτ. Πολ. 8).

Επειδή οι Χριστιανοί γίνονταν πιο εύποροι λόγω του εμπορίου που επικρατούσε σε όλη την αυτοκρατορία, μπορεί να ήταν ο υλισμός και η προσδοκία τους για πλούτο, κάτι περισσότερο από τον καθαρό διωγμό, που παρέσυραν τους Χριστιανούς να λατρεύουν τον αυτοκράτορα. (Kraybill, 1996:117)

Ο Δομιτιανός ήταν ο πρώτος αυτοκράτορας που ονομάστηκε επίσημα στη Ρώμη «Θεός ο Κύριος». Επέμεινε ότι άλλοι άνθρωποι χαιρετίζουν το μεγαλείο του με επευφημίες όπως «Κύριε της γης», «Αήττητος», «Δόξα», «Άγιος» και «Μόνος Εσύ».

Όταν διέταξε τους ανθρώπους να του αποδίδουν θεϊκές τιμές, οι Εβραίοι, και αναμφίβολα οι Χριστιανοί, διώχονταν. Η δίωξη των Εβραίων που προκύπτει είναι καλά τεκμηριωμένη. αυτό των χριστιανών δεν είναι. Ωστόσο, το θηρίο που περιγράφει ο συγγραφέας της Αποκάλυψης, καθώς και τα γεγονότα του βιβλίου, ίσως ερμηνεύονται καλύτερα ως κρυφές νύξεις για την κυριαρχία του Δομιτιανού. Επιπλέον, ο Flavius Clemens, πρόξενος το 95, και η σύζυγός του, Flavia Domitilla, εκτελέστηκαν και εξορίστηκαν, αντίστοιχα, με διαταγές του Domitian. Πολλοί ιστορικοί υποπτεύονται ότι αυτό συνέβη επειδή ήταν χριστιανοί.

Το μήνυμα της φωνής

Η φωνή ταυτίστηκε στον Ιωάννη ως το άλφα και το ωμέγα, τον πρώτο και τελευταίο, τον ζωντανό που κάποτε ήταν νεκρός αλλά τώρα ζωντανός κρατώντας τα κλειδιά του θανάτου και την κατοικία των νεκρών, τον Άδη. Αυτός, ο Χριστός, αποκάλυψε στον Ιωάννη ένα μήνυμα για τους Χριστιανούς κοντά στο τέλος του πρώτου αιώνα, αυτό που πρέπει σύντομα να συμβεί (να γίνει γρήγορα (YLT)) για να γνωστοποιήσει στο λαό Του ότι ανεξάρτητα από τις επίγειες περιστάσεις τους είχε τον έλεγχο. Η χριστιανική κοινότητα γνώριζε το νόημα των εικόνων που χρησιμοποιήθηκαν σε αυτό που αποκαλυπτόταν, αλλά όχι οι Ρωμαίοι. (Αναθ. 1)

Σώμα Χριστιανών σε Επτά Πόλεις της Ασίας

Εφεσος

Άφησες την πρώτη σου αγάπη - έπεσες, μετανοήστε κάνε τα πρώτα έργα αλλιώς θα έρθω γρήγορα κοντά σου και θα σου αφαιρέσω το φανοστάτη.

Σμύρνη

Γνωρίζω τα έργα σου, τη θλίψη και τη φτώχεια σου. Μην φοβάστε τίποτα από αυτά που πρόκειται να υποφέρετε. Να είσαι πιστός μέχρι θανάτου και θα σου δώσω το στεφάνι της ζωής.

Πέργαμος

Έχετε εκείνους που κάνουν τους άλλους να λατρεύουν είδωλα τρώγοντας πράγματα που θυσιάζονται σε είδωλα και που ενθαρρύνουν τη σεξουαλική ανηθικότητα του παγανισμού

Θυρατήρα

Επιτρέπετε σε μια προφήτισσα (πιθανότατα μια «ειδωλολάτρη χριστιανή»), να διδάσκει και να αποπλανεί άλλους να διαπράττουν πορνεία και να τρώνε πράγματα που θυσιάζονται σε είδωλα ως λατρεία σε αυτούς. Κρατήστε γερά αυτά που έχετε μέχρι να έρθω, καθώς θα δώσω στον καθένα σας σύμφωνα με τα έργα σας.

Σάρδεις

Νομίζεις ότι είσαι ζωντανός αλλά τα έργα σου δείχνουν ότι είσαι νεκρός. Να είστε προσεκτικοί και να ενισχύσετε αυτούς που είναι έτοιμοι να πεθάνουν. Θα έρθω επάνω σου σαν κλέφτης, και δεν θα ξέρεις την ώρα που θα έρθω.

Φιλαδέλφεια

Έχεις λίγη δύναμη, κράτησες τον λόγο Μου και δεν αρνήθηκες το όνομά Μου. Επειδή τηρήσατε την εντολή Μου να επιμείνετε, θα σας φυλάξω επίσης από την ώρα της δοκιμασίας που θα έρθει σε ολόκληρο τον κόσμο, για να δοκιμάσει αυτούς που κατοικούν στη γη.

Λαοδικεία

Τα έργα σας δεν είναι ούτε κρύα ούτε ζεστά, γεγονός που αποκαλύπτει πόσο αχάριστος είστε. Μετανοήστε, επιστρέψτε και ζήλωτε

Σχόλιο: Αυτές οι εκκλησίες αντιπροσωπεύουν τους τύπους των χριστιανικών συνελεύσεων.

1. Μερικοί είχαν επιστρέψει στον προηγούμενο τρόπο ζωής ενώ εξακολουθούσαν να συγκεντρώνονταν σαν πιστοί – είχαν φύγει από τον Χριστό.
2. Δυνατός στην πίστη.
3. Η λατρεία είχε γίνει χωρίς νόημα απλώς μια τελετουργία.
4. Το να πιστεύεις πώς ζεις δεν είναι υλικό, οπότε απολαύστε τον εαυτό σας.
5. Κάποιοι είχαν πάψει να υπάρχουν ως σώμα χριστιανών.
6. Πιστός εν μέσω ισχυρών διωγμών.
7. Δεν κάνεις τίποτα. Είστε απλώς μια κοινωνική συνένωση.

Αίθουσα του Θρόνου του Θεού

Γύρω από τον θρόνο του Θεού ήταν

- 24 θρόνοι με γέροντες σε λευκά και χρυσά στέμματα.
- Στο κέντρο ήταν τέσσερα ζωντανά πλάσματα.
- Αυτά τα συμβολικά πλάσματα που αναπνέουν αέρα και οι πρεσβύτεροι υμνούσαν συνεχώς, δίνοντας τιμή και δόξα στον Θεό που αντιπροσωπεύεται από
 - Λιοντάρι - ο βασιλιάς της ερήμου
 - Βόδι – το πιο δυνατό από τα οικόσιτα ζώα
 - Άνθρωπος – δόθηκε για να κυβερνήσει στη γη
 - Eagle – κύριος των αεραγωγών

Στα δεξιά του Θεού υπήρχε ένας ειλητάριος που μόνο ο αμνός του Θεού, ο Ιησούς ο Χριστός που προσέφερε τον εαυτό Του ως εξιλεωτική θυσία για τον άνθρωπο μπορούσε να ανοίξει.

Ο κύλινδρος με επτά σφραγίδες

Καθώς άνοιξε η σφραγίδα, η δράση τους φαίνεται να είναι στο μέλλον – πράγματα που πρέπει να γίνουν σύντομα.

Πρώτη φώκια - Λευκό άλογο - καβαλάρης με τόξο και στέμμα - βγήκε για κατάκτηση και κατάκτηση.

Δεύτερη φώκια - Κόκκινο άλογο - καβαλάρης με μεγάλο σπαθί για να πάρει την ειρήνη από τη γη.

Τρίτη φώκια -Μαύρο άλογο – καβαλάρης με ζυγαριά για να ζυγίζει τα απαραίτητα της ζωής – να συμβεί λιμός.

Τέταρτη φώκια -Χλωμό άλογο - αναβάτης με το όνομα θάνατος και άδης με δύναμη να σκοτώνει με σπαθί, πείνα και πανούκλα.

Πέμπτη σφραγίδα - Ψυχές δικαίων που θανατώθηκαν για λόγο του Θεού και η μαρτυρία τους που ρωτά πότε θα εκδικηθεί ο θάνατός τους.

Έκτη σφραγίδα - Μια ξαφνική αλλαγή κυβερνήσεων και ισχυρών ανδρών του γνωστού κόσμου.

Σχόλιο: Προτού ανοίξει η έβδομη σφραγίδα, ο Θεός αναγνώρισε πλήθη του λαού Του για να προστατεύσει αυτούς που δεν θανατώθηκαν κατά τη διάρκεια του διωγμού. Δίνουν δόξα, τιμή και δόξα στον Θεό και φωνάζοντας η σωτηρία ανήκει στον Θεό και στο Αρνί. Μετά το άνοιγμα της 7ης σφραγίδας, υπήρξε μια περίοδος σιωπής στον Παράδεισο (ο καιρός της αναμονής τελείωσε – ο Θεός αρχίζει την εκδίκησή Του για εκείνους που αντιτίθενται σε Αυτόν και στο λαό Του). Επτά άγγελοι με επτά τρομπέτες εμφανίζονται έτοιμοι για δράση. Στη Ρώμη τον 1ο αιώνα η τρομπέτα ανήγγειλε κάποιο σημαντικό γεγονός και κίνηση στρατευμάτων.) Δεν υπάρχει χρονοδιάγραμμα για το πότε θα συνέβαιναν αυτές οι καταστροφές εναντίον της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και της αυτοκρατορικής λατρείας της αυτοκρατορικής λατρείας της.

Έβδομη σφραγίδα -

Πρώτη τρομπέτα - φυσικά γεγονότα. π.χ. καταιγίδα που σχετίζεται με τις καιρικές συνθήκες – χαλάζι, πυρκαγιά πιθανώς από κεραυνό που καταστρέφει πηγή τροφής

Δεύτερη τρομπέτα – φυσικά γεγονότα – έκρηξη ηφαιστείου κοντά στη θάλασσα διαταράσσει το εμπόριο και τη βιομηχανία αλιείας

Τρίτη τρομπέτα – φυσικά γεγονότα – μολυσμένο νερό (πιθανώς νεκρά ζώα από την πρώτη τρομπέτα.)

Τέταρτη σάλπιγγα - πιθανώς αναταραχή της πολιτικής κυβέρνησης και δεινοπαθείς προφέρθηκαν στους κατοίκους της γης

Πέμπτη τρομπέτα και πρώτο αλίμονο – πέρα από το επίγειο – ένας μη ανθρώπινος όντας έπεσε στη γη, του δόθηκε δύναμη και το κλειδί για μια αμέτρητη φλεγόμενη φυλακή (άβυσσος ή απύθμενος λάκκος) από την οποία ήρθαν πλάσματα να βλάψουν για κάποιο χρονικό διάστημα εκείνους που δεν το έκαναν έχουν τη σφραγίδα του Θεού, οι άνθρωποι που δεν ανήκουν στον Θεό.

Έκτη τρομπέτα και δεύτερο αλίμονο

Απελευθερώθηκαν τέσσερις αγγελιοφόροι, στρατοί, του θανάτου, αλλά οι κάτοικοι της γης αρνήθηκαν να αλλάξουν από τις παγανιστικές πρακτικές δολοφονίας (πιθανόν βρεφικές θυσίες), μάγια, πορνείες ή κλοπές.

Ισχυρός άγγελος από τον ουρανό με ανοιχτό ειλητάριο δηλώνει ότι δεν θα υπάρξει άλλη καθυστέρηση! Αλλά τις ημέρες που ο έβδομος άγγελος πρόκειται να σαλπίσει, το μυστήριο του Θεού θα εκπληρωθεί, όπως ανακοίνωσε στους υπηρέτες του τους προφήτες».

- Ανοιχτός κύλινδρος (λόγος του Θεού όταν καταναλώνεται) γλυκός από τους Χριστιανούς και πικρός για τους εχθρούς του Χριστού.
- Ράβδος μέτρησης – μετρήστε τους προσκυνητές στο ναό του Θεού (την κατοικία Του) αλλά όχι αυτούς που δεν βρίσκονται εκεί. Οι Εβραίοι είχαν ένα δικαστήριο για τους εθνικούς που δεν επιτρεπόταν να εισέλθουν στην περιοχή του ναού τους.
- Δύο μάρτυρες – ελιά και λυχνοστάτη, φως (λόγος Θεού) και πηγή (Πνεύμα Θεού) για τη διακήρυξη του Ευαγγελίου από τους ανθρώπους.
- Θηρίο από την άβυσσο στο οποίο δόθηκε το κλειδί στον Σατανά. Έτσι, το θηρίο ήταν ο πράκτορας του Σατανά για να κάνει επίθεση, να κάνει κακό και να σκοτώνει τα παιδιά του Θεού.

Έβδομη τρομπέτα

Δυνατή φωνή που δηλώνει «Η βασιλεία του κόσμου (το βασίλειο που εκπληρώθηκε η Παλαιά Διαθήκη) έχει γίνει το βασίλειο του Κυρίου μας και του Χριστού του, (Η Νέα Διαθήκη του Χριστού) και θα βασιλεύει για πάντα και για πάντα».

Σχόλιο: Ο Χριστός τώρα βασιλεύει από τον ουρανό στη Βασιλεία του, την Εκκλησία Του.

Ο ναός του Θεού στον ουρανό άνοιξε. Η Κιβωτός της Διαθήκης που αντιπροσωπεύει τη διαθήκη με τον Ισραήλ βρίσκεται τώρα στον Παράδεισο και μια νέα διαθήκη ξεκινά.

Γέννηση ενός ηγεμόνα σε ένα νέο βασίλειο. Ο Σατανάς χρησιμοποίησε έναν ισχυρό δράκο, τους Ρωμαίους Αυτοκράτορες, σε μια προσπάθεια να καταστρέψει το νέο βασίλειο. Ο Σατανάς πετάχτηκε από τον παράδεισο και του επιτράπηκε να κάνει τις άθλιες πράξεις του ανάμεσα σε όλους τους ανθρώπους στη γη.

Η δυνατή φωνή πάλι διακηρύσσει «Τώρα ήρθε η σωτηρία και η δύναμη και η βασιλεία του Θεού μας και η εξουσία του Χριστού του.

Θηρίο της θάλασσας με την ίδια εικόνα με τον κόκκινο δράκο, μεμονωμένοι Αυτοκράτορες που καταδίωξαν πολύ τους Χριστιανούς.

Κτήνος της γης ήταν εκείνοι που άσκησαν την εξουσία του πρώτου θηρίου για να αναγκάσουν τη λατρεία του αυτοκράτορα (η αυτοκρατορική λατρεία της αυτοκρατορικής λατρείας). Σε μια προσπάθεια εξόντωσης των παιδιών του Θεού, της εκκλησίας του Χριστού, οι μη Χριστιανοί λαμβάνουν ένα σήμα αναγνώρισης για να αποκτήσουν τα απαραίτητα της ζωής.

Ωρα για την κρίση του Θεού κατά της Ρώμης

Ο Αμνός του Θεού εμφανίζεται με τον ήχο του ορμητικού νερού και μια δυνατή φλούδα βροντής. Ένας άγγελος που πετά στον αέρα και έχει το αιώνιο ευαγγέλιο να κηρύξει σε όσους ζουν στη γη - σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό. Είπε με δυνατή φωνή: «Φοβηθείτε τον Θεό και δώστε του δόξα, γιατί έφτασε η ώρα της κρίσης του. Προσκυνήστε αυτόν που έφτιαξε τους ουρανούς, τη γη, τη θάλασσα και τις πηγές του νερού».

Η οργή του Θεού αρχίζει να ξεχύνεται με καταστροφή παντού – πληγές κάθε είδους, καταιγίδες, σεισμοί και πυρκαγιές. Η δύναμη της Ρώμης και της Αυτοκρατορικής λατρείας να διώκει έχει χαθεί. Ο Σατανάς δεν είναι πλέον στον παράδεισο για να φέρει αποκτήματα εναντίον των παιδιών του Θεού, αλλά ρίχνεται στη γη για να εξαπατήσει μέχρι το τέλος του χρόνου - ένα μεγάλο χρονικό διάστημα που αντιπροσωπεύεται ως 1000 χρόνια.

Τέλος του Χρόνου στη Γη

- Ο Σατανάς ρίχνεται στην άβυσσο.
- Πέρασαν πρώτα ο ουρανός και η πρώτη γη.
- Η γη θα λιώσει με έντονη θερμότητα. (2 Πέτρου 3:12)
- Όλοι οι άνθρωποι στέκονται μπροστά στον Θεό που θα κρίνει σύμφωνα με τα έργα τους, τις πράξεις στη ζωή.
- Το τέλος της εξουσίας του Σατανά πάνω στον άνθρωπο. Οι ψυχές στον Άδη που δεν έχουν το όνομά τους γραμμένο στο Βιβλίο της Ζωής πρέπει να σταθούν στην Κρίση. Ωστόσο, οι δίκαιοι στον Παράδεισο πήγαν μαζί με τον Χριστό όταν Αυτός ανέβηκε στον Ουρανό μετά την ανάστασή Του. Αυτό συζητείται στο [thebiblewayonline.com/HTML/Body Soul Spirit.html](http://thebiblewayonline.com/HTML/Body_Soul_Spirit.html)

Μια άλλη προσωπική άποψη για την Αποκάλυψη παρουσιάζεται στο.

thebiblewayonline.com/HTML/RevelationWright/A-Revelation.htm

Μια σύντομη «Ανορθόδοξη γνώμη είναι επίσης διαθέσιμη στον ιστότοπο της BibleWay.

Βασικά σημεία από την Αποκάλυψη

- Λόγω του Ευαγγελίου, ο Ιωάννης εξορίστηκε στη Νήσο της Πάτμου.
- Ο Ιωάννης έγραψε για πράγματα που θα συνέβαιναν σύντομα σε Χριστιανούς που υφίσταντο διωγμό και γνώριζαν πολλές από τις εικόνες, επομένως ήταν σε θέση να καταλάβουν.
- Οι Χριστιανοί διώχθηκαν σχεδόν παντού, αλλά πιο βαριά στην Ασία όπου συγκεντρωνόταν η λατρεία των αυτοκρατόρων.
- Η πίστη ανταμείβεται με αιώνια ζωή με τον Θεό.

- Ο Σατανάς νικήθηκε ριγμένος από τον ουρανό μέχρι το τέλος του χρόνου και αφέθηκε να εξαπατήσει.
- Ο καθένας είναι υπεύθυνος για το πώς ζει τη ζωή του.
- Ο Θεός έχει και έχει πάντα τον έλεγχο όλης της δημιουργίας Του.

Ερώτηση - Ποιο ήταν το μήνυμα που ήθελε να μεταφέρει ο Θεός μέσω του Ιωάννη στους Χριστιανούς που υφίστανται διωγμό από τους Εβραίους, τους ειδωλολάτρες και τους Ρωμαίους;

Ερωτήσεις και απαντήσεις από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης

Ματθαίος

Ε. Ήταν ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ, όπως ισχυρίζονται οι Φαρισαίοι, ο γιος του Ιωσήφ, άνθρωπος όπως όλοι; Ή και ο Θεός και ο άνθρωπος όπως είπε η φωνή από τον ουρανό «Αυτός είναι ο Υιός μου, τον οποίο αγαπώ. μαζί του είμαι πολύ ευχαριστημένος»;

Α. Τα θαύματα του Ιησού που μαρτυρήθηκαν από χιλιάδες δείχνουν ότι ήταν κάτι παραπάνω από άνθρωπος, η ανάστασή Του από τον τάφο και η ανάληψή Του στον Ουρανό, που επίσης μαρτυρούν οι οπαδοί του στενού Του, Τον δηλώνουν Θεό.

Σημάδι

Ερ. Ποιος είναι ο σκοπός της εξιλεωτικής θυσίας;

Α. Οι θυσίες ζώων ταύρων και κατσίκων στο πλαίσιο της διαθήκης που έδωσε ο Θεός στον Ισραήλ μέσω του Μωυσή ήταν ανεπαρκείς. Η συγχώρεση των αμαρτιών του ανθρώπου απαιτεί τη θυσία ενός ανθρώπου χωρίς αμαρτία. Ο Ιησούς προσφέρθηκε στον Θεό επιτρέποντας στη ρωμαϊκή κυβέρνηση να Τον σταυρώσει. Η αμαρτία της ανυπακοής της εντολής του Θεού από τον Αδάμ και την Εύα έφερε πνευματικό θάνατο σε αυτούς που αρνούνται να δεχτούν την εξιλεωτική θυσία του Χριστού που προσφέρει συγχώρεση.

Λουκ

Ερ. Ποια είναι η σημασία της Ανάστασης του Χριστού;

Α. Ο θάνατος και η ταφή του Χριστού χωρίς την ανάστασή Του θα αποδείκνυε ότι ο Χριστός ήταν

μόνο άνθρωπος, επομένως απάτη. Ο Θεός δέχτηκε την προσφορά του Χριστού αναστώντας Τον από τον τάφο. Η ανάστασή του είναι η Νίκη επί του θανάτου, η εξουσία του Σατανά πάνω στον άνθρωπο από τον Αδάμ και την Εύα.

Γιάννης

Ερ. Τι είναι τόσο σημαντικό για τη δήλωση του Ιωάννη «Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός;»

Ο Α. Ιωάννης δήλωσε εμπνευσμένος ότι ο «Λόγος» (ο Ιησούς) ήταν Θεός. Ως εκ τούτου, περιλαμβάνει επίσης τις άλλες ιδιότητες του Θεού της αγάπης, της ειρήνης, του ελέους, της πίστης για να αναφέρουμε μερικές. Ωστόσο, η σημασία έγκειται στην επιθυμία του Ιησού να δώσει στον άνθρωπο την ευκαιρία να συγχωρηθεί και να αποκατασταθεί στη δίκαιη θέση του με τον Θεό, τον Χριστό και το Άγιο Πνεύμα.

Πράξεις

Ερ. Ποιος είναι ο σκοπός του Βιβλίου των Πράξεων;

Ο Α. Λουκάς στις Πράξεις των Αποστόλων καταγράφει τις πράξεις του Χριστού μέσω των αποστόλων Του που παρέχει την ευκαιρία σωτηρίας σε όσους στρέφονται σε αυτόν για συγχώρεση. Μετά τον θάνατό τους στην αμαρτία, την ταφή στο αίμα της εξιλεωτικής θυσίας του Χριστού, που αναστήθηκε από τον Θεό από τον τάφο του βαπτίσματος, ο Θεός τους τοποθετεί στο βασίλειο του Χριστού των σωζόμενων ανθρώπων, την εκκλησία που υποσχέθηκε να ιδρύσει.

Ερ. Ο Χριστός έχτισε μια δομή (ένα ιερό, τόπο συνάντησης), μια θρησκευτική οργάνωση ή ανασύστησε το Εβραϊκό Σανχεντρίν;

Α. Η εκκλησία του Χριστού είναι ένας ζωντανός οργανισμός ανθρώπων που τέθηκε στο Σώμα του Χριστού από τον Θεό αφού κάποιος άκουσε το μήνυμα της λύτρωσης του Χριστού, αναγνώρισε την αμαρτωλή κατάστασή του και την ανάγκη του για συγχώρεση προκειμένου να αποκατασταθεί σε αυτή τη δίκαιη κατάσταση που είχε ο άνθρωπος στην αρχή και από υπακοή στις διδασκαλίες του Χριστού και των αποστόλων Του.

Ρωμαίους

Ερ. Πώς γίνεται ο άνθρωπος δίκαιος;

Α. Όλοι οι άνθρωποι έχουν αμαρτήσσει, αλλά μπορούν να συγχωρηθούν. Η δικαιοσύνη προέρχεται από τον Θεό, την οποία αποδίδει τη δικαιοσύνη Του σε

εκείνους που έχουν τεθεί στη Βασιλεία του Χριστού και του Θεού.

1 Κορινθίους

Ερ. Είναι η εκκλησία της Κορινθίας ένα παράδειγμα που πρέπει να ακολουθήσουν άλλες εκκλησίες;

Α. Όχι! Μάλωσαν για τη σπουδαιότητά τους λόγω του ατόμου που τους βάπτισε και υπερηφανεύονται για την ανοχή τους στην αμαρτία. Η βύθιση στο αίμα του Χριστού είναι ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ όχι ποιος τους βάπτισε. Η αμαρτία μέσα στο σώμα πρέπει να αντιμετωπίζεται αμέσως με αγάπη για τα άτομα. Διαφορετικά η αμαρτία σαν μαγιά εξαπλώνεται μολύνοντας ολόκληρο το σώμα.

Β' Κορινθίους

Ερ. Τι εννοούσε ο Παύλος λέγοντας «Ο Θεός, που μας συμφιλίωσε με τον εαυτό του μέσω του Χριστού και μας έδωσε τη διακονία της συμφιλίωσης;»

Α. Εφόσον ο Θεός δεν θέλει να χαθεί κανένας και αφού το ευαγγέλιο δίνει στον άνθρωπο την ευκαιρία να σωθεί, τότε η διακονία της συμφιλίωσης πρέπει να είναι η διακήρυξη του Χριστού, η εξιλεωτική θυσία Του, η ταφή, η ανάσταση και η ανάληψη πίσω στον Ουρανό – το Ευαγγέλιο.

Γαλάτες

Ερ. Ποιοι ήταν οι γιοι του Θεού μέσω της πίστης στον Χριστό που επέστρεφαν σε αδύναμες και άθλιες αρχές και είχαν απομακρυνθεί από τη χάρη;

Α. Η σημασία δεν είναι ποιοι ήταν, αλλά το γεγονός ότι οι Χριστιανοί μπορούν να απομακρυνθούν από τον Χριστό και να απομακρυνθούν από την προσφορά του Θεού για σωτηρία μέσω του Χριστού - της Χάρης Του.

Εφεσίους

Ερ. Ποια είναι τα οφέλη του να είσαι εν Χριστώ;

Α. Τα οφέλη για εκείνους που είναι εν Χριστώ είναι η σωτηρία και η λύτρωση μέσω του αίματος του Χριστού, μια κληρονομιά από τον Θεό, η σφραγίδα του Αγίου Πνεύματος και η οικοδόμηση μαζί σε μια κατοικία για τον Θεό.

Φιλίππους

Ερ. Γιατί να επιδιώξει κανείς να αποκτήσει περισσότερη γνώση και βάθος ενόρασης του θελήματος του Θεού;

A. Ο διαρκής διαλογισμός στο μήνυμα του Θεού θα επιτρέψει σε κάποιον να διακρίνει τι είναι καλύτερο, ώστε να είναι αγνός και άμεμπτος μέχρι την ημέρα του Χριστού, γεμάτος με τον καρπό της δικαιοσύνης που έρχεται μέσω του Ιησού Χριστού — προς δόξα και έπαινο του Θεού .

Κολοσσαείς

Ερ. Ποια είναι τα κλειδιά της ενότητας στις σχέσεις;

A. Είναι δύσκολο αν όχι αδύνατο να ενωθείς με κάποιον που δεν σε νοιάζει. Επομένως, κάποια αγάπη πρέπει να υπάρχει καθώς η αγάπη προάγει την ειρήνη και όσο μεγαλύτερος βαθμός αγάπης τόσο πιο ενωμένοι γίνεστε. Τότε αυτή η ενότητα θα εκδηλωθεί σε ευνοϊκές ενέργειες παράδοσης του εαυτού μας στον Θεό. Ο Θεός αγάπησε τόσο πολύ που έδωσε στον Ιησού και ο Ιησούς τόσο αγάπησε έδωσε τη ζωή Του για να μπορέσει ο άνθρωπος να αποκατασταθεί και να ενωθεί με τον Θεό.

1 Θεσσαλονικείς

Ερ. Ποια πρέπει να είναι η φιλοδοξία μιας χριστιανικής ζωής;

A. Κάνε τη φιλοδοξία σου να κάνεις μια ήσυχη ζωή, να ασχολείσαι με τις δουλειές σου και να δουλεύεις με τα χέρια σου, όπως σου είπαμε, ώστε η καθημερινότητά σου να κερδίσει τον σεβασμό των ξένων.

2 Θεσσαλονικείς

Ερ. Τι συμβαίνει στους Χριστιανούς αφού πεθάνουν;

A. Γίνεται «ταφή» κάποιου τύπου – αποτέφρωση, στη γη, στη θάλασσα ή αφεθεί εκτεθειμένη στα στοιχεία της γης. Τότε το πνεύμα που έδωσε ο Θεός σε όλους τους ανθρώπους επιστρέφει σε Αυτόν, οι ψυχές των δικαίων πάνε στον παράδεισο και στη 2η έλευση το επίγειο σώμα των δικαίων μεταμορφώνεται σε αθάνατο ον και ενώνεται με την ψυχή του.

1 Τιμόθεος

Ερ. Επειδή η ελληνική λέξη διάκονος σημαίνει υπηρέτης, ποιος είναι ο υπηρέτης μέσα στις εκκλησίες και τι πρέπει να κάνουν.

A. Όλοι οι Χριστιανοί είναι υπηρέτες του Σώματος του Χριστού, της Εκκλησίας Του, έχοντας διαφορετικό έργο να κάνουν, όπως το ανθρώπινο σώμα έχει μέρη με διαφορετικές λειτουργίες. Όλοι οι υπηρέτες πρέπει να κηρύζουν τον Χριστό, αλλά με

διαφορετικούς τρόπους. π.χ., φέρτε κάποιον σε έναν δάσκαλο, φροντίζοντας άπορες χήρες και ορφανά, βοηθώντας τους βοσκούς στη λειτουργία τους ως φύλακες και κηρύσσοντας τον Χριστό. όπως η ιδιωτική διδασκαλία, η δημόσια κήρυξη του Ευαγγελίου και η προετοιμασία μαθημάτων Γραφής για όσους αναζητούν τον Θεό.

2 Τιμόθεος

Ερ. Ποιο είναι το αποτέλεσμα της ασεβούς φλυαρίας και φιλονικίας μέσα στη Βασιλεία του Θεού;

A. Οι ασεβείς φλυαρίες και τσακωμοί οδηγούν τους ανθρώπους σε όλο και περισσότερη ασέβεια και η ομιλία τους θα εξαπλώνεται σαν γάγγραινα. Αυτές οι ενέργειες συνεπάγονται σε κάποιο βαθμό ανωτερότητα ικανότητας, γνώσης, μόρφωσης – αυτοσημασίας.

Τίτος

Ερ. Τα προσόντα ενός πρεσβύτερου, ποιμένα, κηδεμόνα υποδεικνύουν την ικανότητά του να παίρνει αποφάσεις για άλλους ή να καθοδηγεί και να ενθαρρύνει κάποιον προς μια δίκαιη ζωή.

A. Όσοι έχουν αυτά τα προσόντα χαρακτήρα δείχνουν ότι είναι πιστός στον Κύριο, τη γυναίκα του και τον σεβασμό των παιδιών του. Ότι έχει καλή κατανόηση των γραφών με συνεχή μελέτη της Αγίας Γραφής, την ικανότητα να επικοινωνεί αποτελεσματικά και έχει τέτοια ιδιοσυγκρασία που οι άνθρωποι τον αναζητούν για παρηγοριά, συμβουλές και ενθάρρυνση για να τους βοηθήσει να ωριμάσουν στην ομοίωση του Θεού. Δεν αναφέρεται κανένα προσόν για τη λήψη αποφάσεων για άλλους.

Φιλήμων

Ερ. Τι περιλαμβάνει το «να μοιράζεσαι την πίστη σου»;

A. Μερικοί μπορεί να πουν ότι η πράξη του μοιράσματος είναι μόνο η κήρυξη του Ευαγγελίου του Χριστού. Όμως, το να ενθαρρύνετε άλλους να επιδιώξουν να γνωρίσουν και να κατανοήσουν πώς να ζουν θεοσεβείς ζωές εύαρεστες στον Θεό και να ενθαρρύνουν την πίστη, μοιράζεστε επίσης ενεργά την πίστη σας.

Εβραίους

Ερ. Τι είναι η πίστη και πώς έδειχναν την πίστη τους οι παλιοί;

A. Ο Άβελ πρόσφερε στον Θεό μια καλύτερη θυσία, ο Νώε έχτισε μια κιβωτό, ο Αβραάμ υπάκουσε και

πρόσφερε τον Ισαάκ στον Θεό, ο Μωυσής αρνήθηκε να γίνει γιος της κόρης του Φαραώ, επιλέγοντας τον Θεό, ο Ισραήλ τήρησε το Πάσχα και τα τείχη της Ιεριχούς έπεσαν, αφού ο λαός είχε παρελάσει όπως διέταξε ο Θεός

Τζέιμς

Ερ. Ποιος πειράζει τον άνθρωπο και γιατί ο Θεός επιτρέπει στον άνθρωπο να πειραστεί;

Α. Ο Θεός δεν πειράζει ούτε μπορεί να δελεαστεί. Έφτιαξε τον άνθρωπο με ικανότητα λογικής και απόφασης. Ο Διάβολος γνωρίζει τις επιθυμίες και τις αδυναμίες του καθενός. Έτσι, τοποθετεί μπροστά στον άνθρωπο πράγματα για να τον αναγκάσει να πάρει μια απόφαση. Θα αποφασίσει ο άνθρωπος να είναι πιστός στον Θεό του ή θα αποφασίσει να υποκύψει στις επιθυμίες του;

1 Πέτρος

Ερ. Γιατί πρέπει ένας Χριστιανός να προετοιμάσει το μυαλό του για δράση;

Α. Όσοι είναι εν Χριστώ δημιουργήθηκαν για να κάνουν καλά έργα και όταν ο άνθρωπος υπέβαλε το θέλημά του στον Θεό μέσω της υπακοής στον Χριστό, έγινε ιερέας για να υπηρετήσει τον Θεό από αγάπη για τη συγχώρεση του Θεού και την υπόσχεση μιας αιώνιας ζωής μαζί Του. Η αγάπη δημιουργεί την επιθυμία να κάνεις (δουλειά) πράγματα που είναι ευάρεστα στον Θεό. Επομένως, ένας χριστιανός ιερέας ψάχνει τις γραφές για να προσδιορίσει τι θέλει ο Θεός από αυτόν.

2 Πέτρος

Ερ. Τι σημαίνει η δήλωση του Πέτρου «Αν μερικοί έχουν ξεφύγει από τις μολύνσεις του κόσμου μέσω της γνώσης του Κυρίου και Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, είναι πάλι μπλεγμένοι σε αυτές και νικημένοι, η τελευταία κατάσταση έχει γίνει για αυτούς χειρότερη από την πρώτη»; Είναι αλήθεια;

Α. «Η απόδραση της μολύνσεως του κόσμου» είναι η συγχώρεση των αμαρτιών με το αίμα του Χριστού. Το «Πάλι μπλεγμένο» είναι η επιστροφή στις αμαρτωλές οδούς του κόσμου και στις διαφθορές του. Το να είσαι «νικημένος» είναι η απόρριψη των δίκαιων οδών του Χριστού με τη ζωή των αμαρτωλών τρόπων του κόσμου. Στο πρώτο του χάθηκε τώρα «χειρότερα» σημαίνει ότι δεν είναι πλέον σε σωζόμενη κατάσταση ενώ ζούσε την αμαρτωλή ζωή.

1 Ιωάννης

Ερ. Ποιο ήταν το μήνυμα που είδε και άκουσε ο Γιάννης;

Α. Ο Α. Ιωάννης είπε ότι είδα και άγγιξα τον Θεό, τον Μεσσία (Χριστό) έναν άνθρωπο χωρίς αμαρτία. Ένας άγιος και δίκαιος άνθρωπος του οποίου η ίδια η φύση ήταν η αγάπη.

2 Ιωάννης

Ερ. Ποιοι ή τι είναι οι αντίχριστοι;

Α. Οι Αντίχριστοι είναι «χριστιανοί» απατεώνες που πιστεύουν και διδάσκουν ότι ο Ιησούς ήταν ο γιος του Ιωσήφ, όχι ο Θεός σε σώμα ανθρώπινης σάρκας. Έκανε έκκληση μόνο στους αδαείς και αφελείς και όχι στους μορφωμένους και εκλεκτούς, αυτούς που έχουν «τη γνώση».

Jude

Ερ. Τι ήταν η προειδοποίηση του Jude;

Α. Υπάρχουν άθεοι δάσκαλοι που ισχυρίζονται ότι είναι Χριστιανοί που δέχονται ανήθικες σεξουαλικές πρακτικές των ειδωλολατρών, καταδικάζουν αυτό που δεν καταλαβαίνουν και διδάσκουν ότι ο Ιησούς δεν ήταν Θεός σε ανθρώπινο σώμα – μόνο ένα φάντασμα.

Αποκάλυψη

Ερ. Ποιο ήταν το μήνυμα που ήθελε να μεταφέρει ο Θεός μέσω του Ιωάννη στους Χριστιανούς που υφίστανται διωγμό από τους Εβραίους, τους ειδωλολάτρες και τους Ρωμαίους;

Α. Μέσω του Ιωάννη, ο Θεός ενημερώνει τους ανθρώπους Του ότι γνωρίζει τις άθλιες συνθήκες κάτω από τις οποίες αναγκάζονται να υπομείνουν. Έχω τον έλεγχο του κόσμου. αυτή η κατάσταση δεν θα διαρκέσει για πάντα, γι' αυτό κρατήστε σταθερά την πίστη σας σε Εμένα. Όμως, μερικοί από αυτούς στις εκκλησίες της Ασίας έχουν υποκύψει στην πίεση της δίωξης επιτρέποντας παγανιστικές πρακτικές όπως η σεξουαλική ανηθικότητα, ενώ άλλοι έχουν επιστρέψει στον παγανισμό ή τον Ιουδαϊσμό. Μετανοήστε και επιστρέψτε στον Χριστό για να λάβετε αιώνια ζωή.